HOMERI ILIAS

GRÆCE ET *LATINE*,

CUM

ANNOTATIONIBUS

SAMUELIS CLARKE S. T. P.

NUPER DEFUNCTI.

VOL. II.

Edidit, atque imperfecta ſupplevit

SAMUEL CLARKE Filius, S. R. S.

EDITIO SECUNDA.

LONDINI,

Impenſis JACOBI, JOHANNIS & PAULI KNAPTON.

MDCCXXXV.

BRITISH MUSEUM

LECTORI.

CUM ſecundum hunc *Iliados* Tomum Pater meus imperfectum reliquerit, libros verò penè quatuor prorsùs abſolviſſet, notas & obſervationes cæteris in libris margini paſſim adſcripſiſſet; ne hæc intercíderent penitùs & perirent, reliqua aliquo modo ſupplere conatus ſum.

IN tres priores ex duodecim hiſce poſterioribus *Iliados* libris, itémque in quartum uſque ad *ver.* 359, annotationes ipſe perfecerat; Textum & Verſionem uſque ad *ver.* 510. ejuſdem libri recenſuerat. Atque hæc ex ejus Manuſcripto quàm-accuratiſſimè edidi.

RELIQUIS in libris *Textum* aut *Barneſii* aut veterum Editionum retinui; unà alterâve ex notis paternis, nullâ de meo adhibitâ correctione.

VERSIONEM Editionis *Wetſtenianæ* plerunque ſecutus ſum; quam tamen interdum ubi ipſa ſententia exegerit, interdum ubi priores Patris emendationes admonuerint, emendavi.

LECTORI.

ANNOTATIONES partim ex Patris mei in priores libros annotationibus excerptas; partim ex illis, quas per reliquos libros paſſim in margine ſcriptas reliquerat, collectas; (de meo ipſius pauciſſimis interjectis,) addidi.

VARIAS porrò lectiones Codicis *Harleiani* & *Italicorum* quorundam mecum, ut olim cum Patre, a Viro erudito THOM. BENTLEIO communicatas ſuis locis inſerui.

INDICES deinque duos ſubnexui, alterum Verborum de quibus in annotationibus præcipuè agitur, Auctorumque ibidem citatorum; alterum rerum in *Iliade* maximè memorabilium, ex Editione *Wetſtenianâ* ferè deſumptum.

SAMUEL CLARKE.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν'.

Ὑπόθεσις τ᾽ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ν'.

ΠΟσειδῶν, νικωμένους ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παροτρύνει, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους· μετὰ ταῦτα Ἰδομενέως δρισθέντος, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καὶ τινας ἄλλους· πολλοὶ δὲ αὐτῷ ἀνῃρέθησαν. Τιτρώσκονται δὲ Δηίφοβος καὶ Ἕλενος· τοὺς δὲ ὑπηκόους Ζωπαλαγὼν Ἕκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιρεῖται.

Ἄλλη.

Διαρρήξας τὰς πύλας καὶ τεῖχος τῶν Ἑλλήνων Ἕκτωρ, μετὰ βάρους τε εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτοὺς τρέπει· καὶ Ζεὺς μέν, ἀποστρέψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέραντα τῆς γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους. Ποσειδῶν δὲ καθεζόμενος ἐπὶ Σαμοθρᾴκης, θεασάμενος ἡττημένους τοὺς Ἕλληνας, ἀποδαγίνεται εἰς Αἰγὰς, ἔνθα ἦν αὐτῷ τέμενος· λαὸν δὲ συνήθη κόσμον, καὶ ὑποζύξας ἵππους, ἀποδαγίνεται εἰς τὸ πεδίον· καὶ τὸ μὲν ὕδωρ καθικνεῖται ἐν τῷ πελάγει, αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παροτρύνει τοὺς δρίστους τῶν Ἑλλήνων· οἳ καὶ τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες ἀπὸ θεοῦ, ἡγωνίζοντο· ἐν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκιμοῦσι. Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἑκατέρων τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος βοὴ αἴρεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦν δ', ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμπλησε Ποσειδῶν.

Ἄλλη.

Νῦν δὴ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὦπασε λάθρῃ.

ΖΕὺς δ' ἐπεὶ ἓν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τὸν μὲν ἔα πρὸς τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν

JUpiter verò poſtquam Troáſque & Hectorem navibus admoviſſet,
Eos quidem reliquit ad illas, laborémque ut-ferrent & ærumnas

Ver. 1. — ἐπεὶ ἓν] *Quoniam, ut dictum eſt* —. Nempe, libro ſuperiori, *ver. ult.*

Ibid. — πέλασσε.] Ita jam ſcribendum, neceſſariò; quia πέλασε ſecundam corripit. Dubitari tamen poteſt, utrúmne Græci Antiquiores iſto modo ſcripſerint. Nam quum σ, *ſuæ poteſtatis literam* dixerunt; haud ſcio an hoc ſibi voluerint: literas ζ, ξ, ψ, neceſſariò quidem *duplices* eſſe; conſonantium reliquas omnes, *ſimplices*; unicam autem σ, iſtiuſ-

Νωλεμέως· αὐτὰς ὃ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ,
Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης,
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κραταιῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος καλεβήσατο παιπαλόεντος,

Indefinenter; ipſe autem retrò vertit oculos fulgidos,
Seorſum equeſtrium Thracum i tuens terram,
Myſorumque cominus-pugnantium, & illuſtrium Hippomolgorum,
Lacte-victitantium [*pauperum*] longævorumque, juſtiſſimorum hominum;
Ad Trojam autem non omnino ampliùs vertebat oculos fulgidos:
Non enim ille immortalium quemquam exiſtimabat ſuo in animo
Profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais.
Neque *verò* cæcam-ſpeculationem agebat rex Neptunus:
Etenim hic ſpectans ſedebat bellumque pugnamque
Altè ſuper ſummum verticem Sami ſylvoſæ
Threïciæ: indè enim conſpiciebatur tota quidem Ida,
Conſpiciebatur & Priami urbs, & naves Achivorum.
Illic *utique* is è mari ſedebat egreſſus, miſerabatur autem Achivos
A Trojanis domitos, Jovique graviter ſuccenſebat.
Protinùs itaque de monte deſcendit prærupto,

iſtiuſmodi eſſe, ut *permultis* in locis, ac *præcipuè* in Verborum Aoriſtis, *ſimplex duplé*ve ex æquo pronuntiari poſſit.

Ver. 4. Νόσφιν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 5. — ἀγαυων Ἱππημολγων, —— ἀβίων τε] *Al.* Ἀγαύων ἱππημολγων, — Ἀβίων τε. Quique ἀβίων ſcribunt, eorum alii intelligunt (notante *Euſtathio*) ὀλιγοβίους, ſive ἐυλελεῖς ἢ ἁπλᾶς· alii, τοὺ ἄνα βίῳ, πορδομένους, ὡς ἀμαξοβίους· alii, τοὺ ἅμα βιῶ, τετέσι τύξω, πορδομένους· alii, ἐλευθέρους, ὅτι βίαν οὐκ οἴδασιν· alii, ἀοίκους· alii, μακροβίους· alii, πολυβίους, ὅ ἐστιν, ἀνδρείους. Homeri, credo, temporibus nihil hîc ambigui. *Strabo* interpretatur, ἀνεστίους, ἀμαξοικοὺς, ἀπ' ὀλίγων ἐυλελᾶς ζώντας, κοινὰ κεκτημένους πάντα, ſine πολυβελείᾳ ἢ καπηλείᾳ. Lib. 7. p. 455, 460, 461.

Ver. 8. — ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 9. — ἀρηγέμεν.] ἀρηξέμεν, Codex *Harleianus* à viro erudito *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 11. — πτολεμόν τε μάχην τε.] Vide ſuprà ad ή, 232, 279.

Ver. 12. — ὑληέσσης.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 13. — ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα.]
—— unde omnis Troja videri,
Et Danaûm ſolitæ naves, & Achaïca caſtra. *Æn.* II, 461.

Ver. 15. Ἔνθ' ἄρ'] *Illic utique* ——

Ibid. — ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς, —— Διὶ δὲ —— ἐνεμέσσα.] Ἀσύμβολον hoc exiſtimavit *Spondanus*, cum eo quod dixerat *Neptunus* ſuprà, Θ', 210, Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι ——. Sed mentem Poëtæ minùs cepit vir eruditus. *Illic* nimirum in *campo*, longiùs a *mari*, pugnabatur: *Hîc* ad uſque naves repulſi, *mari*que ipſo coërciti Achivi, neceſſitate coacti dimicabant.

Ver. 18.

Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ ϗ ὕλη
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν· τὸ τ' τέτρατον, ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεα, μαρμαίροντα τελεύχατ', ἄφθιτα αἰεί.
Ἔνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γλύτο δ' ἱμάσθλῃ
Χρυσείῃ, εὔτυκτον, ἔπ δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
Βῆ δ' ἐλάαν ὑπὲ κύμαθ'· ἅταλλε δ' κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, ἐπ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνῃ δ' ἁλάλαντο διΐσατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα μάλ', ὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἀΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
Ἔστι δ' τις σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,

Rapidè pedibus progressus: tremebant autem montes alti & sylva,
Pedibus sub immortalibus Neptuni incedentis.
Ter quidem protendit gressum, quarto autem *passu* pervenit ad-locum-destinatum,
Ægas: Illic scilicet ei inclytæ ædes in imo mari,
Aureæ, coruscantes, ædificatæ sunt, incorruptibiles semper.
Illuc cum-venisset, sub curru junxit æripedes equos,
Celeriter-volantes, aureis jubis comantes.
Aurum autem ipse induit circum corpus; accepitque scuticam
Auream, scite-factam, suúmque conscendit currum;
Cepitque invehi super undas: exultabant autem cete sub ipso
Undique è latebris, neque non agnoverunt regem:
Cum lætitiâ etiam mare huc-illuc-diductum-cedebat: Hi itaque volabant
Celeriter admodum, neque subtùs madescebat æreus axis:
Hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant equi.
Est autem quædam specus ampla alti in profundo maris,

Ver. 18. — τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ ϗ ὕλη.] Ποιῶ ὃ — ἀμείνω τὰ, — οἷα (πολλοῖς ὃ πρὸ ἡμῶν ὁ τύπος ἐξείργασται) τὰ ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος. "τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ ϗ ὕλη· — Βῆ δ' ἐλάαν ὑπὲ κύματ'. —", *Longinus*, Sect. 9.

Ver. 22. — τετεύχατο.] *Al.* τετεύχαλο. Utrumvis, hoc quidem in loco, rectè constabit.

Ver. 23. — ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο — ἵππω.] Junxit equos curru genitor. —
Æn. V, 817.

Ibid. — χαλκόποδ'] — Æripedem. *Æn.* VI, 802.

Ver. 24. — χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν.] Pronuntiabatur χρυσῆσιν· Prima enim corripi non potest; neque in his ulla unquam est Licentia. *Al.* χρυσέοισιν.

Ver. 26. — ἐπεβήσαλο.] *Al.* ἐπεβήσεο. Itemque *ver.* 17, καλεβήσεο. De quo, vide suprà ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 27. Βῆ δ' ἐλάαν ὑπὲ κύματ' —.] Vide suprà ad *ver.* 18.

— manibusque omnes effundit habenas,
Cæruleo per summa levis volat æquora curru:
Subsidunt undæ, tumidumque sub axe tonanti
Sternitur æquor aquis: —
Tum variæ comitum facies, immania cete.
Æn. V. 818.
Atque rotis summas levibus perlabitur undas.
Æn. I, 151.
Superiorem hoc in loco *Virgilio Homerum*, nemo negaverit.

Ibid. — ὑπ' αὐτοῦ.] ὑπ' αὐτῷ, Cod. *Cantab.* a *Barnesio*, & Codd. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 29. Γηθοσύνῃ ϗ θάλασσα.] *Al.* Γηθοσυνὴ ϗ θάλασσα, *lætum mare*. Quæ & æquè commoda Lectio. Nam γηθόσυνος [*lætus*,] vox Homero non inusitata.

Μεσηγὺς Τενέδοιο θ' Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
Ἔνθ' ἵππους ἔσησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Λύσας ἐξ ὀχέων, πρὸ δ' ἀμβρόσιον βάλεν ἔδαρ
Ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὤχεθ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἀθρόοι, αὐτάχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κλονέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,
Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας ἠ ἀτειρέα φωνήν.
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, σφὼ μήν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγε ὑ δείδια χεῖρας ἀάπτους

Inter Tenedum & Imbrum aſperam:
Illic equos ſtabulare fecit Neptunus terræ quaſſator,
Solutos curribus, juxtáque divinum poſuit pabulum
Ut ederent: circáque pedes pedicas jecit aureas,
Infrangibiles, inſolubiles; ut firmiter illic manerent
Rediturum regem: is autem ad exercitum abiit Achivorum.
Trojani verò flammæ pares conferti, ſive procellæ,
Hectorem Priamidem inexpleto ardore ſequebantur,
Magnum-frementes, clamantéſque; ſperabant autem naves Achivorum
Capturos ſe, occiſuroſque ad ipſas omnes Achivos:
Sed Neptunus terram-cingens, terræ-quaſſator,
Argivos excitabat, profundo è mari egreſſus,
Cum-ſe-aſſimilaſſet Calchanti corpore & indefeſſâ voce:
Atque Ajaces *quidem* primos allocutus eſt, promptos-animis etiam per ſe;
" Ajaces, vos quidem ſervabitis populum Achivorum,
" Fortitudinis memores, nequaquam autem diræ fugæ.
" Alibi enim equidem non timeo manus audaces

Ver. 36. — πέδας ἔβαλε χρυσείας.] De eo artificio, quo Poëta verſûs ſui numeros, verborumque ipſorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide ſupra ad γ', 363.

Ver. 40. — Πριαμίδῃ] Vide ſuprà ad ά. 398.

Ver. 42. — παρ' αὐτόφι.] παρ' αὐτόθι, Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 44. Ἀργείους ὤτρυνε]

—— animum vireſque Latinis
Addidit, & ſtimulos acres ſub pectore vertit. *Æn.* IX, 717.

——— in prælia ſæva
Suſcitat, & ſtimulis haud mollibus incitat iras. *Æn.* XI, 727.

Ver. 45. Εἰσάμενος,] Notandus hîc primarius & maximè proprius *Vocis Mediæ* uſus. Vide ſuprà ad γ', 141.

Ibid. — δέμας ἠ ἀτειρέα φωνήν.]

Omnia Mercurio ſimilis, vocemque coloremque. *Æn.* IV, 558.

Ver. 46. & ſuprà, 40. — μεμαῶτε.] Quâ analogiâ factum ex βασιλῆος, βασιλέως· ex βασιλῆϊ, βασιλέϊ· ex μετώπου, μετέωπον· ex λᾶος, λεώς· ex ἴλᾶος, ἵλεως· Μενέλᾶος, Μενέλεως· ex τεθνηότος, τεθνεῶτος· eâdem analogiâ fit ex μεμᾶότες, μεμαῶτες. Vide ſuprà ad ά, 265; ad β', 818; ad ζ', 464.

Ver. 49. — δείδια] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 53.

Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκαλέσησαν ὁμίλῳ·
Ἕξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
Τῇ ἤ δὴ αἰνότατον πολιοπόρθιον, μήτι πάθωμεν,
Ἦι ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἴκελος, ἡγεμονεύει
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχεται ἐκγεγαθενέος παῖς εἶναι.
Σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
Αὐτώ θ' ἑσταμέμεν καρτερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
Τῷ κε καὶ εἰσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
Ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρῃ.
Ἦ, καὶ ζακπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος καρτεροῖο,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ', ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης πολιμήκεος ἐλθὼν
Ὀρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
Ὣς ἀπὸ τοῦ ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖϊν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται πολεμίζειν νηυσὶ μάχεσθαι,

50 "Trojanorum, qui magnum murum transcenderunt turbâ;
"Sustinebunt enim omnes, benè-ocreati Achivi:
"Hâc vero *parte* sanè gravissimè timeo, nequid incommodi-accipiamus,
"Quâ hic rabiosus, flammæ par, ducit-copias
"Hector, qui Jovis jactat præpotentis filium *se* esse.
55 "At vobis sic deorum aliquis in mentibus ponat,
"Ut & ipsi stetis fortiter, & hortemini alios:
"Ita enim, ardentem licet, repuleritis à navibus
"Velocibus, etiam si eum Jupiter ipse excitet.
Dixit; & sceptro, terram-cingens Neptunus,
60 Ambos feriens, implevit robore forti,
Membráque fecit levia, pedes & manus superne.
Ipse autem, ut accipiter alis-pernix excitatus fuerit ad volandum,
Qui è præruptâ petrâ excelsâ levatus
Properaverit per planitiem insequi avem alius-generis:
65 Sic ab his facto-impetu-abiit Neptunus terræ-quassator.
Ex-ipsis-duobus autem sensit priùs Oilei *filius* velox Ajax,
Statimque Ajacem allocutus est Telamonium filium;
"Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant,
"Vati assimilatus jubet ad naves pugnare;

Ver. 53. Ἦι ῥ' ὅγ'] *Quâ scilicet hic &c.*
Ibid. — εἴκελος.] Ita restituit *Barnesius*, alibi ex MS; hîc ex conjecturâ. *Al.* ἴκελος. Quod primam corripit.
Ver. 60. — κεκοπὼς] *Al.* κεκοπάς.
Ibid. — πλῆσεν μένεος κρατεροῖο.] Vide suprà, ad *ver.* 44.
Ver. 62. — ὥς τ' ἴρηξ.] Ἰωνικῶς φιλῦται, εἰ δὲ τὸ ἱέρακος δασυνόμενον. *Eustath.*
Quam facilè accipiter saxo sacer ales ab alto
Consequitur pennis sublimem in nube columbam. *Æn.* XI, 721.
Ver. 67. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque adeo; Statimque proinde.*
Ver. 68. — ἐπεί τις.] "Hæc oratio," inquit *Spondanus*, "est μείωσις. Nihil e-"nim subjicitur, quod sit hujus initii ἀπό-"δοσις."

Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστὴς·
Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος, ἀρίγνωτοι δὴ θεοί περ·
Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλοισι
Μᾶλλον ἐφορμᾶσθαι πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
Μαιμῶσιν, καί μοι μᾶλλον ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἔασυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινάω δὲ καὶ οἷος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τιθὼ ζαφλὸς θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ δὴ ὄπιθεν Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς,
Οἳ περὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·

70 "Neque *enim* hic Calchas eſt, vates augur;
"Veſtigia quippe retrò pedum & tibiarum
"Facile cognovi abeuntis: facile utique dignoſcuntur dii:)
"Continuò etiam mihi ipſi animus in pectoribus meis
"Magis excitatus eſt ad pugnandum atque præliandum;
75 "Pugnamque appetunt-geſtientes ſubtus pedes, & manus ſuperné.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt Telamonius Ajax;
"Sic nunc & mihi circa haſtam manus audaces
"Geſtiunt, & mihi animus erectus eſt; ſubtuſque pedibus
"Sentio me-impulſum ambobus: animo verò incitato cupio vel ſolus
80 "Cum Hectore Priamide inexpletùm ardenti pugnare.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant,
Pugnæ-ſtudio læti, quod ipſis deus immiſerat animo.
Interim autem poſtremos Neptunus excitabat Achivos,
Qui ad naves veloces reficiebant ſuum animum:

ἀστὸς." Non vidit nimirum vir eruditus, verſus 70, 71, & 72, Parentheſi includendos; ἀπιόντος que ab iſtis demùm verbis incipere, Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ, &c.

Ver. 71. Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν] —— avertens roſeâ cervice refulſit: ——
—— pedes veſtis defluxit ad imos,
Et vera inceſſu patuit Dea. ——
Æn. I, 406.
Mortales medio aſpectus ſermone reliquit,
Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram:
Agnovere Deum proceres. ——
Æn. IX, 657.

Ver. 74. — πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ε, 232, 279.

Ver. 78. — ἄορος.] Schol. Ὡρμητικὸς, ἐρωτᾷ· ὑπερβολὴν ποιεῖς χάριν. Quæ quàm inepta ſit obſervatio, vide ſuprà ad ε, 37.

Ver. 79. — μενοινάω δὲ καὶ οἷος.]
Audeo, & Æneadum promitto occurrere turmæ,
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra. *Æn.* XI, 503.

Ver. 83. Τόφρα δὲ δή.] *Barneſius* edidit Τοφρὰ δὲ· & τὸ "δὲ," inquit, παρέλκει. Ineptè admodum, & contra omnem linguæ Græcæ analogiam.

Ver. 84. Οἳ —— ἀνέψυχον.] *Al.* ἀνέψυχθεν. Quod & comprobat *Barneſius*, ex χ', 575. Atqui ea vox hoc in loco ſententiam planè perimeret. Aliud enim eſt, quod iſtic dicitur, *recreati ſunt*; aliud, quod hìc, *recreabantur*. Indicat nimirum *Tempus illud* (quod appellant Grammatici) *imperfectum*, ſpatium aliquod temporis *productius* inter agendum; quâ de causâ aptè a Græcis appellatur παρατατικὸς. Vide ſuprà ad ε, 37.

Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἐγγαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
Καί σφιν ἄχος κῆρ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκαλέσσαντο ὁμίλῳ·
Τὼς οἳ γ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθ' ὑπ' ἐκ κακὸν· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μεταστάμενος κορυθαίολος ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
Τὼς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
Μαρναμένοισι πέποιθα ζαωσέμμεναι νέας ἁμάς·
Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λαυγαλέοιο,
Νῦν δὴ εἰδεῖ ἦμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
Δεινὸν, ὃ ἔπος ἔγωγε τελεσθήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἵ τοπάρος περ
Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵτε καθ' ὕλην
Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἠϊα πέλονται,

85 Quorum utique simul gravíque labore sibi *defessa* membra soluta erant,
Simulque ipsis dolor in animo oriebatur, aspicientibus
Trojanos, qui magnum murum transcenderant cum tumultu.
Hos illi scilicet inspicientes, sub superciliis lachrymas fundebant;
Non enim putabant *se* effugituros perniciem: sed Neptunus
90 Facilè interventu-suo fortes concitavit phalangas.
Atque ad Teucrum *quidem* primùm & Leïtum venit hortans,
Penelcúmque heroëm, Thoantémque, Deïpyrúmque,
Merionémque, & Antilochum, peritos pugnæ:
Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est;
95 " *Proh*, pudor, Argivi, juvenes adolescentes: vobis ego
" Pugnantibus confido salvas fore naves nostras;
" Si vero vos pugnam detrectabitis gravem,
" Jam nunc certè illuxit dies, quo à Trojanis domabimur.
" O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video,
100 " Indignum, quod nunquam ego eventurum putabam,
" Trojanos ad nostras accedere naves; qui priùs
" Fugacibus cervis similes erant, quæ per sylvam,
" Thoüm, pardaliumque, luporúmque escæ sunt,

Ver. 85. Τῶν ῥ'] *Quorum scilicet; quorum utique* ——.

Ver. 90. Ῥεῖα μεταστάμενος.] *Facilè se inferens, facilè humanâ specie interveniens.*

Ver. 94. — πτερόεντα] ——— *verbis*
Quæ tutò tibi magna *volant.* ——
Æn. XI, 380.

Ver. 96. — πέποιθα] Male hîc Interpretes, *confidebam.* Nihil enim aliud græcè sonat πέποιθα, quàm quod Latinè *confido.*
——— πεποίθασίν τε βίηφι. δ', 325.
——— ὄφρα πεποίθῃς. ά, 524.
Ἱπποσύνῃ πέποιθε, ——— . ψ', 286.
—— νέος εἰμὶ, καὶ ἔπω χερσὶ πέποιθα.
Odyss. π', 71.
—— νεώτερός εἰμι, καὶ ἔπω χερσὶ πέποιθα.
φ', 132.
Vide suprà ad ά, 37; & ad θ', 322.

Ver. 102. —— ὕλην.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 103. —— πορδαλίων] Codices plerique, παρδαλίων.

Ibid. — ἠϊα πέλονται.] Supervacaneum est quod

Αὕτως ἠλάσκεσθαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ὁπὶ χάρμῃ·
Ὡς Τρῶες τοπρίν γε μύθῳ ἐϋ χεῖρας Ἀχαιῶν
Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος κοίλης ὁπὶ νηυσὶ μάχονται,
Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κλείνονται ἀν' αὐτάς.
Ἀλλ' εἰ δὴ κῆ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
Ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Οὕνεκ' ἀπηλίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
Ἡμέας γ' οὔπως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἄκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
Ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
Ἀνδρὶ μαχεσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν ὄ νεμεσσῶμαι πεδὶ κῆρι.

" Temere errantes, imbelles, neque *natæ* ad pugnam:
" Sic Trojani antehac robur & manus Achivorum
" Manere nolebant ex adverſo, nè paululum quidem:
" Nunc verò procul ab urbe cavas ad naves pugnant,
" Imperatoris ignaviâ, negligentiâque militum,
" Qui cum illo contendentes, propugnare nolunt
" Naves veloces, ſed interficiuntur ad ipſas.
" Veruntamen etiam ſi omninò revera in culpa eſt
" Heros Atrides, late-dominans Agamemnon,
" Eò quòd contumeliâ-affecerit pedibus-celerem Pelidem;
" Nobis tamen nullo-modo licet intermittere pugnam:
" Sed medeamur ocyùs *huic malo*; faciles utique ſanatu mentes bonorum.
" Vos autem nequaquam honeſtè remittitis ſtrenuam fortitudinem,
" Omnes fortiſſimi cùm ſitis in exercitu: neque verò ego
" Virum objurgaverim, qui pugnam detrectet,
" Quum imbellis ſit: at vobis ſuccenſeo ex animo.
" O molles, mox ſanè aliquod malum admittetis gravius

quod hîc annotat *Barneſius*; " *media* τῆ ἴϊα " —— *aliàs certè brevis, ut Odyſſ.* μ' 329, " —— ἐξέφθιτο ἴϊα πάντα." Cujus rei eandem eſſe cauſam, ac in voce τίω, —— Ἰδομενῆι, πέρι μοί σε τίω, δ', 257; ignoravit Vir eruditus. Nempe ad iſtum locum, " *vel hinc patet*," inquit, " *priorem* " τὸ τίω *communem*:" Quod nequaquam verum eſt: Nam in τίσω, τίσεαι, &c ſimilibus, ubi *duæ Vocales* non *concurrunt*, prior *Homero* nunquam corripitur. Et ad *Odyſſ.* β', 289, Ὁπλιστὸν τ' ἴϊα ἰὼ ἀγέσιν ——· " *in tertio* (inquit) *loco Anapæ-* " *ſtus.*" Quæ æquè inepta eſt annotatio. Vide infrà ad ὁ, 24.

Ver. 109. — ἐρίσαντες] De hujus vocis, & ſimilium, proſodiâ; vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 111. Ἀλλ' εἰ δὴ ἰὼ] *At ſanè etiam ſi* ——.

Ver. 115. — ἄκεσταί τοι] *Faciles certè ſanatu; faciles utique ſanatu* ——.

Ver. 116. — καλὰ] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 117. Πάντες ἄριστοι ἐόντες ——, ὑμῖν δ' νεμεσσῶμαι.] Ἐπεὶ δ' — κατ' ἐμπαθὴς ψυχὴ παῤῥησίαν ἀναδέχεται καὶ νουθεσίαν ἄκραιον, ὡς πῆς χρησιμωτάτοις δεῖ τῶν βοηθημάτων ὁ παροξυντικὸς μὲν ἐπαινος· ὥσπερ ὁ τοῦ πῆπις, —— " Πάντες ἄριστοι ἐόντες " ——. *Plutarch. de Adul. & Amici diſcrim.* ſub finem.

Ver. 118. Ἀνδρὶ μαχεσαίμην, ὅστις.] Lautus planè ad hunc locum *Spondanus*: " *Quem virum, quæſo, intelligit Neptu-* " *nus*, &c?"

Ibid. — μεθείη.] μεθίει, Codd. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 120,

Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
Τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
Αἰδῶ τ' νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ τόδε νηυσὶ βολὼ ἀγαθὸς πολεμίζει,
Καρτερός· ἔρρηξεν γὰρ πύλας τ' μακρὸν ὀχῆα.
Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιὰς ἵσαντο φάλαγγες
Καρτεραὶ, ἃς δ' οὔ κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Οὔτε τ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
Κεινθέντες Τρῶάς τε τ' Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φραξάντες δόρυ δορὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ.
Φαῶν δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νεύοντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·

" Hâc ignaviâ: ſed in mentibus reponite ſinguli
" Pudorem, *hominumque* reprehenſionem: certè enim ingens certamen ortum eſt.
" Hector nempe ad naves prælio-ſtrenuus pugnat,
" Portis; perfregitque portas, & longum vectem.
Sic ſane adhortans Neptunus concitavit Achivos:
Circum autem Ajaces duos ſtabant phalanges
Firmæ, quas ne Mars quidem vituperâſſet, ſi interveniſſet,
Neque Minerva populorum-concitatrix: quippe præſtantiſſimi *viri*
Delecti, Trojanóſque & Hectorem nobilem manebant,
Conſtipantes haſtam haſtæ, ſcutum ſcuto denſiſſimis ordinibus:
Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir:
Seque-invicem-attingebat ſetis equinis-comantes galeæ ſplendentibus conis
Nutantium; adeò denſi ſtabant inter ſe:

Ver. 120, 122, 123. — τάχα δή, —— δὴ γὰρ ——, Ἕκτωρ δή.] *Mox ſane* ——; *certè enim* ——; *Hector nempe* ——.

Ver. 122. Αἰδῶ τ' νέμεσιν.] Αἰδῶ, οἰκείαν· νέμεσιν, τὴν ἔκτος· *Scholia inedita* in Cod. *Harleiano* a *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 123. — βολὼ ἀγαθός.] Vide ſuprà ad β, 408.

Ver. 126. Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας.] Connectit hæc iſtud ἄρ' cum eo quod præceſſit, *ver.* 46, 47, Αἴαντε πρώτω, — σφὼ μάλ' κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν.

Ver. 129. Κεκαθέντες.] Rectè. Nam κεκαθέντες primam neceſſariò corripit.

Ver. 130. Φραξάντες δόρυ δορὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ.]

—— ὡς ἐπαλλομένους ποδὶ,
Ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ σὰς, ἐναρέξειε μάχην.
Euripid. Heracl. 836.

—— Trojanæ acies, acieſque Latinæ
Concurrunt; hæret pede pes, denſuſque viro vir.
Æn. X, 360.

Quem ad locum, ſummâ cum inſcitiâ *Servius*: " *Pede* (inquit,) *pro Pedi*; *nam eſt* " *Antiptoſis.*" Cæterùm *Macrobius* in iis, quibus *Virgilium* contendit *Homerici* carminis majeſtatem non æquâſſe; citatis his verſibus, " *quanta* (inquit) *ſit differentia utri-* " *uſque loci, lectori æſtimandum relinquo.*" lib. 5. c. 13. Mihi hîc, in *utroque* Poëtâ, ſummus videtur ſplendor & pulchritudo. *Scaliger*, erga *Homerum* plerunque iniquior, de hiſce duobus verſibus, " *Fatemur* (inquit) " *ex Græcæ linguæ commoditate nobis eſſe* " *aptiores ad laudandum, quàm ad imitan-* " *dum.*" Poëtic. lib. 5. c. 3. Quod autem rogat; " *cum dixi* σάκος σάκεϊ, *quid erit* " ἀσπὶς ἀσπίς?" non advertit vir eruditus, neque σάκος idem ipſum eſſe quod ἀσπὶς; & ſententiam, in voce Ἀσπὶς, ab alio eſſe inchoatam exordio; nec quæ demùm in ſententiâ connectendâ vis eſſet particulæ iſtius, ἄρ'.

Ibid. — προθελύμνῳ] πολυτλύχῳ, *Scholia inedita* Codicis *Harleiani* à *Tho. Bentleio* communicata.

Ver. 136.

Εἶχεα δ' ἐπλύασον᾽ θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμεν᾽· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ πρῶτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Ἀντικρὺ μεμαὼς· ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
Ὅντε κὴ σεφάνης πολαμὸς χειμάρρος ὄσῃ,
Ῥήξας ἀπρέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχμαλα πέτρης,
Ὑψι τ' ἀναθρώσκων πέτετ᾽, κλυπέῃ δέ θ' ὑπ' αὐτῇ
Ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηι
Ἰσόπεδον, τότε δ' ἔτι κυλίνδετ᾽, ἐασύμβιός περ·
Ὡς Ἕκτωρ, εἶος μὲν ἀπειλῇ μέγχει θαλάσσης
Ῥεῖά θ' ἑλιξέσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχειμθείς· οἱ δ' ἀντίοι ἦες Ἀχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,

Haſtæ autem criſpabantur audacibus à manibus
Concuſſæ: hi quippe *in hoſtes* rectà tendebant, ardebantque pugnare.
Trojani autem priùs-in-eos-impetum-fecerunt conferti; præibatque Hector
Contrà alacer-ruens; lapis-curſu-pernicioſus ſicuti à petrâ,
Quem de vertice-montis fluvius torrens impulerit,
Abruptis immenſo imbre aſperæ retinaculis petræ,
Altéque ſubſiliens volat, reſonátque ſub ipſo
Sylva; hic autem curſu-perpetuo currit magnâ vi, donec pervenerit
In planitiem; tum verò nequaquam volvitur, curſu licet incitatus:
Sic Hector, hactenus quidem minabatur, uſque ad mare
Facile *ſe* perventurum ad tentoria & naves Achivorum,
Interficientem *eos*: verùm quando jam in denſas incidiſſet phalangas,
Stetit propè-admodum obnitens: ex adverſo autem filii Achivorum,
Percutientes enſibúſque & haſtis utrinque-acutis,

Ver. 136. — ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.] *Duxit eos, ut diximus, Hector.* Ea enim hîc vis eſt vocabuli, ἄρ', ut conjungat hæc cum eo quod præceſſit, *ver.* 39. Τρῶες δ' —— Ἕκτορι —— ἕποντο.

Ver. 137. Ἀντικρὺ.] Quâ ratione, ἀντικρὺ, hîc ultimam producat; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid. — ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης.]

Ac veluti montis ſaxum de vertice præceps
Cùm ruit avulſum vento, ſeu turbidus imber
Proluit, aut annis ſolvit ſublapſa vetuſtas;
Fertur in abruptum magno mons improbus actu,
Exultatque ſolo, ſylvas, armenta, viroſque
Involvens ſecum: diſjecta per agmina Turnus
Sic —— ruit. —— *Æn.* XII, 684.

Hujus Similitudinis & in utroque Poëtâ venuſtatem *totius*, & apud *Homerum* partium *ſingularum* (multò etiam magis quàm apud *Virgilium*) accommodam traductionem, aptamque & compoſitam pulchritudinem, optimè hoc in loco expoſuit & enarravit *Popius*.

Ver. 138. — ὄσῃ.] *Al.* ὄσει.

Ver. 139. Ῥήξας —— πέτρης.] Vide ſuprà ad *ver.* 36.

Ver. 141. Ὕλη.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 144. Ῥεῖά θ' ἑλιξέσθαι κλισίας.] Hoc tantùm in loco, & infrà, ύ, 263; occurrit vox ῥεῖά θ' apud *Homerum*: Et utrobique cum voce ελιξέσθαι conjuncta. Quare neque cum *Barneſio* ſentio, voculam "ϑ" παρέλκειν· id quod linguæ græcæ ratio haud patitur: Neque cum *Euſtathio*, δὲ poſitum eſſe pro δή· quod nihili eſt: Sed, ῥεῖά θ' ἑλιξέσθαι κλισίας, tantundem eſſe ac ſi dictum fuiſſet, ῥεῖα κλισίασδε ἑλιξέσθαι. Quod & indicat *Euſtathius*, quum addit, ἴσως ὃ ϑ κεῖται τὸ, ὅτε κύνδε.

Ver. 151.

Ὦσαν ἀπὸ ζφείων· ὁ δ', ἀασάμην@ πελεμίχθη,
Ἤϋσεν δ' ἀφαρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀἰχμηταὶ,
Παρμένετ'· ἤτοι δηρὸν ἐμὲ χήσσσιν Ἀχαιοὶ,
Καὶ μάλα πυργηδὸν ζφέας αὐτοὺς ἀγλωΐσαντες·
Ἀλλ', οἴω, χάσσονται ὑπ' ἔγχε@, εἰ ἐτεόν με
Ὦρσε θεῶν ὄχθη@, ἐρίγδουπ@ πόσις Ἥρης.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μεθύ@ καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Δηΐφοβ@ δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Κῶπα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, καθ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Ταυρείην· τὴ δ' ὄγε διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβ@ δὲ
Ἀσπίδα ταυρείην ἀπέθ' ἑὸν, δείσε δὲ θυμῷ
Ἔγχ@ Μηριόναο δαΐφρον@· αὐτὰρ ὄγ' ἤρως
Ἀψ ἑτάρων εἰς ἔθν@ ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
Ἀμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔγχε@, ὃ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Repulerunt *eum* à ſe: ille verò cedens, aſpere-concuſſus eſt,
Vociferatuſque eſt altâ-voce Trojanos inclamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
" Perſtate: haudquaquam diù me ſuſtinebunt Achivi,
" Licet valdè addenſatis-ordine quadrato-agminibus ſeipſos inſtruxerint:
" Sed, puto, cedent haſtâ *meâ fugati*, ſi revera me
" Incitavit deorum potentiſſimus, altitonans maritus Junonis.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuſcujuſque.
Deïphobus porro inter hos elato animo incedebat
Priamides, præque *ſe* tenebat clypeum undique æquale,
Levi paſſu progrediens, & clypeo-tectus procedens:
Meriones autem in eum collimans-direxit haſtam fulgentem;
Et percuſſit, neque aberravit, clypeum undique æquale,
Taurinum; id verò haudquaquam trajecit, ſed multò priùs
In extremo fracta eſt longa haſta: Deïphobus autem
Scutum taurinum tenuit-*procul* à ſe, timuit enim animo
Haſtam Merionis bellicoſi; at heros *Meriones*
Retrò ſociorum in agmen receſſit; iratus eſt autem graviter
Propter utrumque, victoriamque *amiſſam*, & haſtam, quam fregerat:
Perrexit itaque ire præterque tentoria & naves Achivorum,

Ver. 151. —— ἤτοι δηρὸν ἐμὲ.] *Al.* ἤτι δηρὸν ἐμέ· Malè. *Al.* ἤτι με δηρὸν ἔτι. *Al.* ἦτ' ἔτι δηρὸν ἐμέ.

Ver. 152. — σφέας αὐτοὺς.] Pronuntiabatur σφᾶς αὐτούς· Nam σφέας ultimam producit. Alioqui contraheretur in σφῶς.

Ibid. — ἀγλωΐσαντες.] Vide ſuprà ad ά, 338.

Ver. 156. — ἐβεβήκει.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 157. Πριαμίδης.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 163. — ἀπὸ ἑὸν.] Quâ ratione, ἀπὸ, hîc ultimam producat; vide ſuprà ad ά, 51.

Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίηφι λέλειπτο·
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος ὃ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυίππου Μέντορος υἱόν·
Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
Κέρῃ δὲ Πριάμοιο νόθῃ ἔχε Μηδεσικάστῃ·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Αὖθις εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
Ναῖε δὲ παὰ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' ὦτος ἔγχει μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔπασσεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν, μελίη ὡς,
Ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν πεφυκυίη
Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
Ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βεβάχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ·
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη, μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·

Allaturus haſtam longam, quæ ſibi in tentoriis reliqua erat:
Cæteri verò pugnabant, clamórque immenſus exortus eſt.
Ac Teucer quidem primus Telamonius virum interfecit
Imbrium armis-acerrimum, divitis-equorum Mentoris filium:
Habitabat autem *is* Pedæum, antequam veniſſent filii Achivorum,
Filiámque Priami notham uxorem-habebat Medeſicaſten:
At poſtquam Danaorum naves veniſſent utrinque-remis-actæ,
Rurſus ad Ilium venit, excellebátque inter Trojanos:
Habitabat autem apud Priamum: iſque eum honorabat æquè ac filios.
Hunc utique filius Telamonis ſub aurem haſtâ longâ
Vulneravit, evulſitque haſtam: is autem cecidit, fraxinus tanquam,
Quæ montis in vertice procul conſpicui
Ære reciſa, tenera terræ folia admovit:
Sic cecidit; circúmque ipſum ſonitum-dederunt arma varia ære.
Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere:
Hector verò in accurrentem jaculatus eſt haſtâ fulgenti:

Ver. 168. Οἰσόμενος δόρυ. Obſervandus hîc maximè proprius *vocis mediæ* Uſus. Quod & *Euſtathius* notavit, & Scholiaſtes. Οἴσων μὲν γὰρ, ἑτέρῳ· οἰσόμενος δὲ, ἑαυτῷ. *Allaturus ſibi haſtam*, &c. Vide ſuprà ad γ', 141.

Ibid. — κλισίηφι.] *Euſtathius* in commentario, κλισίηφι.

Ver. 172.—Πήδαιον.] Scholiaſti, Πήδασον.

Ibid. — πρὶν ἐλθεῖν.] Quâ ratione hîc, πρὶν, producatur; item θέτει, *ver.* 193; & ἀνὰ, *ver.* 199; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 177. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam: Hunc utique* —.

Ver. 178. — ἔπεσεν, μελίη ὡς, — χθονὶ φύλλα πελάσσῃ.]

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho
Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 179. —κορυφῇ.] κορυφῆς, codd. *Italic.* a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 180. — ταμνομένη.] Ita *Barneſius* rectè ex MSS, & ex *Euſtathio*. *Al.* τευνομένη. Vide ſuprà ad Θ', 87. Quem ad locum *Euſtathius*; εἰ δὲ καὶ ἦν εἰπεῖν "ἀπέτεμνε" κοινότερον, ἀλλ' Ὁμήρῳ τὸ κατ' αὐτὴν ἰάδα γλῶσαν τιμᾷ, τὸ τέμνειν "τάμνειν" λέξασαν.

Ver. 181, —— 187. — βεβάχε, — δάπτουσιν, — ἀραίσησι.] De hujus ὀνοματοποιίας pulchritudine, vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

—— collapſa ruunt immania membra;
Dat tellus gemitum, & clypeum ſuper intonat ingens. *Æn.* IX, 708.
Corruit in vulnus, ſonitum ſuper arma dedere. *Æn.* X, 488.

Ver. 183. & 190. — ἀκόντισε.] De proſodiâ

Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Τύδεος· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου ἴφι Ἀκτορίωνα,
Νιασόμενον πόλεμόνδε, κατὰ σῆθος βάλε δουρί·
Δοῦπησεν δ' ὑπὸ νεσσὸν, ἀρὴ βέβλητο δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἕκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθέντα ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυπτο· ὁ δ' ἀμφὶ ἀσπίδος ὀμφαλὸν ἔτυψε,
Ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δ' ὑπὸ χάασθ' ὀπίσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὼ δ' ἐξείρυσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, δῖός τε Μενεσθεὺς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς·
Ὦσε δύ' αἶγα λέοντε, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων

Sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam
Paululum; hic autem Amphimachum, Cteati filium Actorionis,
Venientem in pugnam ad pectus percussit hastâ:
Fragorem verò edidit cadens, & sonitum-dedêre arma super ipsum.
Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam
Capite deriperet magnanimi Amphimachi:
Ajax autem in accurrentem jaculatus est hastâ splendenti
Hectorem; sed nusquam ad corpus pervenit, totus quippe ære
Horrendo tectus erat: Ille tamen scuti umbonem percussit,
Reppulitque eum vi magna: is autem cedebat retrò
A cadaveribus ambobus; ista autem *ad se* extraxerunt Achivi:
Amphimachum quidem Stichius, nobilisque Menestheus,
Principes Athenienſium, portaverunt ad exercitum Achivorum:
Imbrium verò Ajaces, studiosi impetuosæ pugnæ:
Ut duo capram leones, à canibus serratis-dentibus

prosodiâ hujus vocis, vide suprà ad α, 140. Cæterùm Alii hîc legunt, ὀρέξαλο.

Ver. 184. Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] —— ille ictum venientem à vertice velox
Prævidit, celerique elapsus corpore cessit. *Æn.* V, 444.

Ibid. — χάλκεον ἔγχος.] Vide suprà ad γ', 380.

Ver. 191. — πᾶς δ' ἄρα.] *Totus quippe: Totus nempe, ut diximus,* ——.

Ver. 192. — ἄτα.] *Al.* ἔτα. Utrumque rectè. Ab ἀτάω, fit ἄτα, quod τὸ ά producit: Ab ἀτά'ω, fit ἄτᾶσε; (& inde ἔτα,) quod τὸ ά corripit. In aliis quibusdam verbis occultior est analogia; nec à Grammaticis, quod sciam, observata. Quemadmodum aliud scilicet est — ἀτῆσαι, aliud — ὀτῆσαι· similiterque aliud — ἀτῆσαι, aliud ἐτῆσαι· eodem planè modo, *pronuntiationis & prosodiæ* ratione, aliud est περάσαι, in quo τὸ ά productum; aliud τάσαι, in quo τὸ ά correptum est, licet syllaba τάσαι positione producatur. Hinc nimirum πρήσω, in linguâ Ionicâ, migrat in πρᾶσω· τάσω, nequaquam in τήσω. Hinc, diverso accentu, πρῆσμα, πρᾶξις, πρᾶξαι (πρῆσμα, πρῆξις, πρῆξαι,) πέπρᾶσα: at τάγμα, τάξις, τάξαι, τέτᾶγα. Neque in his ullus unquam est Licentiæ locus.

Ver. 194. — ἐξείρυσαν.] Ita edidit *Barnesius* ex MS. *Al.* ἐξέρυσαν. Minùs rectè. Nam ἐίρυσαν penultimam corripit. Vide suprà ad *ver.* 1.

Ver. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος.] Non supervacaneum est istud, ἄρα. *Scilicet Amphimachum Stichius quidem* ——.

Ver. 196. — κόμισαν.] Vide suprà ad ά, 140.

Ibid. — κατὰ λαὸν.] *Al.* μετὰ λαόν.

Ver. 197. — μεμαότε.] Ita iterum rectè *Barnesius* ex MS. Vide suprà ad *ver.* 46: Item ad β', 818. *Al.* μεμαῶτε. Quod versum perimit.

Ver. 198. — οἶγα.] Nonnulli, αἶγε. Male.

Ἀρπάξαντε, φέρηλον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε·
Ὣς ῥα τὼ ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
Τεύχεα ζωστήρων, κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένῳ Ἀμφιμάχοιο·
Ἦκε δέ μιν ζοφερηδὸν ἑλιξάμενον δι' ὁμίλου,
Ἕκτορι δ' ὑπὸ πρόπαροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
Καὶ τότε δὴ λίην κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Γιωνοῦ πεσόντι ἐν αἰνῇ δῃοτῆτι·
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ τέ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐτύχθη.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δυσκλυτὸς ἀντεβόλησεν,
Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
Ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ὑπέλεκτα
Ἧιεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μεμήνει
Ἀνδάνειν· τῷ δ' ἦ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.

Ereptam, ferunt per virgulta denſa,
Altè ſupra terram in malis tenentes:
Sic utique hunc [*Imbrium*] altè tenentes duo Ajaces bellatores,
Arma detraxerunt; caput autem molli a cervice
Amputavit Oïliades, iratus Amphimachi *causâ*;
Miſitque illud inſtar-globi rotatum per turbam;
Hectori verò ante pedes cecidit in pulveribus.
Ac tum quidem ex animo Neptunus iratus erat,
Nepotis *gratiâ* [*Amphimachi*] cæſi in gravi pugnâ:
Perrexit itaque ire prætérque tentoria & naves Achivorum,
Incitaturus Danaos, Trojaniſque clades moliebatur.
Idomeneus autem illi haſtâ-inclytus occurrit,
Rediens à ſocio, qui ei nuper è prælio
Venerat, ad poplitem vulneratus acuto ære:
Hunc quidem ſocii aſportaverant, ille autem, medicis quum mandata-dediſſet,
Redibat ex tentorio; adhuc enim pugnæ cupiebat
Particeps-eſſe: Ipſum itaque allocutus eſt rex Neptunus,

Ver. 199. — *ἀνὰ ῥωπήια πυκνά.*] Hîc inter denſas corylos ——— *Virg. Eclog.* I, 14.

Ver. 201. *Ὣς ῥα τὼ*] *Sic, inquam, hunc* —.

Ver. 202. —— *κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.*] Tum caput ipſi aufert ——. *Æn.* IX, 332.

Ver. 209. *Ὀτρυνέων*] Vide ſupra ad *α*, 309.

Ver. 210. *Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ.*] *Idomeneus autem ei deinceps* —. *Idomeneus autem ei eunti* ———. Connectitur videlicet cum iſto, *βῆ δ' ἰέναι*, *ver.* 208.

Ver. 212. — *βεβλημένος.*] Ita edidit *Barneſius* ex tribus MSS. Quod uſitatius eſt. Cumque iiſdem faciunt *MSS Harleian.* & *Italic.* à *Th. Bentleio* collati. *Al. βεβολημένος.* Sed *hoc* apud *Homerum*, ut rectè annotavit *Barneſius*, ſemper de *Animi* affectibus & mœſtitiâ; *illud*, de vulneribus *Corporis*, aut ſiquid ſimile.

Ver. 214. — *ἐκ κλισίης.*] Ex *Amici vulnerati* tentorio, *ἐρχόμενος παρ' ἑτάρου*, *ver.* 211; iturus ad *Suum* tentorium, ut arma deinceps indueret, *ver.* 240. *Barneſius*, ex uno MS. edidit hoc in loco, *ἐς κλισίην*, *ad Suum* ſcilicet *tentorium*. Quod, ad ſententiam, perinde eſt. Cúmque *Barneſio* faciunt MSS. a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 216.

Εἰσάμῳ φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱῖ Θόαντι,
Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, πῇ τοι ἀπειλαὶ
Οἴχονθ', τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Ὦ Θόαν, ἔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅστον ἔγωγε
Γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπισάμεθα πολεμίζειν·
Οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, ἔτε τις ὄκνῳ
Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά πῃ ἔτω
Μέλλῃ δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
Νωνύμνιος ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ, Θόαν· ἦ γὰρ τοπάρος μεμεδήκεις ἅπαντα,
Ὀτρυύεις; ἦ καὶ ἄλλον, ὅτις μεθιέντα ἴδηαι·
Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.

(Assimilans-se voce, Andræmonis filio Thoanti,
Qui per totam Pleurona & excelsam Calydona,
Ætolis imperabat, deúsque tanquam honorabatur à populo;)
" Idomeneu, Cretum princeps, quò tandem minæ
" Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?
Hunc autem vicissim Idomeneus, Cretum doctor, contra allocutus est;
" O Thoa, nullus vir nunc in culpâ, quantum equidem
" Intelligo: omnes enim scimus præliari:
" Neque quenquam timor detinet exanimans, neque quisquam pigritiæ
" Cedens, subterfugit pugnam perniciosam: sed ita
" Videtur nimirum gratum esse præpotenti Saturnio,
" Inglorios perire procul ab Argo hîc Achivos.
" At, Thoa; quandoquidem ante bellicosus fuisti,
" Hortari-soles autem & alium, ubi remittentem videris:
" Ideò nec nunc quidem cessa *ipse*, hortaréque virum quemque.

Ver. 216. Εἰσάμῳ.] Vide suprà ad *ver.* 45.

Ibid. — φθογγὴν] *Al.* φωνὴν.

Ver. 219. Ἰδομενεῦ.] *Barnesius*, ante hunc versum, alterum istum ex MS *Cantabrigiensi*, tanquam " *penè necessarium*," inseruit;

Τῷ μιν ἐεισάμῳ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.

Sed nihil opus. Nam, Parenthesi inclusis versibus 216, 217, 218; constat expleta omnibus suis numeris & partibus sententia.

Ibid. — πῇ τοι ἀπειλαὶ Οἴχονται —;] Scholiastes legendum contendit, πῇ τοι ἀπειλαί; Οἴχονται. Minùs rectè. Simile enim est, πῇ οἴχονται; ac illud, Δ', 229, Πῇ ἔβαν ὑχωλαί;

Ver. 223. Γιγάσκω.] *Al.* Γινώσκω. Quod perinde est: Nam γινάσκω primâm producit.

Ibid. — ὅπισθε πολεμίζειν.] Ita *Barnesius*, ex duobus MSS. *Al.* πολεμίζειν. Quod & ipsum ferri possit.

Ver. 224. — τινὰ δέος.] Quâ ratione, τινὰ, hîc ultimam producat; item ὄθι, *ver.* 229; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 225. — ἀλλά πῃ.] *Sed, ut versimile est: Sed, quantum conjicere est,* ———.

Ver. 227. Νωνύμνιος.] Nullâ ex analogiâ licentiarum, produci potest istud ύ. Utrúmne verò νωνύμνιος, quomodo nonnulli ediderunt, an νωνύμμιος, æquè ac νωνύμιος, pronuntiârint Iones, non liquet.

Ver. 229. Ὀτρυύεις.] " *Orationis consequutionem poscere*" existimat vir doctissimus *Henr. Stephanus*, " *ut* ὀτρυύεις *legatur*, " *præcedente* ἤδηα." Sed nihil opus. Nam, ὀτρυύεις, hâc quidem in sententiâ, cum præcedente, ἤδηα. satis aptè cohæret; non satis aptè, ὀτρυύεις, cum subsequente ἴδηαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοσφίσειεν
Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυσὶν μέλπηθρα γένοιτο,
Ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
Σπεύδειν· αἴκ' ὄφελός τι γνώμεθα ἢ δύ' ἐόντε.
Συμφερὴς δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, ἢ μάλα λυγρῶν·
Νῶϊ γὰρ ἢ κ' ἀγαθοῖσιν ὀπιζαίμεσθα μάχεσθαι.
Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενῆα δ' ὅτε δὴ κλισίηνδε ἐΰτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γαίετο δὲ δόρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
Ὣς δ' χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἐὺς, ἀντεβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μεῖο γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔει
Οἰσόμενος· τὴν δὴ προσέφη θέων Ἰδομενῆος·

Huic autem respondit deinde Neptunus quatiens-terram;
" Idomeneu, ne iste vir ampliùs revertatur
" A Troja, sed hîc canibus ludibrium fiat,
" Quicunque die hoc volens remiserit pugnam.
" Sed agè, armis huc sumptis veni: hæc autem simul oportet
" Maturare; si cui usui esse queamus, etiam duo cùm simus:
" Utilis-certè-in-unum-collata-virtus est virorum, etiam valdè imbellium:
" Nos autem & cum fortibus novimus pugnare.
Sic fatus, ille quidem rursus abiit deus in pugnam virorum:
Idomeneus autem, quando jam ad tentorium bene-structum venisset,
Induit arma pulchra circa corpus, sumpsitque duo-hastilia:
Perrexitque ire fulguri simili, quod scilicet Saturnius
Manu acceptum miserit vibratum è coruscо Olympo,
Ostendens signum hominibus; præclari utique *sunt* ejus radii:
Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.
Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit,
Quum abesset propè adhuc à tentorio: nam hastam æream ibat
Sumpturus. Hunc itaque allocuta est vis Idomenei, [*allocutus est Idomeneus:*]

Ver. 238. — ὀπιζαίμεσθα μάχεσθαι.] Ccdd. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati, ὀπιζάμεθα. Unde fortè legendum, ὀπιζάμεθα μαχέεσθαι.

Ver. 240. — κλισίηνδε — ἵκανε.] Vide suprà ad *ver.* 214.

Ver. 241. Δύσετο.] Ità Barnesius ex MSS. & Editt. Vett. Rectè. Nam δύσετο, primam necessariò producit. *Al.* Δύνετο.

Ibid. — καλὰ] Vide suprà ad β', 43.

Ibid. — γάϊλο.] *Eustathius* ad ι, 369; εἴλταλος, εἴλατος· ἦλθεν, ἦνθεν. ἔλειλο, ἔνλο, ἀφ' ὧν ἀωρικῶς, γλύτο· κέλειλο, κένλο. Equidem crediderim potiùs ab inusitato quodam γλύω, vel γλύνω, vel γείνω deductam. Nam *Dorica* ista, quæ memorat *Eustathius*, recentiora videntur, & *Homero* (ut opinor) ignota.

Ver. 242. — ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος.]
——— fulmina belli,
Scipiadas. ——— *Æn.* VI, 842.

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα.] *Meriones autem, ut dictum est,* ———. Connectitur nimirum cum eo quod supra dictum est, *ver.* 167, &c.

Ibid. — θεράπων.] Non *Servus*, sed Militum *Præfectus inferior.* Vel, *Idomenei Armiger.*

Ver. 248. Οἰσόμενος.] Vide suprà ad *ver.* 168.

Ver. 251.

Μηριόνη, Μόλος υἱὲ, ποδας ταχὺ, φίλαθ' ἑταίρων,
Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
Ἦέ τι βέβληαι, βέλεϊ δέ σε τείρει ἀκωκή;
Ἦέ τού ἀγγελίης μετ' ἐμὶ ἦλυθες; οὐδέ τι αὐτὸς
Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένῳ ἀντίον ηὔδα·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
Οἰσόμενος· τὸ νυ γὰρ καλεαίξαμεν, ὅ περὶν ἔχεσκον,
Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερμενέοντος.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Δόρεσσά γ', αἴκ' ἐθέλητα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις,
Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐυπλία τοιχοφανόωντα,
Τρωϊάδα, τὰ κλαμέων ὑποαίνυμαι· ἐὺ γὰρ οἵω
Ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰσάμενος πολεμίζειν.
Τῷ μοι δόρατά ἐστι, καὶ ἀσπίδες ὁμφαλόεσσαι,
Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένῳ ἀντίον ηὔδα·
Καί τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

" Merione, Moli fili, pedibus celer, chariſſime ſodalium,
" Cur veniſti, prælióque relicto & pugnâ?
" Nunquid vulneratus es, telique te affligit cuſpis?
" An alicujus-rei nuncius ad me veniſti? neque *verò* omnino ipſe
" Deſidere in tentoriis cupio, ſed pugnare.
Hunc autem Meriones prudens viciſſim allocutus eſt;
" Idomeneu, Cretum princeps ære-loricatorum,
" Venio, ſi qua tibi haſta in tentoriis relicta eſt,
" Sumpturus; Eam enim jam confregimus, quam prius habebam,
" Clypeo Deïphobi percuſſo ferocientis.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, viciſſim allocutus eſt,
" Haſtas quidem, ſi volueris, & unam & viginti invenies,
" Stantes in tentorio ad parietes collucentes,
" Trojanas, quas à cæſis abſtuli. Non enim profiteor
" A viris hoſtibus longè ſtans pugnare.
" Ideò mihi haſtæ ſunt, & ſcuta umbonibus-munita,
" Et galeæ, & thoraces lucidùm renidentes.
Hunc autem Meriones prudens viciſſim allocutus eſt;
" *Quin* & mihi apud tentoriúmque & navem nigram

Ver. 251, 252. — βέβληαι, — ἦλυθες.] Non ex Aoriſto, ἦλυθον· ſed ex Perfecto, ἦλυθα. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 259. — αὖ] *Al.* αὖτ'.

Ver. 260. Δόρεσσά γ'] *Al.* Δόρεσσα δ'.

Ver. 260 — 262. Δόρεσσα — τὰ κλαμέων ὑποαίνυμαι.]

Suggere tela mihi, ———
——— ſteterunt quæ in corpore Grajûm
Iliacis campis. ——— *Æn.* X. 333.

Ver. 261. — κλισίῃ.] κλισίης, ccdd. *Italic.* à *Th. Bentleio* collati.

Ibid. — παμφανόωντα.] Scholiaſti, δόρεσσα παμφανόωντα. *Aliis*, ἐυπλία παμφανόωντα.

Ver. 262. — ὑποαίνυμαι.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 267. — παρὰ τε κλισίῃ — Πολλ' ἔναρα Τρώων.]

——— & ſpolia illa tuis pendentia tectis.
Æn. V, 393.

Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' ὁ χρεδόν ἐστιν ἑλέσθαι·
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
Ἀλλὰ μεθ' ὡρώτισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Ἴσαμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρῃ πολέμοιο.
Ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λήθω μαρναμένους, σὲ δ' ἴδμεναι αὐτὸν οἴω.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
Εἰ γὰρ νῦν πρυμνὰ νηυσὶ λελοίμεθα πάντες ἄριστοι
Ἐς λόχον, (ἔνθα μάλις' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
Ἔνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
Τοῦ μὲν γάρ τε κακὸν τρέπεται χρὼς, οὐδέ οἱ ἄλλυδις ἄλλῃ,
Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσται ἐρητύει ἐν φρεσὶ θυμὸς,
Ἀλλὰ μετακλάζει, κὴ ἐπ' ἀμφοτέρῃσι πόδεσσι ἵζει·
Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πάλάσσει,
Κῆρας ὀιομένῳ· πάταγος δέ τε γίνεται ὀδόντων·
Τοῦ δ' ἀγαθοῦ δ' ὅτ' ἂρ τρέπεται χρὼς, ὅτε τ' ἐν λίλιον
Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
Ἀρᾶται δ' τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ·)
Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο·
Εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,

" Multa *sunt* spolia Trojanorum: sed non prope sunt, ut-sumere-possim.
" Neque enim ne me *quidem* puto oblitum esse fortitudinis;
" Sed inter primos in pugnâ illustres-viros-reddente
" Sto, quandò certamen exortum fuerit belli.
" Alium forte aliquem magis Achivorum ære-loricatorum
" Lateo pugnans, te verò scire ipsum puto.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;
" Novi virtute qualis sis: quid te oportet hæc dicere?
" Si enim nunc prope naves seligamur omnes fortissimi
" Ad insidias, (ubi maximè virtus dispicitur virorum:
" Ubi, quique timidus vir, quique fortis, facile apparet;
" Quippe ignavi mutatur *subinde* color alius ex alio;
" Neque ei, sine motando ut sedeat, continetur in præcordiis animus,
" Sed flexis-genibus-confidit, & super ambos pedes sedet;
" Intúsque ei cor valdè in pectoribus palpitat,
" Mortem expectanti; stridórque insuper oritur dentium:
" *Viri* autem fortis, neque mutatur color, neque valdè
" Tremit, postquam primùm se-collocârit-in insidiis virorum;
" Optat autem quàm-celerrimè misceri in prælio gravi:)
" Ne ibi quidem tuos animos & manus *quis* vituperârit.
" Si quando enim *seu* eminùs vulneratus fueris in-pugna-laborans, seu cominùs;

Ver. 276. — πρυμνὰ νηυσὶ λελοίμεθα — Ἐς λόχον.] In editione *Wetsteniana*, ubi Interpretatio plerunque perelegans, hæcita redduntur: — *propè naves sedeamus in insidiis.* Pessimé.

Ver. 278. — ὅς τ' ἄλκιμος.] ὅ, τε τ' ἄλκιμος· Cod. *Italic.* à *Tb. Bentleio* collatus.

Ver. 284. — ὅτε τι λίλιον Ταρβεῖ.] Καλῶς Ὅμηρος, φησὶν, " Τοῦ δ' ἀγαθοῦ ——, " ὅτε τι λίλιον Ταρβεῖ. " Τὸν φόβον οὐκ ἀφεῖλεν, ἀλλὰ τὸν ἄγαν φόβον· ὅπως ἀνδρεία μὴ ἀπόνοια, ἡ δειλία μὴ θρασύτης γένηται. Plutarch. περὶ τῆς ἠθικῆς, sub finem.

Ver. 288. — βλεῖο.] Codex *Harleian.* à *Tb.*

Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
Ἀλλά κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε,
Πρόσσω ἰεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαρισιών.
Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς,
Ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
Ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλοι ὄβριμον ἔγχος.
Ὡς φάτο· Μηριόνης δ', ὠκὺς ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής,
Ἔμπεδος, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρης μέτα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετ' Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώγε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
Ἦισαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.

" Non in cervicem *tibi* à tergo inciderit telum, nec in dorsum,
" Sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit,
" Ulteriùs rectà-ruentis, inter primorum-pugnatorum turbam.
" Sed age, nè amplius hæc interloquamur, fatui tanquam,
" *Hîc* stantes, nè fortè quis supramodum reprehendat:
" Verùm tu ad tentorium profectus sume validam hastam.
Sic dixit. Meriones autem, velocì par Marti,
Raptim è-tentorio sustulit æream hastam;
Secutusque est Idomeneum valdè pugnæ cupidus.
Qualis autem hominum-pernicies Mars ad-pugnam accedit;
Ipsumque Terror, charus filius, simul validus & impavidus,
Comitatur, qui utique terret pectoris-licèt-constantis bellatorem;
Atque hi quidem è Thraciâ in Ephyros armantur,
Vel in Phlegyas magnanimos; neque quidem iidem
Exaudierunt utrosque, alterutris autem gloriam dederunt:
Tales Merionésque, & Idomeneus, ductores virorum,
Ibant ad pugnam, armati ceruseo ære.

Th. Bentleio collatus, βλῆο. Quod nescio ancio annon magis analogum.

Ver. 289. — ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι.] *Al.* ἐπ' αὐχέν' ὄπισθε πέσῃ.

——— at non, Evandre, pudendis
Vulneribus pulsum aspicies. ———
Æn. XI, 55.

Ver. 290. — ἀνιάσειε. Vide suprà ad ά, 67.

Ver. 295. — ἀτάλαντος.] Vide suprà ad ξ', 627.

Ver. 296. — χάλκεον ἔγχος.] Vide suprà ad γ', 380.

Ver. 298. Οἷος δὲ βροτολοιγὸς ———, Τῷ δὲ Φόβος ———.]

Qualis apud gelidi cùm flumina concitus Hebri
Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque furentes
Bella movens immittit equos; ———
——— circumque atræ Formidinis ora,
Iræque, Insidiæque, Dei comitatus, aguntur. *Æn.* XII, 331.

Ver. 300. Ἔμπεδος] *Comitari solet.* Ita optimè constat *Temporum* ratio. Vide suprà ad β', 221; & ad ά, 37.

Ver. 301. Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρης μετ' θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετ' Φλέγυας.] Hos nimirum populos ait, πολέμοις μάλιστα Ἑλλήνων χαίρειν. *Pausan. lib.* 9. *c.* 36. Cæterùm *Pausanias* versum priorem hoc modo citat;
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρης πόλεμον μεταβωχέσσεσθον.

Τὸν ἠ Μηριόνης πρότερος προσέειπε μετ' αὐδήν·
Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ μέμονας καταδυμεναι ὅμιλον;
Ἠ ὀπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἠ ἀνὰ μέσσους,
Ἠ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ ὄπποθι ἔλπομαι ὔτω
Δύεσθ' πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς ἔ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
Οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
Ἕκτορα Πριαμίδην, ἠ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
Κείνων νικήσαντι μένει καὶ χερσὶν ἀάπτοις,
Νῆας ἐμπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ ἐθέλοι μένος Τελαμωνίου Αἴας,
Ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,

Hunc & Meriones prior verbo allocutus est;
" Deucalionide, quâ-parte fert-animus ingredi turbam?
" An ad dextram totius exercitûs, an per medios,
" An ad sinistram? quoniam nusquam existimo adeò
" Indigere certamine comantes Achivos.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;
" Naves quidem ad medias qui auxiliantur sunt & alii,
" Ajacésque duo, Teucérque, qui præstantissimus Achivorum
" Arte-sagittandi, strenuus etiam & in stataria pugnâ;
" Qui illum satis exerceant, perquam-incitatum licèt ad pugnam,
" Hectorem Priamidem; etiamsi admodum fortis sit.
" Arduum *sanè* ei erit, valdè licèt ardenti in prælium,
" Illorum superato robore & manibus invictis,
" Naves incendere; modò non ipse Saturnius
" Injecerit ardentem torrem navibus velocibus.
" Homini autem non cesserit magnus Telamonius Ajax,
" Qui mortalisque sit, & edat Cereris fruges,

Ver. 307. — πῆ τ' ἄρ] *Et quânam igitur* —?

Ver. 309. — ἀριστερόφιν; ἐπεὶ] Quâ ratione, ἀριστερόφιν, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 323; & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 324; & ὑπὸ, *ver.* 334; Vide suprà ad ά, 51.

Ibid. — ἐπεὶ ὄπποθι — ὄτω δύεσθ'.] Ne *dubitare* videatur *Meriones*, eóne versùs iret auxiliatum, ubi se *maximè* opus esset; an eò ubi se *nihil* opus esset; quod est videlicet absurdum: contendit *Popius* verba, ὄπποθι ὄτω δύεσθ', eam vim habere, ut dicantur Græci, *omni ex parte* pulsi, auxilio *undique* ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti & quærenti, dextraéne parti, an sinistræ, an mediæ demùm aciei opem ferret: succurrit, sinistram exercitûs partem auxilio maximè egere: Nec in hoc, quidquam absurdi,

Ver. 310. — καρηκομόωντας.] **Crinitos.**
——— *Crinitus* Iopas. *Æn.* I, 744.

Ver. 312. — ἀμύνειν εἰσὶ ἠ ἄλλοι.]
Sunt alii, qui tecta manu defendere possunt. *Æn.* XII, 627.

Ver. 316. Ἕκτορα Πριαμίδην, ἠ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
Αἰπύ οἱ —,] Plerique distinguunt,
Ἕκτορα Πριαμίδην· ἠ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν,
Αἰπύ οἱ ————,
Sed istâ ratione, multò magis ταυτολόγον erit in eâdem sententiâ, εἰ μάλα καρτερός ἐστιν, &, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ibid. — Πριαμίδην.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 317. — μεμαῶτι.] Vide suprà ad ϒ 46.

Ver. 320. Ἐμβάλοι.] *Al.* ἐμβάλῃ.

Ver. 321. Ἀνδρὶ δέ κ' ἐκ] *Al.* Ἀνδρὶ δ' ἐκ.

Ver. 324.

Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν,
Ἔν γ' αὐτοσαδίῃ· ϖοσὶ δ' ὅπως ἐςὶν ἐρίζειν.
Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριςέρ' ἔχε ςρατὸν, ὄφρα τάχισα
Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δ', ϑοὸς ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Ἦρχ' ἰέναι, ὄφρ' ἀφίκοντο ϰὲ ςρατὸν, ἦ μιν ἀνώγει.
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἴϰελον ἀλϰὴν,
Αὐτὸν ϰὴ ϑεραπόντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι ϰαθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ ϖάντες ἔβησαν·
Τῶν δ' ὁμὸν ἴαλο νεῖϰος, ὀϊζὺν πρύμνῃσι νέεσσιν.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων ϖέρχωσιν ἄελλαι
Ἠμαλι τῷ, ὅτε τε ϖλείϛη ϰόνις ἀμφὶ ϰελεύθους,
Οἵτ' ἄμυδις ϰονίης μεγάλῃσιν ἰςᾶσιν ὁμίχλῃ·
Ὡς ἄρα τ' ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ ϑυμῷ
Ἀλλήλους ϰαθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἔφριξεν δὴ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι

" Æréque violabilis *ſit*, magniſque ſaxis:
" Nè ipſi quidem Achilli hoſtium-agmina-perrumpenti ceſſerit,
" In ſtatariâ quidem *pugnâ*; pedibus autem nequaquam poteſt contendere.
" Nobis itaque huc ad ſiniſtram tende exercitûs, ut citiſſimè
" Videamus, an alicui gloriam præbituri ſimus, an quis nobis.
Sic dixit. Meriones autem, velocì per Marti,
Cœpit ire, donec perveniſſent ad exercitum, quâ eum juſſerat.
Hi autem, [*hoſtes*] quum Idomeneum viderent, flammæ ſimilem fortitudine,
Ipſum & famulum cum armis vario-artificio-factis:
Cohortantes per turbam, in ipſum omnes irruebant;
Manibuſque utrinque conſertis, commiſſum-eſt certamen ad puppes navium.
Ut verò cùm à ſtridulis ventis *agitatæ* ingruunt procellæ,
Die illo quum plurimus pulvis *eſt* in viis;
Qui porrò *venti*, ſimul pulveris magnam ſtare-faciunt nebulam:
Sic utique his ſimul *irruentibus* inita eſt pugna, ardebantque animo
Invicem-ſe per turbam interficere acuto ære.
Horruit autem pugna mortalibus-exitioſa haſtis

Ver. 324. Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ.] Notandum hîc quanto cum artificio, (ut Poëma unum ſit a capite ad calcem,) quicquid rerum narretur, quiſquis hominum loquatur, nuſquam non ſpectetur & inſeratur *Achilles*. Vide ſuprà ad β', 673, 681; ad ε', 788; & ad η', 228.

Ver. 326. Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριςέρ'] *Quoniam media acies Tantis Viris tuta eſt, ideò Nos ad ſiniſtram* ——.

Ver. 329. — ἀφίκοντο.] ἀφίκοιτο, cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 331. — ϑεραπόντα] Vide ſuprà ad *ver.* 246.

Ver. 334. Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων]
Qualis ubi ad terras abrupto ſidere nimbus
It mare per medium; miſeris heu præſcia longè
Horreſcunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus, ſtragemque ſatis; ruet omnia latè:
Antevolant, ſonitumque ferunt ad littora venti:
Talis in adverſos ductor Rhæteïus hoſtes
Agmen agit; denſi cuneis ſe quiſque coactis
Agglomerant. —— *Æn.* XII, 451.

Ver. 339. Ἔφριξεν δὴ μάχη —— · ὅσσε δ' ἄμερδεν Αὐγὴ χαλκείη.]
—— ferro ancipiti decernunt, atraque latè
Horreſcit ſtrictis ſeges enſibus, *atraque fulgent*
Sole laceſſita, & lucem ſub nubila jactant.
Æn. VII, 525.
—— tum

Μακρῆς, ἃς ἔϊχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, ζακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, ὐδ' ἀκάχοιτο.
Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου ἴφι κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βάλλετο νίκην,

Longis, quas tenebant acutas; oculosque perstringebat
Splendor æreus, galeis à lucentibus.
Thoracibusque recens-terfis, scutisque fulgentibus,
Congredientium in-unum: Valdè utique audax-animo esset,
Qui tunc gavisus esset viso labore, neque animo-turbaretur.
Porrò diversis *partibus* faventes duo Saturni filii viribus-potentes,
Viris heroibus struebant dolores graves.
Quippe Jupiter quidem Trojanis & Hectori volebat victoriam,

——— tum latè ferreus hastis
Horret ager, campique armis sublimibus *ardent*. Æn. XI, 601.

——— et *luce* coruscus *aheneâ*. Æn. II, 270.

Ἕνια μὲν τοῖς σαφέστερον ἐν ταῖς μελαγραφίαις λέγει· ἃ δὲ κυριώτερον, ἅπερ ἐν αὐταῖς ταῖς κυρίοις· ὡς τό, "Ἐριζεν δὲ μάχη." Οὐ γὰρ ἂν τις αὐτὸ μεταλαβὼν διὰ κυρίων, ἔτ' ἀληθέστερον εἴποι, οὔτε σαφέστερον. *Demetr. Phaler.* § 82. Τὸ δέ, "αὐγὴ χαλκείη," τολμηρὸν φασιν εἶναι· οὕτω γὰρ οἱ παλαιοί. Οὐ γὰρ παραβολικῶς εἶπεν, ὡς ἐν ἄλλοις, "Χαλκὸς ἐλάμπετο εἰκελος αὐγῇ πυρός," ἢ τι τοιοῦτον· ἀλλὰ μονονοχὶ ἐφθέγξατο τὰ ὅπλα, εἰ δύναιντο, καὶ τὴν τοιαύτην λαμπηδόνα προσπλάττειν αὐτοῖς. *Eustath.*

Ibid. —— φθισίμβροτος.] Syllaba φθῑ, in vocabulis φθισίμβροτος & φθισήνωρ, non ex φθίσις desumpta est, sed ex φθίνω. Quæ vox, apud Homerum, etiam & in *Futuris* φθῑσειν & φθῑσεσθαι, primam *semper* producit. At φθίσις, φθῐτός, & similia, sunt ex *Aoristo* ἔφθῐον. Vide suprà ad α, 309, 314, 338; & ad β, 43, 833.

Ver. 341. ——— ἀπὸ λαμπομενάων] *Al.* ἀπολαμπομενάων.

Ver. 344. Ὅς — γηθήσειεν ———, ὐδ' ἀκάχοιτο.] Ἡ ὑπόφασις τῇ καταφάσει πόλὺ μᾶλλον τὸ ἴσον δυνάται, πολὺ δὲ τὸ πλέον· ——— "ὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς." *Hermogenes* περὶ ἰδεῶν δεινότητος, c. 37. Similiter *Eustathius*, ad α, 330, Μυρία χὰ φίλον τοῖς ῥήτορσιν, ἀντὶ καταφάσεων, εὐκαίρως χρᾶσθαι σχήματι τῷ κατ' ὑπόφασιν· ὡς ὅταν τὸ, "εἰ μή μιν ἀταρτηρὸν βάλεν," ἀλλὰ δηλαδὴ ἐκύρτωσεν. Imitatus est hanc loquendi rationem *Virgilius*:

Nec verò Alciden me *sum lætatus* euntem Accepisse. ——— *Æn.* VI, 392.

Quàm *ignaviter* igitur de hoc loco Scriptor Gallicus *Terrasson!* "*Quelque licence*" (inquit) "*qu' Homére se soit donné dans sa Poë-*" *sie, la necessité ou du moins la commodité* " *de son Vers l' a jetté dans des confusions* " *bien plus grandes,* ——— γηθήσειεν, ὐδ' ἀ-" *κάχοιτο. Qui est ce qui pense à* se rejoüir " *en voyant un combat? Et est-ce d'un au-*" *tre côté un objet de* Tristesse *proprement* " *dite?*" Dissert. sur l'Iliade, Part IV. chap. 6.

Ver. 346. — τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.] Quâ analogiâ vocabulum hoc ἀοριστολεξόμενον ita deductum sit ex τεύχω, ut vim habeat vel *Imperfecti*, vel *Aoristi*, vel ejus *Temporis* quod Grammatici *plusquam perfectum* appellant, equidem non video. Certè *Perfectum* τέτευχα locum hîc habere non potest. Nec enim usquam in totâ, quàm longa est, Iliade, ullius Verbi *Tempus perfectum* διωρισμένον, constructum hoc modo reperias vel ἀορίστως, vel παραλαλικῶς· Vide suprà ad α, 37. Vim autem hoc in loco necesse esse ut habeat vel *Aoristi*, vel *Imperfecti*, vel ejus denique *Temporis* quod *plusquam perfectum* appellari solet, indicat tum orationis ordo atque ratio; tum in eâdem quæ sequuntur sententiâ, βάλλε, ἤθελε, κύδαινε, ὀρόθυνε, ἤχθαιρε, ἐνεμέσα· tum & *Scholiastæ* & *Eustathii* interpretatio: Quorum alter istud τετεύχαλον exponit, ἔτευχον, καλεσκεύαζον, (non τετεύχασι, καλεσκευάκασι·) Alter dictum ait πρὸς ὁμοιότητα τῶν, ——— αὐτὸς δ' ἐλώφησα "τεῦχε" κυήσσων. Cod. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collatus, habet τετεύχετον.

Ver. 348.

Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχὺ, δὸ' ὄγε πάμπαν
Ἤθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ ἡέα καρτερόθυμον·
Ἀργείοις δ' Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
Λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἦχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένοις, Διὶ δ' ἔκφατερῶς ἐνεμέσσα.
Ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη,
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἤδη.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
Λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδα κρατερὴν καὶ ὁμοίϊον πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἀρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γύνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὦρσε·
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα·
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετ' κλέος εἰληλάθει·

Glorioſum-reddens Achillem pedibus velocem; neque *tamen* ille penitùs
Volebat populum perdere Achaïcum, ad Ilium;
Sed Thetin honorabat, & filium *ejus* magnanimum:
Argivorum verò Neptunus animos-excitabat interventu *ſuo*,
Clam emerſus è cano mari; dolebat enim
A Trojanis *illos* domari, Jovique vehementer iratus erat.
Sanè quidem utriuſque unum *erat* genus, atque unus ortus;
Sed Jupiter prior natus-fuerat, & plura noverat.
Quocirca etiam *Neptunus* palàm quidem auxiliari cavebat,
Clàm verò ſemper concitabat *eos* per exercitum, homini aſſimilatus.
Hi itaque certaminis vehementis & omnibus-æquè-gravis pugnæ
Funem hinc-inde-nexum ſuper utroſque extenderunt,
Infrangibilémque, inſolubilémque, qui multorum genua ſolvit.
Tum, ſemicanus licet exiſtens, Danaos cohortans
Idomeneus, Trojanis inſiliens fugam incuſſit:
Interfecit enim Othryoneum, è Cabeſo qui aderat;
Qui nuper belli ad famam venerat:

Ver. 348. Κυδαίνων Ἀχιλῆα.] Vide ſuprà ad *ver.* 324.

Ver. 349. — ὀλέσσαι.] ὀλέσθαι, *perire*; Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 352. — ἦχθετο γάρ ῥα.] *Dolebat enim, ut dixi*, ——. Connectitur nimirum cum eo quod ſuprà dictum eſt, *ver.* 206.

Ver. 355. — Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ἤδη.] Οὐ γὰρ ἀσχύλῳ καὶ χρυσῷ μακάριον τὸ θεῖον, οὐδὲ βρυτλαῖς καὶ κερασυνοῖς ἰσχύϊ, ἀλλὰ σοφίᾳ καὶ φρονήσει. Καὶ τοῦτο κάλλιστα πάντων Ὁμήρου ἂν εἴρηκε περὶ θεῶν ἀναθεγξάμενος, —— "Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ "πλείονα ἤδη." *Plutarch. de Iſide & Oſiride*; *ſub initio.* Repperit & *Barneſius*, in duobus MSS, ἤδη.

Ver. 357. — ἀνδρὶ ἐοικώς.] Omnia Mercurio ſimilis, vocemque coloremque. *Æn.* IV, 558.

Ver. 358. Τὼ.] *Al.* Τοί.

Ver. 359. Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες —— τάνυσσαν.] *Utrumque exercitum, tanquam circumjecto fune, in arctum conſtringebant.* Ut rectè *Popius*.

Ver. 362. — Τρώεσσιν ἐπάλμενος.] MS. *Barneſii* unus, *Th. Bentleii* tres; Τρώεσσι μετάλμενος.

Ver. 364. Ὅς ῥα νέον —— Κασσάνδρῃ.] —— illis ad Trojam fortè diebus
Venerat inſano Caſſandræ incenſus amore,
Et gener auxilium Priamo Phrygibuſque ferebat. *Æn.* II, 342.

Ver. 366.

Ἤτοι ὃ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Καασάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῷ δ' ὁ γέρων Πριάμος ὑπό τ' ἔσχετο, καὶ ἐνόησε
Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὖτ' ἐπὶ τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὤμῳ βιβάντα τυχών· ὁ δ' ἤριπε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
Δοῦπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
Ὄθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.
Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυέμεν· εἶκε σὺν ἄμμιν
Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πολιήτορ.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ὅτι νηυσὶ ζυγώμεθα πόντον ἐπ' ἠνοπα
Ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ οὔτοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰμέν.
Ὣς εἰπὼν, ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην

365 Petebat autem Priami filiarum formâ præstantissimam,
Cassandram, indotatam: pollicitus nempè fuerat magnum opus,
A Trojâ *quantumvis* invitos depulsurum *se* filios Achivorum.
Illi autem senex Priamus *eam* promiserat, & annuerat
Daturum esse: ille itaque pugnabat, promissis fretus.
370 Idomeneus autem in illum collimabat hastâ fulgenti,
Et percussit sublimi-gradu incedentem assecutus; nec arcuit thorax
Æreus, quem gestabat; medio autem *is* in ventre fixit:
Fragorem verò edidit cadens: Is autem super *eum* gloriatus est, dixitque;
" Othryoneu, te sanè supra mortales laudo omnes,
375 " Si utique verè omnia perficies, quæ pollicitus es
" Dardanidæ Priamo: is autem promisit filiam suam.
" Quin & tibi nos hæc polliciti præstiterimus;
" Dederimúsque Atridæ filiarum formâ præstantissimam,
" Ex Argis arcessitam, quam ducas; siquidem nobiscum
380 " Ilii expugnaveris bene-habitatam urbem.
" Sed sequere, ut ad naves in-colloquium-veniamus pontum-transeuntes
" De nuptiis: quippe nequaquam soceri illiberales sumus.
Sic fatus, pede traxit per acre prælium

Ver. 366. — ἀνάεδνον.] Cassandram nimirum, non muneribus, sed operâ & rebus gestis, promereri studebat. Ut notavit *Dna Dacier.*

Ibid. — ὑπέσχετο δ'.] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item Πριάμος, *ver.* 368; & θυγατέρα, *ver.* 376; vide suprà ad ά, 51. *Barnesius*, δὴ, hoc in loco scribendum voluit: Sed nihil opus.

Ver. 368. — Πριάμος ὑπό τ' ἔσχετο.] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Πριάμῳ ὑπέσχετο· vel, Πρίαμός μιν ὑπέσχετο. At idem uno in MS repperit, & *Th. Bentleius* in pluribus, Πριάμος ὑπό τ' ἔσχετο. *Vulgg.* Πριάμος ὑπέσχετο. Quod manifestò corruptum est.

Ver. 373. Δοῦπησεν.] Vide suprà ad *ver.* 181.

Ver. 376. — θυγατέρα.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 382. — ἐεδνωταὶ.] Ità *Barnesius* & *Veteres.* Nempe ut ex ἥλιος, ἠέλιος· ita ex ἔδνον,

Ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
Πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ ἦ πνείοντε καθ' ὦμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ ἦ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ ἦ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τιὴ τ' ὄρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νῆϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
Οὐδ' ὄγε τόλμησεν, δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
Ἆψ ἵππους τρέψαι· τὸ δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· ὀδ' ἤρκεσε θώρηξ

Heros Idomeneus. Huic autem Asius venit vindex,
Pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros *ejus*
Assiduè tenebat auriga famulus: ille verò cupiebat animo
Idomeneum percutere; is autem illum prior percussit hastâ
Ad jugulum sub mento, penitusque hastam adegit:
Cecidit igitur, sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus-alba,
Vel pinus alta, quam scilicet in montibus fabri
Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut-sit:
Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus.
Dentibus frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.
Defectus verò est ejus auriga mente, quam ante habebat;
Neque is ausus est, hostium manus *ut*-effugeret,
Retrò equos vertere: Eum itaque Antilochus bellicosus
Hastâ medium transfodit assecutus: neque arcuit thorax

ἤδνον, ἐεῖνον. *Vulgg.* ἐδνοῖ κέ. Sed leviculum hoc.

Ibid. — ἐμμύ.] *Al.* ἐσμύ.

Ver. 384. — ἦλθεν ἀμύντωρ.] *Al.* ἦλθ' ἐπαμύντωρ.

Ver. 388. Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα.]

Sternitur; hæsit enim sub gutture vulnus, & udæ
Vocis iter tenuemque inclusit sanguine vitam. *Æn.* VII, 533.

Ver. 389. — ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν.]

Ac veluti summis antiquam in montibus ornum
Cùm ferro accisam crebrisque bipennibus instant
Eruere agricolæ certatim; illa usque minatur,
Et tremefacta comam concusso vertice nutat:
Vulneribus donec paullatim evicta, supremùm
Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam. *Æn.* II, 626.

Pulcherrimus sanè hic locus *Virgilianus*, eorumque ex numero est, quos (*Macrobio* judice, *lib.* 5. *c.* 11.) ita transtulit *Virgilius*, ut *Homero* superior videatur: Quippe "*magno cultu* Virgilius *difficultatem abscidendæ arboreæ molis expressit*; *verùm nullo negotio Homerica arbor abscinditur.*" At reverà (ut ex *Hobbesio* notavit *Popius*) ineptè est omnis horum duorum locorum inter se instituta comparatio. Quippe *Homerus* & *Virgilius*, cùm res longè inter se diversas describerent; hic Urbem ingentem in ignes paullatim considentem, ille hominem uno ictu occisum atque humi stratum; suam uterque materiam suo colore ac specie ornavit, suam uterque pulcherrimâ aptissimâque similitudine explicavit.

Ibid. — ἀχερωΐς.] *Al.* ἀχελωΐς.

Ver. 392. Ὣς ὁ —— αἱματοέσσης.] Citato hoc loco, indicat *Dionysius Halicarnassæus*, quomodo σωτηρίσεως λύσις λύει ἡ τὸ κάλλος αὐτῆς ἢ τὸ κοσμοῦν, quamvis quis ὅτε προσθεὶς εἶδεν, ὅτε ἀφελὼν, τιὴ σωτηρίσεσιν ἀλλάξαι μόνον. Περὶ Σωτηρίσεως, §. 4.

Ver. 394. — πλήγη.] Vide suprà ad γ', 31.

Ver. 402.

Χάλκεον, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων ὀϊστεύσας ἔκπεσε δίφρου.
Ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηΐφοβος δ' ὃ μάλα σχεδὸν ἦλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, τὸ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἐφαρῳάν·
Τῇ ὑπὸ πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπαλτο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ὀπιθοξέστοιο ἄυσεν
Ἔγχεος· ἀλλ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γυῖα λύσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας·
Οὐ μὰν ὣς' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλά ἑ φημὶ,
Εἰς Ἀΐδος περ ἰόντα πυλάρταο κρατερὸν δῶ,
Γηθήσειν κῆρ θυμόν· ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.

Æreus, quem gerebat; medio autem in ventre fixit.
Atque hic quidem anhelans affabrè-factâ excidit sellâ:
Equos autem Antilochus, magnanimi Neſtoris filius,
Abegit à Trojanis ad benè-ocreatos Achivos.
Deïphobus verò admodùm propè venit Idomeneum,
Propter-Aſium dolens, & jaculatus eſt haſtâ fulgenti:
At quidem ex-adverſo conſpicatus evitavit æream haſtam
Idomeneus; occultatus eſt enim ſub clypeo undique æquali,
Quem ipſe coriis boum & coruſco ære
Tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum:
Sub hoc ſe totum collegit, ſupervolavitque ærea haſta:
Aridùm verò ei clypeus in-tranſcurſu-ſtringente reſonuit
Haſtâ: neque irritam ſanè robuſtâ manu emiſit *Deïphobus*,
Sed percuſſit Hippaſidem Hypſenorem, paſtorem populorum,
Ad hepar ſub præcordiis, confeſtimque genua ſolvit.
Deiphobus igitur valdè ſuper eum gloriatus eſt, altè clamans;
" Non utique inultus jacet Aſius: ſed ipſum puto,
" Ad Orcum licèt euntem validas-portas habentem, durum,
" Gaviſurum eſſe animo; quoniam ei dedi comitem, *qui-deducat*.

Ver. 402. —— ἦλυθεν.] Poſtulat Temporum ratio, ut ſit ἦλυθεν ex Aoriſto ἦλυθον, non ex Perfecto ἐλήλυθα. Vide ſuprà ad α, 37.

Ver. 403. —— ἀχνύμενος. Vide ſuprà ad γ, 260.

Ibid. —— ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad α, 140.

Ver. 404. —— ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.]

—— ille ictum venientem a vertice velox
Prævidit, celerique elapſus corpore ceſſit. *Æn.* V, 444.

Ver. 406. —— νώροπι χαλκῷ.] Vide ſuprà ad β, 578.

Ver. 408. —— ἐάλη.] *Al.* ἐάλη. Quod eſt parvi momenti.

Ibid. — τὸ δ' ὑπέρπαλτο χάλκεον ἔγχος.]

—— tremebunda ſupervolat haſta. *Æn.* X, 522.

Ver. 414. — ἄτιτος.] Ex τῖω, ἄτῑτος· eâdem analogiâ, atque ex λῦω, ἄλῡτος· ex κεῖνω, ἀκεάτος· ex φθῖνω, ἄφθῑτος· ex κλῖνω, ἀκλῖτος· ex μαιῶμαι, ἀμαιώτος· aliaque innumera. Vide ſuprà ad α, 309, 314, 338; & ad β, 43; & ad δ, 257.

Ver. 424.

Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γλύκιον ἐγένετο,
Ἀντιλόχῳ ἴ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ἀλλ' ἀδ', ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
Ἀλλὰ θεῶν φεύγων, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκισθεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ' ἀ λῆγε μάχης μέγα· ἵετο δ' αἰεὶ
Ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἦ αὐτὸς δαπῆσαι, ἀμυνόμενος λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
Ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρῳ' Ἀλκάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο·
Πρεσβυτάτῃ δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
Τὴν μὲν κῆρι φίλησε πάλαι τ' ὠότητα μήτης
Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τὼνεκα καὶ μιν
Γήμῳ ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,

Sic dixit; Argivis autem dolor datus eſt, eo gloriante;
Antilocho autem maximè, bellicoſo animum commovit;
Non tamen, dolens licèt, ſuum neglexit ſocium,
Sed accurrens protexit, & ei ſcutum prætendit.
Hunc quidem deinde ſubeuntes duo chari ſocii,
Meciſteus, Echii filius, & nobilis Alaſtor,
Naves ad cavas portabant, gravitèr gementes.
Idomeneus autem non remittebat de animo magno; ſed cupiebat aſſidue
Vel aliquem Trojanorum tenebroſâ nocte tegere,
Vel ipſe fragorem-edere-cadens, dum-depelleret exitium Achivis.
Tunc Æſyetæ Jovis-alumni charum filium
Heroëm Alcathoum; (gener autem erat Anchiſæ;
Maximámque-natu duxerat filiarum Hippodamiam,
Quam ex corde dilexit pater & veneranda mater
In domo; ſupra totum enim æqualium-cœtum eminebat
Pulchritudine, & operum peritiâ, atque prudentiâ; quare & ipſam
Duxerat vir nobiliſſimus in Trojâ amplâ:)
Hunc tunc ſub Idomeneo Neptunus domuit,

Ver. 424. — ἀ λῆγε μάχης.] *Euſtath.* Τὸ δὲ, "ἔλιγε μάχης," οἱ μὲν "Ομηρον, "ἔλιγε μάχας," ἐρεῖσιν ἄν. — Ἔστι δὲ τὸ μάχη, "ἔλιγε μάχης," ἀντὶ τοῦ "ἐπαύσατο." τὸ δὲ, "ἔλιγε μάχας," ἀντὶ τοῦ "ἐπαύσατο." Rectiſſimè. Nempe λήγει μάχης, is qui ipſe ſe cohibet; λήγει μάχας, is qui occiſus aut vulneratus aut defatigatus deficit. Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 426. Ἦ αὐτὸς δαπῆσαι.]

——— ſeu certæ occumbere morti.
Æn. II, 62.

Ver. 430. — πρὶν κῆρι φίλησε.] *Euſtath.* φιλιασῶς ἐφίλησε. Unde Vir doctiſſimus *H. Stephanus* ſcribit, πρὶν κῆρι φίλησε.

Ver. 432. Κάλλεϊ καὶ ἔργοισιν.] *Al.* Κάλλεϊ ἠδ' ἔργοισιν.

Ver. 433. Γήμῳ ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.] Poſt hunc verſum nonnulli Antiquorum, teſte *Euſtathio*, tres ſequentes inſeruerunt;

Περὶν Ἀντηνορίδας τροφέμεν καὶ Πανθόου υἷας,
Περιαμίδας θ', οἳ τεχνὶ μέλιπτερον ἱπποδάμοισιν·
Ἕως ἔθ' ἡβῶν εἶχεν, ὄφελλε δὲ κέρσιον ἄνθος·

Homero non indignos, judice *Dnâ Dacier*: Mihi videntur commentitii, & recentiorem ætatem ſapere.

Θέλξας ὄσσε φαεινὰ, πέδησε δ' φαίδιμα γυῖα.
Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δυνάτ', οὔτ' ἀλέασθαι·
Ἀλλ', ὥσε σήλῳ, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ἀτρέμας ἑσταότα, στῆθος μέσον οὖτασε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκεε λοιγόν.
Δὴ τότε γ' αὖον ἄυσεν, ἐρεικόμενος παρὰ δουρί·
Δύπησεν δ' ἐν κονίῃσι, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἣ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ ἀρίαχον πελέμιξεν
Ἔγχος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας·
Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι

435 Caligine-offusâ oculis lucidis, præpedivit autem *quasi vinculo* pulchra membra.
Neque enim retrò fugere poterat, neque declinare:
Sed tanquam columnam, vel arborem alto-vertice-comantem,
Sine-motu stantem, pectus medium vulneravit hastâ
Heros Idomeneus, disciditque ei circùm loricam
440 Æream, quæ ei antè à corpore arcebat perniciem;
Ac tunc quidèm aridùm-quid resonuit, fissa ab hastâ:
Fragorémque-ille-edidit cadens, hasta verò in corde fixa erat,
Quod quidem ipsi palpitans, etiam extremum-ferrum quassabat
Hastæ: tum verò deinde remisit impetum *suum* valida hasta.
445 Idomeneus ergò valdè super *eum* gloriatus est, altè clamans;
" Deïphobe, numquid jam *tibi* videmur-rectè-judicare, æquum esse,

Ver. 435. — ὄασε φαεινὰ.] Ita *Barnesius*, & Veterum nonnulli. Rectè, ut mihi quidem videtur. Nam *Eustathius*, locis à *Barnesio* citatis, agnoscit ὄασε tam esse *Neutrum* posse, quàm *Masculinum*. Vir doctissimus *H. Stephanus* scribendum omninò contendit, ὄασε φαεινά. Quod tamen versum planè perimit, ita ut *nullâ licentiâ* sanari queat; nisi quis ex merâ conjecturâ, pro πέδησε, scribere velit ἔδησε. At, inquit vir doctissimus, " *quî* φαεινὰ *defendi possit, non video.*" Nec tamen causam subjicit, quare defendi non posse existimet. Certè, si ὄασε *generis neutrius* esse potest, quod agnoscit *Eustathius*; nihil impedit quominùs cum *Substantivo Duali* conjungatur *Plurale Adjectivum*. Non quòd ἀδιαφόρως (ut ex *Eustathio Barnesius*) τὰ δυϊκά τε πληθυντικῶς ἐκφωνεῖται, καὶ τὰ πληθυντικὰ δυϊκῶς· quod est *perabsurdum:* Sed quòd *certâ quâdam ac constanti ratione*, (quam suprà exposuimus, ad ά, 566; ad β', 288; & ad ί, 487;) fieri id queat.

Ver. 438. — ὔτασε.] Vide suprà ad δ', 525; & ad ά, 140.

Ver. 440. — ὅς οἱ.] Quâ ratione, ὅς, hîc producatur; item ἑταρίσαιλο, *ver.* 456; vide suprà ad α, 51. Cæterùm sunt qui hîc legant, ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 442. Δύπησεν δ' ἐν κονίῃσι.] Vide suprà ad *ver.* 181.

Ver. 444. — ἀφίει μένος.] Ἦγον ἔστι τὸ προσωλέσω ὁρμῆς ὁ σίδηρος· ἢ —— ἐποίησε τὸ τέλεωμένον ἀφεῖναι τὸ ψυχικὸν μένος. *Eustath.* Priorem veram esse explicandi rationem, liquet ex ω', 613: Ubi eadem iterum occurrunt verba, ita dispositа, ut nullus sit intellectui ambiguo locus.

Ver. 446. — ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντιτεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὐτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ——.]

Al. δή τοι ἐΐσκομεν. *Al.* δή τι σ' ἐΐσκομεν. Vir doctissimus *Henr. Stephanus* sine interrogatione scribendum, & hoc modo distinguendum contendit;

—— ἦ ἄρα δή τοι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντιτεφάσθαι· ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὐτως,
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ——. " *Ut*
" *hic Sensus sit: Equidem, Deïphobe, nos*
" *abundè vicem retulisse (vel injuriam ultos*
" *esse) putamus in eo quòd tres pro uno à no-*
" *bis occisi sint: Quia tamen te ita jactas,*
" *vir præclare, tu quoque mecum congredere;*
" *ut si non satis est tres occidisse pro uno, tu*
" *quartus*

Τρεῖς ἑνὸς ἀνλιπεφάθϛ, ἐπεὶ σύ περ ὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ κ̀ αὐτὸς ἐναντίος ἴσασ' ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ὑπίκρον.
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα.
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέας' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
Σοί τε κακὸν, κ̀ πατρὶ, κ̀ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δ' ἀμφίδιχα μερμήριξεν,
Ἢ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
Ἄψ ἀναχωρήσας· ἦ πειρήσαιτο κ̀ οἷος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλῳ
Ἑστάότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, ὅττι τίεσκεν·
Ἀγχοῦ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

" Tres pro uno occisi ut sint, quando tu gloriaris inaniter?
" O bone, quin & ipse adversus stato mihi,
" Ut videas, qualis Jovis Soboles huc venerim;
" Qui primus Minoa genuit, Cretæ custodem:
" Minos verò genuit filium eximium Deucalionem:
" Deucalion autem me genuit, multis viris regem,
" Cretâ in latâ: nunc verò huc *me* naves advexerunt,
" Tibique perniciem, & patri, & cæteris Trojanis.
Sic dixit; Deïphobus autem bifariàm deliberavit,
Utrúmne aliquem alicubi Trojanorum *sibi* adjutorem-assumeret magnanimorum;
Regressus; an experiretur etiam solus.
Sic autem ei cogitanti, visum est utilius esse,
Ire ad Æneam: eum verò postremum invenit agminis
Stantem: Jugiter enim is Priamo succensebat nobili,
Quòd se, strenuum *licèt* existentem inter viros, nequaquàm honorabat:
Propè itaque stans *Deïphobus*, verbis alatis allocutus est;

" *quartus numerum expleas.*" Sententia elegans sanè & commoda. Veruntamen, præterquam quòd isto modo vox, ἀλλὰ, nimis duriter sit transposita (id quod ipsum virum doctum non fugit;) mihi porrò neque istud αὐτὸς, neque istud τὶ, satis rectè videntur constare, nisi ἐΐσκομαι intelligatur interrogativé. Cæterùm, ἐΐσκομαι ἄξιον εἶναι, reddi potest, vel, " *num tibi videmur rectè judicare, æ-* " *quum esse,*"——? vel, " *num tibi videmur* " *judicare, satis esse,*"——?

Ver. 447. —ἀνλιπεφάθϛ] Vide infrà ad ξ', 471.

Ibid. —αὔτως;] ἄτως; MSS duo a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 450. —πρῶτος] *Al.* πρῶτον.

Ver. 452. —δ' ἐμὲ τίκτε.] *Barnesius* edidit, δ' ἐμ' ἔτικτε. Quod perinde est.

Ibid. —πολέας' ἄνδρεσσιν.] Ita edidit *Barnesius:* Quemadmodum, ε', 236, ——ἧτε πολέεσσιν. Et *ibid.* 308, ——πολέας' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων. Vulgg. hîc habent, πολέσσ' ἀνδρεσσιν. Quod & ipsum ferri possit: Ut *pronuntietur* scilicet, πολέσσιν.

Ver. 458. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι.]

Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV, 287.

——— ——— Omnia secum
Versanti, subitò vix hæc sententia sedit. *Æn.* XI. 551.

Ver. 462. —ἰσάμενος, ἔπεα.] Quâ ratione, ἰσάμενος, hîc ultimam producat; item, τηλύσεπον, *ver.* 470; & ἐπιστόμενον, *ver.* 495; & ἀμοιῖν, *ver.* 511; & γὰρ, *ver.* 517; & αἰσυητὴς, *ver.* 531; Vide suprà ad ά, 51.

Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει·
Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἐόντα·
Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δ' μεῖ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὡς,
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σὺς ἄρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅσ τε μένει κελαδητὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, (οὐδ' ὑπεχώρει,)
Αἰνείαν ἐπιόντα βοὴν θοόν· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅγ' ἐπιπρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἴῳ ἀμύνατε· δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἕπεισιν·

" Æneas, Trojanorum princeps, nunc te omninò oportet
" Sororis-marito auxiliari, si quid te affinis-cura tangit.
" Quin sequere; Alcathoo auxilium feramus, qui te olim
" Sororis maritus existens nutrivit, in ædibus, parvulum existentem.
" Hunc verò Idomeneus hastâ-inclytus interfecit.
Sic dixit: *Æneæ* vero animum in pectoribus commovit:
Ivit autem adversùs Idomeneum, valdè pugnæ studiosus.
At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti;
Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum
Loco in deserto, horrétque dorso superné:
Oculi verò ei igne lucent: ac dentes
Acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros.
Sic manebat Idomeneus hastâ-inclytus, (neque retrocessit,)
Æneam invadentem pugnâ celerem: inclamabat autem socios,
Ascalaphúmque aspiciens, Aphareúmque, Deïpyrúmque,
Merionémque, & Antilochum, peritos pugnæ:
Hos hic adhortans verbis alatis allocutus est;
" Adeste, amici, & mihi *jam*-soli succurrite: timeo enim valdè
" Æneam incurrentem pedibus velocem, qui me aggreditur;

Ver. 464. Γαμβρῷ.] *Soceris marito:* Ver. 428, 429.

Ibid. —κῆδος.] *Al.* κῦδος. Minùs rectè.

Ver. 468. —ἄρα.] " *Ut par erat*; *ut* " *expectandum erat.*"

Ver. 469. —μέγα πτολέμοιο.] MSS a *Th. Bentleio* collati, μέγα πολέμοιο. Ut & alibi sæpè.

Ver. 472. Ὅς τε μένει.] Qui *scilicet* expectat ——.

Ver. 474. — ἄρα.] " *Deinceps*;" vel, " *ut fieri solet.*"

Ver. 477. —βοὴν θοόν.] *Al.* βοηθοόν. Nempe *Alcathoo* auxiliatorem, *ver.* 465.

Ver. 481. —δείδια.] *Timeo*; non, *Timui.* Vide suprà ad ά, 37; & ad θ', 322.

Ver. 484.

Ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
Καὶ δ' ἔχῃ ἦβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γενεοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κρατός, ἠὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔσησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάρην τ' ἐσορῶν, ἠΰ Ἀγήνορά δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕποντ', ὡσεί τε μετὰ κλίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσι γεγήθει,
Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισσόμενον ἑοῖ αἰπῦ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· πρὲ στήθεσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων κατ' ὅμιλον
Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,

" Qui perquam validus eſt in pugnâ, ad viros interficiendos:
" Sed & obtinet juventæ florem, quod utique robur eſt maximum:
" Si enim eâdem-ætate eſſemus, hoc cum animo;
" Satim vel *is* referret magnam gloriam, vel *ego* referrem.
Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes,
Propinqui conſtiterunt, ſcuta humeris acclinantes.
Æneas autem ex-alterâ-parte hortabatur ſuos ſocios,
Deiphobúmque, Parinque aſpiciens, & Agenorem nobilem,
Qui ſecum duces Trojanorum erant: ac deinde
Copiæ ſequebantur, ut poſt arietem ſequuntur pecudes
Potum-ductæ à paſtu; lætatur autem mente paſtor:
Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus eſt,
Ut vidit copiarum agmen ſequens ſe-ipſum.
Hi itaque de Alcathoo cominùs in-pugnam-ruerunt
Longis haſtilibus: cirtea pectora verò æs
Horrendùm reſonabat, petentium per turbam
Se invicem: duo autem viri bellicoſi, egregii præ cæteris;

Ver. 484. —ὅ, τε.] Fuerunt viri docti, qui legerent, ὅτε, " *quando.*" Sed multò elegantius eſt, ὅ, τε, " *quod ſcilicet.*"

Ver. 485. Εἰ γὰρ.] Refertur iſtud γὰρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: " *Nè me igitur repre-*" *hendas, ignaviaéq; incuſes; Si ENIM--*".

Ibid.—γενεοίμεθα.] *All.* γε γενοίμεθα.

Ver. 486.—κρατός.] MS a *Th. Bentleio* collatus, κλέος.

Ver. 488. —κλίναντες.] Vide ſuprà ad α, 309, 314.

Ver. 492. —ἕσπετο] *Sequi ſolent.* Vide ſupra ad α, 37.

Ver. 493. —γάνυται δ' ἄρα τε —ποιμήν.] " *Lætatur autem inde & Paſtor.*" Vel; " *Lætatur autem, ut ſolet,* (vel, *ut æquum*" *eſt,*) *& Paſtor.*"

Ver. 494. —γεγήθει.] Si γέγηθε dixiſſet; jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Simile enim fuiſſet, ac ſiquis Anglicè diceret; **I is glad**; pro eo quod eſt, **I was glad.** Vide ſuprà ad α, 37; & ad δ, 492.

Ver. 495. —ἔθνος.] Cod. a *Th. Bentleio* collatus, πρὸς ἦθος.

Ibid. — ἐπισσόμενον.] " Meliùs hîc" (inquit *Barneſius*) " legi poteſt ἐπισπομένων" " quomodo, *ver.* 472, ——ἐπεσχομένων." At ἐπισπομένων, *hoc* in loco, minùs erit elegans; ἐπεσχομένων, *iſto* in loco, propter duriorem verborum tranſpoſitionem, prorſus infacetum.

Ver. 499. —ἔξοχοι.] MSS *Harleiani, Vatican.* & *Florentin.* a *Th. Bentleio* collati, ἔξοχοι.

Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομεν͂ευς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
Ἷεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας ὃ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομεν͂ῆα·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλύσκαζε χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κενεδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεί ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
Ἰδομεν͂εὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἧφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοσῳ̃.
Ἰδομεν͂εὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὠμοιῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
Οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι·
Τῷ ῥα καὶ ἐν σαθίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
Τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο·
Τὸν ὃ ἐὰδίῳ ἀπιόντα κατὰ σπλάγχνον δουρὶ φαεινῷ
Δηΐφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.

Æneasque, & Idomeneus, pares Marti,
Cupiebant alter alterius vulnerare corpus sævo ære.
Æneas autem primus jaculatus est *in* Idomeneum:
At is quidem ex-adverso conspicatus, evitavit æream hastam:
Cuspisque Æneæ vibrans in terram
Abiit; quippe incassùm robustâ è manu exilierat.
Idomeneus autem Oenomaum percussit, ventrem *in* medium;
Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs
Penetrans-hausit: ille vero in pulvere lapsus, prehendit terram palmâ.
Idomeneus autem ex mortuo quidem prælongam hastam
Evulsit; at non itidem alia potuit arma pulchra
Humeris detrahere: urgebatur enim teliis.
Non enim jam firmi artus pedum erant quum-impetum-faceret;
Neque ut irruere posset ad *repetendam* suam hastam, nec ut *alterius* evitaret.
Ideóque in stataria pugnâ quidem arcebat sævum diem,
Ad fugam verò *capessandam* non jam facilè *eum* pedes ferebant ex pugnâ.
In hunc igitur lento-gradu abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti
Deïphobus; quippe ei infensus erat *odio* perpetuo semper.

Ver. 500. —ἀτάλαντοι.] Vide suprà ad β', 627.

Ver. 502. Αἰνείας ὃ πρῶτος.] *Barnesius* ex MS quodam edidit, Αἰνείας δ'. At vocula ista δὲ, locum hîc aptum non habet. Equidem, siquid hîc mutandum, legerem Αἰνείας μὲν, "*Æneas quidem*——." Sed mutato nihil est opus.

Ibid. —ἀκόντισεν.] Vide suprà ad α, 140.

Ver. 506. —ἄντα.] Eam hîc vim habet vocula ἄντα, ut dicat Idomeneum "*itidem* "*jaculatum esse*," ut jam fecerat Æneas.

Ver. 508. —ἐκ κονίῃσι πεσών.] Latinè itidem rectè dicas, *in pulvere decidens*. Non quòd, *in pulvere*, idem ipsum sit, quod est alterum illud, *in pulverem*: sed quòd, *in pulvere decidere*, sit, *humi decidere in pulvere*; quippe cùm is, qui sit *in terram dejectus*, jaceat *in pulvere* necesse sit. Vide quæ Nos hâc de re suprà ad Δ', 156; & ad α, 593. Item ad *Cæsaris Commentar. de bello Gallico, lib.* 4. § 9.

Ver. 510. —καὶ ἀ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 517. —ἐμμενὲς αἰεί.] *Al.* αἰέν. Et codex *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, ἔμμενον.

Ver. 518.

Ἀλλ' ὄγε ἠ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀλοιῷ.
Οὐδ' ἄρα πώ τι πεπυσο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
Υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσσιν
Ἧστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ ἀυλοχέδην ὡρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
Ἥρπασε· Μηριόνης ὴ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὡς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑταίρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης,
Αὐτοκασίγνητος, ὠκὺ μέσσῳ χεῖρε τιθήνας,

Sed ille & tunc aberravit; Aſcalaphum autem percuſſit haſtâ,
Filium Martis; perque humerum rapida haſta
Penetravit: hic autem in pulvere lapſus, prehendit terram palmâ.
Necdum adhuc quidquam audiverat clamoſus impetuoſus Mars,
Filium ſuum cecidiſſe in acri prælio;
Sed ille quidem ſummo in Olympo ſub aureis nubibus
Sedebat, Jovis conſiliis concluſus, ubi cæteri
Immortales dii erant prohibiti à pugnâ.
Hi autem de Aſcalapho cominùs in-pugnam-ruebant:
Ac Deïphobus quidem ab Aſcalapho caſſidem lucidam
Rapuit; Meriones verò veloci par Marti
Haſtâ *ei* brachium feriit inſiliens, è manuque
Oblonga galea humi reſonuit lapſa.
Meriones autem denuò inſiliens, vultur tanquam,
Extraxit ex imo brachio validam haſtam;
Retróque ſociorum ad agmen ceſſit. *Deïphobum* autem Polites,
Germanus-frater, medium manibus circumplexus

Ver. 518. —ἠ τόθ'.] Ita edidit *Barneſius*, ex MSS & Editt. Vett. Rectéque annotat, *Deïphobum* jam antè aberrâſſe ab *Idomeneo*, ver. 408. Vulgati habent, ἦ τόδ'.

Ver. 520. —ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Vide ſuprà ad *ver.* 508.

Ver. 521. Οὐδ' ἄρα.] *Neque ſcilicet*——.

Ver. 523. —ὑπὸ χρυσείοισι.] Pronuntiabatur χρυσῆισι, quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt. Nam *prima* neceſſariò producitur; neque in his ulla unquam eſt licentia. Sic apud *Virgilium*;

Aureâ compoſuit ſpondâ.—*Æn.* I, 702.
Aureâ percuſſum virgâ. ——*Æn.* VII, 190.
Uno eodemque igni. ——*Eclog.* VIII, 80.
Unâ eâdemque viâ. ——*Æn.* X. 487.

Vide ſuprà ad ἀ, 811.

Ver. 525. Ἀθάνατοι.] Vide ſuprà ad ἀ, 398.

Ver. 528. Ἥρπασε.] Vide ſuprà ad ἀ, 140; & ad hujus libri *ver.* 192.

Ver. 529. —ἐκ δ' ἄρα χειρὸς] *Adeò ut è manu.*——

Ver. 530. —βόμβησε.] De hâc ἐνομαλοπαίᾳ, vide ſuprà ad δ, 455.

Ver. 533. —ἐχάζετο.] Vel *Meriones*, vel *Deïphobus*; pro eo ut interpungatur ſententia.

Ἐξῆγλε πολέμοιο δυσηχέος, ἔφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕσαν, ἡνιόχων τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἵ τόν γε πρότι ἄστυ φέρον βαρέα σθενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεβλάπτῳ ἔρρεε χειρός·
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορούσας,
Λαιμὸν τύψ', ὃπῃ οἱ τελαμῶνος, ὀξεῖ δουρί·
Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ὃπῃ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος ἢ Θόωνα, μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δ' φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα μάμπερὲς, αὐχέν' ἱκάνει·
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κατὰ αὐτοσχεδὸν ἔγχε' ἀπ' ὤμων,

535 Eduxit è prælio horriſono, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei poſt pugnam & prælium
Stabant, aurigámque & currum ornatu-varium habentes:
Qui illum quidem ad urbem portabant gravitèr gementem,
Laborantem; ſanguis verò ex recens-vulneratâ fluebat manu.
540 At cæteri pugnabant, clamórque immenſus exortus eſt.
Æneas porrò in Aphareum Caletoridem irruens,
Ad jugulum feriit, contra ſe verſum, acutâ haſtâ:
Inclinatum eſt autem in alteram-partem caput, clypeúſque appenſus ſequebatur,
Et galea; circáque eum mors fuſa eſt exitialis.
545 Antilochus autem Thoonem, terga-vertentem obſervans,
Vulneravit impetu-facto; venámque totam abſcidit,
Quæ per dorſum currens penitùs, ad cervicem pervenit;
Hanc totam abſcidit: ille autem ſupinus in pulvere
Decidit, ambas manus dilectis ſociis extendens.
550 Antilochus autem inſiliit, & detrahebat arma ab humeris,

Ver. 535. Ἐξῆλεν πολέμοιο.] *Al.* Ἐξῆλε πτολέμοιο.

Ver. 536.— μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.]
——*pugnas* ineant, & *prælia* tentent.
Æn. XI, 912.
Vide autem ſuprà, ad ν, 279.

Ver. 537. Ἕσαν.] Vide ſuprà ad μ, 55.

Ver. 539. —νεβλάπτῳ.] Ex τάζω, non ex τάω. Vide ſuprà ad *ver.* 192: Item ad ά, 140; & ad δ, 525.

Ver. 541. Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα.] Apud *Euſtathium* legitur, inchoatâ à novo exordio ſententiâ, Ἔνθ' Αἰνείας Ἀφαρῆα. *Errore*, inquit Barneſius, *non levi*. At ita habent MSS *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* à *Th. Bentleio* collati. Nec facilè ex nihilo irrepere potuit vox Ἔνθα. Quæ proinde ſi vera demùm ſit lectio, Αἰνείας ſive Αἰνέας in vocem diſſyllabam erit contracta.

Ver. 543. —ἐάφθη.] *Al.* ἑάφθη. Vide ſuprà ad *ver.* 382.

Ver. 544. —θυμοραϊστής.] Ὁ διῃσῶν τὴν ψυχὴν τῷ σώματι. Schol. inedita Codicis *Harleiani*.

Ver. 545. —μεταστρεφθέντα—— Οὔτασ' ἐπαΐξας.]
——hinc raptas fugientibus ingerit haſtas
In tergum.—— *Æn.* IX, 763.
De ἔτασε, vide ſuprà ad δ, 525; & ad ά, 140.

Ver. 546. —φλέβα.] Vide ſuprà ad β', 267.

Ver. 548. —ἐν κονίῃσι Κάππεσεν.] Vide ſuprà ad *ver.* 508.

Ver. 552.

Πανταίνων· Τρῶες ὴ περισαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
Οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
Εἴσω ὀπιπεύσαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχῳ· πᾶσι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέσορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἄνδρα δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸς
Στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Σειόμενον ἐλέλικτο· τινύσκετο δ' ὀφρσὶν ἧσιν,
Ἢ τὸν ἀκοντίσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τινυσκόμενος κατ' ὄμιλον
Ἀσιάδῃ, ὃς οἱ ἔτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμφὶ μένωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν', ὥσε σκῶλος πυρίκαυστος,
Ἐν σάκεϊ Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ὀπὶ γαίης·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·

Circumſpectans: Trojani autem circumſiſtentes aliundè alius
Telis feriebant ſcutum latum, pulchrum; neque poterant
Intro perſtringere tenerum corpus ſævo ære,
Antilochi: undique enim Neptunus, quatiens terram,
Neſtoris filium tuebatur; etiam inter multa tela.
Non enim unquam *Antilochus* ſeorſum ab hoſtibus erat, ſed inter ipſos
Verſabatur: nec ei haſta ceſſavit, ſed admodùm aſſiduè
Quaſſata vertebatur; parabátque mente ſuâ,
Aut in aliquem eminùs-jaculari, aut cominùs irruere.
Sed non latuit Adamanta *hæc* animo-meditans in turbâ
Aſiadem, qui ei percuſſit ſcutum medium acuto ære,
Cominùs impetu-facto: comminuit autem ejus cuſpidem
Cæruleis-crinibus Neptunus, vitam *Antilochi ei eripiendam* negans.
Et *dimidium* quidem illic manſit, tanquam ſudes *præacuta* igne-præuſta,
In ſcuto Antilochi; dimidiúmque jacebat ſuper terrâ:
Retrò itaque ſociorum ad agmen ceſſit *Adamas*, mortem evitans:

Ver. 552. —παναίολον.] Porphyrio, *mobile; verſatile; facilè huc illuc motatum.* Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 555. —ἔρυτο] *Barneſius* ſcribendum exiſtimat ἐρῦτο, ad analogiam τῦ "Λῦτο."

Ver. 558. Σειόμενον ἐλέλικτο.] Vide ſuprà ad ά, 51. *Barneſius* edidit, Σειόμενόν ῥ' ἐλέλικτο. Non malè; ſiquo in Codice ita ſcriptum repperiſſet.

Ver. 559. —ἀκοντίσαι.] Ita *Barneſius* ex uno MS. Optimè. Nam ἀκοντίσαι, penultimam neceſſariò corripit. Vide ſuprà ad *ver.* 1.

Ver. 560. —Ἀδάμαντα ——— Ἀσιάδην] *Barneſius* omninò ſcribendum contendit, Ἀμάμαντα ——— Ἀσιάδην· quoniam ſuprà legitur, μ, 140, Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα. At non hæc ſatis idonea ratio. Nam & *tertius* legitur *Aſiades*, ε, 583; Φαίνοπι Ἀσιάδῃ. Præterea; hoc in loco, *cæſus* narratur *Adamas*: At *Acamas* infrà memoratur *vivus*, ξ', 476, 478, 488; & à *Merione* demùm *interfectus*, π', 342.

Ver. 561. —ἔτα.] Vide ſuprà ad *ver.* 192: Item ad δ, 525.

Ibid. —σάκος μέσον.] MS a *Th. Bentleio* collatus, μέσον σάκος.

Ver. 563. Κυανοχαῖτα.] Vide ſuprà ad ά, 43 & 175.

Ibid. —μεγήρας.] *Al.* μεγήρας.

Ver. 564. —σκῶλος.] Εἶδος σκόλοπος, ὃν ὀπτεύοντες ἀγρεῖται πυρακλῶσιν. ——— Ἕτεροι δὲ εἶδος ἀκάνθης τὸν σκῶλόν φασιν, ἤτις πυρωθεῖσα, εὐτονος γίνεται. *Euſtath.*

Ver. 566. Ἂψ δ' ——— ἀλεείνων.] Poſt hunc verſum, addit Cod. *Harleian.*

Πάλλοσε παπταίνων, μή τι; χρεὼ καλὸν ἐπαυρῃ.

Ex verſu (ut videtur) infrà, 649.

Μηριόνης δ' ἀπιόντα μεταστόμιον βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ· ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἔνθα οἱ εἶχ' ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενον, ὡεὶ δουρὶ
Ἤσπερ', ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' ἄρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὡς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ', οὐ τι μάλα δήν,
Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἥρως Μηριόνης· τὸ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ μεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἔαξεν·
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· τὴν δέ τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ κάλυψεν.
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξῳ πῆχυ ἀνεῖλκε.
Τὼ δ' ἅρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν εἶχεϊ ὀξυόεντι
Ἱέσθαι ἀνιάσασθαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ἰοῦσῃ·
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ

Meriones autem abeuntem insecutus percussit hastâ
Pudendáque inter & umbilicum, ubi maximè
Est Martis-plaga gravis miseris mortalibus:
Illic ei hastam infixit: is autem secutus [*decidens*,] circa hastam
Palpitabat; velut quum bos, quem utique *in* montibus bubulci viri
Vinculis-contortis invitum vi ligatum ducunt;
Sic iste vulneratus palpitabat paullisper quidem, haud admodùm diù;
Donec ei ex corpore hastam evulsit propè accedens
Heros Meriones; ei verò tenebræ oculos texerunt.
Deïpyrum autem Helenus gladio cominùs percussit tempus
Thracio, magno, galeámque perruptam abscidit:
Atque hæc quidem excussa, in terram decidit; & quidam Achivorum
Pugnantium inter pedes devolutam sustulit;
Ei verò oculos tenebrosa nox cooperuit.
Atridem autem dolor cepit, pugnâ strenuum Menelaum:
Prodiit ergò minitans Heleno heroï regi,
Acutam hastam vibrans: hic verò arcûs cornu adduxit.
Ambo autem simul concurrebant; alter quidem hastâ acutâ
Cupiebat jaculari; alter verò, a nervo, sagittâ:
At Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagittâ

Ver. 569. —ὁ ζυγὸν οἷσι βεβλοῖσιν.]
—— Mortalibus ægris. *Æn.* II, 268.

Ver. 571. Ἥσπαιρ', ὡς] Singultim palpitantem & anhelantem, pulchrè depingit hoc in loco & cæsuræ & interpuncti dispositio.

Ver. 572. Ἰλλασιν οὐκ.] MSS a *Th. Bentleio* collati, Ἰμασ' οὐκ.

Ver. 573. —μάλα δήν.] Quâ ratione, μάλα, hîc ultimam producat; item ὄπτ', *ver.* 585; & γύαλον, *ver.* 587; & ὑπὸ, *ver.* 590; & ἀγλιερὸν, *ver.* 595; & χειρὸς, *ver.* 598; & ἀνὰ χόμβῳ, *ver.* 619; Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 581. —βοὴν ἀγαθὸν.] Vide suprà ad β', 408.

Ver. 584. —ὁμαρτήτην.] *Al.* ὁμαρτήδην. *Al.* ἀμαρτήδην.

Ibid. —ὀξυόεντι.] Vide suprà ad έ, 50.

Ver. 586. Πριαμίδης.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 588.

Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπταλο πικρὸς ὀϊστός.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλαλέος πτυόφιν μεγάλιω καθ' ἁλωὴν
Θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὣς ἀπὸ θώρηκος Μενελάϊ κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἑκὰς ἔπταλο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρεΐδης δ' ἄορ χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ' ἄορ τόξῳ
Ἀντικρὺ θὰ χειρὸς ἐληλαμένον χάλκεον ἔγχος.
Ἄψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα πεπαρμένος· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Αὐτὴν ὃ ξυνέδησεν ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
Σφενδόνῃ, ἣν ἄορ οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάϊ κυδαλίμοιο
Ἤϊε· τὸ δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Thoracis cavam-partem, reſiliit autem acerba ſagitta.
Ut videlicèt cùm à lato ventilabro magnam per aream
Saliunt fabæ nigræ, vel cicera,
Flatu à ſtridulo & ventilatoris impetu:
Sic à thorace Menelai gloriâ-ſublimis
Multùm rejecta, longè volavit acerba ſagitta.
Atrides autem manum, *in* prælio ſtrenuus Menelaus,
Eam percuſſit, quæ tenebat arcum politum; inque arcu
E-regione per manum infixa eſt ærea haſta.
Retrò autem ſociorum in agmen ceſſit *Helenus*, mortem evitans,
Manu ſuſpensâ; tractimque-unâ-ferebatur fraxinea haſta;
Et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor,
Ipſámque *manum* colligavit ſcitè-circumvolutâ ovis lanâ,
Fundâ *ſcilicet*, quam ei miniſter tenebat paſtori populorum.
Piſander autem rectâ in Menelaum gloriâ-ſublimem
Ibat: eum quippe ducebat fatum funeſtum, mortis ad-finem;
A te, Menelae, ut ſterneretur in gravi pugnâ.
Hi ergò quando jam propè erant, inter ſe concurrentes;

Ver. 588. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλαλέος.] Θαυμάζουσιν οἱ τῶν παλαιῶν τὴν ποιητὴν, ὡς ἀπρεπῆ τὰ τοιαῦτα τοῦ ὕψους ἐπιδεικνύντα, ὡς ἐκεῖνος ἐ[illegible]τελῆ, ὑπιθέτης τε ὑψάσας ἐσέμνυνεν, ὑπικαλύπτων τὸ ταπεινὸν, ὡς λέξεσι μεμελετημέναις ἐπῆρε. *Euſtath.*

Ibid. —πλαλέος πτυόφιν.] Reprehendit hîc *Euſtathium Barneſius*, quod πτυόφιν hoc in loco *Genitivum* eſſe faſſus ex πτύον, id tamen idem jam antèà de vocabulo νόθρευσιν negâſſet. At rectè obſervaverat *Euſtathius*, id quod non animadvertit *Barneſius*, unam in utroque horum vocabulorum *non* eſſe Analogiam. Nam quâ ratione ex πτύον fit πτυόφιν, & ex χαλκὸς χαλκόφιν, non utique eâdem ratione fit ex νόθρος νοθρήϊον. Οὐκ ἂν ἔχοι ὁ ἀπὸ γενικῆς γίνεσθαι τὴν "νόθρου" ἀπόθολῆ τὸ σ'. Εἰ δὲ ἄν μάλισα ὡς ὀπτίρρημα, —— ὡς βίη βίηφι, οὕτω καὶ νόθρῃ νοθρήϊος.

Ver. 589. Θραύσκωσιν.] *Al.* Θραύσκωσιν.

Ver. 593. —Ἀτρεΐδης δ' ἄορ.] *Atrides autem invicem* ——.

Ver. 594. —ἣ] *Al.* ἧ.

Ver. 597. —μείλινον.] *Al.* χάλκεον. Nempe ex *ver.* 595.

Ver. 600. —ἣν ἄορ.] *Quam, ut fieri ſolet,* ——.

Ver. 602. —τὸ δ' ἄγε μοῖρα.]

Fata

Ἀτρείδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Πείσανδρος δ' ἄρα Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ μάχῃ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἔσχετο γὰρ σάκος εὖρύ, καὶ ἐκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
Ἔγχος· ὁ δ' ἔν φρεσὶν ἦσι χάρη, νὴ ἐέλπετο νίκην·
Ἀτρείδης δ', ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπὸ σφυρὸν ἐσπάσατο καλὴν
Ἀξίνην εὐχάλκεον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
Μακρῷ, εὐξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
Ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱππιοδασείης
Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δ' προσιόντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὑπὲρ μυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
Ἰδνώθη δ' ἔσω· ὁ δ' λαὲ ἐν σήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Λείψετέ θην ἤτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς·
Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ὀπιδεύεις,

605 Atrides quidem aberravit, ipsique aversa est hasta:
Pisander verò scutum Menelai gloriâ-sublimis
Percussit, neque penitùs potuit æs adigere:
Prohibuit enim scutum latum, fractáque est in extremâ-parte
Hasta: hic tamen mente suâ gavisus est, & sperabat victoriam.
610 Atrides autem extracto ense argenteis-clavis-distincto,
Insiliit in Pisandrum; ille autem sub scuto desumpsit pulchram
Securim ex-ære-scite-factam, oleaginum insertum-habens manubrium,
Longum, benè-politum; uno autem tempore alter alterum assecutus est.
Utique hic quidem [*Pisander*] galeæ conum percussit equinis-setis densæ
615 Summam sub cristam ipsam: ille verò accedentem, in fronte,
Naso super extremo; crepuerúntque ossa; atque ei oculi
Ad pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulvere:
Incurvatusque est concidens; ille autem calcem in pectoribus ponens,
Armáque interfecto-exuit, & glorians verbum dixit;
620 " Relinquetis ità demùm naves Danaorum rei-equestris-peritorum,
" Trojani fœdifragi, gravis insatiabiles pugnæ:
" Alio quidem flagitioque & probro non carentes *estis*,

Fata vocant, metasque dati pervenit ad ævi. *Æn.* X, 472.

Ver. 605. —ἐτράπετ' ἔγχος.] Non, a scuto *repulsa est*; sed *avertit sese*, aberravit. De primigenio hoc *vocis Mediæ* usu, vide suprà ad γ', 141.

Ver. 607. Οὔτασεν.] Vide suprà ad *ver.* 192; & ad α', 140.

Ver. 611. —καλὴν.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 612. Ἀξίνην —— μέτωπον —— λάκε δ' ὀστέα.]

—— illè securi
Adversi frontem mediam mentúmque reductâ
Disjicit, et sparso latè rigat arma cerebro. *Æn.* XII, 306.

Non unus hîc rei eventus, sed una ferè loquendi ratio.

Ver. 613. —ἐλίκοντο.] *Al.* ἀείκοντο.

Ver. 615. —ὑπαὶ λόφον.] *Al.* ὑπὸ λόφον.

Ver. 617. —αἱματόεντα.] Ita *Barnesius* ex MSS, ex Scholiis, & ex Editt. Vett. Quibuscum faciunt MSS *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* a *Th. Bentleio* collati. Vide suprà ad *ver.* 435. *Al.* αἱματόεντε.

Ibid. —ἐν κονίῃσιν.] Vide suprà ad *ver.* 508.

Ver. 620. —θὴν.] *Al.* δή.

Ver. 623.

Ἥν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· ὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐρικυδέος χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
Ξεινίῳ· ὅς τε πότ' ὔμμι Διαφθέρσῃ πόλιν αἰπήν.
Οἴ μοι κυδιδίην ἄλοχον καὶ κλήματα πολλὰ
Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάλωτες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε πωλοπόροισι
Πῦρ ἐλοὸν βαλέειν, κλῆναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαλίζεαι ὑβριστῆσι
Τρωσὶν, τ' μὴ σὺ αἰὲν ἀτάσθαλον, ὐδὲ δύνανται
Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο.
Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
Ἢ πολέμου· Τρῶες δ' μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἕντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

" Quo me violastis, improbæ canes: neque quidquam animo
" Jovis altitonantis gravem veriti estis iram,
" Hospitalis; qui aliquandò vobis evertet urbem altam.
" Qui meam quam-virginem-duxi uxorem & opes multas
" Nullâ-injuriâ lacessiti abduxistis, cum hospitio-accepti-fueratis ab ipsâ:
" Nunc vero in naves cupitis pontum-transeuntes,
" Ignem pernicioſum jacere, occideréque heroas Achivos:
" Sed aliquando coërcebimini impetuosi licèt, à pugnâ.
" Jupiter pater, sanè te aiunt sapientiâ superare cæteros *omnes*
" Homines atque deos; à te tamen hæc omnia proficiscuntur:
" Cum-ita nempè viris gratificeris injuriosis
" Trojanis, quorum animus semper vi-injustâ-gaudens, neque possunt
" Pugnâ satiari omnibus-æquè-gravis belli.
" Omnium quidem rerum satietas est, & somni, & amoris,
" Cantûsque dulcis, & egregiæ saltationis,
" Quarum *rerum* quidem quis etiam magis appetit desiderium explere,
" Quàm belli: Trojani verò pugnæ insatiabiles sunt.
Sic locutus, arma quidem à corpore sanguinolenta
Detracta, sociis dedit Menelaus insignis:
Ipse verò iterùm reversus primis-pugnatoribus immistus est.

Ver. 623. —κακὰ κύνες.] *Al.* κακοὶ κύνες· Ut *Barnesio* videtur, rectè. Sed mutato nihil opus. Dictum est enim ad *contumeliam.*

Ver. 625. —ὅς τε.] *Qui videlicet*——.

Ver. 628. Νῦν αὖτ'] *Nunc hanc gratiam rependentes*——.

Ver. 629. —κλῆναι δ'.] *Barnesius* ex conjecturâ, κλῆναί δ'. Quam & *præstabiliorem* appellat *Lectionem.* Sed κλῆναι ᾖ, perinde est.

Ver. 638. Τῶν.] *Al.* Τῆν.

Ver. 639. —μάχης ἀκόρητοι]
Bellum importunum, cives, cum——
Invictisque viris gerimus; quos nulla fatigant
Prælia, nec victi possunt absistere ferro. *Æn.* XI, 305.

Ver. 642.

Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν.
Ὃς ῥα τότ' Ἀτρείδαο μέσον σάκος οὖτασε δουρὶ
Ἐγγύθεν, οὐδὲ μάλ' πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντα ἰῇ χαλκήρεϊ οἰστόν·
Καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Ἑζόμενος δ' ἂρ' ἔπειτα φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ, ὄφι γαίῃ
Κεῖτο παθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·
Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.

Tunc ei filius insiliit Pylæmenis regis
Harpalion, qui quidem patrem dilectum secutus erat, ut pugnaret
Ad Trojam; sed non rediit in patriam terram:
Qui tunc quidem Atridæ medium scutum feriit hastâ
Cominùs, neque penitùs potuit æs adigere:
Retrò igitur sociorum in agmen cessit, mortem evitans;
Quoquoversus circumspectans, nè quis *sibi* corpus ære attingeret.
Meriones autem in abeuntem misit æratam sagittam;
Et percussit clunem ad dextrum: at sagitta
E-regione juxta vesicam sub osse penetravit.
Subsidens igitur ibidem, charorum inter manus sociorum,
Animam efflans, tanquam vermis, super terrâ
Jacebat extensus; sanguis autem niger effluebat, rigabátque terram.
Atque hunc quidem Paphlagones magnanimi circùm-occupabantur;
In currum verò collocatum ducebant ad Ilium sacram
Dolentes; intérque ipsos pater ibat, lachrymas fundens:
Ultio autem nulla filii contigit mortui.

Ver. 642. Αὐτὰς δ' αὖτ' ἐξαῦτις.] Cod. a *Th. Bentleio* collatus, Αὐτὰς ὃ ἐξαῦτις.

Ver. 644. —πτολεμίζων.] πτολεμίξων· *Ibid.*

Ver. 646. —ἔτασε.] Vide suprà ad *ver.* 192; & ad *ά*, 140.

Ver. 649. —χαλκῷ.] MS. à *Th. Bentleio* collatus, χαλκός.

Ver. 652. Ἀντικρὺ.] Quâ ratione, ἀντικρὺ, hîc ultimam producat; item γὰρ, *ver.* 661 & 666; & ὑπὸ, *ver.* 672; & Διΐ, *ver.* 674; Vide suprà ad *ά*, 51.

Ver. 658. —μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε.] *Pylæmenes* hic, *Harpalionis* pater, alius est ab illo, qui suprà occisus narratur, *έ*, 576, ἐμώνυμος τούτῳ, ut ait *Eustathius*. Non enim temerè ac fortuitò, negligentérque scripsit *Homerus*; nec heroüm nomina necesque confinxit, sed ex historiâ memoravit: Vide suprà ad *β'*, 494. Quominùs duo fuerint *Pylæmenes*, *Paphlagonum* Duces; nihil sanè impedit. Utrúmne alter *Harpalionis pater*, *avus* fuerit alter, uti conjecit *Barnesius*; incertum. Qui *Harpalionis patrem* priùs occisum existimant, legendum hoc in loco volunt, ——μετὰ δ' Οὔ σφι πατὴρ κίε. Sed sine codicibus nihil mutandum. Nec tam venustè, si ita legas, cohærebit id quod sequitur, Ποινὴ δ' ὅτις παιδὸς——.

Ver. 659. —τεθνειῶτος.] Vide suprà ad *ver.* 46.

Ver. 665.

Τῷ ῥ' Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκλαμψοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔλυε, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
Τῷ ὄγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱὸς,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ἴζπὶ νηὸς ἔβαινε·
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νούσῳ ὕπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νώνυμνον Τρώεσσι δαμῆναι·
Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
Νοῦσόν τε συγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κὴ οὔατος· ὦκα δ' θυμὸς
Ὤιχετ' ἀπὸ μελέων· σκότος δ' ἄρα μιν κατ' εἶλεν.
Ὡς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη,
Ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν κὴ κῦδος Ἀχαιῶν
Ἔπλετο, τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ὦτρυν' Ἀργείους, πρὸς δ' αὐτὸς ἀμύνεν·

660 Ob hunc autem Paris valdè animo, interfectum iratus est;
Hospes enim ei erat, multos inter Paphlagonas.
Propter hunc *igitur* is iratus emisit æratam sagittam:
Erat autem quidam Euchenor, Polyïdi vatis filius,
Divesque, fortisque, Corinthi domos habitans,
665 Qui planè admonitus de fato *suo* exitiali, navi *tamen* vectus-venit:
Sæpè enim ei dixerat senex bonus [vel *peritus*] Polyïdus,
Eum morbo gravi interiturum suis in ædibus,
Aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri:
Ideò simul gravémque mulctam [*contumeliam*] evitabat Achivorum,
670 Morbúmque tetrum, ut ne pateretur dolores animo:
Hunc percussit *Paris* sub maxillâ & aure: protinus autem animus
Abiit à membris, horrendáque ipsum caligo occupavit.
Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis:
Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid nôrat,
675 Quòd sibi navium ad sinistram cædebantur
Copiæ ab Argivis; propemodùm autem etiam victoria Achivorum
Erat; talis enim Neptunus terram-quatiens
Impellebat Argivos, insupérque & robore ipse auxiliabatur:

Ver. 665. Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν.] Οὐχ ὁμοίως τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Εὐχήνωρ, εἰγε καὶ αὐτὸς, εἰδὼς ὡς θανεῖται, ἦλθεν εἰς Τροίαν· Ἐκείνῳ μὲν γὰρ μὴ ἐλθόντι, ζῆν ἦν ὅπη μακρόν· Εὐχήνορι δὲ, τὰ τῆ θανάτῳ ἄτυκτα, κἂν ὅπως ἔμενεν. *Eustath.*

Ver. 670. —πάθοι.] *A.* πάθη.

Ver. 672. —ἄορ.] *Porro; proinde; exinde; ut solitum est.*

Ver. 673. —δέμας πυρὸς.] Διὰ τὸ θερμὸν, καὶ σύνηθες, καὶ δυκίνητον τῶ μαχομένων. *Schol. inedita, à Th. Bentleio communicata.*

Ver. 675. Ὅτι.] Vide suprà ad *á*, 537.

Ver. 676. —τάχα δ' ἂν.] Εἰ μὴ ἐμεμαθήκει· *Nisi tandem admonitus fuisset Hector*, ver. 725, infrà. *Schol. inedita*, Codicis *Harleiani.*

Ver. 678. Ὦτρυν'———, θένει αὐτὸς ἄμυνεν.] Nempe *Mare* eos cohibuit, nè fugerent; ipsaque necessitas fortitudinem inspiravit.

Ἀλλ' ἔχεν, ἦ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς σίχας ἀσπισάων·
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,
Θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμένα· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχη αὐτοί τε καὶ ἵπποι·
Ἔνθα ἧ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
Σπερδὴ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· αὐδ' ἐδύναντο
Ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἰκελον Ἕκτορα δῖον·
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο,
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
Πρὸ Φθίων ἦν, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης,
(Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἦεν Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα καλακτὰς,
Γυνὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·

Sed perſtabat *Hector*, ubi primùm portas & murum inſilierat,
Perruptis Danaorum denſis ordinibus ſcutatorum;
Ubi erant Ajaciſque naves & Proteſilai,
Littus ad maris cani ſubductæ; ac ſuprà
Murus ædificatus erat humillimus, ubi maximè
Acerrimi erant *in* pugnâ ipſique *viri* & equi:
Illic autem Bœoti, & Iaones longis-veſtibus induti,
Locri, & Phthii, & illuſtres Epeï,
Acriter irruentem, à navibus arcebant; neque *tamen* poterant
Repellere à ſe, flammæ ſimilem Hectorem nobilem:
Atque Athenienſium quidem ſelecti-*ſtabant*-primâ-in-acie; iis autem
Præerat filius Petei, Meneſtheus; unáque ſequebantur
Phidáſque, Stichiúſque, Biáſque fortis: at Epëis præerat
Phylidéſque Meges, Amphiónque, Draciúſque.
Ante Phthios autem, Medónque, bellicoſúſque Podarces,
(Ac quidem nothus filius Oïlei divini
Erat Medon, Ajacis frater; & habitabat
In Phylace, terrâ procul à patriâ, viro interfecto,
Fratre novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:

Ver. 682. —εἰρυμένα.] Ab εἰρύομαι. Quæ enim ſunt ex verbis in υμαι deſinentibus, ea omnia iſtud ύ ubique corripiunt.

Ver. 686. Φθῖοι.] Φθῖῶται μὲν, οἱ ὑπ' Ἀχιλλεῖ· Φθῖοι δὲ οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάου καὶ Φιλοκτήτην. *Euſtath.*

Ver. 688. —εἰκελον.] Vide ſuprà ad *ver.* 53.

Ver. 689. —προλελεγμένοι.] Ἐπιλέκτοις προκεκριμένοι, ὡς προκλητοί. *Euſtath.*

Ver. 692. Φυλείδης τε Μέγης.] *Al.* Φυλείδης τε Μέγης τε. Malè. Ut rectè annotavit *Barneſius*. Erat enim *Meges*, *Phylei* filius; ó, 528, 535.

Ver. 693. —μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.] *Al.* Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης. Malè. Nam, ut rectè annotavit *Barneſius*, Homero & alibi memoratur Ποδάρκης, non item Μενεπτόλεμος.

Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο παΐς Φυλακίδαο·)
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς,
Ἴστατ' ἀπ' Αἰακίδαο Τελαμωνίου, ἀλλ' ἠβαιόν·
Ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Πρυμνοῖσιν κεράεσι πολὺς ἀνακηκὶς ἱδρώς·
Τὼ μὲν τε ζυγὸν οἷον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει
Ἰεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
Ὣς τὼ, παρβεβαῶτε μάλ' ἔσασαν ἀλλήλοϊιν.
Ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Λαοὶ ἕποντ' ἄταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
Ὁππότε μιν κάμαλός τε καὶ ἱδρὼς γούνατ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφιν ταδίη ὑσμίνη μίμνε φίλον κῆρ·

At *Podarces*, Iphicli filius Phylacidæ *erat:*)
Hi quidem ante Phthios magnanimos armati,
Naves defendentes, unà-cum Bœotis pugnabant.
Ajax verò haud omninò, Oïlei velox filius,
Abfiſtebat ab Ajace Telamonio, nè paululùm quidem;
Sed ſicut in novali duo-boves nigri compactile aratrum,
Parem animum habentes, trahunt; circaque ipſorum
Ima cornua, multus erumpit ſudor;
Atque hos quidem jugum ſolum politum diſtinet,
Vadentes per ſulcum, proſcinditque fundum terræ:
Sic iſti [*Ajaces*] conjuncti propè-admodum ſtabant inter ſe.
Sed Telamonium quidem multique & ſtrenui
Viri ſequebantur ſocii, qui ei ſcutum *vicibus* excipiebant,
Quando ipſi defatigatióque & ſudor genua occupâſſet:
At non Oïliadem magnanimum Locri ſequebantur;
Non enim ipſis *in* ſtatariâ pugnâ conſtabat ſuus animus;

Ver. 702. Ἴστατ' ἀπ'.] Ἀπίστατο.

Ver. 704. —ἄορ.] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 707. —τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης.] Non de nihilo eſt, quòd codices, in hoc vocabulo "τέμνει," mendoſos eſſe ſuſpicetur *Barneſius*. Non quòd "*Jugum ſulcos non* "*findere ſoleat*;" Nam & *Aratorem*, & *Boves*, & *Jugum* utique, trahendo aratrum, terram *ſecare* dixeris, non inepté: Sed quòd vox τέμνει, & quæ ejuſmodi ſunt, in Poëmate *epico*, (ubi oratio grandis plerunque & ſublimis eſſe debet, atque à ſermone vulgari quàm maximè diſtare,) *rariſſimè* corripiantur; quódque *Euſtathius*, (qui, ad Θ', 87, *Homerum* non τέμνειν, ſed τάμνειν, ſemper ſcripſiſſe docet,) hoc in loco, licèt totam Similitudinem minutatim & per verba ſingula expendat, de hoc tamen vocabulo nè γρὺ quidem. Non tamen ideò ſequendus *Barneſius*, qui nullis allatis Codicibus, nec ullâ ſatis idoneâ ratione, de ſuo edidit, τάμνον δέ τε τέλσον ἀρούρης. Nec audiendus Scholiaſtes, qui iſtud "τέμνει" inficetè admodum exponit, τέμνεται. Codex *Harleianus*, à *Th. Bentleio* collatus, habet τεμεῖ· & *Scholia* ibidem inedita, τὸ ἀρτίως τ' ὀπτάνειαν.

Ibid. —ἀρούρης.] Vide ſuprà ad ζ, 142.

Ver. 708. —παρβεβαῶτε.] Vide ſuprà ad *ver.* 46.

Ibid. —ἔσασαν.] Vide ſuprà ad μ', 55. Cod. à *Th. Bentleio* collatus, habet παρὲ βεβαῶτε παρ' ἔσασαν ἀλλήλοισι.

Ver. 710. —ἔταροι.] *Al.* ἑτάροι.

Ver. 713. Οὐ γάρ σφιν ταδίη ὑσμίνη μίμνε φίλον κῆρ.] Apud *Strabonem* lib. x, p. 689, *Al.* 449. Οὐ γάρ σφιν ταδίης ὑσμίνης ἔρδα μέμηλεν. Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἄρ σφιν——.

Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους ἠὲ μείλινα δοῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν ἠὲ ἐϋσφύρῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἕντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· σινεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ἔνθα κε λαὸς ἀλαλήσιος νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν πρὸς Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πανθοΐδης Πολυδάμας θοῦρον Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
"Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραφρήσι πιθέσθαι.
Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περίδμεναι ἄλλων;
Ἀλλ' ὅπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι·

Non enim habebant galeas æreas equinis-ſetis denſas,
Neque habebant clypeos pulchrè-orbiculatos, & fraxineas haſtas;
Sed arcubus & ſcitè-tortâ ovis lanâ,
Ad Ilium ſimul ſecuti ſunt, freti; quibus deinceps
Crebrò jacientes, Trojanorum rumpebant phalangas.
At tunc illi [*Ajaces*] quidem antè, cum armis vario-artificio factis,
Pugnabant contra Trojanóſque & Hectorem ære armatum:
Hi autem [*Locri*] à tergo jacientes, latebant: neque omninò pugnæ
Trojani *ampliùs* recordabantur; conturbabant enim *eos* ſagittæ.
Tum ſanè magnâ-clade-acceptâ, a navibus & tentoriis
Trojani receſſiſſent ad Ilium ventoſam;
Niſi Polydamas audacem Hectorem allocutus eſſet adſtans;
" Hector, à te impetrare-neſcis, ut *aliorum* monitis obſequaris.
" Quoniam tibi excellentèr dedit Deus bellica opera,
" Ideò & conſilio vis peritus eſſe ſupra cæteros?
" At nequaquam ſimul omnia poteris ipſe-ſolus conſequi:

Ver. 716. Ἀλλ' ἄρα.] *Sed, quod inermium erat, & ſtatariæ pugnæ imperitorum,* ——.

Ibid. —ἐϋσφύρῳ οἰὸς ἀώτῳ.] *Fundâ.* Ut ſuprà, *ver.* 559, ἐϋσφύρῳ οἰὸς ἀώτῳ, Σφενδόνῃ.

Ver. 717. —οἷσιν ἔπειτα.] *Al.* οἷσι μάλιστα.

Ver. 719. Δή ῥα τ'θ' οἱ μὲν.] *Ac tunc quidem, juxta iſtam conſuetudinem,* ——.

Ver. 721. —ὀδέ τι.] *Al.* ὀδ' ἔτι.

Ver. 722. —σινεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.] Scholiaſti, σινεκλονέοντο, σινέλασσον. Ut adeo legiſſe videatur, σινεκλονέοντο γ' ὀϊστοῖς.

Ver. 728. —περὶ ἴδμεναι.] Vel, περὶ ἴσμεναι. *Al.* περιέμμεναι. Quam Lectionem & præfert *Henric. Stephanus*, propter id quod ſuprà legitur, ά, 258, Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.

Ver. 729. —ἔπως ἅμα πάντα——. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς.]

——οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἄρ φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
Ἄλλῳ μὲν γὰρ——
——ἀσφαλέως ἀγορεύει·——
Ἄλλῳ δ' αὖ εἶδος—— *Odyſſ.* Θ', 167.
Ἀλλ' ἃ γὰρ οὔπω πάντ' ὀπίσαθεν βέλτερα πάντων
Πέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο παρίσκει γέρας·
Σὲ μὲν μάχεσθαι, τὰς δ' ἐμὲ βαλβίδων καλῶς. *Euripid. Rheſ.* 106.
——non omnia poſſumus omnes.
Virgil. Eclog. VIII, 63.

Ver. 731.

730 Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν.
Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐσθλόν, ᾧ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκωνται ἄνθρωποι,
Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
735 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Πάντῃ γάρ σε περὶ σέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὴ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κλῆτε τεῖχος ἔβησαν,
Οἱ μὲν ἀφεσσᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
740 Ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλεε ἐνθάδε πάντας ἀρίστους.
Ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν·
Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
Αἴκ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
Παρὰ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
745 Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσήσωνται Ἀχαιοὶ

730 " Alii enim tribuit Deus bellica opera;
" Alii autem artem-ſaltandi, alii citharam & cantum;
" Alii verò in pectoribus poſuit mentem late-ſonans Jupiter
" Prudentem; cujus quidem, multi fructum-percipiunt homines;
" Quin & urbes ſervat; præcipuè autem ipſe, *qui habet, ejus utilitatem* novit.
735 " Sed ego dicam, ut mihi videtur eſſe optimum.
" Undique enim te circum, corona belli flagrat;
" Trojani autem magnanimi, poſtquam trans murum iverunt,
" Alii quidem ſubducunt-ſe cum armis, alii verò præliantur
" Pauciores contra-plures, diſſipati circa naves.
740 " Quin *tu*, retrocedens voca huc omnes proceres:
" Deinde verò de ſummâ-rerum inire-poterimus conſilium;
" Utrúmne in naves multa-tranſtra-habentes irruamus,
" Si quidem velit Deus largiri victoriam; an verò jam deinceps
" A navibus abeamus illæſi. Certè enim equidem
745 " Timeo, nè heſternum rependant Achivi

Ver. 731. Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν.] Apud *Lucianum* ὧδε ὀρχήσεως,

Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.

Cæterùm nonnulli totum hunc verſiculum *ſuppoſitum* exiſtimant. Δῆλον ὅτι, ὡς ἀρχαῖοι τὸ ἔπος τοῦτο τὴν Ὁμηρικὴν ἔννοιαν· ἧς ὁ σκοπὸς εἷς καὶ μόνος, Ἀνδρίαν συγκρίναι Φρονήσει. *Euſtath.*

Ver. 732. —τίθει.] *Al.* τιθῇ.

Ibid. —εὐρύοπα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 734. —πόλεις.] *Al.* πολεῖς, *multos.*

Ibid. —μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.] Dna *Dacier* vocem αὐτὸς, ad ipſum *Jovem* refert. Rectiùs, ut opinor, *Euſtathius*: Τῆς μὲν (Ἀνδρίας,) τὸ σεμνὸν ἐχέτης ἄλλως ἐν τῷ σώζειν ἑτέρους,——· τῆς δὲ Νοήσεως, κἂν μή τινας ἔχῃ σώζειν, ὅμως κἄτως αὐτάρκως ἐχέσης, διὰ τὸ αὐτῆς γνωστικόν.

Ver. 735. —ἄριστα.] *Al.* ἄριστον.

Ver. 736. —δέδηε.] *Flagrat*; non, *flagrabat.* Nam *præteritum* iſtud (quod appellant Grammatici) *perfectum*, ſemper indicat *præſens Tempus* rei perfectæ: Ideóque à Græcis aptè appellatur παρακείμενος· quia *Tempori* iſti, quo aliquid rerum *fiat*, *adjacet* nimirùm *Tempus* quo id *factum* demùm *ſit.* Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 737. —Τρῶες δὴ.] *Al.* Τρῶες δή. Sed nihil opus. Vide ad ά, 51.

Ver. 741. Ἔνθεν δ' ἂν.] Ἔνθεν δ' αὖ, MS à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 745. —μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσήσωνται Ἀ-

Χρεῖω, ἐπεὶ πολλὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτω πολέμοιο
Μίμνῃ, ὃν ὀκέλλι πάγχυ μάχης ἀκήσεσθαι ὀΐω.
Ὡς φάτο Πηλυδάμας· ἄδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πηλυδάμα, σὺ μοὶ αὖτε ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν δὴ τοῖς ὑπιτείλω.
Ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικώς,

" Debitum; quoniam apud naves vir insatiabilis pugnæ
" Manet, quem non ampliùs omninò à pugnâ cessaturum puto.
Sic dixit Polydamas: Placuit autem Hectori consilium tutum:
Continuò igitur è curribus cum armis desiliit in terram,
Et eum editâ-voce verbis velocibus allocutus est;
" Polydama, tu quidem hîc retine omnes fortissimos:
" At ego illuc ibo, & occurram prælio:
" Protinùs autem revertar, postquam diligentèr illis mandata-dedero.
Dixit; & impetu-facto-abiit, monti nivoso similis,

χνοὶ Χρεῖω.] Vulgati habent ἀποτίσων. Sed *Barnesius* ex *Eustathio* edidit, ἀποσήσωτω· ejusque rei rationem ita reddit. " *Editiones Basileensis & Romana Eustathii, τὸ* " ἀποσήσων *aperte præferunt, in Textu* " *pariter & in* παρεκβολαῖς. *Eustathius,* " fol. 937, lin. 16; & fol. 938, lin. 48; " Τὸ δὲ, ἀποσήσαν τῷ χθιζὸν χρεῖω, τινὲς " μὲν γράφουσιν ἀποτίσων· οὐκ ἀρέσκον δὲ οἱ " σοφοὶ, ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἀποσήσων, ἀντὶ " τοῦ ἀποσαθμήσωσιν, ἤγουν σαθμῷ ἀποδώσω- " σιν ἢ λήψον. *Eandem lectionem* τῶν ἀπο- " σήσων *repetit,* fol. 950, lin. 18. *Ita* " *Iliad.* χ', 350; Στήσασ' ἐνθαδ' ἀοιδὸν ἄποινα. *Ita* ω', 232, Χρυσὸν δὲ στήσας ἔφε- " ρεν δέκα πάντα τάλαντα· *Ubi Eustathius,* " fol. 1479. lin. 29, Τὸ δὲ στήσας, ἀντὶ τοῦ " σαθμήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ " ψόφῳ τὸ σαθμὸν τυχὸν ἐφοπτηθείς· Ἐκ " τούτου δὲ, ἢ πρὸ τούτων, τὸ, χθιζὸν ἀποσή- " σων χρέω, ὡς προημμένου· Καὶ, με- " τασῆσαι, ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ μεταλλάξαι εἰ- " ρηται μεταφορικῶς, Odyss. δ', 612. *Hesy- chius,* Ἀποσήσων, ἀποκομίσων· σαθ- " μῷ γὰρ ἀπεδίδοσαν. ——— *Harpocration,* " Ἀποσησάμενον, ἀντὶ τοῦ, προσαμὲν πα- " ρολαβόντα· Δημοσθένης. *Idem ferè Brev.* " *Scholia,* [ὥσπερ σαθμῷ δεδανεικότες.] " *Et Etymolog. magn.* voce Σταλῆς· ——τὸ " γὰρ ἀποσήσων, ἀντὶ τοῦ, ἀποπλώσειν." His adde *Porphyrium.* Ζητήμ. Ὁμηρικ. 25; Κέ- χρηται τῷ ἀπὸ τοῦ σαθμοῦ διαιρέσει, ἀντὶ τοῦ τῶν, " Δηλῶ μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτίσων] [ita *Editi,* " sed necesse est scripserit *Porphyrius* ἀπο- " σήσων] Ἀχαιοὶ χρεῖω." ——ὡς ἂν ζυγῷ ἴσον στήσαντες, ἢ ἀπομέτρημα ὕφλημα, ——στήσαντες τὸ χρέω. Porrò, *medio in vocabulo* ἀποτίσων, non rectè producitur istud ό. Denique licèt eandem in sententiâ vim habeat horum vocabulorum utrumque; tamen facilius creditu est, verbum usitatius ἀποτίσων, ex inusitatiori ἀποσήσων ortum esse, quàm è contrario ex usitatiori inusitatius. Veruntamen judicet Lector eruditus.

Ver. 746. —παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτω.] Vide suprà ad *ver.* 324.

Ver. 748. —ἄδε.] *Al.* ἄδε. Sed hoc, leviculum.

Ver. 749. —ἐξ ὀχέων.] Sunt qui Poëtam hîc reprehendant, tanquam oblitum mandatorum quæ suprà memoraverat, μ', 81--85. Sed facilè intelligi potest, *Hectoris* currum, post effractas fores, exuperatumque murum atque vallum, eum interjecto aliquo intervallo ita secutum, ut tamen plerunque staret ὅππαθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο, ξ', 430. Reliqui certè currus, extra murum atque vallum usque permanebant, (ό, 3;) Ut rectè annotavit *Popius.*

Ibid. —ἄλτο χαμᾶζε.] Vide suprà ad γ', 29.

Ver. 754. —ὄρεϊ νιφόεντι.]

——Tanaimque nivalem.

Virg. Georg. IV, 517.

Similitudo hîc desumpta, partim ex corporis proceritate & robore, partim ex galeæ splendore, & albitudine cristæ. Cæterùm, quâ ratione ὄρεϊ hîc ultimam producat; item Ἀλέξανδρον, *ver.* 766; vide suprà ad ά, 51. Denique, quâ analogiâ vox νιφόεντι, quæ primam corripit, deducta sit ex νίφων, quæ primam *producit*; vide suprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver. 757.

Κεκληγὼς, ἀλλὰ ὃ Τρώων πέτετ', ἠδ' ὑπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πολυδάμαντα
Πάντες ἐπειγόμενοι, ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
Αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ πως ἐφεύροι.
Τὼς δ' οὔ μιν ἔτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ὑπὸ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέαλο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχεϊ ἔσαν βεβλημένοι, ἠδὲ τμηθέντες.
Τὸν δ' ὃ τάχ' οὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἰσάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Πῆ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
Πῆ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὄλλυται πᾶσα καλ' ἄκρης

755 Inclamans, perque Trojanos volabat, & *per* ſocios.
Hi autem ad Panthoïdem fortitudinis-amantem Polydamanta
Omnes ocyùs-accurrebant, ſimulac Hectoris audierunt vocem.
At *Hector* Deiphobúmque, vimque Heleni regis,
Aſiadémque Adamanta, & Aſium Hyrtaci filium,
760 Itabat per primos-pugnatores quærens, ſicubi invenire-poſſet.
Hos autem invenit non jam prorſus illæſos, neque inextinctos:
Sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,
Sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis:
Alii autem in muro erant eminùs cominúſque vulnerati.
765 Verùm ſtatim invenit pugnæ ad ſiniſtram lachrymoſæ
Nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchræ-comas,
Animos-addentem ſociis, & incitantem ad pugnam:
Propè autem ſtans, *eum* allocutus eſt probroſis verbis;
" Infauſte-Pari, formâ præſtantiſſime, mulieroſe, deceptor,
770 " Ubi tibi Deïphobúſque, viſque Heleni regis,
" Aſiadéſque Adamas, atque Aſius Hyrtaci filius?
" Ubi verò & Othryoneus; nunc periit tota à culmine

Ver. 757. —αὐδήν.] *Al.* αὐδᾶς.

Ver. 758. (& infrà, *ver.* 770,) —βίην θ' Ἑλένοιο.] Simili planè loquendi ratione, ac, in linguis Recentioribus, *regia majeſtas* ipſe ſcilicet *Rex* eſt, & *divinitas* ipſe *Deus*.

Ver. 759. —Ἀδάμαντα.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 761. —ἠδ' ἀνολέθρους.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταλήξει πολὺ τὸ μᾶλλον ἴσον δύναται, πολὺ δὲ τὸ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, c. 37. Vide ſuprà ad *ά*, 330.

Ver. 766. —Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο.] Vide ſuprà ad *ή*, 355.

Ver. 767. Θαρσύνονθ'.] Vide infrà ad *ver.* 823.

Ver. 769. Δύσπαρι.] Vide ſuprà ad *γ'*, 39.

Ver. 771. —Ἀδάμας.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 772. —νῦν ὄλλυται πᾶσα καλ' ἄκρης.] *Al.* καλὰ κρηῶν.

———ruit alto à culmine Troja.
Æn. II, 290.

———ſternitque à culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἶπυς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
Ἄλλοθί πού μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ δὴ ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
Ἐξ οὗ γὰρ σῷσιν νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκλαθεν' οὓς σὺ μεταλλᾷς·
Οἴω Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν,
Ἀμφοτέρω χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύῃ·
Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ

" Ilios alta ; nunc te certa *manet* gravis pernicies.
Illum autem vicissim allocutus est Alexander divinâ-formâ-præditus ;
" Hector, quoniam tibi animus *est* insontem culpare,
" Aliàs fortè magis cessare à prælio
" Potuerim, cùm neque me prorsùs imbellem genuerit mater :
" Ex quo enim apud naves pugnam suscitâsti sociorum,
" Ex eo hìc permanentes congredimur cum Danaïs
" Indesinentèr : socii autem cæsi sunt *ii*, quos tu requiris.
" Duo-soli, Deiphobúsque, visque Heleni regis,
" Abierunt, longis saucii hastis,
" Ambo manum ; cædem autem arcebat Saturnius.
" Nunc verò duc, quò te cor animusque jubeat :
" Nos enim paratissimis-animis sequemur, neque omninò puto

Ver. 775 —ἀναίτιον αἰτιάασθαι.] Malè hîc *Eustathius* : Σημείασαι, ὅτι οὐδὲ τὸ τῷ Ἀχιλλέως ἦθος ἀνόμοιον πρὸς ἦκαρ, εἴπε καὶ αὐτὸς " τάχα κεν ἀναίτιον αἰτιόῳτο." λ', 653. Istud enim revera erat *Achillis* ἦθος· " Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ὅν γ' ἀνιεῖ- " φεσαν, Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς." υ', 467. At *Hector* ubique indole atque ingenio *mansuetus*, & γλυκύθυμος describitur ; licèt *Paridem*, in re & loco opportuno, acriùs nonnunquam, non sine causâ reprehenderit. Quare multo adhuc pejùs Dna *Dacier*, & *Popius* ; qui *Hectorem* hîc *injustum, violentum*, & *iracundum* depingunt : Ac si ipse suâ in oppugnandis Achivorum munitionibus temeritate & pertinaciâ, fortissimos Suorum perdidisset ; quorum mortem *Paridi*, non tam ut ignavo quidem & imbelli, (quanquam is & hâc in parte à reprehensione non abluit,) quàm ut primæ malorum causæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 776. —ἐρωῆσαι πολέμοιο.] MS à *Th. Bentleio* collatus, ἐρωήσειν πολέμοιο. Vir doctissimus *Henr Stephanus*, propter præcedentem syllabam longam scribendum hîc contendit πολέμοιο. Ipse tamen, ut rectè observavit *Berglerus*, edidit, ὁμοίῃς πολέμοιο, ο', 670. Atque in πόλις πολιέθρων, & similibus, post syllabam alioqui positione longam, sæpè abundat litera, gravioris Soni causâ. Quod idem in πρόπολι pro πόλι frequenter factum, *Stephanus* ipse judicio candido hunc ad locum observavit.

Ver. 777. Μέλλω, ἐπεὶ δή.] Pronuntiabatur ἐπ' δή' vel ἐπεὶδή', duabus syllabis. Vide suprà ad ε', 349 ; & ad ι', 533.

Ver. 778. Ἐξ οὗ γὰρ.] Refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissimè reticetur. *Aliàs fortè culpandus fuerim ; At Nunc certè in reprehensionem non incurri : NAM ex quo*----.

Ver. 781. —βίη θ' Ἑλένοιο.] Vide suprà ad *ver.* 758.

Ver. 785. —ἐμμεμαῶτες.] Vide suprà ad *ver.* 46. Item ad α', 265 ; ad β', 818 ; ad ζ', 464.

Ibid. —οὐδέ τι.] *Al.* οὐδέ τε. *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ἀλκῆς δᾳώσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεσι·
Παὲρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·
Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
790 Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πετυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ αἰόλιον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἷ' Ἱππασίωνος·
Οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
Ἠοῖ τῇ πρόσθεν· τότε γὰρ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
795 Οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βριαρῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ

" Virtutem *te* defideraturum, quantum quidem *in nobis* virium fuerit:
" Ultra vires autem non licet, quantumvis cupido, pugnare.
Sic fatus, flexit fratris animam heros:
Perrexerunt autem ire, ubi maximè pugna & prælium erat;
790 *Ubi erat* Cebrionésque, & eximius Polydamas,
Phalces, Orthræúsque, & divinus Polyphœtes,
Palmysque, Ascaniúsque, Morysque, filii [*vel* filius] Hippotionis;
Qui ex Ascaniâ glebosâ venerant suis-vicibus
Die præcedenti; tunc verò Jupiter *eos* impulit ad pugnam.
795 Hi autem ibant, vehementium ventorum similes turbini,
Qui ex tonitru patris Jovis ingruit in campum,
Immanique cum tumultu mari miscetur, in*surgúnt*que multi

Ver. 787. — πολεμίζειν.] *Stephanus*, πολεμίζειν. Vide suprà ad *ver.* 776.

Ver. 789. Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα] ——ruit ad ——ubi plurima fuso
Sanguine terra madet, stridentque hastilibus auræ. *Æn.* XII, 690.

Ver. 792. — υἷ' Ἱππασίωνος.] Vulgati habent, υἷε Ἱπποτίωνος. Sed scribendum, ut opinor, cum *Barnesio*, aut υἷ', aut υἱὲ· nè syllaba videlicet circumflexa corripiatur. *Strabo* citat,

——υἷε Ἱπασίωνος,
Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορε ——.
Lib. 12. *p.* 847. al. 565.

Quo magis mireris *Barnesii* levitatem; qui, quoniam alibi legerat Μόρυν τε καὶ Ἱππασίωνα καλέκλα, ξ', 514, " *in eodem* Versu & " Fato, *ut* Fratres *potiùs quàm ut* Filium " & Patrem " conjunctos; ideò & hîc, pro Μόρυνθ' υἷ' Ἱππασίωνος, scribendum existimavit Μόρυν τε καὶ Ἱππασίωνα. Quasi verò *Pater & Filius* non tam *interfici simul* potuerint, quàm *bini Fratres*.

Ver. 793. Οἱ ῥ' ἴσ.] *Strabo*, loco jam citato, legit Οἵ γ' ἴσ. Quæ, quantum ex analogiâ quidem judico, & probabilior est Lectio.

Ibid. — ἀμοιβοὶ.] Διαδοχή τινι βοηθείας· ——πολέμου διάδοχοι, τοῖς πρώτοις ἴσοι. ——Ἢ ἀμοιβόμενοι Τρῶσιν, ὑπὲρ ὧν αὐτοὶ ἐπεκέρχοντο τοῖς Φρυξὶ πόλε, ὡς ἐν τῇ γ' ῥαψῳδίᾳ εἴρηται. *Eustath.*

Ver. 795. ——ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ, ——] Ἐπαινεῖ δὲ ἐνταῦθα παροξυντικῶς ἐν τοῖς μάλιστα· ——δηλοῖ δὲ —— τὴν πολλὴν, καὶ σφοδρὰν, καὶ συνεχῆ, καὶ μετὰ ἤχου τῶν πολεμίων ἐπέλευσιν. *Eustath.*

Ver. 796. Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βριαρῆς.] Σὺν ἀερίᾳ βριαρῇ. *Eustath.* Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βριαρῆς· *Schol.* Quod si verum est, quidni (obsecro) & *scribere* potuisset Homerus, Ἥ ῥα μετὰ βριαρῆς ——? At, ὑπὸ βριαρῆς, indicat turbinem (secundum Poëtæ sententiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque eâdem utique origine ac tonitru ipsum, natum.

Ver. 797. —ἐν δέ τε πολλὰ.] *Al.* ἔνθα τε πολλά. Quod & laudat *Barnesius*. Sed minùs rectè. Meliùs enim indicat vulgata Lectio fluctus ex turbine, qui hîc *jam* describitur, oriundos.

Κύμαλα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο·
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πτήξ.
Πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
Εἴπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι.
Ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δ' πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι ὧτως
Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
Ἦ ἦ μήν σοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν

Fluctus æstuantes multo-strepitu-resonantis maris,
Tumidi, spumâ-albescentes, antè quidem alii, ac deinceps alii:
Sic Trojani, antè quidem alii stipati, post etiam alii,
Ære coruscantes cum ducibus sequebantur:
Hector verò præibat, hominum-perniciei par Marti
Priamides; & ante se tenebat scutum undique æquale,
Pellibus densum; multum autem super-inductum-erat æs:
Circúmque ejus tempora fulgens quassabatur cassis.
Quoquoversùm verò circum phalangas tentabat pedem-inferens,
Si quo-modo sibi cederent sub clypeo-progredienti:
Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.
Ajax autem primus provocavit, magnis-passibus gradiens;
" O bone, propiùs-accede: cur territas ità
" Argivos? nequaquam pugnæ imperiti sumus,
" Sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi.
" Sanè quidem tibi animus sperat direpturum *te* esse

Ver. 798. Κύμαλα παφλάζοντα, ——φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.] Ἓν πᾶσι, τὸ ἐνέργειαν ποιεῖν, βούλεται. ——ποιεῖ δὲ τοῖς θαυμασμοῖς εἰκότως ὅτι ἡδὺ ἀψύχων ταῦτα.

Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ',
αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

Κινήματα δὲ, ἃ ζητεῖ, ποιεῖ πάθη. [ubi notandum *Aristotelem* voce mediâ, κινήματα, eas propriè dixisse res, quæ *se* ipsæ *moveant:*] *Rhetoric. lib.* 3. *c.* 11. Cæterùm de eo artificio, quo Poëta versûs sui numeros, verborumque ipsorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide suprà ad γ', 363.

Ver. 803. Πριαμίδης.] Vide suprà ad α', 398.

Ibid. —πρὸ ἔθεν.] *Al.* πρόσθεν.

Ver. 805. —κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πτήξ.] Ὅθεν ἴσως ὁ "κορυθαίολος" ὁ "κορυθάϊξ" λέγεται· *Eustath.* Id quod cum *Porphyrio* facit, qui αἰόλον non *varium*, sed *mobile*, semper significare contendit. Vide suprà ad β', 816.

Ver. 809. —βιβάσθων.] *Al.* βιβάζων.

Ver. 811. —ὅτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν, Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι.]

——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox: Dii me terrent, & Jupiter hostis.

Æn. XII, 894.

Ver. 814

Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ ϑ' ἡμῖν.
Ἦ κε πολὺ φθαίη δῖ' ναιομένη πόλις ὑμὴ
Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ χρεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύξῃ
Ἀρήϊ Διΐ πατρὶ ϑ' ἅλλοις ἀθανάτοισι,
Θάασσον ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
Οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι, κονίοντες πεδίοιο.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταλο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσωϑ' οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Αἶαν ἀμαρτοεπὲς, βεγαίε, ποῖον ἔειπες;
Αἴ γὰ ἐγὼν ὕτω γε Διὸς παῖς Αἰγιόχοιο
Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
Τιοίμην δ' ὡς τίεῖ' Ἀθηναίη ϑ' Ἀπόλλων·
Ὡς νὺ ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρῃ Ἀργείοισι
Πᾶσι μάλ'· ἐν δ' σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴκε ταλάσσῃς
Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
Δάψῃ· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς

" Naves; in-promptu autem manus ad repellendum ſunt & nobis.
" Ac ſanè longè antè bene-habitata urbs veſtra
" Manibus noſtris captáque, exciſáque erit.
" Tibi verò ipſi aio *tempus* inſtare, quando fugiens
" Supplicabis Jovi patri & aliis immortalibus,
" Velociores accipitribus ut ſint *tui* jubis-pulchris-comantes equi,
" Qui te ad urbem ferant, pulverem-excitantes per campum.
Sic ei locuto ſupervolavit dextra avis,
Aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum,
Confirmatus augurio: At reſpondit tamen illuſtris Hector;
" Ajax blatero, ingens-&-hebes, quid dixiſti?
" Utinam enim ego ità ſanè Jovis filius Ægiochi
" Eſſem dies omnes, peperiſſétque me veneranda Juno,
" Honorarer autem ſicut honoratur Minerva & Apollo:
" Ut jam dies hæc malum fert Argivis
" Omnibus prorſus; tuque inter illos occidêris, ſi auſus fueris
" Manere meam haſtam longam, quæ tibi corpus tenerum
" Lacerabit: Ac Trojanorum ſaturabis canes & alites

Ver. 814. —ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ ϑ' ἡμῖν.]

——totidem nobis animæque manuſque. *Æn.* X, 376.

Ver. 815. —ὑμὴ.] *Al.* ὔμμιν.

Ver. 818. —ἀϑανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 819. —ἱρήκων.] Vide ſuprà ad *ver.* 62.

Ver. 823. Θάρσυνϑ' οἰωνῷ.] Quâ analogiâ vox Θάρσυνϑ', quæ mediam *corripit*, deducta ſit ex Θαρσύνω, quæ eandem *producit*; vide ſuprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver. 824. —ἀμαρτοεπὲς.] *Impropria & ſupervacua effutiens.* Cujus contrarium, ἠδ' ἀφαμαρτοεπὴς, γ', 215, ita reddit Quintilianus; *propriam, (id enim eſt, non errare verbis,) & carentem ſupervacuis eloquentiam.* Lib. 12, cap. 10.

Ver. 828. —φέρῃ.] *Al.* φέρῃσι.

Ver. 831. —Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς.] *Al.* κορέσεις.

Δημῷ ἐ σάρκεσσι, πεσὼν ὀπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα Φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, ὄπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν·
835 Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ὀπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμιμνον Τρώων ὀπιόνας ἀρίστους·
Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκεθ' αἰθέρα, ἐ Διὸς αὐγάς.

" Pinguedine & carnibus, proſtratus ad naves Achivorum.
Sic utique locutus præibat: Illi verò ſimul ſequebantur
Clamore *cum* immenſo, acclamabant autem & copiæ à-tergo.
835 Sed & Argivi ex-alterâ-parte acclamabant, neque obliviſcebantur
Fortitudinis, ſed manebant Troüm invadentes fortiſſimos.
Clamor autem utrorumque pervenit-ad æthera, & Jovis lucidas-domos.

——— canibus data præda Latinis,
Alitibuſque jaces.—— *Æn.* IX, 485.

Ver. 837. —Διὸς αὐγάς.] *Barneſius* ſcribendum conjicit, αὐλάς· quia nimirùm, *Odyſſ.* δ', 74, legitur Ζηνὸς ——— αὐλή. Sed αὐλαὶ, in plurali, apud *Homerum* non occurrit.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

Ὑπόθεσις τ῀ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ξ'.

Ἀγαμέμνων ζυμπαραλαβὼν τὰς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐλοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸ πόλεμον· Ἥρα δέ, τὸ κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τ῀ Ἀφροδίτης, καταίρχεται· καὶ, τὸν Ὕπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα πλήσσει· ὁ δὲ ἀναλαγὼν αἷμα, λειποψυχεῖ. Ἀγιτδύει δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσι παρήπαφεν Ὕπνος, ἰδ' Ἥρη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, οἰνοβαρές περ ἐμπης,
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδῃσι ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Φράζεο, δῖε Μαχάων, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Μείζων δὴ περὶ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
Θερμήνῃ, καὶ λύσῃ ἀπὸ βρότεον αἱματόεντα·

NEstorem autem non fugit clamor, bibentem licèt;
Sed Aſclepiadem verbis alatis allocutus eſt;
" Vide, nobilis Machaon, quomodo futura ſint hæc opera:
" *Solito*-major ſanè ad naves clamor florentium-ætate juvenum.
" Verùm tu quidem nunc bibe ſedens nigrum vinum,
" Dum calida lavacra comas-pulchra Hecamede
" Calefaciat, & abluat tabum ſanguinolentum:

Ver. 1. Νέστορα δ' ——οἰνοβαρές.] Connectitur cum eo quod ſuprà narratum eſt, ν', 617, &c.

Ibid. —ἔλαθεν ἰαχὴ.] Quâ ratione, ἔλαθεν, hîc ultimam producat; item ἐϋπλόκαμος, *ver.* 6; & παμφαίνουσι, *ver.* 11; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 3. —τάδε ἔργα.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, τόδε ἔργον.

Ver. 5. —καθήμενος.] *Al.* παρήμενος.

Ibid. —αἴθοπα οἶνον.] Vide ſuprà ad ά, 462.

Ver. 9.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.
Ὣς εἰπὼν, σάκος εἷλε τετυγμένον υἱος ἑῆος,
Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαίνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα παιδὸς ἑοῖο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τὰς μὲν ὀϊομένους, τὰς δ' κλονέοντας ὄπιθε
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς ἔρον·
Ὡς ὁ γέρων ὥρμαινε, δαϊζόμενος κῆρ θυμὸν
Διχθάδι· ἢ μέθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἦὲ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

" At ego conſcensâ actutùm cognoſcam ſpeculâ.
Sic fatus, ſcutum ſumpſit affabrè-factum filii ſui,
Jacens in tentorio, Thraſymedis equûm-domitoris,
Ære collucens; ille autem habebat clypeum patris ſui.
Sumpſit porrò & validam haſtam, præfixam acuto ære:
Stetitque extra tentorium; protinúſque inſpexit rem indignam,
Hos quidem turbatos, illos verò turbantes à-tergo,
Trojanos *utique* ferocientes: dirutus autem erat murus Achivorum.
Ut verò quum nigreſcit pelagus magnum undâ tacitâ,
Præſentiens ſtridulorum ventorum celeres motus
Nullo-effectu, neque videlicèt provolvitur in-hanc-vel-illam-partem,
Antequam aliquis certus deſcenderit à Jove ventus:
Sic ſenex *ſecum* agitabat, diſtractus animo
Biſariam; utrum in agmen iret Danaorum equitum-velocium,
An ad Atridem Agamemnonem, paſtorem populorum.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt utilius eſſe,

Ver. 9. —ἑῆος.] *Al.* ἑοῖο. Nempe ex *ver.* 11, infrà. Haud ſatis venuſtè: Non enim auribus placent tres verſus perpetui, ὁμοιολέλυθοι.

Ver. 11. —ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα παιδὸς ἑοῖο.] Πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆκται, κεχρημένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι· προφέρηκε γὰρ αὐτῆς ὁ Ποιητὴς, Θ', 191;

Ἀλλ' ἐρύσαι εἴτιν, καὶ σκύδελον· αἶκε λάβωμαι
Ἀσπίδα Νεστορέην, τὴ νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμμεν, κανόνας τε καὶ αὐτήν. *Schol.*

Ubi notandum, αἶκε & ἵκει ſcriptum, pro eo quod vulgò legitur, ὄφρα & ἵκει.

Ver. 16. —ὅτε πορφύρῃ πέλαγος —κύματι κωφῷ, —Αὔτως.] De proſodiâ vocabulorum πορφύρειν & πορφύρεσθαι, vide ſuprà ad α, 338. Κύματι κωφῷ, illud eſt quod dicunt Latini, *cæco volvente fluctu.* Cæterùm de toto hoc loco *Scaliger*, erga Homerum plerunque iniquior: " Mirificè ſanè " Homerus *ſurdum* fluctum dicit, & colorem " tantùm aſſignat mari *purpureum*, non au- " tem μαρμαρυγὰς, aut φλοισσὸν, aut σταραγὴν, ut alibi. Et dixit, αὔτως· Latinè " dicas eleganter, *Tantum*; id eſt, *nihil* " *præterea.*" Poëtic. *lib.* 5. *cap.* 3.

Ver. 18. —οὐδέ ἑρώσε.] *Al.* οὐδ' ἑτέρωσε.

Ver. 19. —κεκριμένον.] Vide ſuprà ad α, 309, 314.

Ver. 20. —δαϊζόμενος κῆρ θυμὸν Διχθάδι.]

——animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc. *Æn.* IV, 285.

Ver. 23. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.]

Hæc

Βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
Μαρναμένοι· λάκε δέ σφι περὶ χροὶ χαλκὸς ἀτειρὴς
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δ' ξυμβλήντο διοτρεφέες βασιλῆες
Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
Πολλὸν γὰρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἱρύατο νῆες
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς μὲν πρώτας πεδίονδε
Εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ὑπὲ πρυμνῇσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ ὣς', εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσαντο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στείνοντο δὲ λαοί.
Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
Ἠϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνέεργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ' οἱγ' ὀφείονες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἕλκει ἐρεισάμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέστωρ, πλῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν·
Τὸν δὲ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;

Proficiſci ad Atridem. Illi interim alii alios interficiebant,
Pugnantes: reſonabat autem eis circa corpus æs ſolidum,
Dum ferirentur enſibuſque & haſtis utrinque-acutis.
Neſtori autem obviam-facti-ſunt Jovis-alumni reges
A navibus aſcendentes, quotquot vulnerati fuerant ære,
Tydides, Ulyſſéſque, & Atrides Agamemnon.
Longè enim ſeorſum à pugnâ ſubductæ erant naves *ipſorum*,
Littore in maris cani: nam primas uſque-in-planitiem
Traxerant, & murum ad puppes ædificârant.
Haud enim, quamvis latum eſſet, potuit omnes
Littus naves capere: arctabantur autem copiæ.
Ideò alias-ante-alias-more-ſcalarum ſubduxerant, & implêrant totius
Littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria.
Itaque hi cupientes-videre tumultum & pugnam,
Haſtâ nixi ibant conferti: triſtabatur autem ipſis
Animus in pectoribus: *iis* verò obviam-factus-eſt ſenex
Neſtor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum:
Quem & voce-editâ allocutus eſt rex Agamemnon;
" O Neſtor Neleïde, magna gloria Achivorum,
" Cur relicto prælio viros-perdente huc venis?

Hæc alternanti potior ſententia viſa eſt. *Æn.* IV, 287.

Ver. 30. —ῥ'.] Deeſt in MSS *Harleianis* duobus.

Ibid. —νῆες.] *Naves* ipſorum; Nempe *Diomedis, Ulyſſis, & Agamemnonis.*

Ver. 31. —τὰς μὲν πρώτας.] *Primas* hîc dicit à parte *Terræ*; nempe à *Mari* maximè *remotas*. *Primas* infrà, *ver.* 75, dicit à parte *Maris*; nempe *Mari* maximè *propinquas*.

Ver. 37. —ὀφείονες.] *Al.* apud *Euſtathium*, & ὀφιόνες. Satis invenuſtè.

Ver. 40. —πλῆξε.] *Al.* πῆξε.

Ver. 43. —φθισήνορα.] Vide ſuprà ad ν', 339.

Ver. 45.

Δείδω, μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
Ὡς ποθ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
Κεῖνός θ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ὤ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς·
Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τελεύται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς πατὴρ ἐκπήναιτο.
Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
Ὁππόθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
Ὡς ἐπιμιξ κτείνονται, αὐτὴ δ' ὀρωρὸν ἵκει.
Ἡμεῖς δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
Εἴτι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω

" Metuo utique nè jam mihi perficiat verbum impetuosus Hector,
" Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
" Non priùs *se* à navibus ad Ilium rediturum esse,
" Quàm igne naves incendissetque, interfecissétque & *nos* ipsos.
" Is utique sic concionabatur: illa *autem* sanè nunc omnia perficiuntur.
" O dii-immortales: certè igitur & cæteri benè-ocreati Achivi
" In animo reponunt adversus me iram, sicut Achilles;
" Neque volunt pugnare ad puppes navium.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
" Certè *jam* hæc ipsâ-re advenerunt, nec sanè alio-modo
" Jupiter altitonans ipse *hæc jam* moliri-potuerit.
" Murus enim jam corruit, cui confidebamus,
" Inviolabile naviúmque & *nostrûm* ipsorum munimen fore:
" Hi autem ad naves veloces pugnam animo-obstinato sustinent
" Indesinenter: neque jam ampliùs noveris, diligenter licèt speculans,
" Utrâ-ex-parte Achivi agitati turbentur:
" Adeò promiscuè cæduntur, clamórque ad cœlum it.
" Nos verò deliberemus, quomodò futura sint hæc opera:
" Siquid consilium proficiet: Pugnam verò non nos suadeo

Ver. 45. Ὡς ποθ'.] *Al.* Ὡς ποτ'.

Ver. 46. —ἀπονέεσθαι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 48. — θ' ὡς.] Cod. *Harleianus*, τώς.

Ver. 50. — ὥσπερ Ἀχιλλεύς.] Vide suprà ad ν', 324.

Ver. 52. —ἱππότα Νέστωρ.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 53. —τελεύται.] *Jam adsunt.* Vide ad ά, 37.

Ver. 55. —ᾧ ἐπέπιθμεν.] *Barnesius* ex *Eustathio* citat, ὃς ἐπέπιθμεν. At non ita scripsit *Eustathius*.

Ver. 61. —τάδε ἔρσα.] Cod. *Harleian.* τόδε ἔρσον.

Ver. 62. —οὐκ ἄμμε ——, ὃ γάρ πως βεβλημένον.] De voce ἄμμε, vide suprà ad ά, 59. *Barnesius* (quocum faciunt & Codd. *Harleiani* bini) edidit, οὐκ ὔμμε· quia *Nestor* scilicet, " *cùm ipse minimè vulneretur, non* " *rectè videtur numerare se inter vulnera-*
" *tos.*

Δύμηναι· ἀ γάρ πως βεβλημένον ἐσὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέσορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ὑπὸ πρύμνῃσι μάχονται,
Τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
Ἧι ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ
Ἀρρήκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οὕτω πῃ Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Νωνύμνως ὄλεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Ἤδεα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαι ἄγχι θαλάσσης,
Ἑλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ὑψι δ' ἐπ' ἀγκυράων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας·

" Ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare.
Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon;
" Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
" Murus verò non profuit structus, neque quid fossa,
" Quâ faciendâ multa passi sunt Danaï, sperabántque animo
" Inviolabile naviúmque & *sui* ipsorum munimentum fore;
" Ita sanè videtur Jovi præpotenti gratum fore,
" Inglorios perire longè ab Argis hic Achivos.
" Equidem nôram enim, quando lubens Danaïs auxiliabatur;
" Scio autem nunc, quod illos [*Trojanos*] quidem æque ac beatos deos
" Gloriâ-insignit, nostros verò animos & manus quasi-vinculo-ligavit.
" Verùm agite, quemadmodum ego dixero, obsequamur omnes:
" Naves, quæcunque primæ subductæ sunt prope mare,
" Trahamus, omnésque deducamus in mare vastum:
" In alto verò anchoris stabiliamus, donec venerit
" Nox intempesta, si vel in eâ abstineant à pugnâ
" Trojani; deinde verò deducere-poterimus naves omnes.

" *tos.* " Attamen satis rectè se habet & istud, ἄμμε: Refertur enim ad *Nestorem* & *Agamemnonem*, qui hîc *interlocuntur*. Sententia autem est; " *Pugnam ut nos ineamus*, " *equidem auctor non sum*; *quum Tu vulne-* " *ratus sis.*" Quod idem similiter & ad *Diomedem* & ad *Ulyssem* (*ver.* 28, 29,) dictum intelligi potest.

Ver. 69. —ὑπερμενέϊ φίλον.] Quâ ratione, ὑπερμενέϊ hîc ultimam producat; item κεν, *ver.* 79; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 70. Νωνύμνως.] Vide suprà ad ν', 227.

Ver. 72. Οἶδα —ὅτι.] Vide suprà ad ά, 537.

Ver. 74. —ἐγὼν εἴπω.] *Al.* ἐγὼ εἶπω.

Ver. 75. —ὅσαι πρῶται.] *Primas* hîc dicit à parte *Maris*; nempe *Mari* maximè *propinquas*. *Primas* antea, *ver.* 31, dixerat à parte *Terræ*; nempè à *Mari* maximè *remotas*.

Ver. 76. —πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα.] Ἐπιλέπει αὐτοῖς φεύγειν· ἵνα μὴ δόξῃ, παρὰ δύναμιν καλέχων αὐτοὺς ἕνεκα τῆς καθ' ἑαυτὸν χρησίμου, αὐτῷ ζημιῶσι τῆς πάντας ὀπολέσθαι. *Schol.*

——fugam Danaï Trojâ cupiere relictâ
Moliri, & longo fessi discedere bello.
Æn. II, 108.

Ver. 77. —ἐπ'.] *Al.* ἀπ'.

Ver. 79. —ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.]

Etiam

Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, ὀδ' ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἢπερ ἁλώῃ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐλόμεν', αἰθ' ὄφελες ἀεικελίῃ σταδὸν ἄλλῳ
Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
Μῦθον, ὃν ὄ κεν ἀνὴρ γε μετὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
Ὅστις ὀπίσσαιτο ἧσι φρεσὶν ἀρτία βάζειν,

80 " Non enim reprehenſione dignum eſt, fugere malum, ne per noctem quidem.
" Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum, quàm *qui* captus fuerit.
Illum autem torvè intuens allocutus eſt conſiliis-abundans Ulyſſes;
" Atrida, quale tibi verbum fugit ex ſepto dentium?
" Perdite, utinam ignavo exercitui alii
85 " Præeſſes, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter
" A juventute dedit etiam uſque ad ſenium conficere
" Ardua bella, donec perierimus ſinguli.
" Siccine verò tibi-fert-animus Trojanorum urbem latas-vias-habentem
" Derelinquere, cujus gratiâ perpetimur-ærumnoſi mala multa?
90 " Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat
" Sermonem, quem haudquaquam vir quidem in ore omninò habuerit,
" Quicunque nôrit ſuo *in* animo ſana loqui,

Etiam illas, quæ longiùs à Mari in planitiem uſque protruſæ eſſent; *ver.* 31, 32.

Ver. 80. —ὀδ' ἀνὰ νύκτα.] Οὐδ' ὑπαλύξαι· Apud *Maxim. Tyrium.* § 25. Ut notavit *Barneſius.*

Ver. 81. —ἢπερ ἁλώῃ.] *Al.* ἠὲ ἁλώῃ.

Ver. 84. Οὐλόμεν', αἰθ' ὄφελες.] Αἰδοῦνται τὰς παῤῥησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι τοῖς ὑπομενοῦσι ἀνελεηκαλοῦσι, καὶ καλαφρονοῦσιν. Ὥσπερ ὁ Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλλέα, παῤῥησιάζεσθαι δοκοῦντα μετρίως, ἀλλ' ὑπέμενε· τὸν δ' Ὀδυσσέως καθαπτομένου πικρῶς, καὶ λέγοντος,

" Οὐλόμεν', αἰθ' ὄφελες ἀεικελίῃ σταδὸν ἄλλῳ
" Σημαίνειν, "

εἶπε καὶ καθεζεῖτο. —— Οὗτος μὲν γὰρ ἐκ ἐχων ἰδίαν πρόφασιν ὀργῆς, ἐπαῤῥησιάζετο πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τ' Ἑλλάδος. Ἐκεῖνος δὲ δι' αὐτὸν ἐδόκει μάλιστα καλεπαίνειν. *Plutarch. de Adulat. & Amici diſcrim.*

Ver. 85. —οἷσιν ἄρα.] *Quibus utique*—; *Quibus, ut ſcis,* ——.

Ver. 86. Ἐκ νεότητος——.] Aptè & appoſitè hæc ad *Romanorum* Antiquiores transduxit *Plutarchus* in *Marcello*: Εἰ γὰρ ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ὁ Θεὸς, ὥσπερ Ὁμηρος εἶρηκεν,

" Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ εἰς γῆρας τολυπεύειν
" Ἀργαλέους πολέμους, "

καὶ τοῖς τότε πραττούσι Ῥωμαίοις. *ſub initio.*

Ver. 88. Οὕτω δὴ.] *Siccine verò, quæſo,* ——.

Ver. 89. Καλλείψειν.] *Al.* Καλλιτέειν.

Ver. 90. Σίγα, μήτις τ' ἄλλος.] Ita edidit *Barneſius*, ex duobus MSS, & ex *Odyſſ.* τ', 486. Quibuſcum faciunt & Codd. *Harleiani.* Rectè, ut opinor. *Al.* Σίγα, μήτις ἄλλος.

Ver. 92. —ὀπίσσαιτο ἧσι φρεσὶν.] Vide ad ά, 51. Cæterùm *Barneſius* hîc, ex *Scholiis Aldinis* ad *Odyſſ.* Θ', 240, edidit, ὀπίσσαιη ἧσι φρεσίν. *Euſtathius*, quocum facit unus apud *Barneſium* MS, legit ὀπίσαι· Quæ ſi vera ſit lectio, credibile erit (quod conjicit *Barneſius*) ſcripſiſſe *Homerum*, ὀπίσαι ἧσιν ἐνὶ φρεσίν. Nec invenuſta denique eſt altera Ejuſdem conjectura; ὀπίσαιθ' ἧσιν ἐνὶ φρεσίν.

Σκηπτῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
Τοσσοίδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
Νῦν δέ σθ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὅς κέλεαι, πολέμοιο σινεσσιότῳ ἠ αὐτῆς,
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν δύκλὰ γένηται, ὑπερφιάλοισί περ ἔμπης·
Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ὑπορρέπῃ· οἱ γὰρ Ἀχαιοὶ
Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
Ἀλλ' ἀποπαπλανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
Ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὤ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
Ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἀνώγω
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν ἷας Ἀχαιῶν·
Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,

" Sceptiferque fuerit, & ei paruerint copiæ
" Tantæ, quantis tu inter Argivos imperas.
" Nunc autem tuam improbo omninò ſententiam, quam dixiſti:
" Qui jubes, prælio jam conſerto & pugnâ,
" Naves bonis-tranſtris-inſtructas in mare deducere, ut adhuc magis
" Trojanis quidem optata contingant, *jam* ſuperioribus licet *pridem*:
" In nos autem gravis pernicies ingruat: Non enim Achivi
" Suſtinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur;
" Sed reſpicient, cedéntque pugnâ.
" Tunc ſanè tuum conſilium nocebit, princeps populorum.
Huic autem reſpondit deinde rex virorum Agamemnon;
" O Ulyſſe, valdè quidem meum attigiſti animum increpatione
" Gravi; ſed neutiquam ego invitos jubeo
" Naves bonis-tranſtris-inſtructas in mare deducere filios Achivorum:
" Nunc verò *utinam* ſit, qui iſto melius conſilium dicat,

Ver. 97. —ἑλκέμεν.] *Al.* ἕλκειν. Apud *Platonem* de Legibus, *lib.* 4.

Ver. 98. —ὑπερφιάλοισι.] *Al.* ἐελδομένοισι. *Ibid.*

Ver. 101. Ἀλλ' ἀποπαπλανέουσιν.] Vulgg. Ἀλλὰ ἀποπλανέουσιν. *Barneſius*, intolerandâ audaciâ atque etiam inſcitiâ, edidit de ſuo, Αὖλὰρ ἀποπλανέουσιν· ac ſi αὐτὰρ, quod ordine diſpoſita atque ſequentia connectit, idem eſſet atque ἀλλὰ, quod inter ſe oppoſita disjungit. *Euſtathius* edidit, Ἀλλ' ἀποπλανέουσιν· Ubi liquet ſyllabam aliquam intercidiſſe. *Heſychius* habet, ἀποπαπλανόωσι, (πλειζλίπεσιν ὅπως φύγωσι·) Quem ad locum annotat *Geſnerus*, "*fortè legendum* ἀποπλανδύεσιν·" & *Joſ. Hill.* ἀποπαπλανδύεσιν. Ex his Celeberrimus *Richardus Bentleius* olim viderat ſcribendum, ἀποπαπλανέ-σιν. Atque eam demum veram eſſe lectionem oſtendunt MSS *Vatican.* & *Florentin.* in quorum utroque ita ſcriptum repperit Vir doctiſſimus *Thomas Bentleius.*

Ver. 102. Ἔνθα κε σὴ βουλὴ.] *Barneſius* mallet legendum, Ἔνθα σε σὴ βουλή. Sed mutato nihil opus. Non enim *Agamemnoni ſoli*, ſed & *toti exercitui* pernicioſum fore ait *Ulyſſes* conſilium *Agamemnonis.*

Ibid. —ὄρχαμε λαῶν.] *Al.* οἳ ἀγορθίεις. Apud *Platonem*, loco jam ſuprà citato.

Ver. 105. —ἄνωγα.] Vide ſuprà ad Θ', 322; & ad α, 37.

Ver. 107. Νῦν δ' εἴη, ὃς——] Pulchrè hos verſus παραφράζει *M. Antoninus*, *lib.* 6. § 21. Εἴτις με ἐλέγξαι, καὶ παραστῆσαί μοι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πράσσω δύνῃ· χαίρων μεταθήσομαι. Ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὑφ' ἧς οὐδεὶς πώποτε ἐβλάβη. Et § 30, Τὸ ἀνέχεσθαι ἀνιδυνόνων παῤῥησιαστικὰς τῶν γνώμας αὐτοῦ, καὶ χαίρειν εἴτις δείκνυοι κρεῖττον. Et *lib.* 1, 16, Τὸ ἀνεκτικὸν τῆς ἐχόντων τι κοινωφελὲς εἰσφέρειν. Quem ad locum quæ ex *Sophocle* attulit doctiſſimus *Gataker*us, lectu ſunt digniſſima. Cæterùm iſtud, νῦν δ' εἴη,

Ἦ νέος, ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὴ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃν δηθὰ μαλὸν ζόμεθ', αἴκ' ἐθέλητε
Πείθεσθ'· μὴ μήτι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
Οὕνεκα δὴ γλωρῇφι νεώτατός εἰμι μετ' ὑμῖν·
Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ μὴ ἐγὼ γλύζομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ὤκεον δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
Πατρὸς ἐμεῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
Αὖτ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη,
Πλαγχθείς· ὡς γάρ πως Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὴ δῶμα
Ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
Πυροφόροι, πολλοὶ δὴ φυτῶν ἔσαν ὄρχαλοι ἀμφίς·
Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκασσο δὴ πάντας Ἀχαιοὺς
Ἔγχείῃ· τὰ δὴ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ.

" Vel juvenis, vel ſenex: mihi autem lubenti adfuerit.
Inter hos verò & locutus eſt pugnâ ſtrenuus Diomedes:
" Propè *adeſt* vir, non diù inquiremus; ſiquidem velitis
" Obſequi; & haud præ irâ *ſententiam meam* vituperetis unuſquiſque,
" Eo quòd natu minimus ſim inter vos.
" Patre tamen ex nobili & ego genere glorior eſſe
" Tydeo, quem Thebis ingeſta terra cooperuit.
" Portheo enim tres filii egregii procreati ſunt,
" Habitabant autem in Pleurone & excelsâ Calydone,
" Agrius, & Melas, tertius verò erat eques Oeneus,
" Patris mei pater; virtute autem præſtabat inter illos.
" Aſt hic quidem ibidem vixit; pater verò meus Argis habitavit,
" Actus-erroribus; ita enim Jupiter voluit, & Dii cæteri.
" Adraſti autem duxit *unam* è filiabus, habitabatque domum
" Divitem opum, abundéque ei erant arva
" Tritici-feracia, multique plantarum erant horti ſeorſum;
" Multa etiam ei pecora erant; excelluit autem ſupra omnes Achivos
" Haſtæ-peritiâ: hæc verò audienda erant vobis, ut verum eſt.

εἴη, exponunt *Scholia inedita* in Codice *Harleiano*, ἴτω, " *prodeat.* "

Ver. 109. —βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 110. —ματθ'σομεν.] *Al.* μασθ'σομεν.

Ver. 111. —κότῳ.] *Al.* χόλῳ.

Ver. 112. —νεώτατος.] *Al.* νεώτερος.

Ver. 114. —κάλυψε.] Cod. *Harleian.* καλύπτει.

Ver. 116. Ὤκεον.] Pronuntiabatur ὤκειν, vel ὤκειν· quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt.

Ver. 117. —ἱππότα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 118. —ἐμεῖο.] Cod. *Harleian.* ἐμοῖο.

Ver. 119. —μεῖνε.] *Al.* μίμνε.

Ibid. —νάσθη.] *Al.* ναῖε.

Ver. 122. —ἀρέσσαι.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 123. —ὄρχαλοι.] *Schol. Vulgg.* Αἱ ὀλίσιχοι φυτεῖαι, κῆποι. *Schol. inedita* in Cod. *Harleiano*; ὄρχαλος, ἡ εὐθυμετρος τάξις τῶν φυτῶν.

Ver. 125. —τὰ δὴ μέλλετ' ἀκουέμεν.] *Hæc benignè audietis. Hæc benignè vobis audienda erant.* Ταῦτα εἰκὸς ὑμᾶς ἀκηκοέναι. *Schol.*

Ver. 127.

Τῷ οὐκ ἄν με νῷ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
Μῦθον ἀτιμήσητε παφασμένον, ὃν κ' ἐῢ εἴπω.
Δευτ' ἴομεν πολέμοιδε, καὶ ἐτάμμενοί περ, ἀνάγκη·
Ἔνθάδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐγώμεθα δηϊοτῆτος,
Ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
Ἄλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἵ τοπάρος περ,
Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφέσασ', οὐδὲ μάχονται.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλα μάλ' ἐκλύον, ἠδ' ὑπίθοντο·
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἀλλὰ μετ' αὐτὸς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·
Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀτρεΐδη, νῦν δή ποθ' Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φῦζαν Ἀχαιῶν

" Ideò non me genere quidem ignavum & imbellem putantes,
" Sententiam ſpreveritis liberè-prolatam, quam quidem rectè dixero.
" Agite; eamus ad pugnam, etſi vulnerati, præ-neceſſitate:
" Ibi deinde ipſi quidem propinqui ſtemus prælio,
" Extra tela, nè fortè quis ſuper vulnere vulnus accipiat:
" Cæteros verò adhortantes immittemus: qui jam pridem,
" Animo gratificantes, ſeorſum ſtant, nec pugnant.
Sic dixit: Illi verò ei omninò quidem auſcultabant, atque obſecuti ſunt:
Perrexerunt itaque ire, præibátque ipſis rex virorum Agamemnon.
Neque verò cæcam-ſpeculationem habuit inclytus terræ-quaſſator [*Neptunus*,]
Sed ad ipſos acceſſit, ſeni viro ſimilis:
Dexteram autem prehendit manum Agamemnonis Atridæ,
Et eum editâ-voce verbis alatis allocutus eſt;
" Atride, nunc utique Achillis perniciosum cor
" Lætatur in pectoribus, cædem & fugam Achivorum

Ver. 127. —ἀτιμήσητε.] Cod. *Harleian.* ἀτιμήσατε.

Ibid. —ὃν κ' εὖ εἴπω.] *Al.* ὃν κεν εὖ εἴπω.

Ver. 128. —ἠ ἐτάμμενοί περ.] *Ver.* 28, 29, & 63.

Ver. 129. —ἐχώμεθα δηϊοτῆτος.] *Schol.* ἀπεχώμεθα. Quod rectè reprehendit *Barneſius*; citatis ex *Thucydide*, πολέμῳ ἔχειν, & ἔξω ἔχειν, quæ contrarium ferè ſonant ac ἀπέχειν. *Euſtathius*, τὸ ἢ ἐχώμεθα δηϊοτῆτος, inquit, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπεχώμεθα, —— ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς μάχης, ἃς ἔξωθεν ἔχωμεν, ὅτι βελέων· τετέσιν, ὀπίσω μάχοι μὲν ὄντες, κοιρανίοντες δέ.

Ver. 131. —ὀτρυνέοντες.] *Al.* ὀτρύνοντες. Utrumque ſalvâ proſodiâ. Vide ad ά, 338.

Ver. 132. Θυμῷ ἦρα φέροντες.] *Schol.* Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τ ἀρχίαν· Rectè. *Barneſius* Θυμῷ exponit, *Iræ*; ut de iis ſcilicet intelligatur, qui *Achillis* partibus faverent. Quod, hoc quidem in loco, importunum eſt.

Ver. 134. —ἦρχε δ' ἄρα.] *Præibatque, ut par erat.* —*Præibatque, ut ſolitus eſt*—.

Ver. 136. —μετ' αὐτὸς.] *Schol.* Ἀντὶ τοῦ, πρὸς αὐτούς. Quod admodum invenuſtè eſt dictum & jejunè. Nam πρὸς αὐτὸς ἐλθεῖν, eſt *advenire* ſolummodò: At μετ' αὐτὸς ἐλθεῖν, eſt *ita advenire*, ut iis, ad quos adveneris, deinceps *interſis*. Haud multùm diſſimili ratione, apud Latinos; aliud eſt, ſi dicas, *Hæc Romæ acta ſunt*; aliud, ſi dicas, *Hæc ad Romam acta ſunt*. Prius nimirùm iis de rebus, quæ tam *intra* quàm *extra* urbem ſint actæ, rectè dicas; Poſterius, ni fallor, non niſi de iis quæ *extra* urbem.

Ibid. —φωτὶ ἐοικώς.]

Omnia Mercurio ſimilis, vocemque coloremque. *Æn.* IV, 558.

Ver. 139. —Ἀχιλλῆος.] Vide ſuprà ad ν', 324. Et, de proſodiâ; ad ά, 51.

Ver. 140. Γηθεῖ ἐνὶ.] *Al.* Γηθέει ἐν.

Δερκομᾷώ· ἐπεὶ ἄ οἱ ἔνι φρένες ἀδ' ἠδὲ καὶ αἰ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε·
Σοὶ δ' οὔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κεχόλωνται·
Ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Εὐρὺ κονίσσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς εἰπὼν, μέγ' ἄϋσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ὀπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἄνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·
Τόσσην ἐκ σήθεσφιν ὄπα κρείων Ἐνοσίχθων
Ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἀλληκτὸν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
Στᾶσ', ἐξ Ὀλύμποιο ἀπὸ ῥίης· αὐτίκα δ' ἔγνω

" Aſpicientis: quoniam non ei ineſt mens, nè exigua quidem.
" Verùm ille quidem ſic pereat, deúſque illum ignominiâ afficiat;
" Tibi verò nondum prorsùs omninò dii beati irati ſunt:
" Sed adhuc ſanè Trojanorum duces atque principes,
" Latum pulvere implebunt campum; túque videbis ipſos
" Fugientes ad urbem, à navibus & tentoriis.
Sic locutus, altùm exclamavit, curſu concitus per campum.
Quantum utique novies mille exclamant, vel decies mille
Viri in pugnâ, certamen committentes Martis;
Tantam ex pectoribus vocem rex quaſſator terræ
Emiſit: Achivis autem ingens robur immiſit unicuique
In cor, ut indeſinenter pugnarent & prælliarentur.
Juno autem inſpexit, aureum ſolium habens, oculis;
Stans, ex Olympo à vertice; ſtatimque agnovit

Ver. 141. Δερκομᾷώ.] Ita edidit *Barneſius*, rectè & venuſtè, ex MS, & ex *Euſtathio*. Quamvis enim apud *Euſtathium* hoc quidem in loco corruptè legatur, quod habent Vulgati, δερκομᾶιε· hoc tamen alibi ita citat *Euſtathius*, ut non potuerit non legiſſe, δερκομᾷώ. Nempe, ad *Odyſſ.* ί. 256, " Ἡμῖν ——— δεισάντων," (cujus conſtructionis ratio non multùm abludit ab iſtâ quæ occurrit apud Latinos, " *noſtros vidiſti* " *fientis ocellos:* ") annotat *Euſtathius*, ſyntaxin iſtam, ex aliorum locorum non abſimilium analogiâ, concinnam eſſe & elegantem. Sic enim, *inquit ille*, ἐν τῷ,

Ὣς ἔ νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιϊν ὀλάλκει,
Νύκλά φυλασσομένῳσιν. —*Iliad.* κ', 187.

Καὶ,

——— Ἀχιλλῆος ἰλοὺν κῆρ
Γηθεῖ ——— φόνον ——— Ἀχαιῶν
Δερκομᾷώ· ——*Iliad.* ξ', 139, 141;

ὤφειλε γὰρ " δερκομᾷώ" εἰπεῖν. Καὶ,

——τῆς δ' αὐτὸς λύτο γυῖα καὶ φίλον ἦτορ
Σήμαΐ' ἀναγνόσῃ.—*Odyſſ.* ψ', 205, 206.
——τοίνυν ——ἦ κ' ἂν εἴη ——σόλοικον
——διότι ἀστάλεις οἱ παλαισμοὶ περὶ σωτάξιν, ἢ ἀσόλοικοι. Ad hæc addit *Barneſius*, τὸ,
———στίσι θυμὸς
Ἀδυσόιλων· ——*Odyſſ.* ζ', 155, 157.

Mirâ tamen ἀσυγασία, in verſu iſto jam citato, *Odyſſ.* ψ', 206; quam lectionem qui præferrent, *elegantiæ imperitos* appellaverat, in *Notis* ad *Odyſſ.* ί, 256; eandem ipſe prætulit, ſuoque in loco ſcripſit, ſcribendúmque contendit, Σήμαΐ' ἀναγνόσης, *Odyſſ.* ψ', 206.

Ver. 146. —πρὸτὶ.] *Al.* πρὸλὶ.

Ver. 148. Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ὀπίαχον.] Ingens nimirùm *è littore* oriebatur militum ad pugnam invicem ſe hortantium clamor. Cæterùm *Ariſtarchi* hoc in loco ſive emendationem, ſive interpretationem, ἐννεάχειλοι, ἄνδρες ἐννέα χείλη ἔχοντες, rectè damnat *Euſtathius*.

Ver. 152. — πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ή, 232 & 279.

Ver. 154.

Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχῃ ἀνὰ κυδιάνειραν
Αὐτοκασίγνητον ἠῢ δαέρα, χαῖρε ἰῷ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακ' Ἰδήν,
Εἶσιδε· συνερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
Ἧδε δέ οἱ κῇ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, ἦ ἐνὶ σύνασαν ἢ αὐτῷ,
Εἴ πως ἐμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
Ἦι χροϊῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
Χεύῃ ὀφθαλμοῖσιν, ἰδὲ φρεσὶ πωκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκιναὶς ἦ θύρας σαθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῖδι κρυπτῇ· τῇ δ' οὔ θεὸς ἄλλος ἀνῳγεν.
Ἔνθ' ἣ γ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος

155 Satagentem quidem, pugnam per gloriosam,
Fratrem-germanum & levirum, gaudebátque animo.
Jovem verò in summo cacumine fontibus-irriguæ Idæ
Sedentem vidit; odiosus autem ei erat animo.
Anxiè igitur cogitavit deinde magnis-oculis venerarda Juno,
160 Quomodò deciperet Jovis animum Ægiochi:
Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
Ire ad Idam, postquam scitè ornâsset se ipsam,
Si forte *ille* cuperet juxta-dormire amore
Propter ejus pulchritudinem, illi autem somnum jucundúmque dulcémque
165 Funderet in palpebras atque præcordia prudentia.
Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei charus filius struxerat
Vulcanus, solidas autem fores postibus aptaverat
Cum clave arcanâ: quem porro *thalamum* haud deus alius aperire poterat.
Illuc hæc ingressa, fores clausit fulgentes:
170 *Atque* ambrosiâ quidem primùm à corpore amabili

Ver. 154. —Χπὸ ῥίκ.] Quî ratione, Χπὸ, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 164; ἐπ τ', *ver.* 166, etiam extra cæsuram; & ἦ, *ver.* 171; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 159. —βοῶπις.] Vide suprà ad ά, 43, 58, & 551.

Ver. 161. Ἧδε ἦ ——ἀρίστη.]
Hæc alternanti potior sententia visa est. *Æn.* IV, 287.

Ver. 162. —ἐνὶ σύνασαν.] Vide supra ad ξ, 720; & ad ί, 203.

Ibid. —ἦ αὐτῷ.] Ità *Barnesius*; Rectè. Ἑωυτὴν, ἢ μᾶλλον διὰ ελυσῶνος, ἢ αὐτήν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν σωήθες. *Eustath.* ad ξ, 551.

Ver. 168. Κληῖδι κρυπτῇ.] Lautissimè hunc ad locum Scholiastes: Οὕτω, *inquit*, καλῶν κλεῖδες κρυπταί.

Ibid. —τῇ δ'.] Nempe θάλαμον. Nonnulli MSS & Editi, τῇ δ'.

Ibid. —ἄνῳγεν.] Editi habent, ἀνῷγεν· ut fit contractum ex *Præterito*, quod vocant, ἀνέῳγεν. Sed isto pacto non constat Temporum ratio. Quare necessariò scribendum ἄνῳγεν, ex Imperfecto vel Aoristo ἄνῳγον. Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 170. Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον.] Περιεργίαν εἶναι πάμπολυ διαφέρειν καθαρότητος. Καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυκώμεναι καὶ μυριζόμεναι καὶ χρυσὸν φορέσασαι καὶ πορφύραν, περιέρχονται δοκοῦσι· λύπην δὲ, καὶ ἄλγημα, καὶ κόμης θρύψιν, οὐδεὶς αἰτιᾶται. Χαριέντως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ὑποδείκνυσιν ὅτε τὴν κοσμουμένης Ἥρας, "Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον —". *Plutarch. Symposiac. Lib.* 6. *Probl.* 7.

Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δ' λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
Τῷ δ' κινυμένοιο Διὸς πρὸς δώματα χαλκοβατῆς δῶ,
Ἔμπης ἐς γαῖάν τε δ' ἠέρα νεῖ' ἀϋτμή.
Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινὰς,
Καλὰς, ἀμβροσίους, ἐκ κεφαλῆφι ἀθανάτοιο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσατ', ὅν οἱ Ἀθήνη
Ἕξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
Χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
Ζώσατο δ' ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
Ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἦκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὡς.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

Sordes omnes purgavit, unxitque se pingui oleo,
Divino, suavi, quod utique sibi odoriferum erat;
Cujus, si modò agitaretur in Jovis solidâ domo,
Etiam ad terrámque & cœlum pervenit halitus:
Eo utique illa corpus pulchrum cùm unxisset, atque capillos
Pexuisset, manibus cincinnos composuit nitentes,
Pulchros, divinos, à capite *fluentes* immortali.
Circùm porrò divinum peplum induit, quod ei Minerva
Expoliverat elaboratè-concinnatum, intexuerátque artificii-plena multa:
Aureisque *hoc* fibulis ad pectus *suum* nectebat.
Cinxit autem se zonâ, centum fimbriis concinnatâ;
Inauréisque immisit in scitè-perforatas auriculas,
Tribus-gemmarum-oculis-insignes, elaboratas: gratiáque effulgebat multa.
Calyptrâ porrò desuper velavit se augustissima dearum,
Pulchrâ, recens-factâ; candida autem erat, sol veluti.
Pedibus demùm sub nitidis ligavit pulchros calceos.

Ver. 171. Λύματα.] Vide suprà ad α', 314.

Ibid. —ἀλείψατο.] Notandus hîc *primigenius* & maximè proprius *vocis mediæ* Usus. ἀλείψατο, *unxit se.* Vide suprà ad γ', 141.

Ver. 173. —πρὸς δώματα.] *Al.* πρὸς δῶ.

Ver. 174. Ἔμπης.] Νῦν, inquit Scholiastes, ὁμοίως. Languidè admodum, & importunè. Sententia est; *Si vel tantillum agitaretur, tamen* &c.

Ibid. —ἶκεῖ' ἀϋτμή.]

Ambrosiæque comæ divinum vertice odorem
Spiravere. —— ——— *Æn.* I, 407.

Ver. 175, 177. —καλὸν ——καλὰς.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 177. —ἀθανάτοιο.] Vide suprà ad α', 398.

Ver. 178. —ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσατ', ὅν οἱ Ἀθήνη.] Ἑανὸς, *peplum*, est ab ἕννυμι· Ἑανὸς, *tenuis*, est (ni fallor) ex ἑάω. Nam καστιτερὸς ἑανὸς, idem est quod εὐρυῆφ ἢ διαχυῆφ. Unde *Eustathius* conjecit, ἑανὸν dictum, quasi ῥεανόν. Quod est valdè inficetum. In utroque horum vocabulorum, mirè cæcutierunt & *Grammatici* & de re *prosodiacâ* Scriptores. Vide suprà ad γ', 385. Cæterùm quâ ratione ἀμβρόσιον, & ἑανὸν, & ὅν, hîc ultimam producant; item τρίγληνα, *ver.* 183; & ἠέλιος, *ver.* 185; vide suprà ad α', 51.

Ver. 179. Ἕξυσ'.] *Tenue texuerat* ——.

Ver. 182. —ἀρᾳ.] *Ut solita erat; Ut æquum erat* ——.

Ver. 184. —καλύψατο] Vide suprà ad *ver.* 171: item ad γ', 141.

Ver. 185, 186. Καλῷ ——καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 191.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλέσασθαι δ' Ἀφροδίτην,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω;
Ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κεχολωμένη τόγε θυμῷ,
Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δ' Τρώεσσιν ἀρήγεις;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
"Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγε,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὴν δ' ἄρ' ὀλοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβης πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,

Tum poſtquam omnem circum corpus adpoſuerat ornatum,
Perrexit ire ex thalamo; advocatámque Venerem,
Ab aliis ſeorſum diis, verbis *ita* allocuta eſt;
"Nunquid mihi obſequi voles, dilecta filia, *in eo* quod dixero?
"An recuſaveris; irata ob id animo,
"Quòd ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris?
Huic autem reſpondit dein Jovis filia Venus;
"Juno, veneranda Dea, filia magni Saturni,
"Eloquere quod in-animo habes: perficere enim me animus jubet,
"Si poſſum quidem perficere, & ſi perfici poteſt.
Hanc autem dolos-ſtruens allocuta eſt veneranda Juno;
"Da nunc mihi amabilitatem & deſiderium, quo utique tu omnes
"Domas immortales, atque mortales homines:
"Vado enim viſura almæ fines terræ,
"Oceanúmque, deorum parentem, & matrem Tethyn;
"Qui me in ſuis ædibus magnâ-cum-curâ-nutrierunt & educârunt,

Ver. 191. —κεν ἀρνήσαιο.] *Al.* ἀπαρνήσαιο.

Ver. 195. Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· ——τετελεσμένον ἐστί.] *Plebeia ſanè omnia*, (inquit Scaliger, Poëtic. Lib. 5, cap. 3.) *atque quovis ingenio parabilia.* At Quintilianus: *Homerum nemo in Magnis ſublimitate, in Parvis proprietate ſuperaverit.* Lib. 10, cap. 1. Et Scholia Victorian. ad *l*, 212; Εἰς ταπεινὴν ἀταγγελίαν ἐδεὶς τοσαύτην ἐπέθηκε σεμνότητα.

——Tuus, ô regina, quid optes,
Explorare labor; mihi juſſa capeſſere fas eſt. *Æn.* I, 80.

Ibid. —ἄνωγε.] Vide ſuprà ad Θ', 322; & ad α', 37.

Ver. 197. —ὀλοφρονέουσα προσηύδα.]

——ſimulatâ mente locutam. *Æn.* IV, 105.

Ver. 198. —σὺ πάντας Δαμνᾷ ἀθανάτους.]

——affatur *Amorem*:
Nate, meæ vires, mea magna potentia; ſolus,
Nate, Patris ſummi qui tela Typhoëa temnis. *Æn.* I, 667.

Ver. 201. Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν.]
Oceanumque patrem rerum. —— *Georgic.* IV, 382.

Ὅμηρος εἰπὼν, "Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, "καὶ μητέρα Τηθὺν," πάντα εἴρηκεν ἕκ τοναρροῆς τε καὶ κινήσεως. *Plato in Theæteto.*

Ver. 202. —ἐῢ τρέφον.] *Al.* ἐὔτρεφον, & ἐὐτροφιν.

Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον ὑψίζυγον Ζεὺς
Γαίης νέρθε κατέῑσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Τὼ εἶμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχουσιν
Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
Αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
Οὐκ ἔς', ἃ δὲ ἔοικε, θεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ βέβακας ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύειν.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστύς,
Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ νῦν τεῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,

" Excipientes à Rheâ, quandò nempe Saturnum latè ſonans Jupiter
" Terram ſubter dejecit & infructuoſum mare.
" Hos vado viſura, & ipſis acerbas lites dirimam:
" Jam enim diuturno tempore inter ſe abſtinent
" Cubili & amore, quoniam ira *eis* invaſit animum.
" Quod-ſi illos quidem verbis *meis* perſuaſos ſuo-ſibi animo
" In lectum reduxero, ut-jungantur amore;
" Semper ſanè eis dilectáque & veneranda vocabor.
Hanc autem rurſus allocuta eſt amans-riſum Venus;
" Non licet, neque decet, tu-quod-petiſti, recuſare:
" Jovis enim potentiſſimi in ulnis dormis.
Dixit, & à pectoribus ſolvit acu-pictum cingulum,
Varium; in eo autem ſibi delinimenta omnia incluſa erant:
Ibi inerat quidem amor, inerat deſiderium, inerat & amantium-colloquium,
Blandiloquentia ſcilicet, quæ furtim-ſurripit mentem etiam prudentium:
Hoc utique ei impoſuit manibus, verbáque fecit, dixitque;
" Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde ſinu,

Ver. 203. —ὅτε τε.] *Quando videlicet* ——.

Ibid. —ὑψίζυγα.] Vide ſuprà ad α', 175, 498.

Ver. 204. —ἀτρυγέτοιο.] Ἀκαλατονήτου, πολλῆς· ἢ, ὡς ἔνιοι φασὶ, τὸ ἀκάρπου. *Schol.* ad α, 316.

Ver. 205. —ἄκριτα.] Vide ſuprà ad α, 309, 314.

Ver. 212. Οὐκ ἔς', ἃ δὲ ἔοικε.] Οὔτε προέπτον, οὔτε δυνατόν. *Schol. All.* ἃ δ' ἐτέοικε,

——Quis talia demens
Abnuat? —— —— *Æn.* IV, 107.

Ibid. —θεὸν ἔπος.] Quâ ratione θεὸν, hîc ultimam producat; item ὄχεα, *ver.* 227; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 216.—ἐν δ' ἵμερος.] Apud *Sextum Empiricum*, ἔνι δ' ἵμερος.

Ver. 217. —φρονεόντων.] Apud *Ariſtotelem*, φρονεούσης. *Ethic. Eudem. lib.* 6, *cap.* 6; & *Ethic. Nicomach. lib.* 7, *cap.* 7. Ἀλλὰ καὶ περὶ Ποιητικῆς ὅτιν εἰπεῖν, ὅτι "Ἐνθ' "ἔνι μὲν φιλότης, ἔνθ' ἵμερος," —— *Plutarch. de audiend. Poëtis*, ſub initio.

Ver. 218. Τόν ῥα.] *Hoc, inquam.* —*Hoc utique* ——.

Ver. 219. Τῆ ——, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ.] Cod. *Harleian.* Τῆ ——, τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ. Atque ita quidem iſtud Τῆ ſemper uſurpat *Homerus* ἀσυνδέτως.

Τῆ ᾗ πίδε κηδεμόνων ὑπὸ στέγος τάνυσσαι. *Odyſſ.* ε, 346.

Κήρυξ,

Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· ἐδέ σε φημὶ
Ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μνοιήσῃς.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐνικάτθετο κόλπῳ.
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη δ' αἶψα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ὑπερᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,
Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
Ἀκροτάτας κορυφὰς, ἐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.
Ἐξ Ἄθω δ' ὑπὲρ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος,
Ἐνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
Εἰ μὲν δή ποτ' ἐμοῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν

220 " Varium, in quo omnia inclusa sunt: neque te puto
" Re-infectâ redituram, quicquid mentibus tuis concupieris.
Sic dixit: Subrisit autem magnos-oculos-habens veneranda Juno;
Subridensque, deinde suo recondidit sinu.
Ac tum quidem ivit ad domum, Jovis filia, Venus:
225 Juno autem festinans reliquit verticem Olympi,
Pieriámque supergressa, & Emathiam amœnam,
Ferebatur super equestrium Thracum montes nivosos,
Summa cacumina: neque terram carpebat pedibus.
Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem:
230 Lemnúmque pervenit, *in* urbem divini Thoantis,
Ubi Somnum convenit, fratrem Mortis,
Inque ejus hæsit manu, verbáque fecit, dixitque;
" Somne, rex omniúmque deorum omniúmque hominum;
" Si quidem unquam-anteà meo verbo auscultâsti, etiam nunc

Κήρυξ, τᾷ δὴ τοῦτο πόρες κρέας, ἔρρε φάγησι. *Odyss.* Θ, 477.
Κύκλωψ, τῇ, πῖς οἶνον. —— —— *Odyss.* ι, 347.
Τῇ, τῇδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δῶμα λάβ' Κίρκης
Ἔρχευ.—— —— —— *Odyss.* κ, 287.
Ita nimirùm ultimum hunc versum scribit *Eustathius* in *commentario*; cùm Editi habeant, ἔχων δ' ἐς δάμαλα Κίρκης Ἔρχευ.

Ver. 220. —τετεύχαται.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 221. Ἀπρηκτον.] Vide suprà ad γ', 192.

Ver. 222. —βοῶπις.] Vide suprà ad ά, 551.

Ver. 223. —ἑῷ.] *Al.* μέσῳ.

Ver. 225. —ὑπερᾶσα.]
Ilia viam celerans——— ———
———cito decurrit tramite virgo.
Æn. V, 609.

Ver. 227. —νιφόεντα.] Quâ analogiâ vox νιφόεντα, quæ primam *corripit*, deducta fit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide suprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver. 228. —ἐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.] Vide suprà ad έ, 769. Et de proprio significatu temporis istius imperfecti, μάρπτε, vide ad ν', 84.

Ver. 229. —Ἄθω.] Ita *Barnesius*: Rectè, ut opinor. *Al.* Ἄθων.

Ibid. —ἐβήσατο.] *Al.* ἐβήσετο. Vide suprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 231. —ὕπνῳ —κασιγνήτῳ Θανάτοιο.]
Tum consanguineus Leti Sopor ———.
Æn. VI, 278.

Ver. 232. —ἄρα.] *Ut solent amici obviam facti*, ———.

Ver. 234. Εἰ μὲν.] *Al.* apud *Eustathium*, Ἦ μάν. Non malè; inquit *Barnesius*. At *Eustathius*; χαρᾶς, inquit, ἡ " Εἰ μὲν. " ὃ ἐν κρείττονι.

Πείθου· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄφρα φαεινὼ,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγὼ παρὰ παλέξομαι ἐν φιλότητι.
Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάις ἀμφιγυήεις
Τόν ξέ ἀσκήσας, ὑπὸ ᾗ θρῆνυν ποσὶν ἧσθαι,
Τῷ κεν ὑπιχοίης λιπαρὰς πόδας εἰλαπινάζων.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
Ῥεῖα καταδυνήσαιμι, καὶ ἂν πολὺ μᾶλλον ἐρεύθοι
Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἰοίμην,
Οὐδὲ καταδυνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ὑπέρβιον ἐφρένας ἦεν,
Ἡμάτι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπερθύμου Διὸς υἱὸς
Ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο

235 "Obſequere, ego autem tibi habeo gratias dies omnes:
"Sopito mihi Jovis ſub palpebris oculos fulgentes,
"Statim, poſtquam ego accubuero in amore.
"Dona autem tibi dabo, pulchrum ſolium, incorruptum in-perpetuum,
"Aureum; Vulcanus nempè meus filius utroque-pede-claudus
240 "Fabricabit elaboratum; ſub pedibúſque ſcabellum mittet,
"Cui utique imponas nitidos pedes dum-convivaris.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſuavis Somnus;
"Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,
"Alium quidem ego deorum ſempiternorum
245 "Facilè ſopiverim; etiám torrentis fluenta
"Oceani, qui quidem parens omnibus eſt:
"Jovem autem non ego Saturnium propè adiero,
"Neque ſopivero, quandò non ipſe quidem juſſerit.
"Jam enim me & aliàs tuum ſapere-fecit mandatum,
250 "Die iſto, quando ille magnanimus Jovis filius [*Hercules*]
"Navigabat ex Ilio, Trojanorum urbe direptâ.
"Tum ego ſanè demulſi Jovis mentem Ægiochi

Ibid. —ἐμοὶ ἕπ.] Cod. *Harleian.* ἐμὸν ἄπ. Quid & ferri poteſt.

Ver. 235. —εἰδέω χάριν] Cod. *Harleian.* ἰδέω χάριν, "gratias habeo."

Ver. 236. Κοίμησον.] Cod. *Harleian.* Κοίμισον.

Ver. 237. —παραλέξομαι ἐν φιλότητι.] *Al.* παρολέξομαι φιλότητι. Vide autem ſuprà ad β', 515.

Ver. 238. —καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid. —ἄφθιτον.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ν', 339.

Ver. 246. Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις.] Vide ſuprà ad *ver.* 201.

Ibid. —τέτυκται.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 247.— Κρονίωνος.] De proſodiâ vocis Κρονίονος & Κρονίωνος, vide ſuprà ad ά, 397; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 249. —ἄλλο τεὴ ὑπέρβιον ἐφρένας ἦεν.] *Al.* ἄλλοθι ᾗ (vel ἄλλοθ' ἣ) ὑπέρβιον ἐφρένας ἦεν. Tumque vox ὑπέρβιον referenda ad præcedentem Διός. Sed præſtat vulgata Lectio.

Ver. 250.—ὅτ' ἐκεῖνος.] *Al.* ὅτε κεῖνος.

Ver. 252. —ἔθελξα.] *Euſtathius*, & MSS. & Editi plurimi, & Scholiaſtes habet, ἔλεξα.

Quæ

Νήδυμ@ ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
Ὄρσασ' ἀρ[αλέων ἀνέμων ἐπὶ πόν]τον ἀήτας·
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομ[ένην ἀπένεικας,
Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμεν@ χαλέπαινε,
Ῥιπ[άζων κατὰ δῶμα θεάς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ζήτε, καί κέ μ' ἄϊσον ἀπ' αἰθέρ@ ἔμβαλε πόντῳ,
Εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε κ[ὴ ἀνδρῶν,
Τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ·
Ἄζετο γὰ[ρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
Νῦν αὖ τεῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ὕπνε, τίη [δ]ὴ σὺ ταῦτα μεμὰς φρεσὶ σῇσι μνοιν[ᾷς;
Ἦ φῂς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ὑψίβροντα Ζῆν',
Ὡς Ἡρακλῆ@ πέρι χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
Ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτέρ[ην
Δώσω ὀπυέμεναι, κ[ὴ σὴν κεκλήσεις ἄκοιτιν,
Πασιθέ[ην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἤμαλα πάντα.

" Suavis circumfuſus: tu autem ei mala ſtruebas animo,
" Excitatis ſævorum ventorum in pontum flatibus:
" Et eum deinde ad Con benè habitatam de-curſu-detuliſti,
" Seorſum ab amicis omnibus: *Jupiter* autem experrectus indignabatur,
" Proturbans per domum deos; me autem maximè omnium
" Quærebat, & me perditum ab æthere injeciſſet ponto,
" Niſi nox domitrix deorum ſervâſſet & hominum,
" Quam adivi fugiens: ille autem cohibuit-ſe, iratus licèt;
" Verebatur enim, nè Nocti celeri ingrata-animo faceret.
" Jamque rurſus hoc me jubes periculoſiſſimum aliud perficere.
Hunc autem rurſus allocuta eſt magnis-oculis veneranda Juno;
" Somne, quid verò tu hæc in mentibus tuis cogitas?
" Putáſne ità Trojanis favere latè-ſonantem Jovem,
" Sicut propter Herculem iratus eſt, filium ſuum?
" Quin ito *mecum*; ego autem tibi Gratiarum unam juniorum
" Dabo ducendam, & tuam vocandam conjugem,
" Paſitheam, quam ſemper cupis dies omnes.

Quæ ſi vera Lectio. erit (ut opinor) non à λέω, ſed ab inuſitato λέχω. Vide ſuprà ad β', 515.

Ver. 253. —οἱ] *Herculi.*

Ver. 256. Νόσφι.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ibid. — ἐπεγρόμεν@.] *Al.* ἀνεγρόμεν@.

Ver. 259.— δμήτειρα.] *Al.* μήτειρα. Sed præſtat vulgata Lectio.

Ver. 262. —ἄνωγας.] Vide ſuprà ad ϑ', 322.

Ver. 265. —ἀρηγέμεν.] *Al.* ἀρηξέμεν.

Ver. 266. —πέρι χώσατο.] *Al.* περιχώσατο.

Ver. 267. ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν—.] Sunt mihi bis ſeptem præſtanti corpore Nymphæ:

Quarum, quæ formâ pulcherrima, Deïopeiam
Connubio jungam ſtabili, propriamque dicabo;
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat, & pulchrâ faciat te prole parentem. *Æn.* I, 75.

Ver. 269. —ἧς αἰὲν ἐέλδεαι.] Ita edidit *Barneſius*, ex *ver.* 276, infrá. Alii omnes legunt, ἱμείρεαι. Quæ ſi vera ſit Lectio, ſcribendum aut ἧς αὖθ' ἱμείρεαι, aut ſiquid ſimile. Nam ἱμείρεαϑ, ut rectè obſervavit *Barneſius*, primam producit. Porrò, totum hunc verſum omittunt Codd. *Harleiani* bini, à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 271.

Ὣς φάτ· χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος ἢ προσηύδα·
Ἄγρει νδν μοι ὅμοσον ἀάλλον Στυγὸς ὕδωρ,
Χειρὶ ἢ τῇ ἑτέρῃ μὴ ἕλε χθόνα πυκνοβότειραν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
Μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·
Ἦ μὴν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτέρηφιν,
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἔφατ'· ὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ὤμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
Τοὺς ὑπολαρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὅμοσέν τε, τελεύτησέν τε τ' ὅρκον,
Τὼ βήτην, Λῆμνόν τε καὶ Ἶμβρον ἄφυσον λιπόντε,
Ἠέρα ἐσαμφὼ, ῥίμφα προήσοντε κέλευθον·
Ἴδην δ' ἐκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν· ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ὑπὲρ χέρσου
Βήτην· ἀκρολόφη ἢ ποδῶν ὑπ' ἐσείετο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,

270 Sic dixit: Gaviſus eſt autem Somnus, reſpondénſque allocutus eſt;
" Age, nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam,
" Manúque alterâ quidem tange terram almam,
" Alterâ verò mare marmoreum; ut nobis omnes
" Teſtes ſint inferi dii, Saturnum circa exiſtentes;
275 " Omninò *te* mihi daturam-eſſe Gratiarum unam juniorum,
" Paſitheam, quam & ego cupio dies omnes.
Sic dixit: Neque non obſecuta-eſt dea ulnas-candida Juno;
Jurabat autem ut *is* jubebat, deóſque nominabat omnes
Subtartareos, qui Titanes appellantur.
280 Tum poſtquàm juraverátque, abſolverátque juramentum,
Ipſi *ſimul* ibant, Lemnique & Imbri urbe relictâ,
Caligine induti, celeriter conficientes iter:
Ad Idam autem pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum,
Ad Lecton; ubi primùm liquerunt mare: hique ſuper terra
285 Ibant: ſumma autem ſub pedibus quaſſabatur ſylva.
Atque illic Somnus quidem manſit, antequam Jovis oculi viderent *eum*,

Ver. 271. —ἀάλλον Στυγὸς ὕδωρ.] Vide ſuprà ad ϑ', 369.

Ver. 274. Μάρτυροι.] Vide ſuprà ad ά, 338.

Ibid. —ὅσ' οἱ.] *Al.* ὅσιν. *Al.* ὅσοι.

Ibid. —ἔνερθε θεοὶ.] *Titanes*, ver. 279.

Ver. 279. —οἳ Τιτῆνες καλέονται.] Ἐν ἢ τῷ, " Οἳ Τιτῆνες καλέονται," προσγράφουσί τινες ἕτερον στίχον τοῦτον,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης καλειτόμενον Στυγὸς ὕδωρ. *Euſtath.*

Quem quidem verſum hoc modo citat *Barneſius*,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρῃφι καλειτόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 282. —προήσοντε.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 284. Λεκτόν.] Vide ſuprà ad β', 515.

Ver. 285. —ἀκροτάτη ἢ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.] Ita edidit *Barneſius*. Al. ὑπεσείετο.

——— dat euntibus ingens
Sylva locum.——— ———
Æn. VII, 676.

Ibid. —ὕλη.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 286. —ἔμεινε, ——ὄσσε ἰδέσθαι.] *Al.* ἔμιμνε, ——ἄσσον ἰκέσθαι.

Ver. 287.

Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς πεφυκυῖαν, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυῖα διὶ ἠέρα αἰθέρ' ἵκανεν·
Ἔνθ' ἧστ' ὄζοισιν πεπυκασμένη εἰλαλίνοισιν,
Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.
Ἥρη δ' ἐκ κορυφῆς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,
Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας·
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη, πῇ μεμαυῖα καθ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
Ἵπποι δ' ὄ πάρεασι καὶ ἅρματα, τῶ κ' ὀπιβαίης,

Abiete conscensâ admodum-procerâ, quæ tunc in Idâ
Altissima enata per aërem ad æthera ibat:
Illic *is* sedit ramis densè-opertus abiegnis,
Avi argutæ similis, quam utique in montibus
Chalcidem nominant dii, homines autem Cymindin.
Juno autem celeriter conscendebat *in* Gargarum summum
Idæ excelsæ: vidit autem *eam* nubes-cogens Jupiter.
Ut verò vidit, continuò illum amor prudentia præcordia cooperuit,
Perinde-ac quando primùm congressi sunt amore,
Cubili inito suis clàm parentibus:
Stetit autem ipsam ante, verbáque fecit, dixitque;
" Juno, quò festinans ab Olympo huc venis?
" Equi autem non adsunt & currus, quos conscendas.

Ver. 287. —ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ.] Nugator hîc planè Scholiastes: Διὰ τοῦτο " Τότε," inquit, ἀνήρηκε τὸ ψεῦδος· ὥστε μὴ ζητεῖν αὐτήν.

Ver. 290. Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος.] Alitis in parvæ subito collecta figuram. *Æn.* XII, 862.

Cæterùm quâ ratione, ὄρνιθι, hîc ultimam producat; item ᾗ, *ver.* 293; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 291. Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.] De hâc loquendi ratione, mihi id veri simillimum videtur; quæ *Eruditioribus* usitata fuerint nomina, *Diis* tributa; quæ vulgo magis trita, *Hominibus*. Nimirùm, quam *Chalcidem* appellabant *Græci eruditiores* avem; ei, apud *vulgus Ionicum*, nomen erat *Cymindi*. Ἡ Χαλκὶς ὀλιγάκις μὲν φαίνεται· οἰκεῖ γὰρ ὄρη· ——κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτήν. *Aristot. de Histor. Animal. lib.* 9. *cap.* 12. *Plato* in eâ erat sententiâ; quæ *Rei naturam* quodammodo vi & significatu suo exprimerent *Nomina*, illa utique Diis tributa. Δῆλον γὰρ δὴ, ὅτι οἱ θεοὶ αὐτὰ καλοῦσι πρὸς ὀρθότητα, ἅπερ ὀρθῶς φύσει ὀνόμασεν. ——Τὸν "Ἀστυάνακτα" ἄρα ὀρθότερον ἂν εἶναι καὶ τῷ πατρὶ [τῷ Ἕκτορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον· " Οἷος γὰρ σῶν ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα μακρά· " Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτῆρος υἱὸν, Ἀστυάνακτα τάττα ὁ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. *Plat. in Cratylo.* De aliorum hâc in re sententiâ, vide quæ suprà ad ά, 403.

Ver. 292. —προσεβήσατο.] *Al.* προσεβήσετο. Vide suprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 293. —νεφεληγερέτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 294. Ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρως.] Scholiasti, ἔρως· Ut infrà, *ver.* 315.

Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην·—— *Theocrit.*
Ut vidi, ut perii! ————
Virgil. Eclog. VIII, 41.
————ille repentè
Accepit solitam flammam, notusque medullas
Intravit calor, & labefacta per ossa cucurrit.——
Sensit læta dolis, & formæ conscia conjux. *Æn.* VIII, 388.

Ver. 295. —προτίτιστον ἐμισγέσθην.] Cod. *Harleian.* προτίτον παρεμισγέσθην.

Ver. 299. —τῶ κ' ὀπιβαίης.] *Quos utique conscen-*

Τὸν δ' δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβην πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
Τὰς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονθ'
Εὐνῆς ἠδὲ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
Ἑστᾶσ', αἵ μ' οἴσουσιν ὑπὲρ πελαγός τε καὶ ὑγρήν.
Νῦν δέ σθ' εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
Μήπως μοὶ μετέπειτα χολώσεαι, αἴκε σιωπῇ
Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, κεῖσε μὲν ἐσὶ καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότητι πεπείρομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικὸς,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,

Hunc autem dolos-ſtruens allocuta eſt veneranda Juno;
" Eo viſura almæ fines terræ,
" Oceanúmque deorum parentem, & matrem Tethyn,
" Qui me in ſuis ædibus magnâ-cum-curâ nutriêrunt & educârunt:
" Hos vado viſura, & ipſis acerbas lites dirimam.
" Jam enim diuturno tempore inter ſe abſtinent
" Cubili & amore: quoniam ira eis invaſit animum.
" Equi autem in radicibus fontibus-irriguæ Idæ
" Stant, qui me ferent ſupra aridúmque & humidum.
" Nunc verò tui gratiâ huc ab Olympo *ob* hoc venio,
" Ne-fortè mihi poſthàc iraſcaris, ſi filentio
" Abeam ad domum profundè-fluentis Oceani.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt nubes-cogens Jupiter;
" Juno, illuc quidem licet & poſthàc proficiſci;
" Nos autem age amore congrediamur concumbentes:
" Non enim unquam mihi ſic deæ amor, neque mulieris,
" Animum in pectoribus circumfuſus domuit;
" Neque quandò captus-fui amore Ixioniæ uxoris,

conſcendas. Rectè hîc notavit *Barneſius*, ad ſententiam *aliquid*, ad verſum explendum *nihil* conferre iſtud κέ. Quod & in ſolutâ oratione, apud *Platonem* alioſque, facile eſt obſervatu.

Ver. 302. Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν.] Vide ſuprà ad *ver.* 201.

Ver. 303. —ἐῢ τρέφον.] *Al.* ἐύτρεφον.

Ver. 307. —πολυπίδακος.] *Al.* πολυπιδάκου.

Ver. 310. —μετέπειτα χολώσεαι.] *Al.* μετόπισθε κολέσεαι. Ut ά, 82, —μετόπισθεν ἔχῃ κότον. Et *Odyſſ.* έ, 147, Μήπως τοι μετόπισθε κολεσσάμενος ——.

Ver. 312. —νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 314. Νῶϊ δ', ἄγ'—.] Rectè hæc reprehendit *Plato de Republ. lib.* 3. Οὐ, μὰ τὸν Δία, ἔμοιγε φαίνεται ὀρθῶς πεποιηκέναι. Ἀλλ' εἴ τις τινὲς καθ' ἡρίαν πρὸς ἄπαντα καὶ λέγοντα καὶ πρᾶττοντα ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν, θεαῖόν τε καὶ ἀκριβές. Optimè etiam *Cicero*, de his quæ *ad Deos Humana tranſtulit* Homerus; *Mallem*, inquit, *Divina ad Nos.*

Ibid. —εὐνηθέντε.] *Al.* εὐνηθέντες.

Ver. 317. —ἠρασάμην.] Vocabulum hoc, quoniam *ſecundam* corripit, nequit deductum eſſe ex ἐράομαι, ſed omninò ex ἔραμαι vel ἐράζομαι. Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 318.

Ἤ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήσωρ' ἀτάλαντον·
Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
Ἤ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
Ἤ τέκε μοὶ Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
Ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
Οὐδ' ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάκτος·
Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σοῦ αὐτῆς·
Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τ' μῦθον ἔειπες;
Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
Πῶς κ' ἔοι, εἴτις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
Πεφραδοί; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
Ἐξ εὐνῆς ἀναστᾶσα· νεμεσητὸν δέ κεν εἴη.

" Quæ peperit Pirithoüm, diis conſiliarium parem:
" Neque quandò Danaës pedibus-elegantis Acriſii-filiæ,
" Quæ peperit Perſeum, omnium clariſſimum virorum:
" Neque quando Phœnicis filiæ percelebris,
" Quæ peperit mihi Minoáque & diis-parem Rhadamanthyn:
" Neque quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis;
" *Quarum* hæc quidem Herculem fortiſſimum peperit filium;
" At Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus.
" Neque quandò Cereris, comas-pulchræ reginæ:
" Nec quandò Latonæ glorioſæ, neque *quando* tui ipſius:
" Ut tui nunc amore-teneor, & me dulce deſiderium capit.
Hunc autem dolos-ſtruens allocuta eſt venerānda Juno;
" Importuniſſime Saturnie, quale verbum dixiſti?
" Si nunc in amore cupis dormire
" Idæ in verticibus, hæc autem *loca* propatula-ſunt omnia;
" Quomodò eſſet, ſi quis nos deorum ſempiternorum
" Dormientes videret, diiſque omnibus interveniens
" Indicaret? non equidem tuam ad domum redirem,
" E cubili cùm conſurrexero: vituperabile certè eſſet.

Ver. 318. —ἀτάλαντον.] Vide ſuprà ad β', 627.

Ver. 320. —Περσῆα.] Quâ ratione, Περσῆα, hîc ultimam producat; item ὁπότε, *ver.* 327; & μαλακὸν, *ver.* 349; & ᾗ, *ver.* 350; & ἰσάμῳρος, *ver.* 356; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 322. —Μίνω τε.] *Al.* Μίνωα.

Ver. 325. —Διώνυσον —χάρμα βροτοῖσιν.]

—Διώνυσος πολυληθέος. *Heſiod.*

—Διώνυσον πολυλαθῆ. *Pindar.*

Adſit lætitiæ Bacchus dator——
Æn. I, 738.

Munera lætitiamque Dei. ——640.

Ver. 327. —ὁπότε.] *Al.* ὅτε περ. Ut *ver.* 319, & 323.

Ver. 329. —δολοφρονέουσα——Ἥρη.]

——læta dolis——conjux.
Æn. VIII, 393.

—ſimulatâ mente locutam. *Æn.* IV, 105.

Ver. 335. —ἔγωγε.] *Al.* ἔπειτα.

Ver. 337.

Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις, καί τι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ἔστιν τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἐτεύξεν
Ἡφαιστος, πυκιναὶς ἦ θύρας σαθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
Ἔνθ' ἴομεν κοῖται, ἐπεί νύ τοι εὐάδεν εὐνή.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν
Ὀψεσθ'· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
Χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶι ἀφράδοιτο Ἠέλιος περ,
Οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσορόωσι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔερσε·
Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δ' ἄμβροτον ἔσσαντο
Καλὴν, χρυσείην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

" Sed si reverà vis, & tibi *hoc* gratum est animo;
" Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus est
" Vulcanus, solidásque fores postibus aptavit:
" Illuc eamus dormituri: quandoquidem tibi placet concubitus.
Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
" Juno, nec *tu* deorum hoc metue, nec quenquam hominum
" Visurum esse: talem tibi ego nubem circumfundam,
" Auream: neque nos per-*eam*-viderit nè Sol quidem,
" Cujus & acutissimum est lumen ad inspiciendum.
Dixit, & ulnis complexus est Saturni filius suam uxorem:
His autem subter Tellus divina summisit recentem herbam,
Lotúmque roscidum, & crocum, & hyacinthum
Densum & mollem; qui à terrâ *eos* altè elevabat.
Hoc in *toro* cubârunt, insupérque nubem sibi-induerunt
Pulchram, auream; lucidique decidebant rores.

Ver. 337. —ῥ'.] *Ut dixisti*,——.

Ver. 340. —θάδεν.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 341. —νεφεληγερέτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 346. —ἀγκὰς ἔμαρπτε.] *Al.* ἀγκὰς ἔλαζε.

——niveis hinc atque hinc ——lacertis
Cunctantem amplexu molli fovet.——
Æn. VIII, 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς ita acciperent, ac si *Accusativus* esset ab ἀγκή. Sed hoc nullo modo ferri potest. Nam Accusativum istum pluralem *primæ* (quam vocant) *Declinationis*, qui in linguâ *Doricâ* syllabam ας corripit, ignoravit planè *Homerus*. Vide suprà ad β', 43.

Ver. 347. —φύεν νεοθηλέα ποίην ——.] Hîc liquet præcedentem totam fabulam, *VERIS* esse videlicet descriptionem; quo tempore *Idam* videre erat herbis florentem, & nubibus aureis identidem obductam. De cujusmodi ἀλληγορίαις, consulatur (si lubet) *Heraclides Ponticus*.

Vere tument terræ, & genitalia semina poscunt.
Tum *Pater* omnipotens fœcundis imbribus *Æther*
Conjugis in *gremium* lætæ descendit, & omnes
Magnus alit, magno commixtus corpore, fœtus. ——
Parturit almus ager.—*Georgic.* II, 324.

Ἥρα μὲν νοεῖ ὁ ἀὴρ, ἥπερ ὀξὺν ὑγρὰ ἀσία·
——Ζεὺς ἢ ὁ αἰθὴρ, τελέσιν ἡ πυρώδης καὶ ἔνθερμος ἀσία· ——Καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας καὶ τὰ ἄνθη. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 11.

Ver. 350. —λεξάσθην.] Vide suprà ad β', 515.

Ver. 351. —καλὴν.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 352.

Ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε παλὴς ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ ῥ' ἰέναι ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νηδύμῳ Ὕπνῳ,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
Καί σφιν κῦδος ὄπαζε, μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν πέδι κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν ἀννηθῆναι.
Ὣς εἰπών, ὁ μὲν ὤχεθ' ὅπι κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν·
Ἀργεῖοι, ἦ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ, ἦ κλέος ἄρῃ;
Ἀλλ' ὁ μὲν ὥτω φησὶ, ἦ εὔχεται, ὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Νηυσὶν ὅπι γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
Κείνου δ' ὅτι λίην πολὺ ἔασεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγιστοι,

Sic quidem quietè dormiebat pater in Gargaro ſummo,
Somno & amore domitus, tenebátque in ulnis uxorem.
Perrexit verò currere ad naves Achivorum dulcis Somnus,
Nuncium allaturus terram-cingenti Neptuno:
Propè autem ſtans, verbis alatis *eum* allocutus eſt;
" Alacris nunc Danais, Neptune, auxiliare;
" Et ipſis gloriam præbe, parumper ſaltem, dum adhuc dormit
" Jupiter: quoniam ipſi ego mollem ſoporem circumfudi:
" Juno autem in amore *eum* decepit ut-dormiret.
Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominum:
Neptunum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danais.
Statim itaque *is* inter primos longè-proſiliens hortabatur;
" Argivi, etiámne rurſus concedimus Hectori victoriam
" Priamidæ, ut naves capiat, & gloriam referat?
" At is quidem ſic exiſtimat, & gloriatur, quia Achilles
" Navibus in cavis manet iratus corde:
" Illius tamen non magnum deſiderium erit, ſiquidem cæteri
" Nos *fortiter*-excitemur ad defendendum invicem.
" Sed agite, ſicut ego dixero, obſequamur omnes:
" Clypeos, quotquot optimi *ſunt* in exercitu & maximi,

Ver. 352. —ἀτρέμας εὗδε —— Ὕπνῳ —— δαμείς.]
——placidumque petivit
——per membra ſoporem.
Æn. VIII, 405.

Ver. 361. —ὅπι κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.] *Ad Lemnios*, interpretatur Dna *Dacier*. Sed rationibus haud ſatis idoneis.

Ver. 364. —μεθίεμεν.] Cod. *Harleian.* μεθίελε.

Ver. 365—375. Πριαμίδῃ —— Πριαμίδην.] Vide ſuprà ad ά, 393.

Ver. 366. —ὕνεκ' Ἀχιλλεύς.] Vide ſuprà ad ν, 324.

Ver. 368. —πολὺ.] *Al.* πάρος.

Ver. 370. —ἐγών.] *Al.* ἐγώ.

Ver. 373.

Ἐσσάμενοι, κεφαλὰς δ' ὑπαναίθησιν κορύθεσσι
Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρόταλ' εἶχε' ἑλόντες,
Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδέ τι φημὶ
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχῃ δ' ὀλίζον σάκος ὤμῳ,
Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὺν κλύον, ἠδ' ὑπίθοντο.
Τὼς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, ὑτάμενοί περ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ὑπὸ πάντας, ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δ' χείρονι δόσκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔασαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ ταναΐκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὔ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαὶ λυσσαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.
Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν

" *Nos* induti, capitáque fulgentibus galeis
" Tecti, manibúsque longissimas hastas tenentes,
" Eamus: ac ego quidem præibo; nec omninò opinor
" Hectorem Priamidem mansurum, admodum licèt animo-incitatum.
" Quicunque autem vir strenuus *est*, gestátque parvum scutum humero,
" Imbelliori viro det, ipse vero scutum majus subeat.
Sic dixit: Hi autem ei maximè auscultârunt, atque obsecuti sunt.
Atque hos *quidem* ipsi reges instruebant, vulnerati licèt,
Tydides, Ulyssésque, & Atrides Agamemnon:
Obeuntes autem *copias* omnes, martia arma commutabant;
Fortia quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant.
Tum postquam induissent sibi circum corpus coruscum æs,
Perrexerunt ire: præibat verò eis Neptunus quassator-terræ,
Horrendum ensem longum habens in manu robustâ,
Similem fulguri: ei autem [*vel*, eo cum gladio] non fas est congredi
In pugnâ perniciosâ, sed metus *ejus solummodò* reprimit viros.
Trojanos verò ex-alterâ-parte instruebat illustris Hector.
Tum verò gravissimum certamen pugnæ intenderunt

Ver. 373. —χερσίν τε.] *Al.* χερσὶν δέ.

Ver. 375. —μεμαῶτα.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 378. —ἄρα.] *Ut solent, ut par erat,* ——.

Ver. 382. —χέρεια.] *Al.* χέρηα.

Ibid. —δόσκον.] *Eustath.* Δόσκον, γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι· τελέσιν, ἐδίδουν οἱ βασιλῆς. *Al.* δοσκεν.

Ver. 383. —νώροπα χαλκὸν] Vide suprà ad β', 578.

Ver. 384. —ἄρα.] *Ut promiserat,* ——. *ver.* 374.

Ver. 386. Εἴκελον.] Ita *Barnesius.* Alii ἴκελον· quod primam corripit.

Ibid. —τῷ δ' οὔ θέμις ἐστὶ μιγῆναι Ἐν δαΐ.]

Non ut tela tamen, non ut contenderet arcum. *Æn.* XII. 815.

Ver. 387. —ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.] Maris nimirum murmurantis Strepitus, milites terrefecit. Ἐκλύθη ὑπὸ θάλασσα πολὺ κλισίας τε νέας τε, *ver.* 392. Cæterùm quâ ratione, ἀλλὰ, hîc ultimam producat; item ὑπὸ, *ver.* 402; & σάκος, *ver.* 405; vide suprà ad α, 51.

Ver. 390.

Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύθη ἢ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δ' ἔξιμεν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ ποτὶ χέρσον,
Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέω ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρετο καιόμενον ὕλῃ·
Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ἠπύει, ὅσσε μάλιστα μέγα βρέμει ἠχήεντα·
Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ,
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος μὲν πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔγχει, ἐπεὶ τέτυκτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε διὰ στήθεσσι τέτυκτο,
Ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δ' ἀσπερὲς ἀργυρόηλος·
Τὼ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροός· χώσατο δ' Ἕκτωρ,

390 Cæruleus-crines Neptunus, & illuſtris Hector;
Hic quidem Trojanis, ille verò Achivis auxilians.
Inundavit autem mare ad tentoriáque navésque
Argivorum: hi autem congrediebantur ingenti *cum* clamore.
Neque maris unda tantum boat ad terram,
395 Ex ponto impulſa flatu Boreæ gravi:
Neque ignis tantus ad*fremit* crepitus ardentis,
Montis in ſaltibus, quando concitus-exardeſcit crematurus ſylvam:
Neque ventus tantum in quercubus altè-comantibus
Inſonat, qui maximè rapidùm fremit ſæviens:
400 Quantus quidem Trojanorum & Achivorum erat clamor,
Horrendè vociferantium, quando in ſe invicem ruerent.
In Ajacem verò primus jaculatus eſt illuſtris Hector
Haſtâ, quippe-converſus erat rectà in ipſum; neque aberravit;
Sed eum percuſſit quà duo baltei circa pectora extenſi erant,
405 Alter quidem ſcuti, alter verò enſis argenteis-clavis-diſtincti:
Atque hi *quidem* ei tutati ſunt tenerum corpus: Iratus eſt autem Hector,

Ver. 390. Κυανοχαῖτα.] Vide ſuprà ad α, 175.

Ver. 394, &c. Οὔτε θαλάσσης ——. ὅτε πυρὸς ——, ὅτ' ἄνεμος.]

Frigidus ut quondam ſylvis immurmurat *Auſter*,
Ut *mare* ſollicitum ſtridet refluentibus undis,
Æſtuat ut clauſis rapidus fornacibus *ignis*. *Georgic.* IV, 261.

Ibid. —πρῳτὶ —— ποτὶ.] Variat in codicibus, harum vocularum ſcribendi ratio.

Ver. 395. —ὀρνύμενον.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 396. —ὕλῃ.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 397. —ὑξικόμοισιν.] *Al.* ἰξοφόροισιν· notante *Euſtathio*.

Ver. 398. —ποτὶ.] Cod. *Harleian.* πρὸς.

Ver. 399. —ὅς τε μάλιστα.] *Qui etiam maximè* ——.

Ver. 400. Ὅσση.] *Al.* Τόση.

Ibid. —ἄρα.] "*Ut jam dictum eſt*," —— ſcilicet *ver.* 393.

Ver. 402. —ᾗ.] "At δὴ," inquit *Barneſius*, "hîc potior Lectio." Conjecturâ malè admodùm feriatâ.

Ibid. —ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad α, 140.

Ver. 404. Τῇ.] *Al.* Τῷ, & Τῷ.

Ὅτλι δή οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Αὖ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν,
Παῤ ποσὶ μαρναμένων κυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας,
Στῆθος βεβληκυῖ ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρόμβον δ' ὡς, ἔσσυτο βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
Πρόῤῥιζος, δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς· τῷ δ' ὄπερ ἔχει θράσος, ὅσσον ἴδηται
Ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς γὰρ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
Ὣς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μετὰ πρώτοισιν·
Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Quòd sibi telum velox irritum evolâssset è manu;
Retróque sociorum in agmen cessit, mortem evitans.
Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
Saxo, quæ sanè multa, velocium retinacula navium,
Ad pedes pugnantium passim-jacebant; horum uno sublato,
In pectus percussit super scuti-orbem, prope collum:
Turbinis autem instar, concitum misit, rotatúmque est circumcircá.
Ut verò quum violento-ictu patris Jovis procidit quercus
Radicitùs, teter autem sulfuris oritur odor
Ex eâ; isque nullius ampliùs est animi, qui viderit
Propè existens; durum quippe Jovis magni fulmen:
Sic cecidit Hectoris celeritèr humi robur in pulveribus:
Manu autem demisit hastam, insupérque scutum secutum est,
Et galeæ; circáque ipsum sonitum-dedere arma varia ære.

Ver. 407. Ὅτλι δή.] *Quòd adeo, Quòd videlicet,* ———. Cod. *Harleian.* Ὅτι ῥά.

Ver. 410. Χερμαδίῳ.] De hoc saxo Epigramma non illepidum citat *Barnesius* ex Anthologiâ, *lib.* 1, *cap.* 5;

Μή με τὸ Αἰάντειον ἀνοχμάσειας, ὁδῖτα,
Πέτρον ἀκοντισθὴν σήθεος Ἕκτορέος.
Εἰμὶ μέλας τρηχύς τε· σὺ δ' εἰρεο θεῖον Ὁμηρον,
Πῶς τὸ Περγαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ.
Νῦν δὲ μύλις βαιόν με παρορχίζουσιν ἀρούρης
Ἀνθρωποι, γλυεῆς αἰχέα λωβητῆρες.
Ἀλλά μέ τις κρύψειεν ὑπὸ χθονός· αἰδέομαι γὰρ
Πείσιον ἀντιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενον.

Ver. 412. —βεβληκει.] Vide suprà ad δ', 492; & ad ά, 37.

Ver. 413. Στρόμβον δ' ὡς, ἔσσυτο.]

Ceu quondam torto volitans sub verbere *turbo*,
Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
Intenti ludo exercent: Ille actus habenâ
Curvatis fertur spatiis; stupet inscia turba,
Impubesque manus, mirata volubile buxum. *Æn.* VII, 378.

Στρόμβος δὲ δίκλων κινήσεν ὁ Αἴας, ἢ τὸ βληθὲν Ἕκτορα, ——— ἢ μᾶλλον τὸ λίθον. *Eustath.* Mihi & στρόμβος, & ἔσσυτο, & περιέδραμε, & πάντη, (quæ omnia cum præcedente isto κυλίνδετο conveniunt;) de *Saxo projecto* videntur multò aptiùs dicta, quàm de *Hectore* jam humi delabente.

Ver. 414. —ὑπαὶ.] *Al.* ὑπό.

Ver. 416. —ὅπερ.] *Al.* ὅ κεν.

Ver. 418. —Ἕκτορος ——— μετὰ πρώτοισι.] Vide suprà ad ν', 508 & 758.

Ver. 419. —ἐάφθη.] Vide suprà ad ν', 543.

Ver. 420. —βράχε.] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 421.

Οἱ δ' μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἑλπόμενοι ἑρύεσθαι, ἀκόντιζον δ' θαμειὰς
Αἰχμάς· ἀλλ' ὅτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι, ἠδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄρισοι,
Πολυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, θ' δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
Ἀσπίδας ὠκύκλους σχέθον αὐτῶ· τὼ δ' ἄρ' ἑταῖροι
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε πρὸς ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καδδέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνυίθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·

Tum verò magno cum clamore accurrebant filii Achivorum,
Sperantes trahere *ad se*; jaculabantúrque crebra
Spicula; at nemo potuit pastorem populorum
Nec cominùs, nec eminùs ferire: priùs enim circum jecerunt-se fortissimi,
Polydamásque, & Æneas, & nobilis Agenor,
Sarpedónque princeps Lyciorum, & Glaucus eximius:
Cæterorúmque nullus ipsum neglexit, sed ante
Clypeos probè orbiculatos tenebant ipsum; eúmque socii
Manibus sublatum asportabant ex pugnâ, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam & prælium
Stabant, aurigámque & currum varium habentes:
Qui porrò eum urbem versùs portabant graviter gementem.
Sed quandò jam ad vadum pervenerunt pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
Ibi illum è curru admoverunt terræ, eique aquam
Affuderunt: ille itaque spiritum recepit, & suspexit oculis;

Ver. 421. —μέγα ἰάχοντες.] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 423. —ὅτις ἐδυνήσατο.] *Barnesius* edidit, ὅτις ῥ' ἐδυνήσατο.

Ver. 424. Οὐτάσαι.] Vide suprà ad ν', 192; & ad α', 140.

Ver. 427. Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδησ'.] *Al.* Τῶν τ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδεσεν. &, ἓξ ἀκήδεσεν. Cæterùm quâ ratione, ὅτις, & *hîc* & *ver.* 423, ultimam producat; item ἄορ, *ver.* 444; & χεῖ, *ver.* 447; & Αἴαντι, *ver.* 459; vide suprà ad α', 51.

Ver. 428. ἄρ'.] *Proinde*; *deinceps*,——.

Ver. 430. —μάχης ἠδὲ πολέμοιο.] Vide suprà ad η', 232, 279.

Ver. 431. Ἕστασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 433. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον.] Τοῖς παραπλησίως σωδέσμοις χρηστέον, ἀλλ' ὡς προσθήκαις κεναῖς, ——ὥσπερ τινὲς τῷ "Δὴ" χρῶνται πρὸς ἅδην, ——ἀλλ' ἐὰν συνεβάλλωνταί τι τῷ μεγέθει τῆς λέξεως. Καθάπερ παρὰ Πλάτωνι· "Ὁ μὲν δὴ μέγας ἡμῶν "ἐν κρανῷ Ζεύς." Καὶ παρ' Ὁμήρῳ, "Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυῤῥεῖος ποτα- "μοῖο." Ἀφελὼν γὰρ τεθεὶς ὁ συνδεσμος, ἢ ὑποπαθὲς τὸ προτέρων τὰ ἐχόμενα, μεγαλοπρεπέστερόν τι ἀπεργάζεται. ——σεμνότητα ἐργάζονται. Εἰ δ' ὧδε εἶπεν ——[ἀνὴρ τῷ Δὴ,]—— μικρολογοῦντι ἐοίκει. *Demetr. Phaler.* περὶ ἑρμηνείας, § 55, 56. Vide infrà ad *ver.* 504.

Ver. 434. —ἀθάνατος.] Vide suprà ad α', 398.

Ver. 435. —πέλασαν.] Vide suprà α', 140.

Ἑζόμενον δ' ὀπὶ γοῦνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν·
Αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, καδδέ οἱ ὄσσε
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ', ὡς ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
Μᾶλλον ὀπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δ' ἀρέμης.
Ἔνθα πολὺ πρώτιος Οἰλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον ἔτρεσε, δουρὶ μεδάλμενος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηὶς ἀμύμων
Ἠνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
Τὸν μὲν Οἰλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετρέπε', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζωάγριον ὀρσέρυνον ὑσμίνην.
Τῷ δ' ὀπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοίδης· βάλε δ' Προθοήνορος δεξιὸν ὦμον,
Υἱὸν Ἀρεϊλύκοιο· διὰ ὦμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσσυτο· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀλοιῇ·
Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας·
Οὐ μὰν αὖτ' οἴω μεγαθύμου Πανθοίδαο
Χειρὸς ἀπὸ σιδαρῆς ἄλιον πτολέμοιο κορύσσαι,
Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χερσί· καί μιν οἴω

Sedénsque in genua, nigrum sanguinem evomuit:
Iterùm verò retrò lapsus est in terram, eique oculos
Nox obtexit nigra; ictus enim adhuc animum domabat.
Argivi autem, ut viderunt Hectorem seorsum euntem,
Alacriùs in Trojanos irruerunt, meminerúntque pugnæ.
Tunc longè primus Oïlei *filius* velox Ajax
Satnium vulneravit, cum hastâ insiliens acutâ,
Enopidem, quem nympha peperit Naïs eximia
Enopi armenta-pascenti ad ripas Satnioentis.
Hunc quidem Oïliades hastâ-inclytus, propè accedens,
Vulneravit ad ile: itaque cecidit-resupinus; de eo verò
Trojani & Danai commiserunt acrem pugnam.
Ad eum verò Polydamas hastam-vibrans accessit ultor
Panthœdes; percussitque Prothoënorem dextrum *in* humerum,
Filium Areïlyci; per humerum autem valida hasta
Penetravit: Hic itaque in pulveribus lapsus prehendit terram palmâ:
Polydamas autem vehementer super-eum-gloriatus est, altâ-voce clamans;
" Non equidem puto magnanimi Panthœdæ
" Manu è robustâ vanum exiliisse telum,
" Sed *id* aliquis Argivorum recepit corpore: & ipsum puto

Ver. 438. —καδδέ οἱ ὄσσε.] *Al.* τὰ δέ οἱ ὄσσε.

Ver. 440. —νόσφι κιόντα.] Vide suprà ad ά, 349. Cod *Harleian.* νόσφιν ἰόντα.

Ver. 443. —ἔτρεσε.] Similiter, *ver.* 447, Οὖτα κατά. Vide suprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ibid. —μεδάλμενος.] *Al.* μεδάλμενον

Ibid. —ἐξυόεντι.] Vide suprà ad έ, 50.

Ver. 447. Οὖτα κατὰ λαπάρην.] *Al.* Οὖτασε καλλαπάρην.

Ibid. —ἄρ'.] *Ut fit*; *Ut fieri solet*, ——.

Ver. 452. —ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 456, 463. —κόμισε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 459,

Αὐτῷ ζκηπτόμενον καλίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γλυκὺ θῦνε μένοιο·
Αἴαντι δ' μάλιστα διΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τὸν γὰρ πρόσθεν ἄλκι μάλιστα·
Καρπαλίμως δ' ἀπιόντα ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πολυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλύσατο κῆρα μέλαιναν,
Λιπερφὶς ἀΐξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βάλλουσαν ὄλεθρον·
Τόν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε ἐς αὐχένος ἐν ζωστοχιτῶνι,
Νείατον ἀσπάλιον· ὑπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Τὸν δὴ πολὺ πρότερον κεφαλή, στόμα τε, ῥῖνές τε
Οὔδει πλῆντ', ἦπερ κνήμαι ἐς γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτε γέλωνεν ἀμύμονι Πολυδάμαντι·
Φράζεο, Πολυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
Ἦ δὴ ἄχ ὅτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιφάσθαι

" Ei *baculo* innitentem, descensurum domum Plutonis intra.
Sic dixit: Argivis autem dolor exortus est, eo gloriante;
Ajaci autem maximè, bellicoso animum commovit
Telamoniadæ: hunc enim *Prothoënor* cecidit proximè:
Statim igitur in *Polydamanta* abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti.
Polydamas autem ipse quidem evitavit mortem nigram,
In obliquum absiliens: excepit autem *ictum* Antenoris filius
Archilochus; huic enim dii destinaverant perniciem:
Hunc percussit, capitisque & cervicis in commissurâ,
Extremam *ad* vertebram; ambósque discidit nerves:
Hujus autem multò priùs caput, ósque, narésque
Solo allapsa sunt, quam tibiæ & genua cadentis.
Ajax itaque vicissim inclamavit eximio Polydamanti;
" Perpende, Polydama, & mihi verum dic;
" Annon hic vir pro Prothoënore *vicissim* occidi

Ver. 459, 460. Αἴαντι ——Τῷ Τελαμωνιάδη.] Τι δ' ἂν; (φήσει τις ἄν,) εἰδὼν ταῦτα [τὰ Ἄρεθρα] συμβάλλει πρὸς λόγον; Ἐοικὸς φήσαιμ' ἄν, ὥσπερ ἄλας συλλάλεῖ πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν. —— Καὶ Ὅμηρος, ἐπέων κόσμῳ κεκοσμημένος, ὀλίσιος τὰ ὀνόματα Ἄρεθρα ὥσπερ λαβὰς ἐπιτίθησι τοῖς ἔπεσι δεομένοις, ἃ λύσεις κομίζουσιν, ὅπως ἴδῃσι. Διὸ καὶ παράσημα τὰ ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ, " Αἴαντι δ' μάλιστα διΐφρονι θυμὸν ὄρινε " Τῷ Τελαμωνιάδῃ." *Plutarch. Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ver. 461. —ἀκόντισε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 464. Ἀρχίλοχος.] *Al.* Ἀρχέλοχος. Vide suprà ad μ', 100.

Ver. 465. Τόν ῥ'.] *Hunc, inquam,*——.

Ver. 466. —ἀσπάλιον· ὑπὸ.] Quâ ratione, ἀσπάλιον, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 467; & κασίγνητος, *ver.* 473; & ἐπὶ, *ver.* 485; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 467. —πολὺ πρότερον κεφαλή.]
——————— pronusque magister
Volvitur in caput,—— *Æn.* I, 119.

Ver. 469. —γέλωνεν.] Non ex præterito (quod vocant) γέλωνα· quo pacto non constaret *Temporum* ratio; Vide suprà ad ά, 37. Sed ex Verbo γελάω· unde & alibi, γελασσέμεν.

Ver. 471. Ἦ δὴ ἄχ.] Pronuntiabatur, Ἤδηχ· Vide suprà ad έ, 349; & ad ί, 533. *Al.* Ἦ ῥ' ἐχ.

Ibid. —ἀντιφάσθαι.] *Al.* ἀντιφᾶσθαι. Sed omninò scribendum, ἀντιφάσθαι. Nam istud ά, (ut liquet ex analogo φᾶτο,) cùm sit naturâ *breve*, syllabam *positione solummodò* longam efficit, sicuti in τάσμα, τέλαχθαι, τάξις, τάξαι, & similibus; non *ipsum* enuntiatur *productè*, sicuti in φᾶσμα, φᾶτο, φᾶξις, φᾶξαι, & quæ ejusmodi sunt. Vide suprà ad ν', 192.

Ἄξιος· ὃ μοὶ μοι κακὸς εἶδε, δὲ κακῶν ἔξ·
Ἀλλὰ κασιγνήτοιο Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
Ἢ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γνωτὸν ἄγχιστα ἐώκει.
Ἦ ῥ', εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
Ἔνθ' Ἀκάμας Προμάχοιο Βοιώτιον ἔτασε δουρὶ,
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
Οὔ θην οἵοισίν γε πόνος τ' ἔσεσθαι ἀϊζὺς
Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε καὶ ἀκλαυτέεσθε καὶ ὔμμες.
Φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Προμάχου δεδμημένου δοῦπος
Εἴκῃ ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
Δηρὸν ἔῃ ἄτιτος· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεος ἀλκὴν λιπέσθαι.

" Dignus: non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis;
" Sed frater Antenoris equum-domitoris,
" Vel filius: ipsi enim genere proximè similis-videbatur *mihi*.
Sic dixit, benè cognoscens: Trojanos autem dolor cepit animo.
Tunc Acamas Promachum Bœotium vulneravit hastâ,
Fratrem *suum* circumeundo-protegens: Promachus enim *eum* trahebat pedibus.
Super hunc itaque Acamas vehementer gloriabatur, altè clamans;
" Argivi, sagittarii-infausti, minarum insatiabiles,
" Haud sanè solis labórque erit & luctus
" Nobis, sed aliquandò sic occidemini & vos.
" Videte, ut vobis Promachus domitus dormit
" Hastâ meâ; ut nequaquam fratris ultio
" Diù insoluta sit: Quare & quivis optet vir
" Fratrem in ædibus belli [*vel* cædis] vindicem sibi-relinqui.

Ver. 475. —εὖ γινώσκων.] *Probè quum nôrat, quis esset.*

Ibid. —θυμόν.] Ita Cod. *Harleian.* Optimè, ut mihi quidem videtur. *Al.* θυμῷ, & θυμῶ.

Ver. 476, 489. —ἔτασε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 478. —μακρὸν ἀύσας.] Cod. *Harleian.* μακρὰ βιβάσθων.

Ver. 479. —ἰόμωροι.] Vide suprà ad δ', 242.

Ver. 480. Οὔ θην οἵοισίν γε —Ἡμῖν.]
——— Nec soli pœnas dant sanguine Teucri:
Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
Victoresque cadunt Danai. ———
Æn. II, 366.

Ver. 484. Δηρὸν ἔῃ ἄτιτος.] Editi habent, Δηρὸν ἄτιτος ἔῃ. Sed voculas istas transponere non dubitavi. Quamvis enim τίνειν, & τίσειν, & τίσεσθαι, apud Homerum *semper*; atque etiam τίω, *quoties lubet*, priorem *producat*; attamen ἄτιτος, & ἄλιτος, & πολύτλητος, & τίσις, & *corripiantur*, & omni ex analogiâ *semper corripiantur* necesse est. Vide suprà ad ν', 414.

Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος——. *Iliad.* ν', 414.
——πάτ' ἄλιτα ἔργα γέροντος. ώ, 213.
——Ζεὺς ἄλιτα ἔργα τελέσσῃ.
Odyss. ξ', 51 & 60.
——πολύτλητα ἔργα γυναικὸς.
Odyss. ά, 379, & β', 144.
——ἐπεὶ ἔτι τίσιν γ' ἐδδείσας ἐπίσω.
Iliad. χ', 19.
——τίσις ἔσται Ἀτρείδαο.
Odyss. ά, 40.
——ἢ τίσις εἴη. *Odyss.* β', 76.
——ἐξοπίσω τίσις αἰεί. *Odyss.* ν', 144.

Ver. 485. —ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκὴν λιπέσθαι.] *Al.* ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκὴν γενέσθαι. Ut infrà, ——ἐμεῖο δ' δῆσεν ἀρῆς ἀλκὴν γενέσθαι· σ', 100. Et; Μένελος, ἀμύμων ἀρηΐ·——. *Odyss.* χ', 208. Nisi fortè & istis in locis scribendum sit, δῆσεν Ἄρεως sive Ἄρεος, & ἀμύμων Ἄρηι. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio*, & Cod. *Oxon.* à *Barnesio* collatus, habent Ἄρεϊ. Nec ita malè.

Ver. 489.

Ὣς ἔφαθ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γλυκὺ θῦξαμένοιο·
Πηνέλεῳ δὴ μάλιστα διάφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὥρμήθη δ' Ἀχάμαντος· ὁ δ' οὐκ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ' ἔτασεν Ἰλιονῆα,
Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, δῶκε δὲ οἱ κτήσιν ὄπασσε·
Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος ἔτα καθ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
Καὶ διὰ ἰνίς ἦλθεν· ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσας
Ἄμφω· Πηνέλεως δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν· ἀπήραξεν δὲ καμᾶζε,
Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχών,
Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυὸν Ἰλιονῆος

Sic dixit: Argivis autem dolor obortus est, eo gloriante;
Peneleo autem maximè, bellicoso animum commovit;
Ruit itaque in Acamantem; ille verò non sustinuit impetum
Penelei regis; *Peneleus* autem vulneravit Ilioneum,
Filium Phorbantis divitis-pecorum, quem maximè
Mercurius Trojanorum diligebat, & possessiones *ei* dederat:
Ex hoc autem mater unicum peperit Ilioneum:
Quem tunc sub supercilio vulneravit *Peneleus* ad oculi radices,
Excussitque pupillam; hasta verò per oculum penitùs,
Et per occipitium transiit: Hic itaque *in terram* desedit, manibus porrectis
Ambabus: Peneleus autem, strictò ense acuto,
Cervicem mediam feriit; deturbavitque humi,
Ipsâ cum cassîde, caput: adhuc verò valida hasta
Erat in oculo: *Peneleus* autem dixit, *capite tanquam*-papaveris-capite sublato,
Denuntiavitque Trojanis, & glorians verba fecit;
" Renunciate mihi, Trojani, illustris Ilionei

Ver. 489. Πηνελέοιο.] *Al.* Πηνελεῶο.

Ver. 490. —τὸν ῥα.] *Quem utique* ——; *Quem videlicet* ——. Est enim *causa allata*, quare πολύμηλος fuerit *Phorbas*.

Ver. 492. —ὑπὸ μήτης.] Quâ ratione, ὑπὸ, hîc ultimam producat; item ὀ'χόμενος, *ver.* 500; & δάμασε, *ver.* 503; & χζ', *ver.* 517; & γδ', etiam extra cæsuram, *ver.* 521; vide suprà ad α, 51.

Ver. 493. —ἔτα.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 497. —ἀπήραξεν δὲ καμᾶζε, Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη.]

——huic uno dejectum cominus ictu
Cum galeâ longè jacuit caput. ——
Æn. IX, 770.

Ver. 499. —ὃ δὲ φῆ, ——πέφραδέ τε——, καὶ —ηὔδα.] Καὶ εἰπὼν ἓν παραλληλίαν ταυτολογίαν ἐν τῷ, " φῆ καὶ πέφραδε καὶ ηὔδα." Τοῦτο δὲ —καὶ ἔξω πάθος. Ἠρκέθη γὰρ ὁ ἥρως τῷ ἔξω, εἰς λύτην τῶν Τρώων. Ὁ πάνυ παροξυντικὸν ἔχων εἰς θυμὸν, εἰ ἔτως ἀναλεύνας παραδειγματίζει τὸ πεσὸν σὺν τῇ κεφαλῇ. *Eustath.*

Ver. 500. Πέφραδε.] De hujusmodi vocabulorum formatione, quâ nimirùm analogiâ ex φράζω oriatur πέφραδα, ex κράζω autem κέκρᾱγα· ex τάττω similiter τέτᾰγα, ex πρᾱτ̆ω autem πέπρᾱγα· vide suprà ad β', 314; & ad ν', 192. Cæterùm πέφραδε, hoc in loco, non est ex ipso πέφραδα· quo pacto non constaret Temporum ratio: Sed ex Poëtico, πεφράδω, imperfectum vel aoristus ἐπέφραδον· sicuti in σ', *ver.* 9, & ύ, 340, διεπεφράδε.

Ver. 501. Εἰπέμεναί μοι.] *Renuntiate, quæso,* ——.

Παλεὶ φίλῳ ἠ μητεὶ, γοήμυαι ἐν μεγάροισιν·
Οὐδὲ γὰ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνοριδαο,
Ἀνδεὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Ἐκ Τροίης ζωὸ νηυσὶ νεώμεθα κῆροι Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε·
Πάπτηνεν γὰ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἶψα ὄλεθρον.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος, βροτόεντ' ἀνδρέξεται, Ἀχαιῶν
Ἥρῃ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον ὦτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτερόθυμον·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος, ἠδὲ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης γὰ Μόρυν τε, καὶ Ἱππότιον καλέσσας·
Τεῦκρος γὰ Προθόωνά τ' ἐνήρατο, καὶ Περιφήτην·

" Patri charo & matri, ut lugeant in ædibus:
" Neque enim Promachi uxor Alegenoridæ,
" Viro charo reverſo ſe-læto-vultu-offeret, quando demùm
" Ex Trojâ cum navibus reverterimus filii Achivorum.
Sic dixit: Illos autem omnes pallidus timor cepit;
Circumſpectabátque unuſquiſque, quà effugere-poſſet gravem perniciem.
Dicite nunc mihi, Muſæ, cœleſtes domos tenentes,
Quiſnam primus, cruentas exuvias, Achivorum
Suſtulerit, poſtquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus.
Ajax quidem primus Telamonius Hyrtium percuſſit
Gyrtiadem, Myſorum ductorem magnanimorum:
Phalcem autem Antilochus, & Mermerum interfectos-ſpoliavit;
Meriones autem Morymque, & Hippotionem interfecit:
Teucer verò Prothoonáque peremit, & Periphetem:

Ver. 503. Οὐδὲ γὰ.] *Nam, ut vos dudum gloriati eſtis, neque apud Nos*——.

Ver. 504. —ὁππότε κεν δὴ —νεώμεθα.] " *Quando cunque erit futurum, ut*" ——. Spem & expectationem *longam* pulcherrimè depingunt Explementa iſta, κὲν δή· Quæ ſiquis vocabulo quovis diſſyllabo mutaverit, ſtatim ſentiet quanto languidiorem effecerit ſententiam. Vide infrà ad χ', 365. Haud diſſimiliter, etiam in ſoluto ſcribendi genere; *negantis* eſt, οὐδέποτε· *pernegantis*, οὐδεποκάποτε. Quæ quidem voculæ optimè reddi poſſunt latinè; *nequaquam*, &, *neque adhuc quaquam*; Vel, *nunquam*, & *neque adhuc unquam*. Ad vim & elegantiam hujuſmodi explementorum, videatur & *Platonis* locus ſuprà citatus; *ver.* 433 *hujus libri.*

Ver. 506. —ἄρ'.] *Ut fit*; *Ut par erat*,——.

Ibid. —χλωρὸν δέος εἷλε.] *Al.* χλωρὸν δέος ἦρε. *Al.* τρόμος ἔλαβε γυῖα. Ex verſibus ſæpiùs memoriter citatis.

Ver. 507. —ὅπη, & φύγοι.] *Al.* ὅπαι, & φύγῃ.

Ver. 508. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι,]

Vos, ô Calliope, precor, aſpirate canenti;
Quas ibi tum ferro ſtrages, quæ funera Turnus
Ediderit, quem quiſque virum demiſerit Orco:
Et mecum ingentes oras evolvite belli.
Æn. IX, 525.

Ver. 509. Ὅστις δὴ πρῶτος ——; Αἴας ῥα.] Notandum quàm aptè & *ſignificanter* hîc ſibi invicem *reſpondeant*, δὴ, & ῥά.

Ver. 510. Ἥρῃ'.] *Al.* Ἥρῃ'.

Ibid. —ῥ'.] *Ut diximus*,——.

Ibid. —ἔκλινε.] Vide ſuprà ad α, 309, 314.

Ver. 512. — καρτερόθυμον.] *Al.* καρτερίθυμον.

Ver. 514. —Μόρυν τε καὶ Ἱππότιονα.] Vide ſuprà ad ν, 792.

Ver. 516.

Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
Δηώσας· ψυχὴ δὲ καὶ ἀμφαφόωντα ὠτειλὴν
Ἔσχε· πέδησε δὲ τὸν γε σκότος ὄσσε κάλυψε.
Πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπασσύτερος πόσιν ἦεν,
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσεν.

Atridésque deinde Hyperenorem, pastorem populorum,
Vulneravit ad ile; intestina autem æs penitùs-hausit
Dilacerans: animáque per inflictum vulnus
Erupit exacta; illum autem tenebræ oculos texerunt.
Plurimos verò Ajax interfecit, Oileï velox filius:
Non enim ei quisquam par ad insequendum pedibus erat
Viros fugientes, quando utique Jupiter fugam immitteret.

Ver. 516. Ἀτρεΐδης.] *Menelaus.* Nam *Agamemnon* jam vulneratus, à pugnâ abstinuit; suprà *ver.* 28, 29, 63, 130, 379, 380. Et *Menelaus* infrà ϱ', 24; à se occisum memorat *Hyperenora.* Ut rectè annotavit *Barnesius.*

Ver. 517. Οὖτα κατὰ λαπάρην.] *Al.* Οὖτα σε καλλαπάρην.

Ver. 518. —ψυχὴ δὲ καὶ ἀμφαφόωντα ὠτειλὴν.]

Ille rapit calidum frustrà de vulnere telum;
Unâ eâdemque viâ sanguisque animusque sequuntur. *Æn.* X, 486.

Ver. 522. —ὅτε τε.] *Quando utique; Quando videlicet,* ——.

Ibid. —ὦρσεν.] *Al.* ὄρσῃ.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄.

Ὑπόθεσις τ῀ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ο΄.

Ζεὺς ἐξερθεὶς, καὶ θεατάμβους τὰς Τρῶας νικωμένους, Ἥρᾳ ἐπιπλήττει, καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου· Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως * ἀναῤῥώσῃ τὸν Ἕκτορα· ὃς ἀναλαβὼν Αἰγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τ῀ νεῶν Ζωδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τ῀ πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

* *Al.* ἀνδρώσῃ.

Ἐπιγραφαί.

Παλίωξις.

Ἄλλως.

Οὗ, Κρηϊδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, Ϲ Ἥρῃ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τε σκόλοπας Ϲ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δ᾽ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρ᾽ ὄχεφιν ἐρήτυον μώνυχες,

AT postquam vallósque & fossam transcendissent
Fugientes, multique domiti-essent Danaorum manibus,
Trojani quidem jam ad currus repressâ-*fugâ* manebant,

Ver. 1. — ΔΙΑ΄ τι—ἔβησαν.] Τὸ ἐξῆς, "διέβησαν." Ὑπερβατὸν γὰρ (inquit *Scholiastes*) ὁ τρόπος. Quod nihili est. *Eustathius* meliús: Οἱ μὲν γραμματικοὶ σχῆμα λέγουσιν Ὑπερβατόν. Οἱ δὲ ῥήτορες οὐκ ἀξιοῦσιν οὕτω καλεῖν αὐτό. Διακεκόφθαι δέ φασι τὴν σωτάξιν ὀλίγοις, ἵνα ἡ διακοπὴ τ῀ λέξεως, τὸ ταλαιπωρὸν τ῀ δυσδιόδευτον ἐμφήνῃ τῶν τάφρον διαβαινόντων. Similiter *Hermogenes*: Οὐκ ἔστιν, ὡς δοκεῖ τισιν, Ὑπερβατόν.——— Ἀλλ᾽ ὡς ἐχρῆν᳀ ἡ δυσκολία τ῀ ὁδοῦ διὰ σκολόπων καὶ τάφρου, εἶτα ὁμαλὴ ἔξοδος· οὐ τῇ φυγῇ· οὕτω γὰρ ἡ ἑρμηνεία ἔχει, τὸ πάθος τῶν φευγόντων τ῀ λέξεως μιμουμένης. *Hermogen.* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 14.

Ver. 3. Οἱ μὲν δὴ.] *Trojani quidem sanè* ———.

Ibid. —παρ᾽ ὄχεσφιν.] Ad currus ultra fossam jam ab initio oppugnationis relictos; *vid.* 75—85.

Ver. 4. —ἔρυτο δ᾽ ——· Στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἀναΐξας, ἰδὲ δ᾽——.]

Prospiciens, summâ placidum *caput extulit* undâ:
Disjectam Æneæ toto *videt* æquore classem,
Fluctibus oppressos Troas, cœlique ruinâ:
Nec latuere doli fratrem Junonis & iræ.
Æn. I, 131.

Ver. 11.

Χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὴ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης·
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὴ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὴ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους· μετὰ δέ ζφι Ποσειδάων ἀνακτα.
Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατ', ὁ δ' ἀρτιαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατον βάλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὴ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, Ζηὸς δόλος, Ἥρη,
Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
Πρώτη ἐπαύρηαι, σέ τε πληξῆσιν ἰμάσσω.
Ἦ ῥ' μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν

Pallidi præ metu, exterriti: experrectus verò eſt Jupiter
Idæ in verticibus, ex aureum-ſolium-habentis-Junonis *amplexu:*
Stetitque raptim-exurgens, viditque Trojanos & Achivos,
Trojanos quidem turbatos, turbantes autem *eos* à tergo
Argivos; intérque hos Neptunum regem.
Hectorem verò in campo vidit jacentem; circúmque ſocii
Sedebant; is autem gravi angebatur anhelitu, mente-&-viribus defectus,
Sanguinem vomens; eum quippe non imbecillimus vulneravit Achivorum.
Hunc autem intuitus, miſertus eſt pater hominúmque deúmque;
Ac terribili-modo torvùm intuens, Junonem verbo allocutus eſt.
" Certo-certiùs mali-artifex, ô fraudulenta, tuus dolus Juno,
" Hectora nobilem ceſſare-fecit à pugnâ, fugavitque *ejuſdem* copias.
" Haud equidem ſcio, annon rursùs machinationum pernicioſarum
" Prima fructum ſis perceptura, & te verberibus cædam.
" An non meminiſti, quando pependiſti ab-alto, à pedibus autem

Ver. 11. Αἷμ' ἐμέων.]
Purpuream vomit ille animam.——
Æn. IX, 349.

Ibid. —ἔ μιν ἀφαυρότατον βάλ' Ἀχαιῶν.] Ἡ ὑπόφασις τῇ καταφάσει πολὺ μᾶλλον τὸ ἴσον δυνάται, πολὺ δὲ τὸ πλέον. ——Ὅταν λέγῃ, " ἐπεὶ ἔ μιν ἀφαυρότατον βάλ' Ἀχαιῶν," μεῖζον ἡ ὑπόφασις δηλοῖ τ' καταφάσεως· ἡ γὰρ πάνυ ἰσχυρὸν δείκνυσι θέλει. *Hermogenes* περὶ μεθόδ δεινότητ, *cap.* 37.

Ver. 12. —παλὴς ἀνδρῶν τε θεῶν τε.]
——Divûm pater, atque hominum
Rex. *Æn.* I, 69.
——hominum ſator, atque Deorum.
Æn. XI, 725.

Ver. 18. Ἦ ῥ' μέμνῃ.] *Al.* Ἦ ἔ μέμνῃ, & Ἦ ἔ μέμνησ'. Pronuntiabatur autem ἦὺ μέμνῃ· Non utique licentiâ aliquâ *Poëticâ*, ſed quia vulgò etiam in *ſolutâ* (ut opinor) oratione ità pronuntiabatur. Non enim id ſemel iterúmve, ſed perpetuò ferè, & conſultò fecit Poëta. Vide ſuprà ad ε, 349; & ad ι, 533.

Ibid. —ὅτε τ' ἐκρέμω.] *Quando utique*; *Quando nimirum*——. Cæterùm de hujus verſiculi numeris, vide ſupra ad ν', 36; & ad γ', 363.

Ibid. —ἐκ δὲ ποδοῖιν Ἄκμονας ἦκα δύω.] Non hæc ab *Homero* conficta, ſed ab antiquis deſumpta Philoſophis; qui elementorum mutationes, rerúmque naturalium formandarum rationem, ſub hujuſmodi fabulis ſoliti ſunt docere. Quarum tamen fabularum ſubtilior & enucleatior explicatiõ, ad Poëtici Ornatûs intelligentiam parùm facit. Ἔοικεν ὁ Ποιητὴς μύθοις παλαιοῖς παραφέρειν τοῦτο, καθ' ὃν Ζεὺς ἐμυθολόγηται κεκρεμακέναι ἡ Ἥραν——. *Phurnutus* de Naturâ Deorum, *capite* de Fabulis antiquitùs traditis. Ἐκ μηδενὸς δὴ ἀληθοῦς, ἀνάπλεων καινολογίαν, ἢ Ὁμηρικόν. ——Τὸ δὲ πάντα πλάττειν, ἢ Ὁμηρικόν. *Strabo lib.* 1, *pag.* 38 & 45. *Al.* 20 & 25.

Ver. 21.

Ἄκμονας ἦκα δύω, σφὶ χερσὶ δ᾽ ἔσμὸν ἔηλα
Χρύσεον, ἄῤῥηκτον; σὺ δ᾽ ἐν αἰθέρι & νεφέλῃσιν
Ἐκρέμω, , ἠλάσκεον δ᾽ θεοὶ κῆ μακρὸν Ὄλυμπον·
Λῦσαι δ᾽ οὐκ ἐδυώαντο παρεκταδόν· ὃν δ᾽ ἂν λάβοιμι,
Ῥίπλασκον τελαγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ᾽ ἂν ἵκηῃ
Γλῶ ὀλιζηπελέων· ἐμὲ δ᾽ ὄβδ᾽ ὡς θυμὸς ἀνίᾳ
Ἀζηχὴς ὁδυρῇ Ἡρακλῆος θείοιο,
Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ σεπιθῦσα θυέλλας,
Πέμψας ἐπ᾽ ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μηδιόωσα,
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ᾽ εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, & ἀνήγαγον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, κῆ πολλά περ ἀθλήσαντα.
Τῶν σ᾽ αὖτις μνήσω, ἵν᾽ ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
Ὄφρ᾽ εἰδῇς, ἦν τοι χραίσμῃ φιλότης τε κῆ εὐνή,

" Incudes-ſuſpenſas demiſi duas, circum manus autem vinculum miſi
" Aureum, infrangibile? tu autem in æthere & nubibus
" Pependiſti; mœrore-afficiebantur autem Dii per excelſum Olympum:
" Solvere autem non poterant circumſtantes: quemcunque autem prehenderem,
" Projiciebam correptum de limine *cæli*, donec perveniret
" In terram vix-ſpirans: me verò nè ſic quidem ira miſſum-faciebat
" Vehemens *ob* dolorem Herculis divini;
" Quem tu cum Boreâ vento inductis procellis,
" Miſiſti per infructuoſum pontum, mala machinans,
" Et eum deinde ad Coon benè habitatam de-curſu-detuliſti.
" *Ac* eum quidem ego inde liberavi, & reduxi iterùm
" In Argos equis-aptum, multis licèt malis-exercitum.
" Hæc tibi rurſus in-memoriam-reducam, ut deſiſtas à fallaciis:
" Ut ſcias, an tibi profuerit congreſſúſque & cubile,

Ver. 21. —ἠλάσκεον.] Pronuntiabatur, ἠλάσκον, vel ἠλάσθην. Vide ſuprà ap β', 811.

Ver. 22. —οὐκ ἐδυώαντο παρεκταδόν· ὃν δ᾽ λάβοιμι, ——.] Scholiaſtes legit; οὐκ ἐδυώαντο· παρεκταδὸν ὃν δ᾽ λάβοιμι,—. Multò minùs venuſtè. In vulgatis iſtud, ὃν δ᾽ λάβοιμι, id ipſum eſt quod quæritabat Scholiaſtes, ὃν δ᾽ ἂν λάβοιμί σοι παρεστῶτα. Deinceps autem quod adjicit, δῆλον δ᾽, ὅτι λέγει τὸν Ἡφαιστον· rectè ſe habet: Ut liquet ex ſequente, ῥίπλασκον τελαγὼν, comparato cum, ῥίψε ποδὸς τελαγὼν, ſuprà ά, 591.

Ver. 24. —ἐμὲ δ᾽ ὄβδ᾽ ὡς θυμὸς ἀνίᾳ Ἀζηχὴς ἐδυώᾳ.] *Al.* ἐμὲ δ᾽ ὡς θυμὸν ἀνίᾳ Ἀζηχὴς ἐδυώᾳ. Utravis lectio ferri poſſit. Quod autem conjicit *Barneſius*, ſcribendum hîc ἀνίῃ, propterea quòd ἀνίᾳ aliis in locis mediam *corripiat*; planè nihili eſt. Quod enim in *omnibus* fit vocabulis, ut *ultimâ* in ſyllabâ Vocalis *longa*, ſequente aliâ Vocali, *dimidiâ ex parte elidi*, hoc eſt, *corripi* poſſit; vide ſuprà ad ά, 51: id *nonnullis* in vocabulis, etiam in ſyllabis *non ultimis*, fieri itidem poteſt: Ut in τίω, ἰὸς, ὑὸς, ἦϊα, ἀνίᾳ, & ſimilibus *permultis*. Vide ſuprà ad ν', 103.

Ver. 26. —ἀνέμῳ.] *Al.* ἀνέμων.

Ver. 27. —ἀτρύγετον.] Ἀκαλαπόνητον, πολύν· ἢ, ὡς ἔνιοι φασὶ, τὸ ἄκαρπον. *Schol.* ad ά 316.

Ver. 28. —Κόωνδ᾽ —ἀπένεικας.] Ut & ibi eum videlicèt novis periculis objiceres.

Ver. 30. —ἀθλήσαντα.] Εἰς δὲ τὸ τότον παρεσκεφάσι τινες ἐκ τότου τοῦ στίχου·

Πρίν γ᾽ ὅτε δή σ᾽ ἀπέλυσα ποδῶν· μὰ θεὸς δ᾽ οὐ Τροίη
Κάλλιον· ὄφρα πέλοιο & ἐσαμύσασα πυθέσθαι. *Euſtath.*

Ver. 32. Ὄφρ᾽ εἰδῇς.] *Al.* Ὄφρα ἴδῃς. Et, Ὄφρα ἴδῃ. Ἐν δὲ πᾶς ἀεὶ τὴν Ἥραν, ἀφεῖσα τὴν ——μὴ δόλῳ πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμιλίαν & χάριν ἔθηκεν· ——Τοιαῦτα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀπειλεῖ & λέγει πρὸς αὐτήν· " Ὄφρα ἴδῃς, " &c. " Plutarch. *de audiend. Poetis.*

Ver. 34.

Ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἴσω νῦν τόδε γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
Καὶ τὸ καταιβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστον
Ὅρκον, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
Σή θ' ἱερὴ κεφαλή, καὶ νώτερον εὐνὴ ἐμεῖο
Κυδίστη, τὸ μὲν οὔ κεν ἐγώ γε μάψ ὀμόσαιμι·
Μὴ δὶ ἐμεῦ ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Πημαίνῃ Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγῃ·
Ἀλλά τοι αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγῃ·
Τετρομένους δ' ἤδη νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
Αὐτάρ τοι καὶ κεῖνῳ ἐγὼ παραφημυθησαίμην,
Τῇ ἴμῃ, ᾗ κεν δὴ ζύ, Κελαινεφὲς, αἰγιόχοιο.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

"Quo mista es, veniens seorsum-à diis, & me decepisti.
Sic dixit: Cohorruit autem magnis-oculis veneranda Juno,
Et eum compellans verbis alatis allocuta est;
"Sciat nunc hoc Terra & Cœlum latum supernè,
"Et subterlabens Stygis aqua, quod utique maximum
"Juramentum, gravissimúmque est beatis diis;
"Tuúmque sacrum caput, & noster torus ipsorum
"Nuptialis, quem quidem non ego unquam temerè jurârim;
"Non meo hortatu Neptunus terræ-quassator
"Cladem-infert Trojanis & Hectori, *Argivis* autem auxiliatur:
"Sed nimirùm ipsum *suus* animus incitat jubétque;
"Afflictos autem ad naves videns miseratus est Achivos.
"Atquin & ei ego consuluerim,
"Eò ire, quò quidem tu, *O Jupiter*, atras-nubes-cogens, imperaveris.
Sic dixit: Subrisit autem pater hominúmque deûmque,

Ver. 34. —βοῶπις.] Vide suprà ad ά, 551.

Ver. 36. Ἴσω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς.] Esto nunc Sol testis, & hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII, 176.
Fontesque fluviosque voco, quæque ætheris alti
Relligio, & quæ cæruleo sunt numina ponto. *ibid.* v, 181.

Ver. 37. Καὶ τὸ καταιβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστον Ὅρκον, δεινότατός τε —— θεοῖσι.]
——idque ratum, Stygii per flumina fratris,
Per pice torrentes atrâque voragine ripas,
Annuit.——

Æn. IX, 104; & X, 113.
Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
Una superstitio superis quæ reddita Divis. *Æn.* XII, 816.

Μάλιστα δὲ τὸ ὄνομα ἐς τὴν ποίησιν ἐπεσηνάγετο Ὁμήρῳ· Ἐν μὲν γὰρ Ἥρας ἐποίησεν ὅρκῳ, "Ἴσω νῦν —— τὸ καταιβόμενον "Στυγὸς ὕδωρ." Ταῦτα μὲν δὴ ἐποίησεν ὡς ἂν ἰδὼν ἐς τὸ ὕδωρ τὸ Στυγὸς κάζον. —— Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τῆς κρημνῆς τῆς παρὰ τὴν Νόνακριν κάζον, ἐμπίπλησι μὲν πρῶτον ἐς πίτυραν ὑπηλαίου· διεξελθὸν δὲ διὰ τῆς πίτυρας, ἐς τὴν κρᾶθιν πολαμὸν κάτεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τοῦτο, καὶ ἀνθρώπῳ καὶ ἄλλῳ ζώῳ παντί. *Pausanias lib.* 8. *cap.* 18.

Ver. 39. —καὶ νώτερον λέχος αὐτῶν Κυδίστη.]
Per connubia nostra, per inceptos Hymenæos;
Si benè quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
Dulce meum. —— *Æn.* IV, 316.

Ver. 44. Τετρομένους.] *Al.* Κτεινομένους.
Ver. 46. —ᾗ κεν δὴ] *Quócunque demùm*—.
Ibid. —αἰγιόχοιο.] *Al.* αἰγεμονάοιο.
Ver. 47. —παλὶν ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide suprà ad *ver.* 12.

Ver. 48.

Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἰ μὲν δὴ ζύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
Αἶψα μεταστρέψειε νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἶριν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτόξοον,
Ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἂ πρός δώματ' ἰκέσθαι·
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι, μάχην ἐς, Φοῖβος Ἀπόλλων,
Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μενεδήιον, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
Αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φῦζαν ἐνόρσας·
Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλείδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον, τὸν δὴ κλυτὸς ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' ἀίζηους

Et eam respondens verbis alatis allocutus est;
" Si quidem tu jam deinceps, magnis-oculis veneranda Juno,
" Idem mecum sentiens inter immortales fœderis;
" *Tum* eódem sanè Neptunus, etiam si maximè velit aliò,
" Confestim & *suam* converterit mentem, ad tuam & meam voluntatem.
" Quin, si jam quidem ex-animo & verè loqueris,
" Vade nunc ad cætus deorum, & huc vocatos-jube
" Irimque accedere, & Apollinem inclytum-arcu;
" Ut illa quidem ad exercitum Achivorum ære-loricatorum
" Eat, & dicat Neptuno regi,
" Ut, relictâ pugnâ, suas ad ædes redeat:
" Hectorem verò excitet ad pugnam Phœbus Apollo,
" Iterúmque inspiret robur, obliviscique-faciat dolorum
" Qui nunc ei premunt præcordia: Achivos autem
" Iterùm avertat, imbelli fugâ immissâ:
" Fugientes autem, in naves multa-transtra-habentes incidant
" Pelidæ Achillis: Is verò excitabit suum socium
" Patroclum, illúmque interficiet hastâ illustris Hector
" Ilium ante; multos ubi-*ille*-peremerit juvenes

Ver. 48. —ἀμειβόμενος ἔπεα.] Quâ ratione, ἀμειβόμενος, hîc ultimam producat; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 49. Εἰ μὲν δὴ σύ.] *Siquidem tu reverá*——.

Ver. 50. —ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 56—77. Ὄφρ' ἡ μὲν —— Ἀχιλλῆα πολυπόρθον.] Versus hosce *viginti duos*, tanquam suppositos, repudiârunt Veterum nonnulli: Rationibus, ut mihi quidem videtur, haud satis idoneis. Quâ de re videatur *Eustathius*.

Ver. 58. Παυσάμενον.] *Al.* Παυσαμένω.

Ver. 64. —Ἀχιλῆος.] Vide suprà ad ν, 324.

Ibid.—ἀνστήσει.] *Al.* ἀνστήσῃ.

Ver. 66. Ἰλίου.] De hujusmodi vocabulorum *prosodiâ*, vide suprà ad *ver.* 24. Ineptè admodum *Barnesius*, " *Producitur* (in-" quit) εἰς ἀναγκαῖον ἀπαρτισμὸν τοῦ Σπονδείου." Quasi scilicet vox, Ἰλίου, locum non haberet sexcenties *pes dactylus*.

Ver. 72.

Τὰς ἄλλας, μετὰ δ', ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
Τοῦ δὲ χολωσάμενος κλονέει Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἐκ τοῦδ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
Αἰὲν ἐγὼ τεύξοιμι Δαμπερὲς, εἰσόκε Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Ἀθηναίης Διὸς βουλάς.
Τοπρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλων
Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
Πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελεσθῆναι ἐέλδωρ·
Ὡς οἱ ὑπέσχετο πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσε κάρηϊ
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
Λιτομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὣς ἔφαθ'· ὃ δ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Βῆ ῥ' ἰέναι Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅσσ' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλυθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μνωομένῃσιν τε πολλά·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπλατο πότνια Ἥρη·
Ἵκετο δ' αἶψα Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δ' ἰδόντες,

" *Cùm* alios, tum filium meum Sarpedona nobilem:
" *Ob Patroclum* autem iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles.
" Ex eo deinceps tempore ut-iterum-in-fugam-avertantur-*Trojani* à navibus
" Semper ego efficiam perpetuò; uſque-dum Achivi
" Ilium excelſum ceperint, Minervæ conſiliis.
" Priùs autem neque ego ceſſabo ab irâ, neque quempiam aliorum
" Immortalium Danais auxiliari hîc ſinam,
" Quàm Pelidæ expletum fuerit deſiderium;
" Sicut ei promiſi primùm, meóque annui capite
" Die illo, quando mihi Dea Thetis tetigit genua,
" Supplicans, ut honorarem Achillem urbium-vaſtatorem.
Sic dixit: Neque non-obſecuta-eſt dea ulnas-candida Juno;
Diſceſſit itaque ab Idæis montibus, *ut iret* ad excelſum Olympum.
Sicut verò cùm ſe arrigit mens viri, qui per multas
Terras profectus, præcordiis *in* prudentibus ſecum-cogitat,
" Huc iverim, vel illuc, " animóque-verſat multa:
Sic celeriter viam-carpens pervolavit veneranda Juno;
Pervenitque in excelſum Olympum: Congregatis autem ſupervenit
Immortalibus diis, Jovis in domo: Illi verò conſpicati,

Ver. 72. —ὄτ' ἄρ'.] *Al.* ὅτ' ἄν.
Ibid. —παύσω.] *Al.* παύω.
Ibid. —ἄλλων.] αλλον· MSS à viro erudito, *Thom. Bentleio*, collati. Quæ & proba Lectio.
Ver. 73. Ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad ά, 398.
Ibid. —ἐάσω.] *Barneſius* peſſimè, ἐάσω. Vide ſuprà ad δ', 42.
Ver. 77. —πτολίπορθον.] Vide ſuprà ad β', 278.
Ver. 78. —θεὰ λευκώλενος Ἥρη.] βοῶπις πότνια Ἥρη, MSS duo à *Th. Bentleio* collati. Quæ ſi vera ſit lectio; erit prior illa ex *ver.* 92, jam infrà, deſumpta.
Ver. 79. Βῆ ῥ' ἰέναι.] Βῆ δ' ἰέ. MS *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.
Ver. 80. —ὅτ' ἀναΐξῃ.] *Al.* ὅταν ἀΐξῃ.
Ver. 81—νοήσῃ.] *Al.* νοήσει.
Ver. 82. —εἴην.] *Al.* ἦειν.
Ver. 85. Ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 86.

Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπαεσσιν.
Ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιδι δ' ἐϋπαρῄῳ
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένῃ ὣ ἔοικας;
Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἠμείβεθ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἀλλὰ σύ γ' ἆρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐίσης·
Ταῦτα δὴ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκει· οὐδέ τι φημὶ
Πᾶσιν ἐμῶς θυμοὺς κεχαρησέμεν, ὅττε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται ἄφρων.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς, θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε

Omnes celeritèr adsurrexerunt, & excipiebant poculis.
Atque hæc allos quidem omisit, à Themide verò genas pulchrâ
Accepit poculum: prima enim *illa* obvia venit currens,
Et eam compellans verbis allatis allocuta est;
" Juno, cur *huc* ascendisti; metu utique perculsæ similis videris?
" Annè valde scilicèt te territavit Saturni filius, qui tibi maritus?
Huic autem respondit deinde dea ulnas-candida Juno;
" Nè me, dea Themi, hæc interroga: scis & ipsa,
" Qualis illius animus superbus & inclemens:
" At tu quidem præsis inter-Deos, in ædibus, convivio æquali:
" Hæc autem & inter omnes audies immortales,
" Qualia Jupiter mala opera denunciet: neque omninò puto
" Omnibus unà animum gavisurum, neque mortalibus,
" Neque diis; etiamsi quis usque nunc convivetur hilaris.
Ac quidem sic locuta consedit veneranda Juno:
Molestè autem ferebant per domum Jovis, dii: Illa verò risit

Ver. 86. —δεικανόωντο δέπαεσσιν.] Vide suprà ad δ', 4.

Ver. 87. —ἔασε.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 88. —θέουσα.] φέρουσα Cod. *Harleian.* à *Tb. Bentleio* collatus.

Ver. 90. —βέβηκας.] Vide suprà ad ά, 37.

Ibid. —ἀτυζομένῃ ὣ ἔοικας.] Scholiastes cum cod. *Harleiano* legit, atque exponit, ἀτυζομένῃ. Sed ἔοικας, apud Homerum, ratiùs respondet Latino, *videris*; sæpiùs, τῷ *similis-videris*.

Ver. 91. —σε φόβησε.] *Al.* σ' ἐφόβησε.

Ver. 92. —θεὰ λευκώλενος.]

——niveis——diva lacertis.
Æn. VIII, 387.

Ver. 93. Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα.] Vir eruditus *Tho. Bentleius*, uno in MS *Italico* scriptum repperit, Μή μι, θεὰ, μήτι ταῦτα. Unde fortassè legendum, eodem conjectante; Μή με, θεὰ, μὴ ταῦτα——.

Ver. 95. —δαιτὸς ἐίσης.] Vide suprà ad ά, 468.

Ver. 96, & 107. —ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 97. —οὐδέ τι.] *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 98. —κεχαρησέμεν.] Vide suprà ad *ver.* 11.

Ver. 99. —τις ἔτι νῦν.] Quâ ratione, ἔτι, hîc ultimam producat; item Ζηνὶ, *ver.* 104; & θέσπι, *ver.* 108; & γδ', *ver.* 111; & κέλευε, *ver.* 119; vide suprà ad ά, 51.

Ibid. —δαίνυται.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 101. Ὤχθησαν.] Cod. *Harleian.* Ὄχθησαν.

Ibid. —ἐγέλασσε——οὐδὲ——ἰάνθη.]

——curisque ingentibus æger
Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. *Æn.* I, 212.

Ver. 102.

Χείλεσιν, ὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη· πᾶσιν ᾗ νεμεσηθεῖσα μετηύδα·
Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μυχεαίνομεν ἀφρονέοντες,
Ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἆσσον ἰόντες;
Ἦ ἔπει, ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
Τῷ ἔχεθ', ὅ, τι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ·
Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
Υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσι, ὀλοφυρόμενος ἠδὲ προσηύδα·
Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Τίσασθαι φόνον υἷος, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγῆτι κεραυνῷ,
Κεῖσθαι, ἐμοῖς νεκύεσσι μετ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
Ὣς φάτο· καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

Labiis *tenus*, non autem frons ſuper ſupercilia nigra
Exhilarata eſt: inter omnes autem, indignata locuta eſt;
" Dementes, qui Jovi iraſcimur inſipientes;
" Quique adhuc ipſum cupimus compeſcere, propiùs accedentes,
" Vel ſuaſu, vel vi: is verò è-longinquo-ſedens noſtrî-rationem-non habet,
" Neque movetur: ait enim inter immortales deos
" Viribúſque potentiâque eximiè *ſe* eſſe optimum.
" Quare tolerate, quodcunque vobis malum immittat unicuique:
" Jam enim nunc opinor Marti utique damnum illatum eſſe:
" Filius enim ei interiit in pugnâ, chariſſimus hominum,
" Aſcalaphus, quem ait ſuum eſſe impetuoſus Mars.
Sic dixit: Mars autem robuſta feriebat-ſibi fœmora
Manibus pronis, lugens autem allocutus eſt;
" Nè nunc mihi ſuccenſeatis, cœleſtes domos incolentes,
" Quòd-ulciſci-velim cædem filii, profectus ad naves Achivorum,
" Etiam ſi mihi *ſit* fatale, Jovis percuſſum fulmine
" Jacere, unà-cum mortuis, in ſanguine & pulvere.
Sic dixit: & equos juſſit Terrorémque Horrorémque

Ver. 102. —κυανέῃσιν.] Vide ſuprà ad ά, 528.

Ver. 105. Ἦ ἔτι μιν.] *Al.* Ἦέ τι νύν.

Ver. 106. Ἦ ἔπει, ἠὲ βίῃ.] Vide ſuprà ad ά, 395.

Ver. 108. —διακριδὸν.] Vide ſuprà ad ά, 309.

Ver. 113. —πεπλήγετο μηρὼ.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Formæ Mediæ* uſus; *ſua ſibi percuſſit femora.*

Ver. 114. —ἠδὲ προσηύδα.] *Al.* δ' ἔπος αὐδα.

Ver. 115. —νεμεσήσετ'.] *Al.* νεμεσήσατ';

Ver. 116. Τίσασθαι.] Τίσασθαι & τίσεσθαι primam Homero *ſemper* producunt, ſicuti φθίνω & φθίσεσθαι. Vide ſuprà ad ν, 339; & ad β, 43; & ad δ', 257.

Ver. 117. —πληγῆτι.] Vide ſuprà ad γ', 31.

Ver. 119. —καὶ ῥ'.] *Et proinde, ut comminatus erat,* ——.

Ibid. —Δεῖμόν τε Φόβον τε.] Filios Martis, quibus equos ſibi jungendos juſſit.

Ζωννύμην'· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος ἔ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθλώη, πᾶσι θεοῖσιν ἐπιδδείσασα θεοῖσιν,
Ὦρτο δι' ἐκ πρεθύρων, λίπε δ' ἕδρονα, ἔνθα θάασσε.
Τεῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο, καὶ σάκος ὤμων,
Ἔγχος δ' ἔσχε σιδαρῆς ἐκ χειρὸς ἐλάσσαι
Χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας· ἦ νύ τοι αὖτως
Οὖατ' ἀκουέμεν ἐσὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
Οὐκ ἀΐεις, ἄτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;
Ἦ δὴ νῦν πάρ Διὸς Ὀλυμπίου εἰλήλυθεν·
Ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
Ἄψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
Λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·

120 Jungere: ipſe autem arma induebat collucentia.
Tum ſanè quædam majórque & gravior alia
A Jove in immortales ira & indignatio exorta fuiſſet,
Niſi Minerva, cunctis metuens diis,
Proſiluiſſet extra veſtibulum, liquiſſétque ſolium ubi ſedebat.
125 Atque *Martis* quidem à capite galeam dempſit, & ſcutum humeris;
Haſtámque ſepoſuit-erectam, robuſtâ è manu raptam,
Æream; ipſa verò verbis *biſce* corripuit impetuoſum Martem;
" Furioſe, vecors, periiſti: an verò tibi fruſtrà
" Aures ad-audiendum ſunt, ménſque etiam periit & pudor?
130 " Non audis, quæ dicit dea ulnas-candida Juno?
" Quæ jam nunc à Jove Olympio venit:
" An velis ipſe quidem, perpeſſus mala multa,
" Reverti ad-Olympum, dolens utique, neceſſitate;
" Atque etiam cæteris malum magnum omnibus creare?
135 " Continuò enim Trojanos quidem magnanimos & Achivos
" Linquet *Jupiter*, ad nos autem veniet turbas-excitaturus in Olympum:

Ver. 120. Ζωννύμην'.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid. —ἐδύσετο.] *Al.* ἐδύσατο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 121. —κέ τις.] Cod *Harleian.* κέ τι.

Ver. 122. —ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 123. —Ἀθλώη.] *Conſilium prudentius.* Vide ſuprà ad ά, 194; ad β', 169; & ad δ', 92.

Ver. 124. —δι' ἐκ.] *Al.* μὲν ἐκ.

Ver. 126. —ἐκ.] Cod. *Harleian.* ἀπό.

Ver. 128. —φρένας ἠλὲ, διέφθορας.] Notandus hîc proprius & primigenius *vocis Mediæ* uſus: *Te ipſe perdiſti: periiſti.* Vide ſuprà ad γ', 141. Alii *activè* accipiunt; φρένας, ἠλὲ, διέφθορας.

Ibid. —αὖτως.] Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*; ἀδιακρίτως.

Ver. 131. —εἰλήλυθεν.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 134. —τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι.] Vir eruditus, *Tho. Bentleius*, in Codice *Harleiano* & in duobus MSS *Italicis* ſcriptum repperit, τοῖς ἄλλοισι θεοῖς, ſicuti in ά, 597. Quæ ſi fortè vera fuerit Lectio, tum ex ejuſdem *conjecturâ* ſcribendum erit; —τοῖς ἄλλοισι θεοῖς μέγα πῆμα φυτεῦσαι; Sed expectandi Codices.

Ver. 136. —ἡμέας εἶσι.] Pronuntiabatur, ἡμᾶς εἶσι· Nam ἡμέας ultimam producit.

Ver. 144.

Μάρψῃ δ' ἐξείης, ὅσ[τ]' αἴτιος, ὅσ[τ]ε κ' οὐκί.
Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον ὄφρ' ἐῢ εἰδῇς·
Ἤδη γάρ τις, τῆδε βίην κ' ἐχεφρονέοντος ἀμείνων,
Ἢ πέφαθ', ἢ κ' ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον γὰρ
Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι φίλον υἱὸν ἐόντα.
Ὣς εἰπῶν, ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θῆρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσατο δώματος ἐκτὸς,
Ἶριν θ', ἥ τε θεοῖσι μετ' ἄγγελος ἀθανάτοισι,
Καί σφεας φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλεται· ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
Ἔρδειν, ὅ, τι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ἦ μὴν ὣς εἰπῶσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
Ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πελέσθην,
Ἰδὴν δ' ἱκάνον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
Εὗρον δ' Οὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐσκεφάωτο·
Τὼ ἦ ῥα πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο,
Στήτην· οὐδὲ σφῶιν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.

" Corripiet autem alium-post-alium, quique in culpâ *sit*, quique etiam non.
" Quare te nunc jubeo missam-facere iram de filio tuo:
" Jam enim aliquis, eo & vi & manibus fortior,
" Vel interfectus est, vel etiam posthàc interficietur: difficile quippe *est*,
" Omnium hominum liberare *à morte* progeniémque partúmque.
Sic locuta, collocavit in solio impetuosum Martem.
Juno autem Apollinem vocavit domum extra,
Irimque, quæ diis internuncia *est* immortalibus;
Et eos compellans, verbis alatis allocuta est;
" Jupiter vos in Idam jubet venire quàm celerrimé:
" Ac postquam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis,
" Facite, quicquid ille hortatus fuerit & jusserit.
Ac quidem sic locuta, retrò cessit veneranda Juno;
Consedítque in solio: ii verò properantes volabant,
Idámque pervenerunt fontibus-irriguam, matrem ferarum.
Invenerunt autem latè-sonantem Saturnium in Gargaro summo
Sedentem, circúmque ipsum odorata nubes circumfusa erat:
Hi autem ut coram venerunt Jove nubes-cogente,
Steterunt; neque iis visis iratus est animo,
Quoniam sibi celeriter verbis suæ uxoris paruerant:

Ver. 144. —ἤ τε.] *Quæ utique; Quæ scilicet* ———.
Ibid. —μετάγγελος.] *Al.* μετ' ἄγγελος.
Ibid. —ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.
Ver. 147. —ἴδησθε.] *Al.* ἴκησθε. *Al.* ἴδητε.
Ver. 148. —ὅ, τι κε κεῖνος.] *Al.* ὅτι κ' ἐκεῖνος.
Ver. 152. —θυόεντα.] Vide suprà ad ά, 175, 498; & ad Θ', 206.
Ver. 153. —ἐστεάνατο.] Si ἐστεάνατο dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37.
Ver. 155. —οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο] Vide suprà ad *ver.* 11.

Ἶριν δ' προλέρῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψεύδάγγελος εἶναι·
Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ὀπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
Φοβηθέσθω δὴ ἔπειτα κῆρ φρένα καὶ κῆρ θυμὸν,
Μή μ' ἀδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ὀπίσσω ταλάσσῃ
Μεῖναι· ἐπεὶ ἔο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· ὃ δ' οὐκ ἴσον ἠτορ
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε ξυγέωσι καὶ ἄλλοι.
Ὣς ἔφαθ'· ὁ δ' ἀπίθησε ποδηνέμω ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πήγνυται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθερηγενέος Βορέαο·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπλατο ὠκέα Ἶρις,

Irim autem priorem verbis alatis allocutus est;
" Vade, age, Iri velox, Neptuno regi
" Omnia hæc nuncia, neque falsa-nuncia sis:
" Relictâ illum jube pugnâ atque prælio,
" Ire ad cœtus deorum, vel in mare vastum.
" Si verò meis non verbis parebit, sed aspernabitur,
" Perpendat deinde mente & animo,
" Ne me nequaquam, sortis ut ut sit, invadentem valeat
" Sustinere; quoniam eo profiteor viribus multo præstantiorem *me* esse,
" Et natu majorem: illius autem non veretur cor
" Æqualem mihi se-profiteri, quem metuunt etiam cæteri.
Sic dixit; neque non-obsecuta est alis-ventosis velox Iris:
Descendit autem ab Idæis montibus Ilium versùs sacram.
Ut verò cùm ex nubibus volat nix, aut grando
Gelida, *acta* impetu serenitatem-inducentis Boreæ:
Sic festinanter viam-carpens pervolavit velox Iris,

Ver. 158. Βάσκ' ἴθι.] Vade, age, nate; ——*Æn.* IV, 223.
" Cæterùm, quis tam obtuso ingenio est,
" quin intelligat, βάσκ' ἴθι, verba duo i-
" dem significantia, non frustrà posita esse
" ἐκ παραλλήλου, ut quidam putant; sed
" hortamentum esse acræ imperatæ celeri-
" tatis." *Gell. lib.* 13, *cap.* 23.

Ver. 160. —μάχης ἠδὲ πολέμοιο.] Vide suprà ad ἡ, 232, 279.

Ver. 161. Ἔρχεσθαι μετὰ.] Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ, *ver.* 177.

Ver. 162. —ἐπέεσσ' ὀπιπείσεται.] *Al.* ἐπέεσσι πειθέσθω· notante *Henr. Stephano.*

Ver. 163. —δὴ ἔπειτα.] *Al.* δὴ ἔτλα. Quod ferri potest. *Vulgg.* ἤτελα· Quod ex analogiâ minùs est accuratum.

Ver. 164. Μή μ' ἀδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ——ταλάσσῃ.] *Barnesius*, & Editio *Wetsteniana*, aliique, pessimè hoc ita vertunt, ac si *Homerus* contrà planè, quàm voluerit, scripsisset; Μή μ', ἀδὲ κρατερός περ ἐὰν, ——ταλάσσῃ.

Ver. 167. Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* usus: *Æqualem SE mihi dicere.* Vide ad γ', 141.

Ibid. —τόν τε ξυγέωσι καὶ ἄλλοι.] *Quem utique* ——. *Al.* καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄλλῳ. Nempe ex ἀ, 187. Sed priorem Lectionem firmat infrà *ver.* 183.

Ver. 170. —νιφὰς.] Quâ analogiâ ex νίφων deducta sit νιφὰς, vide suprà ad ἀ, 338; & ad μ', 280.

Ver. 174.

Ἀγχῦ δ' ἰσαμύνη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Ἀγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·
Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ὑπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
Ἠπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γωεῇ πρότερος· σὺν δ' οὔτε φίλον ἦτορ
Ἴσον οἱ φάσθαι, τόν τε συγέκτορσι καὶ ἄλλοι.
Τῷ ὃ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
Ὦ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, ὃς τέκε Ῥείη,
Ζεύς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέρεσσιν ἀνάσσων·
Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
Ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολίῃ ἅλα ναιέμεν αἰεὶ,

Propè autem ſtans allocuta eſt inclytum Neptunum;
" Nuncium quendam tibi, Neptune crines-cærulee,
" Veni huc ferens à Jove Ægiocho:
" Relictâ te jubet pugnâ atque prælio,
" Ire vel ad cœtus deorum, vel in mare vaſtum.
" Si verò ejus non verbis parebis, ſed aſpernaberis,
" Minatus eſt & ipſum-ſe ex-adverſo pugnaturum
" Huc venturum: te autem vitare jubet *ſuas*
" Manus: quia, *quàm* tu *ſis*, ait viribus multò *ſe* præſtantiorem eſſe,
" Et natu majorem: tuum autem non veretur cor
" Æqualem *te* ei profiteri, quem metuunt etiam cæteri.
Hanc autem valdè indignatus allocutus eſt inclytus Neptunus;
" Eheu; certè, potens licèt exiſtens, ſuperbè locutus eſt,
" Si me, pari honore præditum, vi invitum coërcebit.
" Tres enim ex Saturno ſumus fratres, quos peperit Rhea,
" Jupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans:
" Trifariam autem omnia diviſa-ſunt, quiſque verò *ſuam* ſortitus eſt dignitatem.
" Meæ ſanè ſortis-erat, canum mare habitare perpetuò,

Ver. 174. —κυανοχαῖτα.] Vide ſuprà ad ά, 43, 58, 528.

Ver. 177. Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ.] Ἐρχέσθω μετὰ, *ver.* 161. Aut locus iſte ex hoc, aut hic ex iſto, corrigendus.

Ver. 179. —πολεμίζων.] *Al.* πολεμίζειν.

Ver. 180. —ἀνώγει.] Cod. *Harleian.* ἀνώγε. Quod & ipſum rectè dicitur de præſenti: Vide ſuprà ad ϑ', 322.

Ver. 183. Ἴσόν οἱ φάσθαι.] Quâ ratione, ἴσων, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat; item κακὸν, *ver.* 196; & χολωτοῖσιν, *ver.* 210; vide ſuprà ad α, 51. Scribi hoc quidem in loco poterat, Ἴσόν σ' οἱ φάσθαι. Sed venuſtiùs abeſt iſtud σέ. Vide ſuprà ad *ver.* 166: Ubi itidem ſcribi potuiſſet, Ἴσόν ἑ μοι φάσθαι· ſed minùs elegantèr.

Ver. 187. Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου.] *Etenim tres*——; *Nam tres videlicet*——. *Al.* Τρεῖς γάρ τε Κρόνου.

Ibid. —ὃς τέκε Ῥείη.] *Al.* ἣς τέκε Ῥείη. Et, ἣς τέκετο Ῥέα.

Ver. 189. —δέδασται——ἔμμορε.] Conjuncta ſunt cum præcedente εἰμὲν. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 190. —ἐγὼν ἔλαχον πολίῃ ἅλα.]

Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, ἠδὲ μακρὸς Ὄλυμπος·
Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἑκηλος,
Καὶ περίτερός περ ἐών, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
Χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὡς, δειδιαστέσθω.
Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐναντίον ἰαχέμεν, ἅς τέκεν αὐτὸς,
Οἵ ἕθεν ὀτρυνόντος ἀκήσουσί καὶ ἀνάγκῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Οὕτω γὰ δή τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε;
Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μενεαί τε φρένες ἐσθλῶν.

" Metis-ſortibus: Plutoni autem ſorte-obvencre tenebræ caliginoſæ;
" Jovi verò obvenit cœlum latum, in æthere & nubibus.
" Terra autem etiamnum communis *eſt* omnium, & excelſus Olympus:
" Quare ſanè nequaquam Jovis dicam ex voluntate, ſed quietus,
" Potens licèt exiſtens, maneat *ſuâ* tertiâ in portione.
" Manibus verò nequid me omninò, ignavum veluti, territet.
" Filias enim & filios ſatius eſſet
" Terrificis verbis inceſſere, quos genuit ipſe;
" Qui & imperitanti auſcultabunt, etiam neceſſitate.
Huic autem reſpondit deinde pedibus-ventos æquans velox Iris;
" Itáne verò à te, Neptune crines-cærulee,
" Hunc fero Jovi ſermonem durúmque aſperúmque?
" An quid mutabis? Flexibiles ſanè mentes prudentium.

——imperium pelagi, ſævumque tridentem,
——*mihi* ſorte datum; tenet *ille* immania ſaxa. *Æn.* I, 142.
——— Hæc.——— manebat
Sors rerum.——————— X, 39.

Ver. 191. —ἔλαχε ζόφον.] Ita MSS à *Tho. Bentleio* collati. *Vulgg.* ἔλαχεν ζόφον· minùs numerosé.

Ver. 197. Θυγατέρεσσιν γάρ τε.] *Etenim filias*——. De proſodiâ autem, vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid. —κέρδιον εἴη.] *Al.* βέλτερον εἴη.

Ver. 199. —ἀκήσουσί.] *Al.* ἀκήσουσι.

Ver. 201. Οὕτω γὰ δή.] *Siccinè autem, quæſo? Siccinè enim reverà*——? Nempe refertur iſtud, γὰ, ad id quod elegantiſſimè reticetur; " *Hæreo de reſponſo renuntiando:* " Vel, " *Metuo tibi; Nam*——:" Vel, ſiquid ſimile. Vide ſuprà ad έ, 22. Quare inficetè admodùm *Spondanus*; " *Illud*, γὰ, *vide nè ſuperfluum ſit.*" Atque etiam *Euſtathius*; Σκοπητέον εἰ μὴ παρέλκει ὁ " γὰ " συνδεσμος· εἰδὲν γὰ αὐτιολογεῖ. *Virgilius* elegantiſſimè, conſtructione non multùm diſſimili;

——— tandem ore locutus;
Nam quis te, juvenum confidentiſſime, noſtras
Juſſit adire domos?———

Georgic. IV, 455.

Ubi iſtud, *Nam*, in ipſo ſtatim orationis initio, vim habet recentioribus linguis prorſus incognitam. Cæterùm de *totâ* hâc *Iridis* oratione, ita *Dionyſius Halicarnaſſeus*: Λίσσειν μὲν βάλε, ὑπερεπῶς δὲ λέσειν· ——Τὸν λόγον, ζητεῖν ὑπερεπῶς λέσειν, δεικνυσιν ὅτι τ' Ἶρις ——Παραινεῖ αὐτῷ ἡ Ἶρις ὑπερεπέστερον λέσειν, ἵν' ἀκινδυνότερος ὁ λόγος ἦ· ——" Οὕτω γὰ δή τοι——;" Καὶ τὸ ἀπειλῶ αὐτῷ ἐπάσει, ἀνόμαλι ἐνὶ λέσσα, " Διὶ " μῦθον." *Dion. Halicarn.* Τέχνη, § 9.

Ibid. —κυανοχαῖτα.] Vide ſuprà ad ά, 43, 58, 528.

Ver. 203. —στρεπταὶ μενεαί τε φρένες ἐσθλῶν.] *Al.* στρεπταὶ γάρ τοι φρένες.

——στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. ί, 493.
——ἀνεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. ν, 115.

Ver. 204.

Οἶσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἕπονται.
Τὼ δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἶρι θεὰ, μάλα τῶτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίῃ καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππόταν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἶσαν
Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Ἀλλ' ἦτοι νῦν μοὶ κε νεμεσσητὸν ὑποείξω·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόδε θυμῷ,
Αἴκεν ἄνδ' ἐμέθεν γε Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, ὐδ' ἐθελήσει
Ἐκπέρσαι, δῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν·
Ἴσω τῶθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαϊκὸν Ἐννοσίγαιος·
Δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μετ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·

" Nôsti, quòd majoribus-natu Erinnyes ſemper aſſeclæ-ſunt.
Hanc autem viciſſim allocutus eſt Neptunus terræ-quaſſator;
" Iri dea, valdè hoc verbum rectè dixiſti:
" Bonum & illud eſt, quandò nuncius utilia nôrit:
" Sed hic gravis dolor cor & animum *meum* occupat,
" Cùm parem-ſorte & pari deſtinatum fato
" Objurgare vult iracundis verbis.
" At ſanè nunc quidem, indignatus licèt, cedam:
" Aliud verò tibi dicam, & minabor illud animo;
" Siquidem invitis me & Minervâ prædatrice,
" Junone, Mercurióque, & Vulcano rege,
" Ilio excelſo parcet, neque volet
" Evertere, daréque magnam victoriam Argivis;
" Sciat hoc, nobis inſanabilem iram fore.
Sic fatus, liquit exercitum Achaicum Neptunus:
Subiitque pontum profectus; deſiderabant verò *eum* heroes Achivi.
Et tunc Apollinem allocutus eſt nubes-cogens Jupiter;
" Vade nunc, dilecte Phœbe, ad Hectorem ære-armatum:

Ver. 204. Οἶσθ' ὡς.] Vide ſuprà ad ά, 537.

Ver. 206. —ἔειπες.] *Al.* ἔειπας· ut & alibi ſæpé.

Ver. 207. —τέτυκται.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 211. —νεμεσσητὸν.] Schol. inedita, in cod. *Harleiano*, à *Tho. Bentleio* communicata; τ' νέμεσιν ὀλαδητὸν. Vide infrà, *ver.* 227.

Ver. 212—217. Ἄλλο δέ —— χόλος ἔσται.] Hoſce ſex verſiculos rejecerunt nonnulli: Rationibus admodùm ineptis; ut oſtendit *Euſtathius*.

Ver. 213. —ἄνδ' ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης.] *Al.* ἄνδιθεν ἐμεῖο, Ἀθηναίης τ'.

Ibid. —ἀγελείης.] Vide ſuprà ad δ', 128.

Ver. 214. —Ἑρμείω τε.] *Al.* Ἑρμείεω τε. Quod pronuntiatu idem eſt.

Ver. 218. Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν —— Δῦνε δὲ πόντον.]

Tantum effata, caput glauco contexit amictu,
Multa gemens, & ſe fluvio Dea condidit alto. *Æn.* XII, 885.

Ver. 220. —νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Οἴχετ' εἰς ἅλα δῖαν, ἀλδαίνων χόλον αἰπὺν
Ἠμάτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
Ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδέ οἱ αὐτῷ
Ἔπλετο, ὅτι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ ἤ κεν ἀνιδρωλί γ' ἐτελέσθη.
Ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' Αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Τὴν μάλ' ὀπασσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς.
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἑκαεργέτα, φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τόφρα γὸ ἔν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φρασόμαι ἔργον τε ἔπος τε,
Ὅς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
Ὣς ἔφαθ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνήκοος ἦεν Ἀπόλλων·
Βῆ ῥ' ἀπὸ Ἰδαίων ὀρέων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, φασσοφόνῳ, ὃς τ' ὠκὺς πέλεται πτερνέων·
Εὗρε δ' ἔπειτα Πριάμοιο δαΐφρονα, Ἕκτορα δῖον,

" Jam enim terram-cingens terræ-quaſſator
" Abiit in mare vaſtum, evitans iram gravem
" Noſtram: Nam omninò alicqui pugnam audiiſſent & alii,
" Etiam qui inferi ſunt dii, Saturnum circa exiſtentes.
" Sed hoc & mihi multò ſatius, & illi ipſi
" Eſt; quòd antè veritus ceſſit
" Manus meas: quippe haud ſine-ſudore perfecta-fuiſſet-*res*.
" Sed tu quidem manibus accipe Ægidem fimbriatam,
" Quâ admodùm incuſsâ terreas heroas Achivos.
" Tibi verò ipſi curæ ſit, *O Apollo* è-longinquo-feriens, illuſtris Hector:
" Tantiſper enim ei excita robur magnum, dum Achivi
" Fugientes ad navéſque & Helleſpontum pervenerint:
" Exindè verò ipſe ego conſultabo operéque verbiſque,
" Ut & viciſſim Achivi reſpirent à labore.
Sic dixit: Neque ſanè patri non-obſequutus eſt Apollo:
Deſcendit verò ab Idæis montibus, accipitri ſimilis
Celeri, columbarum-occiſori, qui celerrimus volucrum:
Invenit filium Priami bellicoſi Hectorem nobilem

Ver. 225. —νέρτεροι.] *Al.* ἐνέρτεροι.

Ver. 226. —ἐμοὶ ——, ἠδέ οἱ αὐτῷ.] Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι· ἐκείνῳ δὲ, διὰ τὸ μὴ βληθῆναι. Τὸ γὰρ "ἀνιδρωλί," ὅτι Ποσειδῶνος κεῖται. Schol. inedita, in cod. *Harleiano*, à *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 227. —νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε Χεῖρας ἐμάς.] Νεμεσηθεὶς, ——βλαβηθεὶς ἢ νέμεσιν. Τὸ δὲ, χεῖρας ἐμὰς, μᾶλλον, ἤπερ μᾶλλον τῷ νεμεσηθεὶς συλλαβίζεον. *Euſtath.*

Ver. 230. Τὴν μάλ'.] Cod. *Harleian.* Τῇ μάλ': Scholia ibidem, inedita; Διὰ ταύτης.

Ver. 232. —ὃν.] *Ut dixi*; *Ut decrevi*; *Ut ſtatui*——.

Ver. 234. —φρασόμαι.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid. —ἔργον τε ἔπος τε.] Vide ſuprà ad ά, 395.

Ver. 235. Ὣς κε.] *Al.* Ὥστε.

Ver. 236. —ἄρα.] *Ut ſolitus erat*; *Ut æquum erat*; *Ut par erat*——.

Ver. 238.—ὅς'.] *Qui utique*, ——.

Ver. 239. Εὗρε δ' ἔπειτα.] Conſtructio hæc aſyndetos, *celeritatem* optimè depingit proficiſcentis.

Εὗρε

Ἥμενον, ὀδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,
Ἀμφὶ ἑ γινώσκων ἑτάρους· αὐτὰρ ἄσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἰσάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη ἢ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
Ἧσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Τίς ἦ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὃς μ' εἴρεαι αὖτως;
Οὐκ ἀΐεις, ὅ με νηυσὶν ὑπὸ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Οὗς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δ' θέλητα ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας κὴ δῶμ' Ἀΐδαο
Ἡμαῖ τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶορ ἧτορ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι κὴ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ

240 Sedentem; neque *enim* ampliùs jacebat; modò autem collegerat animum,
Circum se agnoscens socios: anhelitus verò & sudor
Cessârat, quando ipsum reficiebat Jovis voluntas Ægiochi.
Propè autem stans allocutus est longè-jaculans Apollo;
" Hector, fili Priami, curnam tu seorsum ab aliis
245 " Sedes viribus-defectus? nunquid aliquis te dolor invasit?
Hunc autem languidus allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector;
" Quisnam verò tu es, optime deorum, qui me interrogas coram?
" Non audis; quòd me navium ad puppes Achivorum,
" Suos socios perdentem, pugnâ strenuus percussit Ajax
250 " Saxo in pectus, cessaréque *me* fecit ab animosâ fortitudine?
" Et sanè ego putabam *me* mortuos & domum Plutonis
" Die hoc visurum; quippe charam expirabam animam.
Hunc autem vicissim allocutus est rex è-longinquo-feriens Apollo;
" Confide nunc, talem tibi adjutorem Saturnius
255 " Ex Idâ misit, astare *tibi* & auxiliari,
" Phœbum Apollinem aureo-gladio-conspicuum; qui te etiam anteà

Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ——— δ', 89.
Εὗρ' υἱὸν Πέλεω ——— δ', 327.
Εὗρε Λυκάονος ——— ε', 169.

Ver. 240. —ἐσαγείρατο.] Cod. *Harleian.* ἐσαγείρετο.

Ver. 243. —ἑκάεργος.] Vide supra ad α', 43 & 58.

Ver. 244. —νόσφιν.] Vide suprà ad α' 349.

Ver. 245. Ἧσ'.] Vide suprà ad α', 565; & ad β', 191.

Ver. 248. —ὅ με.] Vide suprà ad α', 537.

Ver. 249. —βοὴν ἀγαθὸς.] Vide suprà ad β', 408.

Ver. 252. —αἶορ ἧτορ.] " *Doricè*," inquit *Barnesius*, " *pro* ἧϊον· *unde & Prior* " *longa, aliàs brevis.*" At *Dorica* ista, Homero prorsùs ignota. Ἀΐω, vocalem primam habet *longam*; ut liquet ex versu quem citat ipse Barnesius,

Τῶν βάρβαρον γᾶν ἐκ ἐπαΐων.
Sophocl. Aj. 1283.

Syllaba tamen ista prima *corripi* potest, propter sequentem Vocalem: Quâ de re, vide suprà ad *ver.* 24.

Ver. 256. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον.] Vide suprà ad α', 43, & 58.

Armatumque auro ——— *Æn.* III, 517.

Ibid. —πάρος περ.] Cod. *Harleian.* πάρος γε.

Ver. 260.

Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἵπποῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
Νηυσὶν ὕπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
Αὐταὲρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἤρωας Ἀχαιούς.
Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μεγάθυμῳ μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ' ὅτε τις σατὸς ἵππος, ἀκοσήσας ὕπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ ποδὶ ποιητοῖο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐυῤῥεῖος πολαμοῖο,
Κυδιόων, ὑψοῦ δὴ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις αἴσσονται· ὁ δ' αὐλατίῃφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὡς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
Ὀρσεύων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ' ὥς τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·

" Tueri-ſoleo, ſimul ipſúmque & excelſam urbem.
" Sed age, nunc equites exhortare numeroſos,
" Naves ad cavas ut agant veloces equos:
" At ego ante iens, equis viam
" Omnem complanabo, & vertam-in-fugam heroas Achivos.
Sic locutus, inſpiravit robur magnum paſtori populorum.
Ut verò cum ſtabulatus equus, hordeo-paſtus ad præſepe,
Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus-pulſans,
Conſuetus lavari *in* pulchrè-fluenti fluvio,
Superbiens; altè verò caput fert, circúmque jubæ
Humeros motantur; ipſe autem pulchritudine-*corporis* fretus,
Facilè ipſum genua ferunt ad loca-conſueta & paſcua equarum:
Sic Hector celeriter pedes & genua movebat,
Concitans equites, poſtquam dei audivit vocem.
Sicuti verò vel in cervum cornutum, vel ſylveſtrem capram,
Incitatè-feruntur canéſque & viri ruſtici;

Ver. 260. —ἐγὼ ——— κέλευθον Πᾶσαν λειανέω.] Sol ninirùm verno tempore vias exſiccat & reficit.

Ver. 262. —ἔμπνευσε μεγάθυμῳ μέγα.] Vide ſuprà ad ν', 44; & ad κ', 482; & ad ε', 185.

Ver. 263—268. Ὡς δ' ὅτε τις ——— δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ ———, καὶ νομὸν ἵππων.] Pro δεσμὸν ἀπορρήξας, & θείῃ, alii habent, δεσμὰ διαῤῥήξας, & θεῖοι vel θείῃ. Cæterùm de toto hoc loco, vide ſuprà ad ζ', 506—511: Ubi iidem ſex verſus repetuntur, *Paridémque* luxuriantem & jactabundum illic paulo etiam aptiùs deſcribunt, quàm *Hectorem* hîc ex vulnere graviſſimo nuperrimè refectum. Quam ob cauſam, οἱ παλαιοὶ, inquit *Euſtathius*, δύο στίχους ἐνταῦθα μόνους ἐκ τοῦ παραβολῆς δέχονται, τοὺς ἐν τῇ ἀρχῇ· τοὺς δὲ τέλεσι τοῖς ἐλέγχουσι, παραλιπόντες τῷ ὠφέλιμῳ τὸν Ἀλεξάνδρειον, ὡς ἀλλαχοῦ καλλιστα κειμένων τῶν πάντων ἐτῶν, καὶ μὴ ἀναῦθα. Atque hæc quidem rectè ex *Euſtathio* exhibuit *Gallicè* Dna *Dacier*. Eadem autem deinceps ex ſermone *Gallico*, propter clauſulam errore Typographi malè interpunctam, *Anglicè* ita vertit *Popius*, ut dicat ex hiſce *ſex* verſiculis Antiquos, hoc quidem in loco, *duos* tantùm & *quatuor* retinuiſſe.

Ver. 271. Οἱ δ' ὥς'.] Ita Vulgati. *Mihi* ad orationis elegantiam ſpectandam pertinere videtur, ut ſcribatur Οἱ δ', ὥς'—. Nempe ut vox Δαναοὶ, *ver.* 277, repetitio intelligatur hujus Οἱ δέ· Quod proinde hoc in loco rectè verti poterit, *Danai autem*,——.

Ibid. —κεραὸν ἢ.] Vide ſuprà ad α', 51.

Ver. 272. Ἐσσεύοντο.] *Irruere ſolent*; *Perſequi ſolent*———. Vide ſuprà ad ν', 84; & ad α', 37.

Ver. 273.

Τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρη κὴ δάσκιος ὕλη
Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ ζφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
Τῶν δὲ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠϋγένειος
Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτρεπε κὴ μεμαῶτας·
Ὣς Δαναοὶ, εἶως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε κὴ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ φρεσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ὑσπάμεναι μὲν ἀκοντὶ,
Ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ὀλίγῃ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
Ὅς ζφιν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο κὴ μετέειπεν·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ὀρσοδ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέσση, κῆρας ἀλύξας,
Ἕκτωρ· ἦ θαμὰ μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου,
Χερσὶν ὑπ' Αἰακίδαο δαμήμεναι Τελαμωνιάδαο·
Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο κὴ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γυῖα λέλυσεν·
Ὡς κὴ νῦν ἔσεσθαι ὀΐομαι· ὅ γὰ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται, ὧδε μενοινῶν.

Atque hunc quidem excelsa petra & densè-umbrosa sylva
Servat, neque enim ipsis *eum* prehendere in-fatis erat;
Horum autem clamore-*excitatus* apparet leo maxillis-terribilibus
Ad viam, statimque omnes avertit, ardentèr licèt persequentes;
Sic Danai, hactenùs quidem, catervatim perpetuò sequebantur,
Ferientes ensibúsque & hastis utrinque-acutis:
Sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordines virorum,
Metu-perculsi-sunt, omnibúsque in pedes decidit animus.
Iis autem dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius,
Ætolorum longè præstantissimus, peritus quidem jaculo-*pugnandi*,
Strenuúsque etiam in stataria *pugnâ*; concione verò ipsum pauci Achivorum
Vincebant, quandò juvenes contenderent de eloquentiâ:
Qui *utique* inter illos prudens concionatus est & dixit;
" O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video:
" Cum ita jam de integro exurrexit, morte evitatâ,
" Hector: Atqui ipsum omninò sperabat animus cujusque,
" Manibus sub Ajacis mortuum esse Telamonidæ:
" Sed aliquis rursùs deorum liberavit & servavit
" Hectorem, qui profectò multorum Danaorum genua solvit:
" Quemadmodum & nunc itidem-fore puto; non enim sine
" Jove altitonante primus-inter-pugnatores stat, adeò animo-incitatus.

Ver. 273. —ὕλη.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 274. —οὐδ' ἄρα τε.] *Ac proinde non*——.

Ver. 276. —μεμαῶτας.] Vide suprà ad γ', 46.

Ver. 290. —ἐρρύσατο.] *Al.* ἐρύσατο, *vel* ἐρύσσατο.

Ver. 291. —ὃ δὴ.] *Qui sanè*; *Qui profectò*,——.

Ibid. —Δαναῶν.] Ἀνδρῶν, MSS *Florentin.* & *Vatican.* à *Tho. Bentleio* collati.

Ver. 294.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Πληθὺν μὲν πρόλι νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι.
Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
Δόρπ' ἀναχόμενοι· τὸν δ' οἴω γε μεμαῶτα
Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδυῆναι ὅμιλον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον, Μηριόνῃ τε, Μέγῃ τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ὑσμίνῃ ἤρῃσιν, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἔκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δ' πρόσθυσαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δέ μιν Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἰμένος ὤμοιϊν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θέσκελον,
Δεινήν, ἀμφιδάσειαν, ἐρίπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκὸς
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ὅ γ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσαλο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτὴ

" Sed agite, ſicut ego dixero, pareamus omnes:
" Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire:
" Ipſi verò, quotquot fortiſſimos in exercitu profitemur *nos* eſſe,
" Stemus; ſi quâ primùm arcere poterimus, occurrentes
" Haſtis cum elevatis; hunc autem puto, ardentem licèt,
" Animo veriturum Danaorum ingredi multitudinem.
Sic dixit: Illique ei maximè quidem auſcultârunt & paruerunt.
Itaque Ajax & Idomeneus rex,
Teucer, Merionéſque, Megéſque par Marti,
Ad pugnam copias-inſtruebant, proceribus convocatis,
Hectorem & Trojanos contra: ſed retrò
Multitudo-*imbecillior* ad naves Achivorum redibant.
Trojani verò priores in-eos-impetum-fecerunt conferti; præibat autem Hector
Paſſibus-magnis gradiens; anteibat autem ipſum Phœbus Apollo,
Indutus humeros nube, tenebátque ægidem impetuosè-verſatilem,
Horrendam, undique-hirtam, inſignem, quam faber
Vulcanus Jovi dederat geſtandam, ad fugandos-*in-pugnâ* viros:
Hanc ille in manibus tenens, præibat copiis.
Argivi verò, impetum-ſuſtinuerunt conferti; excitatus eſt autem clamor

Ver. 294. —ἐγὼν.] *Al.* ἐγώ.
Ver. 295. —πρόσθι.] *Al.* ποτί.
Ibid. —ἀπονέεσθαι.] Vide ſuprà ad α, 398.
Ver. 297. —ἀντιάσαντες.] Vide ſuprà ad α, 67.
Ver. 298. —μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν, 46.
Ver. 300. — ἄρα.] *Ut fit*, ——.
Ver. 301. —Οἱ —ἀμφ' Αἴαντα.] Vide ſuprà ad γ, 146. *Al.* Αἴαντε.
Ver. 302. —ἀτάλαντον.] Vide ſuprà ad β, 627.
Ver. 305. —ἀπονέοντο.] Vide ſuprà ad α, 398.
Ver. 307. —βιβάς· —ὄ γ'.] *Al.* βιβᾶν· ——δ' ἔχε'.
Ver. 306.—ἄρ'.] *Ut par erat*; *Ut ſolebat*,—.
Ver. 308. —αἰγίδα.] *Al.* ἀσπίδα. Quod videtur eſſe commentum.
Ver. 309. —ὣ ἄρα.] *Quippe quam*; *Quam utique*, ——.
Ver. 311. Τὴν ἄρ'.] *Hanc*, *inquam*,—.

Ver. 313.

Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ὑπὸ νωλεμφι δ' ὀϊσοὶ
Θρῴσκον· πολλαὶ ἧ δὲ θρασειάων ὑπὸ χειρῶν,
Ἄλλαι μὲν ἐν χροὶ πήληυσ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλαὶ ἧ κ μεσηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσαντο, λιλαιόμεναι χροὸς ἆσαι.
Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο, πίπτε δὲ λαός·
Αὐτὰρ ἐπεὶ καλενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σείσ', ὀπὶ δ' αὐτὸς ἄυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θοῦριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥστ' ἢὲ βοῶν ἀγέλαι, ἢ πώεα μέγ' οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέουσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ζημάντορος οὐ παρεόντος·
Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
Ἧκε φόβον, Τρωσίν δὲ κὴ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης·

Acutus utrinque: à nervis verò ſagittæ
Exiliebant; multáque haſtilia fortibus è manibus,
Alia quidem in corpore figebantur bellicoſorum juvenum;
Multa verò & in-medio, antequam corpus pulchrum attingerent,
In terrâ ſtabant-*fixa*, cupientia corpore ſe ſaturare.
Ac quamdiù quidem ægida manibus tenebat immotam Phœbus Apollo,
Tamdiù valdè utroſque tela attingebant, cadebátque populus:
Sed poſtquam in-vultum rectà-intuens Danaorum equitum-pernicium
Ægidem concuſſit, ipſeque inſuper clamavit *voce* admodum ingenti; tum illis animos
In pectoribus debilitavit, oblitique ſunt ſtrenuæ fortitudinis.
Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnum ovium
Feræ duæ turbant, nigrâ in nocte intempeſtâ,
Adventu repentino, cuſtode non præſente:
Sic fugati ſunt Achivi imbelles: Iis enim Apollo
Immiſit terrorem, Trojanis autem & Hectori gloriam dedit.
Tum verò vir interfecit virum, diſſipatâ acie:

Ver. 313. —ὑπὸ νωλεμφι.] Vide ſuprà ad ν', 588. Cæterùm quâ ratione hîc, ὑπὸ, ultimam producat; item *μάλα*, *ver.* 321; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 316. —καλὸν.] Vide ſuprà ad ζ', 43. Alii autem hîc ſcribunt, λθλικόν.

Ver. 317. —λιλαιόμεναι χροὸς ἆσαι.] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, δόκιμον· οἷον ἐν τοῖσδε, —— "ὁπλέων μυρίων." —— καὶ, "λιλαιόμεναι χροὸς ἆσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, ἐνεργείᾳ φαίνεται. *Ariſtot. Rhetoric. lib.* 3. *cap.* 11. Οἱ ποιηταὶ, —— πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποιΐας, χρῶνται καὶ μεταφοραῖς· —— —— λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιόμεναι χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Sympoſiac. lib.* 9, *Probl.* 15.

Haſta —— altè *bibit* acta cruorem.
Æn. XI, 804.

Ver. 320. —καλενῶπα ἰδὼν Δαναῶν.] Sol nimirùm Achivis tum fortè oculos perſtrinxit.

Ver. 321. —πῖσι δὲ.] *Tum verò illis*—. Vide ſuprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad β', 160.

Ver. 323. Οἱ δ' ὥστ'.] Οἱ δ', ὥς'. Vide ſuprà ad *ver.* 271.

Ver. 324. —δύω.] Ut intelligantur videlicet comparatè *Hector* & *Apollo*.

Ibid. —κλονέουσι.] *Al.* κλονέασι.

Ver. 326. Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ——· ἐν γὰρ Ἀπόλλων Ἧκε φόβον.]

—— hæc cernens, arcum intendebat Apollo
Deſuper: omnis eo terrore——
——, omnes vertebant terga Sabæi.
Æn. VIII, 704.
Ver. 336.

Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀιλεύς·
Ἴασος αὖτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἕλε δῖος Ἀγήνωρ.
Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπιθε,
Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, μέσῳ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ὣς οἱ τὸν ἐναίρεσκον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
Τάφρῳ, καὶ σκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
Ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο· δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας,

Hector quidem Stichiúmque & Arceſilaum occidit;
Hunc quidem, Bœotorum ductorem ære-loricatorum;
Illum verò, Meneſthei magnanimi fidum ſocium.
Æneas autem Medonta & Iaſum interfecit:
Ac quidem nothus filius Oïlei divini
Erat Medon, Ajacis frater; habitabat autem
In Phylace terrâ, procul à patriâ, virum cùm occidiſſet
Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:
Iaſus verò, dux quidem Athenienſium erat,
Filius autem Spheli vocabatur Bucolidæ.
Meciſteum autem occidit Polydamas, Echiúmque Polites
Primâ in acie, Cloniúmque interemit nobilis Agenor.
Deïochum porrò Paris percuſſit extremum in humerum à-tergo,
Fugientem inter propugnatores; penitus autem æs adegit.
Dum *autem* hi illos ſpoliabant armis, interim Achivi
In foſſam & palos delapſi profundam,
Huc & illuc fugiebant; introibántque murum, neceſſitate-*adacti*.
Hector autem Trojanos hortabatur, altùm clamans,

Ver. 336. —ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς.] Cod. *Harleian.* ἣν εἶχ' Οἰλεύς, vel, (ut alii ſcripſerunt, notante *Euſtathio,*) Ἰλεύς.

Ver. 338. —Σφήλοιο καλέσκετο.] Quoniam *Homerus* aliàs ſcribit καλέεσκον, & καλέεσκε, ideò *Barneſius* & hîc edidit, Σφήλε καλεέσκετο. Quod etſi analogiâ non improbabili, ſine codicibus tamen factum non oportuit. Nam quâ ratione οἴχνεχον, ι, 790; & οἴχνεσκε, hujus libri *ver.* 640, ſcriptum legimus; eâdem ratione κάλεσκε, & καλέσκετο, ſcribui potuit. Non, quod commentus eſt *Barneſius*, ex καλέσκω & οἰχνέσκω, quæ nulla ſunt; ſed ex καλέω & οἰχνέω.

Ver. 339. Μηκιστῆ.] Fortè ſcripſerit *Homerus* Μηκιστέα· Quod & ipſum pronuntiabatur Μηκιστῆ. Attamen Τυδῆ eâdem formâ occurrit, δ', 384; niſi & ibi fortè ſcribendum Τυδέα, pronuntiandum Τυδῆ. Nàm Τυδέα, Θησέα, Πηλέα, & ſimilia, ultimam ſemper *producunt* neceſſariò. Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 343. —πρόφρα δ'.] *Barneſius* edidit, προφρά δ'. Nam τὸ "Δὲ," *inquit*, παρέλκει. Quod eſt ineptiſſimum. Vide ſuprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad Θ', 160.

Ver. 348.

Νηυσὶν ὄπισσόμεσθ', ἐὰν δ' ἔναρα βροτόεντα·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
Αὐτῷ οἱ θάνατον μητίσσομαι, ὄφρ' ἂν καὶ τόν γε
Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
Ἀλλὰ κύες ἐρύσσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι καλῳ ἐλάσεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατ' οἴχας· οἱ δ', ὡς αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· πρόπαροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
Ἐς μέσσον καλέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον

In naves ut irruerent, omitterèntque ſpolia ſanguinolenta;
" Quem autem, *inquiebat*, ego ſeorſum à navibus alibi animadvertero,
" Ibi ei mortem moliar, neque ſatìs eum
" Fratréſque ſororéſque rogi participem-facient mortuum,
" Sed canes *eum* diſtrahent ante urbem noſtram.
Sic fatus, ſcuticâ ſuper-humeros feriens-impulit equos,
Adhortans Trojanos per ordines: illi verò, cum ipſo
Omnes minacitèr-clamantes, dirigebant trahentes-currum equos,
Clamore immenſo: ante autem Phœbus Apollo
Facile labra foſſæ profundæ pedibus proruens
In medium dejecit; munivitque-tanquam-ponte-facto viam

Ver. 348. Ὃν δ' ἂν ἐγὼν.] Γίνεται ἡ —— ἐὰν κατὰ σκοτα μελαγχολῇ, —— ὅταν, τὸ νῦν ἔασας, ἀφ' ἑτέρας ἐφ' ἕτερον παράσκοπον μεταβῇ· —— Τῷ δὲ μιμητικῷ, κινεῖ ἐν ἀγῷ τὰ ἀκροώμενον. Οἷόν ἐστιν, —— "Ἐκλωρ ἦ, " —— Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ——. " Ἀπὸ γὰρ τῆς διηρημαλιχῆς μελέβαλεν εἰς τὸ ὑποληπτικόν. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 8. Ἔτι γε μὴν ἔθ' ὅτε περὶ παράσκοπα διηγήματα ὁ συγγραφεὺς, ἐξαίφνης παρενεχθεὶς, εἰς τὸ αὐτὸ παράσκοπον [*al.* αὐτοπαράσκοπον] ἀνήμειβόσατο· ἐν ἔστι τοιοῦτον εἶδος, ἐμβολή τις πάθους· " "Ἐκλωρ ἦ, —— Ὃν δ' ἂν ἐγὼν —— " Οὐκοῦν ἡ μὴ διήκουσιν, ἅτε παρέπεσαν, ὁ ποιητὴς παράσκοπον ἑαυτῷ· ἡ δ' ἀπὸ τόπου ἀτελὴν, τῷ θυμῷ τῷ ἡδέμονος ἐξαπίνης, ἀδὲν παράδηλόσας, παρεῖπεν. Ἐφύχελο γὰρ, εἰ παρενεστίθει, " Ἔλεγε ἦ τοιά τινα, ἐν τοῖα ὁ "Ἐκλωρ." Νεωὶ ἦ ἔτθακεν αὖτις ἡ μελαγχόνολα ἡ τῶ λόγω μελέδασις. Διὸ ἐν ἡ παράχρησις τῷ χύματος τότε, κίνικα ὀξὺς ὁ κύριος ὢν, διαμέλλειν [*al.* διαμῆναι] τῷ γραφεῖ μὴ δίδωσι, ἀλλ' ὀλίγους ἐπαναλάζη μελαγχόλιον ἐκ παρασκόπων εἰς παράσκοπα. *Longin.* § 27. " Hæc " ſchemata —— & convertunt in ſe " auditorem, nec languere patiuntur, ſub- " inde aliquâ notabili figurâ excitatum. " *Quintilian. lib.* 9. *cap.* 3. Imitatus eſt hoc ſchema *Virgilius*,

—— & cava tempora ferro
Trajicit: " I, verbis virtutem illude " ſuperbis. " *Æn.* IX, 634.

Ubi (ut rectè notavit *Tollius*) ſi, quod reticetur, [" & *ſubjicit*, "] adjeceris; totus ille indignantis animi impetus, velut injectis pedicis retinebitur infringetúrque, omniſque decor ſententiæ corrumpetur. Eſt & aliud (notante eodem *Tollio* ad locum jam è *Longino* citatum,) apud *Horatium*:

——conſpexit, ut aiunt,
Adraſum quendam, vacuâ tonſoris in umbrâ
Cultello proprios purgantem leniter ungues;
" Demetri, puer——
" ——abi, quære, & refer; unde do- " mo quis? " *Lib.* 1. *Epiſt.* 7.

Ubi, ſi itidem illa quæ ſubintelliguntur, [" & *vocans puerum ſuum Demetrium, di-* " *xit*, "] addideris; quantum ſententiæ venuſtati deceſſurum ſit, facilè advertes.

Ibid. —ἑτέρωθι νοήσω.] *Dionyſ. Halicarn.* loco jam ſuprà citato, legit; ἑτέρωσε νοήσω. *Tollius* in *Vaticanis* duobus *Longini* MSS repperit, ἐθέλοντα νοήσω· " Quod, *inquit*, " mihi diutiùs conſiderandum videtur. " At hoc unde acciderit, videre eſt ſuprà ad *β'*, 391.

Ver. 351. —κύες ἐρύσσι.] *Al.* ἐρύσσει. Cæterùm quâ ratione, κύες, hîc ultimam producat; item ἔχον, *ver.* 354; & ὥστε, *ver.* 381; vide ſuprà ad *ά*, 51.

Ver. 353. —Τρώεσσι κατ'.] *Al.* Τρώεσσιν ὅλη.

Ver. 358.

Μακρὴν, ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίγνετ', ὁππότ' ἀνὴρ σθένεϊ πειρώμενος ἥσῃ.
Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἓν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Αὖ ποσσὶν συνέχυσε καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
Ὣς ῥα σὺ, ἧϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φῦζαν ἐνῶρσας.
Ὣς οἱ μὲν κατὰ νῆας ἐρηρύοντο μύοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα, Γερήνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ πὴρ πολυπύρῳ,
Ἢ βοὸς, ἢ οἰὸς κατὰ πίονα μηρία καίων,
Εὐχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·

Longam & latam, quàm-longè haſtæ jactus
Pertingit, cùm vir roboris *ſui* periculum-faciens jaculatur.
Hâc *viâ* illi profundebantur turmatim; ante verò *ibat* Apollo,
Ægidem habens venerandum: diruebat autem murum Achivorum
Facilè admodum, ut cum quis arenam puer prope mare;
Qui poſtquam fecerit ludicra-puerilia animo infantis,
Deinceps iterùm deſtruit pedibus & manibus, luſitans.
Ita tu, arcitenens Phœbe, multum laborem & ærumnam *operoſam*
Confudiſti Argivorum, ipſiſque trepidam-fugam immiſiſti.
Atque hoc-modo illi quidem ad naves compellebantur *tandem* ſe ſiſtentes;
Invicémque adhortantes, & omnibus diis
Manus attollentes, altâ-voce vota-faciebant unuſquiſque.
Neſtor autem maximè, Gerenius, cuſtos Achivorum,
Precabatur, manus porrigens cœlum versùs ſtellatum;
" Jupiter pater, ſi unquam aliquis tibi in Argo tritici-ferace,
" Vel bovis, vel ovis pinguia femora comburens,
" Precatus eſt ut rediret, tu autem promiſiſti & annuiſti;

Ver. 358. —ὅσσον τ'.] *Quàm longè utique*———.

Ver. 359. Γίγνετ'.] Ita *Barneſius* ex MSS. *Al.* γίνετ'. Quod perinde eſt. Nam & id primam producit.

Ibid. —σθένεϊ πειρώμενος.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* Uſus: *Suarum ſibi virium periculum faciens*———.

Ibid. —ἥσῃ.] *Al.* εἶσι· &, ἧσι.

Ver. 363. Ὅς τ' ἐπεὶ ἓν.] *Qui videlicet poſtquam ex arenâ, quam dixi,*———.

Ibid. —ποιήσῃ.] Ita Cod. *Harleianus*; Atque ita edidit *Barneſius* ex duobus MSS. *Al.* ποιήσῃ. Quæ & ipſa loquendi ratio, *Homero* non inuſitata.

Ver. 365. Ὣς ῥα.] *Sic, inquam,*——,

Ibid. —ἧϊε.] *Al.* ἧϊε. Ὅτι παντὸς ἦσσον ὁ ἥλιος τὰ ἀκλῖνα. Vide ſuprà ad ά, 43 & 75.

Ver. 371. —ἀστερόεντα.]

———ſtellantis regia cœli.
Æn. VII, 210.

———cœlum ſtellis fulgentibus aptum.
Æn. XI, 202.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ.] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam *Jupiter*, multò potiùs Ζεὺς πατὴρ eſſe credam, quàm *Juvans pater*.

Ver. 374. —νοστῆσαι.] *Al.* νοστήσειν.

Ver. 377.

Τῶν μνῆσαι, κὴ ἄμπνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ' ἔτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς ἔφαθ' οὐχόμενον· μέγα δ' ἔκλυπε μητίετα Ζεύς,
Ἀργείων αἴτιον Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ', ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Οἱ δ' ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καλαβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ἶς ἀνέμων· ἡ γάρ τε μάλισά γε κύμαθ' ὀφέλλει·
Ὡς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵπποις δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο,
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψι μελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, πρὸς σώματα εἰμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', εἷος μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀλαπαδνὸς Εὐρυπύλοιο
Ἧστό τε, καί τ' ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῷ
Φάρμακ', ἀκήμαλ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.

375 " Horum memento; & arce, Olympie, sævum diem:
" Neque sic à Trojanis finas domari Achivos.
Sic dixit orans: grande autem intonuit providus Jupiter,
Preces exaudiens Neleïdæ senis.
Trojani autem, ut intelligere-sibi-videbantur Jovis voluntatem Ægiochi,
380 Acriùs in Argivos irruebant, recordabantúrque pugnæ.
Veluti autem magna unda maris vasti
Navis supra latera *in eam* transcendit, quandò urget
Vis venti; hæc enim maximè undas auget:
Sic Trojani magno *cum* clamore per murum scandebant.
385 Equos autem ubi-misissent, intrò ad puppes pugnabant,
Hastis utrinque-acutis cominùs; hi quidem ex curribus,
Illi verò è navibus ex-alto nigris quas conscenderant,
Longis cum contis, qui sibi in navibus jacebant
Ad-navale-prælium-apti, compacti, os induti ære.
390 Patroclus autem, quamdiù quidem Achivique Trojanique
Murum circa pugnabant, veloces extra naves;
Tamdiu ipse in tentorio virtutem-amantis Eurypyli
Sedebátque, & hunc oblectabat sermonibus; inque vulnere gravi
Pharmaca, medelas spargebat atrorum dolorum:

Ver. 377. Ὣς ἔφαθ'—· μέγα δ' ἔκλυπε.] Audiit, & cœli genitor de parte serenâ
Intonuit lævum.—— *Æn.* IX, 630.
Ibid. —μητίετα.] Vide suprà ad ά, 175.
Ver. 379. —νόον.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, κλύπον.
Ver. 381. Οἱ δ' ὥστε.] Οἱ δ', ὥστε—. Vide suprà ad *ver.* 271.
Ver. 383. —ἡ γάρ τε.] *Etenim ea* ——. Cod. *Harleian.* ἡ γάρ ῥα.
Ver. 386. —ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν.] Ita Cod. *Harleian.* Atque ita *Barnesius* rectè edidit, ex MSS tribus. Vulgg. ἀμφιγύοισιν αὐτοσχεδόν.
Ver. 388. —τά ῥα.] *Quæ, ut fit; Quæ, ut solitum est,* ——.
Ver. 389. —σώμα.] *Al.* σώμαθ'.
Ver. 392. —ἐνὶ κλισίῃ ἀλαπαδνὸς Εὐρυπύλοιο.] Suprà, *lib.* λ', 842; & *lib.* μ', 1.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γόον ἔλλο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, κὴ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καὶ ἀπρηνέσσ' · ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα ·
Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δυάμαι, χαλέονλί περ ἔμπης,
Ἐνθάδε παρμενέμεν · δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν ·
Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων πολιὸν πετέτω · αὐτὰρ ἔγωγε
Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
Τίς δ' οἶδ', εἴκεν οἱ, ζὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
Παρειπών; ἀγαθὴ γὰρ παραφάσις ἐστιν ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόνλα πόδες φέρον · αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δυάνλο,
Παυροτέρους περ ἐόνλας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
Οὔτε πολὺ Τρῶες Δαναῶν ἐδυάνλο φάλαγγας
Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν.
Ἀλλ' ὥστε σάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθυνέῃ

395 Sed poſtquam murum impetu-cum-magno-ingreſſos advertit
Trojanos, ac Danaorum ortus eſt clamórque fugáque,
Ejulavit utique deinde, & ſua percuſſit femora
Manibus pronis; lugénſque, verbum dixit;
" Eurypyle, non ampliùs tecum poſſum, indigente licèt,
400 " Hîc manere; ſanè enim magnum certamen ortum eſt:
" Sed te quidem famulus oblectet: at ego
" Feſtinabo ad Achillem, ut impellam *eum* ad pugnam.
" Quis autem ſcit, ſi fortè ei, favente deo, animum moveam
" Admonitu *meo?* Bona utique admonitio eſt amici.
405 *Atque* hunc quidem ſic locutum, pedes ferebant: At Achivi
Trojanos ingruentes ſuſtinebant conſtanter; nec tamen poterant,
Pauciores *illos* licèt exiſtentes, repellere à navibus;
Neque itidem Trojani Danaorum valebant phalangibus
Perruptis, tentoriis ſe-immiſcere neque navibus.
410 Sed ſicuti amuſſis lignum navale dirigit

Ver. 396. —χύετο ἰαχή.] Vide ſuprà ad ξ', 456.

Ver. 397. —κὴ ὣ πεπλήγετο μηρὼ.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Formæ Mediæ* Uſus: *Sua ſibi percuſſit femora.*

——palmis percuſſa lacertos,
Auxilium vocat.—— *Æn.* VII, 503.

Ver. 398. —δ' ἔπος ηὔδα.] *Al.* ὃ πρόσθε ηὔδα.

Ver. 400. —δὴ γὰρ.] *Reverâ enim; Nam præfectò*——.

Ver. 402. Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα.] Vide ſuprà ad ν', 324.

Ver. 403. —εἴκεν οἱ.] Quâ ratione hîc, εἴκεν, ſyllabam ultimam, etiam extra cæſuram, producat; vide ſuprà ad ά, 51. Παρειπὼν, verſu ſequente, cùm ſit vox ex duabus *compoſita*, priorem ſimili ratione produxit. Vide ſuprà ad ζ', 62 & 337.

Ver. 405. —πόδες φέρον.] Quò te, Mœri, pedes?
Virg. Eclog. IX, 1.
Quod vel hinc liquet non eſſe ſermonem agreſtem ſolummodò, propriúmque Ruſticorum. Vide *Victorii varias Lection. lib.* 36. *cap.* 3.

Ibid. —Ἀχαιοὶ Τρῶας ——οὐδὲ δυάνλο, ——ὅτε —— Τρῶες Δαναῶν.] Εἰκότως ἰσόρροπος ἡ μάχη· Οἱ μὲν γὰρ, ἐλπίδι τῆ νικᾶν ἐφοπλίζανλο· οἱ δὲ, ὑπολυόμενοι σωτηρίας, ἐσάπτοντο. *Schol.*

Ver. 406. —οὐδὲ δυάνλο.] *Al.* οὐδ' ἐδυάνλο. Ut infrà, *ver.* 416.

Ver. 407. —παρὰ.] *Al.* ἀπό.

Ver. 408. Οὔτε.] *Al.* Οὐδέ.

Ver. 409. —οὐδὲ.] *Al.* ἠδέ.

Ver. 410. —ἐξιθυνέῃ.] *Al.* ἐξιθυνέῃ, & ἐξιθυνέοι.

Ver. 411

Τέκτον' ἐν παλάμῃσι δαήμονα, ὅς ῥά τε πάσης
Εὖ εἰδῇ σοφίης, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὣς μὲν τῶν ὄπτι ἴσα μάχη τέλεσ' πολέμοιό τε.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντα θεείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ γὰρ μιῆς πεὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδυάντο
Οὔθ' ὁ γε ἐξελάσαι, σ' ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὁ γε ἀψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἔνθ' ἦα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμα Αἴας,
Πρὸ ἐς νῆα φέροντα, πυρὸς σῆτα βάλε δουρί·
Δάπτησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεὼς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε, σ' Λυκίοισιν ἐπέκλετο, μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες, σ' Λύκιοι, σ' Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν σθένεϊ τῷδε·
Ἀλλ' ἦα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Fabri in manibus periti, qui totam
Benè callet artem præceptis Minervæ:
Sic quidem horum æqualitèr pugna porrecta erat, præliúmque.
Atque alii quidem circa alias pugnam pugnabant naves;
Hector verò contra Ajacem inceſſit gloriâ-ſublimem.
Hi itaque circa unam navem capiebant *bellicum*-laborem, neque poterant
Neque hic illum vi-abigere, & incendere igni naves;
Neque ille hunc repellere, poſtquam prope-admôrat Deus.
Tunc filium Clytii Caletorem illuſtris Ajax
Ignem in navem ferentem, ad pectus percuſſit haſtâ:
Fragorem verò edidit cadens, torriſque ei excidit manu.
Hector autem ut advertit conſobrinum oculis *ſuis*
In pulvere procubuiſſe, navem ante nigram;
Trojanóſque & Lycios adhortatus eſt, altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
" Ne qua jam recedatis à pugnâ in anguſtiâ hâc:
" Sed filium Clytii ſervate, nè ei Achivi
" Arma detrahant in certamine ad naves *humi* delapſo.

Ver. 411. —ὅς ῥά τε.] *Qui utique.* —.

Ver. 412. —εἰδῇ.] *Al.* εἰδάς.

Ver. 413. —μάχη —πολέμοιό τε.] Vide ſuprà ad η, 232, 279.

Ver. 415. Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντα.] Ἀκέσασθαι γὰρ ἦτταν (ſuprà, ξ', 418) θέλει, ὑπὸ τῆς θεᾶς ὀπτευόμενον. *Schol. MSS, apud Barneſium.*

Ver. 418. —ἐπεί ῥα —γε.] *Quando quidem*; *Quoniam videlicèt* ——.

Ver. 419. —Καλήτορα —πῦρ —φέρουσα —βαλε.] Ardentes tedas alii ad faſtigia jactant.
Ilioneus ſaxo, atque ingenti fragmine montis,
Lucetium, portæ ſubeuntem *igneſque ferentem*,
——ſternit.—— *Æn.* IX, 568.

Ver. 421. Δάπτησεν.] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver. 423. Ἐν κονίῃσι πεσόντα.] Vide ſuprà ad ν', 508.

Ver. 426. Μὴ δή πω.] *Nequaquam, quæſo* ——. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ὡς εἰπὼν, Αἴαντ᾽ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Τῶ μὲν ἅμαρθ᾽· ὁ δ᾽ ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱὸν,
Αἴαντ᾽ θεράποντα, Κυθήριον, ὃς ῥα παρ᾽ αὐτῷ
Ναῖ᾽, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τὸν ῥ᾽ ἔβαλεν κεφαλῆι ὑπὲρ οὖατ᾽ ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔσαότ᾽ ἄντ᾽ Αἴαντ᾽· ὁ δ᾽ ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λυτο δὲ γυῖα.
Αἴας δ᾽ ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Τεύκρε φέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκλαγε πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
Τὸν δ᾽ Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκλανε· πῆ νύ τοι ἰοὶ
Ὠκύμοροι κῆρ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
Ὡς φάθ᾽· ὁ δὲ ξυνέηκε· θέων δέ οἱ ἄντα παρέστη,
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· μάλα δ᾽ ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει·
Καί ῥ᾽ ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Πωλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοίδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ᾽ ἵππους·

Sic fatus, in Ajacem jaculatus eſt haſtâ fulgenti:
Atque ab eo quidem aberravit: ac deinde Lycophronem, Maſtoris filium,
Ajacis famulum, Cytherium, qui cum illo
Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris inclytis;
Hunc utique percuſſit caput ſuper aurem acutâ haſtâ,
Stantem propè Ajacem: Hic autem ſupinus in pulvere
Navis à puppe humi decidit; ſolutaque ſunt *ei* membra.
Ajax autem exhorruit, fratrémque allocutus eſt;
" Teucer dulciſſime, ſanè nobis interfectus eſt fidus ſocius
" Maſtorides; quem nos, Cytheris huc profectum,
" Æquè-ac charos parentes honorabamus in ædibus;
" Hunc autem Hector fortis occidit: Ubinam jam tibi ſagittæ
" Letiferæ, & arcus, quem tibi dedit Phœbus Apollo?
Sic dixit: Hic autem intellexit; currénſque ei propè aſtitit
Arcum tenens in manu reſilientem, atque pharetram
Sagittiferam; perquàm autem citò ſagittas Trojanis immittebat;
Et percuſſit Clitum Piſenoris illuſtrem filium,
Polydamantis ſocium, præclari Panthœdæ,
Fræna manibus tenentem: Hic quidem exercebatur equis-regendis;

Ver. 429. —ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad ά, 140.
Ver. 433. Τόν ῥ᾽.] *Hunc inquam*, ——.
Ver. 437. —δὴ.] *Profectò* ——.
Ver. 440. —πῆ νύ τοι ἰοὶ;]
Πάνδαρε, πῆ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί,
Καὶ κλέος; —— ε, 171.
——Ubi nunc nobis Deus ille magiſter
Nequicquam memoratus? ——Ubi fama per omnem
Trinacriam? —— *Æn.* V, 391.
Ver. 444. —βέλεα.] Ita Cod. *Harleianus*. Atque ita edidit *Barneſius* ex MS. Rectè, & ſecundum uſitatam *Homero* ſcribendi rationem. *Vulgg.* βέλη· quomodo ſcilicèt & ipſum βέλεα pronuntiabatur.
Ver. 447. —ὁ μὲν —— · τάχα δ᾽.] Reſpondent hîc ita inter ſe, ὁ & ὃ· ut interpoſitum iſtud, Τῷ γὸ —— χαριζόμενος, tanquam Parentheſi incluſum intelligatur.

Ver. 448.

Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖστ' κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι τε Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ἄτις ἐρύκακεν, ἱεμένῳ περ·
Αὐχένι γάρ οἱ ὄπιθε πολύσθενος ἔμπεσεν ἰός·
Ἥιπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κεῖν' ὄχεα κροτέοντες· ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πωλυδάμας, τὼ πρῶτος ἐναντίον ἦλυθεν ἵππων.
Τὸς μὲν ὅγ' Ἀστυόῳ, Πρωτιάονος υἷϊ, δῶκε·
Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
Ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοθώρηκι
Αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ὀπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλ' ὃ λήθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
Ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ

Eà enim dirigebat, quà multò plurimæ turbabantur phalanges,
Hectori & Trojanis gratificans: ſtatim verò ei
Venit malum, quod ab eo nemo arcuit, ardenti licét:
Cervici enim ejus à tergo luctuoſa incidit ſagitta:
Decidit autem de curribus, retroceſſerúntque ejus equi,
Vacuos currus ſuccutientes-magno-cum-ſonitu: Rex verò ſenſit citiſſimè
Polydamas, & primus obviàm venit equis.
Atque hos quidem ille Aſtynoo, Protiaonis filio, dedit:
Multiſque *eum* hortabatur prope *ſe* tenere in conſpectu
Equos: ipſe autem rurſus profectus primis-pugnatoribus miſtus eſt.
Teucer autem aliam ſagittam in Hectorem ære-armatum
Depromebat, & repreſſiſſet quidem *eum* à pugnâ prope naves Achivorum,
Quandoquidem ei pugnanti-fortiſſimè ſagittâ-aſſecutus eripuiſſet animam:
Sed non latuit Jovis prudentem mentem, qui cuſtodiebat
Hectorem, Teucrúmque Telamonium gloriâ privavit;
Qui *ſcilicèt* ei ſcitè-tortum nervum in eximio arcu

Ver. 448. Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖστ'.] ——— in hoſtes
Irruit; & quà tela videt denſiſſima, tendit. *Æn.* IX, 554.

Ver. 450. —ἱεμένῳ περ.] *Schol.* ποθοῦντι. *Al.* ἱεμένων περ.

Ver. 451. Αὐχένι γάρ οἱ.] Quâ ratione, γὰρ, hîc producatur; item ὅς, & ἐϋστρεφέα, *ver.* 463; & ᾗ, *ver.* 478; & γὰρ, *ver.* 488; vide ſuprà ad α, 51.

Ibid. —ὄπιθε ——ἔμπεσεν.] *Schol.* Ἀποστρεφόντων τὰ ἄρματα τῶν Τρώων, πρὸς τὸ ἐξ ἴσου πολεμεῖν ὑπεβεβηκόσιν τοῖς νεῶν τοῖς Ἕλλησιν, ἵνα ὁ Λυκίων τοξαμενὸς πρὸς τοὺς ἵππους βέβληκε τοῦ αὐχένος. Meliùs & ſimpliciùs, ut mihi quidem videtur, Dna *Dacier*, juveni hoc *præcipiti*, & *quoquoversùm* equis incitatis *diſcurrenti*, accidiſſe commiſcitur.

Ver. 454. —πρῶτος ἐναντίον.] *Al.* πρῶτος ἐναντίος. Sed πρῶτος ἐναντίον, auribus magis placet.

Ibid. —ἦλυθεν.] Poſtulat Temporum ratio, ut ſit ἦλυθεν hîc ab Aoriſto ἦλυθον, non à Præterito (quod vocant) ἦλυθα. Vide ſuprà ad α, 37.

Ver. 461. —ὃς ῥ' ἐφύλασσεν.] Si iſtud, ἐφύλασσε, referatur ad ea quæ hîc *ſequuntur*; tum, ὅς ῥα, illud erit quod Latinè dicitur, "*qui utique*"——. Sin, ἐφύλασσε, referas ad ea quæ *præceſſerunt*, *ver.* 254, 255; tum erit ὅς ῥα, "*qui, ut dictum eſt*,"—.

Ver. 463. Ὅς οἱ.] *Al.* Ὅς ῥ' οἱ.

Ibid. —ἐϋστρεφέα.] Quibus vocabulis *Genitivus* fit —έως, iiſdem *Accuſativus* itidem fit —έᾱ. Vide ad α, 265; & ad ν', 46. Quibus autem *Genitivus* fit —έος, iiſdem &

Ῥῆξ' ὀβὶ τῷ ἐρύονλι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
Ἰὸς χαλκοβαρὴς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνηλον δ' προσηύδα·
Ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ὀβὶ μήδεα κείρει
Δαίμων ἡμελέρης, ὅ, τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός·
Νεῦρὶω δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ὣ οἱ ἔδησα
Πρωΐον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκονλας ὀϊστούς.
Τὸν δ' ἠμείβε' ἔπειλα μέγας Τελαμωνιος Αἴας·
Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰὸς
Κεῖσθ, ἐπεὶ ζωέχθε θεὸς, Δαναοῖσι μεγήρας
Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὤμῳ,
Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
Μὴ μὰν ἀπτερδεί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τελαθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·

Rupit in *Hectorem* trahenti; detorquebatur autem ei aliò
Sagitta ære-gravis, arcúsque ei excidit è manu.
Teucer verò cohorruit, fratrémque allocutus est;
" Eheu, certè jam penitùs pugnæ consilia præcîdit
" Deus nostræ, qui mihi arcum excussit manu;
" Nervum autem disrupit recens-tortum, quem ei illigaveram
" Hodiè-manè, ut sustineret crebrò exilientes sagittas.
Huic autem respondit deindè magnus Telamonius Ajax;
" O amice, quin *tu* arcum quidem sine, & crebras sagittas
" Jacere; quoniam confregit deus, Danais invidens:
" Sed manibus sumptâ longâ hastâ, & scûtum *ferens* humero,
" Pugnáque *ipse* in Trojanos, & cæteras excita copias:
" Nè sine-labore saltem victores licèt, capiant
" Naves bonis-transtris-instructas; sed recordemur pugnæ.
Sic dixit: ille verò arcum quidem in tentoriis reposuit:
Ac circum humeros scutum sibi-cepit quadruplex;
Capitique forti galeam scitè-factam imposuit,
Equinis-setis-comantem, terribiliter autem & crista desuper nutabat:

Accusativus fit pariter —ίᾰ. Quare ᾰ breve quo pacto hîc producatur, vide suprà ad ά, 51.

Ver. 468. —ὅ, τε.] *Qui scilicet*; *Qui utique*———.

Ver. 469. —ἣν οἱ ἔδησα.] *Al.* ἐτέδησα.

Ver. 472. —ἔα—κεῖσθ] Respondet Græcum ἐάω, Latino " *sino:* " Unde, eodem significatu, (inusitatum " *posino,* " contractum in) " *pono:* " Quod proindè primam producit, quum *posui* & *positus* corripiantur. Etymologici ineptè deducunt ex ποτὶ θῶ.

Ver. 475. —ὄρνυθι.] Quâ analogiâ fit δίδω, δίδοθι· eâdem analogiâ fit ὄρνῡ, ὄρνῦθι. Nec in his ullus unquam est Licentiæ locus. Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 477. —μνησώμεθα.] *Al.* μνησαίμεθα.

Ver. 478. —ὁ δ'.] " *Et* δὲ," inquit *Barnesius*, " *scribi potest.* " Quod quàm ineptè sit dictum, sentiet quisquis Latinè, pro " *ille verò,* " scripserit " *ille sanè.* "

Ver. 481.] Deest hic versus in plurimis MSS.

Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἴαντι παρέσῃ.
Ἔκλωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀἰχμαχηταί,
Ἀνέρες ἔσσε, φίλοι, μνήσασθε σθένεος ἀλκῆς,
Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἀνδρὸς ἀρίστου Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
Ἠμὲν ὀτρύνοντος κῦδος ὑπέρτερον ἐγείρῃ,
Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἢὲ τυπείς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· ἦ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε ζόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος· εἴκεν Ἀχαιοὶ
Οἴχονθ' ζὺν νηυσὶ φίλην ἐς παλείδα γαῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.

Sumpsit autem & validam haſtam, præfixam acuto ære;
Perrexitque ire, admodúmque celeritèr currens Ajaci aſtitit.
Hector autem, ut vidit Teucri inutiles-factas ſagittas;
Trojanóſque & Lycios adhortatus eſt, altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
" Viri eſtote, amici, recordaminique ſtrenuæ fortitudinis,
" Naves ad cavas: jam enim vidi oculis
" Viri primarii à Jove inutiles-factas ſagittas.
" Admodùm utique facilis-agnitu Jovis hominibus eſt potentia,
" Tum quibus gloriam ſuperiorem dederit,
" Tum quos minuat, & nolit defendere:
" Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobiſque auxiliatur.
" Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem veſtrûm
" Vulneratus eminùs vel cominùs, mortem & fatum aſſecutus fuerit,
" Moriatur: Non ei indecorum *erit* pugnanti pro patriâ
" Mori; at uxórque ſalva *erit*, & filii in-poſterum,
" Et domus, & patrimonium integrum; ſiquidem Achivi
" Abeant cum navibus dilectam in patriam terram.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuſcujuſque.

Ver. 488. —δὴ γὰρ ἴδον.] *Certè enim*——. Vide ſuprà ad ξ', 433, 504; & ad β', 158. *Barneſius* legi hîc &, δὴ γάρ ῥ' ἴδον, annotat. Sed nihil opus.

Ver. 491. —ἐγειραλίξῃ, ——μινύθῃ τε.] *Al.* ἐγειραλίξῃ, ——μινύθῃ τε. Minùs rectè: Ut liquet ex ſequenti ἐθέλῃσιν· notante *Barneſio*.

Ver. 494. —νηυσὶν ἀολλέες.] *Al.* νηυσὶ διαμπερές.

Ver. 496. —ὃ—ἀεικὲς.] Vide ſuprà ad ver. 11.

Dulce & decorum eſt, pro patriâ mori.
Horat.
—— pulchrumque mori ſuccurrit in armis. *Æn.* II, 317.

Ver. 497. —ἢ παῖδες ὀπίσσω.] Καλὴ ἡ προσθήκη τῆ "οἰκος," πρέπον διαλοχιῶ τὴ γήμας παρεσᾶσα. *Schol. Victorian.*

Ver. 499. Οἴχονθ'.] *Al.* Οἴχονται. Id quod ſpem indicat *firmiorem*: Sed cum præcedente, εἶκεν, minùs aptè congruit.

Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
Ἠὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
Ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἐμβασδὸν ἴξεσθαι ἣν παλίδα γαῖαν ἕκαστος;
Ἦ οὐκ ὀτρύνει λαὸν ἅπαντα
Ἕκτωρ, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλεαι ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ἡμῖν δ' ὅττις τῶδε νόος ἔσσεται ἠὲ μῆτις ἀμείνων,
Ἠὲ αὐτοσχεδίῃσι μίξαι χεῖράς τε μένος τε.
Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
Ἠὲ δηθὰ σεύεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ὧδ' αὖτως πρὸς νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
Ὡς εἰπὼν, ὄτρυνε μένος ἑκάστου θυμόν.
Ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἕταρον, μεγαθύμων δῆχον Ἐπειῶν.

Ajax verò viciſſim ex-alterâ-parte hortatus eſt ſuos ſocios;
" *Proh* pudor, Argivi! Nunc ſatius *fuerit*, vel *penitùs* periſſe,
" Vel ſervatos eſſe, & avertiſſe mala à navibus.
" An ſperatis, ſi naves ceperit pugnam-expeditè-ciens Hector,
" Pedibus *vos* perventuros eſſe in ſuam patriam terram ſingulos?
" Annon incitantem auditis copias *ſuas* omnes
" Hectorem, qui jam ad naves incendendas animo-fertur-incitato?
" Non certè ad tripudium jubet ire, ſed ad pugnam.
" Nobis itaque nulla hâc *eſt* ſententia, & *nullum* conſilium melius,
" Quàm ut cominùs miſceamus manúſque robúrque.
" Melius *erit*, aut periſſe ſemel, aut vitam-ſervâſſe;
" Quàm per-longum-tempus paulatim-conſumi in gravi pugnâ,
" Ita inultos ad naves, à viris deterioribus.
Sic fatus, incitavit robur & animum uniuſcujuſque.
Tunc Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium,
Ducem Phocenſium: Ajax autem interfecit Laodamanta,
Ductorem peditum, Antenoris clarum filium:
Polydamas autem Otum Cyllenium interemit,
Phylidæ [*Megetis*] ſocium, magnanimorum ducem Epeiorum;

Ver. 502. —ἄρκιον.] Malè hîc Scholiaſtes; αὐτάρκες, ἱκανόν. Non vidit nimirùm, ſententiam eſſe, ex elegantiſſimâ Apoſiopeſi, *comparativam*. Νῦν, ἢ ἀπολέσθαι ἢ σωθῆναι, ἄρκιον ἢ δηθὰ σεύεσθαι. Sicuti infrà, *ver.* 511, 512.

Ver. 504. Ἦ ἔλπεσθ', —Ἐμβασδὸν ἴξεσθαι.]

Fidite nè pedibus; ferro rumpenda per hoſtes
Eſt via. —— *Æn.* X, 372.

Ver. 505. Ἐμβασδὸν.] Vide ſuprà ad ζ', 434.

Ver. 507. —ὃς δὴ.] *Qui planè* ——, Vide ſuprà ad ξ', 433, 504; & ad β', 158.

Ver. 508. —μάχεσθαι.] *Al.* μάχεσθε.

Ver. 510. —αὐτοσχεδίῃσι.] Ita Cod. *Harleianus*: Atque ita alibi *Homerus*. *Al.* αὐτοσχεδίην.

Ver. 511. Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι.]

Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι.
Τὸν δύσνυμφ' ἐμοὶ. —— *Sophocl. Aj.* 480.

Ver. 513. —ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.] *Al.* ἐν ἀνδράσι πανυστάτοισιν.

Ver. 523.

Τῷ ῥ' Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πωλυδάμας· ἐξ οὗ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
Αὐτὰρ ὅγε Κρείσμω στῆθος μέσον ἔτασε δουρί·
Δοῦπησεν δ' ἐσω, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Τόφρα δ' τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς δὲ εἰδὼς,
Λαμπετίδης, (ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, δὲ εἰδότα θοῦριδος ἀλκῆς·)
Ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος ἔτασε δουρὶ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφορεῖ γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
Ἐς πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
Ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὀλέθρου.
Τὸν δ' Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρόταλον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δ' χαμάζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσιν νέον φοίνικι φαεινός.

520 In *Polydamanta* verò Meges irruit, simul-ac-hoc-vidisset; at in-obliquum se declinavit
Polydamas; & ab eo quidem aberravit *Meges:* Non enim Apollo
Sinebat Panthi filium inter primos-pugnatores domari:
Sed *Meges* Crœsmi pectus medium vulneravit hastâ;
Fragorémque *is* edidit cadens, *Megésque ei* ab humeris arma detrahebat.
525 Intereà autem *Megeti* insiliit Dolops, hastâ-pugnandi peritus,
Lampetides, quem Lampus genuit præstantissimus virorum
Laomedontiades, peritum strenuæ pugnæ:
Hic *Dolops* tunc Phylidæ [*Megetis*] medium scutum percussit hastâ,
Cominùs impetu-facto; densus autem tuitus est thorax,
530 Quem utique ferebat cavitates-firmiter-conjunctas-habentem; quem quondam Phyleus
Attulit ex Ephyre, fluvio à Selleënte:
Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes,
In pugnam ferendum, *adversus* hostes munimen:
Qui ei & tunc filii à corpore defendit perniciem.
535 *Dolopi* autem, Meges galeæ æreæ equinis-setis densæ
Coni-basin extremam percussit hastâ acutâ,
Abrupitque equinum conum ejus: *ita ut* totus-*conus* humi
Deciderit in pulvere, recens puniceo-colore fulgens.

Ver. 523, & 528. —ἔτασε.] Vide suprà ad ν, 192; & ad α, 140.

Ver. 524. Δοῦπησεν.] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 526. —φέρτατος ἀνδρῶν.] Cod. *Harleian.* φέρτατον. Minùs rectè.

Ver. 532. —γάρ οἱ.] Quâ ratione, γδ', hîc producatur; & ὅς, *ver.* 534; vide suprà ad α, 51.

Ver. 534. —ἤρκεσ'.] *Al.* ἔρκεϊ.

Ver. 536. —ὀξυόεντι.] Vide suprà ad ε, 50.

Ver. 538. Κάππεσεν ἐν κονίῃσι.] Vide suprà ad ν', 508.

Ibid. —νέον φοίνικι φαεινός.] Νεωστὶ φοινικῷ χρώματι βεβαμμένος· ut rectè Scholiastes. Quod autem statim adjicit, ὅ ἐστιν, ἐρυθρῷ τῷ αἵματι, absurdè dictum est. Nam, ut rectè notavit

Ἕως ὁ τῷ πολέμιζε μιὼν, ἔτι δ' ἤλπετο νίκλω,
Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμωΐτως·
Στῆ δ' ὄπιθεν ἐξ ὤμου ἀρηρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὄπιθεν·
Αἰχμὴ δ' στέρνοιο διέσυτο μαιμώωσα,
Πρόσω ἰεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τὼ μιὼ ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δ' κασιγνήτοισι κέλευε
Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκετaονίδην ἐνένιπεν
Ἵφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μιὼ εἰλίποδας βῶς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δ' Τρώεσσιν·
Ναῖε δ' παρὰ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; ἠδέ νύ τοί περ
Ἐνρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιῶ κλαμιμόιο;
Οὐχ' ὁρᾷς, οἷον Δόλοπες πεὶ τεύχε' ἔπεσσιν;
Ἀλλ' ἕπευ· ἢ γὰ ἔτ' ἐστὶν ἀπόσαδὸν Ἀργείοισι

Dum *hoc modo* Meges cum Dolope pugnabat perſtans, & adhuc ſperabat victoriam,
Interim *Megeti* Menelaus Mavortius venit adjutor;
Stetitque *Dolopi* à-latere cum haſtâ, latens; percuſſitque humerum à tergo;
Cuſpis verò pectus tranſegit rapido-impetu-acta,
Ulteriùs tendens: is autem pronus prolapſus eſt.
Tum illi quidem irruerunt, ærea arma ab humeris
Detracturi: Hector verò cognatos adhortabatur
Omnes valdè; primùm autem Hicetaonidem increpabat
Fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes boves
Paſcebat in Percotâ, hoſtibus procul abſentibus:
Sed poſtquam Danaorum naves veniſſent utrinque-remis-actæ;
Reverſus ad Ilium eſt, excellebátque inter Trojanos;
Habitabátque juxta Priamum; iſque eum honorabat æquè ac filios:
Hunc Hector *jam* increpabat, verbáque fecit, dixitque;
" Itáne verò, Melanippe, remiſsè-agemus? nec vel tibi
" Movetur-curâ tuum cor, *ob* conſobrinum occiſum?
" Nonnè vides, ut Dolopis circum arma *bi* occupantur?
" Sed ſequere: Non enim ampliùs licet eminùs cum Argivis

tavit Dna *Dacier*, nondum vulneratus erat Dolops. Sed neſcio an fortè ſcripſerit Scholiaſtes, ἐρυθρῷ τῷ βάμματι.

Ver. 539. Ἕως ὁ.] Pronuntiabatur raptim legentibus, ac ſi ſcriptum fuiſſet ὥσω, vel ὥσευ, vel ὥσυ. Simili ferè ratione, ac quâ ex ἄλοκα fit ἄλκα· ν', 707.

Ver. 540. Τόφρα δέ.] Vide ſuprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad ϑ', 160. *Barneſius* edidit Τοφρὰδε· &, τὸ " δὲ, " inquit, περιττὸν. Quod eſt ineptiſſimum.

Ver. 542. —μαιμώωσα.] Vide ſuprà ad *ver.* 317.

Ver. 543. —ἄρα.] *Ut fit*, ———.

Ver. 544. Τὼ.] *Menelaus & Meges.*

Ver. 545. —κέλευε.] *Al.* κέλευσε. Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 546, & 552. —ἐνένιπεν.] Ita edidit *Barneſius* ex MS. Rectè. *Al.* ἐνίσσεν.

Ver. 552. Τόν ῥ'.] *Hunc, inquam*, ——. Refertur nimirùm ad *ver.* 546.

Ver. 553. Οὕτω δὴ.] *Siccine verò, quæſo*, ———? Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 554. —ἀνεψιῶ.] Vide ſuprà ad *ver.* 24.

Ver. 557.

Μάρναθζ, πρίν γ' ἠὲ καὶ ἀκλαυκλάμφ, ἠὲ καὶ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κλάθζ τε πολίτας.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, κὴ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κὴ κρατερὰς ὑσμίνας.
Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες ζόοι, ἠὲ πέφανθ'·
Φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυθ', οὔτε τις ἀλκή.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' κὴ αὐτοὶ ἀλέξασθζ μεμάασιν·
Ἐν θυμῷ δ' βάλοντο ἔπος· φράξαντο δ' νῆας
Ἐρκεϊ χαλκείῳ· ὄπᾳ δ' Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔτις ζεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Οὔτε ποσὶν θάασσον, οὔτ' ἄλκιμος, ὡς ζύ, μάχεσθζ·
Εἴτινά πᾳ Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλῃθα.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸ δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, κὴ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

" Pugnare, priuſquam vel occiderimus *eos*, vel *illi* à culmine
" Ilium excelſam ceperint, interfecerintque cives.
Sic fatus, ipſe quidem præibat; ille verò ſimul ſequebatur, deo-par vir.
Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax;
" O amici, viri eſtote, & pudorem habete in animo;
" Et alius alium verecundantes-obſervate, per acres pugnas:
" Verecundantium quippe virorum plures ſalvi, quàm occiſi ſunt;
" Fugientium verò neque gloria exurgit, nec ullum auxilium.
Sic dixit: Illi verò etiam per-ſe arcere *hoſtem* prompto-erant-animo;
Mente autem reponebant verbum; muniebántque naves
Muro aheneo: In *eos* autem Jupiter Trojanos excitabat.
Antilochum autem impellebat pugnâ ſtrenuus Menelaus;
" Antiloche, nemo te junior eſt alius Achivorum,
" Neque pedibus velocior, neque robuſtus, ſicut tu ad pugnandum:
" *Aggredere*, ſi quâ aliquem Troüm exiliens virum percutere-poſſis.
Sic fatus, ipſe quidem rurſus receſſit, hunc quum incitaverat:
Exiliit igitur *Antilochus* extra primos-pugnatores, & jaculatus eſt haſtâ fulgenti,

Ver. 557. —καὶ' ἄκρης.] *Al.* κὴ κρῆς.
——ruit alto à culmine Troja.
Æn. II, 290.
——ſternitque à culmine Trojam.
ibid. 603.

Ver. 558. —κλάθζ.] *Al.* κλᾶθζ· quod eſt Ionicum κλῆθζ, *poſſidere*. Κτάθζ, ex κλάομαι, vocalem ᾱ habet productam; Κτάθζ, ex κλείνομαι, vocalem ă corripit, & ſolummodò Conſonantium *poſitione* ſyllabam producit. Vide quæ ſuprà de πρᾶτλε, τάτλε· πρᾶξαι, τάξαι· & de ſimilibus dicta ſunt; ad ν', 392.

Ver. 564. —ὄρνυθ'.] Vide ſuprà ad γ', 460.

Ver. 567. Ἐρκεϊ χαλκείῳ.] *Schol.* τῷ κύκλῳ τῷ ἀπίδων.

Ver. 568. —βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.] *Al.* μέγας Τελαμώνιος Αἴας. Minùs rectè hoc in loco, ex *ver.* 560 ſuprá. Quod enim ſequitur, *ver.* 572, ——ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, de *Menelao* aptiùs quàm de *Ajace* dictum.

Ver. 571. Εἴτινα ——βάλῃθα.] *Al.* βάλοιθα. Habet autem & πάθος & vim peculiarem Apoſiopeſis iſta; *O, ſiquem*, —; *Gauderem, ſiquem* ——; *Aggredere, ſiquem* ——; Σκόπᾳ, εἴτινα——. Innuit autem *Hectorem*; ſicuti ſuprà, *ver.* 458, & alibi.

Ver. 573.

Ἀμφί ἑ παπλήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' Ἱκεταόνος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀρᾴβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὡς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
Βλημένῃ ἁίξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὡς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θεῶν ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
Ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
Ὅστε κυνὰ κλείνας, ἢ βουκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
Φεύγῃ, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθῆμεναι ἀνδρῶν·
Ὣς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα σονόεντα χέοντο·

Circum se ſpectans: Trojani autem receſſerunt,
Viro jaculante: is verò non irritum telum emiſit;
Sed Hicetaonis filium animoſum Melanippum,
Euntem in pugnam pecuſſit pectore ad papillam;
Fragorem verò edidit cadens, & ſonitum-dedere arma ſuper ipſo:
Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum
Vulneratum accurrit, quem è cubili exilientem
Venator aſſequutus fuerit jaculando, ſolveritque membra:
Sic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicoſus,
Arma detracturus: Sed non latuit Hectorem nobilem,
Qui ei obvius venit currens per prælium:
Antilochus autem non manſit, impiger licèt exiſtens bellator;
Sed is fugit quidem, feræ quæ malum patravit ſimilis,
Quæ canem ubi-interfecerit, vel bubulcum circa boves,
Fugit, antequàm multitudo congregetur virorum:
Sic fugit Neſtorides; in eum verò Trojanique & Hector,
Clamore cum ingenti, tela luctuoſa fundebant:

Ver. 573. —ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 577. Νισσόμενον.] *Al.* Νεισόμενον.

Ver. 578. Δούπησεν δὲ.] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ibid. —ἀρᾴβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, τὴ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.

Ver. 579. —κύων ὡς.] *Al.* λέων ὡς. Minùs rectè.

Ibid. —ὅς τ'.] *Qui utique*——. Similémque habent vim iſta τόν τ' & ὅς τε, *ver.* 580 & 587.

Ver. 584. Ὅς ῥα.] *Qui proindè* ——; *Qui, ut expectandum erat*, ——.

Ver. 586. Ἀλλ' ὁ γὸ ἔτρεσε.] *Al.* Ἀλλὰ παρέτρεσε.

Ver. 587. —κυνὰ κλείνας, ἢ βουκόλον, — φεύγῃ πρίν περ.]

Ac velut ille, priùs quàm tela inimica ſequantur,
Continuò in montes ſeſe avius abdidit altos
Occiſo paſtore lupus magnóve juvenco,
Conſcius audacis facti; caudamque remulcens
Subjecit pavitantem utero, ſylvaſque petivit:
Haud ſecùs —— *Æn.* XI, 809.

Ver. 592.

Στῆ δ' μελασρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δ', λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μέγα σθένος, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, ἐκ κῦδος ἀπαίνυτο· τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πηλαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάματον· Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρτὼ
Πᾶσαν ὑπεκρήνειε· τὸ γὰρ μύε μητίετα Ζεύς,
Νηὸς καιομένης ζέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐκ γὰρ δὴ τότε ἔμελλε παλίωξιν πεδὰ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ὀπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πηλαμίδαο, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·

Stetit tamen conversus, postquam venit ad agmen sociorum.
Trojani autem, leonibus similes cruda-vorantibus,
In naves ruebant; Jovisque perficiebant mandata;
Qui eis semper excitabat robur magnum, debilitabátque animos
Argivorum, & gloriam auferebat; horum verò excitabat-animos.
Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere
Priamidæ, ut navibus recurvis immanè-ardentem ignem
Injiceret indefessum; Thetidisque enormem supplicationem
Totam perficeret: Hoc enim expectabat providus Jupiter,
Navis ardentis splendorem oculis ut-videret.
Ex illo enim *tempore* erat iterùm-in-fugam à navibus
Conjecturus Trojanos, Danaisque gloriam præbiturus.
Hæc cogitans, naves in cavas suscitabat
Hectorem Priamidem, perquàm ardentem etiam per se.
Furebat autem is, veluti cum Mars hastam-vibrans, vel pernicioſus ignis
In montibus furit, profundæ in densis-recessibus sylvæ:

Ver. 592. Τρῶες δ'.] Quâ ratione, δ', hîc producatur; item γὰρ, *ver.* 596, 610, 613; & ἔθελε, *ver.* 615; & δώσαλο, *ver.* 617; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm Cod. *Harleian.* hîc habet, Τρῶες δ' αὖ.

Ver. 594. Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μέγα σθένος.] Vide suprà ad ν', 44.

Ibid. —θέλγε.] ἐχαύνα· Schol. inedita in Cod. *Harleiano.*

Ver. 597, 598, 604. —Πηλαμίδῃ, —— ἀκάμαλον, —— Πηλαμίδαο.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 599. —μητίετα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 601. Ἐκ γὰρ δὴ τότε.] *Nam ex eo videlicèt tempore* ——. Vide suprà ad ξ', 433.

Ibid. —παλίωξιν.] Vide suprà ad *ver.* 24.

Ver. 604. —μεμαῶτα.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 605 —ἢ ὀλοὸν πῦρ.] *Tanaq. Faber*, Notis ad *Longini* § 9, scribendum contendit, ἢ ὀλοὸν πῦρ, *quâ ratione ignis*, &c. Alioquin enim, *quî* (inquit) *stare poterit quod sequitur*, ἀφλοισμὸς ὁ ——? Nempe istud, ἀφλοισμὸς ὁ ——, syntaxi admodùm inficetâ rettulit vir eruditus ad *Martem*, quod ab *Homero* dictum est de *Hectore*.

Ver. 606. Οὔρεσι —— τάρφεσιν.] *Al.* ταρφέσιν· A ταρφὺς vel ταρφύς. Ut ὄρεα nimirùm, adjecto epitheto, dicantur τερφία. Syntaxi valdè perplexâ & inconcinnâ.

Ibid. —ὕλης.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 607.

Ἀφλοισμὸς ἦ περὶ σόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δ' ἠλήκτ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μᾶλλον ἐόντα
Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι.
Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρηλίζων,
Ἥ, τινα δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὄρᾳ ἠδὲ τύχῃσι· ἄρισα·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς δυνατὸ ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
Ἴσχον γὰρ πυκινηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα·
Ἥτε μυκᾷ λισσέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε τροφόεντα, τά τε πρόσπολά ἐστιν αὐτῶν·

Spumáque circùm os oriebatur, eique oculi
Fulgebant torvis sub superciliis: circùm autem cassis
Horrendùm tempora quassabatur pugnantis
Hectoris: Ipse enim ei ab æthere erat auxiliator
Jupiter, qui eum plures inter viros solum existentem
Honorabat, gloriâque-extollebat: Brevis enim ævi erat
Futurus: jam enim in eum urgebat fatalem diem
Pallas Minerva sub Pelidæ viribus.
Et sanè volebat *Hector* perrumpere, ordines virorum, tentans,
Quacunque plurimam turbam videret, & arma optima:
Sed nè sic quidem poterat perrumpere, valdè licèt ardens:
Sustinebant enim quadratis-ordinibus conferti, veluti petra
Excelsa, magna, canum mare prope existens;
Quæ sustinet stridulorum ventorum vehementes incursiones,
Undásque ingentes, quæ illiduntur in ipsam:

Ver. 607. —τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέσθην.] —— stant lumina flammâ.
Æn. VI, 300.
——totoque ardentis ab ore
Scintillæ absistunt; oculis micat acribus ignis. *Æn.* XII, 102.

Ver. 613. —ἐπώρνυε——βίηφι.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, ἐπήλυε —— δαμῆναι. Exponúntque Scholia ibidem inedita, ἠπίμαζεν.

Ver. 615. Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι.] Ita Cod. *Harleian.* & hîc, & aliàs sæpiús. *Al.* ἔθελεν. Cæterùm conjuncta sunt hæc cum præcedente *ver.* 605; Μαίνετο——, καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι ——. Ut quod de *Jove* ac *Minervâ* insertum est, tanquam in Parenthesi scilicèt inclusum intelligatur.

Ver. 618. Ἴσχον ——, ἠΰτε πέτρη.]
Ille, velut pelagi rupes immota, resistit;
Ut pelagi rupes, magno veniente fragore
Quæ sese, multis circumlatrantibus undis,
Mole tenet; scopuli nequicquam & spumea circùm
Saxa fremunt, laterique illisa refunditur alga. *Æn.* VII, 586.
Ille, velut rupes vastum quæ prodit in æquor,
Obvia ventorum furiis, expostaque ponto,
Vim cunctam atque minas perfert cœlique marisque,
Ipsa immota manens.— *Æn.* X, 693.
Haud secùs ac moles, quam magno murmure fluctus
Oppugnant; manet illa, suoque est pondere tuta. *Ovid. Metam.* IX, 39.

Ver. 620. Ἥ τε.] *Quæ utique*——.

Ver. 621. —τροφόεντα.] *Al.* τροφέοντα.

Ibid. —πρόσπολά ἐστιν αὐτῶν.] *Al.* αὐτῇ· & ἀκτῇ· & ἀκτῶν·

——Ω;

Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ·
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοὴ ἐν νηῒ πέσῃσι
Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφὲς, ἡ δέ τε πᾶσα
Ἀχνὴ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ἱστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναυτῶν
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,

Sic Danai Trojanos ſuſtinebant firmiter, neque fugiebant.
At *Hector* fulgens igne undique, inſiliit turbæ:
Irruit autem, veluti cùm unda velocem in navem illiſerit
Impetuoſa è nubibus ventis-aucta, *navis* autem tota
Spumâ cooperta eſt, ventique vehemens flatus
In velo fremit; trepidántque animo nautæ
Timentes; parvulo enim ſpatio à morte *diſtantes* ſubvehuntur:
Sic ſcindebatur animus in pectoribus Achivorum.
At *Hector*, tanquam leo infeſtus bobus ſuperveniens,

——Ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐπ' ὑψηλῇ, ὅτε καπνῷ νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ· —— *β*, 394.

Ver. 624. —ὡς ὅτε κῦμα ——, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται.] Ὁ δὲ Ὅμηρος πῶς; —— "Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα ——, ὑπ' "ἐκ θανάτοιο φέρονται." Ἐπεχείρησε μὲν ὁ Ἄραλος τὸ αὐτὸ τοῦτο μιμεῖσθαι, —— "ὁλί-"γον δὲ διὰ ξύλον αἶσ' ἐρύκῃ·" πολλῷ μείζων αὐτὸ ὁ γλαφυρὸν ἐποίησεν, ἀλλὰ φοβερά· ἔτι δὲ παρῴκισε τὸ κίνδυνον, εἰπὼν —— "ἐρύ-"κῃ." —— Ὁ δὲ Ποιητὴς [Ὅμηρος] οὐχ ἅπαξ παροξύνει τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τὰς αἰεὶ μανίαις ἀτολυμήρους εἰκονολογῶν· ὁ μὲν τὰς προθέσεις, ἀσιωπήτους ἔασας, σιωπαλήσας παρὰ φύσιν, ὁ δὲ εἰς ἀλλήλας συμπλασάμενος, "ὑπ' ἐκ θανά-"τοιο," τῷ μὴ σιωπηλοὶ πάθει τὸ ἔργον ἐμοίως ἐβασάνισεν· τῇ δὲ τῶν ἔπων σιωπήλῃ, τὸ πάθος ἀκόρεστον ἀπετλάσατο, ὁ μὲν τὸν λέξεσι τὸ κινδυνῶν τὸ ἰδίωμα, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται." *Longinus*, § 10. Sed & *pedes dactylici* in iſtis ſex verſibus, (Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος —— θανάτοιο φέρονται), *ver.* 623——628,) quàm numerosè & volubiliter vim impetúmque depingant tum *Hectoris* tum *procellæ* ingruentis, non indignum obſervatu: Vide ſuprà ad *γ*', 363.

——ſtridens Aquilone procella
Velum adverſa ferit, fluctuſque ad ſidera tollit.
Franguntur remi; tum prora avertit, & undis
Dat latus; inſequitur cumulo præruptus aquæ mons.

Hi ſummo in fluctu pendent, his unda dehiſcens
Terram inter fluctus aperit.
Æn. I, 106.

Pulcherrima & hæc: "*Veruntamen brevi-*"*tas illa Homeri* (inquit *Tollius*, Notis ad "*Longini* § 10,) *plus mihi habere videtur* "*horroris, dum uno velut contuitu omne pe-*"*riculum oculis ſubjicitur*; *At apud Vir-*"*gilium nimiùm picta pleraque plus habent* "*elegantiæ, quàm terroris.*"

Ibid. —ἐν νηῒ.] *Al.* ἐνὶ νηῒ.

Ver. 625. —ἀνεμοτρεφὲς.] *Al.* ἀνεμοτραφές.

Ver. 630. Αὐτὰρ ὅγ' —— Ἀχαιοὶ ——ἐφόβηθεν.] De hâc elegantiſſimâ ſpecie conſtructionis ἀνακολούθῳ, quâ ſententia, ab alio inchoata exordio, mutatâ derepente loquendi ratione, in aliam quaſi inopinatò ſyntaxin definit; auctoribus optimis, tum Græcis, tum Latinis, non inuſitatâ; vide ſuprà ad *β*', 353, 681; ad *γ*', 211; ad *ζ*', 510; ad *κ*', 224, 437; & ad *Odyſſ. μ*', 73. Οὐκ εὐσυνάκτως ἡ —παραβολὴ, ἀλλὰ δυσαπόδοτος· ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ εὐθείας, "αὐτὰρ ὅγε," —— ἐκ ἀπέδωκε συνήθως, οἷον, "ὡς ὁ Ἕκτωρ" —— ἀλλ' ἀνακολούθως πρὸς τὰς Ἀχαιὰς —— ἐποίησεν ἡ ἀποδοσιν. ——Hi dẽ tis eĩtoi ẽ ὀpitndẽs tẽ rhẽ pragmátōn ágei kainótēti ẽ poiēlikẽi siōpēxomoiōthēnai phasín, ẽ deinaplasíai pleíon tẽ siōpẽntos, ōs oîon enthusiōntos. Ὁμḗr mégalo tresteíxen· eítoi án, ouk atrestzōs. *Euſtath.*

Αἵ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἕλεϑ' μεγάλοιο νέμονϑ'
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς ἄπιφ ζάφα εἰδὼς
Θηρὶ μαχέσασϑαι, ἕλικϑ βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
Ἧτοι ὁ μὲν πρώτῃσι ϑ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοσιχάζ, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
Βοῦν ἔδϛ, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπετρέσσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηϑεν ὑφ' Ἕκτορι ϑ Διὶ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρεῖϑ φίλον υἱὸν, ὃς Εὐρυσθῆϑ ἄνακτϑ
Ἀγγελίης οἴχεσκε βίηφι Ἡρακληείῃ·
Τῷ γὰρ πατρὸς πολὺ χείρονϑ υἱὸς ἀμείνων
Παντοίας ἀρετὰς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσϑαι,
Καί νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὃς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδϑ ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδϑ ἄντυγι πάλτο,

Quæ in irriguo-loco paludis magnæ paſcuntur
Innumeræ, intérque eas *ſit* paſtor haud rectè gnarus
Cum ferâ pugnare, camuris-cornibus bovis circa cædem:
Atque hic quidem cum primis aut poſtremis bobus
Uſque ſimul-graditur, *leo* verò in medias irruens
Bovem vorat, cæteræque omnes territæ-fugiunt: ſic tunc Achivi
Divinitùs in-fugam-conjecti-ſunt ab Hectore & Jove patre
Omnes; *Hector* autem ſolum occîdit Mycenæum Periphetem,
Coprei dilectum filium, qui *Copreus* Euryſthei regis
Nuncius ibat ad vim Herculeam:
Hoc *utique* genitus erat ex patre multò deteriore filius præſtantior
Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando;
Et prudentiâ *quoque* inter primos Mycenæorum fuit:
Qui tunc Hectori gloriam ſuperiorem præbuit:
Converſus enim retrò, in ſcuti extremâ-orâ offendit,

Ver. 631. Αἵ ῥα τ'.] *Quæ, ut fit,*——. *Quæ, ut ſolitum eſt,* ——.

Ver. 633. Θηρὶ.] *Al.* Χηρί.

Ver. 634. —πρώτῃσι ϑ ἠ ἐχάλιησι.] Ὁ ϑ, "ϑ," σωιδεσμϑ, inquit Scholiaſtes, ἀντὶ τοῦ, "ἢ," διαζευκτικῶς κεῖϑ· ὅπερ ἄμεινον· ἵν' ᾖ, παῖς πρώταις ἢ ὑστάταις. Atqui Poëta, opinor, non voluit, "*primiſve vel ulti-*"*mis*; ſed, "*modò primis, modò ulti-*"*mis.*"

Ver. 636. —ὡς τότ' Ἀχαιοὶ ——ἐφόβηθεν.]

At Danaûm proceres, Agamemnoniæque phalanges
Ut vidêre virum fulgentiaque arma per umbras;
Ingenti trepidare metu. Pars vertere terga,
Ceu quondam petiere rates: ——
Æn. VI, 489.

——omnis, eo terrore,——;
——omnes vertebant terga——.
Æn. VIII, 70[illegible]

Ver. 639. —ἄνακτϑ.] *Al.* ἀίθλων. S. cuti infrà, τ', 133.

Ver. 640. —οἴχεσκε.] *Ire ſolebat.* Vide ſuprà ad ν', 84.

Ibid. —βίηφι Ἡρακληείῃ.] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 641. —πατρὸς πολὺ χείρονϑ υἱὸς ἀμείνων.]

——dignus patriis qui lætior eſſet
Imperiis, & cui pater haud Mezentius eſſet. *Æn.* VII, 653.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετὰς.] *Al.* Παντοίων ἀρετῶν.

Ver. 644. Ὃς ῥα.] *Qui, ut dixi,*—— ver. 638.

Ver. 645. —ὑπ'.] *Al.* ὐ.

Τλὼ αὐτὸς φορέεσκε, ποδλωκὲς ἕρκος ἀκόντων·
Τῇ ὅγ' ἐνιβλαφθεὶς, πέσεν ὕπλιος· ἀμφὶ δὲ πήλης
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄλκι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων,
Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδυνάντο, ἐ ἀχνύμενοί περ ἑταίρῳ,
Χρῆσμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐχάνοντο νεῶν, πρὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
Νῆες, ὅσαι πρῶτ' εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὴ νεῶν μὲν ἐχώρησαν ὑπ' ἀνάγκης
Τῶν προλέρων, αὐτοῦ δὲ πρὸς κλισίησιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασσεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς
Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Λίσσετ' ἰὼν πρὸς πάντας γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ

Quod ipse gestabat, talare munimentum adversus-jacula:
Eo hic impeditus, cecidit supinus; cassis autem
Terribiliter circumsonuit circa tempora prolapsi:
Hector autem citò animadvertit, currénsque ei propè astitit,
Pectorique hastam infixit, charósque ipsum prope socios
Interfecit: Illi autem non poterant, tristes licèt ob socium,
Opitulari; ipsi enim valdè timebant Hectorem nobilem.
Intra-ordines autem recesserunt navium, circúmque eos sepserunt extremæ
Naves, quæ propiùs *à mari* subductæ erant; *hostes* autem certatim-insequebantur.
Argivi igitur à navibus quidem recesserunt præ necessitate
Prioribus, illic autem ad tentoria manserunt
Conferti, nec dissipabantur per castra: Retinebat enim pudor
Et metus; perpetuò enim vociferantes-hortabantur invicem:
Nestor autem maximè, Gerenius, Custos Achivorum,
Obtestabatur per parentes supplicans viro cuique;
" O amici, viri estote, & cum-pudore reveremini animo

Ver. 650. Στήθεϊ.] *Al.* Στήθεσι.

Ver. 653. Εἰσωποὶ δ' ἐχάνοντο νεῶν.] Huc spectat *Andromaches* illud, apud *Euripidem*, de marito suo *Hectore*, ad *Menelaum*;

Πόσις δ' ὁ κλεινὸς, ὃς σε πολλάκις δορὶ
Ναυτῶν ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίᾳ κακόν.
Androm. ver. 456.

" Εἰσωποὶ δ' ἐχάνοντο νεῶν " οἱ Ἀχαιοὶ, —— ὑποστείλαντες ἑαυτοὺς ὑπὸ τὰς νῆας. —— ἢ ἐν ᾧ ἦσαν ἔχοντες, διὰ τὴν ἧτταν, τὰς πρὸς τῷ τείχει νῆας, ἃς εἶχεν ἡ γαῦτα πρῶτα. —— " πρὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι νῆες, ὅσαι πρῶτ' εἰρύατο, " —— ἵνα ἡ γαῦτα μὴ ἔχωσι τὰς ἐν θαλάσσῃ πρώτας, πρὸ ὀφθαλμῶν ἢ τὰς ἐν τῷ τείχει πρεσβείρας. *Eustath.*

Ver. 654. —τοὶ δ' ἐπέχυντο.] Ad naves ruebant *Achivi* fugientes. *Vel*; eos certatim insequebantur *Trojani*. Pro posteriori sententiâ facit quod sequitur, Ἀργεῖοι δὴ —.

Ver. 657. —οὐδ' ἐκέδασθεν.] *Al.* οὐδὲ κέδασθεν.

Ver. 659. Νέστωρ αὖτε μάλιστα.] Ita *Barnesius* ex MSS tribus; & ex *ver.* 370 suprà. *Al.* Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστα.

Ver. 660. —πρὸς πάντας.] *Al.* πρὸς πάντων.

Ver. 661. —ἀνέρες ἐστὲ· —— μνήσασθε —— ἀλόχων, —— οὐδὲ τοκήων.]

Ultrò animos tollit dictis, atque increpat ultrò: ——
In manibus Mars ipse, viri; nunc conjugis esto
Quisque suæ tectíque memor, nunc magna referto
Facta, patrum laudes. ——
Æn. X, 278.

Ἄλλων ἀνθρώπων· ὅτι τὴ μνήσαθε ἕκας τε
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, κ τκήων, ἠδὲ τοκήων,
Ἡμὴ ὅτεῳ ζώουσι, κ ᾧ καὶ καὶ τεθνήκασι.
Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι ὐ παρεόντων,
Ἐσάμμαι κρατερῶς μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μκὺν τ δυμὸν ἑκάστ·
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφ τε ἀχλύ τε ὦσεν Ἀθλίη
Θεσπέσιον· μάλα δέ ζφι φόως γκέ' ἀμφοτέρωθεν,
Ἡμὴ πρὸς νηῶν, κ ὁμοίτ πολέμοιο.
Ἔκλυεν δ' ἐφεσάνλο βολὴ ἀγαθὸν, τ ἑταίρους,
Ἡμὴ ὅσοι μετόπιθεν ἀφέσασαν, ὐδ' ἐμάχοντ,
Ἠδ' ὅσοι πὰρ νηυσὶ μάχλω ἐμάχοντ θοῇσιν·
Οὐδ ἄρ' ἔτ' Αἴανλι μεγαλήτορι λῴδανε δυμῷ
Ἐσάμμι, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέσασαν ῆες Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκελ' ἐπώχετ, μακρὰ βιβάθων,
Νῶμα ᾗ ξυσὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν δ εἰδὼς,
Ὅς' ἐπεὶ ὲκ πολέων πίσυρας ζωαγείρε ἵππους,

" Alios homines; & recordamini quiſque
" Filiorum, & uxorum, & poſſeſſionis, & parentum,
" Sicui vivunt, & ſicui mortui ſunt.
" Hos per hîc ego ſupplico, non præſentes,
" Ut-ſtetis fortitèr; neque, *quæſo*, vertamini in fugam.
Sic fatus, accendit robur & animum cujuſque:
Illis autem, ab oculis nubem caliginis ſubmovit Minerva
Divinitùs-immiſſam; valdéque ipſis lux coorta eſt utrinque,
Et ex-parte navium, & *ex parte* omnibus-æquè-gravis prælii.
Hectorem autem conſpexerunt pugnâ-ſtrenuum, & ſocios,
Tum quotquot à-tergo abſtiterant, neque pugnabant,
Tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces:
Neque verò ampliùs Ajaci magnanimo placuit mente
Stare, ubi alii conſiſtebant filii Achivorum:
Sed hic naviuin tabulata obibat, magnis-paſſibus gradiens,
Verſabátque contum magnum navalem in manibus,
Compactum clavis-ferreis, duorum-&-viginti-cubitorum.
Ut verò quum vir equis deſultoriis-uti peritus,
Qui poſtquam ex multis quatuor ſelegit equos,

Ver. 664. —ζώουσι, ——καὶ καὶ τεθνήκασι.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ver. 666. —τρωπᾶσθε.] Ita Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus. Quod & *Homero* uſitatius. *Al.* τρωπάεσθε, & τρωπάεσθ.

Ver. 668. —νέφ ἀχλύ ὦσεν Ἀθλίη.] Nempe *Neſtoris* prudentia, & præſens conſilium, Achivis terrorem nonnihil imminuerat. Vide ſuprà ad α, 194; ad β', 169; & ad δ', 92.

Ver. 671. —ἐφεσάνλο.] Editorum nonnulli, ἐφεσάνλο. Quod ferri non poteſt. Vide ſuprà ad α, 140; & ad ν', 1.

Ibid. —βολὴ ἀγαθὸν.] Vide ſuprà ad ξ', 408.

Ver. 674. —Αἴανλι.] Quâ ratione, Αἰανλι, hîc ultimam producat; item μάλα, ver. 695; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 675. —ἀφέσασαν.] Ita *Euſtathius*, & in contextu & in commentario; Ita & Cod. *Harleianus*: Sicuti ſuprà, *ver.* 671. *Al.* ἐφέσασαν.

Ver. 680. Ὅς τ'.] *Euſtathius*; Τὸ δὲ "ὅς τε," ——αἴλι τῷ, ἔτ. ——

Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα πρὸς ἄστυ διώκῃ,
Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
Ἀνέρες, ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρῴσκων, ἄλλοσ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβετο· οἱ δὲ πέτοντο·
685 Ὡς Αἴας ἄλλοτε πολλὰ θοάων ἴκελα νηῶν
Φοίτα, μακρὰ βιβάς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν·
Αἰεὶ δὲ μέρδιον βοάων Δαναοῖσι κέλευε,
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. Οὐδὲ μὴν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
690 Ἀλλ' ὡς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
Ἔθνος ἐφορμᾶται, πολαμὸν πάρα βοσκομενάων,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δολιχοδείρων·
Ὡς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῴροιο
Ἀντίος αἴξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπιθε
695 Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
Αὖτις δὲ δεινὴ μάχη πάρα νηυσὶν ἐτύχθη.

Agitans ex campo magnam ad urbem incitat
Publicam per viam, multique eum admirantes-spectant
Viri & mulieres; ipse autem firmitèr sine-lapsu assiduè
Subsiliens, aliàs in alium alternat; illique *interim* volant:
685 Sic Ajax multa velocium tabulata-excelsa-in-puppibus navium
Obibat, magnis-passibus gradiens; voxque ejus ad æthera perveniebat:
Semper enim terribilitèr clamans Danaos hortabatur
Naves-que & tentoria defendere. At neque Hector
Manebat in Trojanorum turbâ benè armatorum:
690 Sed sicut avium volucrium aquila fulva
Gentem invadit, fluvium juxta pascentium,
Anserum, vel gruum, vel cygnorum longa-colla-habentium:
Sic Hector impetu ferebatur-rectà in navem prorâ-cæruleam,
Prorsùm prorumpens; eúmque Jupiter impellebat à tergo
695 Manu valdè magnâ, concitabátque populum unà-cum ipso.
Iterum verò acris pugna ad naves commissa est:

λως γδ', ἐκ δ' σιώπαχίῳ ἡ παραβολή. Sed omninò erravit vir eruditus. Neque enim ullo pacto fert linguæ græcæ ratio, ut ὅς τε intelligatur ἕτῳ. Et præterea usitatissima est *Homero*, atque etiam concinnior, istiusmodi syntaxis; Ὡς δ' ὅτε ———. Ut reticeatur scilicèt elegantissimè id, quod languidiùs ita supplere possis: "*Sicuti* fit, "*quum*——;" vel, "*Sicuti* res se ha-"bet, *quum*:" vel, (quod *hoc in loco* optimè congruit,) "*Sicuti quum* ostendit se "*homo peritus*———, *qui*" &c.

Ibid. —σιωπαχίῃ.] Τὸ δὲ χωρὶς τοῦ γ' γεράφειν, Ὁμηρικὸν, παρὰ τὴν χρῆσιν, ἢ τῷ λόγῳ πάντη σιωπῶσαν ὀπτικάς. Τὸ γὰρ "σιω-"πᾷ," μᾶλλον προσεχῶς σημαίνει τὸ "σιωπᾶσθαι ἢ σιωπομόζειν." Καὶ ἐν ἄλλοις, "Σιωπὴ δ' ἤνεγεν ἰμᾶσι," (κ', 499,) —σιωπᾶσε τὰς ἵππους. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 8.

Ver. 681. Σεύας.] Cod. *Harleian.* Σεῦσας.

Ibid. —διώκει.] *Al.* διῶκῃ.

Ver. 687. —κέλευε.] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 690. —ὀρνίθων ——αἰετὸς ——Ἔθνος ἐφορμᾶται.]

——————quantum
Chaonias dicunt, aquilâ veniente, columbas. *Virg. Eclog.* IX, 12.

Ver. 691. —πολαμὸν.] Cod. *Harleian.* πόλαμῷ.

Ver. 693. —νεὸς.] *Al.* νεώς.

Ver. 694. —ὦσεν.] *Al.* ἄγεν. Vide suprà ad ν', 44.

Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὣς ἐστυμφύως ἐμάχοντο.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦεν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὸ κακῷ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἑκάστῳ,
Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέσασαν ἀλλήλοισιν.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
Τῇ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
Τόξων αἰκὰς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων,
Ἀλλ' οἵγ' ἐγγύθεν ἰσάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα,
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.

Dixisses certè indefessos & indefatigabiles, inter-se
Occurrere in prælio: tanto cum impetu pugnabant.
Ac pugnantibus hic erat animus: Achivi quidem
Non putabant *se* evasuros è clade, sed perituros:
Trojanis autem credebat animus in pectoribus cujusque,
Naves incensuros esse *se*, occisurósque heroas Achivos.
Atque hi quidem his animis instabant sibi invicem.
Hector autem puppim navis prehendit pontum-transeuntis,
Pulchræ, velocis, quæ Protesilaum advexerat
Ad Trojam, neque retrò reduxit *eum* in patriam terram:
Hujus utique pro nave Achivique Trojanique
Occidebant alii-alios cominus: Neque sanè ii
Sagittarum impetus eminùs expectabant, neque jaculorum;
Sed cominùs stantes, unum animum habentes,
Acutis jam securibus & bipennibus pugnabant,
Et ensibus magnis, & hastis utrinque-acutis.
Multi verò gladii pulchri, nigris-inditi-manubriis, capulis-magnis,
Alii quidem è manibus in-terram cadebant, alii verò ab humeris
Virorum pugnantium: fluebátque sanguine terra nigra.

Ver. 697. —ἀκμῆτας ϗ ἀτειρέας.] ——Ingentem pugnam,—— ——Martem indomitum.—— *Æn.* II; 438, 440.

Ver. 704. —νεὸς ἥψατο.] *Al.* νεὸς ἥψατο. Ut pronuntiaretur scilicet, νᾶος ἥψατο.

Ver. 705 Καλῆς.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 708. —οὐδ' ἄρα τοίγε——.] Ὅρα ἢ φησὶν τὸ κινδυνώδες ἀκμαίας μάχης· ἰὼ κἂν ἄν φησειαν κάλλιον, οὐδ' εἰ πάντες οἱ ῥήτορες εἰς ἓν συνελθόντες μελετήσαιεν. *Eustath.*

Ver. 711. —βε.] *Omninò*——. Vide autem suprà, ad ξ, 433.

Ver. 713. —καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ibid. —μελάνδετα.] *Nigris manubriis inditi.* Malè Barnesius, *nigris illigati vaginis.* Quod hîc minùs convenit.

Ver. 714. —χειρῶν.] Cod. *Harleian.* χειρός.

Ver. 716.

Ἕκτωρ δ' πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐκ μεθίει,
Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·
Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ὁλλέες ὄρνυτ' ἀϋτμή.
Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
Οἵ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαούς.
Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας ἀργὸν ἐόντα Ζεὺς
Ἡμετέρας, νῦν αὖτος ἐποτρύνῃ & ἀνώγῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν·
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
Θρηϊκίῳ ἐφ' ἐπαπόδῳ, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἰσήκει δεδοκημένος· ἔγχει δ' αἰεὶ
Τρῶας ἀμύνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·

Hector autem puppim-*navis* poſtquam prehenderat, non dimittebat,
Summam-puppis-partem manibus tenens; Trojanis verò inclamabat:
" Ferte ignem, ſimúlque & ipſi conferti excitate pugnam.
" Nunc nobis omnium Jupiter inſtar diem dedit;
" Ut naves capiamus, quæ huc diis invitis profectæ,
" Nobis clades multas intulerunt, ignaviâ ſeniorum;
" Qui me, volentem pugnare ad puppes navium,
" Ipſúmque detinebant, inhibebantque exercitum.
" Verùm ſi tum lædebat mentes latè-ſonans Jupiter
" Noſtras, nunc ipſe impellit & jubet.
Sic dixit: Illi autem inde acriùs in Argivos irruebant:
Ajax autem non amplius ſuſtinebat, obruebatur enim telis;
Sed recedebat paululùm, (putans *ſe* moriturum eſſe,)
Ad tranſtrum ſeptem-pedale; liquit verò tabulata navis undique-æqualis:
Ibi ille ſtabat obſervans; haſtâque aſſiduè
Trojanos arcebat à navibus, quicunque ferret indefeſſum ignem:

Ver. 716. Ἕκτωρ δ' πρύμνηθεν——, Οἴσετε πῦρ.] Claſſem, quæ lateri caſtrorum adjuncta latebat,
Aggeribus ſeptam circùm & fluvialibus undis,
Invadit; ſocioſque incendia poſcit ovantes;
Atque manum pinu flagranti fervidus implet. *Æn.* IX, 69.

Ibid. —μεθίει.] Vide ſuprà ad *ver.* 24.

Ver. 717. —ἐκέλευεν.] Vide ſuprà ad γ', 84.

Ver. 718. Οἴσετε.] Cod. *Harleian.* Οἴσεσθε.

Ibid. —ὄρνυτ'.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 719. —πάντων ——ἄξιον.] Πάντων τῶ πολυηθένλων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμυνθύ. *Schol. Vulgg.* Ἀνλάξιον ἀντὶ πάντων ὧν ἐπάχομεν. *Schol. inedita in* Cod. *Harleiano.*

Ver. 724. Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ'.] *At ſi tum reverà*——.

Ibid. —τότ' ἔβλαπτε.] *Euſtathius*, in Commentario ſuo, videtur legiſſe πότε βλάπτε. Id quod auribus non diſplicet.

Ibid. —ἀργὸν ἐόντα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 729. —νηὸς ἐΐσης.] Vide ſuprà ad ά, 306.

Ver. 730. Ἔνθ' ἄρ'.] *Ibi, inquam*, ——.

Ibid. —εἰσήκει.] Si ἔστηκεν dixiſſet, jam non conſtaret Temporum ratio. Vide ſuprà ad δ', 434; & ad ά, 37.

Ver. 731. —ἀκάματον.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Αἰὲὶ ὃ ζμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ἀνέρες ἐσθλοί, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ἦέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
Ἦέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅκ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
Οὐ μάν τις ἄρεδόν ἐστι πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,
Ἦ κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
Ἀλλ' ἐν πεδίῳ Τρώων θωρηκτάων,
Πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης.
Τῷ ἐν χερσὶ φόως, ἀ μειλιχίη πολέμοιο.
Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ὅσις ὃ Τρώων κοίλης ὑπὸ νηυσὶ φέροιτο,
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὠκυμόροιο,
Τόνδ' Αἴας ἔτασκε, δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί·
Δώδεκα δὴ πρόπαροιθε νεῶν αὐτοχέδον ἕτα.

Sempérque horrendùm clamans, Danaos hortabatur;
" O amici, hercëi Danai, famuli Martis;
" Viri estote, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis.
" An aliquos putamus esse adjutores à tergo?
" Aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat?
" Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita,
" Quâ defendamur, suis vicibus succedentem exercitum habentes:
" Sed enim in Trojanorum campo benè armatorum,
" Ponto admoti, longè sedemus à patriâ terrâ:
" Ideò in manibus salus, non in remissione pugnæ.
Dixit, & furens insectabatur hastâ acutâ:
Quicunque utique Trojanorum, cavas ad naves ferretur
Cum igne ardenti, *in* gratiam Hectoris concitantis;
Hunc Ajax vulnerabat, excipiens acutâ hastâ:
Duodecim adeò ante naves cominùs feriit.

Ver. 732. —κέλευεν.] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 736. Ἦέ τι τ' ἔτχος ἄρηος.]

——— Quò deinde fugam? quò tenditis? inquit.
Quos alios muros, quæ jam ultrà mœnia habetis? *Æn.* IX, 781.

Ver. 738. —ἀπαμυναίμεσθ'.] ἐπαμυναίμεσθ'. Cod. *Harleian.* à Πο. *Bentleio* collatus. Βοηθεῖν λάβοιμεν. *Schol. ibidem inedita.*

Ibid. — ἑτεραλκέα δῆμον.] ἀμοιβές· ν', 793.

Ver. 739. —Τρώων πεδίῳ ——, πόντῳ κεκλιμένοι, —— ἐν χερσὶ φόως ——· Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ.]

Nec spes ulla fugæ: rerum pars altera adempta est. *Æn.* IX, 131.
Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deest jam terra fugæ; pelagus, Trojamne petemus?
Hæc ait, & medius densos prorumpit in hostes. *Æn.* X, 377.

Ver. 741. —μειλιχίη.] *Al.* μειλιχίη.

Ver. 742. —ὀξυόεντι.] Vide suprà ad ε, 50.

Ver. 743. —κοίλης ὑπὸ νηυσὶ φέροιτο.] *Al.* κοίλας ὑπὸ νῆας ἄγοιτο. Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, exponunt; ἐρέρεσθαι τῇ εἰμαρμένῃ. Sed aptiùs intelligas; *virtute suâ*, vel, *hortatu Hectoris.*

Ver. 745. —ὀξέϊ δουρί.] *Al.* ἔγχεϊ μακρῷ.

Ver. 746. —ὃ.] *Al.* δή. Longè minùs venustè.

Ibid. —ἕτα.] *Al.* ἔκτα.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π΄.

Ὑπόθεσις τ῀ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Π΄.

ΠΑτρόκλῳ δεηθέντι Ἀχιλλεὺς τ῀ ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιτρέπει ἀναλαβεῖν, ϵ̓ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τ῀ πόλεμον· οἱ δ῁, ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δ῁ Σαρπηδόνα τ῀ Διὸς ἀναιρεῖ, τ῀ παρῄορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα, Πήδασον· ἔπειτα δ῁ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τ῀ πανοπλίαν αὐτοῦ.

Ἐπιγεγραφαί.

Πατρόκλεια.

Ἄλλως.

Πῖ, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμή.

Ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρηὼν μελάνυδρος,
Ἥτε καθ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δ῁ ἰδὼν ὤικτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
Νηπίη; ἥθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

SIC hi quidem de navi bonis-transtris-instructâ pugnabant:
Patroclus autem Achilli astabat, pastori populorum,
Lacrymas calidas fundens; tanquam fons aquis-niger,
Qui utique ab excelsâ petrâ nigram fundit aquam.
Hunc autem intuens miseratus est est pedibus-celer nobilis Achilles,
Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;
" Curnam lacrymaris, Patrocle, tanquam puella
" Parvula? quæ cum matre currens, eam se-*brachiis*-suscipere flagitat,

Ver. 1. Δάκρυα θερμὰ χέων.] Multa gemens, largoque humectat flumine vultum.
Æn. I, 469.

Ver. 5. —ποδάρκης.] Vide suprà ad ά, 58.

Ver. 6. —ἔπεα πτερόεντα.]
——————*verbis*
Quæ tuto tibi magna *volant*.——————
Æn. XI, 380.

Εἰανῷ ἁπλομυχίῃ, καί τ' ἐσυμβλήτην καλερύκῃ,
Δακρυόεσσα δέ μιν πολιὸς ἔρκε, ὄφρ' ἀνέλῃ·
Τῇ ἴκελ', Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
Ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
Ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
Ζώειν μὲν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἀκτορος υἱόν,
Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
Ἦε ζύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκουσι
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα ζφῆς;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἰδομεν ἄμφω.
Τὸν δ' βαρυστενάχων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, ἠτεμυσί τε·
Βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης·

" Veſtem apprehendens, & properantem detinet;
" Lacrymabunda autem ipſam ſuſpicit, ut ulnis-ſe-attollat:
" Huic ſimilis, Patrocle, rorantem lacrymam effundis.
" Anne aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipſi?
" An aliquem nuncium ex Phthiâ audiviſti ſolus?
" Vivere ſanè adhuc aiunt Menœtium, Actoris filium;
" Vivit & Æacides Peleus inter Myrmidonas;
" Quorum utique valdè alterutro triſtaremur mortuo.
" An verò tu Argivorum gratiâ luges, quòd ita pereant
" Naves ad cavas, injuſtitiam propter ſuam?
" Eloquere; nè cela mente; ut ſciamus ambo.
Hunc autem gravitèr-ſuſpirans allocutus es, Patrocle eques;
" O Achille, Pelei fili, multò fortiſſime Achivorum,
" Nè indigneris: tam-gravis enim dolor oppreſſit Achivos.
" Illi enim jam omnes, quicunque antè erant fortiſſimi,
" In navibus jacent eminùs cominúſque vulnerati.
" Eminùs quidem ſauciatus eſt Tydides fortis Diomedes;

Ver. 9. Εἰανῷ.] Vide ſuprà ad ξ', 178; & ad γ', 385.

Ver. 10. —πολιὸς ἔρκε.] *Al.* πολιὸς ἔρχε.

Ver. 13. —Φθίης ἐξέκλυες.] *Al.* Φθίης ἐξ ἔκλυες.

Ver. 16. —ἀκαχοίμεθα.] *Al.* ἀκαχήμεθα.

Ibid. —τεθνειώτων.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 21. —Πηλέος.] *Al.* Πηλέας, & Πηλῆος. Quæ omnia ferri poſſint. Vide ſuprà ad ά, 489.

Ibid. —υἱὲ, μέγα.] Quâ ratione, υἱὲ, hîc ultimam producat; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid. —μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν.]

——O Danaûm fortiſſime gentis.
Æn. I, 100.

Ver. 22. Μὴ νεμέσα.] Qui hoc de *irâ* Achillis adverſus Agamemnonem coërcendâ acceperunt, vim hujus vocabuli prorsùs ignorârunt. Longè aliud eſt, μωΐεσθαι· aliud, νεμεσᾶν. Videatur idem iſte verſiculus ſuprà, κ', 145.

Ibid. —βεβίηκεν—— · Βέβληται—— · Οὐτάσαι.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 23. —δὴ.] *Omninò* ——; *Præſertò*——. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 25. —Διομήδης· ——Ὀδυσσεὺς——, Ἀγαμέμνων· —— Εὐρύπυλος.] ——ἐπαινεῖ τὴν τάξεως· Τὸν μὲν γὰρ βασιλέα ὄντα προβάτλει τῶν ἄλλων, μήτοτε ἡ χαλεπωλίας ὁ Ἀχιλλεὺς ἅμα τῇ τῆς ἐχθρᾶς μνήμῃ προσῆκε ἐπιδοξῶν. Ἀλλ' ἐδ' ἔχαιον τίθησι· διὸ γὰρ ὄντως

Οὕτασο δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληο δ' ἐς Εὐρύπυλον κὴν μηρὸν ὀϊστῷ.
Τὼς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
Ἕλκε' ἀνειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανον ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ·
Μὴ ἐμὲ γὰρ ὧτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Αἰναρέτη· τίς σεῦ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἵππότα Πηλεύς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπλητής·
Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίων ἀλεείνεις,
Καί τινα τοι πὰρ Διὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
Ἀλλ' ἐμὲ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον

" Cominùs verò Ulyſſes haſtâ-inclytus, atque Agamemnon:
" Vulneratus etiam eſt Eurypylus in fœmore ſagittâ.
" Atque hos quidem medici multis-medicamentis-utentes curando-occupati ſunt,
" Vulnera ſanantes: tu verò inexorabilis es, Achille.
" Nè me *unquam* talis utique ceperit ira, qualem tu ſervas,
" In-malum-fortis: Quiſnam à te alius juvabitur poſthàc,
" Si non ab Argivis *nunc* indignam perniciem propulſaveris?
" Immiſericors: non utique tibi pater erat eques Peleus,
" Nec Thetis mater; cæruleum autem te peperit mare,
" Excelſæque petræ; quoniam tibi mens eſt ſæva.
" Quòd ſi aliquod mentibus tuis vaticinium vereris,
" Et aliquod tibi à Jove dixit veneranda mater;
" At me ſaltem mitte citò, ſimúlque cæteras copias præbe

ἅτω, μὴ τῇ τῷ ὀνόματι πρόσφορα τελθῆται κεκμηκὼς ἢ σκαιῶς ἔσῃ, ἀνανθὺς πρὸς τὸ παρεόν. Ὅθεν μέσῳ αὐτῷ δίδωσι τάξιν, ἐπικρέων τὸ μνήμιον, ἢ ἀμβλυώπων τὸ μέσον, διὰ τὴν ἐκλέγεσθαι, ἢ μάλιστα διὰ τὸ ἄγαν βραχυλογίας· Οὐ γὰρ πολλὰς λέξεις ὅπη τῷ βασιλεῖ, καθὰ ἢ ὅπη τῖς ἄλλοις, ἐδαπάνησεν· ἀλλὰ φιλικῶς ἅτως ἐπέδραμψ, " ἠδ' Ἀγα-" μέμνων." *Euſtath.*

Ver. 29. —ἀνειόμενοι.] *Al.* ἀνειάμενοι.

Ver. 31. —τίς σεῦ ἄλλος.] Pronuntiabatur, τίς σέθ' ἄλλος. MS *Barneſii* unus, τί σεῦ ἄλλος; Quod & probat vir eruditus. Sed & ad ſententiam, minùs rectè; & ad conſtructionem cum iſto πὲρ, parùm apté.

Ver. 33. Νηλεὲς· οὐκ ἄρα ———, γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα, Πέτραι τ' ἠλίβατοι.]

——— ——— ἦ ῥα λεαίνας
Μασδὸν ἐθήλασε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ. *Theocrit. Idyll.* III, 15.
Nec tibi Diva parens, generis nec Dardanus auctor,
Perfide, ſed duris genuit te cautibus horrens
Caucaſus, Hyrcanæque admôrunt ubera tigres. *Æn.* IV, 365.

Quo de loco *Macrobius:* " Plenè Virgilius,
" non *partionem* ſolam, ſicut ille quem ſe-
" quebatur; ſed *educationem* quoque *nutrica-*
" *tionis*, tanquam bellualem & aſperam,
" criminatur. Addit enim de ſuo, *Hyrca-*
" *næque admôrunt ubera tigres.* ——— Ad
" criminandos igitur mores, defuit *Homero*,
" quod *Virgilius* adjecit." *lib.* V. *cap.* 11.
Καὶ καλῶς Ὅμηρος εἶπε, " γλαυκὴ δέ σε
" τίκτε θάλασσα," πρὸς τὸ ἀνήμερον εἶναι δοκοῦντα ἢ ἀμείλικτον. *Plutarch. de Solertiâ Animalium.* Φιλικὸν ἡ παῤῥησία, ἢ σεμνόν. ——— ὅθεν αἰδοῦς τὰς παῤῥησιαζομένους, ἢ θαυμάζομεν. ——— Αὐτός γε μὴν ὁ Ἀχιλλεὺς, καίτοι πρὸς ἠγλυκύθυμον ὢν καὶ ἀγανόφρονα, ἀλλὰ δεινὸς ἀνὴρ, ——παρεῖχε τῷ Πατρόκλῳ σιωπῇ καταφέρειν αὐτῷ πολλὰ τοιαῦτα· " Νη-" λεὲς· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ" &c. *Id. de Adulat. & Amic. diſcrim.*

Ibid. —ἵππότα.] Vide ſuprà ad α, 175.

Ver. 34. —σε τίκτε.] *Al.* σ' ἔτικτε. Quod leviculum eſt.

Ver. 38. Ἀλλ' ἐμὲ περ πρόες ὦχ'.] Codd. à *Tho. Bentleio* collati, Ἀλλὰ ἐμὲ πρόες.

Ver. 43.

Μυρμιδόνων, ἵν' πώς τι φόως Δαναοῖσι γλώσσομαι.
Δὸς δέ μοι ὤμοιϊν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
Αἴκ' ἐμέ γοι ἴσκοντες ἀπόχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ὠσαίμεθ' προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιλέσθαι.
Τὸν δ' μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ὤ μοι, διογενὲς Πατροκλεις, οἷον ἔειπες·
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα,
Οὔτε τί μοι πὰρ Διὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
Καὶ γέρας ἀψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κρείτεϊ προβεβήκῃ·
Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
Κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
Δορὶ δ' ἐμῷ κλεάτισσα, πόλιν δϋτείχεα πέρσας,

" Myrmidonum, ſi fortè quid luminis Danais fiam.
" Da autem mihi humeris tua arma ut induam;
" Si fortè, me ob-ſimilitudinem-eſſe-Te credentes, abſtineant à pugnâ
" Trojani, reſpirentque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *jam*: exigua ſanè reſpiratio in bello, *profuerit*.
" Facilè verò integri defeſſos viros prælio
" Repulerimus ad urbem, à navibus & tentoriis.
Sic dixit ſupplicans, valdè demens: certè enim erat
Sibi ipſi mortemque malam, & fatum rogaturus.
Illum autem gravitèr gemens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Hei mihi, nobiliſſime Patrocle, quod dixeris:
" Neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim;
" Neque quidquam mihi à Jove dixit veneranda mater:
" Sed hic gravis dolor cor & animum occupat,
" Quandò æqualem quis voluerit privare-portione-ſuâ,
" Et præmium rurſus auferre *is*, qui potentiâ antecellat:
" Gravis dolor hic mihi eſt, quandoquidem *inde* paſſus ſum mœrores animo.
" Puellam, quam quidem mihi præmium elegerant filii Achivorum,
" Haſtâque meâ quæſiveram, urbe benè-munitâ eversâ;

Ver. 43. —ὀλίγη δέ τ'.] Vertit *Barneſius*, aliique; " *exiguáque fiat*——." Sententiâ non prorsùs incommodâ. Sed minùs videbitur ταυτολόγον, multóque majus inerit πάθος, ſi vertas: " *Vel exiguum ſanè re-* " *ſpirandi ſpatium in bello, non erit inutile.*" Quod & *Barneſium* non fugerat ſuprà, λ', 800.

Ver. 50. Οὔτε θεοπροπίης ——, Οὔτε τί μοι πὰρ Διὸς.] Nempè, nihil *novi*, nihil quod ipſum *terreſfaceret*, nihil quod non *jamdudùm probè noſſet* Patroclus. Nam aliòqui fatum ſuum ſibi à Jove nuntiaverat Thetis, ι, 410. Ut rectè notavit *Barneſius*.

Ver. 53. Ὁππότε δὴ.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 56. —ἄρα.] *Ut nôſti*, ——.

Ibid. —ἔξελον.] Ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν. *Schol.*

Ver. 57. —πόλιν δϋτείχεα πέρσας.] Quâ ratione, πόλιν, hîc ultimam producat; item πρὸς, *ver.* 60; & ᾗ, *ver.* 67; & πόλις, *ver.* 69; vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm Codices

Τλὼ ἀψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης, ὥσεί τιν' ἀτίμητον μελανάϊξω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προλελύχθαι ἐάσομεν· ἦδ' ἄρα περ λῶν
Ἀσπερχὲς κεχολῶσθ' ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
Οὐ πρὶν μιν μετιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε, πτόλεμός τε.
Τὼ δ' ὤμοιϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
Ἆρχε δ' Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
Νηυσὶν ὑπερφιάλως· οἱ δ' ῥηγμῖνι θαλάσσης
Κεκλιάδες, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχουσι,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἅπασ' ἐπὶ βέβηκε,
Θάρσει· ἦ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φύγοιεν, ἐναύλους
Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων

" Hanc rursus è manibus eripuit rex Agamemnon
" Atrides, tanquam ab aliquo honorum-exorte inquilino.
" Sed hæc quidem antè-acta-esse sinamus: neque enim fas erat
" Perpetuò iratum esse animo: At statueram sanè,
" Non priùs iram *me* cohibiturum, quàm cùm jam
" Ad naves meas perveniisset clamórque, pugnáque.
" Tu tamen humeris quidem mea inclyta arma indue,
" Et Dux esto Myrmidonibus bellicosis ad pugnam;
" Siquidem nigra Trojanorum nubes circumdedit
" Naves prævalidè; at littore maris
" Concluſi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes,
" Argivi: Trojanorum autem civitas tota ingruit,
" Fiduciæ-plena: Non enim meæ galeæ vident frontem
" Propè splendentis: Citò certè fugientes fossas-campestres
" Implevissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon

ces omnes à *Tho. Bentleio* collati, habent πόλιν δ' ἐτείχεον πρέσσας· ut pronuntietur scilicèt δ' ἐτείχεον. Atque alibi semper adhibet *Homerus*, δὲ τείχεον.

Ver. 60. —ἐάσομεν.] Ineptè hîc *Barnesius*, ἐάσομαι. Vide suprà ad δ', 42.

Ibid. —ἄρα περ λῶν.] *Al.* ἄρα πως λῶν.

Ver. 62. —ὁπόταν δὴ.] *Quando demùm*—.

Ver. 66. Εἰ δὴ.] *Al.* Ἦ, δὴ ——. *quâ parte*——.

Ibid. —ἀμφιβέβηκε ——, κεκλιάδ' ——, βέβηκε.] Vide suprà ad ν', 736; & ad α', 37.

Ver. 67. —οἱ δ' ῥηγμῖνι θαλάσσης.]

Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deest jam terra fugæ.——

Æn. X, 377.

Ver. 70. Θάρσει.] A θαρσῦνω, θάρσυνω· eâdem analogiâ, atque à μαχλῦμαι, μάχλυμαι· à νῖφω, νίφετός· à κρῖνω, κρίτος· similiáque innumera. In quibus nullus unquam est licentiæ locus. Vide suprà ad α', 338.

Ibid. —ἦ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον.] Ἀδικεμένῳ τῷ πολίτῃ δέδοται τὸ λέγειν τι περὶ ἑαυτοῦ πρὸς τὰς ἀγνωμοσύνας· ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς, ἄλλως μὲν ὑφίεται τῷ θείῳ τὴν δόξης, ἢ μέτρια λῶν, λέγων,—— "αἴ κέ "ποθι Ζεὺς δῶσι ——·" ὑπερηθεὶς δὲ παρ' ἀξίαν ἢ προπηλακισθεὶς, ἐφησι τὰ μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ· —— "ἦ γὰρ ἐμῆς κόρυθος "λεύσσουσι μέτωπον Ἐγγύθι λαμπομένης·" Δέχεται γὰρ ἡ παῤῥησία, μέρος ἔσα τῆς δικαιολογίας, καὶ μεγαληγορίαν. *Plutarch. de sui laude.*

Ver. 71. —φεύγοιεν, ἐναύλους Πλήσειαν νεκύων.] Τὰς διὰ στενῆς ῥεούσας πολαμοὺς, διώρυχας· διὰ ὃ τότε προκαλασκευάζει ὁ Ποιητὴς τὴν παροδὸν τῷ πολαμῷ μάχλῳ, καὶ ἐν τῇ φ'. *Schol.*

Ver. 77.

Ἤπια εἰδείη· νῦν δ' ἕρκτὸν ἀμφιμάχονται.
Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
Μαίνεται ἔγχεϊ, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι·
Οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Τρωσὶ κελευόντος, πεδιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Πᾶν πεδίον καθέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ σὺ ὦς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
Ἔμπεσ' ὑπερφιάλως, μὴ δή πυρὸς αἰθομένοιο
Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ὄπτο νόστον ἕλωνται.
Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθῳ τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
Ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο
Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
Ἄψ ἀπονάσσωσιν, πρόλι δ' ἄλλα δῶρα πόρωσιν.
Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἴέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν

" Leni animo-fuiſſet; nunc verò exercitum occluſum-oppugnant.
" Non enim Tydidæ Diomedis in manibus
" Furit haſta, à Danais mortem ut-arcere-poſſit;
" Neque dum Atridæ vocem audivi clamantis,
" Inimico ex capite; ſed Hectoris homicidæ *vox*,
" Trojanos adhortantis, reſonat: illi autem cum clamore
" Totum campum obtinent præ'io vincentes Achivos.
" Sed & ſic, Patrocle, à navibus peſtem propulſans
" Irrue ſtrenuè; nè jam igne ardenti
" Naves incendant, dulcémque reditum præcidant.
" Pareto autem, ſicut tibi ego ſermonis ſummam in animo poſuero;
" Quò mihi honorem magnum & gloriam referas
" Ab omnibus Danais; & illi perpulchram puellam
" Abductam reddant, inſupérque ſplendida dona præbeant.
" A navibus ubi-hoſtem-repuleris, revertere: Quòd ſi tibi
" Dederit gloriam conſequi altitonans maritus Junonis,
" Nè tu ſine me ſis-cupidus pugnandi

Ver. 77. Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς.] Infandum caput—— *Æn.* IV, 613.

Ibid. —Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.] *Homicidam Hectorem* dixit *Horatius*, Epod. 17. At *vim* græcæ vocis vix aſſecutus videtur ſermo Romanus. Vide *Mureti Var. Lect. lib.* 3. *cap.* 19.

Ver. 78. —πεδιάγνυται.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 81. —μὴ δή.] *Nè revera*——. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 83. Πείθεο δ'.] Ante hunc verſiculum, inſeruit ex conjecturâ *Barneſius* alterum iſtum à *Laërtio* in vitâ *Diogenis* memoratum, qui tamen hoc in loco haud ſatis antè convenit,

Τὰς ἄλλας ἐράνιζ', ὀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Nempè ἔρανον πόλε αὐτάμυνον *Diogenes*, ita παροιδῶν reſpondit,

Τὰς ἄλλας ἐράνιζ', ὀπὸ Δέκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Ita nimirùm apud *Laërtium* ſcriptum oportuit, non δ' Ἕκτορος, ſed Δέκτορος.

Ver. 84. —ἄροιο.] *Al.* ἄρηαι.

Ver. 85. —περικαλλέα.] In hujuſmodi vocabulis omnibus analogiam *Genitivi* ſemper ſequitur *Accuſativus*; —— εως, —εᾶ· —— εος, —— εᾶ. Vide ſuprà ad α, 265; & ad γ', 46.

Ver. 91.

Τρωσὶ φιλοπολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
Μηδ' ἐπαλαλκόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοῖσι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, πρὸς Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
Μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
Ἐμβήῃ· μάλα τοὶ γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ πάλιν πρωπᾶσθε, ἐπὶ φάος ἐν νήεσσι
Θείης, τόσδε δ' ἐᾷν πεδίον καταδηϊάασθαι.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Μήτε τις ὧν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
Μήτε τις Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον·
Ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύσωμεν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·

90 "Cum Trojanis bellicosis; inhonoratiorem quippe me reddes.
"Néve exultans prælio & pugnâ,
"Trojanos occidens, ad Ilium usque *tuos milites* ducas:
"Nequis ab Olympo deorum sempiternorum *adversus te*
"Descendat: valde hos utique diligit longe-jaculans Apollo:
95 "Sed revertaris, postquam salutem navibus
"Dederis, illósque fine per campum prælio-certare.
"Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
"Neu quis Trojanorum mortem effugiat, quàm multi sunt,
"Néve quis Argivorum; nobis verò duobus effugere perniciem *contingat*:
100 "Ut soli Trojæ sacra mœnia diruamus.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ajax verò non ampliùs permanebat; obruebatur enim telis:

Ver. 91. —πολέμῳ καὶ δηϊοῖσι.] Vide suprà ad ν, 232, 279.

Ver. 94. Ἐμβήῃ.] Ἐμποδίσῃ· ἐναντιωθῇ σοι. *Schol.* inedita, in Cod. *Harleiano.*

Ver. 96. Θείης, τόσδε δ' ἐᾷν.] *Al.* Θείης, τόσδε τ' ἐᾷν.

Ver. 97. Αἲ γὰρ ——Μήτε τις ὧν Τρώων——, Μήτε τις Ἀργείων.] Fuerunt, notante *Eustathio*, qui quatuor hosce versiculos rejicerent, διὰ τὸ ἀδικαίωτον, καὶ τὸ τῶν ἤθους φθονερόν. Sed nequaquam idoneæ hæ rationes. Nam, de *Moribus*, semper exhibet Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem famâ accepisset: Vide suprà ad α, 2. *Hyperbolen* autem quod attinet; non prorsùs absimile est, quod & *Diomedes* alibi jactabat;

Φθεγγόμενον σιὼ νηυσὶ φίλῃσι ἐς πατρίδα γαῖαν.
Νᾶϊ δ', ἐπὰ Σθένελός τε μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου δώωμεν.——ί, 47.

Nec tam *insulsus* hîc, quod voluerunt nonnulli, depingitur *Achilles*, ut, postquam Achivi Trojanique ad internecionem cæsi fuerint omnes, victoriam se ab hoste tum, quum superstes sit nullus, reportaturum optet; sed ut, in prælio & obsidione occisis utrinque omnibus, ipse unus, cum amico suo *Patroclo*, Trojæ eversæ superfit.

Ver. 98. —ὧν.] *Eas ob causas, quas tibi memoravi;*——.

Ver. 99. —νῶϊν δ' ἐκδῦμεν.] *Al.* νῶϊ δ' ἐκδύμεν· ut fit contractum videlicèt ex ἐκδύσιμεν. Notante *Eustathio.*

Ver. 100. —λύσωμεν.] *Al.* λύωμεν.

Ver. 102. Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ——.] Conjuncta sunt hæc cum præcedentibus in superiore libro; ό, 727 & 745.

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantùm,
Nec dextrâ valet: injectis sic undique telis
Obruitur. Strepit assiduo cava tempora circum
Tinnitu galea, & saxis solida æra fatiscunt.
Discussæque jubæ capiti; nec sufficit umbo
Ictibus: ingeminant hastis & Troës,——.
Æn. IX, 806.

Ver. 105.

Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀῖσσοι,
Βάλλοντες· δεινὼ ἦ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη ναναχίζε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Καπφάλαρ' ὑποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων ζάκος αἰόλον· οὐδὲ δυνάντο
Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
Αἰεὶ δ' ἀρταλέῳ ἔχετ' ἄθματι· καδδέ οἱ ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι· πάντη γὰρ κακὸν κακῷ ἐκτετύκτο.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄντυγι πελάσας
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, ἀϊχμῆς πελὸν αὐλὸν ὄπιθεν·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάρξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αὖτως ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ

Domabat eum *nempè* Joviſque conſilium & Trojani feroces,
Jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens
Galea percuſſa ſonitum edebat: Percutiebatur quippe aſſiduè
Ad clavos-caſſidis affabrè-factos: Ille verò ſiniſtro humero delaſſabatur,
Firmitèr uſque tenendo ſcutum verſatile: neque-tamen poterant
Undique illum loco-movere, urgentes telis:
Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique ſudor
Undique ex membris multus defluebat, neque omninò poterat
Reſpirare; ex-omni-parte enim malo opprimebatur.
Dicite nunc mihi, Muſæ, cœleſtes domos tenentes,
Quomodo primò ignis inciderit navibus Achivorum.
Hector Ajacis haſtam fraxineam propè aſtans
Percuſſit enſe magno, cuſpidis ad commiſſuram cum-ligno retrò;
Penitúſque amputavit: *Ac tum* quidem Telamonius Ajax
Vibrabat fruſtrà in manu mutilum haſtile; procul autem ab ipſo

Ver. 105. —ναναχίζε.] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ver. 106. Καπφάλαρ'.] Καὶ τὰ φάλαρα. Sic, ἀμβωμοῖσι, Θ', 441. ἀμφόνον, ἀννέκυας, κ', 298. καδδὲ, infrà, *ver.* 109. & καλλαπάρῃσιν, in multis codicibus, ξ, 447, 517.

Ibid. —ἔκαμνεν.] *Al.* ἔκαμψεν· Minùs rectè. Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 107. —αὐλὸν.] *Schol. Vulgg.* ποικίλον. Minùs rectè. Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 108. —βελέεσσιν.] MS unus apud *Barneſium*; τελέεσσιν, turmis: Sicuti in ν', 380.

Ver. 109. —ἔχετ' ἄθματι, καδδέ οἱ ἱδρώς.]
——tum creber anhelitus artus
Aridaque ora quatit; ſudor fluit undiq; rivis. *Æn.* V, 199.
——— tum toto corpore ſudor
Liquitur, & piceum (nec reſpirare poteſtas)
Flumen agit; feſſos quatit æger anhelitus artus. *Æn.* IX, 812.

Ver. 110. —οὐδέ πη.] *Al.* οὐδέ πω.

Ver. 111. —κακὸν κακῷ.] *Al.* κακῷ κακόν.

Ver. 112. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι.] Vide ſuprà ad β', 484 & 681.

Ver. 113. Ὅππως δὴ.] *Quomodo utique*—, Refertur nimirùm ad id quod præceſſit, ὁ, 718. Vide autem & ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 114. Ἕκτωρ Αἴαντος.] Ita edidit *Barneſius* ex MS. Rectè, ut mihi quidem videtur. *Vulgg.* Ἕκτωρ δ' Αἴαντος———. Quod hoc in loco languidulum eſt.

Ver. 115. —ἄορι μεγάλῳ.] Quâ ratione, ἄορι, hîc ultimam producat; item, ἀντικρὺ, *ver.* 116; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 117. —χειρὶ.] *Al.* χερσί.

Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κῆ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
Ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ὄπι μήδεα κείρῃ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι ἧ βάλλεο νίκλω.
Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάμαντον πῦρ
Νηὶ θοῇ· τὸ δ' ἄϊψα καὶ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
Ὡς τὴ μὲν πρύμνῃ πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε·
Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωλὼ
Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἧ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·

Cuſpis ærea humi reſonuit cadens.
Agnovit verò Ajax animo egregio, exhorruitque
Opera deorum; quòd penitùs belli conſilia præcidat
Jupiter altitonans; Trojaniſque *tum* vellet victoriam.
Receſſit itaque extra tela: Illi verò injecerunt indefeſſum ignem
Navi veloci: per hanc autem ſtatim inextinguibilis diffuſa eſt flamma.
Sic quidem puppim ignis circum-dedit: At Achilles
Femora percutiens, Patroclum allocutus eſt;
" Propera, nobiliſſime Patrocle, eques:
" Video utique apud naves, ignis hoſtilis impetum:
" Nè jam naves capiant, & non poſthàc facultas fugiendi ſit;
" Induere arma ocyùs, ego autem copias congregabo.
Sic dixit: Patroclus autem armabat ſe coruſco ære:

Ver. 118. —*βόμβησε.*] Vide ſupra ad δ', 455.

Ver. 120. —*ὅ ῥα.*] *Quòd ſcilicèt*——.

Ibid. —*κείρει* ——*βάλλεο.*] Notandum quàm elegantèr hîc conſtet *Temporum* ratio. Et *ſemper* ſuo arbitrio conſilia *regit* omnia, & *jam tum* hoc *volebat*, ut &c.

Ver. 122. Χάζετο δ'——.] Vide infrà ad *ver.* 126.

Ibid. —*ἀκάμαντον.*] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 123. —*αἶψα καὶ' ἀσβέστη.*] *Al.* αἶψ' *ἀκαλασβέστη.* Quod idem eſt. *Al.* αἶψα *κατασβέστη*· peſſimè.

Ver. 125. Μηρὼ πληξάμενος.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* uſus: *Sua ſibi percutiens femora.* Vide ſuprà ad γ', 141. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, habet; *μηρά.*

Ver. 126. Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις—.] Quæ hîc, & in ſequentibus, de *Patroclo*; quæque jam ſuprà, *ver.* 122, 123, de *Ajace* dicta ſunt; optimè expreſſit *Ovidius:*

Reppulit Actorides, ſub imagine tutus Achillis,
Troas ab arſuris cum Defenſore carinis.
Metam. XIII, 273.

Ubi vulgò iſtud, " *cum Defenſore,* " Troüm videlicèt Defenſorem *Hectorem,* lautiſſimè intelligunt. Quod meritò ridens Vir eruditiſſimus *Richardus Bentleius,* (in *Præfatione ad editionem alteram Diſſertationis ſuæ de Phalaridis epiſtolis,*) ipſe iſtud, " *cum* " *Defenſore,* " navium videlicèt Defenſorem interpretatur *Exercitum Achivorum univerſum.* Sententiâ nequaquam quidem aut ineptâ aut inconcinnâ. Attamen ex ore *Ulyſſis* adverſus *Ajacem* perorantis, multò id falſiùs atque etiam acerbiùs dictum audiit *Ajax*; naves videlicèt, " *unà cum* TE *Defenſore,* " jamjam arſuras. Id quod primus, quod ſciam, obſervavit Vir acutiſſimus *Sam. Hoadleius.*

Ver. 127 & 128. —δὴ.] *Reverà*; *omninò*; *prorsús.*

Ver. 128. Μὴ——ἕλωσι.] Pro eo, quo pacto interpungatur ſententia; conjungi poteſt hoc, vel cum ſequente Δύσεο, vel cum præcedente Ὄρσεο.

Ibid. —*φυκτὰ.*] *Barneſius* edidit, & ſcribendum contendit, *φθυκτά*· Sed rationibus haud ſatis idoneis. Vide ſuprà ad ζ, 488.

Ver. 129. Δύσεο.] Ita *Barneſius*; Atque ita Cod. *Harleianus*; Rectè. *Vulgg.* Δύσσεο. Vide ſuprà ad ν', 241.

Ver. 130. —*κορύσσετο* —*Κνημῖδας* —*θώρηκα*—· *ξίφος.*] Cingi-

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ὑπασφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δ' ὑπένευε λόφος καθύπερθεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει·
Ἔγχος δ' οὐκ ἔλεν' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οἶος ἐπάλλετ' Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα ταχῶς ζεύγνυμεν' ἄνωγε,

Ocreas quidem primùm circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas;
Deinde thoracem circa pectora induebat,
Varium, stellatum, pedibus-velocis Æacidæ:
Circa humeros autem suspendit ensem argenteis-clavis-distinctum,
Æreum, ac deindè scutum magnúmque solidúmque:
Capiti verò forti galeam affabrè-factam imposuit,
Setis-equinis-comantem; horrendúmque crista desuper nutabat.
Sumpsit porrò validas hastas, quæ ejus manibus quadrabant:
Hastam verò non sumpsit unicam eximii Æacidæ,
Gravem, magnam, validam; quam quidem non potuit alius Achivorum
Vibrare; sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles;
Utique Peliacam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron
Pelii ex vertice *cæsam*, cædem futuram heroïbus.
Equos autem Automedontem confestim jungere jussit;

Cingitur ipse furens certatim in prælia Turnus.
Jamque adeò Rutulum thoraca indutus, ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
——laterique accinxerat ensem.
Fulgebatque altâ decurrens aureus arce;
Exultatque animis, & spe jam præcipit hostem. *Æn.* XI, 486.

Ibid. —ναΐροπι χαλκῷ.] Vide suprà ad β', 578.

Ver. 132. Καλὰς.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 134. —ἀστερόεντα.] Ἀστερωτὰ ἐοικότα, λαμπρόν· ἢ, ἀστέρας ἐμπεποικιλμένας ἔχοντα. *Eustath.* & *Schol.*

Ibid. —ποδώκεος.] Vide suprà ad ά, 58.

Ver. 135. —βάλετο.] Vide suprà ad *ver.* 125.

Ver. 138. Ἵππουριν· δεινὸν δ' λόφος.]

Ære caput fulgens, cristâque hirsutus equinâ. *Æn.* X, 869.

Ibid. —ἔνδυεν.] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 139. —ἄλκιμα δοῦρα.] Cod. *Harleian.* ἄλκιμα δῆρε.

——validam hastam. —— *Æn.* X. 401.

Ibid. —ἀρήρει.] Vide suprà ad δ', 492.

Ver. 143. Πηλιάδα μελίην.] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item Ἀχιλλῆα, *ver.* 146; & παρὰ, *ver.* 151; & Διΐ, *ver.* 169; vide suprà ad ά, 51.

Ibid. —τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων.] *Al.* τὴν ἥρεσιν ἕλαμε Χείρων. *Al.* τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων.

Ver. 145. —ζεύγνυμεν'.] Ex τίθημι, ἵστημι, δίδωμι, ζεύγνῡμι· fit τιθέναι, ἱστάναι, διδόναι, ζευγνύναι. Neque in his ullus unquam est licentiæ locus, ut litera ν geminetur. Ex τιθέναι fit & τιθέμμαι & τιθήμμαι· Unde

Τὸν μέτ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα·
Πιστότατος δὲ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήσας.
Τῷδε δ' Αὐτομέδων ὕπαλλε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
Τὼς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Ἐν δ' ἄρα παρφορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἧκε,
Τὸν ῥά ποθ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν, ἕπετ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας ζωὸν τεύχεσιν· οἱ δ', λύκοι ὡς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε μετὰ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκὴ,
Οἵτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν ἄρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·

Quem, poſt Achillem hoſtium-agmina-perrumpentem, honorabat maximè:
Fideliſſimus enim ei erat in pugnâ, ad ſuſtinendum hoſtium-impetum.
Itaque Automedon junxit ſub jugum veloces equos,
Xanthum & Balium, qui curſu-ventis-æquo volabant:
Hos peperit Zephyro vento Harpyia Podarge,
Paſcens *in* prato juxta fluentum oceani.
Loro autem exteriore eximium Pedaſum junxit,
Quem quondam Eëtionis captâ urbe abduxit Achilles;
Qui *equus* licèt mortalis exiſtens, ſimul-ibat-cum equis immortalibus.
Myrmidonas autem obiens armabat Achilles,
Omnes, per tentoria cum armis: Illi verò, lupi tanquam
Carnivori, quibus in præcordiis immenſum robur,
Qui cervum cornutum magnum *in* montibus interfectum
Laniantes-vorant; omnibuſque maxilla ſanguine *fit* rubra;

de fieri poteſt, ut ex ζωννύναι, pari analogiâ, formetur tum ζωννῦμαι, tum ζωννύμαι. Veruntamen, quoniam ζωννῦμαι nuſquam alibi occurrit, nec ζωννύμαι uſquam ſcriptum reperiatur; edidit hoc in loco *Barneſius* ζωννῦμαι, tanquam contractum ex ζωννυέμαι, quod erit ex ζωννύειν.

Ibid. —ἄνωγε.] Non ex præterito (quod vocant) ἄνωγα, ſed ex Aoriſto ἄνωγον. Vide ſuprà ad Θ', 322.

Ver. 149. —ἅμα πνοιῇσι πετέσθην.]
——curſuque pedum prævertere ventos. *Æn.* VII, 807.
——anteirent curſibus auras. *Æn.* XII, 84.

Ver. 151. —παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.]
——Oceani ——amnes ——. *Georgic.* IV, 223.
Alii habent, παρὰ ῥόον Ἠριδανοῖο.

Ver. 152. Ἐν δ' παρφορήσιν.] Nempè ut Tertius eſſet à *latere* junctus, extra τοὺς ζυγίους, extra binos τοὺς σωματίους.

Ibid. —ἧκε.] Vide ſuprà ad ὁ, 24.

Ver. 154. —θνητὸς ——ἀθανάτοισι.] Ξάνθον δὲ Βαλίον —— ἀρέτας εἵνεκα, ἅμα μὲν εὐποιΐας —— δηλοῖ, διὰ μακρᾶς —— τῇ διαδοχῇ ὥσπερ ἀναλίζεσθαι. Ὁ μέντοι Πήδασος, ἔοικεν ἐκπεφευγέναι, διὰ τοῦτο θνητὸς λέγεται. *Euſtath.* Obſervatione, ut mihi quidem videtur, ſubtiliori & evanidâ. Simpliciùs dicas; *Pedaſum* θνητὸν, quippe paullò pòſt *interfectum*; alteros ἀθανάτους, quia bello *ſupereſſent*.

Ver. 156. —οἱ δ', λύκοι ὡς.]
——Inde, lupi ceu
Raptores, atrâ in nebulâ, quos improba ventris
Exegit cæcos rabies, catulique relicti
Faucibus expectant ſiccis. *Æn.* II, 355.

Ver. 157, 158. —τοῖσίν τε——, Οἵτ'.] *Quibus ſcilicèt*——; *Qui utique*——.

Ver. 159. Δάπτουσιν· πᾶσιν——.] *Schol.* Δάπτουσι· πᾶσιν ——. Quod & auribus magis placet.

Καί τ' ἀζελησὸν ἴασιν, ἀπὸ κρηὼης μελανύδρου
Λάψουσες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
Ἄκρον, ἐρυγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐσι, περισσύνε δέ τε γαστὴρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδουσες,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ῥώουσ'· ἐν δ' ἄρχε τοῖσιν ἀρήιος ἴσαλ' Ἀχιλλεύς,
Ὀτρυνών ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ, ἧσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δὴ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθη,
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.
Τῆς μὲν ἰῆς σιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ.

160 Túmque gregatim vadunt, è fonte aquis-nigro
Hausturi linguis tenuibus nigram aquam
Summam, eructantes glutitum sanguinem; animus verò
Pectoribus intrepidus ineſt, diſtenditúrque venter:
Tales Myrmidonum ductores, atque principes,
165 Circum ſtrenuum famulum velocis Æacidæ
Magnis-ibant-animis: inter eos autem Mavortius ſtabat Achilles,
Adhortationibus-urgens equóſque & viros clypeatos.
Quinquaginta erant naves veloces, quibus Achilles
Ad Trojam copias-duxerat Jovi charus: in ſingulis autem
170 Quinquaginta erant viri ad tranſtra ſocii:
Quinque autem duces fecerat, quibus confiſus eſt,
Qui præeſſent; ipſe verò ſummam tenens-poteſtatem imperabat.
Unius quidem agminis dux-erat Meneſthius vario-thorace-ornatus,

Ver. 160. —ἀζελησὸν ἴασιν, ἀπὸ κρηὼης μελανύδρου Λάψουσες.] Editi recentiores, quos viderim, peſſimè interpunxerunt; ἀζελησὸν ἴασιν ἀπὸ κρηὼης μελανύδρου, Λάψουσες.

Ibid. —ἀζελησὸν.] Τὸ ᾧ ἀζελησὸν, ἰδιότητα λύκων ἐσορεῖ· σωματελασικὸν γὰρ καὶ αὐτὸ ζῶον· καὶ ὑ, καὶ λέοντας καὶ παρδάλεις, ἐρημάζῃ μονάζοντα. *Euſtath.*

Ver. 161. Λάψουσες ——ὕδωρ Ἄκρον, ἐρυγόμενοι φόνον αἵματος.] Scholiaſtes apud *Barneſium*, legit Λάψουσες——ὕδωρ, Ἄκρον ἐρυγόμενοι φόνον αἵματος. Exponitque; ἀπὸ ἄκρου τοῦ στόματος ἐρυγόμενοι ——. Meliùs *Euſtathius*: Ἄκρον ἢ λάπτουσιν ὕδωρ, διότι, καὶ τὰς παλάμας, ὑ καθιᾶσι ἡ γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς οἱ βόες· ὑδὲ, καὶ τὰς ——ἵππους, τὸ ἧμισυ τῆς ὄψεως· ἀλλὰ τῇ ἐπιπολῆς ὕδατος πίνουσιν, ὡσεὶπερ καὶ ἔλεγχον.

Ver. 162. —ἐν δέ γε.] Cod. *Harleian.* ἐν δέ τε.

Ver. 166. —ἄρχε.] *Ut æquum erat; Ut ſolitus erat,* ——.

Ver. 169. —ἐν ᾧ ἑκάστῃ.] *Al.* ἐν ὁ' ἄρ' ἑκάστῃ.

Ver. 171. —τοῖς ἐπεποίθει.] Si, τοῖσι πέποιθε, dixiſſet; jam non conſtitiſſet *Temporum* ratio. Vide ſuprà ad ν', 736; ad ὁ', 492; & ad α, 37.

Ver. 172. —ἰῶασσε.] Obſervavit Vir ſummæ eruditionis, *Richardus Bentleius*, vocabula ἄναξ & ἀνάσσειν, quàm *frequenter* apud *Homerum* occurrunt, tamen *haud ferè ullis* in locis ita poſita reperiri, quin antecedat aut Vocalis, aut iſtud ν paragogicum in Nominum Verborúmque fine ſupervacaneum, quod ubique ſine diſpendio dempſeris. Unde meritò colligit, vocabula iſta, in ſermone *Æolico*, præfixo *Digamma*, pronuntiata fuiſſe, ϝάναξ & ϝανάσσειν. Quod ſi verum eſt, conſequens erit ut vox ἰῶασσε pronuntiatum fuerit ἐϝάναασε· ideóque, (quod notatu digniſſimum eſt,) Verſiculum à voce ἰῶασεν vel ἰῶασες vel ἰῶασον inchoatum, apud *Homerum* nuſquam reperias.

Ver. 173. —αἰολοθώρηξ.] Schol. Vulgg. ποικίλον θώρακα ἔχων. At Porphyrio, "*thoracem (corpus ſuum thorace indutum) agilitèr motans.*" Quæſt. Homeric. 3. Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 174.

Τίὸς Σπερχειοῖο, διϊπετέος πολαμοῖο·
Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐτὰρ ὀπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἱῖ,
Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Παρθένιος, τὴν ἔτικε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυγάτηρ· τὴν ἦ κεχλὺς Ἀργειφόντης
Ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένῃσιν,
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, θεὶ μιν θείειν ταχυὺ, ἠδὲ μαχητήν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε προφόωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,

Filius Sperchii, à-Jove-fluentis fluvii;
Quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora,
Reverà Sperchio indefesso, mulier deo concubitu-mista;
Sed, nomine-tenus, Boro, Perieris filio,
Qui palàm *eam* uxorem-duxerat, datis immensis sponsalibus.
Agminis autem fecundi Eudorus Mavortius dux-erat,
Clàm-susceptus, quem peperit choreis-ducendis-inclyta Polymela,
Phylantis filia: Hanc *nempè* potens Argicîda
Adamavit, oculis conspicatus, inter tripudiantes-cum-cantu,
In choro Dianæ aureo-arcu-insignis, tumultuum-venaticorum-amantis:
Statim verò in superiora-domûs ascendens, concubuit *cum eâ* clàm
Mercurius pacificus; peperitque *hæc* ei illustrem filium
Eudorum, egregium & cursûs-celeritate, & pugnâ.
Porrò, postquàm hunc partuum præses Ilithyia
Eduxisset in-lucem, & solis vidit jubar;

Ver. 174. —διϊπετέος.] Vocabulum hoc, cùm sit ex *duobus* compositum, secundam producit eâdem ferè ratione, ac Διΐ, *ver.* 169 suprà. Similiter ut παξειπὼν, & παξειπεῖσα, ζ', 62 & 337; & ὁ, 404.

Ver. 175 & 180. —καλὴ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 176. —γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα.]

——————quem Rhea sacerdos
Furtivum partu sub luminis edidit auras
Mixta Deo mulier.—— *Æn.* VII, 659.

Ver. 177. —ὀπίκλησιν Βώρῳ.] Refertur istud, ὀπίκλησιν, non ad Σπερχειῷ, ut nonnulli ineptè existimârunt, sed ad τέκε. Non, Σπερχειῷ, ὀπίκλησιν Βώρῳ· Sed υἱὸν τέκε, καὶ ὀπίκλησιν, Βώρῳ· reverà, Σπερχειῷ. Quod & eruditam Dna *Dacier* non fugit.

Ver. 178. —ἀπερείσια ἕδνα.] *Al.* ἀπερεισί' ἔδνα.

Ver. 182. Ἠράσατ'.] Non ab ἐράω μαι, (tum enim syllabam mediam necessariò producere deberet,) sed ab ἐράζομαι vel ἔραμαι. Vide suprà ad ά, 67.

Ver. 184. —παρελέξατο.] Vide suprà ad β', 515.

Ver. 185. Ἑρμείας ἀκάκητα.] Ὡς μὴ κακὸν ἀλλὰ καλὸν· *Eustath.* Ὅτι κακὸν μὲν οὐδὲν ἡ παρ' αὐτῷ δωρεά· *Aristid. Orat.* 3. Alitèr *Pausanias*; Ἀχαικὸν ——πόλιν —— Ἀκακήσιον ἐκλησεν· Ἀπὸ τούτου δὴ τοῦ Ἀκάκου καὶ Ὁμήρῳ, λόγῳ τῷ Ἀρκάδων, ἐς Ἑρμοῦν ἐποίησεν ὀπίκλησιν· *lib.* 8. *cap.* 3. Πόλις τε νῦν Ἀχαικήσιον, Ἑρμῆ τε Ἀκακησίου λίθου πεποιημένου ἄγαλμα· ——Τεχνῶται δὲ Ἑρμοῦ πατέρα αὐτόθι, καὶ Ἀχαιὸν τὸν Λυκάονος ἡγοῦνται οἱ τροφέα, Ἀρκάδων ἐξηγήσασθαι ἐς αὐτὸν λόγον. *Ibid. cap.* 36. *Barnesius* aliique de hoc vocabulo, ineptè, ut in similibus, τὸ "ἀκάκητα," *Vocativum* pro *Nominativo* positum commenti sunt; sed & "*pro Accusativo*" quoque, si

Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
Ἦγαγε πρὸς δώμαθ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Τὸν δ' ὁ γεραιὸς Φύλας οὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
Ἀμφαλαπαζόμενος, ὡσεί θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δ' ἡγεμόνευε τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἠμὲν ὀϊστεύειν
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
Ἔγχεϊ μαρναμένοιο, μετὰ Πηλείωνα ἑταῖρον.
Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γερῶν ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν ἐὺ κρίνας, κρατερὸν δ' ὄτρυνε μένεσθαι·
Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
Ἃς ὅτε νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
Πάντ' ὀπὸ μυθήμων· καί μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
Σχέτλιε, Πηλέος υἱὲ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
Νηλεὲς, ὃς ὧδε νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
Οἴκαδέ περ ζωὸν νηυσὶ νεώμεθα πουλοπόροισιν

Illam quidem Echeclei fortis vis Actoridæ
Duxit domum, quùm dedisset innumera dona sponsalia;
Hunc autem senex Phylas magnâ-cum-curâ nutrivit & educavit,
Vehementi-amore-prosequens tanquam suus *ipsius* filium foret.
Tertii autem *agminis* Pisander Mavortius dux erat
Mæmalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
Hastâ pugnando, post Pelidæ socium.
Quarto autem præerat senex equûm-agitator Phœnix:
Quinto demùm Alcimedon, Laërcei filius eximius.
Tum postquàm omnes cum ducibus Achilles
Collocâsset benè ordinatos, acria utique mandata dedit;
" Myrmidones, nè quis mihi minarum obliviscatur,
" Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis,
" Toto tempore iræ; & me accusabatis unusquisque, *hoc modo*;
" Dure, Pelei fili, bili certè te nutrivit mater;
" Immitis, qui apud naves tenes invitos socios:
" Domum saltem cum navibus revertamur pontum transeuntibus,

Diis placet, aliquando *Vocativum* poni: Quo nihil fingi potest *absurdius*. De *Nominativo*, vide suprà ad ά, 175. In *Accusativo* ubi legatur ἀκάνθια, formatum erit tanquam ab ἀκάνθης: similiter ferè, ac εὐρύοπα ab εὐρύοψ, & καλλιγώνατα à καλλιγώναξ vel καλλιγώνης.

Ver. 189. —μυρὸν Ἀκτορίδαο.] Vide suprà ad ν', 758.

Ver. 190. —μυρία ἕδνα.] *Al.* μυρί' ἔεδνα.

Ver. 192. Ἀμφαλαπαζόμενος, ὡσεί.] Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 194. —πᾶσι μετέπρεπε ——μετὰ Πηλείωνα ἑταῖρον.] Notandum hîc *Amplificationis* genus id, quod à *Quintiliano* appellatum est *Incrementum*: Quod " *eâ potentissimum*, " *cùm magna videntur etiam quæ Inferiora sunt.* ——*Per id venitur non* " *modò ad summum, sed interim quodammodò* " *suprà summum.*" Lib. 8. cap. 4. Antecelluit omnibus *Pisander*, *Pisandro Patroclus*, *Achille* & *ipse* minor.

Ver. 196. —ἱππηλάτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 199. —κρατερὸν δ'.] *Acre utique*—; *Tum verò acre*——. *Barnesius* edidit, κρατερῶς δ'· " & τὸ δὲ, (inquit,) παρέλκει ". Quod nihili est. Vide suprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad θ', 160.

Ver. 201. —ἀπειλεῖτε.] *Al.* ἀπειλέεις.

Ver. 207.

Αὖτις· ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν ἢ πέφανται
Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ περίν γ' ἐρύκακθε·
Ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μεμαὼς ἑκάστου·
Μᾶλλον δ' εἴχες ἄρθεν ἐπὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀρέρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώμασι ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὡς ἄρα κορυθές τε καὶ ἀσπίδες ὁμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νεύοντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δ' ὡροπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· κηλὲ δ' ὑπὸ πῶμ' ἀνέῳξε
Καλῆς, δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα

" Retrò; ſiquidem tibi adeò perniciosa ira incidit animo.
" Hæc mihi, congregati, frequenter dicebatis; nunc verò apparet
" Prælii-committendi magnum opus, cujus anteà quidem cupidi eratis:
" Ibi aliquis, forte cor gerens, contra Trojanos pugnet.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuſcujuſque:
Magis itaque catervæ addenſatæ ſunt, ut regem audierunt.
Ut verò quandò parietem vir coagmentet aptè-junctis lapidibus
Domus altæ, impetus ventorum vitans;
Sic arctè-junctæ erant galeæque & clypei umbonibus-muniti:
Clypeus nempè clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir;
Séque invicem contingebant ſetis-equinis-comantes galeæ ſplendentibus conis
Nutantium: adeò denſi ſtabant inter ſe.
Omnes autem ante, duo viri armabantur,
Patroclúſque & Automedon, unum animum habentes,
In-primâ-acie Myrmidonum pugnare: Sed Achilles
Perrexit ire in tentorium; arcæque operculum aperuit
Pulchræ, affabrè-factæ, quam ei Thetis pedes-argentea

Ver. 207. Ταῦτα μ' ἀγειρόμενοι.] *Al.* Ταῦθ' ἁμ' ἀγειρόμενοι· notante *Heur. Stephano.*

Ibid. —πέφανται.] In numero *ſingulari*, πέφαμμαι, [quod eſt videlicèt πέφανμαι, ſicuti τέτυμμαι eſt τέτυπμαι,] πέφανσαι, πέφανται, &c.

Ver. 209. —τις.] *Quiſquis volet*———.

Ver. 210. —ὤτρυνε μεμαώς.] Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver. 211. —ἄρθεν.] Παρεκινήθησαν τῇ παρθυμίᾳ· *Schol. inedita* in Cod. *Harleiano*, à *Tib. Bentleio* communicata. Λόγοις ἐτέρθησαν, ἢ οἷον ἐκινήθησαν, ὡς ὑπὸ πληγῶν. ——κρεῖττον ἢ νοηθῆναι αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ἠρμόσθησαν, ἀπὸ τοῦ "ἀρῶ," τὸ ἁρμόζω. *Eustath.*

Ver. 215. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε,——.] Vide ſuprà ad ν', 130.

Ver. 217. —ἑστάσαν.] Vide ſuprà ad μ', 55.

Ver. 218. —θωρήσσεσθον.] *Al.* θωρήσσοντο. Quod & rectè dicitur: Vide ſuprà ad ά, 566.

Ver. 219. —ἕνα θυμὸν ἔχοντες.]

His amor unus erat, pariterque in bella ruebant. *Æn.* IX, 182.

Ver. 221. —ἀνέῳξε.] Non ex *præterito*, quod vocant, ἀνέωγα· ſed ex *aoriſto*, ἀνέῳξα. Ut rectè Scholiaſtes; ἀνεῴξεν. Vide ſuprà ad ϑ', 322.

Ver. 222 & 229. Καλῆς.] Vide ſuprà ad β', 43.

Θῆκ' ὀπὶ νηὸς ἄλεσθαι, ἐϋπλήσασα χιτώνων,
Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἠλώων τε ταπήτων.
Ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, ἠδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτε τέῳ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
Τόφρα τότ' ἐκ κηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δ' ὕδατι φαεινῷ καλῇσι ῥοῇσι,
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσατο δ' αἴθοπα οἶνον·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λείβε δ' οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆτ' ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.
Ἦ μέν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἦδη ἔτι καὶ νῦν μοι τόδε πρήνυον ἐκτελέσαι·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,

Impoſuit navi vehendam, quum benè-implêſſet tunicis,
Chlæniſque ventum-arcentibus, villoſiſque tapetibus.
Inibi autem ei poculum erat elaboratè-factum, neque quis alius
Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
Neque cui libabat deorum, niſi Jovi patri.
Hoc utique tunc ex arcâ ſumptum purgavit ſulphure
Primùm, poſteà autem lavit aquæ puro liquore;
Lavitque ipſe manus, hauſitque nigrum vinum:
Precabatur deindè ſtans medio in ſepto, libavitque vinum,
Cælum ſuſpiciens; Jovémque non latuit fulmine-gaudentem;
" Jupiter rex, Dodonæe, Pelaſgice, procul habitans,
" Dodonæ præſidens hyberno-frigore-infeſtæ; circùm autem Selli
" Tui habitant vates, pedibus-illotis, humi-cubantes.
" Certè quidem jam olim meum ſermonem exaudîſti precantis;
" Honorâſti quidem me, valdéque læſiſti populum Achivorum:
" Itaque adhuc etiam nunc mihi hoc perfice votum:
" Ipſe quidem enim ego manebo navium in cœtu;

Ver. 226, 230. —αἴθοπα οἶνον.] Vide ſuprà ad ά, 462.

Ver. 228. Τόφρα.] Pronuntiabatur τόῤῥα· quomodo & nonnulli *ſcripſerunt*. Vide quoque inſrà, φ', 352; & χ', 307.

Ver. 229, 230. —νίψ'——Νίψατο.] Notandus hîc maximè proprius & primigenius *vocis mediæ* uſus. Ἔνιψε, *lavit poculum*; ἐνίψατο, *lavit manus ſibi ipſe ſuas*.

Ver. 233. —Πελασγικὲ.] *Al.* Πελαργικέ.

Ver. 234. —ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆτ' ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.]

Μαντεῖα καινὰ,——————
Ἃ τῆδε ἐρείων ἢ χαμαικείτων ἑδρῶν
Ξέλλων ἑσελθὼν ἄλσος εὐσεβεστάτων

Περὶς τ' παλεφάτας ἢ πολυπλανήτους δρόμους. *Sopocl. Trachin.* 1173.

Cæterùm alii hîc legunt, ——" ἀμφὶ δὲ σ' " Ἕλλοὶ Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆτ'." ἦεν, ὡσεί σε ναίουσιν οἱ Ἕλλοὶ οἱ σοὶ ὑποφῆτ'. Quæ, ad ſententiæ quidem conſtructionem, æquè probabilis lectio; neque omninò (quod credidit *Barneſius*) ex eo refutatur, quòd vox σοὶ ſequatur. Πλείους δ' οἱ " Σελλοὺς " γεγράφασι. *Euſtath.*

Ver. 236. Ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο.] Ἦδη μὲν, σοὶ ἐμεῦ πάρος——. ά, 453. Cæterùm quâ ratione, ἐμὸν, hic ultimam producat; item ἐμὲ, *ver.* 237; & μὲν, *ver.* 251; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 240.

Ἀλλ' ἕταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Μάρναδ'· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
Θάρσιον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, ἢ ῥα καὶ οἶος ὀπίσσεται πολεμίζειν
Ἡμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ νηῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
Ἀσκηθὴς μοι ἕπεσθαι ὁδὸς ὀπὶ νῆας ἵκοιτο,
Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ αἰχμητῇσιν ἑταίροισιν.
Ὣς ἔφαθ' ὑψόμβρῳ· τῷ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μὲν οἱ ἀπῶσαδ πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Ἦτοι ὁ μὲν, πείσας τε, καὶ ὑξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἀψ κλισίηθε εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ κηλῷ.
Στῆ ῥ' πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.

240 "Sed ſocium mitto, multis cum Myrmidonibus,
"Ad-pugnam: cum hoc unà victoriam præmitte, latè-ſonans Jupiter:
"Confirma autem ei cor in præcordiis; ut & Hector
"Intelligat, num, etiam ſolus *cùm ſit*, ſciat pugnare
"Noſter famulus; an ei tunc *tantùm* manus invictæ
245 "Inſaniant, quandò ego îero ad pugnam Martis.
"Ac poſtquam à navibus prælium clamorémque repulerit,
"Incolumis mihi poſteà veloces ad naves redeat,
"Armiſque cum omnibus, & cominùs-pugnantibus ſociis.
Sic dixit precans; hunc autem audivit Jupiter;
250 Eique alterum quidem dedit pater, alterum verò abnuit:
A navibus quidem ei repellere prælióque pugnámque
Dedit, ſalvum autem *Patroclum* abnuit è pugnâ reverti.
Atque hic quidem, ubi *ita* libârátque & ſupplicaverat Jovi patri,
Rurſus tentorium ingreſſus eſt, poculúmque repoſuit in arcâ.
255 Stetit autem egreſſus pro tentorio: adhuc enim voluit animo
Spectare Trojanorum & Achivorum pugnam gravem.

Ver. 240. —πολέσιν.] *Al.* πολέσι. Quod & ferri poteſt.

Ver. 241. —εὐρύοπα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 242. Θάρσιον.] De analogiâ vocabulorum, θαρσύνω, θάρσυνος· μαχλόομαι, μάχλος· νίφειν, νίφετός· & ſimilium innumerorum, in quibus nullus unquam eſt *licentiæ* locus; vide ſuprà ad ά, 338; & ad ζ', 434.

Ver. 243. —ἐπίσσηται πολεμίζειν.] *Al.* ὀπίσσαιτο πολεμίζειν.

Ver. 245. ——ὁππότ' ἐγώ περ.] *Quando ego demùm*——.

Ver. 249. —μητίετα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 250.— ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε.]
Audiit, & voti Phœbus ſuccedere partem
Mente dedit, partem volucres diſperſit in auras.
Sterneret ut ſubitâ turbatam morte Camillam,
Annuit oranti; reducem ut patria alta videret,
Non dedit; inque Notos vocem vertêre procellæ. *Æn.* XI, 794.

Ver. 251. —πόλεμόν τε μάχην τε.] Vide ſuprà ad ή, 232, 279.

Ver. 252. —ἐξαπονέεσθαι.] *Al.* ἐξ ἀπονέεσθαι. Vide ſuprà ad ά, 398.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Βαῖνον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μάλα φρονέοντες ὄρυσαν.
Αὐτίκα δὴ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
Τηλεθόων, οὓς παῖδες ἐρεθιμαίνουσιν ἔθοντες,
Ἀμφὶ κακὴν ὁμόθοντες, ὁδῷ ἔπι οἶκι' ἔχοντας,
Νηπύτιον δ' ξυνὸν καὶ πολέεσσι τιθεῖσι.
Τῶν ὁδοιπόρος ἀνὴρ καὶ τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὀδίτης
Κηριοφόρον μετίων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
Πρόσσω πᾶς πέτετο, καὶ ἀμυνόμεν οἷσι τέκεσσι.
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβετος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐπέκλετο, μακρὸν ἀύσας·
Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Ἀνέρες ἐσθλοί, φίλοι, μνήσασθε δὴ θούριδος ἀλκῆς·
Ὡς ἂν Πηλεΐδῃ τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἠν ἀτίμα, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·

Illi verò cum Patroclo magnanimo armati
Ordine ibant, donec in Trojanos magis cum animis irruerent.
Protinùs autem vespis similes effundebantur
I-viâ-habitantibus, quas pueri irritant de more,
Assiduè vexantes, in viâ domicilia habentes,
Insipientes; commune autem malum multis faciunt.
Has porrò si aliquis præteriens homo viator
Moverit insciens, ipsæ continuò animosum cor habentes,
Ultrò quæque provolat, & defendit suos fœtus.
Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes,
Ex navibus fundebantur: clamor autem immensus ortus est.
Patroclus verò socios hortabatur, altùm clamans;
" Myrmidones, socii Pelidæ Achillis,
" Viri estote, amici; recordaminíque strenuæ fortitudinis;
" Ut Pelidem honoremus, qui longè fortissimus est
" Argivorum apud naves, & cominùs-pugnantes famuli:
" Cognoscat autem & Atrides latè-dominans Agamemnon
" Suam noxam, quòd fortissimum Achivorum nihil honoravit.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque:

Ver. 260. —ἐρεθιμαίνουσιν.] Ita Codex *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus. Atque ita *Eustathius* in *Commentario*, & hunc ad locum, & suprà ad *ι*, 536. Quod & optimè congruit cum sequente, τιθεῖσι. *Al.* ἐρεθιμώουσιν. Quod & ipsum quoque ferri possit.

Ibid. —ἔθοντες.] Ἐξ ἔθους βλαπτοῦσες. —τὰ συνήθη ποιοῦντες. *Eustath. ad ι*, 536.

Ver. 261. —ἔχοντας.] *Al.* ἔχοντες.

Ver. 263. —παρὰ τίς τε κιὼν.] Scholiastes, Τὶ ἐξῆς; inquit, παρ' ἰάν τις. Unde videtur is legisse, παρὰ τίς τε ἰὼν. Cod. *Harleian.* habet, παρὰ τίς κε κιών.

Ver. 263, 264. Τὼς δ'——, οἱ δ'.] Vide suprà ad *α*, 57; ad *γ*, 200; & ad *δ*, 160.

Ver. 264. Κινήσῃ.] *Al.* Κινήσῃν.

Ver. 269. Μυρμιδόνες, ἕταροι.] Quâ ratione Μυρμιδόνες, hic ultimam producat; item ἀλικὲϋ, *ver.* 285; vide suprà ad *α*, 51.

Ver. 275. —ὤτρυνε μένος.] Vide supra ad *ν*, 44.

Ver. 279.

Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ', ὡς εἶδον Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, ζωὸν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι θοῇσι νανσὶ ποδώκεα Πηλείωνα
Μισθὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
Πάντηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἶψα τε ἦλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἀντίκρυ κῆ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηὶ θοῇ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
Καὶ βάλε Πυραίχμαο, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ἦγε ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κῆ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηὸς λίπε' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν

Irruerunt itaque in Trojanos conferti: Circùm autem naves
Terribilitèr reſonabant, clamantibus ab Achivis.
Trojani autem, ut viderunt Menœtii fortem filium,
Ipſum, & famulum, cum armis coruſcantes;
Omnibus commotus eſt animus, inclinatæque ſunt Phalanges,
Exiſtimantes apud naves velocem Pelidem
Iram quidem abjeciſſe, in gratiam verò rediiſſe:
Circumſpectabat igitur unuſquiſque, quâ effugere poſſet gravem perniciem.
Patroclus autem primus jaculatus eſt haſtâ fulgenti,
Rectà in medium, ubi plurimi tumultuabantur,
Navis ad puppim magnanimi Proteſilai:
Et percuſſit Pyræchmen, qui Pæonas equeſtres bellatores
Duxit ex Amydone, ab Axio latè fluente:
Hunc percuſſit dextrum humerum; is autem ſupinus in pulvere
Concidit edito gemitu; ſocii autem circa ipſum in fugam conjecti ſunt
Pæones: Patroclus enim terrorem immiſerat omnibus,
Ductore occiſo, qui præſtantiſſimus erat in pugnâ.
A navibus igitur *eos* repulit, extinxitque ardentem ignem:
Semiuſta autem navis relicta eſt illic: In fugam verò verſi ſunt

Ver. 279. —Θεράποντα.] *Automedonta*, ver. 219.

Ver. 283. —Ὅπη φύγοι.] *Al.* ὅποι φύγῃ, & ὅτις φύγῃ.

Ver. 284. —Ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad α, 140.

Ver. 285. —Πλεῖστοι κλονέοντο.] *Al.* πλεῖσαι ἠδὲ ἄριστοι.

Ver. 286. Νηὶ ——Πρωτεσιλάου.] Suprà, ο, 705.

Ver. 287. —Πυραίχμαο.] *Schol.* Πεπαίηται τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχμὴν φέρειν τῇ νηΐ. Ineptè, ut videtur. Nam ab initio appellatus eſt Πυραίχμης· β', 848.

Ibid. —Ἱπποκορυστάς.] Vide ſuprà ad β', 1.

Ver. 289. —Ἐν κονίῃσι Κάππεσεν.] Vide ſuprà ad ν', 508.

Ver. 294. —Ἄρα] *Proindè* ——.

Ver. 298.

Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχωντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς· ὅμαδος δ' ἁλίαστος ἐτύχθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην σκοπιὴν περέτα Ζεύς,
Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, ἠερανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ·
Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὴν ἀπωσάμενοι δηΐον πῦρ,
Τύθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή·
Οὐ γάρ πω τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσαντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
Ἡγεμόνων· πρῶτος μὲν Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μήρου
Ἔγχει ὀξυόεντι, μετὰ πρὸ ὃ χαλκὸν ἔλασσε·

295 Trojani, immani cum tumultu: Danai autem effundebantur
Naves per cavas: tumultúsque vehemens factus est.
Ut verò, cùm à summo vertice montis magni
Dimoverit densam nubem fulgurator Jupiter,
Continuóque apparent omnes speculæ & cacumina prominentia,
300 Et saltus, cœlitúsque adaperitur immensa æthra:
Sic Danai, à navibus quidem depulso hostili igne,
Paululùm respirârunt; pugnæ tamen non erat cessatio:
Nondum enim prorsùs Trojani bellicosis ab Achivis
Versis-ubique-tergis fugabantur nigris à navibus;
305 Sed adhuc resistebant, atque à navibus recedebant necessitate.
Tum verò vir interfecit virum, diffusâ-latè pugnâ,
Ducum: Primus utique Menœtii fortis filius
Statim aversi Arcilyci percussit femur
Hastâ acutâ, penitúsque æs transegit;

Ver. 298. Κινήσῃ.] *Al.* Κινήσει.

Ibid. —σκοπιὴν περέτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 299. —ἔφανον.] Cod. *Harleian.* ἔφανεν.

Ver. 300. —ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ.] *Schol.* Ἐξέλαμψεν αἰθήρ· τηλέσιν, ἀσφαπὴ ἐγχύελο. Similitèr & *Eustathius.* Non tamen videtur hoc de *fulgurum nictationibus* dictum, sed de *Serenitate cœli* post disjectas nubes. Vide suprà, θ', 554, &c.

Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ ——ἀνέπνευσαν.] Rectè hîc *Eustathius:* Ὁ ποιητὴς ——πολλαχοῦ τὸ ἐν πολέμῳ ἀνάπνευσιν, "Φῶς" λέγει. ——κατὰ τὸ,

——ὤ πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι. *ver.* 39.

——ἐπὶ φάος ἐν νήεσσι
Θείης. —— *ver.* 95.

Ver. 302. —ἠρωή.] *Schol.* Νῦν, ἠρεμή· ἔστι δ' ὅτε τὸ ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ. Debuerat è contrario scripsisse; Νῦν, ἡσυχία καὶ ἀνάπαυσις· (ἔστι δ' ὅτε τὸ ἠρεμεῖν δηλοῖ.) Ut ex sequenti versu liquet; Οὐ ΓΑΡ πω, &c.

Ver. 306. Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης, Ἡγεμόνων· πρῶτος μὲν ——. Rectè hîc *Barnesius* ex *Eustathio*; Ἔνθα δὴ ἡγεμόνων, ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα· καὶ Πάτροκλος μὲν πρῶτος ——. Alii, malè interpungendo, conjungunt ὑσμίνης ἡγεμόνων· alii, nihilo minùs ineptè, ἡγεμόνων πρῶτος ——. Cæterùm de totâ sequenti narratione *Eustathius:* Ὅρα δὲ καὶ ἐνταῦθα πολλὴν ποικιλίαν ——τοιαύτη τις καὶ ταύθα τοῦ Ὁμήρου πέπλου ποικιλία ἐμπέπαυε. καὶ οὐ μόνον κατὰ τὰς τροπὰς τῆς πλοκῆς τε καὶ πλοκάμων, ἀλλὰ καὶ κατὰ φράσιν τινὰ αὐτῆς τῆς "ἔθανον." Ἀνὶ γὰρ τοῦ ῥήματος τούτου, ἐφ' ἑκάστων ἄλλως καὶ ἄλλως φαίνεται. Οἷον, ——

Ver. 308. —ἄορα.] Connectitur isto vocabulo sententia hæc cum eo quod præcessit, *ver.* 283.

Ver. 309. —ὀξυόεντι.] Vide suprà ad ε, 50

Ver. 310

Ῥῆξεν δ' ὀσέον ἔγχος· ὁ δ', πρηνὴς ἔπι γαίης
Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος ἔτα Θόαντα,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλείδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
Μυὼν ἀνθρώπου τέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμὴ
Νεύρα διεκρίθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν ἕτερος Ἀτύμνιον ὀξέϊ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
Ἤλιπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὸν ὀρθὴ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθείς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος· τὸν δ' ἀντίβιος Θρασυμήδης
Ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν ἑτάσσαι· ἐδ' ἀφάμαρτεν,
Ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·
Ἄπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
Βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

310 Fregit autem os haſta: Is verò, pronus in terram
Decidit: Item Menelaus mavortius vulneravit Thoantem,
Pectore nudatum juxta ſcutum; ſolvitque membra.
Phylides autem Amphiclum irruentem obſervans,
Prior aſſecutus percuſſit extremum crus, ubi craſſiſſima
315 Sura hominis eſt; circúmque haſtæ cuſpide
Nervi diſciſſi ſunt: eum verò tenebræ oculos cooperuerunt.
Neſtoridæ autem; alter quidem vulneravit Atymnium acutâ haſtâ,
Nempè Antilochus, pérque ile trajecit æream haſtam;
Cecidit igitur *hic ei* ad pedes: Maris autem cominùs haſtâ
320 In Antilochum irruebat, ob fratrem iratus,
Stans ante cadaver; eum verò deo-par Thraſymedes
Prior eſt aſſequutus, antequam *is Antilochum* vulneraret; nec aberravit,
Sed vulneravit eum ad humerum protinùs; extremum autem brachium haſtæ
cuſpis
Amputavit à muſculis, & os penitùs abſcidit:
325 Fragorem igitur edidit cadens, & caligo *ei* oculos cooperuit.
Sic illi quidem duo duobus à fratribus domiti
Iverunt ad erebum, Sarpedonis fortes ſocii,

Ver. 310. —γαίης.] *Al.* γαίῃ.
Ver. 311. —ἕτα.] Vide ſuprà ad ν', 192.
Ver. 313. Φυλείδης.] *Meges, Phylei filius.*
Ver. 315. —αἰχμῆ.] Cod. *Harleian.* ἀκμῆ. Et *Schol.* ibidem inedita, ὀξύτης.
Ver. 317, 322. —ἕτασσ'.] Vide ſuprà ad ε', 140.
Ver. 321. —πρόσθεν νέκυος.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, προπάροιθε νέκυος. Quod & ferri poſſit. Nam νέκυος, ut ex Scriptoribus Tragicis liquet, pronuntiabatur interdum νέκυς. Vide & infrà, *ver.* 526.
Ver. 322. —πρὶν ἑτάσσαι.] Quâ ratione, πρὶν, hîc (etiam extra cæſuram) producatur; item αὖλιχρὶ, *ver.* 346; vide ſuprà ad α', 51.
Ver. 324. —ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε.] *Schol.* Ἀπέκοψε τὴν σάρκα ἄχρι τοῦ ὀστοῦ. *Euſtathius*; Ἀπάραξε τὰς μῦς, εἰς ὀστοῦν ἄχρι. At, οἱ παλαιοὶ, inquit, τὸ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ ὅλως, φασί. Túmque os ipſum dicetur abſciſſum.
Ver. 325. Δύπησεν.] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver. 328.

Υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὃς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δ' Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
Ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λύσε μένος, πλήξας ξίφεϊ αὐχένα κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸ δὲ καὶ δὸτε
Ἕλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δ', Λύκων τε, ζυγὸν ἐρύσσαμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι ζυγὸν ἐρύσσαμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱππουρὶν κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐρράισθη· ὁ δ' ὑπὸ κροτάφοιο καὶ οὐλὴν
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἐδύ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἷον
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, λύτο δὲ γυῖα.

Filii jaculatores Amisodari; qui Chimæram
Nutrivit insuperabilem, multis perniciem hominibus.
Ajax verò Cleobulum Oïliades impetu-facto
Vivum cepit, impeditum in turbâ; sed ei ibi-statim
Solvit robur, percutiens ense cervicem capulum-magnum-habente.
Totus autem incaluit ensis sanguine; eique oculos
Occupavit purpurea mors, & fatum violentum.
Peneleus autem Lycónque concurrerunt; hastis enim
Aberrârant à se invicem, & incassùm jaculati erant ambo:
Hi igitur rursus ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
Setis-equinis-cristatæ galeæ conum percussit, & juxtà capulum
Ensis fractus est: at *ei* sub aure cervicem percussit
Peneleus, totúsque immersus est ensis; retinebat autem sola
Cutis; pendebátque *ab eâ* caput; solutáque sunt *ejus* membra.

Ver. 328. —Ἀμισωδάρου· ὃς ῥα.] *Amisodari; ejus, qui*——. *Ejus videlicèt, qui*—.

Ver. 329. —πολέσιν.] *Al.* πολέσι· Quod & ferri possit.

Ver. 333. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι.] Ἤτοι ἡ ἔρασις· ἤτοι, δι' ὑπουσίας, ὑπόστασιν τῆ λεπτομερεῖ παρίσησιν· Οἷον, "Παν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχῃ μειζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος ὅλου τοῦ ξίφους, οὕτω θερμανθῆναι. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 7.

——it hasta Tago per tempus utrumque
Stridens, trajectoque hæsit *tepefacta* cerebro. *Æn.* IX, 418.

——stomachoque infixa sub altum
Pectus abit; reddit specus atri vulneris undam
Spumantem, & fixo ferrum in pulmone *tepescit*. *Ibid.* 699.

Ver. 334. Ἕλλαβε πορφύρεος θάνατος.] *Homero* πορφύρεος θάνατος, non est *purpurea mors*, quâ ratione *Virgilius* dixit, de eo qui sanguinem ense trajectus vomeret, "*Purpuream vomit ille animam*;" sed, ut recte interpretatur Scholiastes, *Atra mors*. Sic infrà, *ver.* 350;

——θανάτῳ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε.

Et ε', 551;

——πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἑαυτὸν
Porrò, quâ analogiâ è πορφύρειν deducatur πορφύρεος, vide suprà ad α, 338 & 482.

Ver. 335. —ἔγχεσι.] Cod. *Harleian.* ἐγχεϊ.

Ver. 336. —μέλεον.] Vox, μέλεος, nihil habet peculiarem. Scholiastes ad *Aristophanem* exponit, μάταιος, ἄθλιος, οὐτυχής, ad istum versum,

Ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξόλοιμας ἐμέ γ' ἢ σὲ τὸν ἐμὸν
Ἐμοῦν. *Nub.* 3

Ibid. —ἠκόντισαν.] Vide suprà ad α, 14

Ver. 338. —καυλὸν.] *Al.* καυλόν.

Ver. 340. —ἔσχεθε δ' οἷον.] Ita edidit *Barnesius* ex *Schol.* & MSS. Quocum facit Cod. *Harleian.* *Al.* ἔσχε δ' οἷον.

Ver. 34

Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ', ἵππων ὀπιβησόμενον, κὴ δεξιὸν ὦμον·
Ἧκε δ' ἐξ ὀχέων, κὴ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κὴ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
Ἐκ δ' τίναχθεν ὀδόντες· ἐπέπληθεν δέ οἱ ἄμφω
Αἵματι ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κὴ ῥῖνας
Πρῆσε χανών· θανάτῳ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστον.
Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
Σίντ', ὑπ' ἐκ μήλων αἰρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσι
Ποιμένι ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
Αἶψα συμπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἔχοντας·
Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἔφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,
Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος ὤμους λαγέας,

Meriones autem Acamanta, assecutus pedibus velocibus,
Percussit, currum conscendentem, ad dextrum humerum:
Ceciditque *is* ex curru, oculisque offusa est caligo.
Idomeneus autem Erymanta in os sævo ære
Percussit: atque in adversum hasta ærea pertransiit
Subtus sub cerebro; diffidítque ossa alba:
Excussi verò sunt dentes: impletíque sunt ei ambo
Sanguine oculi: quem & per os *quoque* & per nares
Efflavit aperto-ore; Mortis autem nigra cum nubes obtexit.
Atque hi quidem ductores Danaorum, interfecerunt virum singuli.
Ut verò lupi agnis vehementi-impetu-irruunt, vel hœdis,
Exitiabiles, è gregibus surripientes, qui in montibus
Pastoris stultitiâ dispersi sunt; hi autem conspicati,
Statim discerpunt imbellem animum habentes:
Sic Danai Trojanis vehementi-impetu-irruebant; Illi autem fugæ
Horrisonæ meminerunt, oblitíque sunt strenuæ fortitudinis.
Ajax verò ille magnus semper in Hectorem ære-armatum
Cupiebat jaculari; is autem scientiâ bellandi,
Clypeo taurino coopertus latos humeros,

Ver. 346. —ἐξεπέρησε.] *Al.* εἰσεπέρησε.

Ver. 351. —ἄρ'.] Connectit sententiam hæc vocula, cum eo quod præcessit, *ver.* 306. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, habet ἀμ'. Exponúntque Scholia ibidem inedita, ἐν ἑνὶ κυρῷ.

Ver. 353. —αἴ τ'.] *Qui utique*——.

Ver. 358. Αἴας δ' ὁ μέγας.] Pronuntiabatur ἀμέγας. Vide suprà ad *ver.* 228. Ποιεῖ δὲ ἡ δυσφωνία σωθέντως ἐν πολλοῖς μέγεθος. Οἷον τὸ, "Αἴας δ' ὁ μέγας——." Demetr. Phaler. περὶ ἑρμηνείας § 48. Καὶ γὰρ τὸ δύσφωνον, πολλαχοῦ ὀγκηρόν· ὥσπερ, "Αἴας δ' "ὁ μέγας——." Πολὺ γὰρ μᾶλλον τὸ Αἴαντα μέγαν ἐπέφηνεν, ——τὸ ἐπαφοσίης ἀσπίδος. Id. § 105. Consultò certè ita scripsit Poëta, cùm (ut rectè annotavit *Barnesius*) facilè dicere potuisset, Αἴας δ' αὖ μέγας ——.

Σκέπτεθ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον ἠδ' ἄκοντων.
Ἦ μὲν δὴ γίνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, ζάω δ' ἑτάρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται ἠερόεν εἴσω,
Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ·
Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γίνετο ἰαχή τε φόβος τε·
Οὐδὲ κατ' μοῖραν πέρσον πάλιν· Ἕκτορα δ' ἵπποι
Ἤνεικαν ὠκύποδες ζὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, ὃς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρμαλες ὠκέες ἵπποι
Ἀξονὶ ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἕπετο, ζαφελῶς Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δ' ἰαχῇ τε φόβῳ τε

Obſervabat ſagittarúmque ſtridorem, & ſonitum jaculorum.
Ac certè quidem jam videbat pugnæ aliò-inclinatam victoriam:
Sed & ſic manebat, ſervabátque charos ſocios.
Ut verò quando ab Olympo nubes vadit in cœlis,
Ætherem poſt ſerenum, cùm Jupiter nimbos procelloſos inducit:
Sic horum, à navibus *fugientium*, factus eſt clamórque fugáque:
Neque ſine fœdâ-clade *foſſam* tranſibant rurſus: Hectorem autem equi
Efferebant veloces cum armis: deſeruitque is populum
Trojanum, quos invitos profunda foſſa coërcebat.
Multi verò in foſsâ trahentes-currum veloces equi,
Fractos ad ſummum temonem liquerunt currus regum.
Patroclus autem inſequebatur, vehementèr Danaos adhortans,
Trojanis mala cogitans: hi autem clamoréque fugâque

Ver. 361. Σκέπτεθ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον, ἠδ' ἄκοντων.] Καὶ αὐτί τε δὴ καλασκιάζουσιν οἱ ποιηταὶ ———, πρὸς χρῆμα ὁρῶντες, εἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα, ——— καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων· ὡς ἔχει ταυτί, ——" Σκέπτεθ' ὀϊστῶν " τε ῥοῖζον καὶ ἄκοντων. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, § 16. Vide ſuprà ad β', 210; & ad γ', 363.

Ver. 363. Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε.] *Modò paululùm retrocedebat, modò adverſus hoſtem conſiſtebat*; vi ſcilicèt, non præpoſitionis ſolius, ut ait *Euſtathius*; ſed & temporis imperfecti. Vide ſuprà ad ϑ', 87; & ad ν', 84.

Ibid. —σάω.] *Barneſius* ex *Etymolog. Magn.* Σάω δ' ἑλέσθαι ἑτάρους· ἔστι ῥῆμα, σέω, τὸ σάζω· τροπῇ γίνεται σάω· τὸ παθητικὸν σάομαι· ἐσάωμεν, ἐσάθη· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ θ εἰς ω, καὶ συναιρουμένως σάω. Malè; ſecunda enim perſona minimè hîc cum ſententiâ congruit. Meliùs *Euſtathius*; τὸ δὲ σάω ποιητικῶς ἀπηκόπηται ἐκ τοῦ σάζειν, ὃ ἔστιν ἔσωζεν· ἵνα καὶ μὴ τὸ ἀναύξητον, ἰωνίζηται ἡ λήξις· καὶ δὲ ἀπηκόπωται αἰολίζηται.

Ver. 365. —ὅτε τε.] *Quando utique*—.
Ibid. —τείνῃ.] Cod. *Harleian.* τείνει.

Ver. 336. —γίνετο ἰαχή τε φόβος τε.] De ultimâ vocis, γίνετο, hîc, item ἦ, *ver.* 273, productâ; vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 367. Οὐδὲ κατ' μοῖραν πέρσον πάλιν.] ——κατὰ μοῖραν πέρσον πάλιν οἱ Τρῶες· ἦσαν ἀτάκτως καὶ ὑσδαμόνως διεπέρων τὴν τάφρον ὡς φαύλους· ὅπερ ἐκείνοις ἔφη, κατὰ μοῖραν φαίξειν. Ταυτὰ γὰρ ἄσπερ μοῖρα καὶ κόσμος ἔστι καὶ τὸ κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ κατὰ κόσμον. *Euſtath.* Cæterùm quâ ratione, κατ' hîc ultimam producat; item ἐρινόμενον, *ver.* 377; & Αὐλικὸν, *ver* 380; vide ſuprà ad α, 51.

Ibid. —Ἕκτορα δ' ἵπποι Ἔκφερον ὠκύποδες.] Abſurdè hîc *Spondanus*; ——" Hectorem, ubi eſt tuus nunc Jupiter, cujus auxilio freti Trojani paulò antè triumplabant? An idem quoque cum Trojanis auſugit? aut ejus potentia infirmata eſt?" Quaſi ſcilicèt hoc ipſum non prædixiſſet Jupiter.

Ver. 371. Ἀξονὶ ἐν πρώτῳ.] Numero duali, binos in ſingulis curribus equos fuiſſe indicatur. Vide ſuprà ad α, 566.

Ver. 374.

Πάσας πλῆσαν ὁδὸς, ἐπεὶ ἂρ τμάγλω· ὕψι δ' ἄελλα
Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δ' ὑμώνυχες ἵπποι
Ἀφορρον προλὶ ἄσυ, νεῶν ἄπο ἐς κλισιάων.
Πάτροκλος δ', ἢ πλεῖσον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπλον
Πρωτέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
Ἀνίκρυ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
Ἀμβρόσιοι, ὃς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἰέμενοι· ὄρτο δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
Ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
Ἡμαὶ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρόταλον χέῃ ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δή ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπῆνῃ,

Omnes implebant vias, poſtquam diſſipati ſunt: In altum autem procella *pulveris*
Spargebatur ſub nubes; pernicitérque currebant ſolidi-ungulis equi
Retrò ad urbem, à navibus & tentoriis.
Patroclus verò, quà plurimum turbatum videbat populum,
Eà utique dirigebat *equos*, minacitèr-clamans: Sub axibus autem viri cadebant
Proni de curribus, currúſque cum-fragore-evertebantur.
E regione autem foſſam tranſilierunt veloces equi,
Immortales, quos Peleo dii dederant præclara dona,
Prorſum pergere-cupientes; in Hectorem autem inſtigabat *eum* animus;
Cupiebat enim percutere: illum verò extulerunt veloces equi.
Ut verò à nimbo-procelloſo tota nigra obruta-gravatur terra
Tempore autumnali, cùm rapidiſſimum fundit imbrem
Jupiter; quandò utique hominibus iratus ſævit,

Ver. 374. —ἐπεὶ ἂρ τμάγλω.] Vocula iſta, ἂρ, nequaquam hîc ſupervacanea eſt; ſed vim habet in *connectendâ ſententiâ* cum eo quod præceſſit, *ver.* 366; Ὡς ἅ γε νηῶν γλωρὸν ἰαχήν, &c.

Ibid. —ἄελλα.] Ita rectè edidit *Barneſius*. *Al.* ἀέλλη; malè: Nam apud Homerum ă naturâ brevis, ut in μῆσα, τάτλω, ἄλλα, & ſimilibus, nunquam mutatur in ή. Vide ſuprà ad β', 314, & 633; & ad ν', 192.

Ver. 379. —ἀνεκυμβαλίαζον.] Οἱ δὲ παλαιοὶ φασι, ἀπὸ ὅτι τὸ ῥῆμα βομβῶδες ὄν, ἔμφασιν ἔχει τοῦ μετὰ ἤχου τοῦ ἁρμάτων ἀναλαμπῆς. *Euſtath.* Vide ſuprà ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 380. —ἀνὰ.] *Al.* ἄρα.

Ibid. —ὑπέρθορον.] *Al.* ὑπέκθορον.

Ver. 384. Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι]

Sæpe etiam immenſum cœlo venit agmen aquarum,
Et fœdam glomerant tempeſtatem imbribus atris
Collectæ ex alto nubes; ruit arduus æther
Et pluviâ ingenti ſata læta, boumque labores
Diluit: implentur foſſæ & cava flumina creſcunt
Cum ſonitu, fervetque fretis ſpirantibus æquor. *Georgic.* I, 322.

Ibid. —βέβριθε.] Vide ſuprà ad α', 37; & ad β', 314. *Al.* βέβρυχε; ut infrà ρ', 264.

Ver. 385. —ὀπωρινῷ.] Vide ſuprà ad ε', 5.

Ibid. —λαβρόταλον.] *Al.* λαυρόταλον.

Ibid. —χέῃ ὕδωρ Ζεὺς —κοτεσσάμενος —σκολιὰς κρίνασι θέμιστας.] Τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ παραβολῆς ἐκφερασείδιόν τε ἔχει μεγάλης καλαχλυσμοῦ, καὶ αἰτίαν αὐτοῦ ἠθικὴν, καὶ διδασκαλίαν εὐθυδικίας· ἢ εὐαγίλιον τὸ, Σκολιὰς κρίνειν θέμιστας· δῆλον δὲ ὅτι τε σεμναὶ πάντως αἱ τοῦ εἰρημένης παραβολῆς ἔννοιαι· πτιαῦ γὰρ αἱ τῶν μεγάλων καὶ θείων πραγμάτων ἐκφράσεις καὶ αἱ ἠθικαὶ παιδεύσεις· καὶ ὅτι σκοπὸς αὐτῆς, τοῦτο μόνον δηλῶσαι, ὡς αἱ Τρωϊκαὶ ἵπποι κἂν ἀθανάτου σωλόνου δρόμου τοῦ ἐκ τοῦ διακεῖσθαι, καθὰ ἐν δεινῷ καλαχλυσμῷ τοῦ ἐκ θεομηνίας, χαράδραι μεγάλαι στενάχουσι ῥέουσαι. *Euſtath.*

Ver. 386. —ὅτε δή ῥ' ἀνδρεσσι.] *Al.* ὅτε δή τ' ανδρεσσι. Cæterùm de iſto δή, vide ſuprà ad β', 158.

Ver. 387,

Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Ἐκ δὲ δίκλιν ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν πολαμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
Πολλὰς δὲ κλιτὺς τότ' ἀποθρώσκουσι χαράδραι,
Εἰς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα σεναχοῦσι ῥέουσαι
Ἐξ ὀρέων ὄμβρῳ καρ· μινύθῃ δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ὣς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα σεναχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ', ἐπεὶ ἕν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
Αὖ ὄμβρι νῆας ἔρρε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος
Εἴα ἰεμένους ὑπερβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεμαῶτας, πολέων δ' ἀπελίννυτο ποινήν.
Ἔνθ' ἤτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Δεύτερον ἦλθε μετὰ Θέστορα, Ἠνοπος υἱὸν,

Qui vi in foro perversa exercent judicia,
Justitiámque expellunt, deorum ultionem nihil verentes;
Horúmque omnes quidem fluvii inundant fluentes,
Multásque montium-devexitates tunc abscindunt torrentes,
Et in mare purpureum valdè strepunt fluentes
Ex montibus in præceps; corrumpuntúrque opera hominum:
Sic equæ Trojanæ valdè ingemiscebant currentes.
Patroclus autem, postquàm primas intercidisset phalangas,
Rursus ad naves coërcitos-egit retrorsum, neque ad urbem
Sinebat cupientes ascendere, sed inter
Naves & fluvium & mœnia sublimia
Occidebat rapidè-insequens, multorúmque exigebat ultionem:
Tunc quidem Pronoum primum percussit hastâ fulgenti,
Pectore nudatum juxta clypeum: solvitque membra.
Fragorem verò *is* edidit cadens: *Patroclus* autem Thestorem, Enopis filium,

Ver. 387, 388. —κρίνωσι ——ἐλάσωσι.] Cod. *Harleian.* κρίνεσι ——ἐλάσεσι.

Ver. 388. —θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.] *Deorum ultionem.* Sic *Odyss.* φ', 28;

——οὐδὲ θεῶν ὄπιν ἠδέσαι'——.

Et *Hesiod.* Ἔργ'. καὶ ἡμερ. I, 185;

——οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες ——·

Et *Theogon. ver.* 222;

Περὶ γ' ἄπο τοῦ δώσει κακὸν ὄπιν, ὅς κε ἁμάρτῃ.

Ver. 390. —κλιτῦς.] *Al.* κλειτὺς· Auctoribus non inidoneis; Quod autem *Barnesius* de *Metro*, nihili est. Ex κλίνομαι enim tam rectè κλιτὺς, quàm ex κέκλιμαι deducitur κλιτός; ut λῦμα, λυτὸς, ex λύω, λέλυμαι, &c. Vide suprà ad α, 314. Sic *Odyss.* ε, 470;

Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς——.

Ver. 391. —ποτοφυρέην.] Vide suprà ad α, 338, & 482.

Ver. 394. —ἐπεὶ ἕν.] Ἔστι δὲ καὶ ἐπιλαῦθα τὸ ἕν, ἀντὶ τοῦ δή· ἵνα εἴη τὸ, ἐπεὶ ἕν, ταυτὸν τῷ, ἐπειδή. *Eustath.* Verùm non hîc supervacuum est istud ἕν. Eam enim fere vim habet ἐπεὶ ἕν, ac si latinè dicas; *Postquam, ut dixi*; vel *Postquam, eo modo quo dixi*, ——.

Ibid. —ἐπέκερσε.] *Al.* ἀπέκερσε.

Ver. 395. Αὖ ὄμβρι νῆας ἔρρε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος Εἴα ἰεμένους ὑπερβαινέμεν.] *Spondanus*, & *Eustathius*, & Dna *Dacier*, hæc de *Græcis* accipiunt; quasi *Patroclus* nimirùm partim, etsi non plenè, monitorum Achillis meminisset; suósq; proindè, ne *Trojanos* ulteriùs insequerentur, urbémq; aggrederentur, cohibuisset. Cum verò ἔρρε de hostibus propriùs dicatur, vocesq; ἐπέκερσε & κλῖνε ad *Trojanos* planè respiciant, nec ulla hîc Græcorum fiat mentio; istud, Αὖ ὄμβρι νηας ἔρρε, &c; de *Trojanis* potiùs à *Patroclo*, ne in urbem se reciperent, intercluso dictum crediderim.

Ver. 398. —μελαίνων.] *Al.* μελαΐνων.

Ibid. —ἀπελίννυτο] Vide suprà ad γ', 279.

Ver. 401.

Δεύτερον ἐρμηθεὶς· (ὁ μὲν δίξέσῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἧσο ἀλεὶς· ἐκ γὰρ πλήξη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία ἠΐχθησαν· ὁ δ') ἔλχεϊ νύξε παρασὰς
Γναθμὸν δεξίτερὸν, διὰ δ' αὖτε πεῖρεν ὀδόντων·
Εἷλκε δ' ὀρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φὼς
Πέτρῃ ὑπὶ προβλῆτι καθήμενος, ἰερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ λώπι χαλκῷ·
Ὡς εἷλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα, δειρὴ φαεινῷ·
Κάδδ' ἄρ' ὑπὶ σόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειθ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Μέσσῳ κακκεφαλῇ· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάθη
Ἐν κόρυθι βεβαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ὑπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής·
Αὐτὰρ ἔπειθ' Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἐπάλτην,
Τληπολέμου τε Δαμασορίδην, Ἐχίον τε, Πύρμιν τε,
Ἰφέα τ', Εὐϊππόν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν δ' ὡς εἶν ἴδ' ἀμυδροχίτωνας ἑταίρους

Iterùm impetu-facto, (qui quidem elegantèr-politâ in sellâ
Sedebat contractus; perculsus enim erat animo, ex manibúsque
Habenæ defluxerant; *Patroclus* autem *eum*) percussit cominùs
Malam dextram, pérque ejus transegit dentes:
Traxit autem *eum* hastâ levatum super Orbile-ad-sellam-currûs-fixum; veluti cùm vir
Scopulo in prominenti sedens, sacrum piscem
Ex ponto foràs lino & splendido ære:
Sic *hunc* traxit è curru hiantem *Patroclus* hastâ fulgenti;
Inque os *demùm* excussit: lapsúmque ipsum liquit anima.
Tum deindè Eryalum irruentem percussit *Patroclus* saxo,
Medio in capite; illúdque in duas-partes totum dississum est
In casside validâ: is itaque pronus in terram
Decidit; ipsúmque mors circumfusa est exitialis.
Ac postea Erymanta, & Amphoterum, & Epaltem,
Tlepolemúmque Damastoridem, Echiúmque, Pyrémque,
Ipheáque, Euïppúmque, & Argeadem Polymelum,
Omnes alium-super-alium dejecit in terram almam.
Sarpedon autem, postquam vidit discinctos socios

Ver. 403. —ἀλεὶς.] *Al.* ἀλεί.
Ibid. —πλήξη.] Vide suprà ad γ', 31.
Ibid. —ἐκ δ' ἄρα χειρῶν.] *Adeóque è manibus.*
Ver. 405. —αὖτε.] Γναθμὸν δεξίτερὸν.
Ver. 407. —ἰερὸν ἰχθὺν.] Λέγει ἰερὸν ἰχθὺν, κατὰ τινας, ὧν ἡ Ἀριστόδημος, τὴν Ἀνθίαν, οἷα σημαντικὸν ὄντα τὸ ἀθηρὸν εἶναι τὴν θάλασσαν· ἐπεὶ ὅπου Ἀνθίας, ἐκεῖ καὶ ἰχθὺς θηρεύεται θαλάσσιος· ὡς σημεῖον χερσώμενοι, καὶ ἀκολουθοῦσιν αἰδοῖαι οἱ ἀπολογεῖς· ἀπὸ τοῦ ἰχθύειν, διὰ τὸ καλεῖσθαι ἱερόν. *Eustath.* Sic & *Athenæus, Lib.* VII. *cap.* 7.
Ver. 411. —Ἐρύαλον.] Cod. *Harleian.* Ἐρύλαον.
Ibid. —ἐπεσσύμενον.] *Al.* ἐπεσσύμενον.
Ibid. —βάλε πέτρῳ, Μέσσῳ κακκεφαλῇ.]
——mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit, ——— *Æn.* IX, 750.
Ver. 416. —Πύρμιν τε.] Cod. *Harleian.* Πύρον τε.
Ver. 418. —πέλασε.] Vide suprà ad α, 140.
Ver. 419. Σαρπηδὼν δ' ὡς εἶν.] *Barnesius* hîc ex uno MS edidit Σαρπηδὼν ὡς ἴδ', omis-

Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
Αἰδὼς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε·
Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τῷδ' ἀνέρι, ὄφρα δαείω,
Ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων ζυγῷ τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ, γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
Ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τὸν δ' ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρῃ δ' ἀντίον εἶπε κασιγνήτῃ, ἄλοχόν τε·
Ὤ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,

420 Manibus Patrocli Menœtiadæ domitos,
Adhortatus eſt eximios increpans Lycios;
" *Proh* pudor, ô Lycii, quò fugitis? nunc ſtrenui eſtote:
" Occurram enim huic viro, ut intelligam,
" Quiſnam iſte victor-graſſetur: utique jam malis multis affecit
425 " Trojanos: quippe multorúmque & fortium genua ſolvit.
Dixit, & de curru cum armis deſiliit in terram.
Patroclus verò alterâ-ex-parte, ut vidit, deſiliit de curru.
Hi autem, ſicut vultures duo, unguibus-aduncis, roſtris-curvis,
Petrâ ſuper excelsâ ingentem clangorem-edentes pugnant:
430 Sic hi, clamantes, alter in alterum irruebant.
Hos autem intuitus, miſertus eſt Saturni filius verſuti,
Junonémque allocutus eſt ſororem uxorémque;
" Hei mihi, cùm mihi Sarpedonem, chariſſimum hominum,

sâ voculâ ὄ, quæ tamen hoc in loco, ad narrationem connectendam, videtur neceſſaria.

Ibid. —ἀμιτροχίτωνας ἐτάρους.] Vocem, ἀμιτροχίτωνας, ita explicat Dna *Dacier*: " *des gens qui ont quitté leur cuiraſſe pour* " *mieux fuir.*" Mihi verò, non de iis, qui arma abjecerant, ſed de gentis iſtius habitu ſingulari dicta videtur; ut ἑλκεσιπέπλους, λινοθώρηξ, &c. ——ἀμιτροχίτωνας τοὺς πιστοὺς λέγει, ἢ ὡς ἀζώστους καὶ τοὺς περὶ οἰῶν εἰρημένους· ἀδέπολε γὰρ μίτρα παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἁπλῶς ἡ ζώνη· ἀλλὰ τοὺς μὴ ὑποζωννυμένους μίτρας τοῖς χιτῶσιν, ὅ ἐστι τοῖς θώραξιν, ἀλλὰ ἅμα τῷ θώρακι σωληνωμένῳ ἔχοντας ἢ μίτραν, ἢ ὃ συμβαλόντων καὶ τοὺς πολλούς· ὥστε τὸ ἀπολέσθαι, ἢ σέρνειν δωτάν δηλοῖ διὰ τὸ μὴ ὑποζώννυσθαι μίτρας, ἢ ἀντὶ τοῦ " ἅμα " ἢ λαμβάνεται διὰ τὸ ὁμοῦ τῷ θώρακι σωληνοῦσθαι αὐτάς. *Euſtath.*

Ver. 422. —νῦν θοοὶ ἔστε.] Sententia hæc duplici modo accipi poteſt: Vel, ut *Lycios* ad fortitèr ſe gerendos adhortetur *Sarpedon*; *Jam acres eſtote:* Vel, ut eorum ignaviam increpet, quòd in pugnâ ſegnes eſſent, in fugâ celeres; *Jam celeres eſtis:* Atq; ita *Euſtathius*; Ὀνειδίζει ὁ λόγος, τοὺς ἀνδρίζεσθαι μὴ βραδεῖς, ὀξυκινήτους δὲ φεύγειν.

Ver. 423. —τῷ δ' ἀνέρι —— Ὅστις δὴ κρατέει.]

Unus homo——————
——tantas ſtrages impunè per urbem
Ediderit? juvenum primos tot miſerit
Orco? *Æn.* IX, 783.

Ver. 424. —καὶ δὴ κακὰ.] Vide ſuprà ad ξ, 433.

Ver. 428. —αἰγυπιοὶ ——κλάζοντε] *Duo* ſcilicèt *vultures.* Vide ſuprà ad *ver.* 371; & ad ά, 566. Nec alitèr rectè inſtituta eſſet comparatio.

Ibid. —μάχονται.] *Al.* μάχοντο.

Ver. 432. —κασιγνήτῃ ἄλοχόν τε.]

——Jovis——
Et ſoror & conjux——. *Æn.* I, 50.

Ver. 433. Ὤ μοι ἐγὼν.] Vituperat hîc

Plato

Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
Δίχθα δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὁρμαίνοντι,
Ἦ μιν ζωὸν ἑόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης
Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
Ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τ' μῦθον ἔειπες;
Ἀνδρα θνητὸν ἑόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Αψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἔρδ'· ἀτὰρ ἄλλοι γε θεοὶ κατὰ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Αἴκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
Φράζεο, μήτις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλῳ
Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται

" In fatis *sit* à Patroclo Menœtiade domari.
" Bifariàm autem animus mihi fertur, in præcordiis verſanti,
" Utrúmne ipſum vivum pugnâ è lacrymosâ
" Ponam abreptum Lyciæ in opulento populo,
" An jam ſub manibus Menœtiadæ domem.
Huic autem reſpondit deinde magnis-oculis veneranda Juno;
" Impertuniſſime Saturnie, quale verbum dixiſti?
" Virúmne mortalem, jam-olim deſtinatum fato,
" Iterùm *nunc* vis à morte triſti liberare?
" Fac: at non tibi omnes aſſentiemur dii cæteri.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò animo reconde tuo;
" Si vivum dimiſeris Sarpedonem ſuam ad domum,
" Perpende, nè quis poſthàc deorum velit & alius
" Abducendum-curare ſuum charum filium ex aſpero prælio:
" Multi enim circum urbem magnam Priami pugnant

Plato non locutionem Poëticam, ſed Rem ipſam. ——— δεκτόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι ——τ' ——μέλλειν τῷ θεῶν πλημῆναι ἔτας ἀνομοίως μιμήσασθαι, ἄτε, ——εάναι —— " Αἰ αἴ ἐλῶν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀν- " δρῶν Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι." *De Republ. lib.* 3. Ubi notandum legiſſe hîc *Platonem*, Αἰ αἴ ἐλῶν ———.

Ver. 436. Ἦ μιν ζωὸν ἑόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης Θείω ἀναρπάξας.]

Hunc tegere, & diræ valeam ſubducere pugnæ. *Æn.* X, 50.

" *Homerus querentem Jovem inducit, quòd* " *Sarpedonem filium à morte contrà fatum* " *eripere non poſſet.*" Cic. de Divinat. lib. 2. At non hîc *querentem* inducit Jovem, quòd filium à morte liberare *nequeat*; ſed *dubitantem*, an hoc ipſum facere *oporteat* contra fatum. Ut rectè obſervavit *Victorius*, *Var. Lect. lib.* 34, *cap.* 24.

Ver. 437. —ἀναρπάξας.] Vocem hanc vertit Dna *Dacier* " *tout d'un coup.*" Minùs rectè.

Ver. 439. —βοῶπις.] Vide ſuprà ad ά, 43, 58, & 551.

Ver. 440. —ἔειπες.] *Al.* ἔειπας.

Ver. 445. Αἴκε ζωὸν πέμψῃς.] Pronuntiabatur, ut opinor ζών. Atque ita etiam ſcribendum conjicit Vir doctus *Henricus Stephanus* (etſi abſque Exemplarium auctoritate nihil mutare eſt auſus) ex ε, 887. " Quid- " ni," inquit, " hîc ζὰν ſcribamus, non " ζωὸν; ut *Il.* ε, *ver.* 887, Ἦ κεν ζὼς ἀ- " μφὶς ἔα χαλκοῖο τυτῆσι, ſcriptum eſſe " videmus?" Quin & eo veriſimilius eſt, aut ſcribendum aut ſaltem pronuntiandum ζὰν, quòd in duobus MSS ſcriptum repperit *Barneſius*, Αἶκεν ζωὸν πέμψῃς. Porrò *Euſtathius* in Commentario legit, Αἶκεν ζᾶνλα πέμψῃς.

Ver. 449. —ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
Ἀλλ' εἴ τι φίλῳ ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεαι ἦτορ,
Ἦτοι μὲν ἔασον ἐνὶ κεφαλῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,
Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὕπνον,
Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
Ἔνθα ἑ ταρχύσσουσι κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αἱματόεσσας δ' ψιάδας καθέχυθεν ἔραζε,
Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

" Filii immortalium, quibus iram gravem injicies.
" Sed si *hic* tibi dilectus eſt, tuúmque *vicem ejus* miſeratur cor;
" Eum quidem ſinito in aſperâ pugnâ
" Manibus ſub Patrocli Menœtiadæ domari:
" At poſtquam jam eum reliquerit animáque & vita,
" Mitte eum ut mors ferat, & ſuavis Somnus,
" Donec Lyciæ latæ ad populum pervenerint:
" Ibi ei exequias-facient fratréſque, amicíque,
" *Cum* tumulóque, cippóque: hic enim honor eſt mortuorum.
Sic dixit; neque non-obſecutus-eſt pater hominúmque deúmque:
Cruentas autem guttas demiſit in terram,
Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat
Interempturus in Trojâ glebosâ, procul à patriâ.
Hi autem cùm jam propè erant alter-in-alterum irruentes,

Ver. 450. —φίλῳ ἐστὶ.] *Al.* φίλον ἐσί.
Ver. 451. —ἔασον.] Vide ſuprà ad δ', 42.
Ver. 453. Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε.]
Poſt ego nube cavâ miſerandæ corpus & arma
Inſpoliata feram tumulo, patriæque reponam. *Æn.* XI, 593.
Ver. 456. —ταρχύσσουσι.] *Al.* ταρχύσωσι.
Ver. 459. Αἱματόεσσας ὦν ψιάδας καθέχυθεν ἔραζε.] Portentum, *pluvia ſanguinea*, ut ſuprà λ', 53. Similitèr apud *Heſiodum*;
Κάδδ' ἀρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματόεσσας
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐῷ μεγαθαρσέϊ παιδί. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 384.
Τάδε μοι ὀπὶ Σαρπηδόνι δάκρυα, λύπλω μοὶ ἃ καλαφθίδεν θεὸς, ὃ ἐν πασ' ἀνθρώποις νόσημα· αὐτῷ ὃ βελομένῳ τ' ἀκριβὲς ἐρδυναν, ὁπυοεῖ τρόπῳ ἀλληγορεμένης ἀληθείας. Πολλάκις γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶ μεγάλων πραγμάτων, ἱστορέσι τερατία τῷ βίῳ συμφέροντα σημεῖα, πολεμίων τε ἐν πολλῶν νεκρῶν αἵματι ξύντοις ῥύμασιν σημαινομένων· ὡς ἐπ' Ἀσαπῷ τε ἐν Δίρκης παραῤῥύσιον ὑπὸ παλαιοὶ μῦθοι. Λόγῳ δ' ἔχει ἐν χρὴ νεκρὸν ψεκάδας ὕεσθαι, φόνε τισὶ κηλῖσιν ὀπυιεχέσμενας. Ἐπεὶ πίνων ἡ μεταβολὴ τ' μάχης ἀθρόαν φυλὴν ἐμποιήσειν ἔμελλε πῖς βασιλεύς· ἑηνὸς δ' ἦν ὁ τῷ καὶ' ἀλκὴν ἀρίστα Σαρπηδὼν ὄλεθρον, ὡσπερεὶ τερατία περὶ φάνη ταύτης τ' ζυμφορᾶς ἀγγελτικὰ, " Αἱματόεσσας ὦν " ψεκάδας καθέχυθεν ἔραζε. " Τὸν δὴ τ' φονέα ὄμβρον, ἀλληγορικῶς εἰρηκεν αἰθέρος ἀκρυα· διὸς μὲν ὑ, ἀκλαυσος γὰρ, ὁπ ὦ τὴν ὑπερφάνω τόπων, ὡσπερεὶ θρήνοις μεμιγμένα καλαῤῥαγχύτου ὑετῷ. *Heraclid. Pontic.* Cæterùm obſervandum, legiſſe hîc *Heraclidem*, Αἱματόεσσας ὦν ψεκάδας———.
Ver. 460. —τόν οἱ.] Quâ ratione, τ', ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat; item ὦ, *ver.* 475; & Αἰθανα, *ver.* 488; & μιν, *ver.* 502; vide ſuprà ad α, 51. *Al.* τόν ῥ' οἱ.
Ver. 461. Φθίσειν.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad β', 43, & 833.

Ver. 4

Ἔνθ' ἦτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
Ὃς ῥ' ἡνὺς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
Τὸν βάλε νείαιραν κὴ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ' αὖτε μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον ἔτρεσεν ἵππον
Ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων·
Κάββαλε δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπλατο θυμός.
Τὼ δὲ Δαμασήτιλω· κελάδησε δὲ ζυγὸν, ἰλίαι δὲ ζφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς ὦρτο τέκμωρ,
Σπασάμενος τανύηκες ἄορ παχέος περὶ μηροῦ,
Αἶξας ἀπέκοψε παρήορον· ἂψ δ' ἐμάτησε.
Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις ζωΐτην ἐλάτην περὶ θυμοβόροιο.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὦρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,

Tum Patroclus quidem inclytum Thraſymelum,
Qui ſtrenuus famulus Sarpedonis erat regis,
Hunc *(inquam)* percuſſit imum ad ventrem; ſolvitque membra.
Sarpedon verò à *Patroclo* quidem aberravit haſtâ fulgenti,
Secundus impetum faciens; at Pedaſum vulneravit equum
Haſtâ dextrum *in* humerum: is autem gemuit animam expirans;
Deciditque in pulvere ejulans, avolavitque anima.
Duo autem *reliqui equi* diſſultabant; crepuitque jugum, habenæque ipſis
Confundebantur, quoniam jacebat equus-exterioris lori in pulveribus.
Ac hujus-rei quidem Automedon haſtâ-inclytus invenit finem;
Educto *nempè* longo enſe robuſto à femore,
Inſurgens abſcidit equum *iſtum* extra-jugalem; neque ſegnitèr-agebat.
Itaque *bini equi iterùm* aptè-compoſiti-ſtabant, inque habenis directi-erant:
Patroclus verò & *Sarpedon* rurſus congreſſi-ſunt pugnâ in exitioſâ.
Tum Sarpedon quidem aberravit haſtâ fulgenti,
Patroclique ſupra humerum ſiniſtrum abiit cuſpis
Haſtæ, neque percuſſit ipſum: poſterior autem irruit æra
Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu,

Ver. 463. Θρασύμηλον.] Ita ex duobus MSS edidit *Barneſius*. Atque ita in Commentario legit *Euſtathius*. *Al.* Θρασυμήδω. At *Neſtoris* filio nomen erat *Thraſymedes*, ſuprà ι, 81. Quare Θρασύμηλον videtur potior Lectio.

Ver. 469. —ἐν κονίῃσι.] Vide ſuprà ad ν', 508.

Ver. 470. —κελάδησε.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 471. —παρήορος.] Vide ſuprà ad ver. 152.

Ver. 473. Σπασάμενος.] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* Σπασάμενος. Minùs rectè. Primam enim corripit.

Ver. 474. Αἶξας ἀπέκοψε.] Vide ſuprà ad Ψ', 87.

Ver. 478. —ἤλυθ'.] Vide ſuprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 479. —ὑστερος.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 480. —τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος.]

At non hoc telum, mea quod vi dextera verſat,
Effugies.——— *Æn.* IX, 747.

Ἀλλ' ἔβαλ', ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαθ' ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ·
Ἤλπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤλπεν, ἢ ἀχερωΐς
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τὴν τ' ἔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεασι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
Βεβρυχὼς, κόνι δεδραγμένος αἱματόεσσης.
Ἦΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μεθελθὼν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσι βόεσσιν,
Ὤλετό τε σπαίχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·
Ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀπτολεμάων
Κτεινόμενος μυκέτᾱνε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μεθ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητὴν τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοός ἐστι.
Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμοῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα καλήφεμι καὶ ὄνειδος

Sed percussit, ubi utique præcordia complectuntur densum cor:
Cecidit autem, sicut quandò aliqua quercus cadit, vel populus,
Vel pinus alta, quam in montibus fabri
Exciderunt securibus recens-exactis, navale-lignum ut sit:
Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus,
Dentibus-frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.
Veluti taurum interficit leo armento superveniens,
Fulvum, magnanimum inter flexipedes boves,
Peritque *is* gemens sub maxillis leonis;
Sic à Patroclo Lycierum ductor clypeatorum
Interfectus indignante-animâ-gemebat, charúmque nomine vocabat socium;
" Glauce charissime, bellator inter viros, nunc te admodùm oportet
" Pugnacémque esse, & audacem bellatorem:
" Nunc tibi cordi-sit pugna gravis, si prælio-impiger es.
" Primùm quidem adhortare Lycierum ductores viros,
" Quaquaversùm obiens, pro Sarpedone præliari:
" Quin deinceps & ipse super me pugnes ære.
" Tibi enim ego etiam posthàc pudor & opprobrium

Ver. 481. —ἔρχαθ'.] Καθαίρεσιν. *Eustath.* Nempe ab ἕρχω, non ab ἔρχομαι, deducitur ἔρχαθ'; ut rectè hîc annotavit *Barnesius.*

Ver. 482. Ἤλπε δ', ὡς ὅτε τις —πίτυς.] Vide suprà ad ν, 389.

Concidit; ut quendam cava concidit, aut Erymantho,
Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus. *Æn.* V, 448.

Ver. 483. —τὴν τ'.] *Quam scilicèt*—.

Ver. 485. Ὡς ὁ ——καὶ τανυσθείς, Βεβρυχὼς, κόνι δεδραγμένος αἱματόεσσης.]

——cadit atque cruentam
Mandit humum, moriensque suo se in vulnere versat. *Æn.* XI, 669.

Ver. 488. —ἐν εἰλιπόδεσι.] *Al.* ἐπ' εἰλιπόδεσι.

Ver. 491. Κτεινόμενος.] *Quum interficeretur.*

Ver. 495. —ὄτρυνον.] Vide suprà ad ν, 44.

Ver. 496. Πάντη ἐποιχόμενος.] Cod. *Harleian.* Πάντας ἐποιχόμενος. Sed & iterùm occurrit Πάντη ἐποιχόμενος, infrà *ver.* 533.

Ver. 500.

Ἔσσομαι ἤματα πάντα μάμπερὲς, εἴκε μ' Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμὼς, ῥῖνάς θ' · ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἵλκε δόρυ, προλὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο·
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε, καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτὸν ἀέθον ἵππους φυσιόωντας
Ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀίοντι·
Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' ἐ δυώδεκα προσαμῦναι.
Χειρὶ δ' ἑλὼν ἔπιεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἑτάροισιν ἀμυνόμενον.
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
Κλῦθι, ἄναξ, ὅς πού τε Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ

" Ero dies omnes perpetuò, si quidem mihi Achivi
" Arma detraxerint, in hoc ad naves certamine interfecto.
" Verùm capesse *pugnam* strenuè, adhortaréque populum omnem.
Sic ipsum locutum finis mortis texit,
Oculos, narésque; *Patroclus* nempè, calce pectoribus impresso,
E corpore traxit hastam, præcordiáque ipsam *adhærentia* sequebantur;
Ejúsque simul animámque, & hastæ evulsit cuspidem.
Myrmidones autem illic detinuerunt *ejus* equos anhelantes,
Cupientes fugere, postquam reliquissent currus dominorum *suorum*.
Glauco verò gravis dolor ortus est vocem *amici* audienti:
Commotum autem est ei cor, quòd non posset opem-ferre.
Manu autem prehendens *eum* stringebat *sibi* brachium: affligebat enim eum gravitèr
Vulnus, quod jam ei Teucer irruenti inflixerat sagittâ,
E muro excelso malum à sociis propulsans.
Precans autem dixit longè-jaculanti Apollini;
" Exaudi, rex, qui alicubi Lyciæ in opulento populo

Ver. 500.—νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.] Vituperat hîc *Homerum Terrassonus*, quòd *Sarpedonem*, etsi longè à navibus absentem, tamen *medias se inter naves occidisse* dicentem introducat. " Les Commentateurs " (inquit) " —ont dit là dessus, que Sarpedon rêvoit, " etant à l'article de la mort. —Ainsi, Homére n'a point d' autre raison pour faire " dire à Sarpedon qu'il meurt au milieu des " vaisseaux, quoiqu'il fut bien loin de là; " sinon que c'est un vers tout fait, une formule employée au 15e Livre, au sujet de " Caletor tué effectivement au milieu des " vaisseaux; νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. ό, 428." *Dissertat. sur l' Iliade, Part. IV. cap.* 6. Verùm, ut opinor, " νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα" utrobique, non est, " *medias inter naves*," sed, " *in certamine de navibus, stratum.*" Atque ita hîc accipit Dna *Dacier*; " Il me " paroît que ——νεῶν ἐν ἀγῶνι peut signifier fort naturellement, *à l' attaque des* " *vaisseaux.*" Alteram tamen explicandi rationem sequitur *Eustathius*, Τὸ δὲ, " νεῶν " ἐν ἀγῶνι πεσόντα," μιμητικῶς ἐφθέγξατο· ἔξω μὲν γὰρ ἦν τότε ἐν τῇ πεδιάδι πίπτων, ἦν δὲ ἐν τῷ ἀθροίσματι ἢ τῇ ἀγορᾷ τῶν νεῶν. Ὁ δὲ ἤδη τελαζομένῳ τὸ φρονεῖν, ἄλλως λέγει· ἤδη γὰρ πρὸς τῷ θνήσκειν ἐστί.

Ver. 502. —τέλος θανάτοιο κάλυψεν Ὀφθαλμὼς.]

Olli dura quies oculos & ferreus urget
Somnus: in æternam clauduntur lumina noctem. *Æn.* XII, 309.

Ver. 510. —κἰνῶς.] *Al.* αὐτήν.

Ver. 511. —ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ.] Suprà, μ', 387.

Ver. 513.—ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.] Cod. *Harleian.* ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Εἴς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δυώσασαι δ' ζὺ πάντοσ' ἀκούειν
Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νυῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
Ὀξείης ὀδυύῃσιν ἐλήλαται, ἄδε μοι αἷμα
Τερσῆναι δυάται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτῆς·
Ἔγχος δ' οὐ δυάμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε,
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' ὧ παιδὶ ἀμύνει.
Ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δ' ἰφθίμοισι κέλευσον
Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐπορνύμεν πολεμίζειν·
Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ καλῷ ἐνεῖκτῳ μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἔσχαλέοιο
Αἷμα μέλαν τέρσινε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔννω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,

"Es, vel in Troiâ: potes autem tu undecunque auſcultare
"Viro dolenti, ſicut nunc me dolor invadit.
"Vulnus enim habeo hoc grave, undique autem mihi manus
"Acutis doloribus transfixa eſt, neque mihi ſanguis
"Siccari poteſt; gravatur autem mihi humerus per ipſum:
"Haſtam autem non poſſum ſuſtinere firmiter, neque pugnare
"Congreſſus cum hoſtibus: Vir autem fortiſſimus periit,
"Sarpedon, Jovis filius: ille verò nè ſuo quidem filio opem-fert.
"Sed tu ſaltem mihi rex huic gravi vulneri medere;
"Sopi autem dolores, præbéque vires; ut ſocios
"Adhortans Lycios excitem ad pugnandum;
"Ipſéque de cadavere mortuo pugnem.
Sic dixit precans; hunc autem exaudivit Phœbus Apollo:
Statim ſedavit dolores, à vulnere autem gravi
Sanguinem atrum ſiccavit, fortitudinémque immiſit animo.
Glaucus autem agnovit ſuâ mente, lætatúſque eſt,

Ver. 515. —δυώσασαι ὄ ζὺ.] Ita ex uno MS edidit *Barneſius*. *Al.* δυώσασαι δέ τε.

Ver. 518, 521. —ἐλήλαται —ἔλωλε.] Vide ſuprà ad κ', 186, 187; & ad ά, 37.

Ver. 521. —ἀνὴρ δ' ὤριστος.] Cod. *Harleian.* ἀνὴρ δ' ὃς ἄριστος.

Ver. 523. —ἔλκος.] Cod. *Harleian.* ἄλγος.

Ver. 524. Κοίμησον.] Ita edidit *Barneſius* ex ξ', 236. *Al.* Κοίνισον· ut opinor, minùs rectè: Vide ſuprà ad ά, 140. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Κοίμισον.

Ver. 526. —ἀμφὶ νέκυϊ.] Malè hîc *Barneſius*; "Pes (inquit) *Proceleuſmaticus* pro "*Anapæſto*." Quaſi ſcilicèt ſyllabæ duæ κυϊ in unam facilè coaleſcere non poſſent. Vide ſuprà ad *ver.* 321.

Ibid. —νέκυϊ καλῷ ἐνεικτῷ.] Non eſſe hoc ταυτολόγον, ex Scriptoribus Tragicis liquet, quorum locutio Sermoni propior eſt:

Οὐ μαρυξήσει ταῦτ' ὁ καλὸς νὰν νέκυς.
Sophocl. Antig. 525.

Ibid. —καλῷ ἐνεικτῷ.] Vide ſuprà ad ά, 265; ad β', 818; & ad ζ', 464.

Ver. 527. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.]

Dixit: cpemque Dei caſſa in vota vocavit. *Æn.* XII, 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας.]

——— ſubitoque omnis de corpore fugit
Quippe dolor, omnis ſtetit imo vulnere ſanguis.

——— atque novæ rediere in priſtina vires. *Æn.* XII, 421.

Ver. 534.

Ὅτλι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς ἀξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνα ἀμφιμάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάθων,
Πηλυδάμαντ' ὀπὶ Πανθοίδῃ, ἠδ' Ἀγλώρᾳ δῖον·
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν,
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νωῒ δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ὀπιθήρων,
Οἳ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων, ἠδὲ πατρίδος αἴης,
Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμῦναι.
Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ὃς Λυκίῃ εἴρυτο δικηπόλε τε ἠδὲ θέμιστι·
Τὸν δ' ἀπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
Ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
Τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· Τρωσὶ δὲ καὶακρήθεν λάβε πένθος
Ἀχέων, οὐκ ἀπεικτὸν, ἐπεὶ ῥίφισιν ἔρμα πόληος
Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ

Quòd se citò exaudiverat magnus deus precatum.
Primùm quidem excitavit Lyciorum ductores viros,
Quaquaversùm obiens, *ut* super Sarpedone præliarentur.
Deinde verò Troas accersitum ibat, magnis-passibus gradiens,
Polydamanta ad Panthœdem & Agenora nobilem:
Accersitum etiam ivit Æneámque & Hectorem ære-armatum,
Propè autem stans verbis alatis allocutus est;
" Hector, nunc jam omninò oblitus es sociorum,
" Qui te propter, procul ab amicis, & patriâ terrâ,
" Animam deperdunt: tu verò non vis malum propulsare.
" Jacet Sarpedon, Lyciorum ductor clypeatorum,
" Qui Lyciam tuebatur jústque-dicendo & virtute suâ:
" Hunc utique sub Patroclo domuit hastâ æreus Mars.
" Sed, amici, adeste, indignaminique animo,
" Ne arma abstulerint, indignisque modis acceperint mortuum
" Myrmidones, de Danais irati, quotquot perierunt,
" Quos apud naves veloces interfecimus hastis.
Sic dixit: Trojanos verò prorsùs occupavit dolor
Intolerabilis, cedere-nescius; quippe ipsis columen urbis
Erat, alienigena licèt existens: Multæ enim illum

Ver. 534. —μακρὰ βιβάθων.] Vide suprà ad γ', 22.

Ver. 537. —ἱσάμενος ἔπεα.] Quâ ratione, ἱσάμενος, hìc ultimam producat, item Αἰανίδῃ, *ver.* 556; & ἀμοιϊν, *ver.* 560; & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 575; vide suprà ad α, 51.

Ver. 540. —ἀποφθινύθουσι.] Vide suprà ad β', 43.

Ibid. —ἐπαμῦναι.] *Al.* ἐπαμῦναι

Ver. 545—559. —ἀεικίσσωσι——ἀεικίσσαιμεθ'.] Rectè (ut opinor) cum duplici σ. Vide suprà ad α, 140.

Ver. 548. —καὶακρήθεν.] ——καὶάκρηθεν, ἤγουν καὶάκρης, ἀφ' ἁλλαχοῦ κεῖται· ἢ καὶακρήθεν προσπεριττωμένως ἀντὶ τοῦ κατ' κάρηθεν, ἤγουν ἐν Ζυγοστῇ καὶακρήθεν, ὅ ἐστι κατὰ κεφαλῆς λάβε πένθος. *Eustath.*

Ver. 552.

Λαοὶ ἕπονθ', ἐν δ' αὐτὸς ἀρίστευεσκε μάχεσθαι.
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἕκτωρ, χωόμενος Σαρπηδόνι· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Μενοιτιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμυνέσθω φίλον ἦτορ,
Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
Κεῖνος ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδών· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
Τεύχεά τ' ὤμοιϊν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
Αὐτῷ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἤδη καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐναρτύνθη φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοὶ,
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ καταθνητῶτι μάχεσθαι,
Δεινὸν ἀΰσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ὄπασε νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ υἱεῖ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὴ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·

Copiæ ſequebantur, inter quas ipſe fortiſſimus erat in pugnâ.
Ibant autem rectà in Danaos ardentes: præibátque ipſis
Hector, iratus de Sarpedone: At Achivos
Concitabat *ad certamen* Menœtiadæ Patrocli animoſum cor:
Ajaces primos allocutus eſt, animis-incitatos etiam per-ſe;
" Ajaces, jam vobis hoſtes propulſare cordi ſit,
" Quales quidem anteà eratis inter viros, vel & fortiores.
" Jacet vir, qui primus inſiliit in murum Achivorum,
" Sarpedon; ſed ô ſi ipſum contumeliâ-afficere potuerimus ablatum,
" Armáque ab humeris auferre, & aliquem ſociorum
" Ab eo *nos* propulſantium domare ſævo ære.
Sic dixit: Hi verò etiam per-ſe *hoſtes* arcere promptis-erant-animis.
Poſtquam autem utrinque firmârant phalangas,
Trojani & Lycii, & Myrmidones & Achivi;
Concurrerunt ſuper cadavere mortuo pugnaturi,
Horrendùm clamantes: ingenti autem fragore ſonuerunt arma virorum.
Jupiter verò noctem pernicioſam extendit ſuper aſperâ pugnâ,
Ut dilecto de filio pugnæ pernicioſus labor eſſet.
Moverunt autem loco priores Trojani nigros-oculis Achivos:

Ver. 552. —ἦρχε δ' ἄρα.] *Præibátque, ut ſolitus eſt.*

Ver. 553. —μεμαῶτε.] Vide ſuprâ ad ν', 46.

Ver. 556. Αἴαντε, νῦν σφῶϊν —— Οἷοί περ πάρος ἦτε.]

——— nunc illas promite vires,
Nunc animos, quibus in Gætulis ſyrtibus uſi. *Æn.* V, 191.

Ver. 558. Κεῖνος ἀνὴρ, ὃς πρῶτος.]

——Cadit ipſe Telumnius augur,
Primus in adverſos telum qui torſerat hoſtes. *Æn.* XII, 461.

Ver. 563. —ἐναρτύνθη.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad λ', 215.

Ver. 565. —νέκυϊ καταθνητῶτι.] Vide ſuprà ad *ver.* 526; & ad β', 818.

Ver. 566.—μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.]

——— ——— & arma
Horrendum ſonuere.— *Æn.* IX, 731.

Cæterùm de voce, ἔβραχε, & ſimilibus; vide ſuprà ad δ', 125, & 455.

570 Βλῆτο γὰρ ἔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
Ὅς ῥ' ἐν Βυδείῳ δυσαιμύῳ ναῖσσε
Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐθλὸν ἀνεψιὸν ἐξενάριξας
Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
575 Οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Τὸν ῥα τόθ' ἁπλόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα πεάσθη
Ἐν κόρυθι βεβαρηῖ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
580 Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γλυκὺ φθιμένῳ ἑτάροιο·
Ἴθυσεν δ' ἄρα προμάχων, ἴρηκι ἐοικώς
Ὠκείῃ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε, ψῆράς τε·
Ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
585 Ἔσσυο κῆρ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἑτάροιο.
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμενέος φίλον υἱόν,
Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
Χώρησαν δ' ὀπίσω τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.

570 Percussus enim erat nequaquam ignavissimus vir inter Myrmidonas,
Filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus,
Qui in Budio benè-habitato imperabat
Anteá: sed tunc strenuum consobrinum cùm occidisset,
Ad Peleum venit-supplex, & ad Thetin argenteis-pedibus-decoram:
575 Hi autem unà cum Achille hostium-agmina-perrumpente miserunt comitem
Ilium ad generosis-equis-fœcundam, ut adversus Trojanos pugnaret.
Hunc quidem tunc manum-injicientem cadaveri percussit illustris Hector
Saxo caput: illud verò in-duas-partes totum diffissum est
In casside validâ; is itaque pronus super cadavere
580 Decidit, ipsúmque mors circumfusa est exitialis.
Patroclo autem dolor ortus est de interfecto socio;
Rectà verò prorupit per primos-pugnatores, accipitri similis
Veloci, qui fugatos-persequitur graculósque sturnósque:
Sic recta-in Lycios, Patrocle equestris,
585 Ruisti & Trojanos; iratus nempè eras corde, de socio.
Et percussit Sthenelaum, Ithæmenei dilectum filium,
Cervicem saxo, abrupítque ejus tendines.
Cessérunt autem retrò & primi-pugnatores & illustris Hector.

Ver. 570. Βλῆτο γὰρ ἔτι κάκιστος ἀνὴρ.] Ἡ ὑπόθεσις τῇ καλαφάσει ποιεῖ μικρὸν τὸ ἴσον ἀμύνασθαι, ποιεῖ δὲ τὸ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 37. Vide suprà ad ζ, 11; & ad α, 330.

Ver. 571. —Ἐπειγεύς.] Cod. *Harleian.* Ἐπηγεύς.

Ver. 572. —ναῖσσε.] Vide suprà ad *ver.* 172.

Ver. 575. Οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ.] Vide suprà ad γ, 324.

Ver. 577. Τὸν ῥα.] *Hunc, inquam*——.

Ver. 578. —ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα πεάσθη.]

——atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IX, 755.

Ver. 579. —ἄρα.] *Ut ex tali vulnere necesse erat.*

Ver. 581. —φθιμένῳ.] De syllabâ φθι correptâ, vide suprà ad β', 43; & ad α, 309, & 314.

Ver. 583. —κολοιούς τε ψῆράς τε.] "Illud

Ὅσση δ' αἰζανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκϑ',
Ἣν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ κὴ ἐν πολέμῳ, δηΐων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δ' ὃ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀπτιδάων,
Ἔτραπέ', ἔκτεινεν δ' Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλήτῳ τε μελέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρ' Γλαῦκος, στῆθος μέσον, οὖτασε δουρὶ,
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
Δούπησεν δ' ὃ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιούς,
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δ' Τρῶες κεχάροντο·
Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· ὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μυρίος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίοις ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς, τίετο δήμῳ·

Quantus autem jaculi jactus longi est
Quod quidem vir emiserit connixus vel in certamine-ludi,
Vel etiam in pugnâ, hostes propter animam-perdentes:
Tantum recessêrunt Trojani; locóque moverunt *eos* Achivi.
Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum,
Conversus est, interfecitque Bathyclem magnanimum,
Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans,
Opibúsque divitiísque excellebat inter Myrmidonas.
Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit hastâ,
Conversus repentè, quandò ipsum jam-assequebatur insequens;
Fragorem verò *is* edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit Achivos,
Quòd-ità ceciderat strenuus vir; admodùm verò Trojani gavisi sunt:
Steterunt verò circa ipsum progressi frequentes; neque sanè Achivi
Fortitudinis obliti sunt, sed vires rectà ferebant in eos.
Tum verò Meriones Trojanorum interfecit virum armis-acrem
Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis sacerdos
Idæi erat, deúsque veluti, honorabatur à populo:

" Iud verò *(sc. verborum sonitum jucundiorem)* cumprimis apud Homerum veteres grammatici annotaverunt: quòd quum dixisset quodam in loco κολοιός τε ψῆρές τε, alio in loco non ψηρῶν τε sed ψαρῶν dixit; Τὰν δ' ὥστε ψαρῶν νέος ἔρχεϑ' ἠὲ κολοιῶν· (ξ', 755;) sequutus non communem, sed propriam in quoque vocis situ jucunditatem. Nam si alterum in alterius loco ponas, utrumque feceris sonitu insuave." *Gell. lib.* XIII. *cap.* 19.

Ver. 589. —τέτυκϑ'.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 591. —θυμοραϊστέων.] Pronuntiabatur θυμοραϊστῶν.

Ver. 592. —Τρῶες, ὤσαντο.] Quâ ratione Τρῶες, hîc ultimam producat; item Βαθυκλῆα, *ver.* 594; & ἀπὸ, *ver.* 607; & πὶ, *ver.* 636; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 594. Ἔτραπέ'.] Observandus hîc maximè proprius *vocis mediæ* Usus. *Convertit se.* Vide suprà ad ά, 199; & ad ϑ', 141.

Ibid. —Βαθυκλῆα.] Vide suprà ad ά, 265.

Ver. 597. —ὄτασε.] Vide suprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver. 599. Δούπησεν ὃ.] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 602. —ἐξελάθοντο.] *Al.* ἐκλελάθοντο.

Ver. 607.

Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κὴ ἅλοθεν· ὦκα δὴ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων, σκοτόεσσα δ' ἄρα μιν ζόφος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκειον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τοὔξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντι·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλάσκαλο χάλκειον ἔγχος,
Πρόσσω γὰρ καλέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὐδὲ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ἀκίαχε πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίδε μεθ' ὅβριμος Ἄρης·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεί ῥ' ἄλιον σινάρης ἀπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστῆρ περ ἐόντα,
Ἔγχος ἐμὸν καλέπαυσε διαμπερὲς, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα,
Πάντων ἀνθρώπων ζεύσασθαι μεθύοντα, ὅς κέ ζοι ἄντα
Ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.

Hunc percussit sub malâ & aure: confestim verò anima
Abiit è membris; horrendæque illum tenebræ occupârunt.
Æneas autem in Merionem hastam æream misit;
Sperabat enim *se* assecuturum sub-clypei-tegmine progredientem:
Sed ille quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam;
In anteriorem enim partem proclinavit, à tergo autem hasta longa
Solo infixa est, supráque pars-posterior quassabatur
Hastæ; tum deinde remisit impetum rapidè-actum æs:
Cuspis adeò Æneæ vibrans in terram
Abiit; quippe incassùm robustâ è manu exilierat.
Æneas autem animo iratus est, dixitque;
" Merione, citò certè te, saltatorem quantumvis *egregium*,
" Hasta mea compescuisset in-perpetuum, si quidem te percussissem.
Illum verò Meriones hastâ-inclytus vicissim affatus est;
" Ænea, arduum *est*, te, fortis licèt sis,
" Omnium hominum extinguere robur, quicunque te contra
" Venerit propulsaturus; mortalis certè & tu es.

Ver. 607. —συλεῳὸς δ' ἄρα μιν ζόλεν.]
Immolat, ingentique umbrâ tegit——
Æn. X, 541.

Ver. 610. —ἄντα ἰδὼν ἠλάσκαλο.] Vide suprà ad γ', 404.

Ibid. —χάλκειον ἔγχος.] Vide suprà ad γ', 380.

Ver. 613. —ἀφίδε μεθ'.] Vide suprà ad γ', 444.

Ver. 614, 615. Αἰχμὴ——Ὤχετ'——.] Versus hi duo, quos in uno MS deesse annotat *Barnesius*, desunt etiam in Codice *Harleiano*.

Ver. 615. —ἐπεί ῥ'.] *Quippe, ut dictum est*, ——*ver.* 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστῆρ περ ἐόντα.] Ὅμηρος τὸ Μηριόνου καὶ κιχωῆαι βαλόμενος, ἄλλα κοσμῆσαι, ὀρχηστὴν περιεῖπε· καὶ ὅτως ἄρα ὑπίσημος ἦν, καὶ γνάριμος ἅπασιν ὅτι τῇ ὀρχηστικῇ, ὥστε καὶ οἱ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπίσαντο περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ Τρῶες αὐτοί, κατὰ πολέμιοι ὄντες. Ἐώρων γὰρ, οἶμαι, καὶ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτῷ κατόπλια, καὶ εὐρυθμίαν ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο. Φησὶ γοῦν τὰ ἔπη ἅδε πως, " Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ ἐόντα, " Ἔγχος ἐμὸν καλέπαυσε." *Lucian.* περὶ ὀρχήσεως.

Ver. 622. —θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.]
——mortali urgemur ab hoste
Mortales: totidem nobis animæque; manusque. *Æn.* X. 375.

Εἰ καί ζε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἶψά κε, καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς,
Εὖχος ἐμοὶ δώῃς, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί ζὺ ταῦτα, καὶ ἐθλὸς ἐών, ἀγορεύεις;
Ὦ πέπον, ἤτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι
Νεκρὸν χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξῃ·
Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἑπέων δ', ἐνὶ βουλῇ·
Τῷ, ἤτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ἔκλυεν δέ τε γίνετ' ἀκωή·
Ὣς τ' ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Χαλκοῦ τε, ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιήτων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίῃσιν,
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο ποδῶν ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ' αἰεὶ ἀμφὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μῆλα
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιπλαγέας κατὰ πέλλας,

" Si & ego te percuſſero aſſecutus medium acuto ære,
" Statim, ſtrenuus licèt ſis & manibus fretus,
" Gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis-inſigni.
Sic dixit: Hunc autem objurgavit Menœtii fortis filius;
" Merione, cur tu hæc, ſtrenuus licèt, concionaris?
" O amice, neutiquam Trojani contumelioſis verbis
" A cadavere cedent, antequàm aliquem terra tenebit:
" In manibus enim finis pugnæ, verborum autem *finis* in concilio;
" Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, ſed pugnare.
Sic fatus, hic quidem præibat, ille verò unà ſequebatur deo-par vir.
Horum autem veluti ligna-cædentium virorum fragor exoritur
Montis in ſaltibus, longéque exauditur:
Sic horum excitabatur ſtrepitus à terrâ latè-patente,
Æréque, corióque, boúmque-tergoribus ſcitè-compoſitis,
Percuſſorum enſibúſque & haſtis utrinque acutis.
Neque jam vel ſolers vir Sarpedona nobilem
Agnôſſet; quippe telis & ſanguine, & pulveribus,
A vertice obvolutus erat uſque ad pedes imos.
Illi verò aſſiduè circa mortuum verſabantur, ut quum muſcæ
In ſtabulo murmurant lacte-plenas ad mulctras,

Ver. 625. —δώῃς.] *Al.* δοίης.

Ver. 628. —ἤτι Τρῶες.] Cod. *Harleian.* ἤ τοι Τρῶες.

Ibid. —ὀνειδείοις ἐπέεσσι.] Ita edidit *Barneſius*: Quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* ὀνειδίοις ἐπέεσσι. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad α, 519.

Ver. 633. —ὄρωρεν.] Vide ſuprà ad β, 810.

Ver. 635. —ὤρνυτο.] Vide ſuprà ad γ, 260.

Ibid. —δοῦπος.] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ver. 642. —βρομέωσι.] Cod. *Harleian.* βρεμέωσι.

Ibid. —περιπλαγέας κατὰ πέλλας.] Πέλλα, ἀγγεῖον ξυλοπλαδὲς, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς ὃ ἤμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος, " ὡς ὅτε " μῆλα

Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύῃ·
Ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον· οὐδέ ποτε Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινὼ,
Ἀλλὰ καθ' αὐτὸς αἰὲν ὅρα, κῆ φρεσὶ θυμῷ
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατροκλῆα, μερμηρίζων,
Ἦ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Αὐτῆ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δηώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληῃ·
Ἦ ἔτι κῆ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὄφρ' ἠὺς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὦσαιτο πρὸτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
Ἕκτορι μὲν πρώτιστον ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φεύγεμέναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱερὰ τάλαντα.
Ἔνθ' αὖτ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγυρῇ· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ

Tempore in verno, quando lac vaſa rigat:
Sic utique ii circa mortuum verſabantur: Nec unquam Jupiter
Vertebat ab aſperâ pugnâ oculos fulgentes,
Sed in ipſos uſque aſpiciebat, & conſultabat animo
Multa admodùm de cæde Patrocli, anxiè-deliberans,
An jam & illum in aſperâ pugnâ
Illic ſuper deo-parem Sarpedonem illuſtris Hector
Ære cæderet, déque humeris arma auferret;
An adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem.
Sic autem ei cogitanti, viſum eſt ſatius eſſe,
Ut ſtrenuus famulus Pelidæ Achillis
Retrò Trojanos & Hectorem æreis-armis-acrem
Repelleret ad urbem, multorúmque animam eriperet.
Hectori autem primo imbellem animum immiſit:
Currúque *is* conſcenſo in-fugam vertit-*ſe*, hortatúſque eſt cæteros
Trojanos fugere: agnovit enim Jovis ſacras lances.
Tum verò nè fortes quidem Lycii ſuſtinuerunt, ſed in-fugam-verſi-ſunt
Omnes, regem enim viderunt vulneratum corde,
Jacentem in cadaverum acervo: multi enim ſuper ipſum

" μῦαι Σταθμῷ ἐνιζομένοισιν ἐϋπλοκάμοιο γυναῖκες
" πέλλας." *Athenæus lib.* 11, *cap.* 13.

Ver. 644. —ἄρα.] *Ut diximus* ——— *ver.* 641.

Ver. 647. —μερμηρίζων.]
——animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;
In parteſque rapit varias, perque omnia verſat. *Æn.* IV, 285.

Ver. 652. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.]
Hæc alternanti potior ſententia viſa eſt. *ibid.* 287.

Ver. 653. —Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.] Vide ſuprà ad ά, 1.

Ver. 654. —χαλκοκορυστὴν.] Vide ſuprà ad β', 1.

Ver. 655. —πολέων.] Enuntiabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet πολῶν. Vide ſuprà ad β', 811.

Ver. 656. —θυμὸν ἐνῶρσεν.] Cod. *Harleian.* θυμὸν ἐνῆκεν. *Al.* φῦζαν ἐνῆκεν.

Ver. 660. —βασιλῆα.] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ibid. —βεβλημένον ἦτορ.] Ita ex MSS edidit *Barneſius*. *Al.* βεβλαμμένον ἦτορ. Codex *Harleianus* legit, δεδαϊγμένον ἦτορ.

Ver. 662.

Κάππεσον, ὅτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιϊν Σαρπηδόνος ἕντε' ἔλοντο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Εἶδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
Ἑλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λῦσον πολεμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, πρὶν δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον·
Πέμπε δέ μιν προμπτοῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Θήσουσιν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνήκουσεν Ἀπόλλων·
Βῆ δ' καθ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λῦσεν πολεμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, πρὶν δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·

Deciderant, quandò certamen aſperum intendebat Saturnius.
Illi verò ab humeris Sarpedonis arma abſtulerunt,
Ærea, coruſcantia, quæ quidem cavas ad naves
Dedit ferenda ſociis Menœtii fortis filius.
Et tunc Apollinem allocutus eſt nubes-cogens Jupiter;
" Eja age nunc, dilecte Phœbe, atro ſanguine purga
" Profectus è telorum-acervo *ſublatum* Sarpedonem, & ipſum deindè,
" Procul illinc efferens, lava fluminis fluentis,
" Ungéque ambroſiâ, immortalibúſque veſtibus induito.
" Deducendum autem eum da deductoribus velocibus qui ferant,
" Somno & Morti gemellis, qui quidem eum celeritèr
" Ponent Lyciæ latæ *in* opulento populo:
" Ibi ei exequias-facient fratréſque familiaréſque,
" Tumulóque cippóque: hic enim, honor eſt mortuorum.
Sic dixit: Neque patri non-fuit-dicto-audiens Apollo;
Deſcendit autem ab Idæis montibus ad pugnam gravem:
Statimque è telorum-acervo Sarpedonem nobilem ſublatum,
Procul inde efferens lavit fluminis fluentis,
Unxitque ambroſiâ, immortalibúſque veſtibus induit;

Ver. 662. —Κρονίων.] De proſodiâ vocis Κρονίων, Κρονίωνος, Κρονίωνος; vide ſuprà ad *ά*, 397, & 265.

Ver. 666. —νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide ſuprà ad *ά*, 175.

Ver. 667. Εἶδ' ἄγε.] Vide ſuprà ad *ί*, 167.

Ver. 668. Ἑλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα.] Cod. *Harleian.* Ἑλθὼν ἐκ μελέων Σαρπηδόνα, ———. Cæterùm ſcribendum hîc conjicit *Tho. Bentleius*, Ἕλκων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα; ex *ver.* 678, 781, & *ε*, 126.

Ver. 673. Θήσουσιν Λυκίης.] Cod. *Harleian.* Θήσουσ' ἐν Λυκίης; ut infrà *ver.* 683, Κάτθεσαν ἐν Λυκίῃ ———.

Ver. 674, 675, Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι —— τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.]

Interea ſocios inhumataq; corpora terræ
Mandemus: qui ſolus honos Acheronte
ſub imo eſt. *Æn.* XI, 22.

Ver. 683

Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἵ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη,
Νήπιος· εἰ γὰρ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦ τ' ἂν ὑπεκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος, ἢ πολὺ φέρτερος ἀνδρῶν,
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·

Deducendum autem eum dedit deluctoribus velocibus qui ferrent,
Somno & Morti gemellis: qui quidem cum celeritèr
Deposuerunt in Lyciæ latæ opulento populo.
Patroclus autem equos & Automedontem exhortatus,
Trojanes & Lycios insequebatur, & magnum accepit-malum,
Demens: quòd si mandatum Pelidæ observâsset,
Certè effugisset fatum exitiale atræ mortis.
Sed semper Jovis validius consilium, quam hominum;
Qui & fortem virum in-fugam-vertit, & aufert victoriam
Facilè, etiam cum ipse excitaverit ad pugnandum:
Qui ei & tunc animum in pectoribus extimulavit.
Tum quem primum, quem & postremum interfeciſti,
Patrocle, quandò jam te dii ad mortem vocârunt?
Adrestum quidem primùm, & Autonoum, & Echeclum,
Et Perimum Megadem, & Epistorem, & Melanippum:

Ver. 682. —ἐά.] *Ut jussi erant*——.

Ver. 685. —ἀάσθη.] Vide suprà ad *ι*, 116.

Ver. 686. Νήπιος.]

Infelix; qui —— *Æn.* II, 345.

Ibid. —Πηληϊάδαο φύλαξεν.] Cod. *Harleian.* Πηληϊάδεω ἐφύλαξεν.

Ver. 688. Ἀλλ' αἰεί γε.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus* ad *ρ'*, 176. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.

Ibid. —ἢ πολὺ ἀνδρῶν.] Cod. *Harleian.* ἢ πολὺ ἀνδρός. *Al.* αἰ πόλυ οιο.

Ver. 689, 690. Ὅστε καὶ —— ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.] *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι. *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει. *Henricus Stephanus* legendum censet, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μάχεσθαι, itáque explicat; "*Sed semper Jovis sententia superior est sententiâ hominum, quippe qui strenuum etiam virum terret, adeò ut ei victoriam facilè auferat; aliàs verò ad pugnam accendit.*" Quod (ut & ipse annotat,) meliùs cum sequente, "Ὅς οἱ καὶ τότε, &c," congruit: Itémque, ubi iterùm occurrunt iidem hi duo versus, *Il.* *ρ'*, 177, 178; Codices omnes habent, ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι, nec ullus intellectui ambiguo est locus. Cæterùm hos duos versus in quibusdam codicibus deesse annotat *Eustatèius*; Ἰσέον δ' ὅτι ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ, "κρείσσων νόος ἠέπερ ἀνδρῶν," ἀκεινδ οἱ ἀναγεγραμμένοι ἑξεξῆς δύο γνωμικοὶ στίχοι, ἀλλὰ μόνος εἷς ἔστω, "Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκε."

Ver. 691. Ὅς οἱ.] Vide suprà ad *ά*, 51.

Ibid. —ἀνῆκεν.] Cod. *Harleian.* ἀνῆκεν.

Ver. 692. Ἔνθα τίνα πρῶτον.]

Quem telo primum, quem postremum aspera virgo
Dejicis? —— *Æn.* XI, 664.

Ver. 694. —Ἔχεκλον.] Cod. *Harleian.* Ὀπίλεω.

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μύλιον, ἠδὲ Πυλάρτην·
Τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστοι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Πατροκλῆς ὑπὸ χερσὶ, σὺν ἐγχεϊ θοῦριν ὀρούσας·
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐὺδμήτῳ ἐπὶ πύργῳ
Ἕστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' αἰκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεσυφέλιξεν Ἀπόλλων,
Χείρεσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὀμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Χάζεο, διογενὲς Πατροκλέες· οὐ νύ τοι αἶσα
Σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅπερ ζέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μήνιν ἀλευόμενος ἑκαταβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
Δίζε γὰρ, ἠὲ μάχοιτο κῆ κλόνον αὖθις ἐλάσσας,

Deindè verò Elasum, & Mulium, atque Pylartem;
Hos interfecit: cæteri autem in-fugam-*eundi* memores fuere quisque.
Tum certè altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
Patrocli sub manibus, supra-modum enim ante alios hastâ furebat;
Nisi Apollo Phœbus benè-structâ super turri
Stetisset, illi exitialia cogitans, Trojanisque auxilians.
Ter quidem in cubitum scandebat muri excelsi
Patroclus, ter autem ipsum-asperè-exceptum deturbavit Apollo,
Manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens:
Sed quandò jam quartò irruebat deo par,
Minacitèr tum verò increpitans allocutus est longè-jaculans Apollo;
" Recede, nobilissime Patrocle: neque enim fatum
" Tuâ sub hastâ urbem vastatum iri Trojanorum magnanimorum,
" Neque sub Achille, qui tamen te multò fortior.
Sic dixit: Patroclus autem recessit longè retrò,
Iram devitans longè-jaculantis Apollinis.
Hector verò in Scæis portis tenebat solidos-ungulis equos:
Secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterùm actis equis,

Ver. 700. —Ἀπόλλων Φοῖβος.] Vide suprà ad *ά*, 43.

Ver. 704. Χείρεσιν ἀθανάτῃσι.] Cod. *Harleian.* Χείρεσ' ἀθανάτησι.

Ibid. —ἀθανάτῃσι.] Vide suprà ad *ά*, 398.

Ver. 706. Δεινὰ δ'.] Malè hîc edidit *Barnesius* Δεινά δ', contenditque παρέλκειν τὸ Δέ. Quod nullo modo fert linguæ Græcæ ratio. Vide suprà ad *έ*, 439; & ad *ά*, 57.

Ibid. —προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 708. —πέρθαι.] Cod. *Harleian.* πέρσαι.

Ver. 709. —Ἀχιλλῆος ὅσσον.] Quâ ratione Ἀχιλλῆος, hîc ultimam producat; item ἀλεύομαι, *ver.* 711; & εἰσαΐω, *ver.* 716; & Αὐτοκασίγνητος, *ver.* 718; vide suprà ad *ά*, 51.

Ver. 711. —ἀλεύομαι.] *Al.* ἀλθύομαι ut suprà *ί*, 444.

Ibid. —ἑκαταβόλου Ἀπόλλωνος.] Vide suprà ad *ά*, 75.

Ver. 712. ——719. —πύλῃς ἔχε —ἵππους ἔστι.] Cod. *Harleian.* πύλῃσ' ἔχε —ἵππους ἦσ' ἔστι.

Ver. 712 ——724 ——732 —μώνυχας ἵππους ——κραιπεδόνυχας ἵππους.]
——solido ——ungula cornu.
Virg. Georgic. III. 88.
Ver. 713

Ἦ λαὸς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλιῶαι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε, κραιπνῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦεν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτανεψιὸς Ἑκάβης, υἱὸς δ' Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῇς ἔπι Σαγγαρίοιο.
Τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Αἴθ' ὅσον ἥασων εἰμὶ, τόσον ζέο φέρτερος εἶλω·
Τῷ κε τάχα συγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
Ἀλλ' ἄγε, Παιρόκλῳ ἔφεπε κραιπνώνυχας ἵππους,
Αἴκεν πώς μιν ἔλῃς, δώῃ δέ τοι κῦδος Ἀπόλλων.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Δύσεθ' ὅμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
Ὦρσε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·

An copias ad murum clamore-impesaret congregari.
Hæc quidem ei cogitanti astitit Phœbus Apollo,
Viro cum-se-assimulâssset juvenique, fortique,
Asio, qui avunculus erat Hectoris equûm-domitoris,
Frater-germanus Hecubæ, filiúsque Dymantis,
Qui Phrygiam habitabat fluenta ad Sangarii:
Huic se cùm assimulâssset, allocutus est Phœbus Apollo;
" Hector, cur à pugnâ cessas? neque enim omninò te decet.
" Utinam quanto deterior sum, tanto te fortior essem:
" Tum profectò statim tuo-malo à pugnâ recessisses.
" Sed age, in Patroclum impellito valdos-ungulis equos,
" Si quà ipsum interficere poteris, dederitque tibi gloriam Apollo.
Sic fatus, rursus quidem abiit Deus per-laborem virorum:
Cebrionem verò jussit bellicosum illustris Hector
Equos ad prælium verberantem-agere: At Apollo
Ingressus est medium-agmen profectus; perturbationem autem Argivis
Immisit exitialem, Trojanisque & Hectori gloriam præbuit.
Hector autem cæteros quidem Danaos omittebat, neque occîdebat:

Ver. 713. Δίζε γδ'.] Vide suprà ad *ver.* 647.

Ver. 716. Ἀνέρι εἰσάμενος.]
——formâ tum vertitur oris
Antiquum in Buten——*Æn.* IX, 646.

Ibid. —εἰσάμενος.] Vide suprà ad ν', 45; & ad γ', 141.

Ver. 717. —ἱπποδάμοιο.] Vide suprà ad ξ', 23.

Ver. 718. Αὐτανεψιὸς Ἑκάβης, υἱὸς δ' Δύμαντος.] *Virgilio*, non *Dymantis*, sed *Cissei* filia erat Hecuba.
———& face prægnans
Cisseïs regina Parin creat.—*Æn.* X, 704.

Vide suprà ad ζ', 299.

Ver. 720. Τῷ μιν εἰσάμενος.] Vide suprà ad γ', 389.

Ibid. —προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων.] *Al.* προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Ver. 725. —ἔλῃς, δώῃ δέ τοι.] *Al.* ἔλοις, δαίοι δέ τοι.

Ver. 728. —πεπληγέμεν.] Vide suprà ad γ', 31; & ad β', 314.

Ver. 729. Δύσεθ'.] Vide suprà ad β', 35; & ad ε, 109.

Ver. 731. Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα.]
——Αὐτὰρ ὁ Παιρόκλῳ.

Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κορυθαιόλους ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἅλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔϊχε ἔχων· ἑτέρῃφι δ' λάζετο πέτρον
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ πεπὶ χερὶ ἐκάλυψεν.
Ἧκε δ' ἐρεισάμενος· ἀδὲ δίω χάζετο φωτὸς,
Οὐδ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέϊ λαΐ·
Ἀμφοτέρους δ' ὀφρῦς ζωστὴρ λίθος, ἀδέ οἱ ἔσχεν
Ὀστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτῷ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τὸν δ' ὀπιπερθομένων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·
Εἰ δή που κῆ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γλίσποι,
Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ κῆ δυσπέμφελος εἴη·

Sed ille in Patroclum dirigebat validos-ungulis equos.
Patroclus autem ex-alterâ-parte ab equis desiliit in terram,
Sinistrâ hastam tenens: alterâque arripuit saxum
Candidum, asperum, quod ejus manu capiebat.
Misit verò connixus, neque diù aberat à viro,
Neque frustrà-misit telum: percussit enim Hectoris aurigam
Cebrionem, nothum filium illustris Priami,
Equorum habenas tenentem, *in* frontem acuto lapide;
Ambo autem supercilia confregit lapis, neque ejus restitit
Os; oculi autem humi ceciderunt in pulveres
Ipsius ante pedes: Ipse verò, urinatori similis,
Decidit ab affabrè-factâ sellâ; liquitque ossa anima.
Illum autem asperè-deridens allocutus es, Patrocle eques;
" Papæ, profectò perquam agilis vir, quum-ita facilè urinatur:
" Sicubi sanè & ponto in piscoso esset,
" Multos satiare posset vir hic, ostrea quærens,
" Nave desiliens, etsi tempestuosus esset:

Ipse neque aversos dignatur sternere morti:
Nec pede congressos æquo, nec tela ferentes
Insequitur: solum densâ in caligine Turnum
Vestigat lustrans, solum in certamina poscit. *Æn.* XII, 464.

Ibid. —ἐκάρικζεν.] Cod. *Harleian.* ἐκάρικξεν. Quo modo & in uno MS scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 732. —ἔτεχε.] *Al.* ἔτεπε; ut suprà *ver.* 724.

Ver. 733. —ἅλτο χαμᾶζε.] Vide suprà ad ν', 29.

Ver. 735. —ἐκριόεντα.] Cod. *Harleian.* ὀκριόεντα.

Ver. 736. —ἐρεισάμενος· ἀδὲ δίω.] Quâ ratione & ἐρεισαμένῳ, & ἀδὲ, hîc ultimam producant; item τε, *ver.* 767; & ὀπὶ, *ver.* 773; & χερμάδια, *ver.* 774; vide suprà ad ά, 51.

Ibid. —χάζετο φωτὸς.] *Al.* ἄζετο φωτός.

Ver. 741. —ἐν κονίῃσιν.] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 742. —ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς.] Vide suprà ad μ', 385.

Ver. 743. —εὐεργέος δίφρου.] Pronuntiabatur θὐεργέος, vel θἐργέος. Ut rectè hîc annotavit *Barnesius.* Vide suprà ad ξ', 116.

Ver. 745. —ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ.] Cod. *Harleian.* ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ.

Ver. 751.

Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ·
Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
Ὡς εἰπὼν, ὄπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἶμα λέοντ' ἔχων, ὅστε σταθμὰς κεραΐζων,
Βλῆτο πρὸς στῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
Ὡς ὄπὶ Κεβριόνῃ, Πατροκλεις, ἄλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἅλτο χαμᾶζε.
Τὼ πεὶ Κεβριόναο, λέοντ' ὡς, δηϊοθήτην,
Ὄρεσφ κορυφῇσι πεὶ κλαμυρὴς ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ὡς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἰεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δ' ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζωὸν κρατερῷ ὑσμίνῃ.
Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν

" Adeò nunc in campo è curru facilè urinatur:
" Profectò & inter Trojanos urinatores utique sunt.
Sic locutus, Cebrionem heroëm invasit,
Impetum leonis habens, qui stabula vastans,
Vulneratur ad pectus, suáque ipsum perdit virtus:
Sic in Cebrionem, Patrocle, insiliisti ardens.
Hector verò ex-alterâ-parte ab equis desiliit in-terram.
Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnabant;
Qui *in* montis verticibus de interemptâ cervâ,
Ambo esurientes, magnis animis pugnant:
Sic de Cebrione duo artifices pugnæ,
Patroclúsque Menœtiades & illustris Hector,
Cupiebant alter alterius incîdere corpus sævo ære.
Hector quidem capite postquam prehendit, non dimittebat;
Patroclus autem ex-alterâ parte tenebat pede: Et jam cæteri
Trojani & Danai committebant acre prælium.
Ut verò Eurúsque Notúsque certant inter-se

Ver. 751. Ὡς εἰπὼν —— *βεβήκει.*] Si βέβηκε dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad α, 37.

Ver. 755. —ἅλτο χαμᾶζε.] Vide suprà ad γ', 29.

Ver. 757. Ἕκτωρ.] *Qui utique*——. *Qui scilicèt*——.

Ver. 762. —οὐχὶ μεθίει.] *Al.* οὐχὶ μεθεῖν. Utrumque salvâ prosodiâ. Nam vox μεθίει *mediam naturâ* producit:

——ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει. ο, 716.
——ἔχεν εἶχε δὲ μεθίει. φ', 72.
Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθείετε —— δ', 234.

Quòd autem eadem hæc vox nonnullis in locis *mediâ* correptâ occurrat; ut,

Πολλάκι γὰρ μεθίεις —— κ', 121;
Ἀλλὰ ἑκὰν μεθίεις —— ζ, 523;

& alibi; positioni hoc soli debetur. Vide suprà ad ν', 103; & ad ο, 24.

Ver. 765. Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν —— Ὡς Τρῶες.]

Ac velut annoso validum cum rebore quercum
Alpini Boreæ, nunc hinc, nunc flatibus illinc
Eruere inter se certant; it stridor, & altè
Consternunt terram concusso stipite frondes ——
Haud secus ——. *Æn.* IV, 441.
Adverti rupto ceu quondam turbine venti

Οὔρεϊ ἐν βήσσῃς, βαθέϊ πελεμιζέμεν ὕλῃ,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγός δέ τε ἀτρυμφάων·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Πολλὰ δὴ Κεβριόνῃ ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
Ἰοί τε πολεμόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀπίδας ἐσυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πίπτε δὲ λαός·
Ἦμος δ' ἠέλιος μεσηνείατο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·

Montis in saltibus, profundam concutere sylvam,
Fagúmque, fraxinúmque, corticosámque cornum,
Quæ altera alteri affligunt extentos-in-longum ramos
Sono immenso, fragor autem *exoritur* inter frangendum:
Sic Trojani & Achivi mutuis assultibus
Cædebant, neutri verò meminerant perniciosæ fugæ.
Multæ autem Cebrionem circa acutæ hastæ defixæ sunt,
Sagittæque alatæ à nervis salientes:
Multa & saxa ingentia clypeos contudêre
Pugnantium circa ipsum; is autem in vortice pulveris
Jacebat ingens ingenti-spatio, oblitus aurigationis.
Quamdiù quidem sol medium cœlum ascendebat,
Tamdiù valdè utrosque tela attingebant; cadebatque populus:
Cùm verò sol transibat ad occasum,
Et tum quidem præter fatum Achivi superiores erant:

Confligunt Zephyrusque Notusque, & lætus Eoïs
Eurus equis: strident sylvæ ——— *Æn.* II, 416.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majestatem non æquat. *Lib.* V, *cap.* 13.

Ver. 766. —πολεμιζέμεν ὕλῃ.] *Al.* πολεμιζέμεν ὕλῃ.

Ibid. —ὕλῃ.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 769. —ἀτρυμφάων.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 772. —δοῦρα πεπήγει.] Cod. *Harleian.* δοῦρ' ἐτεπήγει.

Ver. 773. —ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης.] Cod. *Harleian.* ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης.

Ver. 776. Κεῖτο μέγας μεγαλωστί.]

——ingentem, atque ingenti vulnere victum. *Æn.* X, 842.

Porrò, de istiusmodi verborum sono, rem ipsam aptissimè depingente, vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 777. Ὄφρα μὲν ἠέλιος.]

——medios cum Sol accenderit æstus. *Georg.* IV, 401.

——medium Sol igneus orbem
Hauserat——— ——— *Ibid.* 426.

Sol medium cœli conscenderat igneus orbem. *Æn.* VIII, 97.

Ibid. —ἀμφιβεβήκῃ.] Vide suprà ad α', 37; & ad δ', 492.

Ver. 778. Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πίπτε δὲ λαός.]

Jam gravis æquabat luctus & mutua Mavors
Funera: cædebant pariter, pariterque ruebant. *Æn.* X, 755.

Ver. 779. Ἦμος δ' ἠέλιος μεσηνείατο βουλυτόνδε.]

——aratra jugo referunt suspensa juvenci,
Et sol crescentes decedens duplicat umbras. *Eclog.* II, 65.

Ibid.

Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσαν,
Τρώων ἐξ ὀνοπῆς, ἠδ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλεντο.
Πάτροκλος δ' ἤ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·
Τρὶς μὲν ἔπειθ' ἐπόρουσε, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσυτο, δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
Ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός· ὁ μὲν τ' ἰόντα κατ' κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μεταφρένοιο, εὐρέε τ' ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· σπερχεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων
Ἡ δ' κυλινδομένη κανάχιζε ἔχε ποσὶν ὑφ' ἵππων
Αὐλῶπις τυφάλεια· μιάνθησαν δ' ἔθειραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
Ἱπποκόμον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν·
Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον
Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν

Cebrionem quidem è telorum-acervo heroëm extraxerunt,
Trojanorum è tumultu, & humeris arma ademerunt.
Patroclus verò Trojanis infesto animo irruit:
Ter quidem deindè irruit, veloci par Marti,
Horrendùm clamans; ter autem novenos viros interfecit:
Sed cùm jam quartum impetum-faceret, deo par,
Tum verò tibi, Patrocle, manifestus-imminebat vitæ finis:
Occurrebat enim tibi Phœbus in asperâ pugnâ
Terribilis: Hic quidem illum euntem per turbam non vidit;
Caligine enim multâ tectus obvius-veniebat:
Stetit autem à-tergo, percussitque interscapilium, latósque humeros,
Manu pronâ: vertigine autem correpti-sunt ei oculi.
Hujus verò à capite quidem galeam dejecit Phœbus Apollo:
Voluta autem tinnitum dabat pedibus sub equorum
Oblonga galea; fœdatæque sunt jubæ
Sanguine & pulveribus: Anteà quidem fas utique non erat,
Setis-equinis-comantem cassidem fœdari pulveribus;
Sed viri divini caput, venustámque frontem
Tuebatur Achillis: tum verò Jupiter Hectori dedit

Ibid. —μελενειὰν ἕλε.] *Al.* μελενιὰν ἕλε.

Ver. 781. —ἔρυσσαν.] Ita *Barnesius*, ex MSS. Rectè. *Al.* ἔρυσαν; Quod penultimam corripit: ——ἔλχε δ' ἐξέρυσ' αἰχμήν· suprà *ver.* 505.

Ver. 784. —ἀτάλαντος.] Vide suprà ad β', 627.

Ver. 785. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 786. —ἐπέσυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 287. Ἔνθ' ἄρα τοι ——φάνη βιότοιο τελευτή.]

Hîc tibi mortis erant metæ.——
Æn. XII, 546.

Ver. 792. —σπερχεδίνηθεν.] Cod. *Harleian.* σπερχεδίνησεν.

Ver. 794. —κανάχιζε.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 798. —μέτωπον.] *Al.* πρόσωπον.

Ἡ, κεφαλῇ φορέειν· ἀεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς ζωὴ τελαμῶνι καμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·
Στῆ δ' ταφών· ὄπιθεν δ' μεγάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ὤμων μεσηγὺ ἀεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
Παιθοίδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίῃσιν ἐπέκασσε
Ἔγχεί θ', ἱπποσύνῃ τε, ποδέεσί τε καρπαλίμοισι·
Καὶ δὴ πολλὸς φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
Πρῶτ' ἐλθὼν ζωὸς ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
Ὅς τοι πρῶτος ἔφηκε βέλος, Πατροκλείης ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσε. ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δ' θεῷ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
Ἆψ ἑταίρων εἰς ἕθεν ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον

Suo capite ferendam: propè enim ei erat exitium.
Tota verò ei in manibus fracta est prælonga hasta,
Gravis, magna, valida, *ære*-præmunita; & ab humeris
Clypeus cum loro in humum cecidit talaris:
Solvit porrò ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo.
Illi verò stupor animum occupavit, solutáque sunt pulchra membra:
Stetit itaque attonitus: à-tergo autem interscapilium acutâ hastâ
Humeros inter ex-propinquo percutit Dardanus vir,
Panthœdes Euphorbus, qui supra æquales ornatus erat
Hastâque, aurigandique-peritiâ, pedibúsque velocibus:
Etenim jam olim viros viginti deturbaverat de curribus,
Cùm primùm venit curru-vectus, discens præliari.
Qui tibi primus immisit telum, Patrocle eques,
Neque domuit: Is quidem retrò recurrit, immistúsque est turbæ,
E corpore abreptâ hastâ fraxineâ; neque sustinuit
Patroclum, nudum licèt, in pugnâ.
Patroclus autem Dei plagâ & hastâ domitus
Retrò sociorum in agmen recedebat, mortem evitans.
Hector verò, ut vidit Patroclum magnanimum

Ver. 806. Στῆ δ' ταφών.]
——————Obmutuit amens.
Æn. IV, 279.
Ibid. —ὀξέϊ δουρὶ.] Cod. *Harleian.* ὀξεῖ χαλκῷ.
Ver. 808. —ἐπέκασσε.] Vide suprà ad ὁ, 153; & ad δ', 492.
Ver. 813. —ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ, ——οὐδ' ὑπέμεινε Πάτροκλον.]
——fugit ante omnes exterritus Aruns
——————nec jam ampliùs hastæ
Credere, nec telis occurrere virginis audet. *Æn.* XI, 806.
——ex oculis se——abstulit Aruns,
Contentusque fugâ mediis se immiscuit armis. *Ibid.* 814.
Ver. 818. —Πατροκλῆα μεγάθυμον.] Quâ ratione, vox, Πατροκλῆα, hîc ultimam naturâ brevem producat; itémque ἐπιδρόμιος, *ver.* 829; & πρὶν, *ver.* 839; & μὲν, *ver.* 855; vide suprà ad α, 51. Cæterùm, quæ vocis, βασιλέα, formam sequuntur; ea ultimam

Ἀψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀγχίμολον μά οἱ ἦλθε κατ' σίχας, ἔντα ἃ δουρὶ
Νείαιον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ ἃ χαλκὸν ἔλασσε·
Δύπησεν ἃ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε ζωὸν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι ἃ πιέμεν ἄμφω·
Πολλὰ δέ τ' ἀθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
Ὡς πολέας πέφνοντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἀχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπηύρα·
Καί οἱ ἐπιδρόμῳ ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Πάτροκλ', ἦ ῥα ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἁμὴν,
Τρωϊάδας ἃ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Νήπιε· τάων ἃ πρόσθ' Ἕκτορ ὠκέες ἵπποι
Ποσσὶν ὀρωρέχαδ' πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς ζοφον ἁμὸν
Ἦμαρ ἀναλκαῖον· ζὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονδ'.
Ἦ δεῖλ', οὐδέ τοι, ἐοῦλος ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,

Retrò cedentem, vulneratum acuto ære,
Prope eum venit per ordines, cominúsque percussit hastâ
Imum ad ile; penitùs autem æs adegit:
Fragorem verò *is* edidit cadens, magnóque affecit-dolore populum Achivorum.
Ut autem cùm aprum viribus-ingentem leo urget pugnâ,
Hique montis *in* verticibus magnis animis decertant,
Fonte de exiguo; volunt quippe bibere ambo:
Multùm autem anhelantem *aprum* leo domat vi:
Sic multos occidenti Menœtii forti filio
Hector Priamides cominùs hastâ animam abstulit:
Et super eum glorians verba alata dixit;
" Patrocle, credidisti utique urbem *te* vastaturum nostram,
" Trojanásque mulieres, libero die erepto,
" Abducturum esse in navibus dilectam in patriam terram.
" Demens! pro his enim Hectoris veloces equi
" Pedibus contendunt pugnatum: hastâ verò ipse
" Inter Trojanos bellicosos excello, qui ab ipsis arceo
" Diem servilem: te autem hîc vultures comedent.
" Infelix, neque tibi fortis *licèt*, auxilio fuit Achilles,

timam *naturâ* semper *producunt*. Vide su-
à ad ά, 265.
Ver. 820. —ἔντα.] Vide suprà ad ν', 192.
Ver. 822. Δύπησεν ἃ.] Vide suprà ad δ',
55; & ad ν', 181.
Ver. 824. Τώ τ' ὄρεϊ©.] Cod. *Harleian.*
τ' ὄρεϊ©.
Ver. 825. —πιέμεν.] *Al.* πινέμεν. U-
umque ferri possit. Vide suprà ad *ver.*
62.
Ver. 828. —Πριαμίδης.] Vide suprà ad ά,
398.
Ver. 829. —ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.] *Al.*
ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ver. 830. —ἁμὴν.] Cod. *Harleian.* ἄμ-
μιν.
Ver. 834. —ὀρωρέχαδ'.] Vide suprà ad
ν', 736; & ad ά, 37.
Ver. 836. —σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονδ'.]
Alitibus linquêre feris———.
Æn. X, 559.
Ver. 838.

Ὅς ποτέ τοι μάλα πολλὰ μυθῶν ἐπελέλειπ' ἰόντι,
Μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς, πρίν γ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
Ὣς ποτέ σε προσέφη, σοὶ δ' φρένας ἄφρονι πείθε.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ἤδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
Τοιῆτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
Πάντες ἂν αὐτοθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ, καὶ Λητοῦς ἔκλαιεν υἱὸς,
Ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Οὔ θην καὶ σ' αὐτὸν δηρὸν βέη, ἀλλά τοι ἤδη

" Qui nimirùm tibi admodùm multis remanens mandavit proficiſcenti,
" Nè mihi antè revertere, Patrocle equeſtris,
" Naves ad cavas; quàm Hectoris homicidæ
" Sanguinolentam loricam circa pectora diſcideris:
" Sic nimirùm te allocutus eſt, tibique animum vecordi perſuaſit.
Illum verò languens allocutus es, Patrocle eques;
" Jam nunc, Hector, magnis-verbis gloriator; tibi enim dedit
" Victoriam Jupiter Saturnius & Apollo, qui me domuerunt
" Facilé: ipſi enim ab humeris arma detraxerunt.
" Tales verò etiam ſi mihi viginti occurriſſent,
" Omnes hîc periiſſent, meâ haſtâ domiti.
" Sed me fatum pernicioſum & Latonæ interfecit filius,
" Eque mortalibus Euphorbus: tu verò me tertius interfectum-ſpolias.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in animo reconde tuo,
" Haud ſanè nè tu quidem ipſe diù in-vitâ progredieris, ſed tibi jam

Ver. 838. —ἐπελέλειπ' ἰόντι.] *Al.* ἐτέτελλεν ἰόντι.

Ver. 840. Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς.] *Al.* Νῆας ὑπὸ γλαφυρὰς.

Ibid. —ἀνδροφόνοιο.] Vide ſuprà ad *ver.* 77.

Ver. 842. —σοὶ δ' φρένας.] Cod. *Harleian.* σοὶ δ' ἀ φρένας.

Ver. 847. Τοιῆτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν.] Ἀνὴρ ὑπὸ τύχης ζηλοτύπου, ἑαυτὸν εἰς ὀρθὸν καθίσας καὶ ἀντίπαλον, πύκλῳ ὅπως εἰς χεῖρας, ὡς τὰ τετρωμένα καὶ οἰκείᾳ τῇ μεγαλαυχίᾳ μεγαφέρων εἰς τὸ γαῦρον καὶ ὑψηλὸν, καὶ ἐπαχθὴς ἐδὲ θρασὺς, ἀλλὰ μέγας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀήττητος. Ὡς καὶ ὁ Πάτροκλον ὁ Ποιητὴς μέγιστον καὶ ἀνεπίφθονον ἐν πᾶσι καλοῦσιν, ἐν ᾧ τῶν τελουμένων μεγαλήτορες ἀπεφήνατο λέγοντα· " Τοιῆτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν. " *Plutarch. de ſui Laude.*

Ver. 848. Πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο.] *Al.* Πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο.

Ver. 851. —σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.] Καὶ ταῦτ' ὀπίσω, κ γεράσκ φρενὰς ἐσ *Sophocl. Philoctet. ver.* 131

Senſibus hæc imis, res eſt non parva, reponas. *Virg. Eclog.* III,

Accipite ergo animis, atque hæc m figite dicta. *Æn.* III,

——Tu condita mente teneto. *Ibid.*

——Simul hæc animo hauri. *Æn.* XII,

Ver. 852. Οὔ θην καὶ σ' αὐτὸν δηρὸν β

——non me, quicunque es, inult

Victor, nec longum lætabere; te qu que fata

Proſpectant paria, atque eadem mox a va tenebis. *Æn.* X,

Quem locum *Macrobius* inter eos recen in quibus Poëtarum " *par penè ſplendor* " *borum eſt.*" *Lib.* V, *cap.* 12.

Ver. 8

Ἄλχι παρέσηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ,
Χερσὶ δαμάσσαι Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀΐδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
Πατροκλεες, τί νύ μοι ματτύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
Τίς δ' οἶδ', εἰ Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠυκόμοιο,
Φθίμενος ἐμεῦ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἵρυσε, λάξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὧσ' ἀπὸ δουρός.
Αὐτίκα ἰὼν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, ὅς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

" Propè aſtat mors & fatum violentum,
" Manibus domando Achillis eximii Æacidæ.
Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit.
Anima autem è membris volans ad orcum deſcendit,
Suam ſortem lugens, relicto robore-virili & juventâ.
Hunc & mortuum allocutus eſt illuſtris Hector;
" Patrocle, cur mihi vaticinaris grave exitium?
" Quis verò ſcit, an Achilles Thetidis filius comas-pulchræ,
" Prior meâ haſtâ percuſſus animam perdiderit?
Sic ſanè locutus haſtam æream è vulnere
Traxit, calce impreſſo; illum verò ſupinum repulit ab haſtâ.
Statim autem cum haſtâ in Automedontem ibat,
Deo-parem famulum velocis Æacidæ;
Cupiebat enim percutere: Illum verò extulerunt veloces equi
Immortales, quos Peleo dii dederant, ſplendida dona.

Ver. 856. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων.] Vitaque cum gemitu fugit indignata ſub umbras. *Æn.* XI, 831; XII, 952.

Ibid. —βεβήκει.] Similitérque *ver.* 864; τίπτα ——βεβήκει. Vide ſuprà ad *ver.* 31.

Ver. 857. Ὃν πότμον γοόωσα.] Vitupe- hunc locum *Plato.* Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡ- ὑπαλεῖν καὶ πρὸ τούτων πρὸ μύθων τοῖς χειρῶσι λέγειν, καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ἔτ' ἐκεῖ λέγοντας, ὅτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μα- χεῖσθαι ἔσεσθαι. ——Ἐξαλείψωμεν ἄρα —πάντα τὰ τοιοῦτα——, " Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀΐδόσδε βεβήκει, Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην." —Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, παραιτη- μεθα Ὁμήρου τε καὶ τὰς ἄλλας ποιητὰς μὴ ποιεῖν, ἂν διαφώμεθα· οὐχ ὡς οὐ ποιη- τικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν· ἀλλ', ὅσῳ ποιητικώτερα, πιστεύειν ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οἷς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον φοβουμένους. *De Republ. lib.* 3. Similitèr & *Plutarchus:* Ὅσοι —— τὸν θάνατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὴν ἀταξίαν ὡς δεινὴν ὀλοφυρόμενοι καὶ δυσθύμως, φωνὰς ἐξενεγκάσι, —— " Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀΐδόσδε " βεβήκει, Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδρο- " τῆτα καὶ ἥβην." ——αὖ) πεπονθότων εἰσὶ καὶ προσεαλωκότων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης. Διὸ μᾶλλον ἄτοπον) καὶ διαλοιδοροῦσιν ἡμᾶς, ἀναπιμ- πλασιν τῶν πάθους καὶ τῆς ἀσθενείας, ἀφ' ἧς λέγον). *De audiend. Poëtis.*

Ibid. —ἀνδροτῆτα.] *Al.* ἀνδροῦτα· Quo modo & legit *Plutarchus*, loco ſuprà citato.

Ver. 858. —τεθνειῶτα.] Vide ſuprà ad β', 818.

Ver. 861. Φθίμ.] *Al.* Φθαίη.

Ver. 862. Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς Εἵρυσε.]
——Hoc dicens eduxit corpore telum.
Æn. X, 744.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ρ'.

Περὶ τῆς Πατρόκλου σώματος κρατερᾶς στωϊσαμένου μάχης, καθ' ἣν ὁ Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἕκτωρ δὲ τὰ Ἀχιλλέως ἐνδύεται τεύχη καὶ ὁπλίαν, καὶ ἀνθίσας τοῖς Ἕλλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντίλοχον ἀφικόμενον πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλονται. Ὑποδυόμενοι δὲ καὶ ῥάμβοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις, ἀποφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες πρωμαχοῦντες ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

Ἐπιγραφαί.

Ἀριστεία Μενελάου.

Ἄλλως.

Γῶ, Δαναοί, Τρῶές τε, νέκυν περί, χεῖρας ἔμιστον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοί, Τρῶές τε περὶ νέκυν ἀμφεμάχοντο.

Ἄλλη.

Ῥῶ, κρατερὴ ἔρις ὦρτο, Μενοιτιάδαο περόντος.

Ὄυδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλον Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δ' ἰθὺς προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
Πρωτοτόκος, κινυρή, ὃ περὶν εἰδυῖα τόκοιο·

NEque latuit Atrei filium, bellicosum Menelaum,
Patroclus à Trojanis domitus in prælio:
Processit autem per primos-pugnatores armatus coruſco ære,
Ipsúmque circumiens-protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater,
Tum-primùm enixa, querula, non antè experta partum:

Ver. 1. Ὄυδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν.] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεΐωνα υἱόν. Quod & ferri possit. Vide suprà ad β', 811.

Ver. 4. —ἄρ'.] *Ut par erat,* ———.

Ver. 5. —ὃ περὶν εἰδυῖα.] Quâ ratione περὶν, hîc ultimam producat; item, ... 17; & ἀδηϊλοῦ, *ver.* 42; & Ἀντίλοχον, ... 49; & ἄλις, *ver.* 54; Vide suprà ad ...

Ver. 10

Ὡς ῥ' ἐὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅστις ἔξ γ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Πατροκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἀλλὰ δ' ἄρ' αὐτὸς
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ὀπιτήρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τῷ μέ ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
Μή σε βάλω, ἀπὸ δ' ἦτορ ἐμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δ' μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, ἀ μὴ καλὸν ὑπέρβιον οὐτάζεσθαι.
Οὔτ' ἐν ποσὶ λὶ τόσον μὴ, ὅτε λέοντι,
Οὔτε συὶ κάπρῳ ὀλοόφρονι, τέ μεγιστος
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πεὶ σθένεϊ βλεμεαίνῃ,
Ὅσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
Οὐδὲ μὴ ἀδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
Ἧς ἥβης ἀπόνητο, ὅτε μ' ὄναρ, καί μ' ὑπέμεινε·
Καί μ' ἔφαθ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν

Ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus:
Prætendit autem ipsi haſtámque & clypeum undique æquale,
Illum interficere paratus, quicunque ſibi adverſum veniret.
Neque verò Panthi filius haſtâ-præſtans neglexit
Patroclum ſtratum eximium: prope autem ipſum
Stetit, & allocutus eſt bellicoſum Menelaum;
" Atride Menelae, Jovis-alumne, dux populorum,
" Recede, & linque mortuum, finitóque ſpolia cruenta:
" Non enim quiſquam prior Trojanorum inclytorúmque ſociorum
" Patroclum percuſſit haſtâ in aſperâ pugnâ:
" Quare me ſine gloriam magnam inter Trojanos reportare,
" Ne te percutiam, dulcémque animam eripiam.
Illum verò gravitèr indignans allocutus eſt flavus Menelaus:
" Jupiter pater, haud ſanè decorum ſuperbè gloriari.
" Nec verò pantheræ tanti ſpiritus, neque leonis,
" Neque ſuis apri infeſti, (cujus tamen maximus
" Animus in pectoribus ſupra-modum robore truculentus-effertur)
" Quantam Panthi filii haſtæ-peritiâ-inſignes ferociam-ſpirant.
" Atqui neque vis Hyperenoris equûm-domitoris
" Suæ juventutis fructum-percepit, cùm me probris-inceſſit, & me expectavit,
" Et me dicebat inter Danaos ignaviſſimum bellatorem

Ver. 10. —ἄρ'.] *Proindè*, ———.
Ver. 14. —κλειτῶν.] Cod. *Harleian.*
Ver. 19. —καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.
Ver. 20. —ποσὶ λὶ.] *Al.* παρὰ λὶ.
Ver. 22. —πεὶ σθένεϊ.] *Al.* μέγα σθένεϊ.
Ver. 23. —φρονέουσιν.] *Al.* φορέουσιν.
Ver. 24. —βίη Ὑπερήνορος.] Vide ſuprà ad ν', 758.
Ibid. —ἱπποδάμοιο.] Vide ſuprà ad β', 23.

Ver. 30.

Ἔμμεναι· ἀδέ ἑ φημὶ ποδεστί γε οἵσι κιόντα,
Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνάς τε τοκῆας.
Ὡς θἰω κἠ ζὸν ἑῶ λύσω μόρον, εἶκε μοὶ ἄντα
Στῆμεν· ἀλλά σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι· μηδ' ἀντίον ἵσασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγνω.
Ὣς φάτο, τὸ δ' ἀ πεῖθεν· ἀμειβόμενον δ' ἠρόσηύδα·
Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα τίσεις
Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες, ἐπιθυχόμενον δ' ἀγορεύεις·
Χήρωσας δ' γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
Ἀρητὸν δ' τοκεῦσι γόον κἠ πένθος ἔθηκας.
Ἦ κέ ζφιν δειλοῖσι γόος καὶ ἄπαυμα γοῳμην,
Εἴκεν ἐγὼ κεφαλῇ τε τεῇ κἠ τεύχε' ἐνείκας,
Πάντῃ ἐν χείρεσσι βάλω κἠ Φρόντιδι δίῃ.
Ἀλλ' ἀ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητον πόνον ἔσαι,
Οὐδέ τ' ἀδήητον, ἔτ' ἀλκῆς, ἔτε φόβοιο.
Ὣς εἰπὼν, ἔτησε καὶ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεπάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ

" Esse: Neque ipsum autumo pedibus suis reversum,
" Oblectâsse uxorémque dilectam, venerandósque parentes.
" Sic certè & tuum ego solvam robur, si me contra
" Steteris: Sed te ego recedentem hortor
" In turbam abire; neque adversus consistas mihi,
" Antequàm aliquod malum passus fueris: Factum verò & stultus agnovit.
Sic dixit: Illi verò non persuasit; sed vicissim affatus est;
" Nunc ergo jam, Menelae Jovis-alumne, omninò certè ultionem-dabis
" Fratri meo, quem interfecisti; & jactabundus prædicas:
" Viduâsti autem uxorem in conclavi thalami recentis,
" Immensúmque parentibus luctum & mœrorem fecisti.
" Ipsis equidem miseris luctûs finis essem,
" Si quidem ego capútque tuum & arma reportata,
" Pantho in manus dedero & Phrontidi nobili.
" Sed non quidem jam diutiùs intentatus labor erit,
" Neque certaminis-expers, neque virtutis, neque terroris.
Sic fatus, feriit clypeum undique æquale:
Neque perrupit æs, recurvata autem est ei cuspis

Ver. 30. —ἐγὼν ἀναχωρήσαντα.] Cod. *Harleian.* ἐγώγ' ἀναχωρήσαντα.

Ver. 32. —ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγνω.] Sic *Hesiodus*;

——παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 216. Atque hinc *Plato*; Εὐλαβηθῶμεν, καὶ μὴ, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ νήπιοι, παθόντα γνῶμεν. *Convivium*, haud longè à fine.

Ver. 34. —τίσεις.] Vide suprà ad ι, 508.

Ver. 35. —τὸν ἔπεφνες.] Cod. *Harleian.* ὃν ἔπεφνες.

Ver. 37. Ἀρητὸν.] *Al.* Ἀρήϊον. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ibid. —τοκεῦσι.] γονεῦσι. Codd. *Bentleio* collati.

Ver. 42. Οὐδέ τ' ἀδήητον, ἔτ' ἀλκῆς τε φόβοιο.] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔτ' ἀλκῆς οὐδ' ἀλκὴς οὐδὲ φόβοιο.

Ibid. —ἀδήητον.] *Al.* ἀδήϊτον.

Ver. 43, 44. —ἔτησε καὶ' ἀσπίδα — Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν.]

——rauco quod protinus ære repulsa
Et summo clypei nequicquam umbone pependit. Æn. II,

Ibid. —ἔτησε.] Vide suprà ad κ, 260.

Ver. 44. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν.] *Al.* Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός.

Ver.

Ἀσπίδι ἐν κοίλῃ· ὁ ὃ δεύτερος ὦρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί.
Ἀψ δ' ἀναχαζομένοιο καὶ ὑσμαίχοιο θέμεθλα
Νύξε, διὰ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάλοιο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
Δέπησεν ὃ πεσών, δοῦπησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοκμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Οἷον δὲ τέφῃ ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύῃ ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος, ζαὴ λαίλαπι πολλῇ,
Βόθρου τ' ἐξέσσευε καὶ ἐξεβάλλυσ' ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπεὶ κλάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,

45 Scuto in valido: Secundus verò impetum-fecit ære
Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem.
Pedem autem retrahentis gulam imam
Percussit, & ipse connixus-imprimebat, robustâ manu fretus:
E-regione autem mollem per cervicem abiit cuspis.
50 Fragorem verò edidit cadens, sonitúmque dedere arma super ipsum.
Sanguine ei rigabantur comæ, Gratiis similes,
Cincinníque, qui auróque & argento constricti erant.
Qualem verò nutrit plantam vir latè-frondentem olivæ
Loco in solitario, ubi abundè scaturit aqua,
55 Pulchram, germinantem, quam flatus motant
Omnium ventorum, & pullulat *ea* flore albo;
Veniens autem repentè ventus cum turbine multo,
Fossâque evertit, & extendit super terram:
Talem Panthi filium hastæ-peritiâ-insignem Euphorbum
60 Atrides Menelaus, postquam interfecerat, armis spoliabat.
Ut verò quando quis leo in-montibus-nutritus, robore fretus,

Ver. 45. Ἀσπίδι ἐν κοίλῃ.] *Al.* Ἀσπίδ' ἐν κοίλῃ.

Ibid. —ἄξυλο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 49. —ἦλυθ'.] Vide suprà ad ὁ, 484; et ad ά, 37.

Ver. 50. Δέπησεν ——— ἀοχέησε.] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 51. Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι.] Τῶν Ὁμηρικῶν τίχων ἐπεύνης μάλιστα ἐξύμνηται [ὁ Πυθαγόρας,] ἢ μετὰ λύρας ἐμμελέστατα ἀπέτεμον. "Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, Πλοκμοί θ', &c." *Porphyrius vitâ Pythagoræ.* Eadem & *Iamblichus vitâ Pythagoræ, cap.* XIV; nisi quòd pro ἀπέτεμπεν, legatur ἀνέμελπε.

Ver. 53. Οἷον δὲ τέφῃ ἔρνος.] Εὔφρως δ' ἂν ἢ Ὁμηρον, τὰ μέλλοντα ποιήσει, ἐπεῖνα τὰ ἔπη, "Οἷον δὲ τέφῃ ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης," ἢ τὰ ἑξῆς, ἢ λέξιν μελεπλοκότατα παρ' Ὀρφεῖ ἐν τοῖς Διονύσου ἀφανισμοῖς. *Clemens Alexandrinus, Strom.* 6.

Ver. 43. —ἀναβέβρυχεν.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 58. —ἐξελάυν'.] Ita rectè ex uno MS edidit *Barnesius.* *Al.* ἐξελάυσ'. Quod penultimam corripit: ——— νύκ' ἀλαὶ τάνυσε κεφαλῇ ὑσμίνη, suprà π', 567.

Ver. 61. —ἀλκὶ.] Vide suprà ad ί, 299.

Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατερῇσιν ὀδοῦσι,
Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσῃ
Δηῶν, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐπάλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάῳ κυδαλίμοιο.
Ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρεΐδης, εἰ μή οἱ ἀΐσσαλο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὃς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε, θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦ δὴ σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τῷ ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ἀτρέος υἱός,
Παλίοχλον πτολιέθρων, Τρώων τῷ ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Pascentis armenti bovem rapuerit, quæ optima:
Hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus,
Primùm, deindè verò sanguinémque & viscera omnia hauriat
Dilanians; circum autem hunc canésque virique pastores
Crebrò admodùm clamant è longinquo, neque animus fert
Contrà ire; valdè enim pallidus timor occupat:
Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
Contra ire Menelaum gloria-sublimem.
Tunc quidem facilè abstulisset inclyta arma Panthœdæ
Atrides, nisi ipsi invidisset Phœbus Apollo,
Qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti,
Viro se-cum-assimulâsset Ciconum ductori Mentæ:
Et ipsum editâ-voce verbis alatis allocutus est;
" Hector, nunc tu quidem sic curris, quos-non-assequêris persequens
" Equos Æacidæ bellicosi: illi verò difficiles
" Viris quidem mortalibus domitu, & equitatu,
" Alii saltem, quàm Achilli, quem immortalis peperit mater.
" Interim autem tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,
" Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
" Panthœdem Euphorbum, finémque imposuit impetuosæ fortitudini.

Ver. 62. —ἁρπάσῃ.] Vide suprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver. 64. —αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσῃ.] Vide suprà ad λ', 176.

Ver. 66. —ἰύζουσιν.] Vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 72. —ἀτάλαντον.] Vide suprà ad β', 627.

Ver. 73. —εἰσάμενος.] Vide suprà ad ν', 45; & ad γ', 141.

Ver. 78. Ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ.] Vide suprà ad ν', 324.

Ibid. —ἀθανάτη.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 80.

Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κῆ εἴσχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἕρρεε δ' αἷμα καὶ ἀταμφίτου ὠτειλῆς.
Βῆ ῥ' ἄλα τρομάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ὀξέα κεκληγὼς, φλογὶ εἴκελος Ἡφαίστοιο
Ἀσβέστῳ· ἀδ' ἱὸν λάθεν Ἀτρέος υἱὸν βοήσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κῆ τεύχεα καλὰ,
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖ ἐμεῖο ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
Μή τις μοὶ Δαναῶν νεμεσήσεῃ, ὅς κεν ἴδηι·
Εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν ἐν Τρωσὶ μάχωμαι
Αἰδεσθείς, μήπως με περισσείωσ' ἕνα πολλοί·

Sic fatus, rursus quidem abiit deus per-laborem virorum:
Hectori verò gravis dolor circumtexit mentem profundam:
Circumspectabat autem deinde per ordines; statim verò animadvertit
Hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terrâ
Jacentem: Fluebat verò sanguis per inflictum vulnus.
Processit autem per primos-pugnatores, armatus coruscо ære,
Acutùm clamans, flammæ similis Vulcani
Inextinguibili; neque filium latuit Atrei acutùm vociferans:
Ingemiscens verò *is* dixit ad suum magnum animum;
" Hei mihi; si quidem deraliquero arma pulchra,
" Patroclúmque, qui jacet meum propter hîc honorem;
" *Vereor*, nè quis mihi Danaorum succenseat, qui viderit:
" Si verò cum Hectore solus & Trojanis pugnem
" Præ-verecundiâ-*fugæ*, *metuo* ne quà me circumveniant unum multi:

Ver. 83. —πύκασε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ibid. —φρένας ἀμφὶ μελαίνας.] " Fallitur " ——[*Hadrianus Junius*] quòd φρένας μελαίνας, sive *nigra præcordia*, pro *prudentiæ* argumento haberi opinatur, ubi Homerus eas Hectori tribuit, *Il.* ξ', *ver.* 83: " cum *fortitudinis* sint potiùs; neque enim " illa, sed ista est Hectoris laus." *Gataker. in Antoninum, lib. IV,* § 28. Vide & suprà ad ε, 103.

Ver. 85. —ἀταινύμενον.] Vide supra ad γ, 260.

Ver. 86. —ἀταμφίτου ὠτειλῆς.] *Al.* ἀταμφὶ ὠτειλῆς. Cæterùm non est hoc ταμπίλον, sed *vulnus cominùs inflictum* denotat.

Ἀψ δ' ἀναχαζομένοιο κῆ σομάχοιο διέμπλα
Νύξ', ὅτε δ' αὖ ἂς ἔρεισε βαρεῖη χειρὶ παλύσας. suprà *ver.* 47.

Οἱ πλείονες δὲ ἴσασι τὸ διαφορὰν τοῦ " ἀτάμενος " ὃ " βαλὼν." Ὅμηρος δὲ " ἀτάμενος " μὲν τὸν ἐν χερὶ ἢ ἐν τῷ ζωτικοῖς τρῶσιν, " βαλὼν " δὲ τὸ πόρρωθεν. *Schol. ad Euripid Hippolyt.* 684. Vide & suprà ad δ', 540.

Ver. 88. Ὀξέα κεκληγὼς.] Vide suprà ad β', 222, & 314.

Ibid. —Ἥφαιστοιο.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. *Al.* ἰκελος. Minùs rectè. Vide suprà ad γ', 53.

Ver. 89. Ἀσβέστῳ· ἀδ' ἱὸν λάθεν Ἀτρέος υἱὸν.] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Ἀσβέστῳ· ἀὰ ἷα λάὰ' Ἀτρέος υἱὸν. Dubitari tamen potest, annon *media* vocis " Ἀσβέστῳ " hoc in loco corripiatur. Vide suprà ad β', 537.

Ver. 91. —καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 95. —μήπως με περισσείωσ' ἕνα πολλοί· Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἀΐσῃ.] *Henricus Stephanus* legendum conjicit; ——μήπως μὲ περισσείωσ' ἕνα πολλοὶ, Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἀΐσῃ· Ut scilicet vox " ἀΐσῃ " ad μήπως referatur.

Ibid. —περισσείωσ'.] *Al.* περισιχόωσ'.

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Ὅππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·
Τῷ μ' ὅττις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ὀκ θεόφιν πολεμίζει.
Εἰ δέ πέ Αἴαντός γε βολὴ ἀίσσοιο πυθοίμην,
Ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ὑπεμνησαίμεθα χάρμης,
Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα δ' ὑπὸ Τρώων σίχες ἦλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Ἑλκηθμῷ ἐναλίγκιος· ὥστε λὶς ἠϋκόμοισι,
Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
Ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παγχυθῇ, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

" Trojanos enim huc omnes adducit pugnam expeditè-ciens Hector.
" Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?
" Quandocunque homo velit adversus deum cum viro pugnare,
" Quem deus honorat, statim in eum magna clades devolvitur:
" Ideò mihi nemo Danaorum succensebit, qui viderit
" Hectori cedentem, quoniam deo-jubente pugnat.
" Sicubi verò Ajacem prælio strenuum audire-potuero,
" Ambo tum reversi reminisceremur pugnæ,
" Etiam adversus deum; si quo modo eripere poterimus mortuum
" In gratiam Pelidæ Achillis: inter mala sanè melius esset.
Dum is hæc versabat in mente & in animo,
Intereà Troüm ordines supervenerunt; præibat autem Hector.
Hic verò retrocessit, reliquítque mortuum
Subindè-se-convertens; ut leo benè-barbatus,
Quem canésque & viri à stabulo abigunt
Contis & clamore: ejus autem in præcordiis forte cor
Cohorrescit, invitúsque *is* abit à caulâ:
Sic à Patroclo discessit flavus Menelaus.

Ver. 96. —κορυθαίολος.] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 98. —ἐθέλῃ.] *Al.* ἐθέλῃ.

Ver. 99. Ὅν κε θεὸς τιμᾷ.] Post hunc versum inserit *Barnesius*, nullâ satis idoneâ auctoritate;

Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσησ'· ὃς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

Vide suprà ad λ', 542.

Ver. 102. —βολὴ ἀίσσοιο.] Vide suprà ad β', 408.

Ver. 104. —περ, εἴ.] Quâ ratione, περ, hîc producatur; item ultimæ vocum, Ἐρυσαίμεθα, *ver.* 119; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 106. Ἕως ὁ.] Pronuntiabatur ἅως, vel ὡς. Vide suprà ad ό, 539.

Ibid. —κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.]
—mentem animumque. *Æn.* VI, 11.

Ver. 107. Τόφρα δ'.] Vide suprà ad ό, 540. Malè *Barnesius*, Τοφρά δ'.

Ibid. —ἄρ'.] *Ut solitus est*, ———.

Ver. 110. Ὅν ῥα.] *Quem scilicèt* ——.

Ver. 111. —τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ Παγχυθῇ.] Sic apud *Hesiodum*;

——— ——— ἐπαγχυσεν φίλον ἦτορ.

Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *ver.* 357.

Ver. 117.

Στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἕθνος ἑταίρων,
Παπλαίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνων' ἑτάρους, καὶ ἐπορούνατα μάχεσθαι·
Θεσπέσιον γάρ ῥ' ἶφιν ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παρίστατο ἔγχεϊ νύδα·
Αἶαν, δεῦρο, πέπον, σὺν Πατρόκλοιο θανόντος
Σπεύσομεν, αἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἕλκε', ἵν' ἀπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' αὖ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζετ' ἑταίρων·
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν πρὸλ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
Εἰστήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·

Conſtitit autem converſus, poſtquam venit ad agmen ſociorum,
Circumſpectando-quærens Ajacem magnum Telamonium filium:
Hunc autem perquam celeritèr advertit pugnæ ad lævam totius,
Confirmantem ſocios, & concitantem ad pugnam;
Divinitùs enim iis terrorem immiſerat Phœbus Apollo:
Perrexit autem currere, & ſtatim aſtans verbum dixit;
" Ajax, huc, amice, de Patroclo mortuo *pugnaturi*
" Feſtinemus, ſi cadaver ſaltem Achilli referre poſſimus
" Nudum: arma autem habet expeditè-pugnam-ciens Hector.
Sic dixit; Ajaci verò bellicoſo animum commovit:
Proceſſit autem per primos-pugnatores, ſimúlque flavus Menelaus.
Hector quidem Patroclum, poſtquam inclytis armis exuerat,
Trahebat, ut ab humeris caput abſcinderet acuto ære,
Et cadaver Trojanis raptatum canibus daret:
Ajax autem propè venit, geſtans ſcutum, tanquam turrim.
Hector verò retrò in turbam abiens recedebat ſociorum;
In currum autem concito-niſu-aſcendit: deditque ille arma pulchra
Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut eſſent ipſi.
Ajax verò Menœtiadæ ſcuto lato obtento,
Conſtitit, tanquam leo circumeundo-defenſans ſuos natos:

Ver. 117. Θρασύνων'.] Vide ſuprà ad ν', 733; & ad α, 338.
Ibid. —ἐπορούνατα.] Vide ſuprà ad ν', 4.
Ver. 123. —Αἴαντι δὲ.] Quâ ratione, Αἴαντι, hîc ultimam producat; item ἐπαχλῆες, *ver.* 135; & Ἕκτωρ, *ver.* 142; & πολέϊ, *ver.* 152; & Πάτροκλον, *ver.* 159; & μιν, *ver.* 161; vide ſuprà ad α, 51.
Ver. 130. —δίδου δ' ὄγε.] Vide ſuprà ad γ', 409.
Ver. 133—137—139. Εἰστήκει —— βεβήκει —— Εἰστήκει.] Vide ſuprà ad δ', 434, 492; & ad α, 37.
Ibid. —ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν.] Ὅ δ' Ὁμηρικὸς λέων ὃν ῥά τε
Νήπια τέκνα ἄϊσσα σιωπήσῃ ἐν ὕλῃ

Ὦ ῥά τε νήπι' ἄϊονλι σωανλήσονζ ἐν ὕλῃ
Ἄνδρες ἐπακλῆες, ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνῃ,
Πᾶν δέ τ' ὄπισκωύιον κάτω ἕλκεζ, ὅασε καλύπλων·
Ὡς Αἴας ωελὶ Παλρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκῃ.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Εἰσήκῃ, μέγα ωένθος ἐνὶ σήθεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ', Ἱπολόχοιο ωαῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἕκλορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ λωΐπαλε μύθῳ·
Ἕκλορ, εἶδος ἄρισλε, μάχης ἄρα ωολλὸν ἐδεύεις·
Ἦ σ' αὖλως κλέος ἐσθλὸν ἔχῃ, φύξηλιν ἐόνλα.
Φράζεο, νῦν, ὅππως κε ωόλιν καὶ ἄσυ σαώσῃς
Οἶος σὺν λαοῖσι, λοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
Οὐ γάρ λις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
Εἶσι ωελὶ ωόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα λις χάρις ἦεν
Μάρναλαι δηΐοισι μελ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Πῶς κε σὺ χείρονα φῶλα σαώσειας μεθ' ὅμιλον,
Σχέλλι· ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἄμα ξεῖνον καὶ ἑλαῖρον
Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·

Cui ſcymnes ducenti occurrerint in ſylvâ
Viri venatores, hîc autem præ robore truces-oculos volvit,
Totúmque ſupercilium deorsùm trahit, oculos tegens:
Sic Ajax Patroclum heroëm circumiens-protegebat.
Atrides autem ex-alterâ-parte, bellicoſus Menelaus,
Stabat magnum luctum in pectoribus augens.
Glaucus verò, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum,
Hectorem torvè intuitus gravi objurgavit ſermone;
" Hector, formâ præſtantiſſime, à bellicâ ſanè virtute longè abes:
" Certè te ſine causâ fama bona tenet, fugax cum-ſis.
" Conſidera nunc, quomodò civitatem & urbem ſervare poſſis
" Solus cum populis, qui in Ilio nati ſunt:
" Non enim quiſquam Lyciorum ſaltem pugnaturus cum Danaïs
" Ibit pro urbe; queniam nulla utique gratia fuit
" Pugnare hoſtibus cum viris indefinenter uſque.
" Quomodò tu deteriorem virum ſervaveris in turbâ,
" Imprebe; cùm Sarpedonem ſimul hoſpitem & ſocium
" Reliquiſti Argivis capturam & prædam fieri:

Ἄνδρες ἐπακλῆες, ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ὄπισκωύιον κάτω ἕλκεζ, ὅσσε καλύπλων,
αθρ ἐχ ὁμοίος ἐς: διανοηλέῳ ωερὶ τὲς κυνηγὲς ωεύδεσθαι ωερὶ τῦ τέκνων; καθάλα γὰρ ἡ ωρὸς τὰ ἔγγονα φιλοσοργία, ἢ τὰ πλημμελῆ δείλα ωοιεῖ, ἢ εἰλόνα τὰ ῥάθυμα, &c. *Plutarch. de Amore prolis.*

Ver. 134. —σωανλήσονζ.] *Al.* σωανλήσωνζ.

Ibid. —ὕλῃ.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 137. —ωερὶ Παλρόκλῳ.] Cod. *Harleian.* ὀπὶ Παλρόκλῳ.

Ver. 142. —ἐδεύεο.] Pronuntiabatur ἐδεύεο vel ἐδεύεθ· quomodo & ſcribi poſteà captum eſt.

Ver. 147. —ωόλιος· ἐπεὶ.] Edidit *Barnesius*, ωόλεας· ἐπεί. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid. —ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν Μάρναθαι.] *Quippè haud* ei *gratia fuerit tributa qui pugnaverit*, &c.

Ver. 151. —Ἀργείοισιν ἕλωρ.] Cod. *Harleian.* οἰωνοῖσι ἕλωρ.

Ver. 15

Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γλύεο πτολέεί τε καὶ αὐτῷ,
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' ἄ οἱ ἀλαλκέμεναι κυώας ἔτλης.
Τῷ νῦν εἴτις ἐμοὶ Λυκίων ὄπιπείσεται ἀνδρῶν,
Οἶκαδ' ἰέμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μετὰ στολυθαρσὲς ἐνείη
Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἵ τε πάτρης
Ἀνδρώσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο·
Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω.
Εἰ δ' ἔτος πρὸς ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἔλθοι τεθνειὼς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Τοίου γὰρ θεράπων πέφαθ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων πρόσσω νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
Ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
Στήμεναι ἄντα, καθ' ὅστε ἰδὼν δηΐων ἐν ἀϋτῇ,

" Qui magno commodo fuit urbique & ipsi tibi,
" Vivus existens: nunc verò non ab eo arcere canes sustinuisti.
" Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,
" *Suadeo*, domum ire: Trojæ verò manifesta-aderit gravis pernicies.
" Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset
" Intrepida, qualis viros subit, qui pro patriâ
" Adversus hostes laborem & certamen suscipiunt;
" Statim Patroclum traheremus in Ilium.
" Quòd si ille ad urbem magnam Priami regis
" Ascendisset mortuus, & ipsum traxissemus è pugnâ;
" Illicò certè Argivi Sarpedonis arma pulchra
" *Hoc* pretio-redderent, & ipsum duceremus in Ilium:
" Ejus enim famulus interfectus est viri, qui longè fortissimus
" Argivorum apud naves, & cominùs-pugnantes famuli.
" Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisti
" Stare contra, oculos intuitus hostium in pugnâ,

Ver. 157. —οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἵ τε πάτρης.] Ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἔστω τῆς παλλακῆς τὸ ἀσταλεῖας ἐχομένην, καὶ φοβήσασα τὸ παραλιπὸν τῆς κενῆς δόξης καὶ μανικὸν, ὡς εἴρηται· τῷ μὲν τι διαθέσει φρόνημα καὶ " μέγ' ὄφελος πολυβασὲς ἐνίσω Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας " ἐπέρχεται, οἵ τε πάτρης Ἀνδρώσι δυσμενέεσσι " ἔασι " καὶ πρόσωπα δυσκόλοις καὶ κυριεύουσι καὶ διαμάχονται. *Plutarch.* Πολλ. παραγγέλμ.

Non ille pro charis amicis,
Aut patriâ timidus perire.

Horat. Carm. Lib. IV, Od. 9, *ver.* 51.

Ibid. —ἐπέρχεται.] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, ἐπέρχεται.

Ver. 158. —δῆριν ἔθεντο.] δῆριν ἔχουσιν. MS. *Cantab.* à *Barnesio*, item MSS. *Vaticanum* & *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 164. —πέσοι'.] Postulat Temporum ratio, ut vox " πέσοι' " hoc in loco non πέσοιτο sed πέσοι intelligatur; clisi nempè " ι, " ut *Il.* μ', 68;

——————ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βάλλετ' ἀρήγειν.

Item δ, 235;

——————Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός.

Et *ver.* 271;

Ἔσσεῖ', ἐπεὶ——————.

Sic infrà *ver.* 689 hujus libri;

——————πέσοι δ' ἄρις Ἀχαιῶν.

Vide suprà ad β', 137; & ad ά, 37. Cæterùm Codex *Vaticanus* hîc legit πέσῃ vel'.

Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθ· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Γλαῦκε, τίη ἦ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
Ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Τῶν, ὅσσοι Λυκίην εριβώλακα ναιετάουσι·
Νῦν δέ σ' ὀνοσάμην περὶ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὃς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον ὄχ ὑπομεῖναι.
Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, οὐδὲ κλύπον ἵππων·
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐπορούσῃ μαχέσασθαι.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
Ἦ ἐπαναμένειος κακὸς ἔσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
Ἤ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέτα περ μεμαῶτα,
Σχήσω ἀμυναέμεναι περὶ Πατροκλοιο θανόντος.
Ὣς εἰπὼν. Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Ἄνερες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·

" Neque ex-adverſo pugnare: te nempè fortior eſt.
Hunc autem torvè intuitus allocutus eſt expeditè-pugnam-ciens Hector;
" Glauce, curnam tu talis exiſtens ſuperbè locutus es?
" O amice, putabam equidem te prudentiâ ſuperare cæteros
" Eos, quotquot Lyciam gleboſam habitant:
" Nunc verò tuam reprehendo omninò mentem, cùm ita dixiſti;
" Qui me aïs Ajacem ingentem non ſuſtinuiſſe.
" Nequaquam ego horrui pugnam, neque ſtrepitum equorum;
" Sed ſemper Jovis validius conſilium Ægiochi,
" Qui & fortem virum in-fugam-vertit, & aufert victoriam
" Facilè: aliàs & ipſe excitat ad pugnam.
" Sed agè huc adſis, amice, prope me ſta, & aſpice opus;
" An totâ-die ignavus ero, ut dicis;
" An aliquem etiam Danaorum, bellicâ licèt virtute promptiſſimum,
" Reprimam à defenſione Patrocli mortui.
Sic locutus, Trojanos hortabatur altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
" Viri eſtote, amici, recordaminique impetuoſæ fortitudinis;

Ver. 170 & 173. —ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Quod perinde eſt.

Ver. 171. Ὦ πέπον.] *Al.* Ὦ πόποι.

Ibid. Ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην.] Μὴ πῖς ἀμαθῶς ἀκούσει σὺ ὀργῇ ἢ προπετῶς ὕβριν ὑπονοήσῃς ἐμοῦ, ἀλλ', ὡς Ὅμηρος, ἠθικώτερον,

Ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων.

Plutarch. πολιτικὰ παραγγέλμ.

Ver. 175. Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην——Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς.] Cod. *Harleian.* Οὔτι ἐγὼν ἔρριγα——.

——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox; Dii me terrent; & Jupiter hoſtis. *Æn.* XII, 894.

Ibid. —ἔρριγα.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 176. Ἀλλ' αἰεί γε.] Ita *Barneſius*: Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus*. Vide ſuprà ad π', 688. *Al.* Ἀλλ' αἰέ τε.

Ibid. —κρείσσων.] *Al.* ἠέ περ ἀνδρῶν. *Al.* ἠέ περ ἀνδρός.

Ver. 178. —ὅτε δ' αὐτὸς ἐπορούσῃ μαχέσασθαι.] Vide ſuprà ad π', 689, 690.

Ver. 181. —μέτα.] Cod. *Harleian.* μάλα.

Ibid. —μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 186.

Ὄφρ' ἂν ἐΐσὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίλω ἐναείξα καλακτάς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
Δηΐων ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
Ὠκα μάλ', ὄπω τῆλε, πόσι κραιπνοῖσι μεθάπτων,
Οἳ πρόλι ἄσυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔνθ' ἄμειβεν·
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ οὐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπαζε
Γήραϊ· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη προλι ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλ', οὐδέ τι τοι θάνατος καταβύμιός ἐστιν,
Ὅς δή τοι σχεδόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύεις
Ἀνδρὸς ἀρίστου, τόν τε τρομέουσι κἠ ἄλλοι·
Τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐυπρέπειά τε, κρατερόν τε·

" Dum ego Achillis eximii arma induam,
" Pulchra, quibus Patroclum fortem ſpoliavi interfectum.
Sic quidem locutus abiit pugnam-expeditè-ciens Hector
Ardenti è prælio: currens autem aſſecutus eſt ſocios
Citò admodùm, necdum longo-intervallo, pedibus velocibus inſequutus,
Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.
Stans verò ſeorsùm à prælio lacrymoſo, arma mutabat:
Ille quidem ſua dedit, ferenda ad Ilium ſacram,
Trojanis bellicoſis; ipſe verò immortalia arma induebat
Pelidæ Achillis, quæ ejus dii cœlites
Patri charo dederant: Is autem ſuo filio præbuit
Jam ſenex: ſed non filius in armis patris ad-ſenectutem-pervenit.
Illum verò ut ſeorsùm vidit nubes-cogens Jupiter
Armis Pelidæ armari divini,
Quaſſans utique caput ad ſuum locutus eſt animum;
" Ah miſer, haudquaquàm tibi mors in animo eſt,
" Quæ jam te prope eſt: tu verò immortalia arma induis
" Viri fortiſſimi, quem tremunt & alii:
" Hujus jam ſocium interfeciſti mitémque, fortémque;

Ver. 186. Ὄφρ' ἂν ἐΐσὼν Ἀχιλῆος.] Quo nunc Turnus ovat ſpolio, gaudetque potitus. *Æn.* X, 500.

Ver. 187. —Πατρόκλοιο βίλω.] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 191. —Πηλείδαο.] *Al.* Πηλείωνος.

Ver. 192. —μάχης πολυδακρύτου.]
——————lacrymabile bellum.
Æn. VII, 604.

Ver. 196. —ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ.] Quâ ratione, & ἔπορεν, & ἄρα hîc ultimam producant; item ἐποιχόμενος, *ver.* 215; & τε *ver.* 217; & Αἰανὸς, *ver.* 235; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 198. —ὃν.] *Ut dictum eſt,*——*ver.* 192.

Ibid. —ἀπάνευθεν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ibid. —νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη.]
Ille caput quaſſans——————.
Æn. XII, 89.

Τεύχεα δ' ἀ κῆ κόσμον ἀπὸ κεφαλός τε καὶ ὤμων
Εἵλεο· ἀτὰρ τοι νῦν γε μέγα κρατερῷ ἐγγυαλίζω,
Τῶν ποινὴν, ὅ τοι ἔστι μάχης ἐκνοσφίσαντι
Δέξῃ Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Ἕκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἀμφὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης
Δεινὸς ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δ' ἤιξε κλεισὶς ὀπίσσω
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἐνδάλλετο δὲ ζφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Ὄτρυνεν δ' ἕκαστον ἐποιχόμενος, ἐπέεσσι,
Μέσθλῆά τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε, Δεισήνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
Τοὺς ὄγ' ἐπευφήμους ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Κέκλυτε, μυρίαι φῶτες ἀμφίπολοι περικτίονες,
Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,

205 "Arma autem contumeliosè à capitéque & humeris
" Ajacis tuli: veruntamen tibi nunc saltem ingentem victoriam dabo,
" Ejus compensationem, quòd tibi haudquaquam è pugnâ reverso,
" Excipiet Andromache inclyta arma Pelidæ.
Dixit, & nigris supercilibus annuit Saturnius.
210 Hectori autem apta erant arma ad corpus; subiit verò cum Mars
Horrendus bellicus; impletáque sunt ei membra intùs
Vigoris & roboris: Ad inclytos autem socios
Ivit magno clamore: *Achilli* verò similis-videbatur ipsis omnibus,
Armis resplendens magnanimi Pelidæ.
215 Hortabatur autem unumquemque obiens verbis,
Mesthlémque, Glaucúmque, Medontáque, Therſilochúmque,
Asteropæúmque, Diſenoráque, Hippothoúmque,
Phorcynque, Chromiúmque, & Ennomum augurem:
Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est;
220 " Audite, innumeræ copiæ circumcircà-habitantium sociorum;
" Non enim ego multitudinem quærens, neque egens eâ,

Ver. 206. Εἵλεο.] *Al.* Εἵλες.

Ver. 209. —κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι.] Vide suprà ad *α*, 528.

Ibid. —Κρονίων.] Vide suprà ad *α*, 397.

Ver. 210. Ἕκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε'.] *Hectori autem apta erant arma.* Sic suprà *γ*, 333;

——— ἥρμοσε δ' αὐτῷ.

Item infrà *τ*, 385;

Περὶ θῆκε δ' ἑῷ αὐτῷ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
Εἵ οἱ ἑταιρίσσαντε, ———.

Atque hoc modo accipit *Eustathius* in Comment. ad *ver.* 142. Ἕκτορι δ' ἤρμοσε τεύχεα ὅτι χερσί, τουτέστι περιεσημήνατο——. Alitèr tamen explicare videntur Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, à *Tho. Benthio* communicata; Τὸν Διὰ ἀκτέον ἁρμόσαι τὰ ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ [Ἕκτορι,] ἢ τὰ ὅπλα συναρμόσαι· ἢ γὰρ Ἀχιλλεῖ ὁ Ἕκτωρ ἴσους ἐθηκε.

Ver. 213. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων.] Vide suprà ad *δ*, 456.

Ver. 215—219. Ὄτρυνεν δ' ἕκαστον ἐποιχόμενος——— Τοὺς ὄγ' ἐπευφήμους ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.] Vide suprà ad *ν*, 44.

Ver. 216.—Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε.]

——Glaucumque, Medontaque, Therſilochumque. *Æn.* VI, 483.

Ibid. —Θερσίλοχόν τε.] *Al.* Ὀρσίλοχόν τε.

Ver. 217. —Δεισήνορά θ'.] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barnesius*. *Al.* Δεισήνορά θ'.

Ver. 227.

Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμείερων πολίων ἤγειρε ἕκαστον·
Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἁλόχους καὶ νήπια τέκνα
Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
Τὰ φρονέων, δώροισι καλαῖς ῥύκω καὶ ἐδωδῇ
Λαὸς, ὑμέτερον ἦ ἑκάστῳ θυμὸν ἀέξω.
Τῷ τις νῦν ἰθὺς τελεσσιμβρότῳ, ἠὲ ἀπολέσθω,
Ἠὲ σαωθήτω· ἡ γὰρ πολέμοιο ἀρωγύς.
Ὅς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνειῶτά περ, ἕμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, ἔξῃ δέ οἱ Αἴας,
Ἥμισυ τ' ἐναίρων ἀποδάσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
Ἕξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βεβίασται ἔβησαν,
Δόρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντι ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
Νήπιοι· ἦτε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄκέτι νῶϊ
Ἔλπομαι αὐτώ περ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.
Οὔτι τόσον νέκυος περὶ δείδια Πατρόκλοιο,
Ὅς κε τάχα Τρώων κορέσῃ κύας, ἠδ' οἰωνούς,

"Huc è veſtris urbibus excivi quemque;
"Sed ut mihi Trojanorum uxores & infantes liberos
"Promptis-animis defenderetis bellicoſis ab Achivis:
"Hæc in-animo-habens, donis-præbendis exhaurio & commeatu
"Populos, veſtrúmque cujuſque animum recreo.
"Idcircò aliquis nunc rectà converſus, aut pereat,
"Aut ſalvus ſit: hoc enim belli commercium.
"Quicunque verò Patroclum, mortuum licèt, tamen
"Trojanos ad equûm-domitores pertraxerit, ceſſerítque ei Ajax;
"*Illi* dimidium exuviarum tribuam, dimidium verò ipſe
"Habebo ego: gloria autem ei erit, quanta vel mihi.
Sic dixit: Illi verò rectà in Danaos magnâ-mole ferebantur,
Haſtis elevatis; admodùm autem ipſis ſperabat animus
Mortuum ab Ajace abſtrahere Telamonio:
Stulti; certè multis ſuper ipſo animam abſtulit.
Et tunc Ajax allocutus eſt pugnâ ſtrenuum Menelaum;
"O amice, ô Menelae, Jovis-alumne, haud jam nos
"Spero vel ipſos redituros è prælio.
"Haudquaquàm tantum de cadavere timeo Patrocli,
"Qui mox utique Trojanorum ſaturabit canes atque alites,

Ver. 227. —ἢ ἀπολέσθω, Ἠὲ σαωθήτω.] ——aut cita mors venit, aut victoria læta.
Horat. Sermon. Lib. I, Eclog. 1, 8.

Ver. 229. —τεθνειῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 6.

Ver. 230. —ἐρύσῃ, ἔξῃ δέ οἱ.] *Al.* ἐρύσῃ, ἕξῃ δέ οἱ.

Ver. 233. —βεβίασται.] Vide ſuprà ad η', 43.

Ver. 234. —μάλα δέ σφισιν ἔλπετο.] Cod. *Harleian.* μάλα δέ σφιν ἔλπετο. Unde fortaſsè legendum, μάλα δέ σφιν ἐέλπετο.

Ver. 237—246. —βοὴν ἀγαθὸν —— βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 240, & 242. —δείδια.] Vide ſuprà ad ν', 481; & ad ά, 37.

Ver. 241. —τάχα Τρώων κορέσει κύας, ἠδ' οἰωνούς.]

Heu!

Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δείδια, μήτι πάθῃσι,
Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Ἕκτωρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Ἀλλ' ἄγ', ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἀκούσῃ.
Ὣς ἔφαθ'· ὁ δ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤϊσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵτε παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ κατὰ σκοπιὰν ἕκαστον
Ἡγεμόνων· τόση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρον γενέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.

" Quantum meo capiti metuo, ne quid *gravius* patiatur,
" Et tuo; prælii enim nubes omnia contegit,
" Hector: nobis verò manifeſtus-imminet gravis interitus.
" Sed age, fortiſſimos Danaorum voca, ſi quis audierit.
Sic dixit; neque non-obſecutus-eſt pugnâ ſtrenuus Menelaus:
Vociferatus autem eſt altâ-voce Danaos inclamans;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Qui juxta Atridem Agamemnonem & Menelaum,
" Publicè-præbitum-*vinum* bibunt, & imperant ſinguli
" Copiis; à Jove autem honor & gloria ſequitur.
" Difficile verò mihi eſt deſpicere unumquemque
" Ducum: tantum enim certamen pugnæ ardet.
" Sed aliquis ſponte prodeat, indignetúrque animo,
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.
Sic dixit: confeſtim autem exaudiit Oïlei *filius* velox Ajax;
Primúſque obvius prodiit, currens per prælium.

Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis.
Alitibuſque jaces!—— *Æn.* IX, 485.
Ibid. —κορέσσει.] *Al.* κορέσῃ.
Ver. 243. —ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει, Ἕκτωρ.]
Μάντιν Οἰκλείδαν πολέμοιο νέφος.
Pindar. Nemeor. Od. X, 16.
——obrutus undique telis
Æneas, *nubem belli*, dum detonet, omnem
Suſtinet——. *Æn.* X, 808.
Ver. 248, 249, 250. Ὦ φίλοι ——Οἵτε ——Δήμια πίνουσιν.]
Τοίσιν πολυμηλοίατον
Ἑστίαν οἰκεῖς ——.
Πόντιόν τ', αἰγιαλὸν ἐπ' ἀκτὴν
Ἁλίμβροτον Πηλίδι κραιπνώπα.
Eurip. Alceſt. ver. 588.
Ἔστι δὲ μελάθρασι παρασκάπτει ὑπὸ δόλιος ἐχθρὸς τρίπους· οἷον παρ' Ὁμήρῳ, "Ὦ φίλοι, οἱ παρ' "Ἀτρείδαις δήμια πίνουσιν." *Schol. ibid.*
Ver. 249. —παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.] Cod. *Harleian.* παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν. Quæ & proba Lectio.
Ver. 250. —καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος.] Cod. *Harleian.* καὶ σημαίνουσιν ἕκαστα.
Ver. 251. —ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ.]
Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι——. *Iliad.* β', 197.
Ver. 252. —ἕκαστον.] Cod. *Harleian.* hîc legit ἕκαστα, exponúntque Scholia ibidem inedita ἕκαστα ἀξιόμαχα.
Ver. 253. —δέδηεν.] Vide ſuprà ad v. 736.

Ver. 259.

Τὸν δ' μέτ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἥσιν ἐνὶ φρεσὶν ὐνόμαλ' εἴποι,
Ὅσοι δὴ μετόπισθε μάχλω ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶες δ' πρῶτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα πολὺ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρεύγομένης ἁλὸς ἔξω·
Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραξάμενοι σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν

Hunc verò post Idomeneus & armiger Idomenei
Meriones, par Marti homicidæ.
Cæterorum verò quisnam suâ mente nomina dicere posset,
Quotquot jam posteà pugnam instaurârunt Achivorum?
Trojani verò priores *in eos* impetum-fecerunt conferti: præibat autem Hector,
Ut autem cum in ostiis à-Jove-fluentis fluvii
Fremit ingens fluctus adversus *ejus* fluentum, circúmque extrema
Littora clamant, eructato mari extrà:
Tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi
Stabant circum Menœtiadem, unum animum habentes,
Septi scutis æratis: illis autem

Ver. 259. —ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.] Vide suprà ad β', 627, & 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἥσιν ἐνὶ φρεσὶν ὐνόμαλ' εἴποι.] Ita ex conjecturâ edidit *Barnesius*. *Al.* Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἥσι φρεσὶν ὐνόμαλ' εἴπῃ. Codex unus *Italicus* legit Τῶν δ' ἄλλων τίς χ' ἥσιν ἐνὶ φρεσὶν ὐνόμαλ' εἴπῃ. Quæ fortè & vera lectio. Quod autem habent Vulgati, "Τῶν ἄλλων τίς κεν "ἥσι φρεσὶν ὐνόμαλ' εἴποι," vix (ut opinor) ferri potest.

Ver. 262. —ἄρ'.] *Ut solitus est.*

Ver. 263. Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι.] "Porphyrius in Scholiis MSS ad Iliada, olim penes doctissimum Is. Vossium, observat Solonem, qui in reliquis omnibus Homeri poëma fuerat æmulatus; cùm ad hunc versum perveniisset, illius ac duorum sequentium, quibus de hisce Nili ostiis à Poëtâ agitur, admiratione motum, combussisse sua Poëmata. Idem quoque fecisse Platonem. Id verò haud prætereundum videbatur, quòd alibi haud putem legi." *Ezech. Spanhem. Notæ in Nubes Aristoph. ad ver.* 271.

Ibid. —διϊπετέος.] Vide suprà ad π', 174.

Ver. 264. Βέβρυχεν.] Vide suprà ad α, 37.

Ibid. —πολὺ ῥόον.] πολὺ ῥόον· Codd. à *Tho. Bentleio* collati.

Ibid. —ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρεύγομένης ἁλὸς ἔξω.] *Al.* ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠιόνος βοόωσιν.

——& scopulis illisa reclamant
Æquora ——. *Georg.* III, 261.

Non assecutus est, hoc in loco, *Homeri* artem *Virgilius*. Nam, ut ait *Eustathius*, Τὸ ὄ, "Ἠιόνες βοόωσιν," πάνυ τί φασιν οἱ Παλαιοὶ μιμητικὸν εἶναι τῆς χθὲς θάλασσαν ἦχε πλέον τῆδ' ἄλλων. Similitèr & *Dionysius Halicarnassensis*; Οἱ χαριέστατοι ποιηταὶ ——τὰ μὲν αὐτί τε καλασκευάζουσιν ὀνόματα, συμπλέκοντες ὁπηδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· ἐν τοῖς συλλαβαῖς δ' οἰκείως, οἷς ἂν βάλλῃ παραζῶσαι παθεσι, ποικίλως φιλοτεχνοῦσι· ὡς ποιεῖ πολλαχοῦ Ὅμηρος. Ἐπὶ μὲν προσωιέμων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτάσει τῶν συλλαβῶν τὸ ἄπαυστον ἐμφαίνειν βυλόμενος ἦχον· "Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρεύγομένης ἁλὸς ἔξω." Περὶ συνθέσεως. § 15. Quod siquis pro Ἠιόνες βοόωσιν, Ἠιόνες κράζουσιν, vel aliud istiusmodi quicquam substituerit, τὸ ἀρμόττον ὅσον διαφέρει ὅτι τὸ ἐπὸν, θεωρείσθω· ——τὸ μὲν φαῦλον καλὸν, τὸ δὲ βέλτιον. Ut rectè observavit *Aristoteles*, *Poëtic. cap.* 22.

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'.] Τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν· Codd. *Cantab.* & *Oxon.* à *Barnesio*, item Cod. *Vatican.* à *Tho. Bentleio*, collati.

Ver. 267. Ἕστασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 273.

Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
Χεῦ'· ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε,
Ὄφρα, ζωὸς ἐὼν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρωῇσιν· τῷ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
Ὧσαν δὴ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
Νεκρὸν δὴ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἱέμενοί περ·
Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὴ κῆ ἔμελλον
Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ σφέας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς πρὶν μὲν εἶδος, πρὶν δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἴθυσεν δὴ διὰ προμάχων, συὶ εἴκελος ἀλκὴν
Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσι κιὼν θαλερούς τ' αἰζηοὺς
Ῥηϊδίως σκέδασεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσας·
Ὣς υἱὸς Τελαμῶνος ἀταυρώοντος Αἴας,
Ῥεῖα μεταστρέψας Τρώων σκέδασσε φάλαγγας,
Οἳ πρὶν Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
Ἄσυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, κῆδος ἀρέσθαι.
Ἤτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,

Splendidis galeis Saturnius caliginem multam
Circumfudit: Neque enim Menœtiadem oderat vel antèà,
Dum, vivus exiſtens, famulus erat Æacidæ:
Odioſum autem habebat utique illum hoſtium canibus prædam fieri
Trojanis; ideóque eum ut-defenderent excitavit ſocios.
Moverunt autem loco priores Trojani nigris-oculis Achivos:
Mortuo verò *illi* dereliĉto trepidi-fugerunt, neminem tamen eorum
Trojani magnanimi interfecerunt haſtis, cupidi licèt;
Sed cadaver trahebant: haud diù verò ab illo neque Achivi
Abfuturi erant: admodùm enim illos celeritèr convertit
Ajax, qui ſuperabat quidem formâ, ſuperabat & factis
Cæteros Danaos, poſt eximium Pelidem.
Rectà autem perrupit per primos-pugnatores, ſui ſimilis vi
Apro, qui in montibus canes florentéſque-ætate juvenes
Facilè diſſipat, ſe ſubito-impetu-convertens per fruticeta:
Sic filius Telamonis præclari illuſtris Ajax,
Facilè aggreſſus Troüm diſſipavit phalangas,
Qui Patroclum circundederant, ſperabántque maximè
Urbem ad ſuam trahere, & gloriam reportare.
Illum quidem, Lethi Pelaſgi illuſtris filius,

Ver. 273. —τῷ καί οἱ.] *Al.* τῷ κέν οἱ.

Ver. 274. —Τρῶες ἐλίκωπας.] Quâ ratione, Τρῶες, hîc ultimam producat; item νέκυν, *ver.* 277; & μὲν, *ver.* 279; & σφέτερον, *ver.* 287; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 278. —σφέας ὦκ'.] Pronuntiabatur σφᾶς. Nam σφέας ultimam producit.

Ver. 281. —εἴκελος.] Vide ſuprà ad *ver.* 88. *Al.* ἴκελος.

Ver. 283, 285. —ἐλιξάμενος —μεταστρέψας.] Vide ſuprà ad π', 594; & ad ν', 90, & 168.

Ver. 290

Ἱππόθοος ποδὸς εἵλκε διὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι περὶ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην, κυνέης ἄλο χαλκοπαρῄου·
Ἤιξε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δ', παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμε ἐξ ὠτειλῆς,
Αἱμαλόεις, οὐδ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατροκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖθι· ὁ δ' ἄλλοι παρὰ δ' αὐτοῦ πέσε πρηνὴς ὕπτιος νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλετ', ὑπ' Αἴαντι μεγαθύμου δουρὶ δαμάντι.
Ἔκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντι ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλύσατο χάλκεον ἔγχος·
Τυδέος· ὁ δ' Σχεδίον, μεγάθυμον Ἰφίτου υἱὸν,

Hippothous pede trahebat per acrem pugnam,
Ligatum loro ad malleolum circa tendines,
Hectori & Trojanis gratificans: Repentè autem ipsi
Venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licét.
Illum utique filius Telamonis, impetu-facto per turbam,
Percussit cominùs, galeam per æneis-munitam-malis:
Scissa est autem equinis-setis-densa galea transfixa hastæ cuspide,
Percussa hastâque magnâ & manu robustâ:
Cerebrum verò, ubi hastile-spiculo-induitur, prosiliebat ex vulnere,
Cruentum; ejus autem ibidem solutum est robur: è manibus verò *is*
Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
Jacere; prope autem ipsum cecidit cernuus super mortuum,
Longè à Larissâ glebosâ; neque parentibus
Nutritia charis reddidit; brevis autem ei ætas
Fuit, Ajacis magnanimi hastâ domito.
Hector verò in Ajacem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed is quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam
Paululúm: ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium,

Ver. 290. —ἀμφὶ τένοντας.] *Al.* ἀμφὶ τέρεντας.

Ver. 292. —ἱεμένων περ.] *Al.* ἱεμένῳ περ. Uti in Vulgatis scriptum est suprà 6, 452.

Ver. 296. Πληγεῖσ'.] Vide suprà ad γ', 31.

Ibid. —τε μεγάλῳ.] Quâ ratione, τε, hîc producatur; item πόδα, *ver.* 299; & μεγάθυμον, etiam extra cæsuram, *ver.* 306; & ὃς, *ver.* 324; & θένει, *ver.* 329; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 297. Ἐγκέφαλος δ', παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμε ἐξ ὠτειλῆς, Αἱμαλόεις.]

Ossaque dispergit cerebro permixta cruento. *Æn.* X, 416.

Ver. 298. —ἐκ δ' ἄρα χειρῶν.] *Adeóque è manibus* ——.

Ver. 301. —οὐδὲ τοκεῦσι Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε.] Sic apud *Hesiodum*;

——————οὐδὲ μιν οἵγε
Γηραϊ λειπόντι τοκεῦσιν ὑπὸ θρεπτήρια δοῖεν.
Ἔργ'. καὶ Ἡμερ. I, 185.

Ver. 302. Θρέπτρα.] *Al.* Θρέπτα.

Ver. 304. —ἀκόντισε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 305. —ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλύσατο.] Vide suprà ad ν', 404.

Ver. 306. —μεγάθυμον.] *Al.* μεγαθύμου.

Ibid.

Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆι
Οἰκία ναιετάασκε, πολέας' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσιλ· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη πρὸ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
Δοῦπησεν δὴ πεσὼν, ἀρήϊος δὴ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱὸν,
Ἱπποθόῳ πελεμάντα, μέσιλ κατὰ γαστέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἧφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ὀρέξας.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρὼς,
Φόρκυν θ', Ἱππόθοόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον, παρὰ Διὸς αἶσαν,
Καρπῷ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικὼς,
Κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὃς οἱ πατρὶ γέροντι
Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·

Phocenſium longè fortiſſimum, qui in inclyto Panopeo
Domos habitabat, multis viris imperans:
Hunc percuſſit ſub jugulum medium; penitùs autem extrema
Cuſpis ærea prope ſummum humerum evaſit:
Fragorem verò edidit cadens, ſonitúmque dedere arma ſuper ipſo.
Ajax autem Phorcyna bellicoſum, Phænopis filium,
Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percuſſit;
Rupitque thoracis cavitatem, inteſtina autem æs
Penetrans-hauſit: ille verò in pulverem lapſus, prehendit terram palmâ.
Ceſſerunt autem retrò primique pugnatores & illuſtris Hector:
Argivi autem altùm clamârunt, traxerúntque mortuos,
Phorcynque, Hippothoúmque; ſolvebántque arma ab humeris.
Tum verò prorsùs Trojani, bellicoſis acti ab Achivis,
In Ilium aſcendiſſent, præ ignaviâ *ſuâ* domiti;
Argivi autem gloriam retuliſſent, etiam præter Jovis fatum,
Fortitudine & robore proprio: verùm ipſe Apollo
Æneam inſtigavit, corpore Periphanti ſimilis,
Præconi Epytidæ, qui ei apud patrem ſenem
Præconem-agens conſenuerat, benevolis mentem conſiliis inſtructus:

Ibid. —Ἰφίτε υἱὸν.] Vide ſuprà ad β', 518.

Ver. 308. —ἀνδρεσσιν.] Ita ex uno MS edidit *Barneſius*, quocum facit Cod. *Harleian.* *Al.* ἀνδρεσσιν.

Ver. 311. Δοῦπησεν δὴ —— ἀρήϊος.] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver. 315. —ἐν κονίῃσι.] Vide ſuprà ad ν', 508.

Ibid. —ἔλε γαῖαν ὀρέξας.] Vide ſuprà ad λ', 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρὼς.] Ita rectè edidit *Barneſius*. Vide ſuprà ad δ', 506. *Al.* Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς.

Ver. 323. —Περίφαντι ἐοικὼς.] Vide ſuprà ad ξ', 136.

Ver. 324. Κήρυκι Ἠπυτίδῃ.] Ita Codd. omnes. Pronuntiabatur, ut opinor, Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, quo modo & edidit *Barneſius*: Nam Κήρυκι mediam ſemper producit.

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, πῶς ἄν κε θεὸν ἐρύσαιο ἑκόντα
Ἴλιον αἰπεινὴν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
Καρτεί τε σθένεί τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
Πλήθεί τε σφελέρῳ, κὴ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
Ἡμῖν δ' ὁ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται, ἢ Δαναοῖσι,
Νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄπρηκτον, οὐδὲ μάχεσθε.
Ὡς ἔφαθ'· Αἰνείας δ' ἐκαλίγκιον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσάντα ἰδών· μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήσας·
Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ὀπικύρων,
Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείῃσι δαμέντας.
Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
Ζεὺν ὕπατον μήστωρα μάχης ὀπιπάρροθον εἶναι·
Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνειῶτα.
Ὡς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, κὴ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον ὄτασε δουρὶ,

Huic ſe-cum-aſſimulâſſet, ipſum allocutus eſt Jovis filius Apollo;
" Æneа, quo pacto etiam invito deo ſervare poſſetis
" Ilium excelſam? ut jam vidi viros alios
" Fortitudinéque roboréque confiſos, virtutéque,
" Multitudinéque ſuâ, & immotas-pavore copias habentes:
" Nobis verò Jupiter quidem potiùs annuit, quàm Danais,
" Victoriam: ſed ipſi fugitis-territi admodùm, neque pugnatis.
Sic dixit: Æneas autem longè-jaculantem Apollinem
Agnovit coràm intuitus: magnâ autem voce Hectorem allocutus eſt clamans;
" Hectórque, & cæteri Trojanorum ductores atque ſociorum,
" Dedecus quidem nunc hoc *eſt nos* bellicoſis *actos*-ab Achivis
" In Ilium aſcendere per ignaviam domitos.
" Verùm enim & jam aliquis ait deorum, mihi propè aſtans,
" Jovem ſummum conſiliarium in pugnâ auxiliatorem eſſe:
" Ideò rectà-in Danaos eamus, neque illi quieti ſaltem
" Patroclum navibus admoverint mortuum.
Sic dixit: & multò ante primos pugnatores-proſiliens, ſtetit.
Illi verò converſi ſunt, & adverſi ſteterunt Achivis.
Tum verò Æneas Leocritum vulneravit haſtâ,

Ver. 326. Τῷ μιν ἐεισάμενος.] Vide ſuprà ad γ', 389.

Ver. 333. —ἐκαλίγκιον Ἀπόλλωνα.] Vide ſuprà ad ά, 75.

Ver. 334. —εἶπε βοήσας.] Cod. *Harleian.* ἔ παρασάς.

Ver. 340. —μηδ' οἵ γε ἕκηλοι.] Cod. *Harleian.* μὴ δή γε ἕκηλοι.

Ver. 341. —πελασαίατο.] Vide ſuprà ad 140.

Ibid. —τεθνειῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 342, 343. Ὡς φάτο· —Οἱ δ' ἐλελίχθησαν ἠ ἐναντίοι ἔσαν.]

Talibus accenſi firmantur, & agmine denſo
Conſiſtunt ———. *Æn.* IX, 788.
——denſi cuneis ſe quiſque coactis
Agglomerant———. *Æn.* XII, 457.

Ibid. —ἔσαν Ἀχαιῶν.] Vide ſuprà ad ά, 535.

Ver. 344—347. —ὄτασε ——ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver. 348.

Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Λυκομήδης·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὃς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλάθει,
Καὶ δὴ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ προφέρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, προὶ δὲ δόρατ' ἔχοντο·
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι·
Ὣς Αἴας ἐπέτελλε περώοντι· αἵματι δὲ χθὼν
Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀΐσσοντες ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμῶς Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεὶ γ' ἐμάχοντο·

345 Filium Arisbantis, Lycomedis fortem ſocium.
Hunc autem lapſum miſeratus eſt bellicoſus Lycomedes:
Stetitque admodùm propè cum-acceſſerat, & jaculatus eſt haſtâ fulgenti;
Et percuſſit Hippaſidem Apiſaonem, paſtorem populorum,
Hepar ſubter præcordia; ſtatímque genua ſolvit:
350 Qui utique à Pæoniâ glebosâ venerat,
Et poſt Aſteropæum fortiſſimè-ſe-gerebat in pugnâ.
Hunc autem lapſum miſeratus eſt Mavortius Aſteropæus,
Rectáque prorupit & hic promptus cum Danais pugnare:
Sed haudquaquàm jam poterat; ſcutis enim obſepti erant undique,
355 Qui ſtabant circa Patroclum, haſtáſque prætendebant:
Ajax enim valdè omnes obibat, multis adhortans;
Nec quenquam vel retrò-à mortuo cedere ſinebat,
Nec quenquam procurrere-ad-pugnandum Achivos ante alios,
Sed ſtrenuè ipſum circumeuntes-defendere, cominúſque pugnare.
360 Sic Ajax præcipiebat ingens: ſanguine autem terra
Rigabatur purpureo: illi verò alii-ſuper-alios cadebant
Mortui ſimul Trojanorum, & animoſorum ſociorum,
Et Danaorum: neque enim vel illi ſine ſanguine pugnabant;

Ver. 348. —Ἀπισάονα.] *Al.* Ἀμυθάονα.
Ver. 349. Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων.] Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus, Ἧπαρ ὑπὸ πραπίσιν. Cæterùm deeſt totus hic verſus in Codd. *Italic.* ab eodem collatis.
Ver. 350. —Παιονίης.] Cod. *Harleian.* Παιωνίης.
Ibid. —εἰληλάθει.] Vide ſuprà ad λ', 230.
Ver. 354. —ἔρχατο.] Vide ſuprà ad π', 481.
Ver. 359. —σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.] Cod. *Harleian.* σχεδόθεν τε μάχεσθαι.
Ver. 361. —ποτὶ τυρεῷ.] Vide ſuprà ad ά, 338, & 482.
Ver. 363. —οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεὶ γ' ἐμάχοντο.]
——& Trojanis cum multo gloria ven
Sanguine, ſunt illis ſua funera, parq
per omnes
Tempeſtas: —— *Æn.* XI, 42
Ibid. —ἀναιμωτεί.] Ita edidit *Barnes*
ex *Odyſſ.* ά, 531. *Al.* ἀναιμωλί.
Ver. 36

Παυρότεροι ᾗ πολὺ φθίνυθον· μέμνιντο γὸ αἰεὶ
Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύ.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· ἠδέ κε φαίης
Οὔτε πότ' ἠέλιον ζόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην·
Ἠέρι γὸ καλέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
Ἕσσαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ καταθνειῶτι.
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Εὐκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπλατο δ' αὐγὴ
Ἠελίκ ὀξεῖα, νέφος δ' ἀ φαίνετο πάσης
Γαίης, ἠδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι ᾗ μάχοντο,
Ἀλλήλων ἀλεεινόντες βέλεα σονόεντα,
Πολλὸν ἀφεσαότες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἔπασχόν
Ἠέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο ᾗ νηλεῖ χαλκῷ,
Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην,
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης, Ἀντίλοχός τε,
Πατροκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τὼ δ' ὑποτρομέοντε θάναλον καὶ φῦζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ,

Pauciores tamen multò peribant: recordabantur enim perpetuò
A se mutuò per turbam arcere laborem gravem.
Sic hi quidem pugnabant instar ignis; neque prorsùs dixisses
Aut solem omninò salvum esse, aut lunam:
Caligine enim occupabantur in prælio, quotquot fortissimi
Stabant circa Menœtiadem mortuum.
Alii verò Trojaníque & benè-ocreati Achivi,
Liberi pugnabant sub aëre-sereno: expansus autem erat splendor
Solis acutus, nubésque non exurgebat à toto
Campo, neque montibus: interquiescentes autem pugnabant,
Sua-invicem evitantes tela luctuosa,
Longè dissiti: Hi verò in medio, dolores patiebantur
Caligine & pugnâ; affligebantúrque sævo ære,
Quotquot fortissimi erant: Duo verò nondum viri audierant,
Viri glorioſi, Thrasymedes, Antilochúsque,
De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant
Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
Hi autem intuentes cædem & trepidationem sociorum,
Seorsùm pugnabant, quoniam sic jusserat Nestor,

Ver. 364. —φθίνυθον.] Vide suprà ad β', 3.

Ver. 365. Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύ.] Cod. *Harleian.* Ἀλλήλοις κατ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύ.

Ver. 366. —δέμας πυρός.] Vide suprà ad ζ', 673.

Ver. 368. Ἠέρι γὸ καλέχοντο μάχης ἔτι.]
——fundunt simul undique tela
Crebra nivis ritu; cœlumque obtexitur umbrâ. *Æn.* XI, 610.

Ibid. —μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι.] Cod. *Harleian.* μάχης ἔπι θ' ὅσσον ἄριστοι· explicántque Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσον πόπον.

Ver. 369. Ἕσσαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ibid. —καταθνειῶτι.] Vide suprà ad α', 265; & ad β', 818.

Ver. 370. —Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ.] *Al.* Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

Ver. 382—403. Νόσφιν ——απάνθεν.] Vide suprà ad α', 349.

Ὀτρυνῶν πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δ' πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γυῖά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιιν,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύσασαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ' ἄρα πίσε διαστάντες τανύουσι
Κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δυσὶ δέ τ' ἀλοιφὴ,
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυτο δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ὡς οἵγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεσον ἀμφότεροι· μάλα γάρ ῥ' ἔφατο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς· περὶ δ' αὐτῷ μῶλος ὀρώρει
Ἄλκιμος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι
Ἤιδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·

Hortatibus-impellens ad pugnam nigris à navibus.
His autem per-totum-diem contentionis magnum certamen ortum erat
Gravis: defatigatione autem & sudore indesinenter assiduè
Genuáque, tibiæque, pedésque subtùs uniuscujusque,
Manúsque, oculíque, fœdabantur pugnantium,
Circa strenuum famulum pedibus-velocis Æacidæ.
Ut verò cum vir tauri bovis magni pellem
Populis dederit distendendam ebriam pinguedine;
Acceptam autem hi seorsùm-dispositi extendunt
In orbem, statímque humor exüit, subitque adeps,
Multis trahentibus, tenditur autem tota undique:
Sic hi huc & illuc cadaver parvo in spatio
Trahebant utrique: admodùm enim ipsis sperabat animus,
Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,
Naves ad cavas: de ipso autem tumultus ortus erat
Atrox; neque omninò Mars copiarum-concitator, neque Minerva
Hunc conspicata vituperâsset, nè quidem si maximè ipsam ira cepisset:
Talem Jupiter super Patroclo virorúmque & equorum
Die illo intendit exitialem laborem: Nec dum quicquam
Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles:

Ver. 384. —ὀρώρει.] Similitérque infrà *ver.* 397; Vide suprà ad *β'*, 810.

Ver. 387. —μαρναμένοιιν.] *Al.* μαρναμένοισιν.

Ver. 391. —ἄρα.] *Proindè* ——.

Ver. 393. —τάνυτο.] Vide suprà ad *γ'*, 260.

Ver. 394. —νέκυν ὀλίγῃ.] Quâ ratione, νέκυν, hìc ultimam producat; item μὲν, *ver.* 396; & γὰρ, *ver.* 403; & τις, *ver.* 414, & 423; & σφίτερον, *ver.* 419; vide suprà ad *α'*, 51.

Ver. 395. —μάλα γάρ σφισιν.] Cod. *Harleian.* μάλα δέ σφισιν.

Ver. 401. —ἐτάνυσσε.] Rectè cum duplici σ. Vide suprà ad *ver.* 58.

Ver. 402. —τεθνηότα.] Similitérque infrà *ver.* 435, τεθνηότος; vide suprà ad *α'*, 265; & ad *β'*, 818.

Ver. 403.

Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχεϊ ὑπὸ Τρώων· τὸ μὲν ἔκποθε ἤλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχρεμφθέντα πύλῃσιν,
Ἀψ ἀπονοσήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
Ἐκπέρσειν πολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ ζωὸν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκόων,
Ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
Δὴ τότε γ' ὅ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
Μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλταθ' ὥλεθ' ἑταίρων.
Οἱ δ' αἰεὶ πρὸ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐγχείμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ὦ φίλοι, ἦ μὰν ἡμῖν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι
Νῆας ὑπὲκ γλαφυρὰς, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα
Πᾶσι χάνοι· τὸ κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἢ τῶν Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
Ἄξυ πολὺ ζοφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ὧδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·

Longè enim seorsùm-à navibus pugnabant velocibus,
Muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo
Mortuum esse; sed vivum, ubi accessisset ad portas,
Reversurum: neque enim hoc credebat omninò,
Eversurum urbem sine se, sed neque secum.
Sæpè enim hoc ex matre didicerat, seorsùm audiens,
Quæ ei referebat Jovis magni sententiam.
Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,
Mater, quòd scilicèt ei multò charissimus periisset socius.
Illi verò assiduè circa mortuum acutas hastas tenentes,
Indefinentèr concurrebant, & alii alios interficiebant:
Sic autem aliquis dicebat Achivorum ære-loricatorum:
" O amici, non sanè nobis honestum *est* redire
" Naves ad cavas, sed hîc terra nigra
" Omnibus dehiscat: hoc prorsùs nobis continuò multò satius esset,
" Quàm *si* hunc Trojanis permittamus equûm-domitoribus
" Urbem ad suam trahere, & gloriam referre.
Sic autem aliquis & Trojanorum magnanimorum dicebat;

Ver. 403. —γὰρ ἀπάνευθε.] Cod. *Harleian.* γάρ' ἀπάνευθε.
Ver. 404. —ἤλπετο.] *Al.* ἔλπετο.
Ver. 409. —ἀναγγέλλεσκε.] *Renuntiare* erat. Ita optimè constat Temporum ratio. Vide suprà ad β', 221; & ad α, 37.
Ver. 410. Δὴ τότε γ' ὅ οἱ εἶπε κακὸν τόσον ἐτύχθη.]
Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,
Hos mihi prædixit luctus; ——— *Æn.* III, 712.
Ver. 411. —ὅτι ῥά.] Vide suprà ad α, 56.
Ver. 415, 476. —ἀπονέεσθαι —ἀθανάτων.] Vide suprà ad α, 398.
Ver. 416. —ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνοι.]
Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat. *Æn.* IV, 24.
——O quæ satis ima dehiscat
Terra mihi ——— *Æn.* XII, 883.
Ver. 418. Ἢ τῶν.] Cod. *Harleian.* Ἢ τῶν.
Ver. 419. —ἐρύσαι.] Cod. *Harleian.* ἐρύσειν.
Ver. 420. Ὧδε δέ τις Τρώων.] Ὡς δέ τις αὖ Τρώων· Cod. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ὦ φίλοι, εἰ δὲ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, μάχῃ δ' ὄρσασκεν ἑταίρους.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντ· ζιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
Χάλκεον ἀέρανὸν ἶκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς,
Πολλὰ μὲν ἀρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
Πολλὰ δ' μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' ἔτ' ἄψ ὀπὶ νῆας ὀπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
Ἠθελέτην ἰέναι, ἔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ὀπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος εἰσηκε τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως πολυκαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὔδει ἐνισκήψαντε κάρηατα· δάκρυα δέ σφιν
Θερμὰ κατ' βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δ' μιαίνετο χαίτη,

" O amici, etiam si fatale juxta virum hunc domari
" Omnes simul, nunquam aliquis recedat à pugnâ.
Sic utique aliquis dicebat, animósque excitabat socii.
Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem strepitus
Æreum ad cœlum ibat, per aërem infructuosum.
Equi autem Æacidæ, à pugnâ seorsùm stantes,
Flebant, ut primùm senserunt aurigam
In pulvere prostratum Hectoris vi homicidæ.
Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,
Sæpè & scuticâ argutâ urgebat verberans,
Sæpè & blandis *verbis* alloquebatur, sæpè & minis:
Illi verò neque retrò ad naves latum versus Hellespontum
Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:
Sed veluti cippus manet firmitèr, qui super tumulo
Viri stat mortui, aut mulieris;
Sic manebant immotè perpulchro currui juncti,
Solo admotis capitibus: lachrymæ autem illis
Calidæ de palpebris in-terram fluebant plorantibus,
Aurigæ desiderio; floridáque fœdabatur juba,

Ver. 423. —ἑταίρους.] *Al.* ἑκάστους.

Ver. 424. —σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς Χάλκεον ἀέρανὸν ἶκε.]

——it toto turbida cœlo
Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber. *Æn.* XII, 283.

Ver. 425. —ἶκε.] *Al.* ἷκε.

Ibid. —ἀτρυγέτοιο.] Vide suprà ad ὁ, 27.

Ver. 428. —ἐν κονίῃσι πεσόντος.] Vide suprà ad ν', 508.

Ibid. —ἀνδροφόνοιο.] Vide suprà ad π', 77.

Ver. 432. —πλατὺν Ἑλλήσποντον.] Vide suprà ad ή, 86.

Ver. 437. Οὔδει ἐνισκήψαντε κάρηατα· δάκρυα δέ σφιν Θερμὰ κατ' βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν. *Al.* Οὔδεϊ ἐνισκίμψαντε.

Post bellator equus positis insignibus Æthon
It lacrymans, guttisque humectat grandibus ora. *Æn.* XI, 89

Ver. 439. —πόθῳ.] *Al.* ποθῇ.

Ver. 44

Ζεύξης ἐξερύσσα πρὸς ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας ᾗ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλὼ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
Θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τε·
Ἦ ἵνα δυσλώοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
Οὐ μὲν γάρ τί πω ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.
Ἀλλ' ἤ μὰν ὑμῖν γε σὺν ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσει· ἤ γὰρ ἐάσω.
Ἦ ἦχ ἅλις, ὡς καὶ τοῦχε' ἔχῃ, καὶ ἐπιδύχε' αὖτως;
Σφῶϊν δ' ἐν γύναισι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὄφρα σὺ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται,
Δύῃ τ' ἠέλιος, σὺν ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

440 Circulo profusa juxta jugum ambobus.
Plorantes autem illos conspicatus, miseratus est Saturnius,
Motóque capite, ad suum dixit animum;
" Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi
" Mortali? vos autem estis senii-expertes, immortaléque:
445 " An ut ærumnosos inter homines dolores haberetis?
" Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine
" Omnium, quotquot super terram spirántque & moventur.
" At non sanè vobis tamen & curribus artificiosè-factis
" Hector Priamides vehetur: haud enim permittam.
450 " Annon satis, quòd & arma habet, & gloriatur temeré?
" Vobis autem in genua mittam robur & in animum,
" Ut & Automedontem salvum evehatis è pugnâ
" Naves ad cavas: Adhuc enim istis, [*Trojanis*,] gloriam præbebo,
" Ut cædem-edant, usque-dum ad naves bonis-transtris-instructas pervenerint,
455 " Occideritque Sol, & tenebræ sacræ supervenerint.

Ver. 440. —ἀμφοτέροισι.] *Al.* ἀμφοτέρωθεν.

Ver. 441. —ἄρα.] *Ut jam dictum est*—.

Ver. 442. Κινήσας ᾗ κάρη.] Vide suprà ver. 200.

Ver. 444—449. —ἀθανάτω ——Πριαμίδης.] Vide suprà ad α, 398.

Ver. 446. Οὐ μὲν γάρ τί πω ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.]

[illegible] λέων ὀπὶ νηπίᾳ ἀξιζήλῳ· κ[illegible] γὰρ ἔστιν ὅτως ἀτελὲς, οὐδὲ ἄπορον, οὐδὲ [illegible]ον, οὐδὲ ἄμοχθον, οὐδὲ μιαρὸν, ὡς ἀνθρώ[illegible] γυναικὸς ὀργιζομένης· ὧν μόνῳ κεδὸν οὐδὲ [illegible] ἔδωκεν εἰς φῶς ἰδεῖν ἡ φύσις· ἀλλ' αἰ[illegible] πεφυκὸς ἡμῖν, ἢ λύθρα περίπλεως, ἢ τοῦ [illegible] μᾶλλον ἢ γλυκυθυμίᾳ ἐοικὰς, οὐδενός [illegible] ἀφαιρῇ ἢ ἀνελεῖν ἢ ἀπάσασθαι ἢ ἢ περιλα[illegible], ἢ τι φύσει φιλεῖν. *Plutarch. de Amore prolis.* Ὅμως μὲν ὑπολέψας τὰ θηλέα τῶν ζώων χλιὴ καὶ πως ἀλληλα συνέχουσι καὶ τὰς βίκας καὶ τὰς διαιτήσεις, ἐξεφώνησεν ὡς οὐδὲν ὄντως ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς, " Πάντων " ὅσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει." προσῆκον ἐν δυστυχίᾳ εἰς κακῶν ὑπερεχεῖν ἀπόδειξιν τῆς ἀνθρώπου. *Id. Animi re an Corporis affectiones sint pejores; ipso initio.* Citat porrò hunc *Homeri* locum *Dio Chrysost. Orat.* 23, *sub initio.*

Ver. 447. —ὀπιπνείει τε καὶ ἕρπει.] Codd. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collati, ὀπιπνείει καὶ ἕρπει.

Ver. 449. —ἐάσω.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 450. Ἦ ἦχ ἅλις.] Pronuntiabatur ἦνχ' ἅλις. Vide suprà ad ό, 18; & ad έ, 349.

Ibid. —αὖτως.] Cod. *Harleian.* ἀλλως.

Ver. 455. Δύῃ τ' ἠέλιος.] Deest hic versus,

Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μεγάθυμον ἦτορ·
Τὼ δ' ἀπὸ χαλάων κονίῃσι δᾶσσαν βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
Τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενος περ ἑταίρῳ,
Ἵππεις αἴσσων, ὥς τ' αἰσυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥεῖα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὸ Τρώων ὁρυμαγδῶ,
Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολιὸν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
Ἀλλ' οὐχ ἥρει φῶτας, ὅτ' ἐσσύμενος διώκειν·
Οὐ γάρ πως ἦν, οἷον ἐόντ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἔγχεϊ ἐφορμηθῆναι, καὶ ὀπάζειν ὠκέας ἵππους.
Ὀφθὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
Αὐτόμεδον, τίς πή νυ θεῶν νημερτέα βουλὴν
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
Μόνος· ἀτὰρ πή τοι ἑταῖρος ἀπέκλατο· τύχεα δ' Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,

Sic locutus, equis inspiravit robur validum:
Illi verò à jubis pulvere in-solum excusso,
Velociter ferebant citum currum inter Trojanos & Achivos.
His autem *vectus* Automedon pugnabat, dolens licèt de socio,
Curru ruens, tanquam vultur in anseres.
Facilè enim & refugiebat è Trojanorum tumultu,
Facilè & irruebat confertam per turbam persequens.
Sed non interficiebat viros, cùm impetum sumebat ad persequendum:
Haudquaquàm enim licuit, solus cùm esset sacrâ in sellâ,
Hastâ impetum-facere, & inhibere veloces equos.
Tandem verò illum socius vir vidit oculis
Alcimedon, filius Laërcei Æmonidæ:
Stetit autem post currum, & Automedontem allocutus est;
" Automedon, quisnam tibi deorum inutile consilium
" Pectoribus indidit, & abstulit mentem sanam?
" Quòd ita in Trojanos pugnas primâ in turbâ
" Solus; tibi verò socius occisus est: arma autem Hector
" Ipse gerens humeris exultat Æacidæ.
Illum verò Automedon allocutus est, Dioris filius;
" Alcimedon, quisnam tibi Achivorum alius similis,

fus in uno ex MSS *Italicis* à *Th. Bentleio* collatis.

Ver. 459. —ἀχνύμενος.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 461. Ῥέα μὲν γὰρ.] Ita ex duobus MSS edidit *Barnesius*. *Al.* Ῥεῖα μὲν γάρ. Pronuntiabatur, ut opinor, Ῥᾶ μὲν γὰρ——. Vide suprà ad ι, 5. Sic apud *Hesiodum*;

Ῥεῖα μὲν γὰρ βεβάτην——.

Ver. 463. —ἐσσύμενος.] Ita MS *Cantab.* à *Barnesio* & MSS *Italic.* à *Tho. Bentleio* collati. *Al.* ἐσσύμενον. Quod nullo modo ferri potest.

Ver. 471. —πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ.] Codd. à *Tho. Bentleio* collati, ἐν ὁμίλῳ πρώτῳ.

Ver. 475. —τίς γάρ τοι.] Cod. *Harleian.* τίς τ' ἄρ τι.

Ver. 476.

Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμῳ δμῆσίν τε μολ/ῶ τε,
Εἰ μὴ Πάτροκλ@, θεόφιν μήσωρ ἀτάλαντ@,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατ@ καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δ' ἐπιβήσετο θοῦρον ἄρμα,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεε Αἰακίδαο
Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
Τῷ κεν ἐελπόμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
Τλαῖεν ἀνδίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄρηϊ.
Ὣς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαο.
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένω ὤμους
Αὔῃσι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
Τοῖσι δ' ἅμα Χρομίῳ τε, καὶ Ἄρηϊ θεοειδεῖ,
Ἤισαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἤλπετο θυμὸς
Αὐτώ τε κλενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους.

" Equorum immortalium qui teneat domiturámque animósque,
" Nisi Patroclus, diis artifex par,
" Dum viveret? Nunc verò mors & fatum occupat.
" Quin tu scuticam & habenas miro-artificio-factas
" Accipe, ego verò de equis decedam, ut pugnem.
Sic dixit: Alcimedon autem celerem-prælio currum ut-conscendit,
Statim scuticam & habenas cepit manibus;
Automedon verò desiliit: Animadvertit autem illustris Hector,
Statimque Æneam allocutus est propè astantem;
" Ænea, Trojanorum princeps ære-loricatorum,
" Equos hos animadverti velocis Æacidæ
" In pugnam progressos, cum aurigis imbellibus:
" Ideò speraverim *me* capturum, si modò tu animo
" Tuo velis: neque enim irruentes utique nos
" Sustinuerint contrà stantes pugnare Marte.
Sic dixit: neque non-obsecutus-est fortis filius Anchisæ.
Hi autem rectà ibant, tergoribus boum tecti humeros,
Aridis, solidis: multiplex verò super-inductum erat æs.
Cum his autem Chromiúsque, & Aretus divinâ-formâ-præditus,
Ibant ambo: admodùm verò iis sperabat animus
Ipsósque interficere, abigeréque arduos-cervicibus equos.

Ver. 477. —ἀτάλαντ@.] Vide suprà ad ε, 627.
Ver. 478. —νῦν δ' αὖ θάνατ@.] *Al.* νῦν δὲ θάνατ@.
Ibid. —κιχάνει.] *Al.* κάλυψεν.
Ver. 480. —ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι.] Vide suprà ad ε, 227.
Ver. 486. —ποδώκε@.] Vide suprà ad α, 58.
Ver. 494. —θεοειδεῖ.] Vide suprà ad β', 623.
Ver. 495. —ἤλπετο.] *Al.* ἔλπετο.

Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωλεί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', οὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἀλκῆς τε θένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον·
Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰαχέμεν ἵππους,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέος ἀχήσεσθαι οἴω,
Πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι δὲ σίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων· ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλώῃ.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσατο, καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
Ἤτοι μὲν τὸν νεκρὸν ὑπερφιάλως ὀπάσασθε
Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμυνέσθην σίχας ἀνδρῶν·
Νῶϊν δ' ζωοῖσιν ἀμυνέτε νηλεὲς ἦμαρ.
Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κρατερὸν δακρυόεντα
Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.

Stulti, neque enim erant ſine-ſanguine utique reverſuri
Retrò ab Automedonte: ille autem, precatus Jovem patrem,
Fortitudine & robore repletus eſt præcordia circumfuſa-caligine:
Statim verò Alcimedontem affatus eſt fidum ſocium;
" Alcimedon, nè jam à me longè tene equos,
" Sed proximè inſpirantes in tergum: haud enim ego
" Hectorem Priamidem à robore temperaturum puto,
" Antequam Achillis pulchrè-jubatos conſçenderit equos,
" Nobis interfectis; fugaveritque ordines virorum
" Argivorum: vel ipſe inter primos captus-fuerit.
Sic fatus, Ajaces vocavit, & Menelaum;
" Ajaces, Argivorum ductores, & Menelae,
" Mortui quidem curam committite *iis*, quotquot fortiſſimi,
" Ut eum circumeuntes defendant, & propulſent ordines virorum;
" A nobis verò vivis propulſate crudelem diem.
" Hàc enim ingruunt pugnam per lacrymoſam
" Hector, Æneáſque, qui Trojanorum ſunt fortiſſimi.
" Sed hæc quidem Deorum in genibus poſita-ſunt:

Ver. 497. —ἀναιμωλεί.] Vide ſuprà ad *ver.* 363. *Al.* ἀνιόχοιϊν.

Ver. 499. —φρένας ἀμφιμελαίνας.] Vide ſuprà ad *ver.* 83.

Ver. 501. —ἵππους.] Cod. *Harleian.* ἵππω.

Ver. 503. —Πριαμίδην.] Vide ſuprà ad ά, 298.

Ver. 505. —φοβῆσαι δὲ σίχας ἀνδρῶν.] *Al.* τοῦτο σί τε σίχας ἀνδρῶν.

Ver. 506. —ἀλώῃ.] Cod. *Harleian.* ἁλείη.

Ver. 509. —ὅσοι οἱ ἄριστοι.] *Al.* οἵπερ ἄριστοι.

Ver. 512. —ἔβρισαν.] Vide ſuprà ad μ', 359.

Ver. 513. Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.]

Hectoris Æneæq; manu victoria Graiûm
Hæſit; ——— ———
Ambo animis, ambo inſignes præſtantibus armis. *Æn.* XI, 289.

Ver. 514. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Sic apud *Euripidem*;

Ἀλλ' εἰς θεὸς χρὴ ταῦτ' ἀναζήσαι πάλιν
ἔχειν. *Phœniſſ.* ver. 712.

Ver. 518.

Ἥσω γὰρ κἠγώ· τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ ὃ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πελέκεσι αἰζήϊος ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δ' ἂψ προθορὼν ἐρείπῃσιν·
Ὡς ἄρ' ὅγε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κεχαδανόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κάλεκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὐδὲ ἐνισκίμφθη, ὅπι δ' ἐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθήτην,
Εἰ μὴ ἰδὼν Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,

"Jaculabor enim & ego: hæc autem Jovi omnia curæ erunt.
Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,
Et intorsit Areti in clypeum undique æqualem:
Is verò non hastam inhibuit, penitùs autem transiit æs,
Imumque in ventrem per balteum trajecit.
Ut verò cum acutam tenens securim juvenis vir,
Ictu incusso post cornua bovis agrestis,
Nervum perscindit totum; hic autem saltu dato cadit:
Sic utique & ille saltu dato cecidit supinus: ei autem hasta
In visceribus perquàm acuta vibrata solvit membra.
Hector verò in Automedontem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam;
In anteriorem enim partem proclinavit: à tergo verò hasta longa
Solo infixa est, supráque pars posterior quassabatur
Hastæ: tum verò deindè remisit impetum *suum* valida hasta.
Et omninò tunc ensibus cominùs concurrissent,
Si non ipsos Ajaces diremissent ardentes,

Ver. 518. —ἔρυτο.] Vide suprà ad ν', 555.

Ver. 520. Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν.] Quales mugitus, fugit cum saucius aram
Taurus, & incertam excussit cervice securim. *Æn.* II, 223.
o in loco *Virgilium Homero* longè superiom existimat *Scaliger*; *Poëtic. lib.* V, *cap.* Sed non rectè instituta est comparatio. *rgilius* enim Taurum depingit, qui, priùs m interficiatur, ab arâ se proripuerit, ximóque edens mugitus, aufugiat; *Homer* Taurum, qui lethali ictu percussus saldato moribundus humi decidat. Cæteroquâ ratione, πέλεκυν, hîc ultimam protat; item ἐπαιχόμενον, *ver.* 537; vide suprà ad α', 51.

Ver. 522. Ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν.] Καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ὅπως ἐρεῖ, "Ὡς γ' ὅταν ὀξὺν ἔχων "πέλεκυν ἀνὴρ βοὸς ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν," ἀντὶ τοῦ διαλάμῃ τὴν ἶνα· φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι τὴν τοῦ λέξεως διακοπὴν μεμίμηται τὸ γινόμενον. *Eustath.* in Comment. ad ο, 1.

Ver. 524. Νηδυΐοισι.] *Al.* Νηδύοισι.

Ver. 526. —ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] Vide suprà ad ν', 404.

Ibid. —χάλκεον ἔγχος.] Vide suprà ad γ', 380.

Ver. 529. —ἀφίει μένος.] Vide suprà ad ν', 444; & ad π', 613.

Ver. 531. —διέκριναν.] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad α', 309.

Ibid.

Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρῳ κικλήσκοντ@.
Τὼς δ' ὑπολαβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἔκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομίῳ θεοειδής·
Ἄρητον δ' ἄρα καὶ' αὐθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτορ,
Κείμενον· Αὐτομέδων δ', θοῷ ἀτάλαντ@ Ἄρηϊ,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ ἀγχόμενο ἔπο ηὔδα·
Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντο
Κῆρ ἄχε@ μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κὴ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἀμφ' δ' ἅπὶ Πατρόκλῳ τέταλο κρατερὴ ὑσμίνη,
Ἀργαλέη, πολύδακρυς· ἔτειρε δ' νείκ@ Ἀθηνῇ,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προΐκε γὰρ διρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νό@ ἐτραπέτ' αὐτῷ.
Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσῃ
Ζεὺς ἐξ ὑρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἦ κὴ χειμῶν@ δυσθαλπέ@· ὅς ῥά τε ἔργων

Qui adveniebant per turbam, ſocio vocante.
Hos autem ſubveriti ceſſerunt rursùs retrò
Hector, Æneáſque, atque Chromius divinâ-formâ-præditus;
Aretum verò ibidem dereliquerunt, laceratum corde,
Jacentem: Automedon autem, veloci par Marti,
Armiſque ſpoliavit, & glorians verbum dixit;
" Profectò jam paululùm ſaltem de Menœtiade mortuo
" Cor dolore levavi, deteriorem licèt interfecerim.
Sic fatus, in currum ſumptas exuvias cruentas
Poſuit, ipſéque conſcendebat, pedes & manus ſupernè
Sanguinolentus, tanquam leo taurum depaſtus.
Rursùs autem ſuper Patroclo intendebatur aſpera pugna,
Gravis, lacrymoſa: excitabat nempè certamen Minerva,
E-cœlo delapſa; miſerat enim latè-ſonans Jupiter
Ut concitaret Danaos: jam enim animus converſus erat ejus.
Veluti cum purpuream irin mortalibus extendit
Jupiter cœlitùs, quæ portendat vel pugnam,
Vel etiam tempeſtatem frigidam; quæ continuò ab operibus

Ibid. —μεμαῶτες.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 533. Τὼς δ' ὑπολαβήσαντες.] *Al.* Τὼς ὑπολαβήσαντες.

Ver. 534. —θεοειδής.] Vide ſuprà ad β', 623.

Ver. 538. —θανόντ@.] Cod. *Harleian.* θανέντ@.

Ver. 542. —ὣς τίς τε λέων κὴ ταῦρον ἐδηδώς.] Καὶ τὸ "ὡς τίς τε λέων κὴ ταῦρον "ἐδηδώς," αἰτιολογοῦσι [οἱ παλαιοί·] τῇ γὰρ ἐλκτικῇ φασὶ τ' λέξεως, τ' εἰς πολὺ ἀπασμένον ταῦρον φαγέσεσθαι. Οὐ γὰρ τὸ μέτρον, φασὶν, ἀνάγκαζεν ὅτως εἰπεῖν, ἐπεὶ πως ἦν ἄτω γράψαι, "λέων ταῦρον καταδηδώς." *Eustath.* in Comment. ad ὁ, 1.

Ver. 545. —διρύοπα Ζεὺς.] Vide ſuprà ad ἀ, 175.

Ver. 546. Ὀρνύμεναι.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid. —νό@ ἐτραπέτ' αὐτῷ.] Vide ſuprà ad κ', 45.

Ver. 547—551. —πορφυρέην —πορφυρέῃ.] Vide ſuprà ad ἀ, 482.

Ver. 549. —ὅς ῥά τε.] *Quæ ſcilicèt*—

Ver. 551.

Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ὀπὶ χθονὶ, μῆλα ϑ' κήδϕ·
Ὡς ἡ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν,
Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε ϑ' φῶτα ἕκαστον.
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνασα πρόσηυδα,
Ἴφθιμον Μενέλαον, ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας ἠ ἀτειρέα φωνήν·
Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, καὶ ἠφείη κὴ ὄνειδος
Ἔσεϑ', εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
Τείχεϊ ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκύσωσιν·
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε ϑ' λαὸν ἅπαντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ πάλαι γηρύες, εἰ γὰρ Ἀθήνη
Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεσάμεναι κὴ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με ϑανὼν ἐσεμάσσατο ϑυμόν·
Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει

550 Homines cessare-facit super-terram, pecudésque contristat:
Sic hæc cæruleâ nube quùm contexerat se,
Ingressa est Achivorum gentem, excitabátque virum quemque.
Primùm verò Atrei filium incitans allocuta est,
Fortem Menelaum, hic enim eam prope erat,
555 Postquàm-semet-assimulaverat Phœnici corpore & indefessâ voce;
" Tibi certè jam, Menelaë, pudor & opprobrium
" Erit, si quidem Achillis illustris fidum socium
" Muro sub Trojanorum veloces canes discerpserint:
" Sed capesse *pugnam* strenuè, adhortaréque populum omnem.
560 Hanc autem vicissim affatus est pugnâ strenuus Menelaus;
" Phœnix, pater, senex olim-nate, utinam Minerva
" Daret robur mihi, telorúmque averteret impetum:
" Ita equidem vellem adesse & auxilium ferre
" Patroclo: gravitèr enim mihi mortuus desiderio-percussit animum.
565 " Sed Hector ignis horrendam habet vim, neque cessat

Ver. 551. —πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν.] Vide suprà ad π', 334.

Ibid. —πυκάσασα.] Vide suprà ad ά, 40.

Ibid. —ἑ αὐτὴν.] Ita ex uno MS edidit Barnesius: Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, αὐτήν· ὡς Ὁμήρῳ γέγραφεν σιώπησες. *Eustath.*

Ver. 552. Δύσετ'.] Vide suprà ad β', 35; ad ί, 109.

Ver. 553. —ἐποτρύνασα.] *Al.* ἐποτρύνασα.

Ver. 555. Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας ἠ ἀτειρέα φωνήν.] Vide suprà ad ν', 45.

Ver. 558. —ἐλκύσωσιν.] *Al.* ἑλκύσεσι, κύσεσι, & ἑλκύσωσι.

Ver. 560. —βοὴν ἀγαθὸς.] Vide suprà ad , 408.

Ver. 561. Φοῖνιξ.] Vide suprà ad β', 267.

Ibid. —παλαιγενὲς.] *Al.* διογενὲς.

Ver. 564. —ἐσεμάσσατο.] *Barnesius* ex uno MS edidit ἐσεμάνατο, atque ita omninò scribendum contendit; " μάομαι enim," inquit, " facit ἐμάξατο in *Aoristo primo Me-* " *dio*, non ἐμάσσατο." Atqui vox hæc sæpè apud *Homerum* in *Futuro* & *Aoristo primo* occurrit:

Ἕλκος δ' ἰητὴς ὀπιμάνεται, ἠδ' ὀπιθήσει. *Iliad.* δ', 190.
Χεῖρ' ἐπιμανάμενος — *Odyss.* ί, 302.
Τῶν ὀπότ' ἰθύσειε γέρων ὀπὶ χερσὶ μάσασϑαι. *Ibid.* μ', 590.
——αἱ ϑ' σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασϑε—— *Ibid.* ύ, 152.

Vide & infrà ad ύ, 425.

Ver. 565. —αἰνὸν.] αἰὲν· MS. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 567.

Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Ἐν δὲ βίλλῳ ὤμοισι καὶ ἐν γύναξιν ἔθηκε,
Καὶ οἱ μύῃς θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
Ἥτε κὴ ἐρσομένην μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
Ἰχανάα δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·
Τοίῃ μὲν θάρσους πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
Βῆ δ' ἴμεν ἐγχείῃ Πατροκλῳ, κὴ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπινάστης·
Τόν ῥα κὴ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δύπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἕρυσεν μετὰ ἕθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἰσάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·

" Ære cædem edere: ei enim Jupiter gloriam præbet.
Sic dixit: Gavisa est autem oculos-cæsia Minerva,
Quòd se ante deos precatus esset omnes:
Vim autem humeris & genibus indidit,
Et ei muscæ audaciam pectoribus immisit,
Quæ licèt abacta crebrò à corpore humano,
Appetit mordere, dulcísque illi sanguis hominis *est*:
Tali eum audaciâ replevit præcordia circumfusa-caligine.
Accessit verò ad Patroclum, & jaculatus est hastâ fulgenti.
Erat autem in Trojanis Podes, filius Eëtionis,
Divésque, fortísque; maximè verò eum honorabat Hector
Inter populares, sibi enim sodalis erat charus conviva:
Hunc ad balteum percussit flavus Menelaus,
Ruentem in-fugam; penitúsque æs adegit:
Fragorem verò edidit cadens: at Atrides Menelaus
Mortuum à Trojanis subtrahebat ad agmen sociorum.
Hectorem autem propè stans hortans-excitabat Apollo,
Phænopi Asiadæ similis, qui illi omnium
Hospitum charissimus erat, in Abydo ædes habitans:

Ver. 567. —γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide suprà ad ά, 206.

Ver. 570. —ἐνῆκεν.] *Al.* ἔθηκεν.

Ver. 571. —ἐρσομένην.] *Al.* ἐερσομένην.

Ver. 573. —θάρσους.] Ita ex MSS & *Schol.* edidit *Barnesius*. *Al.* θάρσος.

Ibid. —φρένας ἀμφιμελαίνας.] Vide suprà ad *ver.* 82.

Ver. 575. Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι.] Cod. *Harleian.* Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι.

Ver. 577. —ἑταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπινάστης.] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον ἡγοῦντο τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν· διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιμωρούμενον, καὶ τὰ γαστέρα. *Athenæus, lib. VI, cap.* 8.

Ver. 578. Τόν ῥα.] *Hunc utique——Hunc inquam——.*

Ver. 582. —ἰσάμενος ὤτρυνεν.] Quâ ratione ἰσάμενος, hîc ultimam producat; item ὅς, *ver.* 583; & καὶ, *ver.* 594; & μάλα, *ver.* 595; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 583.

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων;
Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
Μαλθακὸς αἰχμητὴς, νῦν δ' οἴχεται οἷος ἀείρας
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκλανε πιστὸν ἑταῖρον,
Ἐθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη κάλυψε μέλαινα·
Βῆ δ' ἄρα διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἔλεέ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Μαρμαρέην, Ἴδηθεν δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀστράψας δ', μάλα μεγάλ' ἔκλυπε· τὼ δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδη, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρξε φόβοιο·
Βλῆτο γὰρ ὦμον δεξιὸν, προσω τετραμμένος αἰεὶ,
Ἄκρον ἐπὶ λόγχῃ· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμὴ Πολυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λαὸν αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάρμης·

585 Huic seſe cùm aſſimulâſſet, ipſum affatus eſt longè-jaculans Apollo;
" Hector, quis omninò te ampliùs alius Achivorum formidaverit?
" Cùm ità nunc Menelaum territus-fugis, qui tamen antehàc
" Mollis bellator, nunc verò abit ſolus ſublatum auferens
" Mortuum è Trojanis: tuum autem interfecit fidum ſocium,
590 " Strenuum, inter primos-pugnatores, Poden, filium Eëtionis.
Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra:
Proceſſit autem per primos-pugnatores armatus coruſco ære.
Tum verò Saturnius ſumpſit ægidem fimbriatam,
Splendentem, Idámque nubibus cooperuit:
595 Fulguribus etiam emiſſis, admodùm grande intonuit; eámque concuſſit:
Victoriam autem Trojanis dedit, inque-fugam-vertit Achivos.
Primus Peneleus Bœotius fuit-dux fugæ:
Percuſſus enim fuerat in humerum haſtâ, cùm facie in-hoſtem-eſſet uſque versâ,
Summum levitèr; perſtrinxit nempè ei ad os uſque
600 Cuſpis Polydamantis: is enim percuſſerat propè accedens.
Leïtum deindè Hector cominùs percuſſit in manum ad carpum,
Filium Alectryonis magnanimi; ceſſare autem fecit à pugnâ:

Ver. 585. Τῷ μιν ἐεισάμενος.] Vide ſuprà ad γ', 389.

Ibid. —ἑκάεργος.] Vide ſuprà ad α', 43, & 58.

Ver. 591. —τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.] Vide infrà ad σ', 22.

Ver. 593. Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης.]

——Jovem: cum ſæpè nigrantem
Ægida concuteret dextrâ, nimboſque cieret. *Æn.* VIII, 353.

Ibid. —θυσανόεσσαν.] Ita edidit *Barneſius*, ex ι', 758, & ϛ', 229. *Al.* θυσανόεσσαν, ut opinor, minùs rectè; nam θύσανος primam corripit: ——ἑκατὸν θυσάνοις ἀεκαζομένην· ſuprà ξ, 181.

Ver. 597. —ἦρξε φόβοιο.] Cod. *Harleian.* ἦρχε φόβοιο.

Ver. 599. —ἐπιλόγχῃ.] Vide ſuprà ad π', 174.

Ver. 600. —ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε.] Cod. *Harleian.* ὁ γὰρ ἔβαλε.

Ver. 601. —ἔτασε.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 603.

Τρέασε δ' ἀπλήνας, ἐπεὶ ἀκέτι ἤλπετο θυμῷ
Ἕκτορ ἔχων ἐν χερσὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μεγάλα Λήϊτον ὁρμηθέντα
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆα ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσταότα· δ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἁμάρτεν·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ', ἡϊόχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἦλυθε, καί κεν Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κατὰ σταλ, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
Ὦσε δόρυ πρυμνὸν, μάκρὴ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
Ἧκε δ' ἐξ ὀχέων, κὰδ δ' ἰὼϊα χαῦεν ἔραζε·
Καὶ τάγε Μηριόνης ἕλαβεν χείρεσσι φίλῃσι
Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
Μάστιε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·

Trepidus autem fugit circumſpectans; haud enim ampliùs ſperabat animo
Haſtam tenentem manu *ſe* pugnaturum cum Trojanis.
Hectorem verò Idomeneus in Leïtum irruentem
Percuſſit thoracem ad pectus juxta papillam:
Ad cuſpidis autem juncturam fracta eſt longa haſta; & clamaverunt
Trojani: Hic autem in Idomeneum jaculatus eſt Deucalidem
In curru ſtantem: ab eo quidem paululùm aberravit;
Cæterùm hic Merionis armigerúmque aurigámque,
Cœranum, qui è Lycto benè-habitatâ comitabatur eum:
Pedes enim primò, relictis navibus utrinque-remis-actis,
Venerat; & omninò Trojanis magnam victoriam præbuiſſet;
Niſi Cœranus confeſtim celeres adduxiſſet equos:
Et huic quidem ſalus venit, arcuitque ſævum diem;
Ipſe autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ.
Hunc percuſſit ſub malam & aurem; dentes autem
Excuſſit haſta extrema, linguámque perſcidit mediam:
Cecidit autem è curru, habenáſque effudit in-terram:
Et illas Meriones cepit manibus ſuis
Inclinans ſe à ſolo, & Idomeneum allocutus eſt;
" Urge nunc ſcuticâ *equos*, uſque dum veloces ad naves perveneris:

Ver. 603. —ἤλπετο.] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 604. Ἕκτορ ἔχων.] *Al.* Ἕλκτορ ἔχαν.

Ver. 606. Βεβλήκει.] Vide ſuprà ad δ', 492.

Ver. 607. —τοὶ δ' ἐβόησαν.] τοὶ δ' ἐφώνησαν· MS *Cantab.* à *Barneſio*, & MS *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 608. —ἀκόντισε Δευκαλίδαο.] Cod. *Harleian.* ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

Ver. 611. —ὅς ῥ'.] *Qui utique* —— *Qui videlicèt* ——.

Ver. 613. Ἦλυθε.] Vide ſuprà ad ὁ, 484; & ad ἀ, 37.

Ver. 616, & 638. —ἀνδροφόνοιο.] Vide ſuprà ad π', 77.

Ver. 617. —ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας.] Cod. *Harleian.* ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντων. *Dentium aliquos.*

Ver. 624.

Γινώσκεις ᾗ κ᾽ αὐτὸς, ὅτ᾽ ἀκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφαθ᾽· Ἰδομενεὺς δ᾽ ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
Οὐδ᾽ ἔλαθ᾽ Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἐτεραλκέα νίκην·
Τοῖσι δ᾽ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὤ πόποι, ἤδη μάν γε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε᾽ ἄπλετ᾽, ὅστις ἀφείη,
Ἠ κακὸς, ἠ ἀγαθός· Ζεὺς δ᾽ ἔμπης πάντ᾽ ἰθύει·
Ἡμῖν δ᾽ αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔγχεα.
Ἀλλ᾽ ἄγε δ᾽, αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·
Οἵ που δοῦρ᾽ ὀρόωντες ἀκηχέδαται, οὐδ᾽ ἔτι φασὶν
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένει χερὸς ἀάπτοις
Σχήσεσθ᾽, ἀλλ᾽ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Εἴη δ᾽ ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλείδῃ· ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλετ᾽ ἑταῖρος.

" Sentis enim & ipſe, quòd non ampliùs victoria *eſt* Achivorum.
Sic dixit: Idomeneus autem ſcuticâ impellebat pulchros jubis equos
Naves verſus cavas; jam enim timor inciderat animo.
Neque latuit Ajacem magnanimum & Menelaum
Jupiter, quum jam Trojanis dabat alternantem victoriam:
Hiſce autem ſermonem orſus eſt magnus Telamonius Ajax;
" Eheu, jam quidem etiam qui admodùm ſtultus eſt,
" Senſerit, quòd Trojanis pater Jupiter gloriam præbet.
" Illorum enim omnium tela aſſequuntur, quicunque emittat,
" Seu imbellis, ſeu ſtrenuus; Jupiter nempè omninò omnia dirigit:
" Nobis verò incaſſum omnibus irrita cadunt in terram.
" Sed agite, per nos tamen excogitemus conſilium optimum,
" Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipſi
" Gaudio dilectis ſociis ſimus reverſi;
" Qui huc utique reſpientes triſtantur, neque jam putant
" Hectoris homicidæ robur & manus invictas
" Suſtenturos *nos*, ſed in navibus nigris caſuros eſſe.
" Utinam verò eſſet ſocius, qui nunciaret citiſſimè
" Pelidæ: non enim illum opinor nè audiiſſe quidem
" Triſtem nuncium, quòd ſibi charus periit ſocius.

Ver. 624. —Ἵμασεν.] Vide ſuprà ad ά, 50.

Ver. 626. —Αἴαντα μεγαλήτορα.] Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 630. —Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.] Ζεὺς αὐτὸς ἀφείη· Cod. *Harleian.* item Cod. *Cantab.* & *Oxon.* à *Barneſio* collati.

Ver. 631. —ἀφείη.] *Al.* ἀφίῃ. Quæ fortè & verior lectio. Vide ſuprà ad π', 762.

Ver. 636. —γνωμέθα.] *Al.* γνοιώμεθα.

Ver. 637. Οἵ που.] Cod. *Harleian.* Ἦ που.

Ibid. —ἀκηχέδαται.] Vide ſuprà ad *ver.* 164.

Ver. 641. —πεπύσθαι.] Cod. *Harleian.* πυθέσθαι.

Ver. 643.

Ἀλλ' ὔπη δυώαμαι ἰδέειν τοιῶτον Ἀχαιῶν·
Ἠέρι γὰρ καλέχονθ' ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
Ποίησον δ' αἴθρῃ, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐν δ' φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι ἥδεν ὅτως.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἤδη ὀλοφύρατο δακρυχέουσα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν κέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην·
Ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἔπι πᾶσα φαάνθη·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴκεν ἴδηαι
Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγάθυμον Νέστορος υἱόν·
Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
Εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλετ' ἑταῖρος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ κεκάμηκε κυνὰς τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὃδε, κρειῶν ἐρατίζων,

" Atqui nondum possum conspicari talem inter Achivos:
" Caligine enim occupati sunt simul ipsique & equi.
" Jupiter pater, quin tu libera à caligine filios Achivorum;
" Fácque serenitatem, dáque oculis videre:
" In luce verò vel perde; quandoquidem tibi placuit ita.
Sic dixit: Eum autem pater miseratus est lachrymantem;
Statim autem caliginem quidem dissipavit, & amovit nebulam:
Sol verò affulsit, aciésque tota illustrata est:
Et tunc Ajax allocutus est pugnâ strenuum Menelaum;
" Circumspice nunc, Menelaë Jovis-alumne, si quo modo videre possis
" Vivum adhuc Antilochum, magnanimum Nestoris filium:
" Hortare verò, ut Achilli bellicoso ocyùs profectus
" Nunciet, quòd quidem ei multò charissimus periit socius.
Sic dixit: Neque non-obsecutus-est pugnâ strenuus Menelaus:
Perrexit autem ire, tanquam leo à caulâ,
Qui postquam fatigatus utique fuerit canésque virósque lacessens,
Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,
Totam-noctem vigilantes; ille autem carnium cupidus,

Ver. 643. —ὔπη.] *Al.* ὅπω.

Ver. 645. Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι—— Ἐν δ' φάει καὶ ὄλεσσον.] Ἔστιν ὡς ἀληθῶς τὸ παθητικὸν Αἴαντος· ὁ γὰρ ζῆν δύχεται, (ἦν γὰρ τὸ αἴτημα τοῦ ἥρωος ταπεινότερον·) ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἀπορίᾳ σκότῳ τὴν ἀνδρείαν εἰς ἀδὴν ἠλυκαίου εἶχε διαθέσθαι, διὰ τοῦτ' ἀξιοπαθῶν, ὅτι περὶ τὴν μάχην ἀρετῇ, φῶς ὅτι τάχιστα αἰτεῖται, ὡς πάντας τὴν ἀρετῆς θεράποντα ἄξιον ἐνταφίου, καὶν αὐτὸν Ζεὺς ἀνιλάτηται). *Longinus*, § 9.

Ver. 647. —εὖαδεν.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 648. —ὀλοφύρατο.] Vide suprà ad ά, 338.

Ver. 649. —κέδασεν.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 651. Καὶ τότ' ἄρ'.] *Et tum dein-ceps*——.

Ver. 651—656—665. —βοὴν ἀγαθὸν——βοὴν ἀγαθὸς.] Vide suprà ad ά, 408.

Ver. 653. —μεγάθυμον.] *Al.* μεγαθύμε.

Ver. 657. —ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο.] Vide suprà ad λ, 547.

Ver. 659. Οἵτε.] *Qui scilicèt*——.

Ver. 661

Ἰθύς, ἀλλ' ὅτι πρῆσσε· θαμὰ γὰρ ἄκοντες
Ἀνδρῶν αἰζηῶν θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δηΐαι, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
Ἤωθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τελιηότι θυμῷ·
Ὡς ἀπὸ Πατροκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέῳ πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν·
Πολλὰ δ' ὃ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
Νῦν τις ἐννεπέτω Πατροκλῆος δειλοῖο
Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ὀπίσσω μείλιχος εἶναι
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων· ὥς τ' αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύταλον δέρκεσθαι ὑπερφιάλων πετεηνῶν,
Ὅς τε καὶ ὑψόθι ἐσσὶ ποδὰς ταχὺς οὐδὲ ἕλαθε πῖωξ,

Rectà irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula
Adversa volant audacibus à manibus,
Incensæque faces, quas quidem horrens recedit incitatus licèt;
Mane autem seorsùm discedit mœsto animo:
Sic à Patroclo pugnâ strenuus Menelaus
Abibat perquàm invitus: admodùm enim timebat, nè ipsum Achivi
Gravi præ metu capturam hostibus relinquerent:
Multis autem Merionique & Ajacibus mandabat;
" Ajaces, Argivorum ductores, Merionéque,
" Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
" Recordetur; omnibus enim nôrat mitis esse
" Dum viveret: nunc verò mors & fatum occupat.
Sic fatus abiit flavus Menelaus,
Quaquaversùm circumspectans, veluti aquila, quam aiunt
Acutissimè cernere inter aërias volucres,
Quam licèt in alto existentem pedibus velox non latet lepus,

Ver. 661. Ἰθύς] *Al.* Ἰθύνει. Quod nullo modo ferri potest: Nam vox ἰθύνω medium semper producit. Quin & ipsum ἰθύς mediam *naturâ* habere longam, *positione* tantùm corripere crediderim. Nam in vocibus, ἰθύσι, ἰθύσαι, ubi *duæ Vocales* non concurrunt, semper producitur τὸ ὑ·

Ὅππτ' ἰθύσῃ, τῇ τ'—— *Il.* μ', 48.

Nonnulli legunt Ὅππτ' ἰθύσῃ.

Ἴθυσεν δὲ διὰ πρὸ μάχων——

π', 582. ξ', 281.

Ἴθυσαν δ', κωΐσιν ἐοικότες— ξ', 725.

Vide suprà ad ν', 103.

Ibid. — πρῆσσε.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 662. Ἀνδρῶν αἰζηῶν.] *Al.* Ἀνδρῶν αἰσυμνητῶν.

Ver. 663. Καιόμεναί τε δηΐαι.] Αἱ σωδεῖαι ἀκόντων· Schol. inedita in Cod. *Harleiano*. Perrò impetum Iconis subitò repressum, cursúque in medio identidem impeditum, pulchrè depingunt numeri isti quodammodo impediti, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.

Ver. 668. —Αἰάντεσσι κέλευεν.] *Al.* Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν.

Ver. 672. —νῦν δ' αὖ θάνατος.] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ver. 674. —ὅν ῥά τε.] *Quam scilicèt*—.

Ver. 676. —ὐκ ἔλαθε πῖωξ.] Sic apud *Virgilium*;

——sæpe exiguus mus. *Georg.* I, 181.

Quem ad locum *Quintilianus*; " At Virgilii (inquit) miramur illud, *Sæpè exiguus* " *mus.* Nam Epitheton, exiguus, aptum " proprium effecit nè plus expectaremus, & " casus singularis magis decuit, & clausula " ipsa unius syllabæ non usitata, addit gratiam." *Lib. VIII, cap.* 3.

Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ καλαχείμῳ. ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετ' θυμόν.
Ὡς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινεύεσθον, πολέων κῆ ἔθν' ἑταίρων,
Εἴ πῃ Νέσορ' ὑὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δ' μάλ' αἶψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἄγχι δ' ἰσάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', εἶδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν οἴομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὴ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ὅπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ὅπὶ νῆα σαώσῃ
Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ καλέσσατο, μῦθον ἀκούσας·
Δηρὸν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, ἀλαπαδνὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

Arbusto sub latè-comanti jacens; sed in ipsum *ea*
Impetum facit, eique celeritèr rapto eximit animam.
Sic tunc tibi, Menelaë Jovis-alumne, oculi lucidi
Quaquaversùm versabantur, multorum per agmen sociorum,
Sicubi Nestoris filium adhuc viventem videre posses.
Illum verò citissimè animadvertit, pugnæ ad sinistram totius,
Confirmantem socios, & concitantem ad-pugnandum:
Prope verò astans allocutus est flavus Menelaus;
" Antiloche, eja age huc ades, Jovis-alumne, ut audias
" Tristem nuncium, qui non debuit fuisse.
" Jam quidem te quoque ipsum opinor inspicientem
" Sentire, quòd cladem deus Danais advolvit,
" Victoria autem Trojanorum: occisus est nempè fortissimus Achivorum
" Patroclus, magnúmque desiderium Danais contigit.
" Sed tu citò Achilli, currens ad naves Achivorum,
" Nuncia, si quo modo celerrimè cadaver ad navem integrum-auferre-potueris
" Nudum: arma enim habet pugnam-expeditè-ciens Hector.
Sic dixit: Antilochus autem horrore-correptus-est, sermone audito:
Diù verò eum inopia vocis tenuit; eique oculi
Lacrymis impleti sunt, liquidáque ei hæsit vox.

Ver. 681. —ἴδοιο.] *Al.* ἴδοιτο.

Ver. 683. Θαρσυνόντ'.] Vide suprà ad ν', 823; & ad ά, 338.

Ver. 685. —εἶδ' ἄγε.] Vide suprà ad ί, 167.

Ver. 689, 690. —πέφατ' ——τέτυκται.] Vide supra ad *ver.* 164; & ad ά, 37.

Ver. 692. —νέκυν ὅπὶ.] Quâ ratione νέκυν, hîc ultimam producat; item ως, etiam extra cæsuram, *ver.* 699; & κακὰ, *ver.* 701; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 693. —κορυθαίολος.] Vide suprà β', 816.

Ver. 6

Ἀλλ' οὐδ' ὣς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δ' ἴμεν, τὰ δ' ἄρ' ἆψε· ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔσχεφε μώνυχας ἵππους.
Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ' ἄρα σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ πόθη Πυλίοισιν ἐλύχθη·
Ἀλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἄνηκεν,
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἀπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιὼν, εἶπαρ δὲ προσηύδα·
Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἀπιρρέκα θοῇσιν,
Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύ· οὐδέ μιν οἴω
Νῦν ἴεναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ,
Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Πάντα καλ' ἆισαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·

Sed nè sic quidem Menelai mandatum neglexit:
Perrexit autem currere, armáque eximio dedit socio
Laodoco, qui eum prope flectebat solidos-ungulis equos.
Hunc quidem, lacrymas-fundentem pedes ferebant è prælio,
Pelidæ Achilli tristem nuncium nunciaturum.
Neque tibi, Menelaë Jovis-alumne, voluit animus
Laborantibus sociis auxiliari, undè discesserat
Antilochus, magnum autem desiderium Pyliis factum-erat:
Sed ille his *ut-auxiliaretur* Thrasymedem nobilem excitavit;
Ipse verò rursùs ad Patroclum heroëm profectus est:
Constitit autem ut ad Ajaces venit, & statim allocutus est;
" Illum quidem jam ad naves misi celeres
" Ut-eat ad Achillem pedibus velocem: neque tamen illum puto
" Nunc venturum, vehementèr licèt iratum Hectori nobili;
" Nullo enim modo inermis cum Trojanis pugnaverit:
" Nos autem etiam per-nos excogitemus consilium optimum,
" Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi
" Trojanorum è clamore mortem & fatum effugiamus.
Huic autem respondit deindè ingens Telamonius Ajax;
" Omnia rectè dixisti, admodùm-inclyte ô Menelaë:

Ver. 696. —θαλερὸ δέ οἱ ἔσχεθε φωνή.] ——& vox faucibus hæsit. *Æn.* IV, 280.
Ver. 699. —ὅς οἱ.] *Al.* ὅς ῥ' οἱ.
Ver. 706. —ὀτὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ.] Cod. Harleian. ὅτι Πάτροκλον ἥρωα.
Ibid. —βεβήκει.] Vide suprà ad π', 751.
Ver. 707. Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι.] Ita ex tribus MSS edidit *Barnesius*, quocum facit & Codex *Harleianus*: *Al.* Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' Αἰάντεσσι.
Ibid. —κιὼν.] Cod. Harleian. θέων.
Ver. 714. —φύγοιμεν.] *Al.* φύγωμεν.

Ἀλλὰ σὺ μὴν, ἢ Μηριόνης, ὑποδμώτε μάλ' ὦκα,
Νεκρὸν ἀειράντες φέρεϊ' ἐν ὠδύνῃ· αὐτὰρ ὀπίσσω
Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἵ τὸ πάρος περ
Μίμνομὲν ὀξὺν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μάχοντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ὑπὸ χθονὸς αἰπὺν ἀείραν
Ὑψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἶδον νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς·
Ἴθυσαν δ', κυσὶν ἐοικότες, οἵτ' ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ αἴξωσι πρὸ κέρων θηρητήρων·
Ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, μάρψαι μεμαῶτες·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, μάν τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλῃ.
Ὣς Τρῶες, εἷως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε καθ' αὐτὼς
Στάντησαν, τῶνδε τρέπετο χρὼς, οὐδέ τις ἔτλη
Πρόσσω αἴξας, περὶ νεκρῷ δηριάασθαι.

" Sed tu quidem, & Meriones, ſubeuntes valdè citò,
" Mortuum ſublatum ferte è prælio: à tergo autem
" Nos pugnabimus cum Trojaniſque & Hectore nobili,
" Parem animum habentes cognomines, qui & anteà
" Suſtinebamus acrem Martem propè invicem manentes.
Sic dixit: Illi verò mortuum à terrâ ulnis ſuſtulerunt
Altè admodùm ſtrenuè: occlamavit autem populus retrò
Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos:
Rectà verò irruerunt, canibus ſimiles, qui in aprum
Percuſſum impetum-faciunt ante juvenes venatores:
Aliquantiſpèr etenim currunt, dilacerare cupidi;
Sed cùm jam in illos convertitur, robore fretus,
Continuò retrò cedúntque, diſſugiúntque, trepidi aliò alius:
Sic Trojani, aliquantiſpèr quidem catervatim aſſiduè ſequebantur,
Ferientes enſibúſque & haſtis utrinque-acutis;
At ubi jam Ajaces converſi contra ipſos
Conſtitiſſent, eorum mutabatur color, neque quis ſuſtinebat
Impetu in-adverſum facto, de mortuo pugnare.

Ver. 716. —ἔεπες.] *Al.* ἔεπας. Quod idem.

Ver. 718. —ὀπίσω.] *Al.* ὄπιθεν· ut infrà, *ver.* 723.

Ver. 722. —ἄρηα.] *Ut præceperat Ajax*—. *ver.* 717.

Ver. 723. —μάλα μεγάλως.] Quâ ratione, μάλα, hîc ultimam producat; item νέκυν, *ver.* 724; & Τρῶες, *ver.* 730; & σέλαϊ, *ver.* 739; & δόρυ, *ver.* 744; & θένει, *ver.* 751; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 724. —αἴροντας.] Cod. *Harleian.* αἴροντας.

Ver. 727. Ἕως μὲν γάρ.] Enuntiabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet, Ὡς μὲν γάρ. Vide ſuprà ad *ver.* 106.

Ibid. —μεμαῶτες.] Vide ſuprà ad ν, 46.

Ver. 728, & 732. Ἀλλ' ὅτε δή.] Vide ſuprà ad ξ, 433.

Ver. 728. —ἐλίξεται.] Vide ſuprà ad *ver.* 283; & ad π, 594.

Ibid. —ἀλκὶ.] Vide ſuprà ad έ, 299.

Ver. 733. —τῷδ' ὃ τρέπετο.] *Al.* τῷδ' ἑτρέπετο.

Ver. 734. —διριάασθαι.] *Al.* δηϊάασθαι.

Ver. 735.

Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν Φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ὑπὸ γλαφυρὰς· ὄπὶ ἢ πόλεμος τέτατό ζφιν
Ἄρηος, ἠΰτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθῃ, μινύθουσι δ' οἶκοι
Ἐν ζέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ὑπιβρέμῃ ἶς ἀνέμοιο·
Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
Ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ' ὥθ' ἡμίονοι, κορταίρεον μένος ἀμφιβαλόντες,
Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κὴν παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νηΐον· ἐν δέ τε θυμὸς
Τείρεθ' ὁμῶ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ πολυδόνεσσιν·
Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν Φέρον· αὐτὰρ ὄπιθεν
Αἴανὶ' ἰαχανέτην, ὥστε πρὼν ἰαχάνῃ ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο μεταπρύσιον τελυχηκώς·
Ὅτε κὴ ἰφθίμων πολεμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
Ἴσχεν, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, οὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥηϊδσι ῥέοντες·
Ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν,

735 Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex prælio
Naves verſus cavas: pugna verò gliſcebat ipſis
Atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum
Impetu-citato-latus ex-improviſo incendit, pereúntque ædes
In flammâ magnâ; eámque fremebunda agitat vis venti:
740 Sic quidem hos equorúmque & virorum bellicoſorum
Horriſonus tumultus inſequebatur obeuntes.
Illi verò tanquam muli, validum robur induti,
Trahunt ex monte per aſperam viam,
Vel trabem, vel lignum ingens navale; in *ipſis* verò & animus
745 Affligitur ſimul laboréque & ſudore magnoperè-contendentibus:
Sic illi alacres cadaver ferebant: at à tergo
Ajaces arcebant *Trojanos*, ſicut agger arcet aquam
Sylvoſus campum per totum porrectus;
Qui vel rapidorum fluminum violentos curſus
750 Reprimit, & continuò omnibus fluentum in campum dirigit
Repellens, haudquaquàm enim eum vi perrumpunt fluentes:
Sic uſque Ajaces aciem reprimebant retrò
Trojanorum: illi tamen ſimul ſequebantur, duóque in iis maximè,
Æneáſque Anchiſiades, & illuſtris Hector.
755 Ut verò ſicut ſturnorum nubes aufugit, vel graculorum

Ver. 735, 746. Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε.] Rectè ſe habet iſta ſyntaxis. Vide ſuprà ad α, 566; & ad ε, 778.

Ibid. —ἐμμεμαῶτε.] Similitérque infrà *ver.* 746: Vide ſuprà ad ν, 46.

Ver. 738. —ἐξαίφνης.] *Al.* ἐξαπίνης.

Ver. 747. —ὥστε πρὼν.] *Al.* ὥστε πρὸ.

Ver. 748. Ὑλήεις.] Vide ſuprà ad γ, 151.

Ver. 754. Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.] Vide ſuprà ad *ver.* 518.

Ver. 755. Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται.] Vide ſuprà ad π, 583.

Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε τροΐδωσιν ἰόντα
Κίρκον, ὅ, τε ζμικρῇσι φόνον φέρῃ ὀρνίθεσσιν·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κύδεϊ Ἀχαιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον,
Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.

Acutùm vociferantium, cùm vident ingruentem
Circum, qui parvis cædem infert avibus:
Sic utique acti vi Æneæque & Hectoris filii Achivorum
Acutùm vociferantes abibant, obliviscebantúrque pugnæ.
Multa verò arma pulchra ceciderunt inque circúmque fossam,
Fugientium Danaorum: pugnæ autem non erat cessatio.

Ver. 756, & 759. —κεκληγοντες.] Vide suprà ad β', 314; & ad γ', 31.

Ver. 758. —ἄρ'.] *Ut dictum est* ———.

Ver. 760. —καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Σ'.

Ἀχιλλεὺς τ Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις σὺν τ θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, ἐπ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τ Ἡφαίστου· κελεύσαντος δὲ Ἥρας, ἄοπλον παρελθὼν ἐπὶ τ τάφρον, ἐπιφανεῖται τοῖς πολεμίοις, οἱ δὲ αὐτὸν σκηπλαγχίτες φεύγουσι· ἐπ τ φυγὴν πολλοὶ διαφθείρουσι· τὸ δὲ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούσιν· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Ἐπιγραφαί.

Ὁπλοποιΐα.

Ἄλλως.

Σῖγμα, Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.

Ἄλλη.

Σίγμαλι, τοὔχεα τοὔξε καμὼν Ἥφαιστος Ἀχιλλῆϊ.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

SIC illi quidem pugnabant instar ignis ardentis:
Antilochus verò Achilli pedibus celer nuncius venit.
Illum autem invenit ante naves puppibus-excelsas,
Ea cogitantem animo, quæ jam perfecta erant:
Ingemiscens autem dicebat ad suum magnum animum;

Ver. 1. Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.] Vide suprà ad ν', 673.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.] Agnovit longè gemitum præsaga mali mens. Æn. X, 843.

Ver. 5. —ἄρα.] *Proindè*——.

Ὤ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Νηυσὶν ὑπεκλονέοντ', ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
Ὡς πολέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἀλκιμος υἱὸς,
Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήιον πῦρ,
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ἴφι μάχεσθαι.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀϊδρείῃσι κιχήσας Νέστορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
Ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελε γενέσθαι.
Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνός· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη κατὰ μέλαινα κάλυψε·

" Hei mihi, quid eſt, quòd rursùs comantes Achivi,
" Ad naves ſugati-aguntur, turbati per campum?
" *Metuo*, nè jam mihi perfecerint dii triſtes ſolicitudines animo,
" Ut olim mihi mater narravit, & mihi dixit,
" Myrmidonum fortiſſimum, adhuc vivente me,
" Manibus domitum Trojanorum deſerturum eſſe lucem Solis.
" Certè omninò jam mortuus eſt Menœtii fortis filius,
" Miſerandus: certè juſſeram eum repulſo hoſtili igne,
" Ad naves redire, neque cum Hectore magno-animo pugnare.
Dum is hæc verſabat in mente & in animo,
Intereà ad eum propè acceſſit illuſtris Neſtoris filius,
Lacrymas calidas fundens, dixítque nuncium gravem;
" Hei mihi, Pelei fili bellicoſi, profectò perquàm triſtem
" Audies nuncium, qui non debuit fuiſſe.
" Jacet Patroclus; de cadavere autem jam pugnant
" Nudo: arma enim habet pugnam-expeditè-ciens Hector.
Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra:

Ver. 6. —καρηκομόωντες.] Vide ſuprà ad ν', 310.

Ver. 9. —διεπέφραδε.] Vide ſuprà ad β', 314; & ad ξ', 500.

Ver. 12. Ἦ μάλα δὴ.] Vide ſuprà ad ξ', 433, & 460.

Ibid. —τέθνηκε.] Vide ſuprà ad α', 37.

Ver. 14. Ἂψ ὀπὶ νῆας ἴμεν.] *Al.* Νῆας ἐπ' ἂψ ἴεναι.

Ver. 15. Ἕως ὁ.] Pronuntiabatur ἅως, vel ἄσω. Vide ſuprà ad ε', 106; & ad ο', 539.

Ver. 18. Ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ——Κεῖται Πάτροκλος.] " Narrare verò " quis *breviùs* [poteſt,] quàm qui mortem " nunciat Patrocli?" *Quintilian. Lib.* X, *cap.* 1.

Ver. 22. Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη κατὰ μέλαινα.] Οὐκ ἤρεσκεν ὧν μοι—ὁ Ἱεραπύτιος ἐν οἷς φησι γλυκυμύθης ἀλλὰ γαργαλεμύθης ἢ ἔστης αἰσθησιν ὀργῆς εἶναι διὰ τὸ τάχος. Οὐδὲν γὰρ ὅτῳ θᾶσσον παθὼν ζυλλεγόμενον ἢ διακαλύμενον ἔχει τὴν γλῶσσαν ἐμφανῆ ἢ τὴν αὔξησιν· ἀλλὰ μὴν ἢ Ὁμήρου ἐμπειρίας διδάσκει, λυπηθέντα μὲν ἀθυμίᾳ ἐξαίφνης ποιῶν τὸν Ἀχιλλέα, τῇ λέξει πρεσβυτέρῳ, (ἐν οἷς λέγει, " Ὣς φάτο· τὸν " δ' ἄχεος νεφέλη κατὰ μέλαινα·") θυμούμενον ἢ βραδέως τὸν Ἀγαμέμνονα, ἢ διὰ λόγων πολλῶν ἐκκαιόμενον. *Plutarch. de Irâ cohibendâ.*

Ver. 23,

Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων.
Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔσσευε κυδάλιμον κῆρ·
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε ξιφήρῃ.
Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς, παρὰ πατρὶ γέροντι,
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,

Ambabus autem manibus ſublatos cineres,
Fudit ſuper caput, venuſtámque deturpabat faciem:
Divinæ porrò tunicæ niger undique-adhæſit cinis.
Ipſe verò in pulveribus ingens ingenti-ſpatio porrectus
Jacebat, ſuiſque manibus comam deturpabat ſcindens.
Ancillæ autem quas Achilles in-prædâ-ceperat, Patroclúſque,
Animo triſtatæ altùm ejulabant, & foràs
Procurrebant circa Achillem bellicoſum; manibus verò omnes
Pectora plangebant, reſolutáque ſunt membra cujuſque.
Antilochus autem ex-alterâ-parte lugebat, lacrymas fundens,
Manus tenens Achillis: Ille autem ſuſpirabat generoſo corde:
Timebat enim, ne jugulum diſcinderet ferro.
Horrendùm verò ejulabat: audivit autem veneranda mater,
Sedens in fundo maris, apud patrem ſenem;
Tum protinùs ululavit: Deæ autem circa ipſam congregabantur
Omnes, quotquot in fundo maris Nereïdes erant.
Illic quidem erat Glaucéque, Thaliáque, Cymodocéque,
Neſæa, Spióque, Thoáque, Haliáque bubulis-oculis-decora,

Ver. 23, 24. Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, Χεύατο κὰκ κεφαλῆς.] Canitiem immundo deformat pulvere, & ambas
Ad cœlum tendit palmas.——— *Æn.* X, 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς Κεῖτο.] Vide ſuprà ad π', 776.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο.] Similitérque infrà *ver.* 51; vide ſuprà ad ὁ, 397.

Ver. 32. —ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.] Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. *Æn.* I, 469.

Ver. 35. —ἄκουσε δὲ πότνια μήτης, Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς.] At mater ſonitum thalamo ſub fluminis alti
Senſit: ——— *Georg.* IV, 333.

Ver. 37. Κώκυσεν.] Producit hæc vox mediam, quippe ex κωκύω deducta; eâdem analogiâ ac μιμίσας, ex μιμέω. Vide ſuprà ad ί, 426; & infrà ad τ', 284.

Ver. 40. —βοῶπις.] Vide ſuprà ad ά, 551.

Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ἰαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαύη,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημέρτης τε, καὶ Ἀψεύδης, καὶ Καλλιάναασα·
Ἔνθα ὴ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάναασα,
Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
Ἄλλαι θ', αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Τῶν ὴ καὶ ἀργύφεον σπέος ἔμπλητο· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
Κλῦτε, κασίγνηθ' Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
Εἴδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριγνώτοιο,
Ἣ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμε ἔρνεϊ ἴσος,
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ὑπὸ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις

Cymothoéque, & Actæa, & Limnoréa,
Et Melita, & Iæra, & Amphithoë, & Agave,
Dotóque, Protóque, Pheruſáque, Dynamenéque,
Dexamenéque, & Amphinome, & Callianira,
Doris, & Panope, & inclyta Galatea,
Nemertéſque, & Apſeudes, & Callianaſſa:
Illic erat & Clymene, Ianiráque, & Ianaſſa,
Mæra, & Orithya, & comas-pulchra Amathea;
Aliæque, quæ in fundo maris Nereïdes erant.
Iſtis verò ſplendidus implebatur ſpecus: hæ autem ſimul omnes
Pectora plangebant; Thetis verò exorſa eſt luctum;
" Audite, ſorores Nereïdes, ut benè omnes
" Sciatis audientes, quanti meo inſint dolores animo.
" Hei mihi miſeræ, hei mihi infelicitèr-fortiſſimum-enixæ,
" Quæ poſtquàm pepereram filium eximiúmque fortémque,
" Præſtantiſſimum heroüm, iſque ſuccreverat plantæ ſimilis;
" Hunc quidem ego educatum, tanquam plantam in fœcundo-loco agri,
" Navibus miſi recurvis ad Ilium,
" Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura-ſum rursùs

Ver. 43—45. Δωτώ τε, ——ἠ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια.]

——————qualis Nereïa *Doto*
Et *Galatea* ſecant ſpumantem pectore pontum. *Æn.* IX, 102.

Ver. 46. Νημέρτης.] Cod. *Harleian.* Νημέρλις.

Ver. 47. Ἔνθα ὴ ἦν.] Cod. *Italic.* unus, Ἐνθάδ' ἔλυν.

Ver. 48. —Ἀμάθεια.] *Al.* Ἀμάθυα.

Ver. 52. Κλῦτε, κασίγνηθ'.]
Clamat: Io matres, audite ubi quæque, Latinæ. *Æn.* VII, 400.

Ver. 54. Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ.] Vituperat hunc locum *Plato*; ——δεησόμεθα [Ὁμήρου] μήτοι θεὸς γε ποιεῖν ὀδυρομένους ἢ λεγούσας, "Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριγνώτοιο." *De Republ. Lib.* 3.

Ibid. —δυσαριγνώτοιο.] Ἐπὶ κακῷ πεκύσα τὸ ἄριστον, ἄριστον ἢ δύστηνον· Schol. inedita in Codice *Harleiano.*

Ver. 55. —ἄρ.] *Ut nôſtis*——.

Ver. 57. —φυτὸν ὡς.] Vide ſuprà ad *Ver.* 61.

Οἶκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
Ὄφρα δέ μοι ζωὸς καὶ ἐρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἀχνύμαι, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
Ὅ, τι μιν ἵκετο πένθος, ἀπὸ πολέμοιο μεμαῶτα.
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε στέρος· αἱ δ' ἅμα τῇγε
Δακρυόεσσαι ἴσαν, ἀτὰρ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ὁμαρτῇ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺ ἁμφ' Ἀχιλῆα.
Τῷ ὃ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
Ὀξὺ δ' ἀνωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τελέσθη
Ἐκ Διός, ὡς ἄρα δή μιν γ' ὀΐχεο, χεῖρας ἀνασχών,
Πάντας ὁμοῦ πρύμνῃσιν ἀλήμεναι ἦας Ἀχαιῶν,
Σοῦ ὀπιδεύομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

60 "Domum reversum, intra ædes Peleïas.
"Sed & quamdiù mihi vivit & videt lumen solis,
"Tristatur, neque quid ei possim auxiliari profecta.
"Sed proficiscar, ut visámque dilectum filium, & audiam,
"Quinam ipsum invaserit luctus, seorsùm à pugnâ manentem.
65 Sic locuta reliquit specum: illæ verò cum ipsâ
Lacrymabundæ ibant; circum ipsas autem unda maris
Scindebatur: Hæ autem ubi jam ad Trojam glebosam venerant,
Littus conscenderunt ordine, ubi frequentes
Myrmidonum subductæ-erant naves velocem circum Achillem.
70 Huic autem gravitèr-suspiranti astitit veneranda mater,
Acuto autem edito-ululatu caput prehendit filii sui:
Et lugens, verbis alatis allocutus est;
"Fili, quid fles? quisnam tuam mentem invasit dolor?
"Eloquere, nè cela: Illa quidem jam tibi perfecta sunt
75 "A Jove, ut jam anteà precatus-es, manibus sublatis,
"Omnes ad puppes cogi filios Achivorum,
"Tuî indigentes, patique indignas res.

Ver. 61.—ζωός.] ζώῃ· Codd. *Italic.* & Harleian.
Ver. 62, 67. Ἀχνύμαι ——— Ῥήγνυτο.] Vide suprà ad γ, 260.
Ver. 63. —ὄφρα ἴδω τε.] ὄφρα ἴδωμι· codices ferè universi.
Ver. 66. —ταὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης ῥήγνυτο.]

——————at illum
Curvata in montis faciem circumstetit unda. *Virg. Georg.* IV, 360.

Ver. 69. —Ἀχιλῆα.] Vide suprà ad ά, 265.
Ver. 71. —κωκύσασα.] Vide suprà ad *ver.* 37.
Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος.]

Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras? *Æn.* II, 594.

Ver. 74. —τελέσθη.] Vide suprà ad ν, 736; & ad ά, 37.
Ver. 75. —ὡς ἄρα.] Codex unus *Italicus* legit ὣς ἄρα.

Ver. 78.

Τὴν δ' βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος,
Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Δηώσας ἀπέδυσε περικλυτά, θαῦμα ἰδέσθαι,
Καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
Ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτῷ ἀνέρι ἔμβαλον εὐνῇ.
Ὡς ὄφελες ζὺν μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐκ ὑποδέξεαι οἶτις
Οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Ἕκτωρ
Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατροκλήος δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καταδακρυχέουσα·

Illam autem gravitèr-ſuſpirans allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit:
" Sed quæ mihi ex his voluptas, cùm charus periit ſocius,
" Patroclus? Quem ego ſupra omnes honorabam ſocios,
" Æquè ac meum caput, hunc perdidi: arma verò Hector,
" Poſtquam-trucidaverat, exuit ingentia, mirabilia viſu,
" Pulchra; quæ quidem Peleo dii dederunt, ſplendida dona,
" Die illo, quandò te mortalis viri collocârunt in cubili.
" Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas
" Habitâſſes, Peleúſque mortalem duxiſſet uxorem.
" Nunc verò *mortali nupſiſti*, ut & tibi luctus in animo immenſus eſſet,
" De filio interfecto; quem non recipies rursùs
" Domum reverſum: Neque enim me animus jubet
" Vivere, neque hominibus intereſſe, niſi Hector
" Primus meâ haſtâ percuſſus animam perdiderit,
" Patroclúmque ob-interfectum-pœnas Menœtiadem dederit.
Illum verò viciſſim affata eſt Thetis lachrymas-fundens;

Ver. 78. Τὴν δ' βαρυσενάχων προσέφη.] ——— Quærenti talibus ille
Suſpirans, imoque trahens à pectore vocem. *Æn.* I, 374.

Ver. 79. —τὰ μὲν ἄρ.] *Illa quidem, ut dixiſti*——. *ver.* 74.

Ver. 81. —τῖον.] Vide ſuprà ad τ', 103; & ad ὁ, 24.

Ver. 84. Καλά.] Vide ſuprà ad ξ', 43.

Ver. 86. —ἀθανάτης.] Vide ſuprà ad ἀ, 398.

Ver. 89. —ἀποφθιμένοιο.] De ſyllabâ φθι correptâ, vide ſuprà ad β', 43; & ad ἀ, 309, & 314.

Ibid. —ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐκ.] MS unus *Italicus* legit ἀποφθιμένοιο· τὸν δ' οὐκ. Unde fortaſſe legendum, ex conjecturâ *Tan. Fabri*, ἀποφθιμένοιο· τοῦδ' οὐκ.

Ver. 90. —νοστήσαντ'· ἐπεὶ.] Codex *Italicus*, νοστήσαντα· ἐπεὶ———.

Ibid. —ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε Ζώειν.]
Nunc vivo, neque adhuc homines
cemque relinquo
Sed linquam.——— *Æn.* X,
——vitam moror inviſam,
perempto. *Æn.* XI,

Ibid. —ἄνωγε.] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 93. —Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.] Pro
tiabatur Μενοιτιάδου. Vide ſuprà ad ά, 1.

Ibid. —ἀποτίσῃ.] Vide ſuprà ad
Item infrà ad χ', 19.

Ὠκύμορός δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τλῶ δ' ἤμεν' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
Ἔφθι· ἐμεῖο δ' ἕνεκεν ἀρῆς ἀλκτὴρ ἐγένετο.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισι
Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
Ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
Τοῖος ἐών, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ὀλέκοιτο,
Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·

95 " Citò-moriturus certè mihi, fili, es, cùm ita dicis:
" Illicò enim tibi deindè post Hectorem fatum imminet.
Illam verò gravitèr ingemiscens allocutus est pedibus velox Achilles;
" Illicò moriar, cùm in fatis non erat me socio
" Dum-interficeretur auxiliari: Ille quidem valdè procul à patriâ
100 " Interiit; me verò desideravit, malum qui propulsarem.
" Nunc autem, quoniam non revertar utique charam in patriam terram,
" Neque ullam Patroclo attuli salutem, neque sociis
" Cæteris, qui jam multi domiti sunt ab Hectore nobili;
" Sed sedeo apud naves inutile pondus terræ,
105 " Talis cùm sim qualis nullus Achivorum ære-loricatorum
" In pugnâ; concione autem meliores sunt & alii:
" Utinam Contentio à Diis, & ab hominibus pereat;
" Et Ira, quæ impellit etiam admodum-prudentem sævire:

Ver. 97. Τλῶ δ' ἤμεν' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] *Æschines, Orat. in Timarchum*, versum hunc hoc modo citat;

Τλῶ δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης διος Ἀχιλλεύς.

Ver. 100. —ἐμεῖο δ' ἕνεκεν ἀρῆς ἀλκτὴρ ἐγένετο.] Vide supra ad ξ', 485. Οὐκ ἔστι τὸ ἕνεκεν, ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ· κἀν ἄρης, πόλεμος, ἢ θεός· ἀλλὰ τὸ μέλι ἔδησε, καὶ συνέκοπτεν ἂν ἐδέησε· πάντα πάσχειν ἢ τὸ ἀρῆς, ἵν' ᾖ βελάτης. ——— Ἐμοῦ γὰρ ἕνεκεν, ἢ χρείαν ἔχε, βελάτης βοῶν ἔχειν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 18.

Ver. 104. —ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης.] Ita *Odyss.* υ, 379;

——— αὐτὰρ ἄχθος ἀρούρης.

Ibid. —ἀρούρης.] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 105. Τοῖος ἐών, οἷος οὔτις.] Ἐπὶ τοῖς προφανέσι πλεονεκτήμασιν, ἀνεμέσητον τὸ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν· ἔνιοι γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἑαυτοὺς ἐκαμιάζειν· διὰ ὃ τῷ ἐξαμέως, ἑαυτῷ καταχρᾶται, ὅτι γε τῆς παλαιπωρίας ἐκ ἤμωνε πιστὸς ἀν. Schol. inedit. in Codice *Harleiano*.

Ver. 106. —ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.] Ἐοικὸς ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεὺς, ὑπονοεῖν, " Τοῖος ἐών, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων," ἐπιλείπειν, " Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι." *Plutarch. de animi tranquillitate.*

Ver. 107. Ὡς ἔρις.]

——— En quo discordia cives
Perduxit miseros!— *Virg. Eclog.* I, 72.

Ἡσίοδος ——— αἰτίους πόλεων ὀνομάζει παλέας καὶ βασιλέας καὶ κύριον πάντων· καὶ τὸν μὲν Ὅμηρον, οὐ χόλῳ ἔν τε θεοῖς ἔριν, ἔν τ' ἀνθρώποις ὁπλέσαι, λανθάνειν φησὶ τὴν πάντων φύσει καθαρεύουσαν ὑπὸ μάχης καὶ ἀλιτηριότητος τὰ φύσιν ἐχόντων. *Plutarch. de Iside & Osiride.*

Ver. 108. —ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι.] Οὐκοῦν αὐτὰς [ὀργὴν καὶ φόβον καὶ πόθον, &c.] ἡδονῶν μεσὰς εὑρησόμεθα ἀμηχάνων; ἢ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι, τὸ " —ος" " ἐφέηκε," τῆς θυμοῖς καὶ τῆς ὀργῆς, τὸ " ——πολύφρονά περ χαλεπῆναι, Ὅσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο." *Plato in Philebo.*

Ibid.

Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
Ἀνδρῶν ἐν στήθεσιν ἀέξει, ἠΰτε καπνός·
Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προλελύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' εἶμι, ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλέσσω κυδαλίμοιο
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
Ὡς καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,

" Quæque multò dulcior melle ſtillante
" Hominum in pectoribus augeſcit, tanquam fumus:
" Adeò me nunc iraſci-fecit rex virorum Agamemnon.
" Sed hæc quidem antè-acta-eſſe ſinamus, dolentes licèt,
" Animo in pectoribus noſtro domito neceſſitate.
" Nunc verò ibo, ut chari capitis perditorem inveniam
" Hectorem: mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque demùm
" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
" Neque enim nè vis quidem Herculis effugit mortem,
" Qui tamen chariſſimus erat Jovi Saturnio regi:
" Sed eum fatum domuit & gravis ira Junonis.
" Ita & ego, ſi jam mihi ſimile fatum eſt,

Ibid. —πολύφρενά περ.] *Al.* πολύφρενά τε

Ver. 109. Ὅσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο.] Καὶ τὸ ἐρχίζεσθαι, ἡδύ· ὥσπερ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε περὶ τὴν θυμῶν, "Ὅσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο." *Ariſtoteles, Rhetoric. Lib.* I, *cap.* 11. Καὶ πάσην ὀργὴν ἔπεσθαί τινα ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ τιμωρήσασθαι. Οὐδεὶς γὰρ τῶν φαινομένων ἀδυνάτων ἐφίεται αὐτῶν. Ὁ δ' ὀργιζόμενος ἐφίεται αὐτῶν δυναλῶν. Διὸ καλῶς εἴρηται περὶ θυμοῦ, "Ὅσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο, Ἀνδρῶν ἐν στήθεσιν ἀέξει." ἀκολουθεῖ γὰρ ἡ ἡδονὴ τις διά τε τοῦτο, καὶ διότι διατρίβουσιν ἐν τῇ τιμωρίᾳ τῇ διανοίᾳ. *Id. Rhetoric. Lib.* II, *cap.* 2.

Ver. 110. Ἀνδρῶν ἐν στήθεσιν.] *Galen. de Hippocr. Dogm. Lib.* III, *cap.* 2. legit, Ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσιν, &c.

Ver. 111. Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν.] Ἠρέμα ὠνὲς ἑαυτὸν ἀπολογεῖται. Schol. in Cod. *Harleian.*

Ver. 112. —προλελύχθαι.] δοκοῦντα προγεγονέναι· Schol. *ibid.*

——————ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν——————.

Æſchylus Prometh. Vinct. ver. 261.

Ubi *Scholiaſtes* hunc verſum *Homeri* citat.

Ibid. —ἐάσομεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ibid. —ἀχνύμενοι.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 115. —ὁππότε κεν δὴ.] De explementorum iſtorum, κεν δὴ, expectationem *longam* aptiſſimè depingentium, venuſtate; vide ſuprà ad ξ', 504.

Ver. 116. —ἀθάνατοι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα, Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διΐ.] Vide infrà ad φ', 107.

——————quin occidit unà
Sarpedon mea progenies:——————
Æn. X, 470.
Occidit & Pelopis genitor conviva Deorum.

Horat. Carm. Lib. I, *Od.* xxviii, *ver.* [illegible]

Ibid. —βίη Ἡρακλῆος.] Vide ſuprà ad [illegible], 758.

Ver. 118. —Κρονίωνι.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ά, 397.

Ver. 119.—μοῖρα δάμασσε.] μοῖρ' ἐδάμασσε· Cod. *Oxon.* à *Barocio* item Cod. *Harleian.* & *Italic.* à [illegible]

Ibid. —ἀργαλέος [illegible] *met jecur. Horat. Carm.* [illegible] *ver.* 4.

Ver. 120. —τέτυκται.] Vide [illegible]

Κείσομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν γὴ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
Καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
Δάκρυ' ὀμορξαμένην, ἀδινὸν γοναχῆσαι ἐφείλω·
Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστι,
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἑ φημὶ
Δηρὸν ἐπαλλαϊήσειν, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
Πρίν γ' ἐμὲ δοῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι.
Ἠῶθεν γὰρ νοῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τραπέτ' ἠῶ ἑοῖο·
Καὶ τρεφθεῖσ', ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·

" Jacebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam auferam;
" Et aliquam Troadum & Dardanidum profundos-ſinus-habentium,
" Ambabus manibus genis à teneris
" Lacrymas abſtergentem, crebrò ſuſpirare cogam:
" Sentiant autem, quòd jamdiù ego à pugnâ ceſſavi.
" Neque me prohibe à prælio, diligens licét; neque enim mihi perſuadebis.
Huic autem reſpondit deindè dea Thetis pedes-argentea;
" Sanè jam hoc, fili, verum; non malum eſt,
" Laborantibus ſociis arcere gravem perniciem:
" Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,
" Ærea, coruſcantia: illa quidem pugnam-expeditè-ciens Hector
" Ipſe ferens humeris exultat: neque tamen ipſum puto
" Diù exultaturum eſſe; cædes enim prope eum.
" Sed tu quidem neutiquàm ingredere pugnam Martis,
" Antequàm me huc profectam oculis videris.
" Manè enim revertar, ſimul ac ſol ortus erit,
" Arma pulchra ferens à Vulcano rege.
Sic fata, retrò ſe vertit à filio ſuo:
Et converſa, inter marinas ſorores dixit;

Ver. 123. Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ.] Codd. *Italic.* Ἀμφοτέρῃσι χερσί.

Ver. 124. Δάκρυ' ὀμορξαμένην.] Codd. *Italic.* & *Harleian.* Δάκρυ ὀμορξαμένην.

Ver. 125. Γνοῖεν.] Codd. *Italic.* Γνοίη.

Ibid. —πέπαυμαι.] Cod. *Harleian.* πεπαύμην. Quomodo & in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 126. —φιλέουσα.] Vide ſuprà ad ά, 338; ad ά, 280; & infrà ad ύ, 304.

Ver. 128. —τοῦτό γε.] Codices ferè univerſi ταῦτα γε.

Ibid. —οὐ κακόν ἐστι.] Vide ſuprà ad ν', 344; & ό, 11.

Ver. 131. —κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 134. —καταδύσεο.] Vide ſuprà ad έ, 109.

Ver. 138. —πάλιν τραπέτ'.] *Avertit ſe.* Vide ſuprà ad κ', 594; & ad γ', 141.

Ver. 144.

Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Ὀψόμενοί τε γέροντ' ἅλιον καὶ δώματα πατρὸς,
Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
Εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Ἡ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤιεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἕκτωρ τε, Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἰκελος ἀλκήν.
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαώς, μέγα δ' ἤυσε· τρώεσσιν ὁμόκλα·
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θάρσος δπειμένοι ἀλκῇ,
Νεκρὸν ἀπεσυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,

140 "Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
"Visuræque senem marinum & ædes patris,
"Et ei omnia dicite: ego verò ad excelsum Olympum
"Vado ad Vulcanum arte-fabrili-clarum, si velit
"Filio meo dare inclyta arma collucentia.
145 Sic dixit: Illæ autem undam maris statim subierunt.
Ad Olympum verò dea Thetis pedes-argentea
Abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret.
Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi
Immenso cum fremitu acti vi Hectoris homicidæ
150 Fugientes, ad navésque & Hellespontum venerant.
Nec tamen Patroclum benè-ocreati Achivi
Extra tela extraxerant mortuum, famulum Achillis:
Rursùs enim jam illum assecuti fuerant peditésque & currus,
Hectorque, Priami filius, flammæ similis vi:
155 Ter quidem illum retrò pedibus prehendit illustris Hector,
Abstrahere cupiens, magnâque-voce Trojanos inclamabat:
Ter autem duo Ajaces, impetuosum induti fortitudinem,
A mortuo vi-repulerunt: ille verò constantèr robore fretus,

Ver. 144. —τεύχεα παμφανόωντα.] ——— fulgentiaque arma.
Æn. VI, 490, XI, 6.

Ver. 147. —ἐνείκοι] *Al.* ἐνείκαι. *Al.* ἐνείκῃ.

Ver. 148. —ἄρ'.] *Ut jam dictum est* ——— *ver.* 146.

Ver. 149. —ἀνδροφόνοιο,] Vide suprà ad π', 77.

Ver. 154. —εἰκελος ἀλκήν.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius.* Rectè, ut opinor; vide suprà ad ε', 88; & ad ν', 53. *Al.* ἰκελος ἀλκήν.

Ver. 157. Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες.] Cod. *Harleian.* Τρὶς δὴ δὺ Αἴαντες.

Ibid. —θάρσος δπειμένοι.] Quâ ratione, θάρσος, hîc ultimam producat; item ξ', *ver.* 159; & νέκυς, *ver.* 180; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 158. —ἀλκὶ.] Vide suprà ad έ, 299.

Ver. 160.

Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κῆ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' ὑ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ' ἀπὸ σώματος ἄτι λέοντ' ἀΐθωνα δαΐωνται
Ποιμένες ἀγραῦλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι·
Ὣς ῥα τὸ σὸκ ἐδαΐωντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδηνέμου ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὄρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
Ἔσται πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,
Οἱ δ', ἐρύσασθαι πολὺ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ὀπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει

Interdùm impetum-faciebat per tumultum, interdùm verò
Conſiſtebat altâ-voce clamitans; retrò autem non cedebat omninò.
Ut verò à corpore haudquaquàm leonem fervidum poſſunt
Paſtores in agro-pernoctantes valdè eſurientem ſummovere:
Sic utique non poterant duo Ajaces armis acres
Hectorem Priamidem à mortuo abſterrere.
Et jam prorsùs abſtraxiſſétque, & immenſam retuliſſet gloriam,
Niſi Pelidæ pedibus-ventoſa velox Iris
Nuncia veniſſet currens ab Olympo ut-prodiret-in-pugnam,
Clam Jove, aliiſque diis; miſerat enim eam Juno:
Propè autem ſtans verbis alatis allocuta eſt;
" Surge, Pelide, omnium terribiliſſime virorum:
" Patroclo auxiliare, cujus gratiâ certamen grave
" Stat ante naves: Illi verò ſe-invicem perdunt,
" Hi quidem, pugnantes cadavere pro mortuo,
" Ut autem trahant ad Ilium ventoſam
" Trojani rectà-irruunt: maximè verò illuſtris Hector,
" Abſtrahere cupit; caput autem ipſum animus jubet

Ver. 160. Στάσκε μέγα ἰάχων.] Vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 162. —δίεσθαι.] δίω, δίωμαι, ἀπὸ τοῦ δίημι· —ἔφερε τὸ τίθεσθαι ἀπὸ τοῦ τίθημι. Schol. in Cod. *Harleiano.*

Ver. 164. —Πριαμίδην.] Vide ſuprà ad δ', 398.

Ver. 166. Πηλείωνι ποδηνέμου ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου —— πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.]
Iciim de cœlo miſit Saturnia Juno
Iliacam ad claſſem ——
Ulla viam celerans ——
Nulli viſa cito decurrit tramite virgo.
Æn. V, 606, 609.

Ver. 172. Ἔσται πρὸ.] Vide ſuprà ad δ', 434.

Ver. 173. —ἀμυνόμενοι.] Cod. *Vatican.* à *Tho. Bentleio* collatus, ἀμυνέμεναι.

Ibid. —νέκυος πέρι τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad π', 526.

Ibid. —τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 174. —ἐρύσασθαι.] Ita ex uno MS edidit *Barneſius.* *Vulgg.* ἐρύσσασθαι. Minùs rectè; ſecundam enim corripit. Vide ſuprà ad π', 781.

Ver. 176. —κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει.] Cod. *Harleian.* κεφαλὴν δέ γε θυμὸς ἄνωγε.

Πῆξαι ἀνὰ ζκολόπεασι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ὑπὸ δειρῆς.
Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· ζέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω,
Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
Σοὶ λώβη, αἴκεν τι νέκυς ἠκχυμμένος ἔλθῃ.
Τὸν δ' ἠμείβεθ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἶρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Ἥρη με πρόεηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, ἠδέ τις ἄλλος
Ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀνάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
Μήτηρ δ' ἥ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
Πρίν γ' αὐτῇ ἐλθεῖν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
Ἄλλου δ' οὔ τιν' οἶδα, τοῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,

" Infigere palo, abſciſſum tenerâ à cervice.
" Sed ſurge, nec ampliùs jaceto; pudórque tuum animum tangat,
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri:
" Tibi contumelia, ſi quid cadaver indignè-acceptum venerit.
Huic autem reſpondit deindè pedibus-celer nobilis Achilles;
" Iri dea, quinam te deorum mihi nunciam miſit?
Illum verò viciſſim allocuta eſt pedibus-ventoſa velox Iris;
" Juno me miſit, Jovis glorioſa conjux:
" Neque ſcit Saturnius in-alto-ſedens, neque quis alius
" Immortalium, qui Olympum valdè-nivoſum habitant.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt pedibus celer Achilles;
" Et quomodo ire poſſum ad pugnam? Habent enim arma iſti:
" Mater autem me chara priùs vetuit armari,
" Quàm ipſam reverſam oculis viderem:
" Pollicita enim eſt à Vulcano allaturam ſe arma pulchra.
" Alterius autem non ullius ſcio, cujus inclyta arma induere poſſim,

Ver. 178. —μηδ' ἔτι.] Cod. *Harleian.* μηκέτι.

Ver. 180. —ἠχυμμένος.] Codd. à *Tho. Bentleio* collati. ἠχυμένος.

Ibid. —ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 181—187. —ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς ——— πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide ſuprà ad *d*, 58.

Ver. 182. Ἶρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;] *Al.* τίς τ' ἄρ σε θεῶν.

Iri, decus cœli, quis te mihi nubibus actam
Detulit in terras? ——— *Æn.* IX, 18.

Ibid. —τίς γάρ σε.] Vide ſuprà ad *ó*, 201.

Ver. 184. Ἥρη μέ πρόεηκε.]

Hæc adeo tibi ——— ———
Ipſa palam fari omnipotens Saturnia juſſit. *Æn.* VII, 427.

Ver. 185. —ὑψίζυγος.]

——— ——— ὅτι ζυγοῖς
Καθέζεσθ' ἀρχῆς ———
Euripid. Phœniſs. ver. 74.

Ver. 186. Ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad *a*, 398.

Ver. 188. Πῶς τ' ἄρ'.] *Et quomodo igitur* ———.

Ver. 189. Μήτηρ δ' ἥ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι, Πρίν γ' αὐτῇ ἐλθεῖν.]

Hoc ſignum cecinit miſſuram Diva creatrix;
Si bellum ingrueret; Vulcaniaque arma
per auras
Laturam auxilio ——. *Æn.* VIII, 534.

Ibid. —πρίν γ' εἶα ——Πρίν γ' αὐτῇ.] Vide ſuprà ad *é*, 287.

Ver. 192. Ἄλλου δ' οὔ τιν' οἶδα.] Ita ex uno MS edidit *Barneſius*. *Al.* Ἄλλου δ' οὔτιν οἶδα.

Ver. 194.

Εἰ μὴ Αἴαντός γε ζάκος Τελαμωνιάδαο.
Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
Ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδώκεμος ὠκέα Ἶρις·
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
Ἀλλ' αὔτως ὑπὸ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
Αἴκε σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρηΐοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀναπνοὴ πολέμοιο.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχωνται,
Οἵτε πανημέριοι συνερῷ κελάδοντι Ἄρηϊ

" Nisi Ajacis utique ſcutum Telamonii:
" Sed & ipſe hic, ſpero, inter primos verſatur,
" Haſtâ cædem-edens Patrocli gratiâ mortui.
Illum verò viciſſim allocuta-eſt pedibus-ventoſa velox Iris;
" Benè quidem & nos ſcimus, quòd inclyta arma detinentur:
" Sed ſic ad foſſam profectus, Trojanis da-te-in-conſpectum,
" Si fortè te veriti abſtinuerint pugnâ
" Trojani, reſpiraverintque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *jam:* Exigua autem & reſpiratio à prælio.
Illa quidem ſic locuta abiit pedibus velox Iris.
At Achilles ſurrexit Jovi charus: Minerva verò
Humeris validis circumpoſuit ægida fimbriatam:
Caput autem ei nube cinctum-ornavit auguſtiſſima dearum
Aureâ, éque ipsâ accendit flammam collucentem.
Ut verò cùm fumus aſcendens ex urbe ad ætherem aſſurgit
Longè ex inſulâ, quam hoſtes oppugnant,
Qui, toto die, horrendo decernunt Marte

Ver. 194. —ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ.] *Al.* ἐν Τρώεσσιν ὁμιλεῖ.

Ver. 197. —ὅτι.] *Al.* ὅ τι.

Ver. 201. —ἀλίγη δέ τ' ἀναπνοὴ πολέμοιο.] Vide ſuprà ad π', 43.

Ibid. —ἀναπνοὴ.] Cod. *Harleian.* ἀνάπνευσις. Cæterùm totus hic verſus deeſt in Codice *Vaticano.*

Ver. 203. —Διὶ φίλος.] Quâ ratione, ἰ, hîc ultimam producat; item ἄϊον, *ver.* 22; & τρίπτεον, *ver.* 224; & πόλεμον, *ver.* 238; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 204. —θυσανόεσσαν.] Ita edidit Barneſius. Rectè, ut opinor: Vide ſuprà ἑ, 593.

Ver. 205. Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.]

——galea alta chimæram
Suſtinet, Ætnæos efflantem faucibus ignes. *Æn.* VII, 785.
Ardet apex capiti, criſtiſque à vertice flamma
Funditur, —— *Æn.* X, 270.

Cæterùm de totius hujus loci venuſtate, quo *Achillis* ad pugnam rediturî *FAMA* atque *EXPECTATIO* ſummo cum verborum ſplendore & magnificentiâ depingitur; vide ſuprà ad ἑ, 4.

Ver. 209. —κελάδοντι.] De ſyllabâ ρι productâ, vide ſuprà ad ά, 309, & 314.

Ἄρε᾽ ἐκ ζοφέρου· ἅμα δ᾽ ἠελίῳ καταδυμένῳ
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ᾽ αὐγὴ
Γίνε᾽ ἀϊσσουσα, περικλυτὸν εἰσορόωσιν,
Αἴκεν πως ζωὸν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται.
Ὣς ἀπ᾽ Ἀχιλλῆος κεφαλῆς ζέλας αἰθέρ᾽ ἵκανε.
Στῆ δ᾽ ὅπι τάφρου ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ᾽ ἐς Ἀχαιοὺς
Μίσγετο· μητρὸς γὰρ ὀρινομένοιο φέλητο.
Ἔνθα γὰρ ἣ ὄρσε· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ᾽· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ᾽ ἴαχε σάλπιγξ
Ἄστυ περιπλομένων δηΐων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
Ὡς τότ᾽ ἀριζήλη φωνὴ γεγόνει Αἰακίδαο.
Οἱ δ᾽ ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
Ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ἡνίοχοι δ᾽ ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάμαντον πῦρ

210 Urbe *procurrentes* ex ſuâ; ut verò ſol occiderit,
Continuò & faces-in-ſpeculis ardent denſæ, inque altum ſplendor
Emicat, finitimi ut-videant;
Si fortè cum navibus Martis propulſatores venire velint:
Sic ab Achillis capite ſplendor ad æthera pertingebat.
215 Stetit autem ad foſſam profectus extra murum, nec tamen Achivis
Miſcebatur: matris enim prudens reverebatur præceptum.
Ibi ſtans clamavit; ſeorsùm autem Pallas Minerva
Vociferata eſt; & inter Trojanos immenſum excitavit tumultum.
Ut verò cum admodùm-luculenta vox *fit*, quandò clangit tuba
220 Urbem cingentes hoſtes propter exitiales;
Si tunc admodùm-luculenta vox erat Æacidæ.
Illi verò ut audiverunt vocem æream Æacidæ,
Omnibus commotus-eſt animus: pulchri autem jubis equi
Retrò currus vertebant: præſagiebant enim clades animo.
225 Aurigæ autem perculſi ſunt, ubi viderunt indefeſſum ignem

Τῖλώσαι ἢ τιμήων κεράνυσο βίηφι.
Heſiod. Theogon. ver. 822.

Ver. 212. Γίνε᾽.] *Al.* Γίνετ᾽. Quod perindè eſt. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 213. —ζωὸν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται.] Ita legit *H. Stephanus*; atque ita ex MSS edidit *Barneſius*. Quæ ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit ἄρως. *Al.* ἄρεος, & ἄρεϊ. Vide ſuprà ad ξ', 485.

Ver. 217. —ἀπάτερθε.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 218. —Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον.] Cod. *Harleian.* Τρώεσσιν ἀν ἄσπετον.

Ver. 220. —περιπλομένων.] Cod. *Harleian.* περὶ πλομένων.

Ibid. —θυμοραϊστέων.] Pronuntiabatur θυμορραϊστέων. Vide ſuprà ad γ', 544.

Ver. 222. —ἄϊον.] Vide ſuprà ad ό, 252.

Ibid. —ὄπα χάλκεον.]
Ferrea vox —— *Æn.* VI, 62
Ver. 224. Ἄψ ὄχεα τρόπεον.] *Al.* Ἄ
ὄχεα τροπάων. Quæ ſi vera ſit lectio, pro
nuntiandum erit τροπῶν; ut rectè hîc anno
tavit *Barneſius*.

Ver. 225. Ἡνίοχοι δ᾽ ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴ
ἀκάμαντον πῦρ.] Μυρία ἐσὶν ἰδεῖν παρ᾽ α
τῷ [Ὁμήρῳ] —— εἰσασμένα εἰς βοχ
τηλα, καὶ τάχος καὶ ἀσφάλειαν, καὶ τὰ τέρπ
γόητα· ὡς ἔχει καὶ ταυτί· —— "Ἡνίοχοι δ᾽ ἐ
"πληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάμαντον πῦρ." —
ὧν [δηλαδὴ] —— ἢ τῆς διανοίας ἔκλασις, ἢ
τῷ δείσματος ἀπροσδόκητον· ποιεῖ δὲ [ταῦτ
γῆν Συλλαβῶν τε καὶ γραμμάτων ἐλάτ
Dionyſ. Halicarn. περὶ Συνθέσεως. § 15.

Ibid. —ἔκπληγεν.] Vide ſuprà ad γ', 3

Ibid. —ἀκάμαντον.] Vide ſuprà ad ά, 39

Ver. 22

Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Ἔνθα ἤ κε τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεύς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τόν ῥ' ἤτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δ' ἄρ' ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.

Horrendum ſuper caput magnanimi Pelidæ
Ardentem: illum nempè accendebat dea oculis-cæſia Minerva.
Ter quidem ſuper foſſam magnâ-voce clamavit nobilis Achilles:
Ter verò turbati ſunt Trojani inclytique ſocii.
Ibidem autem etiam tunc periêrunt duodecim viri fortiſſimi
Impediti & confixi ſuis curribus & haſtis: At Achivi
Alacritèr Patroclum extra tela extractum,
Depoſuerunt in lectis: chari autem circumſtabant ſocii
Lugentes; atque eos pedibus-velox ſequebatur Achilles,
Lacrymas calidas fundens, poſtquàm aſpexit fidum ſocium
Jacentem in feretro, laceratum acuto ære:
Quem quidem miſerat cum equis & curribus
In prælium, neque rursùs recepit reverſum.
Solem autem indefeſſum oculis-bubulis decora veneranda Juno
Miſit ad Oceani fluenta invitum redire:
Sol quidem occidit, finémque fecerunt nobiles Achivi
Certaminis aſperi & omnibus-æquè-gravis pugnæ.

Ver. 227. —γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 229. —κλειτοί τ' ἐπίκουροι.] *Al.* κλητοί τ' ὀπίκουροι.

Ver. 232. Ἀσπασίως.] Similitérque infrà *ver.* 270; Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 233. —ἀμφέσταν ἑταῖροι.] Vide ſuprà ad ά, 535.

Ver. 235. Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον Κείμενον ἐν φερέτρῳ.]

——————feretro Pallante repoſto
Procumbit ſuper, atque hæret lacrymanſque gemenſque. *Æn.* XI, 149.

Ver. 236. —φερέτρῳ.] *Al.* φέρετρον.

Ver. 237. Τόν ῥ'.] *Quem ſcilicèt*——. *Quem, ut ſuprà dictum eſt*——. π', 125.

Ver. 238. Ἐς πόλεμον, οὐδ'.] Malè hîc *Barneſius*; "At" (inquit) "legi etiam "poteſt, Ἐς πόλεμόνδ', ut τὸ, ᾗ, παρέλκει, "vel τὸ, Ἐς." Quod Poëtâ omninò eſſet indignum. Vide ſuprà ad ν', 83; & ad ό, 540.

Ver. 239. —βοῶπις πότνια Ἥρη.] Vide ſuprà ad ά, 551.

Ver. 240. Πέμψεν.] Cod. *Harleian.* Πέμπεν.

Ver. 241. —παύσαντο.] Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 242. —ὁμοιΐου.] Ἰσέον ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ Ὁμοίϊον ὅπου τῷ φωνῇ λαμβάνει· εἷον,—— · γῆας ὁμοίϊον,—— θάνατον ὁμοίϊον, &c. *Schol.* ad δ', 315.

Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
Ὀρθῶν δ' ἑσαότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τοῖσι δὲ Πολυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἷος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰὴ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἀρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.
Ὅς ῥ' ἐσθλὰ ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
Ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
Ἐν πεδίῳ πρὸς νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἴμεν.
Ὄφρα μὲν ὅτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
Τόφρα γὰρ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς ὑπὸ νηυσὶν ἰαύων,
Ἐλπόμενος νῆάς γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας.

Trojani verò ex-alterâ-parte, ex aſpero prælio
Ut exceſſerant, ſolverunt à curribus veloces equos.
Ad concionem autem congregabantur, antequàm cœnam curarent;
Erectis autem ſtantibus concio habita eſt, neque quis ſuſtinuit
Sedere: omnes enim tenebat tremor, eò quòd Achilles
In-conſpectum-ſe-dederat; diù enim pugnâ abſtinuerat triſti.
Illis autem Polydamas prudens cœpit concionari
Panthœdes; hic enim ſolus videbat futura & præterita:
Hectori autem erat ſodalis, eâdemque nocte nati erant;
Sed hic quidem verbis, ille verò haſtâ multùm ſuperabat:
Qui inter eos ſapiens concionatus eſt & dixit;
" In-utramque-partem diligentèr deliberate, amici: hortor enim ego
" In-urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram
" In campo prope naves: procul enim à muro ſumus.
" Quamdiù quidem hic vir Agamemnoni iraſcebatur nobili,
" Tamdiù minùs-graves in-pugnâ erant Achivi.
" Gaudebam enim ego veloces juxta naves pernoctans,
" Sperans *nos* naves utique capturos utrinque-remis-actas:

Ver. 248. —ἐπέπαυτ'.] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 249—258. Τοῖσι δ' ——Τόφρα γὰρ.] Vide ſuprà ad θ', 160; & ad ά, 57.

Ver. 250. —ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.]

——novit namque omnia vates,
Quæ ſint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.
Virgil. Georgic. IV, 392.

Ver. 251. Ἕκτορι δ' ἦν ἑταῖρος, ἰὴ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο.]

——Paridiſque Mimanta
Æqualem comitemque; unâ quem nocte Theano
In lucem genitori Amyco dedit; & face prægnans
Ciſſeïs regina Parin creat——.
Æn. X, 702.

Vide ſuprà ad ζ', 299; & ad π', 718.

Ver. 255. —μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν.] Longinquam auroræ expectationem optimè depingit *Spondæus* iſte in quinto pede. Vide ſuprà ad θ', 561.

Ver. 257. —μενοίνα.] Pronuntiabatur, ut opinor, μενοί. Nam μενοίνω ſecundam produxit. Vide ſuprà ad ά, 488; & ad β', 772.

Ver. 261.

Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
Οἷος ἐκείνῳ θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες & Ἀχαιοὶ
Ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μιγὺς Ἄρηος δαλέουσι,
Ἀλλὰ περὶ πολίος τε μαχήσεται, ἠδὲ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι, ὧδε γὰρ ἔσται·
Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλείωνα
Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
Αὔριον ὁρμηθεὶς ζωὸν τόχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱερὴν,
Ὅς κε φύγῃ· πολλοὺς δὴ κύνες ἠ γῦπες ἔδονται
Τρώων· αἶ γὰρ δή μοι ἀπ' αἶσαν ὧδε γένοιτο.
Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι,
Ὑψηλαί τε πύλαι, ζανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
Μακραὶ, εὐξεσταὶ, ἐζαῦτις εἰρύσονται.
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι ζωὸν τόχεσι θωρηχθέντες
Στησόμεθ' ἀμπύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσιν,

" Nunc verò gravitèr timeo velocem Pelidem:
" Qualis illius animus violentus, non volet
" Manere in campo, in-quo Trojani & Achîvi
" In medio utrique vim Martis communem-experiuntur;
" Sed de urbéque pugnabit, atque uxoribus.
" Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit:
" Nunc quidem nox abstinere-fecit velocem Pelidem
" Dulcis: si autem nos offenderit hîc manentes
" Cràs progressus cum armis, probè tunc aliquis illum
" Agnoscet; libentèr enim pervenerit ad Ilium sacram,
" Quicunque effugerit: multos verò canes & vultures comedent
" Trojanorum: Utinam sanè mihi omninò inauditum tale quid fuerit.
" Si verò meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licèt,
" Per-noctem quidem in concione nos-muniemus, urbem autem turres
" Excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ
" Longæ, benè-politæ, coagmentatæ tutabuntur.
" Manè autem sub aurorâ armis instructi
" Stabimus super turribus: huic autem gravius *fuerit*, si voluerit,

Ver. 261. —δείδοικα.] *Timeo*; non *Timui*. Vide suprà ad ά, 37; & ad Θ', 322.

Ver. 264. —μιγὺς Ἄρηος.] Cod. *Harleian.* μιγὺς Ἄρεος. Undè fortassè legendum ἀμφότερόί γε μένος Ἄρεος.

Ver. 268. —ἄμμε.] Vide suprà ad ά, 59.

Ver. 271. —φύγῃ.] *Al.* φύγοι.

Ibid. —πολλοὺς δὴ κύνες ἠ γῦπες ἔδονται.] Vide suprà ad ε, 241.

Ver. 272. —ἀπ' αἶσαν.] *Al.* ἀπάλαον.

Ibid. —γένοιτο.] *Al.* γένοιντο.

Ver. 273. —πιθώμεθα.] Ccd. *Harleian.* πιθοίμεθα.

Ver. 276. —εἰρύσονται.] Ccd. *Harleian.* εἰρύσσονται.

Ver. 277. —ζωὸν τόχεσι θωρηχθέντες Στησόμεθ' ἀμπύργους.] Refertur istud ζωὸν τόχεσι non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησόμεθ' ἀμπύργους. Vide suprà ad Θ', 530.

Ver. 278. —ἀμπύργους.] Ita edidit *Barnesius*, quocum facit & Codex *Harleianus*. Sic, ἀμβώμοῖσι, suprà Θ', 441; ἀμφόνον, κ', 298; ἀμπόνον, ε', 82; &c. Vulgati hîc legunt ἂν πύργους.

Ἐλθὼν ἐκ νηῶν πρὸ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
Ἆψ πάλιν εἶσ' ὅπι νῆας, ἐπεί κ' ἐρικύχενας ἵππους
Πανδοίῃ δρόμῳ ἄσῃ ἰὼν πρὸ πόλιν ἠλασκάζων.
Εἴσω δ' ἔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσῃ,
Οὐδέ πω ἐκπέρσῃ· πρὶν μιν κύνες ὠρσοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, σὺ μὴ δὴ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ὃς κέλεαι κῆ ἄψυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
Ἦ ἔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
Νῦν δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά·
Πολλὰ δὴ Φρυγίην ἠδὲ Μῃονίην ἐρατεινὴν
Κτήματα περνάμεν' ἵκῃ, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Κῦδος ὀρέξθ' ὅπι νηυσί, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς,
Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
Οὐ γάρ τις Τρώων ὑπιπείσεται· οὐδὲ γὰρ ἐάσω.

" Profectus à navibus, circa murum nobiſcum pugnare.
" Retrò iterùm ibit ad naves, poſtquàm arduos cerviçibus equos
" Vario curſu ſatiârit ſub urbem vagans.
" Intùs verò nec ipſum ſua magnanimitas irruere ſinet,
" Nec unquam vaſtabit: priùs ipſum canes veloces edent.
Illum verò torvè intuitus allocutus-eſt pugnam-expeditè-ciens Hector;
" Polydama, tu quidem non ampliùs mihi grata hæc dicis,
" Qui hortaris in urbem *nos* cogi reverſos.
" An nondum ſatiati-eſtis clauſi-manendo intra turres?
" Anteà enim Priami urbem articulatè-loquentes homines
" Omnes prædicabant divitem-auri, divitem-æris;
" Nunc verò jam perierunt ex ædibus pretioſæ-res-reconditæ pulchræ:
" Multæ autem jam in Phrygiam & Mæoniam amabilem
" Opes venum-avectæ abiêre, poſtquàm magnus iratus fuit Jupiter.
" Nunc verò cùm mihi dedit Saturni filius verſuti
" Gloriam retuliſſe apud naves, marique concluſiſſe Achivos,
" Stulte, nè jam hæc conſilia oſtende inter cives:
" Non enim quis Trojanorum obtemperabit; neque enim ſinam.

Ver. 282—286. —ἐάσῃ———ἐάσω.] Vide ſuprà ad δ', 42. Malè *Barneſius*——ἐάσῃ——ἐάσσω.

Ver. 284. —κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 285. —ὄφρ' ἔτ' ἐμοὶ φίλα.] Indicat vocula iſta, ἔτι, gratum fuiſſe Hectori, quod anteà dare ſolebat conſilium Polydamas, ſuprà μ', 60, 80; ν', 725, 748.

Ver. 287. Ἦ ὄπω κεκόρησθε ἐνλμένοι ἔνδοθι πύργων;]

Non pudet obſidione iterum valloque teneri
——& morti prætendere muros?
Æn. IX, 598.

Ibid. —ἐελμένοι.] *Al.* ἐερσμένοι.

Ver. 288. —μέροπες ἄνθρωποι.] Vide ſuprà ad α', 51.

Ver. 290. —ἐξαπόλωλε.] Si ἐξαπολώλῃ dixiſſet, jàm non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad κ', 186, 187; & ad α', 37.

Ver. 292. —ἵκῃ.] *Al.* ἵκῃσι.

Ver. 293. —ἀγκυλομήτεω.] Pronuntiabatur ἀγκυλομήτω. Vide ſuprà ad α', 1.

Ver. 294. —θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς.] *Al.* θαλάσσῃ τ' ὀλλὺς' Ἀχαιούς.

Ver. 300.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε, κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὃς κεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζῃ,
Συλλέξας, λαοῖσι δότω καὶ ἀδημοβορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἤπερ Ἀχαιούς.
Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοῖοι ζωὸν θύχεσι θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ὕπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
Εἰ δ' ἐτεὸν τῶνδε νεῶφιν ἀνέσῃ δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἄλκιον, αὖτε ἐθέλῃσι, τῷ ἕσσεται· ἄλλο μὲν ἔγωγε
Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
Στήσομαι· ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην·
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κλονέοντα κατέκτα.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ὕπὶ δ' ἠΰ Τρῶες κελάδησαν,
Νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μηδιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὰ φρονέεσκε βουλή.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὖτὰρ Ἀχαιοὶ

" Sed agite, ſicut ego dixero, pareamus omnes.
" Nunc quidem cœnam ſumite per exercitum turmatim,
" Et excubiarum mementote, & vigilate quiſque:
" Troüm verò quicunque de-opibus-*periclitantibus* admodùm ſollicitus eſt,
" Collectas-in-unum copiis det publicè-abſumendas,
" Quorum aliquem melius eſt, *illis* frui, quàm Achivos.
" Manè verò ſub aurorâ armis inſtructi,
" Naves juxta cavas excitemus acre prælium.
" Sin reverà apud naves ſurrexit-ad-certamen nobilis Achilles,
" Gravius, ſi voluerit, ei erit: non illum ego ſanè
" Fugiam è pugnâ horriſonâ, ſed omninò contrà
" Stabo, ſeu referat magnam victoriam, ſeu referam:
" Communis Mars, & Occiſorem ſæpè occidit.
Sic Hector concionatus eſt: Trojani autem acclamârunt,
Vecordes; eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva:
Hectori enim aſſenſi ſunt pernicioſa conſilia-danti,
Polydamanti verò nullus, qui bonum protulerat conſilium.
Cœnam deindè ſumpſerunt per exercitum: At Achivi

Ver. 300. —ὑπερφιάλως.] Cod. *Harlei-*
an. ὑπερφιάλους.

Ver. 303. —ζωὸν θύχεσι θωρηχθέντες
——ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.] Vide ſuprà ad
ver. 277; & ad Ψ, 530.

Ver. 309. Ξυνὸς Ἐνυάλιος.] Χρῆται ὁ
ποιητὴς τεθρυλλημέναις καὶ κοιναῖς γνώμαις,
ὡς ἔστι χρήσιμοι· διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοινὰ ὡς
ὁμολογούμενα ἁπάντων, ὀρθῶς ἔχειν δοκοῦσιν· οἷον
τὸ ἐν καλοῖς, εἰς τὸ κινδυνεύειν ——ἅπτεσθαι·
" Ξυνὸς ἐνυάλιος," *Ariſtot. Rhetoric.*
II, *cap.* 21. Αὖθίς τε ὁ Ἀρχίλοχος, τὸ
μνημεῖον —τὸ ἔπος,

" Ξυνὸς ἐνυάλιος, καί τε κλονέοντα κα-
τέκτα,"
μεταποιῶν αὐτὸς, ὡδέπως ἐξένεγκεν·
" ——ἔρξω·
" Ἐστήτην γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις ἄρης."
Clemens Alexandrin. Strom. VI.
Simlitèr apud *Livium*; " Communis Mars,
" & incertus belli eventus." Et apud *Ci-*
ceronem; " Cùm omnis belli Mars commu-
" nis." *Epiſt. ad Familiares, Lib.* VI,
Ep. 4.

Ver. 311. —ἐκ γάρ σφεων.] Pronuntia-
batur σφῶν.

Ver. 318.

Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Τοῖσι δ' Πηλείδης ἀδινὸν ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Ὧι ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών·
Πολλὰ δέ τ' ἄῖξε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δεινὴ χόλος αἱρεῖ.
Ὡς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
Φίλῳ δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα κλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λητίδος αἶσαν.
Ἀλλ' ἃ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελεῖται·
Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίως γαῖαν ἐρυῦσαι
Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδέ με νοστήσαντα
Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα καθέξει.

315 Totâ-nocte Patroclum edebant-gemitus lugentes.
Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
Manibus homicidis impositis pectoribus sodalis,
Crebros admodùm edens-gemitus: sicut leo benè-barbatus,
Cui nempè catulos venaticus surripuerit vir
320 Sylvâ ex densâ; ille verò tristatur serò cùm-advenerit:
Multas autem continuò convalles obit viri vestigia indagans,
Sicubi inveniat: perquàm enim acris ira corripit.
Sic is gravitèr-suspirans dixit inter Myrmidones;
" Papæ! irritum prorsùs verbum effudi die illo,
325 " Bono-animo-esse-jubens heroëm Menœtium in ædibus:
" Dicebam enim ei in Opunta inclytum filium reducturum,
" Ilium ut evastâret, nactúsque erat prædæ portionem.
" Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit:
" Ambos enim fato-ratum-est eandem terram rubefacturos
330 " Hîc in Trojâ: neque enim me reversum
" Excipiet in ædibus senex equûm-agitator Peleus,
" Neque Thetis mater, sed hîc terra tenebit.

Ver. 318. —ὥστε λὶς.] *Al.* ὥστε λῖς. Quod & ferri potest. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 319. Ὧι ῥά θ'.] *Cui scilicèt* ——. Cod. *Harleian.* Οὗ ῥά.

Ibid. —ἁρπάσῃ.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 320. Ὕλης.] Vide suprà ad γ', 151.

Ibid. —ἄχνυται.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 321. —μετ' ἀνέρος.] Cod. *Harleian.* μετ' ἀνέρι.

Ver. 324. —ἄλιον ἔπος.] Quâ ratione, ἄλιον, hîc ultimam producat; item τρίποδα *ver.* 344; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 325. Θαρσύνων.] Vide suprà ad π', 70; & ad ά, 338.

Ver. 328. Ἀλλ' ἃ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελεῖται.]

Οὕτι μάλ' ἀνθρώποις παλαθύμια πάντα τελεῖται. *Theogn. Gnom. ver.* 617.

Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν. *Pindar. Olymp. Ode* XII, *ver.* 14.

Ver. 329. —πέπρωται.] Vide suprà ad ά, 37.

Ibid. —γαῖαν ἐρυῦσαι.] *Æschines, Orat. in Timarchum,* legit, γαῖαν ἐρεύθειν. Cod. *Harleian.* γαῖαν ἐρύσσειν.

Ver. 331. —ἱππηλάτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 333.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἦν, Πάτροκλε, ϛεῦ ὕϛερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κλεϊῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνείκαι
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος.
Δώδεκα δ' προπάροιθε πυρῆς ὑποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κλαμηύοιο χολωθείς.
Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως·
Ἀμφὶ δέ σε Τρωαί τε Δαρδανίδες βαθύκολποι
Κλαύσονϑ', νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι·
Τὰς αὐτοὶ καμόμεϑα, βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
Πιείρας πέρϑοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λύσειαν ἀπὸ βροτὸν αἱμαλόεντα.
Οἱ δ' ἄρα λοετροχόον τρίποδ' ἵσασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δ' ξύλα δαῖον ἐλόντες.
Γάσρῳ μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ λωπὶ χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·

" Nunc verò quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram,
" Non tibi antè justa-faciam, quàm Hectoris huc attulero
" Arma & caput magnanimi tui interfectoris.
" Duodecim autem ante rogum cervices-abscindam
" Trojanorum præclaris filiis, de te interfecto iratus.
" Intereà verò mihi apud naves recurvas jacebis sic:
" Circumque te Trojanæ & Dardanides profundos-sinus-habentes
" Plorabunt, noctésque & dies lacrymas-fundentes:
" Quas ipsi-labore-acquisivimus, vique hastâque longâ,
" Opulentas evastantes civitates articulatè-loquentium-hominum.
Sic fatus, socios jussit nobilis Achilles
Igne circundare positum tripodem magnum, ut celerrimè
A Patroclo abluerent tabum cruentum.
Illi verò aptum-ad-lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem;
Aquam autem infuderunt, subtúsque ligna accenderunt allata.
Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebátque aqua:
Ut verò fervefacta est aqua in sonoro ære,
Tum statim laverúntque, & unxerunt pingui oleo:

Ver. 333. Νῶϊ δ' ἐπεὶ ἦν, Πάτροκλε.] *Æschines*, loco suprà citato, legit, Ἀλλ' ἐπεὶ ἦν, φίλ' ἑταῖρε——.

Ver. 334. —ἐνείκαι.] *Al.* ἐνίκω.

Ver. 335. —σεῖο.] Cod. *Harleian.* σοῖο.

Ver. 338. Τόφρα δέ.] Malè hîc edidit *Barnesius*, Τοφρόδε, contenditque παρέλκειν τὸ "δέ." Quod nihili est.

Ver. 345. Πάτροκλον λύσειαν.] Cod. *Harleian.* Παΐρόκλε λύσειαν.

Ver. 346. —κηλέῳ.] Pronuntiabatur, κηλῷ.

Ver. 347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Ἐν δ' ἄρ' ἐχέαν ὕδως. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.

Ibid. —ἄρ'.] *Deinceps*——.

Ver. 349. Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ λωπὶ χαλκῷ, Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν.]

Pars calidos latices & ahena undantia flammis
Expediunt; corpusque lavant frigentis & ungunt. *Æn.* VI, 218.

Ver. 352.

Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφαρ' ἐννεώροιο·
Ἐν λεχέεσσι δ' ἔθηκε, ἑανῷ λίνῳ κάλυψαν
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δ', φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺ ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Ζεὺς δ' Ἥρῃ προσέειπε κασιγνήτῳ ἀλόχῳ τε·
Ἔπρηξας δ' ἔπειτα, βοῶπις, πότνια Ἥρη,
Ἀνσήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύ· ἦ ῥά νυ σεῖο
Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἠμείβεθ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τ' μῦθον ἔειπες;
Καὶ μέν δή πέ τις μέλλῃ βροτὸς ἀνδρὶ τελέσαι,
Ὅστερ θνητός τ' ἐστὶ, δὲ τόσα μήδεα οἶδε·
Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, δ' ἕνεκα σὴ πρόκοιτις
Κέκλημαι, σὺ δ' πᾶσι μέτ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κολεσσαμένῃ κακὰ ῥάψαι;
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Vulnera autem repleverunt unguento novenni:
In lectis verò positum, tenui linteo texerunt
Ad pedes à capite: desuper autem, pallâ candidâ.
Totâ-nocte quidem deinde pedibus celerem circa Achillem
Myrmidones Patroclum gemitus-edebant lugentes.
Jupiter autem Junonem allocutus est sororem, conjugémque;
" Et perfeciſti opus tandem, bubulis-oculis-decora veneranda Juno,
" Excitato *scilicèt* Achille pedibus celeri: te nimirùm
" Ex ipsâ nati sunt comantes Achivi.
Ei verò respondit deindè bubulis-oculis-decora veneranda Juno;
" Importunissime Saturnie, qualem orationem habuisti?
" Vel jam aliquis homo homini perfecerit,
" Qui tamen mortalisque est, neque tot consilia novit:
" Quomodò ergo ego, quæ aio, dearum me esse præstantissimam,
" Utrumque, genereque, & quòd tua uxor
" Vocor, tu verò omnibus immortalibus imperas;
" Non debui Trojanis irâ-accensâ mala machinata-esse?
Sic illi quidem talia inter se loquebantur.

Ver. 352. Ἐν λεχέεσσι δ' θέηκε, ἑανῷ λίνῳ κάλυψαν.]
——tum membra toro defleta reponunt,
Purpureasque super vestes, velamina nota,
Conjiciunt —— *Æn.* VI, 220.
Ibid. —ἑανῷ λίνῳ.] Non *peplo subtili*; (nam ἑανὸς *Peplum* mediam semper apud Homerum corripit;) sed *tenui linteo*. Vide suprà ad γ', 385.
Ver. 356. Ζεὺς δ' Ἥρῃ προσέειπε.]
Junonem interea compellat Juppiter ultrò. *Æn.* X, 606.
Ibid. —κασιγνήτῳ ἀλόχῳ τε.]
—— Jovisque
Et soror & conjux —— *Æn.* I, 50.
Ver. 357 & 360. —βοῶπις.] Vide suprà ad ά, 551.
Ver. 359. —καρηκομόωντες.] Vide suprà ad ν', 310.
Ver. 364, 367. Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη, —— Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι.]
Aſt ego, quæ Divûm incedo regina——
——unâ cum gente tot annos
Bella gero! —— *Æn.* I, 50.
Ver. 366, & 370. —ἀθανάτοισιν.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 370

Ἡφαίστῳ δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μετ' ἀθανάτοισι τετυγμένον,
Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
Τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα, ἑλισσόμενον περὶ φύσας,
Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,
Ἑσταμέναι πρὸς τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο.
Χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
Ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἄεθλον,
Ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐδέ τι πάμπαν
Δαιδάλεα προσέκειτο, τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε γὰρ ἥδε.
Ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δ' ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·

Vulcani autem pervenit ad domum Thetis pedes-argentea
Immortalem, ſtellatam, inſignem inter immortales,
Æream, quam quidem ipſe fecerat Claudus.
Illum verò invenit ſudantem, verſantem ſe circa folles,
Studiosè-agentem: tripodas enim viginti omnes fabricabatur,
Qui-ſtarent ad parietem benè-fundatæ domûs.
Aureas autem ipſis rotas unicuique fundo ſubdiderat,
Ut ei ſponte-ſuâ divinum ingrederentur cœtum,
Ac rursùs domum redirent, mirabile viſu.
Illi autem in tantum quidem perfecti erant, aures verò nondum
Artificioſæ additæ-erant, quas quidem apparabat; cudebátque clavos.
Dum is hæc conficiebat peritis præcordiis,
Intereà ad eum propè acceſſit dea Thetis pedes-argentea.
Illam autem vidit progreſſa Charis vittis-elegantibus-nitida
Pulchra, quam uxorem-duxerat inclytus Vulcanus;
Inque ejus hæſit manu, verbáque fecit, dixitque;
" Quam-ob-rem, Theti ſinuoſo-peplo-induta, venis ad noſtram domum,
" Venerandáque dilectáque? anteà quidem nequaquàm ſæpè-veniebas:

Ver. 370 Ἄφθιτον.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ν', 339.

Ver. 371. —ὃν ῥ'.] *Quam ſcilicèt*——.

Ibid. —ποιήσατο.] Vide ſuprà ad ν', 168; & ad γ', 141.

Ver. 373. —τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν.] *Non pauciores quàm viginti.* Malè igitur Scholiaſtes, Περισσὸν (inquit) τὸ πάντας· Nam in iſtâ voce Vis omnis ſententiæ conſiſtit; *tripodas uno eodémque tempore non minùs viginti fabricabatur.* Vide ſuprà ad ή, 161; item infrà ad *ver.* 470; & ad τ', 247.

Ver. 373, 379. —ἔτευχεν ——ἤρτυε, κόπτε δ'.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 375. Χρύσεα δέ σφ'.] *Barneſius* legendum contendit, Χρύσεα δή σφ'. Sed minùs rectè.

Ver. 376. —δυσαίατ'.] *Al.* δύσαντ', & δύσοντ'.

Ver. 380. —ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.] *Al.* ἐπονεῦτ' ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Ver. 383—390—408. Καλὴ ——Καλῇ ——Καλὴ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 385. —Θέτι.] *Barneſius* ex duobus MSS edidit Θέτις. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 386. —θαμίζεις.] *Al.* θάμιζες.

Ver. 388.

Ἀλλ' ἕπεο προλέρω· ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ὅπῃ θρόνος ἀργυρόηλος,
Καλὸς, δαιδαλέος· ὑπὸ δ' ἦν θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε, Θέτις νύ τι σεῖο χαλίζῃ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολυμήτις Ἀμφιγυήεις·
Ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
Ἣ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε ποσόνδε,
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑποδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
Τῇσι πάρ' εἰνάετες χάλκεια δαίδαλα πολλὰ,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους,
Ἐν ζπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δ' ῥόος Ὠκεανοῖο
Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
Ἤιδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν.

" Sed ſequere ulteriùs; ut tibi hoſpitales-epulas apponam.
Sic locuta, ulteriùs ducebat auguſtiſſima dearum.
Hanc quidem deindè ſedere-fecit in ſede argenteis-clavis-diſtinctâ,
Pulchrâ, vario-artificio-factâ; ſcabellum verò pedibus ſuberat:
Vocavit autem Vulcanum inclytum-artificem, dixitque ſermonem;
" Vulcane, prodi huc, Thetis aliquâ utique in re tui indiget.
Huic verò reſpondit deindè inclytus Vulcanus;
" Profectò mihi omninò colendáque & veneranda dea intùs,
" Quæ me ſervavit, quandò me dolor occupavit prolapſum longè,
" Matris meæ propter conſilium impudentis, quæ me volebat
" Occultâſſe, claudus cùm eſſem: tum ſanè paſſus forem dolores animo,
" Niſi me Eurynoméque, Thetíſque excepiſſet ſinu;
" Eurynome, filia reflui Oceani.
" Has apud per novennium fabricavi artificioſa multa,
" Fibuláſque, tortiléſque armillas, fiſtuláſque, & torques,
" In ſpecu concavâ; circùm autem fluentum Oceani
" Spumâ murmurans fluebat immenſum: neque quis alius
" Nôrat neque Deorum, neque mortalium hominum,
" Sed Thetiſque & Eurynome aderant, quæ me ſervârunt.

Ver. 388. Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε.] *Al.* Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡδίσαλο.

Ver. 392. Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε.] Παροδεύθη ποτὲ ὑπό τινος σοφῦ, καὶσανίος οἰκεῖα πονήματα. —— ὁ σοφὸς ἐκεῖνος, ἣν ὁ μέγας Πλάτων, εἰς ποιητικὴν, φασὶν, ὁρμήσας καὶ ἡρωϊζων, καλέπτησεν ἃ ἔγραψεν, ὡς Ὁμήρῳ ἐπιτίμημα καὶ πολύ. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ε', 263.

Ver. 396. —ἐθέλεσκε.] *Al.* ἐθέλησε. Quo modo & legit Codex *Harleianus*.

Ver. 398. —ὑποδέξατο.] *Sibi recepiſſet.* Vide ſuprà ad ν', 168.

Ver. 400. —πολλὰ.] *Al.* πάντα.

Ver. 402. —ὃ ῥόος.] Quâ ratione, ὃ, hic producatur; item ἐνὶ, *ver.* 435; & φυτὸν, *ver.* 438; & ὃ, *ver.* 448; & καλὰ, *ver.* 455; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 403. —μορμύρων.] Vide ſuprà ad ί, 599.

Ver. 405. —ἔσαν.] Cod. *Harleian.* ἴσαν.

Ver. 406.

Ἥ νδν ἡμέτερον δόμον ἵκτ· τῷ με μάλα χρεὼ
Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νδν οἱ παράθες ξεινήια καλὰ,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, ῥ' ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ ἀΐητον ἀνέσχε
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε πύρὸς, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόρξνυ,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήεντα·
Δῦν δὲ χιτῶν'· ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι,
Χρύσειαι, ζωῇσι νεηνίσιν εἰοικυῖαι.
Τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
Αἱ μὲν, ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἕρρων,
Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,

" Hæc nunc noſtram ad domum venit: ideò me admodùm decet
" Omnia Thetidi comas-pulchræ præmia-ſalutis ſolvere.
" Sed tu quidem nunc ei apponito epulas-hoſpitales lautas,
" Dum ego folles reponam, inſtrumentáque omnia.
Dixit, & ab incudis-ſtipite vaſtus ardens *deus* ſurrexit
Claudicans, ſubtùs autem tibiæ multò-molimine-ferebantur imbecillæ.
Folles quidem ſepoſuit ab igne, inſtrumentáque omnia
Arcam in argenteam collecta-collocavit, quibus opus-faciebat:
Spongiâ autem undiquaque ora & ambas manus abſterſit,
Cervicéſque validas & pectora hirſuta:
Induit verò tunicam; accepitque ſceptrum craſſum; & exiit foràs
Claudicans: ancillæ verò validis-ibant-paſſibus ſuſtentantes regem,
Aureæ, vivis adoleſcentulis ſimiles.
Quibus quidem mens ineſt in præcordiis, ineſt & vox,
Et vis, ab immortalibus autem diis opera doctæ-ſunt.
Hæ quidem, à latere regis ſedulò-ibant: ille verò ægrè-gradiens,
Propè, ubi Thetis, in throno conſedit fulgido,
Inque ejus hæſit manu, verbáque fecit, dixitque;
" Quam-ob-rem, Theti ſinuoſo-induta-peplo, venis noſtram ad domum,

Ver. 406. —ἵκτ'.] *Al.* ἵκτ'.

Ibid. —τῷ με μάλα χρεὼ.] Pronuntiatur χρεῶ. Vide & ſuprà ad κ', 43. Cod. *Harleian.* legit τῷ με μάλα χρή.

Ver. 407. —τίνειν.] Vide ſuprà ad γ', 279; & ad β', 43. *Al.* τείνειν.

Ver. 408. —ξεινήια.] Cod. *Harleian.* ξυνήια.

Ver. 412. Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε πύρὸς, ὅπλα τε πάντα.]

Tollite cuncta, inquit, cœptoſque auferte labores. *Æn.* VIII, 439.

Ibid. —ῥ'.] *Ut dixerat* —— *ver.* 409.

Ver. 414. —πρόσωπα, καὶ ἄμφω.] *Al.* πρόσωπον, ἰδ' ἄμφω.

Ibid. —ἀπομόρξνυ.] *Al.* ἀπεμόρξνυ.

Ver. 420. —ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad α', 398.

Ver. 423. —ἄρα.] *Ut ſolent amici obviàm facti,* ——.

Ver. 424. —Θέτι τανύπεπλε.] Vide ſuprà ad *ver.* 385.

Ver. 425.

Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὴν ὅτι θαμίζεις.
Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δυνάμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα·
Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀνέχεθο κήδεα λυγρὰ,
Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
Ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εἰνὴν,
Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμε ἔρνεϊ ἴσος·
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ὑπεπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸ δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δυνάμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,

425 "Venerandáque, dilectáque? Anteà quidem haudquaquam sæpè veniebas.
"Eloquere, quod habes-in-animo; perficere autem me animus jubet,
"Si possum utique perficere, & si perfici potest.
Huic autem respondit deindè Thetis lacrymas-defundens;
"Vulcane, an omninò jam ulla, quotquot deæ sunt in Olympo,
430 "Tot mente suâ pertulit mœrores graves,
"Quot mihi præ omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit?
"Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem-subjecit,
"Æacidæ Peleo, & sustinui hominis cubile,
"Admodùm invita: is quidem jam senio gravi
435 "Jacet in ædibus confectus: alios verò mihi nunc *dolores dedit Jupiter.*
"Filium postquàm mihi dedit peperisséque, enutriisséque,
"Præstantissimum heroüm, is autem succreverat plantæ similis;
"Eum quidem ego educatum, tanquam plantam in-fœcundo-loco agri,
"Navibus misi recurvis ad Ilium,
440 "Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non recipiam rursùs
"Domum reversum, in ædes Peleïas.
"Sed & quamdiù mihi vivit & videt lumen solis,
"Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
"Puellam quam quidem ei præmium-electum-dederant filii Achivorum,

Ver. 425. —θαμίζεις.] *Al.* θάμιζες.
Ver. 426. Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν.]
——Tuus, ô regina, quid optes,
Explorare labor; mihi jussa capessere fas est. Æn. I, 80.
Vide suprà ad ξ, 195.

Ibid. —ἄνωγεν.] *Al.* ἀνώγει.
Ver. 431. —πασέων.] Pronuntiabatur πασῶν. Nam prima necessariò producitur.
Ver. 440. —αὖτις.] *Al.* αὖθις.
Ver. 443. —ἄχνυται.] Vide suprà ad γ, 260.
Ver. 444. —ἄγε.] *Ut nôsti*——.

Ver. 445

Τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἤτοι ὁ τὸ ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιὸς
Τρῶας ὀπὶ πρύμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
Εἴων ἐξιέναι· τὸ δὴ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, ἧ πολλὰ πρεικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον πρὶν μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσε,
Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολλὼ δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο πρὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Ἔκτα' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Τέκνα νύν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα
Τί ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
Καὶ καλὰς κνημῖδας, ὀπισθύρειος ἀραρυίας,
Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὴ κεῖται ὀπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πρεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μελὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην

445 "Hanc rursùs è manibus abstulit rex Agamemnon.
"Is sanè hujus gratiâ mœrens, præcordiis tabescebat: at Achivos
"Trojani ad puppes actos-concluserunt, neque foràs
"Sinebant exire: hunc autem precati-sunt primores
"Argivorum, & multa inclyta dona recensita-pollicebantur.
450 "Ibi ipse quidem deinceps abnuit exitium arcere:
"Sed ille Patroclum suis armis induit,
"Misitque eum in pugnam, multúmque unà populum præbuit.
"Toto verò die pugnârunt ad Scæas portas:
"Et omninò eo ipso die urbem expugnâssent; nisi Apollo,
455 "Magnam cladem cùm-jam-fecerat, Menœtii fortem filium
"Occidisset inter primos-pugnatores, & Hectori gloriam dedisset.
"Hujus-gratiâ nunc ad tua genua accedo, si volueris
"Filio meo brevi-morituro dare clypeum & galeam,
"Et pulchras ocreas fibulis aptè-junctas,
460 "Et thoracem: quicquid enim ei erat *armorum* perdidit fidus sodalis,
"A Trojanis domitus: hic verò jacet super terram animo dolens.
Huic verò respondit deindè inclytus Vulcanus;
"Bono-sis-animo, nè tibi hæc menti tuæ solicitudini-sint.
"Utinam enim ipsum à morte horrisonâ sic possem

Ver. 448. —τὸ δὴ λίσσοντο.] *Al.* τὸ δ' ἐλλίσσοντο.

Ver. 450. —ἠνήνατο.] *Al.* ἠνείνατο.

Ver. 452. —πολλὼ δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.] Codex *Harleianus* legit. πολλὼ δ' ὄγε λαὸν ὄπασσε; atque ita etiam in uno MS scriptum repperit *Barnesius*. Quâ de syntaxi, vide suprà ad γ, 409.

Ver. 454. —ἔπραθον.] Vide suprà ad β, 314.

Ver. 457. Τέκνα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι.]

Ergo eadem supplex venio, & sanctum mihi numen
Arma rogo, genitrix nato.——— *Æn.* VIII, 382.

Ver. 459—466. —καλὰς ——— κα ἀ.] Vide suprà ad β, 43.

Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι·
Ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσται, οἷά τις αὖτε
Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ὣς εἰπὼν, ἧ μὴν λίπεν αὐτῆ, βῆ δ' ἴμεν ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
Φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίῃσι δύπρησον ἀϋτμιὼ ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὴν ποτὶ σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, καστίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γλῶτο δ' ἧ χειρὶ
Ῥαιστῆρα κραταιὸν, ἑτέρῃφι δ' γλῶτο πυρήϊῳ.
Ποιῆ δ' πρώτιστα σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,
Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,

465 "Seorsùm abscondere, quandò eum fatum grave adierit;
"Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet certè
"Hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit.
Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles:
Illos autem rectà contra ignem vertit, jussitque operari.
470 Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant,
Omnigenum facilem-inflatu spiritum emittentes,
Nunc quidem properanti *qualis* inserviret, nunc verò contrà,
Quemadmodum Vulcanúsque vellet & opus perfici-posset.
Æs autem in igne posuit indomitum, stannúmque,
475 Et aurum pretiosum, & argentum: deindè verò
Posuit in stipite magnam incudem; sumpsitque manu
Malleum gravem, alterâque sumpsit forcipem.
Fecit autem primùm Scutum magnúmque solidúmque,
Undiquaque artificio-vario-exornans, orbémque extimum circumdedit fulgidum,

Ver. 465. —ἱκάνοι.] *Al.* ἱκάνῃ.

Ver. 470. Φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκοσι πᾶσαι ἐφύσων.] Malè hoc Anglicè vertit *Barnesius*, "*Twenty pair of Bellows in all*;" quum scilicèt vertendum esset, "*Twenty* "*pair of Bellows at once*" *Folles non minùs viginti omnes simul spirabant.* Vide suprà ad *ver.* 373; & ad ἡ, 161.

Ver. 473. —Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι.] Cod. *Harleian.* Ἥφαιστός γ' ἐθέλοι.

Ibid. —ἄνοιτο.] *Al.* ἀνύτοι.

Ver. 474. Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, καστίτερόν τε, Καὶ χρυσὸν.]

——fluit æs rivis, aurique metallum;
Vulnificusque chalybs vastâ fornace liquescit. *Æn.* VIII, 445.

Οὐδὲ——τὸ Ἥφαιστον Ὁμηρος ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασιν ὑπεδείκνυμεν τὸ ἐμπειρίαν, ἀλλὰ τεχνίτην μὴν θεὸν ἐποίησεν ὅτι τὸ τῆς ἀσπίδος ἔργον, ὑλήν τε ἑτέραν οὐκ ἐφικέσθαι δύνασθαι. Φησὶ γοῦν ὅτω· "Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν &c." *Dio, Orat.* XII, *sub fine.*

Ver. 476. —ἐν ἀκμοθέτῳ.] *Al.* ἐπ' ἀκμοθέτῳ.

Ver. 476, & 477. —γλῶτο.] Vide suprà ad ν', 241.

Ver. 478. Ποιῆ δ' πρώτιστα σάκος μέγα τε σιβαρόν τε.]

Ingentem clypeum informant——. *Æn.* VIII, 44[illegible]

"Clypeum Achillis ——ante alia [illegible]
"ciosè oppugnare Homeromastiges [illegible]
"cum risu quærentes, quibus spatiis tot [illegible]
"tanta contineri potuerint. Magnes [illegible]
"tempore clypeos in usu fuisse passim [illegible]
"Homero patet. Dat jam clypeo Achillis
"quatuor pedes in diametrum: &, quòd [illegible]
"exprimi omnia potuerint, ingeniosus [illegible]
"ctor speciminis loco in multùm minori [illegible]
"bulâ exhibuit." *Acta Lipsi.* 1716, [illegible] 185.

Ver. 48[illegible]

Τρίπλακα, μαρμαρέλιν, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
Πέντε δ' ἄρ' αὐτῇ ἔσαν σάκεϊ πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν·
Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτῇ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

480 Triplicem, candentem, & ab eâ *nexuit* argenteum lorum.
Quinque autem ipsius erant scuti plicæ: & in eo
Fecit artificiosa multa peritis præcordiis.
In *eo* quidem terram finxit & cœlum, finxit & mare,
Solémque indefessum, lunámque plenam.
485 Finxit & sidera omnia, quibus cœlum redimitum-ornatur,
Pleiadásque, Hyadásque, robúrque Orionis,
Ursámque, quam & Plaustrum vulgò vocant,
Quæ ibidem vertitur, & Orionem observat;
Sola autem exors est lavacrorum Oceani.

Ver. 481. —αὐτὰρ ἐν αὐτῇ.] *Al.* αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ.

Ver. 482. —πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* πόλλ' ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver. 484—486. Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα,—— Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε.]

Ἐν δὲ μέσῳ καλέλαμπε σάκει
Φαέθων κύκλος ἀελίοιο ——
Ἄστρα τ' ἀθέριοι χοροὶ,
Πλειάδες, Ὑάδες.
Euripid. Electr. ver. 464.

Ver. 484.— σελήνην τε πλήθουσαν, Ἐν τὰ τείρεα πάντα.]

Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque Astra. *Æn.* VI, 725.

Ver. 485. Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα — Πληϊάδας θ', &c.] Hinc *Ovidius*;

——neque enim clypei cœlamina norit
Oceanum & terras, cumque alto sidera cœlo,
Pleïadasque, Hyadasque, immunemque æquoris Arcton,
Diversasque urbes, nitidumque Orionis ensem. *Metamorph. lib.* XIII, 291.

Porrò apud *Achillem Tatium* legitur, Ἐν δέ τε τείρεα πάντα. Quo modo habet & Codex *Harleianus*.

Ibid. —ἐστεφάνωται.] Vide suprà ad ν', 736; & ad α', 37.

Ver. 486. Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, —— Ἄρκτον θ'.]

Pleïadas, Hyadas, claramque Lycaonis Arcton. *Georg.* I, 137.

Ver. 487. —ἅμαξαν.] Vide infrà ad α', 711 & 782.

Ver. 488. Ἥ τ' αὐτῇ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει.] Linea nempè per corpus & caput *Ursæ* ducta, in *Orionem* incidit. Βλέπει γὰρ ἡ μὲν ἀεὶ Ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἄστρον. *Schol.* Undè planè nihili est, quod ait *Terrassonus*; "——qu'entend-il par l' "Ourse qui observe toûjours l' Orion? en "comparant une constellation de l' equinoctial, comme l' Orion, avec une constellation voisine du pole, comme l' Ourse: "cela ne devroit estre dit que d'une constellation qui se trouveroit dans le même cercle de déclinaison que l'autre." *Dissertat. sur l' Iliade, Part.* IV, *cap.* I.

Ver. 489. Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.]

Arctos Oceani metuentes æquore tingi. *Georgic.* I, 246.

"Hunc [polum] circum ἄρκτοι duæ feruntur nunquam occidentes." *Cicero de Naturâ Deorum, Lib.* II, § 41.

Porrò & hîc reprehendit *Homerum Terrassonus*, loco jam citato; "Voici," inquit, "une [objection] ——qui convainc ce Poëte d'une erreur énoncée en proposition "formelle. C'est d'avoir dit que l'Ourse "ou le Chariot est la seule Constellation "qui ne se baigne jamais dans les flots de l' "Ocean." *Aristoteles* verò, Τὸ, "Οἴη δ' "ἄμμορος," (inquit,) κατὰ μεταφορά· τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον. *Poëtic. lib.* I, *cap.* 25. *Strabo* autem per "ἄρκτον" *Circulum Arcticum* videtur intellexisse: Διὰ μὲν γὰρ τῆς ἄρκτου, ἢ τῆς ἁμάξης, τὸν ἀρκτικὸν δηλοῖ· ὃ

Ἐν δ᾽ ὅ γε δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
Καλάς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ᾽ ἔσαν, εἰλαπίναι τε·
Νύμφας δ᾽ ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπολαμπομένάων,
Ἡγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ᾽ ὑμέναιος ὀρώρει.
Κοῦροι δ᾽ ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ᾽ ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δ᾽ γυναῖκες
Ἱσάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ᾽ εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δ᾽ νεῖκος
Ὠρώρει· δύο δ᾽ ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν ὄφελε, πάντ᾽ ἀποδοῦναι,
Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ᾽ ἀναίνετο, μηδὲν ἑλέσθαι.
Ἀμφω δ᾽ ἰέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖρας ἑλέσθαι.
Λαοὶ δ᾽ ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
Κήρυκες δ᾽ ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δ᾽ γέροντες
Εἵατ᾽ ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
Σκῆπτρα δ᾽ κηρύκων ἐν χέρσ᾽ ἔχον ἠεροφώνων,

490 Fecit in eo & duas urbes articulatè-loquentium hominum
Pulchras: in unâ quidem nuptiæque erant, conviviáque-ſolennia:
Sponſas autem ex thalamis, tædis adlucentibus,
Ducebant per urbem, crebróque hymenæus excitabatur-clamore.
Adoleſcentes autem ſaltatores in orbem-agebant-ſe, intérque eos
495 Tibiæ, citharæque ſonum edebant: mulieres verò
Stantes admirabantur in veſtibulis unaquæque.
Populi autem in foro erant frequentes; ibi nempè contentio
Orta erat: duo enim viri contendebant gratiâ mulctæ,
Propter virum interfectum: alter quidem affirmabat, omnia reddidiſſe,
500 Populo declarans; alter verò negabat, quicquam accepiſſe.
Ambo itaque cupiebant teſtibus-datis litem ad exitum perducere.
Cives autem utriſque acclamabant, hinc-indè fautores:
Præcones verò populum ſedabant: At ſeniores
Sedebant ſuper polites lapides, ſacro in circulo:
505 Sceptra verò præconum in manibus habebant vocibus-aërem-replentium;

γὰρ ἂν τοσότων ἀστέρων ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἀεὶφερομένων τῷ αἰεὶ φανερῷ, οἷόν ἄμμορος εἶπε λοιπεῶν Ὠκεανοῖο. *Geograph lib.* I. Sed quomodo *Circulus Arcticus Orionem* ſpectat? Fortaſsè per " Οἵη δ᾽ ἄμμορός ἐστι, &c " intelligendum eſt; non ſolam eſſe *Arctos* ex omnibus Conſtellationibus quæ nunquam occidat, ſed ſolam ex Conſtellationibus hîc enumeratis.

Ver. 493. Ἡγίνεον.] Pronuntiabatur Ἡγίνκν vel Ἡγίνδν· Ut rectè hîc annotavit *Barneſius*. Producitur enim antepenultima:

Ἐννῆμαρ μὲν πίσε ἀγίνεσν— *Il.* ω, 184.
——μῆλον ἀγινεῖ. *Odyſſ.* ξ, 105.
——πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες. ξ, 294.

Vide ſuprà ad ξ, 116.

Ver. 493,—498. —ὀρώρει——Ὠρώρει.] Vide ſupra ad β, 810.

Ver. 494. —ἄρα.] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 497. —εἵνεκα ποινῆς Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου.] Ποινῆς δὲ λέγει τὴν καλουμένην παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀποφόνια, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀνηρημένου οἱ ἀνελόντες. *Schol.*

Ver. 499. —ἀποφθιμένου.] Vide ſuprà ad β, 43; & ad ά, 309, 314.

Ver. 500. —ἀναίνετο.] *Al.* ἀνήνατο. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad ν, 84.

Ver. 501. Ἀμφω δ᾽ ἰέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖρας ἑλέσθαι.] Τοὶ γάρ τι ἴστορες εἰλαῖσθα καλῶ ὁ Ποιητὴς τοὺς σοφοὺς ἀνδρας, καὶ δεινοὺς, καὶ τὰ τοιάνδε πραγμάτων καὶ τὰ παθῶν τὴν ἀνθρωπίνων ἐπιστήμονας καὶ ἐμπείρους, καὶ τοὺς τῇ φρονήσει πολὺ τῶν ἄλλων διαφέροντας. *Ariſtot. de Republ. lib.* 9.

Ibid. —ἑλέσθαι.] *Al.* ἑκέσθαι.

Ver. 503. —ἄρα.] *Ut par erat*——.

Ver. 506.

Τοῖσιν ἔπειθ' ἥϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθυντάτην εἴπῃ.
Τὼ δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἤνδανε βουλή,
Ἠὲ διαπραθέειν· ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν, ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργῃ.
Οἱ δ' ὅπλα πείθοντο, λόχῳ δ' ὑποθωρήσσοντο.
Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
Ῥύατ', ἐφεστάοτες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας.
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω ζωὼ τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ,
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ὀχμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,

Cum his deindè exurgebant, & alternatim ſententias-ferebant.
Jacebant autem in medio duo auri talenta,
Ei danda qui inter hos ſententiam rectiſſimè diceret.
Alteram verò urbem duo exercitus obſidebant copiarum,
Armis fulgentes: bifariàm autem ipſis placebat conſilium,
Aut evertere; aut in-duas-partes omnia dividere,
Opes *ſcilicèt*, quantas oppidum amœnum intùs continet.
Illi verò nondum parebant, ad inſidias autem clàm-armabantur.
Murum quidem conjugéſque dilectæ & parvi liberi,
Cuſtodiebant ſuprà-ſtantes, intérque viri, quos tenebat ſenectus.
Ipſi verò profecti ſunt: dux-erat autem iis Mars & Pallas Minerva,
Ambo aurei, aureaſque veſtes induti erant,
Pulchri & magni cum armis, ſicut dii ſcilicèt,
Utrinque perinſignes: populi autem humiliores erant
Ii autem cùm jam pervenerant, ubi illis videbatur inſidiari,
Apud fluvium, ubi & aquatio erat omni pecori,

Ver. 506. —ἀμοιβηδὶς.] Cod. *Harleian.* ἀμοιβηδόν.

Ver. 508. —εἴπῃ.] *Al.* εἶποι.

Ver. 509. Τὼ δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ.] Ἀλέξανδρος μὲν ὁ Κόιλασυρος ἅπτων φησί. Δύο στρατοὶ περιεκάθηντο τὴν πόλιν πολέμιοι, ἢ πορθεῖν ἀξιοῦντες αὐτὴν, ἢ τὰ ἡμίσεα λαβόντες ἀπιέναι· οἱ δ' ἔνδον ὄντες οὐκ ἐδέχοντο τὴν παράκλησιν· οἱ δὲ πολέμιοι, φησὶν, ἐνέδρευόν τινα ἐποιήσαντο τῶν προμνίων, καὶ τῶν βουκόλων, [fortè βουκολίων] ἃ ἦν κτήματα τῶν ἐν τῇ πόλει· &c. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 7. Ubi totus hic locus fusè explicatur.

Ver. 510. —λαμπόμενοι.] Cod. *Harleian.* λαμπομένω. Quod æquè ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ver. 512. —ἐπήρατον.] Deductum hoc vocabulum, non ex ἐρῶμαι, (penultimam enim tum neceſſariò produceret;) ſed ex ἔραμαι. Vide ſuprà ad ά, 67.

Ibid. —ἐέργῃ.] *Al.* ἔεργῃ.

Ver. 514. Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι.] Καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπιδοποιΐᾳ ὑστέρου ταῦτα διεσάφησε. Ἀμέλει τὴ γυναικείαν ἰσχὺν μέχρι τῶν σκ πῶς πολεμικοῖς ἔργοις ἐν ἴσῳ ἀπέδειξεν· ὅπιθεν γὰρ τὰ ἐπάλξεων καὶ τειχῶν αὐτὰς καὶ νηπίων καὶ γερόντων καθίζει, ποιῶν· "Τεῖχος "μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα, Ῥύ- "ατ' ἐφεστάοτες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας." *Ariſtot. de Republ. lib.* 9.

Ver. 519. —ὑπολίζονες.] Quâ analogiâ ex μέγας deducitur μείζων, eâdem ex ὀλίγος fit ὀλίζων. Unde fortaſsè legendum——ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν. Quo modo legitur apud *Porphyrium, Quæſt. Homeric.* 7.

Ver. 520. —ὅτε δή.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ibid. —ὅθι σφίσιν.] Cod. *Harleian.* ὅθ' ἔσφιν.

Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βῶς.
Οἱ δ' ταχα προγλυδνθο, δύω δ' ἅμ' ἕπονθο νομῆες,
Τερπόμενοι συρίγξι· δόλον δ' ἄτι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνονθ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργυμνῶν ὀΐων· κτεῖναν δ' ὀπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς ἓν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
Ἷζόντων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· ἆψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην πολεμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κήρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,

Ibi hi conſederunt, tecti coruſco ære.
His verò deindè ſeorsùm duo ſpeculatores ſedebant à copiis,
Obſervantes, ſiquando oves viderent & camuros boves.
Illi verò ſtatim progrediebantur, duóque unà ſequebantur paſtores,
Oblectantes-ſe fiſtulis: inſidias enim neutiquam præſenſerant.
Ii quidem his proſpectis incurrerunt, & continuò
Prædantes-abducebant boüm armenta & greges pulchros
Candidarum ovium; interficiebant autem inſuper paſtores.
Illi verò ut audierunt magnum tumultum apud boves,
Pro concione ſedentes, conſeſtim equos
Conſcendentes pedes-in-altum-attollentes inſecuti ſunt; móxque pervenerunt.
Conſiſtentes verò pugnabant pugnam fluvii propter ripas,
Feriebántque invicem ſe æratis haſtis.
Inter eos autem Diſcordia, & Tumultus verſabantur, & exitiale Fatum,
Alium vivum tenens recens-vulneratum, alium illæſum;

Ver. 523. —δύω σκοποὶ.] Ita ex uno MS edidit *Barneſius*. *Al.* δύο σκοποί.

Ver. 524, 525. —μῆλα ——νομῆες.] Suggerunt mihi hæc verba, verſum iſtum, λ', 696;

Εἶλεο, κρινάμενος κε τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας,

quem ita conjecturâ pulcherrimâ & certiſſimâ, ex *Odyſſ.* φ', 18, 19, emendavit Vir ſummæ eruditionis *Richardus Bentleius*;

Εἶλεο, κρίνας μῆλα τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.

Vide ad locum.

Ver. 530. —ἓν.] Non hîc vacat iſtud "ἓν," ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 527; Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, &c.

Ibid. —παρὰ βουσὶν.] *Al.* περὶ βουσίν.

Ver. 531. Ἷζόντων.] Cod. *Harleian.* Ἱζάων. Quo modo & in uno MS ſcriptum reperit *Barneſius*.

Ver. 533. Στησάμενοι.] Vide ſuprà ad π', 594; & ad γ', 141.

Ver. 535. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κήρ.]

Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεε——,
Heſiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 156.

——ſævit medio in certamine Mavors
Cælatus ferro, triſteſque ex æthere Diræ,
Et ſciſsâ gaudens vadit Diſcordia pallâ.
Æn. VIII, 700.

Ver. 536, 537. Ἄλλον ζωὸν —— ἄλλον ἄουτον, Ἄλλον τεθνειῶτα.] Λόγος ἦν, σαφῶς μὲν ἐξαιρεθέντων, πολλάκις ἐμπαθεστέραν ἢ κινητικωτέραν ἔχει δυνάμιν· ὡς ὁ ποιητὴς, "Ἄλλον ζωὸν ἔχουσαν εὐτραῦλον, ἄλλον ἄουτον, Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν." *Plutarch. Quæſt. Platonicæ*, ſub finem.

Ver. 536. —νεούτατον.] Vox hæc non ex οὐτάω, ſed ex οὐτάζω deducta eſt. Vide ſuprà ad ά, 140; ad ϐ, 525; & ad ν', 192.

Ver. 537.

Ἄλλον τεθνειῶτα κῆ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν·
Ὡμίλευν δ', ὥσε ζωοὶ βροτοὶ, ἠδ' ἐμάχοντο,
Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἕρυον καταθνειῶτας.
Ἐν δ' ἐτίθη νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα κὴ ἔνθα.
Οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ὑπὲρ χειρὸς δέπας μελιηδὲς οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ὀπίων· τοὶ δ' στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
Ἡ δ' μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δ' ἐοικώς,
Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ πολὺ θαῦμ' ἐτέτυκτο.
Ἐν δ' ἐτίθη τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔασιν
Ἠμονες, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Alium interfectum per prælium trahebat pedibus.
Veſtem autem habebat circum humeros admodùm-cruentatam ſanguine humano:
Verſabantur verò, tanquam vivi homines, atque pugnabant,
Cadaveráque ſuorum-invicem trahebant interempta.
Poſuit in *eo* & novale molle, pingue arvum,
Latum, tertiatum: multi autem aratores in ipſo
Juga convertentes agebant huc & illuc.
Ii autem quoties reverſi pervenirent ad finem arvi,
Iis tunc in manus poculum prædulcis vini
Dabat vir obiens: illi autem convertebant-ſe ad ſuos quiſque ſulcos,
Cupidi novalis profundi ad terminum perveniendi.
Ipſum autem *novale* nigricabat à-tergo, verſóque-aratris ſimile-erat,
Aureum licèt eſſet: hoc ſanè ingens miraculum effictum erat.
Poſuit in *eo* & ſeparatum-agrum profundæ ſegetis; in quo operarii
Metebant, acutas falces in manibus tenentes:

Ver. 537, 540. —τεθνειῶτα —καταθνειῶτας.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ibid. —κῆ μόθον.] Vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm hîc legit *Heraclides Ponticus*, κῆ χθονός.

Ver. 539. Ὡμίλευν.] Cod. *Harleian.* Ὡμίλεον. Quod eodem modo pronuntiandum; *antepenultima* enim neceſſariò producitur. Vide ſuprà ad *ver.* 535, & 493.

Ver. 540. Νεκρούς —καταθνειῶτας.] Vide ſuprà ad π', 521.

Ver. 541. Ἐν δ' ἐτίθη νειὸν μαλακὴν.] Περὶ τοῦ πίνω Ὅμηρος τὰ τῆς πολιτείας διεῖλεν. Ἐν μὲν τῇ Ἀσπίδι —εὐπερεχομένης ἐποίησε δύο πόλεις, ἥ μὲν ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ διάγουσαν, ἡ δὲ ἐν πολέμῳ χολάζουσαν· καὶ παραθεὶς τὰ ἑκάτερα πρόσωπα, παρίστησιν ὅτι ὁ μὲν πολιτικός ἐστι βίος, ὁ δὲ στρατιωτικός. Οὐ παρέδε δὲ καὶ τὸ τρίτον τὸ γεωργικόν· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔδειξεν, εὐαρίστειαν ἄρουραν καὶ καλῶς πεφυτευμένους τοὺς λόγους. *Dionyſius Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 11.

Ver. 541, 544. —ἄρουραν —ἀρούρης.] Vide ſuprà ad ζ, 142.

Ver. 542. —τρίπολον.] Τρὶς ἐσταμμένην, ἢ ἠροτριασμένην. *Schol.*

Ver. 544, 545, 548. Οἱ δ' —Τοῖσι δ' —Ἡ δ'.] Vide ſuprà ad ά, 56; & ad Θ', 160. Malè *Barneſius*, Οἱδ' —Τοῖσιδ' —Ἥδε.

Ver. 544. —στρέψαντες] Cod. *Harleian.* τρέψαντες.

Ver. 546. —τὸ δ' στρέψασκον.] Cod. *Harleian.* ὃ δὲ τρέψασκον.

Ver. 549. —θαῦμ' ἐτέτυκτο.] Si θαῦμα τέτυκτο dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 551. Ἠμονες, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.] Τινὲς ἐνταῦθα, μετὰ τὸ, "Ἠμονες, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες," περι-

Δραγμαῖα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλεδανοῖσι δέοντο.
Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
Ἀσπερχὲς παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἑστηκὼς ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δ' ὑπὸ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λευκὴ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ἐτίθει σαφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν,
Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἐστήκει δ' ὑπὸ κάμακι ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δ', κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσίτερος· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
Τῇ νίσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόωεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δ' ἐ καὶ ἠίθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,

Manipuli autem alii rectâ ſerie denſi cadebant in-terram,
Alios verò manipulorum-ligatores vinculis conſtringebant.
Tres autem manipulorum-ligatores ſequentes-inſtabant: at ponè
Pueri manipulos-colligentes in ulnis ferentes,
Uſque porrigebant: Rex verò inter hos ſilentio
Sceptrum tenens ſtabat ſuper manipulorum-ſerie lætus corde.
Præcones autem ſeorsùm ſub quercu convivium apparabant;
Bovem nempè mactatum magnum hinc-indè-curabant: Mulieres autem
Cœnam operariis, albas farinas multas immiſcebant.
Poſuit in *eo* & uvis admodùm gravatam vineam,
Pulchram, auream; nigri autem per *eam* racemi erant:
Stabat autem innixa-palis-ex-ordine argenteis.
Circùm autem, cyaneam foſſam, circùm & ſeptum duxit
Stanni: una autem ſola ſemita erat ad eam,
Quâ ibant bajuli; quandò vindemiarent vineam.
Virgunculæ autem & adoleſcentuli, teneris animis,

Theſtylis & rapido feſſis meſſoribus æſtu
Allia ſerpyllumque herbas contundit olentes. *Virg. Eclog.* II, 10.

περσεφόνης σίχον τῦτον· "Καρπὸν Ἐλευσῖνίης Δημήτερος ἀλλοδαφάς." *Euſtath.* in Comment. ad *ver.* 509.

Ver. 553. —ἀμαλλοδετῆρες.] Οἱ τὰ δραγμαῖα σιωδεσμοῦντες, ὅ ἐστι τὰς αὐλὰς τῶν ἀσταχύων. *Schol.*

Ver. 554. —ἐφέστασαν.] Vide ſuprà ad μ', 55.

Ver. 557, & 563. —ἑστηκὼς.] Vide ſuprà ad δ', 434, 492; & ad ά, 37.

Ver. 558. —ἀπάνευθεν.] Vide ſuprà ad φ', 349.

Ver. 559. —αἱ δ' ὑπὸ γυναῖκες Δεῖπνον ἐρίθοισιν.] *Al.* γυναῖκες δ' ὑπὸ δεῖπνον ἐρίθοισιν.

Ver. 560. —πάλυνον.] Vide ſuprà ad ά, 309, 338.

Ver. 561. —βρίθουσαν.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad μ', 359.

Ver. 562. —μέλανες δ' ἀνὰ.] *Al.* μέλανες δ' ἄρα.

Ver. 563. —κάμακι.] Στύλοις, οἷ εἰσι ξύλα ὀρθὰ, παραπεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις. *Schol.*

Ibid. —ἀργυρέῃσιν.] *Al.* ἀργυρέοισιν.

Ver. 564. —κυανέην.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 566. —νίσοντο.] *Al.* νεήσοντο. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 569.

Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δ' ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
Μολπῇ τ' ἰύγμῷ τε, ποσὶ ζαίροντες ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλῃ ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τελαμόχαλοι, καστίερά τε,
Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
Παρ ποταμὸν κελάδοντα, πολὺ ῥοδανὸν δονακῆα.
Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἑπτὰ βουσὶν ἕποντο
Τέσσαρες, ἐννέα δὲ ζφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
Ταῦρον ἐρύσμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μελεΐαθον, ἠδ' αἰζηοί.
Τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,

Textilibus in qualis portabant prædulcem fructum.
His verò in mediis puer citharâ argutâ
Suavitèr personabat; chordâque elegantèr succinebat
Tenellâ voce: hi autem ferientes-*terram* simul
Cum cantúque sibilóque, pedibus tripudiantes sequebantur.
In eo & armentum fecit boüm capita-altè-ferentium:
Boves autem ex auro effictæ erant, stannóque,
Cumque mugitu è stabulo ruebant ad-pascua
Præter fluvium resonantem, admodùm rapidum cannis-abundantem.
Aurei autem pastores unà ibant cum bobus
Quatuor, novémque illos canes pedibus celeres sequebantur.
Terribiles verò leones duo inter primas boves
Taurum graves-gemitus-edentem tenebant: is autem, altè mugiens
Trahebatur; eúmque canes recepturi-sequebantur & juvenes.
Illi quidem discerptâ bovis magni pelle,

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι.] Οἶδε δὲ καὶ Ποιητὴς ἐν τῇ περὶ ἀσπίδι ἔρχησιν· ——— ἐν ᾗ τῇ ὁπλοποιίᾳ παῖδες κιθαρίζοντες, ἄλλοι ὁμαρτῇ μολπῇ τε ἐρχηθμῷ τε ἔσκαιρον. *Athenæus, Lib.* I, *cap.* 13.

——— ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζέ τις Λήθης ἠὺ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι ———.

Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 201.

Ver. 570. —λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε.] Ὅμηρος ——ἅτε ἆσμα Ἑλλήνων ἐν συμποσίοις τῷ Λίνῳ τὰ παθήματα, ὅτι τῷ Ἀχιλλέως ἔφη τῇ ἀσπίδι ἄλλα τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιστον ἢ κιθαρῳδὸν παῖδα ἀδοῦσα ἐς Λίνον· "Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ "Ἱμερόεν κιθάριζε, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν." *Pausanias, Lib.* IX, *cap.* 29. Sed quomodo in scuto depingi potuit, *quem caneret* Citharista?

Ver. 571. —τοὶ δ' ῥήσσοντες.] Quâ ratione, δ' hîc producatur; item ποσὶ, *ver.* 576; & ἐρύσμηλον, *ver.* 580; & καλῃσεφέας, *ver.* 589; & ἴκελον, *ver.* 591; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit τοὶ δ' περήσσοντες.

Ver. 576. Παρ ποταμὸν ——ποσὶ ῥοδανὸν δονακῆα.]

Hîc viridis tenerâ prætexit arundine ripas
Mincius———.

Virg. Eclog. VII, 12.

Ibid. —ποσὶ ῥοδανὸν.] *Al.* παρὰ ῥοδανόν.

Ver. 580. —ἐχέτην.] Cod. *Harleian.* ἔχελον.

Ibid. —μεμυκὼς.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 583.

Ἔγκαλα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσεον· οἱ δὲ νομῆες
Αὖτως ἐνδίεσαν, ταχέας κυνὰς ὀτρυύοντες.
Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπείρωπῶντο λεόντων,
Ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἐν καλῇ βήσσῃ, μέγαν οἰῶν ἀργυφέων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε, καὶ ἠρεφέας ἰδὲ ζηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Τῷ ἴκελον, οἷόν ποθ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἡσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
Ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἁπτὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Εἵατο εὐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἁπισαμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἅρμενον ἐν παλάμῃσιν
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴκε θέῃσιν·

Viſcera & nigrum ſanguinem hauriebant: paſtores verò
Fruſtrà inſequebántur, veloces canes hortatibus incitantes.
Illi enim mordere quidem recuſabant averſi à leonibus,
Stantes autem admodùm propè latrabant, & evitabant.
Fecit in *eo* & paſcuum inclytus Vulcanus,
Amœno in ſaltu, magnum ovium candidarum,
Stabuláque, tuguriáque, tectáque ovilia.
In *eo* & chorum vario-effinxit-artificio inclytus Vulcanus,
Ei ſimilem, qualem olim in Cnoſſo latâ
Dædalus concinnavit comas-pulchræ Ariadnæ.
Ibi quidem adoleſcentes, & virgines formoſæ
Tripudiabant, alter-alterius ad carpum manus tenentes:
Horum autem illæ quidem tenues linteas-veſtes habebant, illi verò tunicas
Induti erant benè-textas, lenitèr nitentes oleo:
Et hæ quidem pulchras coronas gerebant, illi verò gladios
Habebant aureos pendentes ab argenteis balteis.
Hi autem quandoque quidem *in orbem* diſcurrebant doctis pedibus
Levitèr admodùm, veluti cùm aliquis rotam aptatam manibus
Sedens ſigulus tentaverit, ſi currat:

Ver. 583. Ἔγκαλα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσεον.] Vide ſuprà ad λ', 176.

Ver. 584. —ὀτρυύοντες.] Vide ſuprà ad υ', 44.

Ver. 591. Τῷ ἴκελον, οἷόν ποθ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ Δαίδαλος ἡσκησεν.]

Hic labor, ille domus & inextricabilis error. Æn. VI, 27.

Ver. 596. Εἵατο εὐννήτους.] *Al.* Εἵαται εὐνήτους. Quod hîc ferri non poteſt. Vide ſuprà ad α', 37. *Al.* Εἵαι' εὐννήτους. Εἶχον εὐννήτους.

Ver. 597. —οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον.] Κ[illegible]μον τε αὐτῷ [χόρῳ] ἀφηδέμεν, ἵνα [illegible] ἡμῖν ποιήσειεν ὅτι ἢ τ' ἀϊόρέναν κίνησις σοφ[illegible] ἦν, τάδε λέγει· "Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς [illegible] "φάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον χρ[illegible] "ας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων." *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* 7.

Ver. 601. —αἴκε θέῃσιν.] Cod. Harl[illegible] αἴκ' ἐθέλῃσιν.

Ver. 60[illegible]

Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ὅτε σίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν ἐκίσατ' ὅμιλος
Τερπόμενοι· δοιὼ δ' ἦ κυβιστητῆρε καθ' αὑτὼς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον ἐν μέσσοις.
Ἐν δ' ἐτίθει πολάμοιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἀσπίδι παμφανόωντι ξάκος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεύξε δ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
Τεύξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δ' ἦ χρύσεον λόφον ἧκε·
Τεύξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανῷ κασσιτέροιο.

Quandoque autem rursùs discurrebant per ordines invicem.
Multa verò pulchram choream circumstabat turba
Oblectantes-se: Duo autem saltantes-in-caput inter ipsos
Cantum exordientes agebant-se per medios.
Posuit in eo & fluvii magnum robur Oceani,
Orbem propter extremum scuti affabrè facti.
At postquàm fabricatus erat Scutum magnúmque solidúmque,
Fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore:
Fecit ei & Cassidem validam, temporibus quadrantem,
Pulchram, multo-exornatam-artificio; aureámque Cristam superimposuit:
Fecit ei & Ocreas è ductili stanno.

Ver. 604. Τερπόμενοι· δοιὼ δ' ἦ κυβιστητῆρε καθ' αὑτὼς.] Sic *Odyss.* δ', 15;

Τίς οἱ μὴ δαίνυτο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γήμας ἠδὲ ἕταιρε Μενελάϊ κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δ' ἦ κυβιστητῆρε καθ' αὑτὼς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσον.

Ὁ δ' Ἀρίσαρχος ἐν μόνοις εἰς τὸ τῦ Μενελάϊ συμπόσιον ἐμβαλὼν ὃς ποιῆσαι σίχας, ἢ τ' Ἀχαϊκὴν παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε, ἢ τ' τῦ βασιλέως ζωφροσύνης· ἀλλὰ ἢ τῦ Κρητικὴ χορεῖ τ' αὖθις ἐξέλεγεν, ὅπλεμάν τὰ ποιήματα τ' πρώτων τῶν. "Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν ἐκίσατ' ὅμιλος Τερπόμενοι· δοιὼ δ' ἦ κυβιστητῆρε καθ' αὑτὼς Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσον." Ὡς' ἀνίαπτον γίνεσθαι πανταχόθεν τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τ' ὅτι μόνον ἀναφορᾶς σώζεσθαι. *Athenæus, Lib.* I, *cap.* 27, 28.

Ver. 605. —ἐδίνεον.] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*; atque ita legit *Athenæus*, loco jam citato: Sic etiam legitur, *Odyss.* δ, 19. Al. ἐδίνευν. Quod, ut opinor, nullo modo stari potest.

Ver. 606. Ἐν δ' ἐτίθει πολάμοιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο.]

Hæc inter tumidi late maris ibat imago
Aurea, sed fluctu spumabant cærula cano. *Æn.* VIII, 671.

Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πολύθοος ἐοικώς·
Πᾶν δ' ἄρα σωτῆρε ξάκος πολυδαίδαλον—.
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 314.

Ver. 609, &c. Τεύξε δ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς· Τεύξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,—— Τεύξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανῷ κασσιτέροιο.]

Terribilem cristis galeam flammasque vomentem,
Fatiferumque ensem, loricam ex ære rigentem,
Sanguineam, ingentem: qualis cum cærula nubes
Solis inardescit radiis, longéque refulget.
Tum leves ocreas electro auroque recocto. *Æn.* VIII, 620.

Ibid. —ἀραρυῖαν.] *Deinceps*——.

Ver. 610. —κόρυθα βριαρὴν.] *Al.* κυνέην βριαρὴν.

Ver. 611. —χρύσεον.] Pronuntiabatur χρυσῆν. Nam prima necessariò producitur. Vide suprà ad ν', 523.

Ver. 612. —ἑανῷ.] Vide suprà ad *ver.* 332; & ad γ', 385.

Ver. 613.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Μητρὸς Ἀχιλλῆϊ θῆκε προπάροιθεν ἀείρας.
Ἣ δ', ἴρηξ ὡς, ἆλτο καθ' Οὐλύμπιο νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

At postquàm omnia arma elaborârat inclytus Vulcanus,
Coram matre Achillis posuit sublata.
Illa verò, accipiter tanquam, desiliit ab Olympo nivoso,
Arma coruscantia à Vulcano ferens.

Ver. 615. Ἣ δ', ἴρηξ ὡς, ἆλτο καθ' Οὐλύμπιο.] At Venus æthereos inter Dea candida nimbos
Dona ferens aderat ———.
Æn. VIII, 608.

Ibid. —ἴρηξ.] Δασυύνει μᾶλλον ὁ ἱέραξ, ψιλοῖ δὲ ἰαννικῶς ὁ "ἴρηξ." *Eustath.* Sic *Iliad.* φ', 494; ἦ ῥά θ' ὑπὸ ἴρηκος——.

Ibid. —νιφόεντος.] De hujus vocis proprietate diâ, vide suprà ad μ', 280.

Ver. 616. Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.] *Cod. Harleian.* Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος. Ut suprà *ver.* 137.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ.

Ὑπόθεσις τ῀ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Τ.

Θέτιδ῀ κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα πρὸς Ἡφαίστου, σωσαγωὶ εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως, ἀπόῤῥητον ποιεῖ τ῀ μήνιδ῀, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφὴν δ᾽ ἀνελομένων ἑκείνων, αὐτὸς ἄσιτ῀ ἀγαμείνας ὁπλίζεται, καὶ στρατείαν ἐξάγει ἐπὶ τ῀ πόλεμον. Ὁ δ᾽ ὕστερ῀ τῷ ἵππῳ αὐτοῦ Ξάνθ῀ τ῀ ἐσομβρίου αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμανθάνει· ὧν καὶ ἐπιπλήττει.

Ἐπιγραφαί.

Μήνιδ῀ ἀπόῤῥησις.

Ἄλλως.

Ταῦ δ᾽ ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δι῀ Ἀχιλλεύς.

Ἦ῏Σ μὲν κροκόπεπλ῀ ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὄρνυθ᾽, ἵν᾽ ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν.
Ἡ δ᾽ ἐς νῆας ἵκανε, θεὸ῀ πρὸς δῶρα φέρουσα·
Εὗρε δ᾽ Πατρόκλῳ πεπιθήμενον ὃν φίλον υἱὸν,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι

AUrora quidem croceo-peplo-induta ab Oceani fluentis
Exoriebatur, ut immortalibus lucem ferret & mortalibus.
Illa verò ad naves pervenit à deo dona ferens:
Invenit autem Patroclo circumfusum suum charum filium,
Plorantem stridulè: multi autem circum ipsum socii

Ver. 1. Ἦ῏Σ μὲν κροκόπεπλ῀ ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων Ὄρνυθ᾽.] Oceanum interea surgens Aurora relinquit. *Æn.* IV, 129.
——croceum linquens Aurora cubile. *ibid.* 584.
Vide suprà ad ά, 477.

Ibid. —ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο.] Cod. *Harleian.* ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο.

Ver. 2. Ὄρνυθ᾽.] Vide suprà ad γ, 260.

Ibid. —ἀθανάτοισι.] Similitérque infrà *ver.* 22, ἀθανάτων. Vide suprà ad ά, 398.

Ibid. —φέροι.] Cod. *Harleian.* φέρῃ.

Ver. 3. Ἡ δ᾽ ἐς νῆας ἵκανε, θεὸ῀ πρὸς δῶρα φέρουσα.] Vide suprà ad σ, 615.

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως.] Quâ ratione, Κλαίοντα hîc ultimam producat; item χ῀, *ver.* 39; & ἔχον, *ver.* 43; & χὸ, *ver.* 49; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φδ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμὸν, τῶν μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
Τὼν δ' Ἡφαίστοιο πάρες κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἷ' ὄπποτε τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέδραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἕλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
Ἄντλω εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν·
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.

Lamentabantur: inter hos verò astitit augustissima dearum,
Inque ejus hæsit manu, verbáque fecit, dixitque;
" Fili mi, hunc quidem sinamus, dolentes licèt,
" Jacere, quandoquidem primùm Deorum consilio interfectus est:
" Tu verò à Vulcano allata inclyta arma accipe,
" Pulchra admodùm, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit.
Sic sanè locuta Dea arma deposuit
Ante Achillem: illa verò sonitum-edidere facta-artificiosè omnia.
Myrmidonas verò omnes cepit tremor, neque quis sustinuit
Contrà aspicere, sed territi-diffugerunt: At Achilles
Ut vidit, statim ipsum magis subiit ira; intùs autem ei oculi
Terribilitèr sub palpebris, tanquam flamma, micuerunt:
Oblectabatur autem in manibus tenens dei splendida dona.

Ver. 7. —ἄρα.] *Ut fieri solet*———.

Ver. 8. —ἐάσομεν.] Vide suprà ad δ', 42.

Ibid. —ἀχνύμενοι.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 10. Τὼν δ' Ἡφαίστοιο πάρες κλυτὰ τεύχεα δέξο.]

En perfecta mei promissâ conjugis arte
Munera———. *Æn.* VIII, 612.

Ver. 12. —κατὰ τεύχε' ἔθηκε.] Cod. *Harleian.* κλυτὰ τεύχε' ἔθηκε. Quo modo & in uno MS scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 13. Πρόσθεν Ἀχιλλῆος.] *Al.* Αὐτῷ πρόσθε ποδῶν.

Ibid. —ἀνέδραχε.] De hujusmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 125, & 455.

Ibid. —δαίδαλα.] *Al.* φαίδιμα.

Ver. 16. Ὡς εἶδ', ὥς μιν.] Sic apud *Virgilium*;

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error! *Eclog.* VIII, 41.

Item apud *Theocritum*;

Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μοι κραδίη τὸ μέσον ἦτορ
ἰάφθη. *Idyll.* II, 82.
Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺ κῆρ ἐβλήθη
ἔρωτα. *Idyll.* III, 40.

Ver. 17. —ὑπὸ βλεφάρων.] *Al.* ὑπὸ βλεφάρῃς. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ibid. —ἐξεφάανθεν.] Ita ex duobus MSS edidit *Barnesius. Al.* ἐξεφαάνθη. Utrumque, ut opinor, ferri potest. Vide suprà ad ν', 435, & 617.

Ver. 18. Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.]

Ille deæ donis & tanto lætus honore
Expleri nequit, atque oculos per singula volvit:
Miraturque, interque manus & brachia versat
Terribilem cristis galeam,———. *Æn.* VIII, 617.
Talia, per clypeum Vulcani, dona parentis
Miratur.——— ——— *ibid.* 729.

Quorum priore in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat *Scaliger, Poëtic. Lib* V, *cap.* 3.

Ver. 19.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Φρεσὶν ἧσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσσων,
Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἔπι ἔργα
Ἔργ' ἔμελλ' ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Μῦαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοβύτους ὠτειλάς
Εὐλαὶ ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
Ἐκ δ' αἰῶν πέφανται, κατὰ δὲ χρόα πάντα ζαπείῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τέκνον, μή τοι ταῦτα μελὰ φρεσὶ ζῇσι μελόντων·
Τῶ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγελα φῦλα
Μυῶν, αἳ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους καλέδουσιν.
Ἦν περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
Αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ ἔτ' ἀρείων.
Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.

At poſtquàm mente ſuâ delectatus eſt artificioſa aſpiciens,
Continuò matrem ſuam verbis alatis allocutus eſt;
" Mater mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par
" Opera eſſe immortalium, neque mortalem virum perfeciſſe:
" Nunc verò ego quidem me armabo; ſed perquàm graviter
" Timeo, nè mihi intereà Menœtii fortem filium
" Muſcæ ingreſſæ per ære-inflicta vulnera
" Vermes intùs generent, deturpéntque cadaver;
" (Vita nempè adempta eſt,) inque corpore omnia putreſcant.
Ei autem reſpondit deindè dea Thetis pedes-argentea;
" Fili, nè tibi hæc in animo tuo ſint-curæ:
" Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina
" Muſcas, quæ ſanè viros pugnâ-interfectos comedunt.
" Etſi enim jaceat vel integrum in annum,
" Uſque ei erit corpus incorruptum, aut etiam melius.
" Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis,
" Irâ renuntiatâ Agamemnoni, paſtori populorum,
" Continuò prorsùs ad pugnam armator, induéque fortitudinem.

Ver. 19. —φρεσὶν ἧσιν ἐτάρπετο.] Cod. *Harleian.* φρεσὶν ἧσι τετάρπετο. *Al.* φρεσὶν ἧσιν ἐτέρπετο, & φρεσὶν ἧσί τ' ἐτέρπετο.

Ver. 23. —θωρήξομαι.] Notandus hîc maximè proprius vocis *Mediæ* Uſus. *Me ipſe armabo.* Vide ſuprà ad γ', 168; & ad γ', 141.

Ver. 26. —ἀεικίσασι.] Rectè, ut opinor, cum duplici σ. Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 27. —πέφαται.] Vide ſuprà ad ά, 37; & ad ξ', 164.

Ibid. —ζαπείῃ.] *Al.* σαπείῃ.

Ver. 31. —αἳ ῥά τε.] *Quæ ſcilicèt* ——.

Ver. 32. Ἦν περ.] Cod. *Harleian.* Εἴ περ.

Ver. 33. —τῷδ'.] *Al.* τῷγ'.

Ver. 35. Μῆνιν ἀποειπὼν.] Nullâ ex analogiâ produci poteſt iſtud ó. Pronuntiabatur fortè ἀπειπὼν, vel *apuuveipon.* Vide ſuprà ad ά, 342. *Al.* ἀπαιπὼν. Ita infrà φ', 283;

Οὐ ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσῃ ——.

Et *ver.* 329 ejuſdem libri;

Μή μιν ἀποέρσειε ——.

Ver. 36. —δύσεο.] Vide ſuprà ad έ, 109.

Ver. 39,

Ὣς ἄρα φωνήσασα, μεμὼν πολυθαρσὲς ἐνῆκε.
Πατροκλῶ δ' αὖτ' ἀμβροσίην ἠδ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδον εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, ἠδ ἔχον οἰήια νηῶν,
Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὲν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω χωόμενε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, ἠδ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἔγχεϊ ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
Καδδὲ μετὰ πρώτην ἀγορὴν ἴζον προμολόντες.
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἕλκος ἔχων· ἠδ γὰρ ῥ' ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
Τοῖσι δ' ἀνισάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Sic quidem fata, animos audentissimos immisit.
Patroclo verò ambrosiam & nectar rubrum
Instillavit per nares, ut ei corpus incorruptum esset.
Ibat autem præter littus maris nobilis Achilles,
Horrendùm vociferans, excitabátque heroas Achivos:
Et quicunque etiam anteà navium in cœtu solebant manere,
Quique gubernatores, & tenebant clavos navium,
Et promi-condi apud naves erant, cibi dispensatores:
Et hi tunc sanè ad concionem ibant, quòd Achilles
In conspectum-se-dederat; diù enim pugnâ abstinuerat tristi.
At duo claudicantes ibant Martis famuli,
Tydidésque bellicosus, & nobilis Ulysses,
Hastæ innitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia:
In primâ autem concione consederunt profecti.
At ultimus venit Rex virorum Agamemnon,
Vulnus habens: etenim illum in asperâ pugnâ
Vulneraverat Coon Antenorides æratâ hastâ.
Verùm postquàm omnes congregati sunt Achivi,
Inter eos exurgens locutus est pedibus celer Achilles;

Ver. 39, 40. Στάξε —— Αὐτὰρ.] Codex *Harleianus* inter hos duos versus inserit;

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα.

Ver. 41. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 42. —μένεσκον.] *Manere solebant.* Ita optimè constat Temporum ratio. Vide suprà ad ν', 84; & ad ά, 37.

Ver. 43. —οἰήια.] Cod. *Harleian.* ἰθεῖα.

Ver. 46. —ἐπέπαυτ'.] Ita Cod. *Harleian.* *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 49. —ἕλκεα λυγρά.] *Al.* ἀλγεα λυγρά.

Ver. 53. Οὖτα.] Vide suprà ad ν', 192.

Ibid. Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης.] Suprà λ, 252.

Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
Ἔπλετο, ζοὶ κῆ ἐμοί· ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης.
Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι καλακλάμῳ Ἀρτέμιδος ἰῷ,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
Τῷ κ' ὀλίγοι περ Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμοῦ ὑπομνησάντος.
Ἔκλυε μὲν κῆ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Δηρὸν ἐμῆς κῆ ζῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προλετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς,

" Atride, omninò hoc utique utilius
" Foret, tibi & mihi ; quandò nos quidem dolentes corde,
" Animum-rodente contentione irati fuimus, gratiâ puellæ.
" Hanc debuit in navibus occidisse Diana sagittâ,
" Die illo, quo ego cepi Lyrnessum populatus :
" Tum sanè non tot Achivi mordicùs prehendissent immensum solum,
" Hostium manibus-strati, me iram-fovente.
" Hectori quidem & Trojanis hoc utilius : at Achivos
" Diù meæ & tuæ contentionis memores-fore puto.
" Sed ea quidem antè-acta-esse finemus, dolentes licèt,
" Animo in pectoribus nostro domito necessitate.
" Nunc verò ego sanè impono-finem iræ, neque omninò me par est
" Pertinacitèr usque irasci : sed age ocyùs
" Hortatibus-concita ad prælium comantes Achivos,

Ver. 56. Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι.] Σωάλων δ' [Ὀμηρ.] αὐτὰς [*Agamemnonem & Achillem*] εἰς ταυτὸν ἀλλήλοις ὁπὶ τ' ἐκκλησίας μελαμελεσθαι· τὸ μὲν τ' Θέτιδ. ἐκδοῶνλα, "Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τὸ δ' ἀμφοτέρησιν ἄρειον "Ἔπλετό σοι καὶ ἐμοὶ," εἶτα ἐπαρρόμενον τῇ περφάσῃ τ' ἀπειθείας καὶ ἀπαριθμούμενον τὰς ὀκ τ' μήνιδ. συμφορὰς· τὸ βασιλέα δ' αἰτιώμενον Δία, καὶ μοίρας, καὶ Ἐριννύν· δοκεῖ μοι διδάσκειν, ὥσπερ ἐν δράμαλι, (τοῖς περκειμένοις ἀνδράσιν οἷον εἰκόσι χρώμενος,) ὅτι χρὴ τὰς μὲν βασιλέας μηδὲν ὕβρει περαίνειν, μηδὲ τῇ δυνάμει χρᾶσθαι πρὸς ἅπαν, μηδὲ ἐφιέναι τῷ θυμῷ καθάπερ ἵππῳ, θρασεῖ χήτει χαλινὸν, καὶ μνιόχῃ φερομένῳ· παραινεῖν δ' αὖ τοῖς στρατιώταις, εὐπροφίαν βασιλικὴν μὴ δυσχεραίνειν, φέρειν δ' εὐκόλως καὶ πράως τὰς ὑπολιμώσεις, &c. *Julian. Imperat. Orat.* II ; *sub initio.*

Ibid. —ἦ ἄρ τι τόδ'.] *Al.* ἦ ἄρα τύγ'.

Ver. 57—65. —ἀχνυμένω —— ἀχνύμενοι.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 58. Θυμοβόρῳ ἔριδι.] Cod. *Harleian.* Θυμοδόρῳ ἔριδ.

Ver. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι καλαχλάμῳ Ἀρτέμιδος.] Ὅτι δ' οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι τῆς γυναικῶν Ἀρτέμιδι ἐδόκουν ἀναιτίαις, ὡς οἱ τῶν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχοῦ λέγει ὁ Ποιητής. *Eustath.*

Ver. 60. —Λυρνησσὸν.] Πόλις τ' Ὑποπλακίας Θήβης τ' Κιλικίας. *Schol.*

Ver. 61. —ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.] Vide suprà ad β', 418.

Ver. 62. —ὑπομνησάντος.] Vide suprà ad ι', 426.

Ver. 65. —προλετύχθαι.] Δοκοῦντα προγεγονέναι· *Schol. inedita* in Codice *Harleiano*, ad σ', 112.

Ibid. —ἐάσομεν.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 67. Νῦν δ' ἤτοι.] Cod. *Harleian.* Νῦν δή τοι.

Ver. 69. Ὄτρυνον πόλεμόνδε.] Vide suprà ad γ', 44.

Ibid. —κορυθαιόλους.] Vide suprà ad ν', 310.

Ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών,
Αἴκ' ἐθέλωσ' ὀπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω
Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἠμελέροιο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μείων ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Τοῖσι δ' ἂρ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἑσσάστω μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
Ὑποβάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ὀπισάμβονά περ ἐόντα.
Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
Ἢ εἴποι; βλάβεν δέ κε, λιγὺς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σώεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.

70 "Ut adhuc etiam Troüm periculum-faciam obvius profectus,
" Num velint apud naves pernoctare: ſed aliquem puto
" Libentèr ipſorum genu flexurum eſſe, qui quidem effugerit
" Ardenti è prælio *fugatus vi* haſtæ noſtræ.
Sic dixit: Lætati autem ſunt benè-ocreati Achivi,
75 Iræ cùm renunciâſſet magnanimus Pelides.
Inter hos autem locutus eſt & rex virorum Agamemnon,
Ex-eo-ipſo-loco, à ſede, neque in medios prodiens ſtabat;
" O amici, heroës Danai, famuli Martis,
" Stantem quidem decet *vos* audire, neque convenit
80 " Interpellare: grave enim, peritus licèt quis ſit.
" Virorum autem in magno tumultu quomodo quis audire poſſit,
" Vel dicere? Impeditur autem, canorus licèt concionator.
" Ad Pelidem quidem ego orationem-dirigam: ſed vos cæteri
" Intelligite, Argivi, ſermonémque diligentèr cognoſcite quiſque.

Ver. 70. —ἀντίος ἐλθών.] *Al.* ἀντίον ἐλθών.

Ver. 72. Ἀσπασίως.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid. —γόνυ κάμψειν.] Recentiorum nonnullos hanc phraſin de *ſubmiſſione* & *ſupplicatione* accepiſſe teſtatur *Euſtathius*. Mirè autem *Barneſius*; " *Libentèr in genua ſe* " *ſubmiſſurum, Deo gratias agentem, quòd* " *evaſerit.*" Meliùs *Porphyrius*; Οἱ φεύγοντες, τέλαμβον ἔχουσι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθήμενοι, κεκαμμένον. Ἀσπασίως δέ, φησι, καθεδεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τῶν πολέμων· ὃς ἂν ἀναπαύσῃ ἑαυτὸν, καὶ τὰ σκέλη, ἐκ τῆς συντόνου τῆς φυγῆς δρόμου καθίσας. *Quæſt. Homeric.* 22.

Ver. 77. —ἐν μέσοισιν ἀναστάς.] *Al.* ἐν μέσοισι παραστάς.

Ver. 79. Ἑσσάστω μὲν καλὸν ἀκουέμεν.] Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλῃ θορυβεῖσθαι, ἐκ αὐτῶν γεγονὼς φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυτῷ προκαλασκευάζει, λέγων δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ ἀκούεσθαι· ἔνιοι δὲ καθεζόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα νόησαν δημηγορεῖν. *Schol.* MSS apud *Barneſium.* Ἀρίσταρχος ἀνήθη παραλείπειν ἐχεῖνο τὸ λόσον· ὡς, διὰ τὸ τελεσθῆναι, τῷ Ἀγαμέμνονι συγχωρεῖν ἀξιοῦντα, εἰ καθήμενος λέγοι· λέγουσι δὲ, διὰ τοῦτο ἀνέθηκε τὸ, " Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσοισιν ἀναστάς." Ἀπαραίτητος δὲ παραίτησις· οὐ γὰρ τὸ πόδα τέτρωται, ἀλλὰ τὴν χεῖρα· ὅτως δὲ τέτρωται, ὥστε μικρὸν ὑστερῆσαι αὐτὸν ἀποσφάτιει τὸ κάπρου. Ἐὰν παρακαθήμενος δὲ ὁ σίγων ᾖ, τὸ, " Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης," ἀκουσόμεθα, ἐκ τῆς τοῦ λόγου σειρᾶς· ὡς ἐν ἐκείνοις ὕλα λέγειν αὐτὸν, ἢ οὐκ ἐν μέσῳ τῷ πολίθει. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 23. Τινὲς τῶν ἑαυτοῦ ἑταίρων ἐπελείπεσθαι τὸν λόγον ἔφασαν· ἢ ὑπόρρημα λαβόντες αὐτὸν ἐξαίρετον φασὶ τὸ εὐσταθῶς ἢ ἡσύχως· ἵνα λέξῃ, ὅτι δεῖ μετὰ ἡσυχίας ἀκούειν. *Euſtath.*

Ver. 80

Πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠερόφοιτις Ἐρινύς,
Οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
Ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλῆϊ γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς μοῖρ' πάντα τελευτᾷ.
Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾷ,
Οὐλομένη, τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' ἄδῃ
Πίλνατ', ἀλλ' ἄρα ἧγε καθ' ἀνδρῶν κράατα βαίνῃ,
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κῆ δ' ἕν ἕτερόν γε πέδησε.
Καὶ γὰρ δὴ νύ ποθε Ζῆν' ἄασατο, τόν περ ἄριστον
Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὴν
Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋσθενέουσ' ἐνὶ Θήβῃ.
Ἦτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·

"Sæpè jam mihi hunc Achivi sermonem dixerunt,
"Et mihi convitiari-soliti-sunt: ego autem non in-causâ sum,
"Sed Jupiter, & Fatum, & per-tenebras-vagans Erinnys,
"Qui mihi in concione menti injecerunt sævam noxam,
"Die illo, quo Achillis præmium ipse abstuli.
"Sed quid facerem? Deus omnia perficit.
"Veneranda *nempè* Jovis filia Ate, [*Noxa*,] quæ omnes noxâ-afficit.
"Pernicioſa: hujus quidem molles pedes; non enim ad solum
"Appropinquat, enimverò illa per virorum capita incedit,
"Lædens homines: alterum enim saltem *concertantium* malo-irretit.
"Etenim jam olim Jovem læsit, quem tamen potentissimum
"Hominum & deorum dicunt esse: sed sanè etiam hunc
"Juno, fœmina licèt, dolis decepit,
"Die illo, quo erat vim Herculeam
"Alcmena paritura pulchris-cinctâ-muris in Thebe.
"Ille sanè glorians dixerat inter omnes deos;

Ver. 85. —δή.] Vide suprà ad ξ', 433.

Ver. 86. —νεικείεσκον.] Vide suprà ad ver. 42; & ad β', 221.

Ibid. —ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι, ἀλλὰ Ζεὺς.] Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacænæ
Culpatusve Paris; verùm inclementia Divûm
Has evertit opes, ——— *Æn.* II, 601.
Fati ista culpa est ———
Senec. OEdip. ver. 1019.

Ver. 91 & 129. —ἀᾷ.] Vide suprà ad ι, 116.

Ver. 92. —τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες.] Ὅμηρος Ἄτην θεὸν τε φησὶν εἶναι καὶ ἁπαλὴν· τὰς γὰρ πόδας αὐτῆς ἁπαλὰς εἶναι λέγων· "—τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' ἄδῃ "Πίλνατ', ἀλλ' ἄρα ἧγε καθ' ἀνδρῶν κράατα "βαίνῃ." Καλῶς δέ μοι δοκεῖ τεκμηρίῳ τὴν ἁπαλότητα δηλοῦν τὸ μὴ σκληρῷ βαίνῃ, ἀλλ' ὅτι μαλθακῷ. *Plato in Convivio.*

Ibid. —τῇ μέν.] Cod. *Harleian.* τῇ μέν. Atque ita in uno MS scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 93. —ἀλλ' ἄρα ἧγε.] De hujusmodi syntaxeos elegantiâ & venustate, vide suprà ad γ', 409.

Ver. 94. —κῆ δ' ἕν ἕτερόν γε πέδησε.] Ἕνα γέν τινα ἕβλαψεν, ὅτε μὴ πολλούς. *Schol.* Malè. Vox enim ἕτερον hoc sensu accipi nullo modo potest. *Eustathius* rectè exponit, τὸ ἐριζόντων τὸ ἕτερον.

Ver. 95. Καὶ γὰρ δὴ νύ ποθε Ζῆν' ἄασατο.] *Al.* Καὶ γὰρ δὴ νύ ποθε Ζῆν' ἀάσατο. *Al.* Καὶ γὰρ δή ποθε Ζῆν' ἀάσατο. Legendum fortassè Καὶ γὰρ δή ποθε Ζῆν' ἀάσατο. Vide suprà ad λ', 340.

Ver. 98. —βίην Ἡρακληείην.] Vide suprà ad ν', 758.

Ver. 99. —ἐϋ στεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Καλαὶ τειχισμένῃ, μεγαλοχώρους, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου οὕτω τειχισθῆναι. *Schol.*

Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοί, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει·
Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικλυτὸς ἔσσεται ἀνάξει,
Τῶν ἀνδρῶν γυεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
Τὸν δὴ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ψεύσῃσεις, δ' αὖτε τέλος μύθῳ ὑποθήσεις.
Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
Ἦ μὲν τ' πάντεσσι περικλυτὸς ἔσσεται ἀνάξειν,
Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γυέθλης.
Ὣς ἔφατ· Ζεὺς δ' ὅτι δολοφροσύνῃσιν ἐνόησεν,
Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὴ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Καρπαλίμως δ' ἵκεθ' Ἄργος Ἀχαϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ἤδη
Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·
Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱὸν, ὁ δ' ἕβδομος εἰσήκει μείς·
Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε, καὶ ἡλικόμωλον ἐόντα·
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, κέλετο δ' Εἰλειθυίας.
Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Διὶ Κρονίωνα προσηύδα·

" Auſcultate mihi, omnéſque dii, omnéſque deæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Hodiè virum in-lucem partuum-doloris-præſes Ilithya
" Edet, qui omnibus finitimis imperabit,
" Eorum hominum ex genere, qui ſanguine ex meo ſunt.
" Hunc verò dolos-meditans allocuta eſt veneranda Juno;
" Mentieris, neque finem tandem ſermoni impones.
" Eja autem age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jusjurandum,
" Reverà eum omnibus finitimis imperaturum,
" Quiſquis die hoc ceciderit intra pedes mulieris
" Eorum hominum, qui tui ex ſanguine ſunt generis.
" Sic dixit: Jupiter autem neutiquàm fraudem ſenſit,
" Sed juravit magnum juramentum, deindè verò magnum malum-accepit.
" Juno autem impetu-facto reliquit verticem Olympi,
" Statimque pervenit Argos Achaïcum, ubi utique nôrat
" Generoſam uxorem Stheneli Perſeïdæ.
" Ea verò geſtabat-utero charum filium, ſeptimo ineunte menſe:
" Eduxit autem in-lucem, nondum licèt aſſecutum juſtum-menſium-numerum;
" Alcmenæ verò inhibuit partum, repreſſitque Ilithyas:
" Ipſa autem renunciatura *factum*, Jovem Saturnium allocuta eſt;

Ver. 102. —ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει.] *Al.* ἐνὶ στήθεσι κελεύει.

Ver. 105. —εἴ θ'.] *Qui ſcilicèt*——.

Ver. 106. Τὸν δὴ δολοφρονέουσα προσηύδα.] ——ſimulatâ mente locutam. *Æn.* IV, 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε.] *Sin ita reverà ſtatuiſti, age, &c.* Vide ſuprà ad ι, 167.

Ver. 113. —ἀάσθη.] Similitérque infrà *ver.* 136, ἀάσθω. Vide ſuprà ad ι, 116.

Ver. 114. Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο.] Vide ſuprà ad ξ', 225.

Ver. 115. —ἔνθ' ἄρα.] *Ubi videlicèt*—.

Ver. 117. —εἰσήκει.] Vide ſuprà ad δ, 434, 492; & ad ά, 37.

Ver. 120. —Κρονίωνα.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ά, 265 & 397.

Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
Σὸν γνύος· ἄ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
Ὣς φάτο· τὴ δ' ἄχος ὀξὺ κατ' φρένα τύψε βαθεῖαν·
Αὐτίκα δ' εἵλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
Χωόμενος φρεσὶν ἦσι, κὴ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
Μήποθ' ἐς Οὔλυμπόν τε κὴ οὐρανὸν ἀστερόεντα
Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
Ὣς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
Τὴν αἰεὶ στενάχεσκ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῴτο,
Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ὣς κὴ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Ἀργείους ὀλέεσκεν ὀπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ἣ πρῶτον ἀάσθην.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μοι φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

" Jupiter pater, rutili-fulminis-miſſor, rem quandam tibi in mentem ponam:
" Jamjam vir natus eſt nobilis, qui Argivis imperabit,
" Euryſtheus, Stheneli filius Perſeïdæ,
" Tuum genus: non ei indignum *eſt* imperare Argivis.
" Sic dixit: Eum verò dolor acutus in mente feriit profundâ:
" Illicò autem corripuit Aten capite nitentibus-capillis-ornato,
" Iratus animo ſuo, & juravit firmum juramentum,
" Nunquam in Olympúmque & cœlum ſtellatum
" Rediturum Aten, quæ omnibus noxam-infert.
" Sic fatus, projecit à cœlo ſtellato,
" Manu circumrotatam: ſtatim autem pervenit *ea* ad opera hominum.
" Hujus operâ ſemper ingemiſcebat *is*, quandò ſuum charum filium videret,
" Opus indignum ſuſtinentem, ſub Euryſthei laboribus.
" Sic & ego, quandò nempè ingens pugnam-expeditè-ciens Hector
" Argivos perdebat ad puppes navium;
" Non poteram obliviſci noxæ, quâ ſemel læſus fueram.
" At poſtquàm noxam-accepi, & meam mentem eripuit Jupiter,

Ver. 122. —γέγον'.] Vide ſuprà ad ά, 37.
Ver. 126. —λιπαροπλοκάμοιο.] *Al.* λιπαρεθεπλεκάμοιο.
Ver. 128—130. —ἀστερόεντος —— ἀστερόεντα.] Vide ſuprà ad ό, 371.
Ver. 131. —περιστρέψας.] Cod. *Harleian.* περιτρέψας.
Ver. 132—135. —στενάχεσκ' ——ὀλέεσκεν.] Vide ſuprà ad *ver.* 42; & ad ν, 84.
Ver. 133. Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.]

——ut duros mille labores
Rege ſub Euryſtheo, fatis Junonis iniquæ,
Pertulerit——. *Æn.* VIII, 191.

Ibid. —ὑπ' Εὐρυσθῆος.] *Al.* πρὸς Εὐρυσθῆος.
Ver. 134. —κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.
Ver. 135. —ὀλέεσκεν.] Cod. *Harleian.* ὀλέκεσκεν.
Ver. 137. Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μοι φρένας ἐξέλετο Ζεύς.] Poſt hunc verſum, alium ex *Euſtathio* inſerit *Barneſius*;

" Ἢ οἴνῳ μεθύων· ἢ μ' ἔβλαψαν θεαὶ αὐτοί· "

qui tamen hoc in loco non ſatis aptè cohæret. Vide ſuprà ad ί, 119.

Ἀψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' ἴρσο πολεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ὑπόμεινον, ἐπειγόμενός περ ἀρητῦ·
Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἕλονται,
Ὅσσ', ὄφρα ἴδηαι, ὁ τοι μενοεικέα δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ὑπιεικές,
Ἧτ' ἐχέμεν, πάρα σοι· νῦν ὔ μνησώμεθα χάρμης
Αἶψα μάλ'· ἀ γὰ χρὴ κλοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
Οὐδὲ διαλέγδειν· ἔτι γὰ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
Ὡς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται
Ἔγχει χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Μηδ' ὕτως, αἰχμητὰ περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

" Iterùm volo placare, daréque infinita dona.
" At exurge ad pugnam & cæteras excita copias:
" Dona autem ego ipse omnia præbebo, quæcunque tibi profectus
" Heſternus in tentoriis promiſit nobilis Ulyſſes.
" Sin vis, expecta, feſtinans licèt ad certamen;
" Dona autem tibi miniſtri, meâ ex nave ſumpta,
" Ferent, ut videas, quòd tibi animum-placantia dabo.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Atride glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon,
" Dona quidem ſi vis præbere, ut æquum eſt,
" Vel retinere, in tuâ poteſtate eſe: nunc verò recordemur prælii
" Statim prorsùs; non enim decet verbis-tempus-terere hic manentes,
Neque moras-trahere: Adhuc enim magnum opus infectum:
" Ut aliquis utique rursùs Achillem inter primos videat
" Haſtâ æreâ Trojanorum perdentem phalangas.
" Sic verò & aliquis veſtrûm memor cum viro pugnet.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt abundans-conſiliis Ulyſſes;
" Nè tamen ſic, ſtrenuus licèt ſis, deo-ſimilis Achille,

Ver. 138. Ἀψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.] Τῆς Βρισηΐδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτλιν ἀναφέρων ὁ Ἀριστάρχειος, ὅμως " Ἀψ ἐθέλῃ ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄ-" ποινα." Καὶ γὰρ τὸ δεῦρο, τῇ μὴ καταφρονοῦντος ἐστί· καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἀδικήσας, ἔλυσε τὴν τοῦ ὀλιγωρίας δόξαν. *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 139. —ὄρνυθι.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 145. —πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide ſuprà ad α', 43 & 58.

Ver. 148. Ἧτ' ἐχέμεν, πάρα σοι.] *Al.* Εἴτ' ἐχέμεν, παρά σοι. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 150. —ἔτι γὰ μέγα ἔργον ἄρεκτον.] Ἤτοι περὶ τὸν Πατρόκλου ταφὴν λέγει, ἢ τὸ ὅλον τοῦ πολέμου ἀναιρέσεως. *Schol.* Rectiùs autem hoc in univerſum de bello nondum confecto dictum intelligas.

Ver. 153. Ὡς δέ τις.] *Al.* Ὧδέ τις.

Ver. 155. —θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ.] Vide ſuprà ad β', 623.

Ver. 157.

Νήσιας ὄτρυνε περὶ Ἴλιον ἦας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίζον χρόνον ἔσαν
Φύλοπις, οὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
Ἀνδρῶν, ἐν ᾧ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
Ἀλλὰ πάσασθε ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἀκμὴν σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
Ἀλλά τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἥδε κιχάνῃ
Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
Θαρσαλέον νύ οἱ ἧπαρ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
Πρὶν κάμνῃ, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὁπλέσθαι· τὰ δ' δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Οἰσέτω ἐς μέσσον ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δ' φρεσὶ ζῆσιν ἰανθῇς.

" Jejunos impelle ad Ilium filios Achivorum
" Cum Trojanis pugnaturos: quia non *in* exiguum tempus erit
" Certamen, poſtquàm primùm congreſſæ-fuerint phalanges
" Virorum, Deúſque inſpiraverit animos utriſque.
" Sed veſci jube velocibus in navibus Achivos
" Cibo & vino; hoc enim, robur eſt & vis.
" Neque enim vir totum diem uſque ad ſolem occidentem
" Expers cibi poterit contra *hoſtem* pugnare.
" Licèt etenim animo utique prompto-ſit ad pugnandum,
" Tamen ſimul ſenſim membra gravantur, & occupant *eum*
" Sitiſque & fames, noxámque-trahunt genua eunti.
" Qui verò vir vini ſatur & cibi,
" Cum viris hoſtibus totam diem pugnat,
" Audens omninò ei animus in præcordiis, neque quicquam membra
" Priùs defatigantur, quàm omnes recedant à pugnâ.
" Sed age, populum quidem dimitte, & jentaculum jube
" Inſtrui: dona autem rex virorum Agamemnon
" Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi
" Oculis videant, túque animo tuo lætêris.

Ver. 157. —μαχεσσομένους.] *Al.* μαχησομένους. *Al.* μαχησόμενοι.

Ver. 159. —πνεύσῃ.] *Al.* πνεύσει.

Ver. 165. —βαρύνεται.] *Victorius, Var. Lect. lib.* XXXVIII, *cap.* 21, ait, ex vetere Scholiaſte, hoc vocabulum unum eſſe eorum, quæ σημασίαν ἀναγλεγάτιον ἔχουσι, & appellantur ἀναμίλλητα; quibus, omni contentione adhibitâ, melius nihil aptiuſque excogitari poſſit.

Ver. 167. —κορεσσάμενος.] *Quum ſe ipſe ſaturaverit.* Vide ſuprà ad *ver.* 23, & ad γ', 141.

Ver. 171. —σκέδασον.] Vide ſuprà ad ά, 140. Cæterùm Codex *Harleianus* hic legit κεδασον.

Ver. 174. —σὺ δ' φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* σὺ δ' φρεσὶν ᾗσιν ἰανθῇς.

Ὀμνύέτω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναςὰς,
Μήποτε τ' ἐὸνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἥ, θέμις ἐςὶν, ἄναξ, ἥτ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν.
Καὶ ἤ σοι αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἱλαος ἔςω.
Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαῖτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρέσαθω
Πιείρη, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃθα.
Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
Ἔσσεαι· ὃ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
Ἄνδρ' ἀπαρέσσαθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων·
Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τ' μῦθον ἀκούσας·
Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
Οὐδ' ἐπιορκήσω, πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρηος,
Μιμνέτε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
Κεκριμένους κούρους ἀρίστους παναχαιῶν,

"Juret autem tibi jusjurandum, inter Argivos ſurgens,
"Nunquam hujus cubile aſcendiſſe ſe, vel miſtum-fuiſſe,
"Quà mos eſt, Rex, & virorum & mulierum.
"Quin & tibi ipſi animus in præcordiis placidus ſit.
"Ac deindè te convivio in tentoriis conciliet
"Lauto, ut nè quid juris mutilum habeas.
"Atride, tu verò deindè æquior & in alium
"Eris: Haudquaquàm enim indignè-ferendum, regem
"Virum placare, quandò quis prior injuriam-fecerit.
Illum verò viciſſim allocutus eſt rex virorum, Agamemnon;
"Gaudeo tuo, Laërtiade, hoc ſermone audito:
"Rectè enim & ordine omnia cbiiſti & enumerâſti.
"Hæc ſanè ego volo jurare, jubétque me animus,
"Neque pejerabo, per deum: Sed Achilles
"Maneat hîc eoúſque ſaltem, feſtinans licèt ad-certamen;
"Manete & alii omnes congregati, donec dona
"E tenteriis venerint, & fœdera fida ferierimus.
"Tibi verò ipſi hoc ego præcipio, & jubeo, *ô Ulyſſes*,
"Delectis juvenibus primoribus univerſorum-Achivorum,

Ver. 177. Ἥ, θέμις ἐςὶν.] Deeſt hic verſus in Codice *Harleiano*.

Ver. 180. —ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃθα.] Ἵνα μηδὲν ἐλλίπῃ τῆς ὀφειλόντων πρὸς σὲ δικαίως τυγχάνειν. *Schol.*

Ver. 182. —ὃ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα Ἄνδρ' ἀπαρέσσαθαι.] Ἀμφίβολον, διὰ τ' αἰτιατικήν· ἔστι δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ βασιλέως· ὃ νεμεσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἄνδρα βλάψας ἢ τ' ἀδικίας προπάρξας, ἀπαρέσῃ αὐτόν. ἔστι δὲ τὸ ἀπαρέσαθαι, τὸ τ' ἀρῆς ἐπᾶραι· ἢ ὅτι τ' βλάβης ἀπαλλάξαι, ἢ ἐξιλάσασθαι. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 19. Ubi Editiones quidem *Porphyrii*, "βασιλῆι," habent; ipſe autem, "βασιλῆα," legiſſe videtur.

Ver. 183. —ἀπαρέσσαθαι.] *Barneſius* legendum conjicit ἐπαρέσσαθαι.

Ver. 188. —πρὸς δαίμονος.] *Al.* πρὸς δαίμονας.

Ver. 190. —ὄφρα κε δῶρα.] *Al.* εἰσόκε δῶρα.

Ver. 191. —ἔλθωσι.] *Al.* ἔλθῃσι.

Ver. 193. Κεκριμένους κούρους.] Vide ſuprà ad α', 309, 314, 338; & ad ζ', 434.

Ibid.

Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
Χθιζὸν ὑπέσημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Κάπρον ἑτοιμάσατω τεμέειν Διΐ τ', Ἠελίῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Ἀλλοῖ πέρ κε μᾶλλον ὀφέλλεις ταῦτα πένεσθαι,
Ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
Καὶ μήν οἱ τόσσον γε ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι·
Νῦν δ' οἱ μὲν κεῖνται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
Ὑμεῖς δ' ἐς βρῶσιν ὀτρύνετον· ἦ τ' ἂν ἔγωγε
Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
Νήϊας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
Πρὶν δ' ἕπος ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
Οὐ πόσις, ἐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνειῶτος,
Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ

" Dona meâ à nave afferto, quot Achilli
" Heri polliciti-ſumus *nos* daturos eſſe, adducitóque mulieres.
" Talthybius autem mihi ocyùs per caſtra lata Achivorum
" Aprum quæſitum-apparet mactandum Jovique, Solique.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Atride, glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon,
" Aliàs certè potiùs debetis hæc procurare,
" Quandò aliqua pòſt-ceſſatio à pugnâ fuerit,
" Et martius ardor non tantus ſit in pectoribus meis:
" Nunc verò illi quidem jacent confoſſi, quos domuit
" Hector Priamides, quandò ei Jupiter gloriam præbuit;
" Vos autem ad cibum urgete: Ego ſanè omninò
" Nunc quidem hortarer pugnam-inire filios Achivorum
" Jejunos, impaſtos; ut verò ſol occiderit,
" Parare magnam cœnam, poſtquàm ulti eſſemus contumeliam.
" Antè verò nequaquàm mihi quidem meum per guttur demittetur
" Nec potus, neque cibus, ſodale mortuo,
" Qui mihi in tentorio confoſſus acuto ære

Ibid. —κρέηας ἀρίστους.] Καὶ Ὅμηρος ὃ τὰς νέας κατάλογώτας [κρέητας] περιηγόρευσε· " Κεκλόμην κρέητας ἀρίστους πανταχαι- " ῶν——" Καὶ πάλιν [infrà *ver.* 248,] " —δῶρα φέρον κρέητες Ἀχαιῶν." *Strabo. Geograph. Lib.* X.

Ver. 194. Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν.] *Strabo*, loco jam citato, legit; Δῶρα θοῆς παρὰ νηὸς ἐνεγκεῖν. *Al.* ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεγκέμεν.

Ver. 197. —ἑτοιμασάτω.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 200. —ταῦτα.] *Al.* πάντα.

Ver. 202. —ἦσιν.] Cod. *Harleian.* εἶσιν.

Ver. 204. —Πριαμίδης.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 205. —βρῶσιν ὀτρύνετον.] Quâ ratione, βρῶτιν, hîc ultimam producat; item ὑιὲ, *ver.* 216; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 208. Τεύξεσθαι.] *Al.* Τεύξασθαι.

Ibid. —τισαίμεθα.] Vide ſuprà ad ό, 116; & ad ν', 339.

Ver. 210. —τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 212,

Κεῖ), ἀνὰ πρόθυρον τελαμμένῳ· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μύρον)· τό μοι ὄτι μεγὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
Ἀλλὰ φόνῳ τε, καὶ αἵματι, καὶ δηΐῳ σθένει ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
Ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήμασί κεν προβαλοίμην
Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γεγόμεν, καὶ πλείονα οἶδα·
Τῷ τοι ὑπὸ πλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
Αἶψά τε φυλόπιδος πέλει) κόρος ἀνθρώποισιν,
Ἧσε πλείσιον μὲν καλάμιον χθονὶ χαλκὸς ἔχυεν·

" Jacet, in veſtibulum *pedibus* converſis; circùm autem ſocii
" Lugent: Ideò mihi neutiquam in mente hæc curæ ſunt,
" Sed cædéſque, & ſanguis, & gravis gemitus virorum.
Illum verò reſpondens allocutus eſt abundans-conſiliis Ulyſſes;
" O Achille, Pelei fili, longè fortiſſime Achivorum,
" Præſtantior es me & fortior non parùm quidem
" Haſtâ, ego verò te prudentiâ utique ſuperavero
" Multùm; prior etenim natus ſum, & plura cognovi:
" Itaque tibi acquieſcat animus verbis meis.
" Statim prorsùs pugnæ fit ſatietas hominibus,
" Cujus plurimam quidem ſtipulam in terram æs fundit;

Ver. 212. —ἀνὰ πρόθυρον.] *Al.* ἀνὰ προθύρεσι.

Ver. 213. —τό μοι ὄτι.] *Barneſius* in uno MS ſcriptum repperit, τῷ μοι ὅτε. Vide ſuprà ad μ', 9.

Ver. 213—224. —μέμηλεν —— τέτυκ).] Si μεμήλει —— τέτυκτο dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad α, 37.

Ver. 214. —φόνῳ τε, καὶ αἵματι, καὶ ἀρηΐῳ σθένει.] Vide infrà ad ω, 548.

Ibid. —φόνῳ.] Cod. *Harleian.* Πόνῳ.

Ver. 216. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ.] Pronuntiabatur Πηλῶς. *Barneſius* edidit Πηλῆος υἱέ. Nec malè; cum Πηλῆος ſit vox *Ionica*, & υἱὸς alibi priore correptâ occurrat;

Ἕκλος υἱὲ Πειάμοιο —— *Il.* ν, 47.
——Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος. ε, 575.

Vide ſuprà ad ν, 103; & ad ο, 24. Cæterùm in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius*, Πηλέος υἱέ. Quod & ipſum ferri poſſet, pronuntiando ſcilicèt Πηλῶς.

Ver. 217. Κρείσσων εἰς ἐμέθεν.] Ὅρα τὸ ἀξίωμα τῆς βουλῆς, καὶ τί ἑαυτὸν καίριον καὶ ἀνεμέσητον ἔπαινον. *Euſtath.* Ἐπιτίμησις —— ἔστι πικρὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ δι' ὑπορρήτων λυπηρὰ παραίνεσις. Διὰ τοῦτο καὶ προοίμιον αὐτῷ μαχητὸν ἔστι· " Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ " φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ Ἔγχει· ἐγὼ δέ κε " σεῖο νοήμασί γε προβαλοίμην· Πολλὸν ἐπεὶ " πρότερος γεγόμεν καὶ πλείονα οἶδα." Αὐτὸ τὸ προοίμιον τῆς χρήσεώς ἐστιν ἀρχή, Μὴ παῦε θάρρει τῇ ἀνδρείᾳ τῇ σαυτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐλέγχεις αὐτὸν τὸ μηδὲν εἶναι· ἀλλ' ἄκρε παρ' ἀνδρὸς ἐμπείρου καὶ ὀπτῆρος ἐν πάσης πραγμάτων. —— Ἐπειδὴ τίνων ταῦτα πικρά ἐστι, καὶ ὀπτίμησιν ἔχει, εἰκότως παραβολῇ [*ver.* 221 &c] τὸ πικρὸν τῆς ὀπτιμήσεως ἀσφαλὲς ἐποίησεν. *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, § 9, *in fine.*

——— Tibi dextera bello
Utilis; ingenium eſt, quod eget moderamine noſtri.
Ovid. Metam. Lib. XIII, *ver.* 361.

Ver. 218. —νοήμασί κεν.] Cod. *Harleian.* νοήμασί γε. Atque ita legit *Dionyſius Halicarnaſſenſis* loco jam citato. Quæ & proba Lectio.

Ver. 221. Αἶψά τε φυλόπιδος.] *Al.* Αἶψά κε, & Αἶψα δὲ. Ὅρα —— ὡς ἀπαθὴς καὶ ἀλύπως εἰπεῖν πρὸς τὴν ἐν πολέμῳ τελειοτάτην πρόθεσιν, ὡς πρὸς πυρὸν συκομιδὴν ποιεῖ τὸν λόγον, λέγων· " Αἶψά τε φιλόπιδος " [φυλόπιδος] πέλει) κόρος ἀνθρώποισιν, " Ἧς τε πλείσιον μὲν καλάμιον χθονὶ χαλ- " κὸς ἔχυεν· Ἅμητος δ' ὀλίγις." *Ariſtid. Quintilian. de Muſicâ, Lib.* II.

Ver. 222. Ἧσε πλείσιον.] *Heraclides Ponticus* legit Ὡς ὅτε πλείσιον.

Ibid.

Ἀμηλὸς δ' ὀλίζις, ἐπὶω κλίνῃσι τάλαντα
Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Γαστέρι δ' ὅπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς·
Λίην γὰρ πολλοὶ κὴ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
Πίπτουσι· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καθαπτέιν, ὅς κε θάνῃσι,
Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.
Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο πρὸς συφεροῖο λίπωνται,
Μεμνῆσθαι πόσιος κὴ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ,
Ἐσσάμενοι χροὶ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλῃ
Λαῶν ὀτρυντὼ πολιδέγμενος ἰχαναάθω.
Ἥδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔασε, ὅς κε λίπῃσι
Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐλείομεν ὀξὺν ἄρηα.
Ἦ, κὴ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θοάντά τε, Μηριόνην τε,

" Messis autem perexigua, postquàm inclinet lances
" Jupiter, qui hominum arbiter pugnæ est.
" Ventre verò haudquaquàm licet mortuum lugere Achivos:
" Admodùm enim multi & crebri diebus omnibus
" Cadunt: quandò igitur quis respirare poterit à dolore?
" Sed oportet eum quidem sepelire, quicunque mortuus sit,
" Patientem animum habentes, diem unam defletum.
" Quotquot verò pugnæ horrendæ superfuerint,
" Meminisse potûs & cibi, ut adhuc acriùs magis
" Viris *cum* hostibus pugnemus indesinentèr usque,
" Induti corpus ære indomito: neque quis aliâ
" Copiarum cohortatione expectatâ subsistat.
" Illa enim cohortatio malè ei cedet, quicunque relictus fuerit
" Apud naves Argivorum: sed omnes-simul *castris*-egressi
" In Trojanos equûm-domitores excitemus acre prælium.
Dixit, & Nestoris filios sibi comites delegit gloriâ-sublimis,
Phylidémque Megeta, Thoantáque, Merionémque,

Ibid. — πλείστων μὲν καλάμων χθονὶ χαλκὸς ἔχθυεν.] Ἀλληγορικῶς ἓν καλάμων νῦν κέκληκε τὰ σώματα τῶν ἀνηρημένων. *Schol.* " Quotiens multam necem significare vult, " *messem* hominum factam esse dicit. " *Macrob. Saturnal. Lib.* V, *cap.* 15.

Ver. 223. —κλίνῃσι.] Vide suprà ad ά, 309, & 338.

Ver. 226. Λίην γὰρ πολλοὶ.]

Namque nimis multos, atque omni luce cadentes
Cernimus; ut nemo possit mœrore vacare.
Quo magis est æquum tumulis mandare peremptos
Firmo animo, & luctum lacrymis finire diurnis.

Cic. Tusc. Disputat. Lib. 3.

Ver. 229. —δακρύσαντας.] *Al.* δακρυχέοντας.

Ver. 233. Ἐσσάμενοι χροὶ χαλκὸν.] *Cum nosmet ipsi armaverimus.* Similitérque infrà *ver.* 238, ——Νέστορος υἷας ὀπάσατο· *Nestoris filios sibi ipse comites ascivit.* Vide suprà ad *ver.* 23; & ad ν, 168.

Ver. 236. Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων.] *Al.* Νηυσὶ παρ' Ἀργείων. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 242.

Καὶ Κρεοντιάδλω Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔλυ, τέλεσσε δ' ἔργον·
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, ὅς οἱ ὑπέσχε,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
Ἐκ δ' ἄγον αὖψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἑπτὰ, ἀτὰρ ὀγδοάτλυ, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
Χρυσὸν δ' ἕλε σήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχε, ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κυρήτες Ἀχαιῶν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἴστατ· Ταλθύβιος δ', θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρεΐδης δ' ἐρυσσάμενος χείρεσσι μαχαίρην,
Ἣ οἱ παρὰ ξίφεος μέγα κωλεὸν αἰὲν ἄειρε,
Κάπρου ἄπο τρίχας ὀρέξατο, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ

240 Et Creontiadem Lycomedem, & Melanippum:
Perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridæ.
Statim deindè simul verbum fuit, & perfectum est opus:
Septem quidem è tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat,
Splendidósque lebetas viginti, duodecimque equos:
245 Eduxerunt confestim & mulieres formâ-egregias, operum scientes,
Septem; at octavam, Brisëïda genas-pulchram.
Auri autem appensa Ulysses decem omnia talenta,
Præibat *ferens*; simúlque alii dona ferebant juvenes Achivorum.
Et ea quidem in mediâ concione posuerunt: at Agamemnon
250 Surrexit: Talthybius autem, deo similis voce,
Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum.
Atrides autem, extracto manibus cultro,
Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat,
Apri setis pro primitiis abscissis, Jovi manibus sublatis,
255 Precabatur: ii verò omnes ibidem sedebant tacitè

Ver. 242. —ἅμα μῦθος ἔλυ, τέλεσσε δ' ἔργον.] Sic apud *Virgilium*;

Sic ait, & *dicto citiùs* tumida æquora placat. *Æn.* I, 146.

Item apud *Terentium*;

——*dictum factum* huc abiit——.

Heauton. Timor. Act. V; *Sc.* I, 31.

Ibid. —τέλεσσε.] Vide suprà ad δ', 492; & ad ά, 37.

Ver. 245. —ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας.] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας.

Ver. 247. Χρυσὸν δ' ἕλε σήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.] *Decem ipsa talenta*, vel *talenta non minùs decem.* Malè igitur vir eruditissimus *Dionysius Halicarnassensis*, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 8; Τῶν δὲ χημάτων τὰ μὲν κατὰ Πλεονασμὸν ποιεῖ· ἐνίοτε μὲν διὰ τὸ μέτρον· ὡς ἐν τούτῳ· "Χρυσὸν δ' ἕλε σήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα." Τὸ γὰρ "πάντα" μηδὲν ἀναλίσκειν ἔοικεν. Vide suprà ad σ', 373, & 470.

Ibid. —σήσας.] Διὰ ζυγῶν σήσας· ἔστι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐστάθμιζον. *Schol.* Vide infrà ad ώ, 232.

Ver. 248. —κυρήτες Ἀχαιῶν.] *Strab. Geograph. lib.* X, legit κυρῆτες Ἀχαιοί.

Ver. 253. —ἀορίλο.] *Al.* ἀορίλο.

Ver. 254. —χεῖρας ἀνασχών, Εὔχετο.]

——duplices tendens ad sidera palmas. *Æn.* I, 67.

——oculos ad sidera lætus
Extulit, & cœlo palmas cum voce tetendit. *Æn.* II, 687.
Et duplices cum voce manus ad sidera tendit. *Æn.* X, 667.

Ver. 258.

Ἀργεῖοι κῦ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος, καὶ Ἐρινύες αἳ θ' ὑπὸ γαῖαν
Ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Μή μοι ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκα,
Οὔτ' ἀρνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τεῦ ἄλλου·
Ἀλλ' ἔμπης ἀπρολίμας ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅ τις ϛ' ἀλίτηται ὀμόσσας.
Ἦ, καὶ ὑπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς εἰς μέγα λαῖτμα
Ῥῖψ' ἑπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνσὰς Ἀργείοισι φιλοπολέμοισι μετηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἀνθρώποισι διδοῖσθα·
Οὐκ ἂν δήπουθε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρεΐδης ὧρινε ἀμαμπερὲς, ὐδέ κε κούρῃ
Ἦγε, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά που Ζεὺς
Ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

Argivi, ut par erat, auſcultantes regi.
Conceptis autem precibus dixit, ſuſpiciens in cœlum latum;
" Teſtis-ſit nunc Jupiter primùm, deorum ſummus & optimus,
" Terráque, & Sol, & Furiæ, quæ ſub terram
" Homines puniunt, quicunque perjurium jurârit:
" Nequaquàm ego puellæ Briſeïdi manum intuli,
" Neque concubitûs causâ indigens *ipsâ*, neque alicujus alterius *rei*:
" Sed manſit intacta in tentoriis meis.
" Si verò quid horum perjurium *eſt*, mihi dii dolores dent
" Multos admodùm, quot dant *ei*, qui in eos peccârit jurando.
Dixit, & jugulum apri abſcidit ſævo ære:
Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum æquor
Projecit circumrotatum, eſcam piſcibus: At Achilles
Aſſurgens inter Argivos bellicoſos locutus eſt;
" Jupiter pater, magnas calamitates omninò mortalibus infers:
" Neque enim unquam animum in pectoribus meis
" Atrides commoviſſet prorsùs, neque puellam utique
" Abduxiſſet, me invito, mala-ſtruens; at nimirùm Jupiter
" Voluit Achivis mortem multis contingere.

Ver. 258. Ἴσω νυῦ— Γῆ τε καὶ Ἠέλιος.] Eſto nunc ſol teſtis, & hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII, 176.

Ver. 260. —τίνυσθον, ὅτις κ' ὀπίορκον ὀμόσσῃ.]

——φασὶν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον τιννυμένας, ὃν Ἔρις τέκε πῆμα τοκεῦσιν
Ὀπίορκος. *Heſiod.* Ἡμέραι, *ver.* 39.
Ὅρκον δ', ὅς δὴ πλεῖστον ὀπιχθονίοις ἀνθρώποις
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ὀπίορκον ὀμόσσῃ. *Id. Theogon. ver.* 231.

Ibid. —τίνυσθον.] Vide ſuprà ad β', 43; & ad γ', 279. *Al.* τίννυσθον.

Ver. 266. —ὑπὸ στόμαχον κάπρου τάμε.] Id eſt κάπρου στόμαχον ἀπέταμε.

Ver. 270. Ζεῦ πάτερ.] Vide ſuprà ad ὁ, 372.

Ver. 273. Ἦγε, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Ἦγε, ἐμεῦ ἀεκόντος· ἀμήχανος δηά.

Ver. 277.

Νῦν δ' ἔρχεθ' ὅπλα δεῖπνον, ἵνα ξυνάΐωμεν ἄρηα.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀΐορλιὼ αἰψηρλώ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο εἰὼ ὅπλα νῆα ἕκασ⊙.
Δῶρα ὃ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
Βὰν δ' ὅπλα νῆα φέρονλες Ἀχιλλῆ⊙ θείοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν ὃ γυναῖκας·
Ἵππυς δ' εἰς ἀγέλλιν ἔλασαν θεραπόνλες ἀγαυοί.
Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειλ', ἰκελη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλλὶν δειρλὶν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
Εἶπε δ' ἄρα κλαίυσα γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσι·
Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖσον κεχαρισμένε θυμῷ,
Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίηθεν ἰοῦσα,
Νῦν δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
Ἄψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεϑ κακὸν ἐκ κακῦ αἰεί.

275 " Nunc verò abite ad jentaculum, ut committamus prælium.
Sic dixit: ſolvit autem concionem celerem.
Illi quidem diſpergebantur ſuam ad navem quiſque.
Dona verò Myrmidones magnanimi procurabant,
Iverunt autem ad navem ferentes Achillis divini;
280 Et ea quidem in tentoriis poſuerunt, collocaverúntque in ſedibus mulieres:
Equos verò ad armentum egerunt famuli præclari.
Tum verò Briſeis, ſimilis aureæ Veneri,
Ut vidit Patroclum laceratum acuto ære,
Ipſi circumfuſa, ſtridulum edidit-ululatum, manibúſque laniabat
285 Pectoráque, & teneram cervicem, atque pulchra ora:
Dixit autem flens mulier, ſimilis deabus;
" Patrocle, mihi miſeræ chariſſime animo,
" Vivum quidem te reliqui ego, è tentorio abiens,
" Nunc verò te mortuum invenio, princeps populorum,
290 " Reverſa: Ut me excipit malum è malo ſemper!

Ver. 277. —ἄρ'.] *Ut juſſerat Achilles.*— *ver.* 275.

Ver. 282. —ἔπειλ', ἰκέλη.] Ita edidit *Barneſius*; *Al.* ἔπειϑ', ἰκέλη.

Ibid. —χρυσῇ.] Edidit *Barneſius* χρυσέῃ. Quod eodem modo pronuntiandum; primam enim neceſſariò producit. Vide ſuprà ad ν', 523.

Ver. 284. Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε.]

Unguibus ora ſoror fœdans & pectora pugnis,
Per medios ruit ac morientem nomine clamat. *Æn.* IV, 673.

Ibid. —ἐκώκυε.] Pronuntiabatur, ut opinor, ἐκώκυ. Vide ſuprà ad σ', 37; & ad ά, 488.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖσον κεχαρισμένε θυμῷ.] Πολλὰ χήμαλα παρ' Ὁμήρῳ, παμπολλα δ' ἐν ἄλλαις ὑπαρχόντα ἄλλα διοικήμενα· ἐπεὶ δ' ὁ τ' Βρισηίδ⊙ λέγ⊙ ἀχημάτις⊙, ὅτε ἤκουσα παρὰ τῶ Ἀχιλλέως⊙, θεασαμένη τὸ Πάτροκλον κείμενον, ἐπιπίπλῃ τῷ Σώματι, δ' θρηνεῖ Πάτροκλον. Καὶ οἶεϑ ὁ ἀκροατὴς ὅτι Πάτροκλον θρηνῶ· ἀποδείκνυϑ ὃ ὁ ποιητὴς Σοφὸς γυναικὸς ἐν ἀμηχανίᾳ καιρῷ ἀπαίδευτος τὰς τ' γυναικὸς ὑποτίθεται, ἢ διὰ τῦτο θρηνῶν δίκλω λέγ⊙σης πρὸς Ἀχιλλέα· " Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖσον κεχαρισμένε θυμῷ, Ζωὸν, &c." *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, *cap.* 9.

Ver. 289—300. —τεθνειῶτα —πεῖν ὁτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 290. —δέχεϑ κακὸν ἐκ κακῦ αἰεί.]

Ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων
Κακὰ κακῶν κυρεῖ.
Euripid. Hecuba, *ver.* 688.

—πὶ

Ἀνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
Κηδείους, οἳ πάντες ὁλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
Οὐδὲ μὲν ὅτ' ἔκτα κτεῖνας, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Ἔκλεινεν, πέρσεν δ' πόλιν θείοιο Μυήτος,
Κλαίειν, ἀλλ' ἔμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
Κουριδίῳ ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἐς Φθίην, δαίσειν δ' γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
Τῷ σ' ἀμύλον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἅπτὶ δ' γυναῖκες,
Πάτροκλον προφάσιν, ζφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
Λύτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·

" Virum quidem, cui collocârant me pater & veneranda mater,
" Vidi ante urbem confossum acuto ære;
" Tréſque fratres, quos mihi eadem peperit mater,
" Conjunctissimos, qui omnes exitialem diem obierunt.
" Haudquaquàm tamen me finebas, quandò virum meum velox Achilles
" Interfecit, evertitque urbem divini Mynetis,
" Flere; sed me dicebas Achillis divini
" Primam uxorem *te* facturum esse, abducturúmque in navibus
" In Phthiam, instructurúmque epulas-nuptiales inter Myrmidonas.
" Idcò te inexpletùm fleo mortuum, animo semper mansuetum.
Sic dixit flens: adgemebant autem fœminæ,
De Patroclo, specie; de suis autem *reverâ* ipsarum malis singulæ.
Ipsum verò circum *Achillem* seniores Achivorum congregabantur,
Precantes, ut jentaculum sumeret: Is verò recusabat gemebundus;

——ἅπτὶ δ' ἄλλεσιν ἄλλεα κεῖται.
Id. Troades, ver. 591.
——aliud ex alio malum.
Terent. Eunuch. Act. V, *Scen.* V, 17.

Ver. 294. —ἐπέσπον.] Cod. *Harleian.* ἐπέσπων.

Ver. 295. Οὐδὲ μὲν ἔδ'.] Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest.

Ver. 295—297. —ἔασκες ——ἔφασκες.] Vide suprà ad *ver.* 42; & ad ν', 84.

Ver. 296. —πέρσεν δ' πόλιν θείοιο Μυήτος.] Ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν, λέγων, "πόλιν θείοιο Μυήτος," ὡς ἂν διωικισμένην ὑπ' αὐτοῦ, ἐν ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὴν μαχόμενον. *Strabo, Geograph. Lib.* XIII. Recte; Ut liquet ex *Iliad.* β', 689;

Κέρης χαλκοκορυστὴς Βρισηίδος εἵνεκα κούρης,
Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξελέλειο, πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
Καδδὲ Μυήτ' ἔβαλεν——.

Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit, ἐκ δ' ἔβαλε πόλιν.

Ver. 298. Κουριδίῳ ἄλοχον.] Vide suprà ad ά, 114.

Ibid. —ἐνὶ νηυσὶν.] *Al.* ἅπτὶ νηυσίν.

Ver. 299. —δαίσειν δ' γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.] Ita apud *Euripidem*;

Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
Παισὶς δαίσομαι ὑμεναίους.
Iphig. in Aul. ver. 122.

Ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμον θεοί.
Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον προφάσιν, ζφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.] " Selon mon goût par-
" ticulier, voila le trait le plus fin qui soit
" dans toute l' Iliade: rien n'eſt plus natu-
" rel que l' image que le Poëte nous pre-
" ſente de ces pauvres filles, qui ſe trou-
" vant depuis aſſez longtemps entre les
" mains d'un vainqueur, renouvellent leur
" armes à l'occaſion des nouveaux objets de
" triſteſſe qui les environnent, quoiqu'elles
" y priſſent peu de part." *Terraſſon. Diſſertat. ſur l' Iliade, Part.* IV, *cap.* 4.

Ver. 307

Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ὑπιπείθεθ' ἑταίρων,
Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ πρὸ πότοιο
Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
Δύσετα δ' ἐς ἠέλιον μένεα, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
Δοιὼ δ' Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· ἀλλέ τι θυμῷ
Τέρπετο, πρὶν πολέμοιο σόμα δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκαλο, φώνησέν τε·
Ἦ ῥα νύ μοι πολὺ καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων,
Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν πρόφρασσα δεῖπνον ἔθηκας
Αἶψα καὶ ὀτρηρέως, ὁπότε στρεχοίαθ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
Νῦν ἦ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἄκμηνον πάσσος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
Σῆς πρόπαρ· ἀ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο παθοίμην,
Οὐδ' εἴ κεν ἕξ παίδων ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
Ὅς πού νυν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,

305 " Obsecro, siquis omninò mihi charorum obsequatur sociorum,
" Nè me antè cibo jubete, neque potu,
" Satiare meum animum; dolor enim me gravis invadit:
" Ad occidentem autem solem expectabo, & perferam prorsùs.
Sic fatus, alios quidem dimisit reges:
310 Duo autem Atridæ manebant & nobilis Ulysses,
Nestor, Idomeneúsque, senéxque equûm-agitator Phœnix,
Oblectantes assiduè tristem: neque quicquam animo
Oblectabatur, antequàm prælii aciem subiret sanguinolenti.
Recordatus verò crebros ex-imo-pectore-trahebat-*gemitus*, dixitque;
315 " Certè mihi olim & tu, infelix, charissime sodalium,
" Ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas
" Properè & diligentèr, quandò festinarent Achivi
" Trojanis equûm-domitoribus inferre lacrymosum Martem.
" Nunc verò tu quidem jaces confossus; sed meum cor
320 " Expers potûs & cibi, intùs licèt sint,
" Tui desiderio: Neque enim quicquam pejus aliud paterer;
" Nè quidem si vel patrem mortuum audirem,
" Qui fortè nunc in Phthiâ molles lachrymas effundit,

Ver. 307. Ἄσασθαι.] Vide suprà ad *ver.* 167; & ad γ', 141.

Ver. 309. —ἀπεσκέδασεν.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 310. —Ἀτρεΐδαι.] Cod. *Harleian.* Ἀτρεΐδα.

Ver. 311. Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε.] Cod. *Harleian.* Νέστωρ τ', Ἰδομενεύς τε.

Ibid. —ἱππηλάτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ibid. —Φοῖνιξ.] Vide suprà ad β', 267.

Ver. 314. —ἀδινῶς ἀνενείκαλο.] Ἀθρόως καὶ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξεν· ἢ, οἷονεὶ πεπέναξε, καὶ πολὺ ἤσατε πνεῦμα. *Scholiast. Al.* ἀδινὰς ἀνενέγκαλο.

Ver. 316. —ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν.] *Al.* ἐπὶ κλισίῃσι λαρόν. Minùs rectè; nam λαρὸν *priorem* producit. Vide suprà ad ξ', 572.

Ver. 318. —πολύδακρυν ἄρηα.]
——lachrymabile bellum.
Æn. VII, 604.

Ver. 322. —ἀποφθιμένοιο.] Similitérque infrà *ver.* 337; Vide suprà ad β', 43. *Ver.* 326.

Χήτεϊ τοιῆδ' ἤ⊙· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
Εἵνεκα ῥιζεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
Ἠὲ ἅ, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφει φίλ⊙ υἱὸς,
Εἴ πῃ ἔτι ζώει γε, Νεοπτόλεμ⊙ θεοειδής.
Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
Οἷον ἐμὲ Φθίσῃφι ἀπ' Ἄργε⊙ ἱπποβότοιο,
Λυτῆ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίωδε νέεσθι,
Ὡς ἄν μοι ἅ παῖδα θοῇ ζωὸν νηὶ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' οἴομαι ἢ κῆ πάμπαν
Τεθνάμεν, ἢ πῃ τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
Γήραϊ τε συνερῷ, καὶ ἐμὴν πολιδέγμενον αἰεὶ
Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀκουσόμενός γε πύθοιτο.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ὀδὰξ ἄ σενάχοντο γέροντες,
Μνησάμενοι τὰ ἕκαστ⊙ ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,

" Deſiderio talis filii: ipſe verò alienigeno in populo
" Propter inviſam Helenam contra Trojanos bellum-gero:
" Vel illum, qui in Scyro mihi nutritur charus filius,
" Si quidem adhuc vivit, Neoptolemus divinâ-formâ-præditus.
" Nam anteà quidem mihi animus in pectoribus ſperabat,
" Solum me moriturum eſſe, longè ab Argo apto-equis,
" Hîc in Trojâ; te verò ad Phthiam rediturum eſſe,
" Ut mihi filium veloci cum nave nigrâ
" E Scyro educeres, & ei oſtenderes ſingula,
" Poſſeſſionem meam, ſervóſque, & altum-tectum-habentem magnam domum.
" Nunc enim Peleum utique puto vel prorſùs
" Interiiſſe, vel ægrè adhuc vivèntem triſtari,
" Senióque inviſo, & de me expectantem ſemper
" Triſtem nuncium, quaodò interfectum audiat.
Sic dixit flens; adgemebant autem primores,
Recordati quæ quiſque in ædibus reliquerant.
Lugentes verò hos intuitus miſeratus eſt Saturnius,

Ver. 326. Ἠὲ ἅ, ὃς Σκύρῳ] Τὸ ἅ " Ἠὲ " ἅ," ἃ ζωηθῶς ἐσχημάτισαι, ἀλλά τι παρεξέλλακε]· ἦν ὡὴ γὰ τῷ εἰρμῷ, τὸ εἰπεῖν, Οὐδ' ἔκειν τῷ παλαῖς πυθοίμεν, ἠὲ πῇ, ἤγαν τέκνῳ, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφει]. Ἀχιλλεὺς ἅ, ὡς οἷον ἐκπλαθόμενος ἐαυτὸ πένθους τ' ἐθίμου σωτῆρος, ἔφη πῃ, " Ἠὲ ἅ." *Euſtath.* Conſultò certè ita ſcripſit Poëta, cùm æquè facilè ſcribere potuiſſet, " Ἠὲ τῷ, ὃς Σκύρῳ " *&c.*

Ibid. —Σκύρῳ.] Σκῦρ⊙, νῆσ⊙ μία τῆς Κυκλάδων. *Schol.* ad *ver.* 332.

Ver. 327. —θεοειδής.] Vide ſuprà ad *β'*, 823.

Ver. 329. —φθίσῃθι.] Vide ſuprà ad *β'*, 833.

Ver. 332. —ἐξαγάγοις.] *Al.* ἐξαγάγῃς.

Ver. 334. —Πηλῆά.] Vide ſuprà ad *ά*, 265.

Ver. 336. —πολιδέγμενον.] *Barneſius* edidit πολιδέγμενον. Quod perindè eſt.

Ver. 337. —πύθοιτο.] *Al.* πύθηται. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 338. Ὣς ἔφατο κλαίων.]

Sic fatur lacrymans—— *Æn.* VI, 1.

Ver. 339. —ἐνὶ μεγάροισιν.] Quâ ratione, ἐνὶ, hîc ultimam producat; item ὀδυσσόμενος⊙, *ver.* 345; & ταναυπλέγιδι, *ver.* 350; vide ſuprà ad *ά*, 51.

Ibid. —ἔλειπον.] *Al.* ἔλειπεν. Cod. *Harleian.* ἔλειπε.

Ver. 340. —ἄρα.] *Eo modo quo dixi*—.

Ibid.

Αἶψα δ' Ἀθηναίῃ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος.
Ἦ νύ τοι ἀκέτι πάλχυ μελᾳ φρεσὶ μέμβλεθ' Ἀχιλλεύς;
Κεῖνος ὅτε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Ἧσαι ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἴχονται μελᾳ δεῖπνον, ὁ ἄκμητος καὶ ἄπαστος.
Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθηνῖην·
Ἡ δ', ἅρπῃ εἰκυῖα ταναυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,
Οὐρανὸν ἐκκαλέπαλτο, δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξε, ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούνατ' ἵκηται.
Αὐτὴ ἣ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ἤιξεν· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκπολέονται,
Ψυχροῖ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·

Confeſtimque Minervam verbis alatis allocutus eſt;
" Filia mea, jam prorsùs deſeris virum bonum.
" An utique tibi haud jam omninò, in animo curæ-eſt Achilles?
" En! ille ante naves puppibus-excelſas,
" Sedet plorans ſodalem charum: alii verò jam
" Abierunt ad jentaculum, is verò jejunus & impaſtus eſt.
" Quin abi, ei nectárque & ambroſiam amabilem
" Inſtilla in pectora, ut nè ipſum fames occupet.
Sic locutus, impulit anteà paratam-animo Minervam:
Illa verò, harpæ ſimilis alas-patulæ, vocem-argutæ,
E cœlo deſiliit, per æthera: At Achivi
Jam tum armabantur per caſtra: Illa verò Achilli
Nectar in pectora & ambroſiam amabilem
Inſtillavit, ut nè eum fames peracerba genua occuparet.
Ipſa verò ad patris præpotentis ſolidam domum
Abiit; illi autem ſeorsùm à navibus fundebantur velocibus.
Ut verò cùm denſæ nives à Jove devolant,
Gelidæ impetu actæ ſerenitatem-inducentis boreæ:

Ibid. —Κρονίων.] Vide ſuprà ad ά, 265, & 397.

Ver. 349. —ἄτρυνε.] Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver. 350. —ἅρπῃ.] Εἶδος ὀρνέου· τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φιλύρα· λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον. *Schol.*

Ibid. —ταναυπτέρυγι, λιγυφώνῳ.] Hinc liquet Vocalem iſtam υ in vocibus, λιγὺς, λιγύφωνος, *Brevem* eſſe. Malè igitur *Phil. Labbeus*; " *Vocales longæ* (inquit) *corripi* " *poſſunt in carmine, per ſolam Syſtolam pu-* " *rámque Licentiam; cùm palàm & apertè* " *longa breviatur; ut ſecunda in* λιγύφθογ- " γος." Dialect. linguæ Græcæ, cap. IX, § 2. Utique, Licentia iſta ſiqua eſſet, periiſſet omnis Proſodia. Quod autem " λιγυφ- " θογγος" ſecundam nonnunquam producat, id verò *poſitioni ſoli* debetur. Vide ſuprà ad β', 537.

Ver. 356. —ἀπάνευθε.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 357. —νιφάδες.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad μ', 280; & ad ν', 754.

Ver. 358. —ὑπαὶ.] *Al.* ὑπό.

Ver. 361.

Ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραναυχένες· καὶ μείλινα δέος.
Λάμπη δ' ἀργῆτι ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
Χαλκῷ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κλόνος ὦρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἀχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μεμεαὼς
Δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε

Sic tunc crebræ galeæ, lucidùm renidentes,
E navibus ferebantur, & clypei umbonibus-muniti,
Thoracéque concavis-firmi, & fraxineæ haſtæ.
Fulgor autem ad-cœlum-uſque aſcendebat, ridebátque omnis circùm terra
Ære præ fulgure: ſtrepitúſque ciebatur ſub pedibus
Virorum: In mediis verò armabatur nobilis Achilles:
Cui & dentes quidem frendebant, oculique
Splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitùs
Subit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis iratus,
Induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaboraverat fabricans.
Ocreas quidem primùm circa tibias poſuit

Ver. 361. Θώρηκές τε κραναυχένες.] Ἰσχυρὰ γάλα ἔχοντες, ἰσχυροὶ· Γάλα δὲ, τὰ χαλκώματα. *Schol.* De huiuſmodi *Thoracibus*, *Pauſanias*: Δύο δὲ χαλκᾶ πετάσματα, τὸ μὲν στέρνοις καὶ τῆς ἀμφὶ τὰ γεννάδας ἀσπίδος, τὸ δὲ ὑπὲρ νῶτα σκέπειν ἔοικε. Γάλα ἐκάλουν τὸ μὲν ἔμπροσθεν τὸ δὲ ὄπισθεν πάσσοφον. Ἔπειτα πτερύγια συνῆπτον πρὸς ἄλληλα. Ἀσφάλειαν δὲ ἐπιφερέστατα ἐδόκει παρέχεσθαι ἡ ἀσπὶς ἡ χαλκῆ. Ἐπὶ τούτῳ δὲ Ὁμήρου Φόρκυνα τὴν φερώνυμον ἔχιδνα ἀσπίδα ἐποίησεν, [*ſuprà* ε, 314.] καὶ αὐτὴ γοργοθώρηξ ἦν. *Plocic. Lib.* X, *cap.* 26.

Ibid. —καὶ μείλινα δέος.] Poſt hunc verſum, in uno MS repperit *Barneſius*;

Ἐκ νηῶν ἐκέοντο· βοὴ δ' ἀσπέσκετο ἐράρει.

Quid videtur ex π', 267 huc irrepſiſſe.

Ver. 362. Λάμπη δ' ἀργῆτι ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν Χαλκῷ ὑπὸ στεροπῆς.] *Al.* ὑπὸ στεροπῆς.

Fulgur ibi ad cœlum ſe tollit; totaque circùm
Ære renideſcit tellus ———.
Lucret. Lib. II, *ver.* 327.
——— ac latè fluctuat omnis
Ære renidenti tellus ———.
Virg. Georg. II, 281.

Ibid. —γέλασσε.] Ἤτοι λαμπρυνθεῖσα φαιδρὰ γέγονεν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 9.

Ver. 363. —ὑπὸ δὲ κλόνος ὦρνυτο ποσσὶν Ἀνδρῶν.]
——— ——— ſubterque virum vi
Excitur pedibus ſonitus ———.
Lucret. Lib. II, *ver.* 328.

Ibid. & *ver.* 365. —κλόνος ——— καναχὴ.] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ibid. —ὦρνυτο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 365. —τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας.]
——— ſtant lumina flammâ.
Æn. VI, 300.
——— ——— totoque ardentis ab ore
Scintillæ abſiſtunt; oculis micat acribus ignis.
Æn. VII, 102.

Ver. 367. —ἄρα.] *Ut dictum eſt* ——— *ver.* 364.

Ver. 368. Δύσετο.] Vide ſuprà ad β', 35, & ad ε, 109.

Ver. 369. Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.]
Cingitur ipſe furens certatim in prælia Turnus:
Jamque adeò Rutulum thoraca indutus ahenis
Horrebat ſquamis, ſuraſque inclueràt auro,
Tempora nudus adhuc; lateríque accinxerat enſem;
Fulgebatque altâ decurrens aureus arce.
Æn. XI, 489.

Καλὰς, χρυσείοισιν ὑπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
Εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γλαφυρὸν, ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὴ καιεῖ ὑψόθ' ὄρεσφι,
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλῷ, δαιδαλέῳ· περὶ δὴ τυφάλειαν ἀείρας
Κρατὶ θέτο βριαρῷ· ἡ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τυφάλεια· περισείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵδρυ λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἔο αὐτῷ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε, μὴ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
Τῷ δ' ἠΰτε πτερὰ γίνετ', ἄειρε δὴ ποιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄορ ξυστὸν πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος,

370 Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas:
Tum posteà, thoracem circa pectora induebat:
Circa humeros autem posuit ensem argenteis-clavis-distinctum,
Æreum: deindè autem scutum magnúmque, solidúmque,
Sumpsit; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ.
375 Ut verò cùm è ponto flamma nautis relucet
Ardentis ignis, is autem ardet in-altum in montibus,
Loco in solitario; eos verò invitos procellæ
Ponto super piscoso seorsùm ab amicis ferunt:
Sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat
380 Pulchro, affabrè-facto: Galeam verò sublatam
Capiti imposuit validam; hæc autem stella tanquam, refulgebat
Setis-equinis-comans galea: quassabantur autem comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
Tentabat autem seipsum in armis nobilis Achilles,
385 An sibi apta-essent, & faciles-in-iis-moverentur pulchri artus:
Ei verò tanquam alæ erant, attollebántque pastorem populorum.
E thecâ verò paternam extraxit hastam,

Ver. 370—380—393. Καλὰς—— Καλῷ ——καλὰ.] Vide supra ad β', 43.

Ver. 372. —ἄρ'.] *Deinceps*——.

Ver. 374—379—381. —τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης. ——Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε ——ἡ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπέλαμπεν Ἵππουρις τυφάλεια.] Vide supra ad ε, 4; & ad σ', 205.

Ver. 375. —σέλας.] Cod. *Harleian.* τέρας.

Ver. 377. —οἰοπόλῳ.] *Scholiastes* exponit, ἐν ᾧ οἱ ποιμένες πολοῦνται ἢ ἀναχέφουσι. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide supra ad ν', 473; & ξ', 54: Item ad *Odyss.* χ', 573.

Ver. 380. —περὶ δὴ τυφάλειαν ἀείρας Κρατὶ θέτο βριαρῷ.]

——crista tus Achilles. *Æn.* I, 472.

Ver. 383. —ἵδρυ.] Vide supra ad π', 762; & ad ο, 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε.] Vide supra ad ξ', 260.

Ibid. —ἀγλαὰ γυῖα.] *Al.* ἀγλαὰ δοῦρα.

Ver. 386. —ἠΰτε.] Cod. *Harleian.* αὖτε.

Ver. 387. —ἄορ.] *Deinceps*——.

Ibid.

Βελτὺ, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν ἃ δυώδεκ' ἄλλοι Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίῳ ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινὼ
Γαμφηλῇσ' ἔβαλον, κὴν δ' ἡνία τείναν ὀπίσσω
Κολλητὸν πρὸσ δίφρον· ὁ δ' ἂρ μάστιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐπ' ἵπποιιν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπερείων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
Ἄλλως δὴ φορέζεσθε ζαωσέμεν ἡνιοχῆα

Gravem, magnam, validam; quam quidem non poterat alius Achivorum
Vibrare, sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles,
Peliadem fraxinum, quam patri ejus ceciderat Chiron
Pelii ex vertice, cædis-auctorem futuram heroïbus.
Equos autem Automedónque & Alcimus adornantes
Jungebant, pulchra autem lora-jugalia circumposita erant; frænósque
Maxillis immiserunt, habenásque extenderunt retrò
Glutino-compactam ad sellam: scuticam autem splendidam
Manu capiens habilem, in currum insiliit
Automedon; retrò verò ad-pugnam-paratus conscendebat Achilles,
Armis collucens, tanquam fulgidus sol.
Terribilitèr autem equis imperitabat patris sui;
" Xanthéque, & Balie, inclyta soboles Podarges,
" Alio jam modo deliberate salvum-referre aurigam

Ibid. —ζύγιον.] Τῆς δοριαλοβήκης. *Schol.*

Ibid. —ἐπασάσθ'.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 390. Πηλιάδα μελίην.] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item ἵπποιιν, *ver.* 396; & Βαλίε, *ver.* 400; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 392. Ἵππους δ' Αὐτομέδων.]
——equorum agitator Achillis
Armiger Automedon——
Æn. II, 476.

Ver. 393. Ζεύγνυσαν.] Vide suprà ad γ', 260. *Al.* ζεύγνυον.

Ibid. —λέπαδν' ἔσαν.] Οἱ ὑπολοχήλιοι ἱμάντες, οἱ μαχαλιστῆρες. *Schol.* Porrò *Barnesius* hîc de suo edidit λέπαδν' ἦσαν· atque ita omninò legendum contendit. Atqui sine Codicibus nihil mutandum; præsertim cum & *Eustathius* " ἔσαν " legi planissimè testetur: Τὸ δὲ ἔσαν ἀ δασυνέται ποθεν, ἀλλὰ ψιλοῦται, δηλοῦν τὸ " ἦσαν. "

Ver. 395. Κολλητὸν πρὸσ δίφρον· ὁ δ' ἂρ μάστιγα.] Cod. *Harleian.* Κολλητὸν ὀπὶ δίφρον· ὁ δὲ μάστιγα.

Ver. 396. —ἐφ' ἵπποιιν.] Cod. *Harleian.* ἐφ' ἵπποισιν.

Ver. 397. —κορυσσάμενος.] *Barnesius* edidit κορυσσόμενος, itáque legendum fidentèr pronuntiat; sed, ut opinor, nullâ idoneâ auctoritate. Vide suprà ad *ver.* 23, & 167; & ad γ', 141. Quin & Codex *Harleianus* κορυσσάμενος legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων.] *Al.* Τεύχεσι λαμπόμενος.

Ver. 399. —ἵπποισιν ἐκέκλετο——Ξάνθε.]
——equum——
——alloquitur mœrentem, & talibus infit:
Rhæbe——. *Æn.* X, 858, 860.

Ver. 401. —ἡνιοχῆα.] *Al.* ἡνιοχῆας.

Ἀψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἐῶμεν πολέμοιο·
Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπεῖ' αὐτόθι τεθνειῶτα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
Ξάνθ', ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη,
Ζεύλης ἐξερπύσα παρὰ ζυγὸν, ἔδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Καὶ λίην σ' ἔτι νῶϊ γε ῥαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε,
Τρῶες ἀπ' ὤμοιϊν Πατρόκλου τεύχε' ἐλοντο·
Ἀλλὰ θεῶν ὄχμος, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
Ἕκτορ' ἐνὶ προμάχοισι, κλυτὸν Ἕκτορα κῦδος ἔδωκε.
Νῶϊ γὴ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
Ὅν περ ἐλαφρότατόν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σοι αὐτῷ
Μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἵπποδαμεῖσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.

" Retrò Danaorum in agmen, ubi ſatiati-fuerimus pugnâ:
" Neque, ut Patroclum, relinquite illic mortuum.
Hunc autem ſub jugo allocutus eſt pedibus celer equus
Xanthus, ſtatim verò inclinavit caput; tota autem juba,
Circulo proſuſa juxta jugum, ad terram pervenit;
Vocalem verò reddidit dea ulnas-candida Juno:
" Et certè te etiam nunc ſaltem ſalvum-referemus, impetuoſe Achille:
" Sed tibi propè dies exitialis, neque quicquam nos
" In culpâ, ſed deúſque magnus & fatum violentum.
" Neque enim noſtrâ tarditatéque ſegnitiéque,
" Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt:
" Sed deorum fortiſſimus, quem comas-pulchra peperit Latona,
" Interfecit inter primos-pugnatores, & Hectori gloriam dedit.
" Nos verò vel flatum Zephyri curſu æquaremus,
" Quem tamen velociſſimum dicunt eſſe: quin & tibi ipſi
" Fatale eſt, à deóque & viro vi domari.
Sic ſanè locuti Erinnyes inhibuerunt vocem.

Ver. 402. —ἐπεί χ' ἐῶμεν πο ἑμοιο.] Ἐπιπεδὰν κορεσθῶμεν. *Schol.* Pronuntiabatur autem ἐπὶ χ' ὦμεν πολέμοιο. Vide ſuprà ad ε, 256. *Al.* ἐπ ί χ' ἔομεν· Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 403. —τεθνειῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 404. —πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Τὸ, ὠκύλον, οὐκ οἶδ' ὅθεν τὴν Γραμματικῶν τινες ὀξύνουσι τῷ ποικίλῳ παρ' Ὁμήρῳ ἀκοῦσαι ἀξιοῦσιν· ἐστω γὰρ τὸ, "ὠκυλόπωλον," ἀντιδιδόασι· ἢ τὸ, "ὠκύλου ἵππου," ἢ, "ὠκύλον ἐφιν." Οὐκ ἔστι ἤ, ἀλλὰ ζημιώσῃ τὸ ταχὺ, χρυσοῦφον λύπῃ τὸ ἀέλλης· ἥτις λύπη τὰ Αἶαν ἢ Εἰλεῖν πεποίηκε. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3.

Ver. 407. —λευκώλενος Ἥρη.] Vide ſuprà ad ὁ, 92; & ad α, 43, 58, & 551.

Ver. 409. —οὐδέ τι ἡμεῖς.] Cod. *Harleian.* ἀδέ τι ἡμεῖς.

Ver. 411. —νωχελίῃ τε.] *Al.* νωθελίῃ τε.

Ver. 415. —ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν.]

——Illa Noto citius——
——fugit—— *Æn.* V, 242.
——curſuque pedum prævertere ventos. *Æn.* VII, 807.
——anteirent curſibus auras. *Æn.* XII, 84.
——fugit ocior Euro. *Ibid.* 733.

Ver. 417. —θεῷ τε καὶ ἀνέρι.] Ὑπὸ θεοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου. *Schol.*

Ver. 419.

Τὸν δ' μέγ' ὀχθήσας ϖροσέφη ϖόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Εὖ νύ τοι οἶδα κὴ αὐτὸς, ὅ μοι μόρσιμον ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Νόσφι φίλης ϖατρὸς κὴ μητέρος· ἀλλὰ κὴ ὣς ἔμπης
Οὐ λήξω, ϖρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι ϖολέμοιο.
Ἦ ῥα, κὴ ἐν ϖρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

Hunc autem valdè indignatus allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Xanthe, quid mihi mortem vaticinaris? neque quid te oportet.
" Benè jam novi & ipſe, quòd mihi fatum hîc perire,
" Procul à dilecto patre & matre: attamen
" Non ceſſabo, antequàm Troës abundè ſatiaverint-ſe pugnâ.
Dixit, & inter primos clamans dirigebat ſolidos-ungulis equos.

Ver. 419. —ϖόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide ſuprà ad α, 58.

Ver. 423. —ἐλάσαι.] *Al.* ἐλάαν.

Ver. 424. —ἐν ϖρώτοις.] *Al.* ἐν Τρωσίν.

Ibid. —μώνυχας ἵππους.]
——ſolido ——ungula cornu.
Virg. Georg. III, 88.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Γ.

Διὸς ἐπιτρέψαντος, καλέσχον βουλήσαντες οἱ θεοὶ πάλιν· τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθήνη, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ξάνθος τε, καὶ Σκαμάνδρος. Αἰνείαν δὲ, ἀνταίραντα Ἀχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν, νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ, ἀνταναιρεθεὶς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν· τοὺς δὲ ἄλλους, Ἀχαιοὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας καταπείσει.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν μάχη· ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Γ, Μαχάων ἐνοπή, καὶ φύλοπις Οὐρανιώνων.

Ἄλλη.

Γ, Μαχάων ἕλις ὧρτο, φέρεν δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ νῆας ἐπὶ πρυμνῇσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὑπὲρ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δ' ὑπὸ Θέμιδα κέλσε θεὰς ἀγορηνόδε καλέσαι

SIC hi quidem apud naves recurvas armabantur
Circum te Pelei fili, pugnæ insatiabilem Achivi.
Trojani verò ex-alterâ-parte in loco-editiore campi.
Jupiter autem Themidem jussit deos ad-concionem vocare

Ver. 2. — Ἀκόρητον.] Ita ex tribus MSS edidit *Barnesius*. *Al.* ἀκόρητι.

Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν.] *Al.* Τρῶες δ' αὖτ' ἑτέρωθεν.

Ver. 4. Ζεὺς δ' ὑπὸ Θέμιδα κέλσε θεὰς ἀγορηνόδε καλέσαι.]

Panditur interea domus omnipotentis Olympi,
Conciliumque vocat Divûm pater atque hominum rex
Sideream in sedem——. *Æn.* X, 1.
Ubi quidam legunt, *omnipatentis Olympi.*

Ver. 5.

Κρατὸς ἄπ' Οὐλύμποιο πολυπλύχα· ἡ δ' ἄρα πάντη
Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις ἦν ποταμῶν ἀπέων, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, ἠδὲ ποίσεα ποιήεντα.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρθασι· δὰ δ' Ἐνοσίχθων
Νηκύστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.
Ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
Τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε, θεὰς ἀγορηνόδ' ἀκάλεσσας;
Ἤ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
Τῶν γὰρ νὺν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔννοσι, Ἐννοσίγαιε, ἐμὼν ἐν στήθεσι βουλήν,
Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
Ἥμενος, ἔνθ' ὁράων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ κε ἄλλοι

5 Vertice ab Olympi multas-convalles-habentis: illa autem quaquaversùm
Incedens jussit Jovis ad domum ire.
Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum,
Neque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
Et fontes fluviorum, & prata herbosa.
10 Cùm-venerant autem ad domum Jovis nubes-cogentis,
Politis sedilibus-columnis-distinctis consederunt, quæ Jovi patri
Vulcanus fecerat peritis præcordiis.
Sic hi quidem Jovis in ædibus congregabantur: neque Neptunus
Non-paruit deæ, sed è mari venit ad illos.
15 Sedit autem in mediis, Jovisque interrogabat consilium;
" Cur rursùs, rutili-fulminis-missor, deos ad consilium vocâsti?
" Num quid de Trojanis & Achivis deliberas?
" Horum enim jam proximè est ut pugna præliúmque ardeat.
Hunc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
20 " Nôsti, Neptune, meum in pectoribus consilium,
" Quorum gratiâ congregavi: curæ-sunt mihi, pereuntes licét.
" Sed ego sanè manebo in cacumine Olympi
" Sedens, ibi spectans mentem oblectabo: at jam vos cæteri

Ver. 5. —ἄρα.] *Proindè, ut jusserat Jupiter*——. *ver.* 4.

Ver. 8. —καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 9. —ποίσεα.] Cod. *Harleian.* πίσεα. *Al.* πήσεα.

Ver. 11. —αἰθούσῃσιν.] "Εδραις συλλωβάς, καὶ τὰς Παλαιὰς, αἰθούσας, ὅ ἐστι καλαλαμπούσας φασί. *Schol.*

Ver. 12. —ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* ποίησ' ἐϋδίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver. 15. —ἐξείρετο.] *Al.* ἐξήρετο.

Ver. 16. Τίπτ' αὖ.] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.

Ver. 18. —δέδηε.] Vide suprà ad ν', 736.

Ver. 19. —νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 21. —ὀλλύμενοι.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 23. —φρένα τέρψομαι.] Vide supra ad τ', 23; & ad ν', 168.

Ver. 26.

Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγετ', ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστῳ.
Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἅπτ' Τρώεσσι μαχεῖται,
Οὐδὲ μίν πως ἔχεσι ποδώκεα Πηλείωνα.
Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες
Νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χώεται αἰνῶς,
Δείδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεν αὖτε πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες.
Ἥρη μὲν μετ' ἀτῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πολυκαλίμῃσι κέκασται·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κιε, σθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δ' κνῆμαι ῥώοντο φέριαι.
Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
Εἵως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μεγ' ἐκύδαινον, ἕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυλ' ἀλεγεινῆς·

" Abite, ut perveniatis ad Trojanos & Achivos;
" Utrisque verò auxilium ferte, prout animus fert cujusque.
" Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet,
" Nè paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidem.
" Etenim ipsum etiam anteà territi-fugiebant *tantùm* aspicientes:
" Nunc verò, quum jam & animo ob-socium irascitur gravitèr,
" Vereor, nè & murum præter fatum evertat.
Sic dixit Saturnius, certaménque inevitabile excitavit.
Perrexerunt autem ire ad-pugnam dii, discordibus animis.
Juno quidem ad cœtum navium & Pallas Minerva,
Atque Neptunus terram-cingens, & utilitatum-auctor
Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat:
Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos-truces-circumferens,
Claudicans; subtùs autem tibiæ multo molimine-ferebantur imbecillæ.
Ad Trojanos verò Mars pugnam-expeditè-ciens; cumque ipso
Phœbus intonsus, & Diana sagittis-gaudens,
Latonáque, Xanthúsque, amánsque-risum Venus.
Quamdiù quidem seorsùm dii à mortalibus erant viris,
Tamdiù Achivi sanè magnoperè se-efferebant, quòd Achilles
In-conspectum-se-dederat, diù enim pugnâ abstinuerat tristi:

Ver. 26. —μαχῇ.] *Al.* μάχῃ.

Ver. 28. —ὑποτρομέεσκον.] *Contremiscere solebant.* Vide suprà ad β', 221.

Ver. 30. —ὑπὲρ μόρον.] Vide infrà ad *ver.* 336.

Ver. 32. Βὰν δ' ἴμεν αὖτε.] *Al.* Βὰν δ' ἰέναι.

Ver. 35. —κέκασται.] Si, κέκασαι, dixisset; jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad α, 37; & ad ο, 153.

Ver. 38. —κορυθαίολος.] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 39. Φοῖβος ἀκερσεκόμης.] " Apollo " chrysocomes cognominatur, à fulgore radiorum, quas vocant comas aureas solis. " Unde & ἀκερσεκόμης, quòd nunquam radii possunt à fonte lucis avelli." *Macrob. Saturnal. Lib.* I, *cap.* 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοὶ.] Pronuntiabatur, ut opinor, Τῶσε Ἀχαιοί. Vide suprà ad σ, 153; & ad ο, 539.

Ver. 43. —ἐπέπαυλ'.] *Al.* ἀπέπαυλ'.

Ver. 45.

Τρῶας δ' τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,
Στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκλιὴν, τείχεος ἐκτὸς,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκταίων ἠϊόνων μακρὸν ἀύτῃ·
Αὖε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀξὺ καθ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε παρὰ Σιμόεντι θέων ὄφρα Καλλικολώνῃ.
Ὣς τὸς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήξαντο βαρεῖαν.
Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης,

Trojanos verò tremor gravis subiit membra cuique,
Timentes, quòd viderent pedibus-velocem Pelidem
Armis splendentem, hominum-perniciei parem Marti.
Sed postquàm ad turbam Olympii venerant virorum,
Orta-est Contentio vehemens, populi concitatrix: exclamabat verò Minerva,
Stans interdùm quidem ad fossam manu-factam, extra murum,
Interdum super littoribus resonis altùm vociferabatur:
Clamabat & Mars ex-aliâ-parte, obscuro turbini similis,
Acutè à summâ urbe Trojanos adhortans;
Interdum propter Simoënta currens super Callicolone.
Sic istos utrosque beati dii excitantes,
Commiserunt, interque eos contentionem irrumpere fecerunt gravem.
Horrendùm autem intonuit pater hominúmque deûmque
Ex alto: at subtùs Neptunus concussit
Terram immensam, montiúmque excelsos vertices.
Omnes autem concutiebantur radices riguæ-fontibus Idæ,

Ver. 45. Δειδιότας ὅθ'.] Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 48 & 66. Ὦρτο.] Vide suprà ad β', 810.

Ibid. —κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη.] Nonnulli olim (notante *Eustathio*) ita interpungebant; κρατερὴ· λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη· scilicèt ut vox λαοσσόος ad Ἀθήνη referatur. Sed minùs aptè.

Ver. 49. —ἐκτὸς.] *Al.* ἐκτός.

Ver. 50. Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκταίων ἠϊόνων μακρὸν ἀύτῃ.]

——intendit vocem, quâ protinus omne
Contremuit nemus, & sylvæ intonuere profundæ. *Æn.* VII, 514.

Ver. 51. Αὖε δ' Ἄρης.] *Strabo, Geograph. lib.* XIII, legit, Ὦρτο δ' Ἄρης.

Ver. 52. —πόλεως.] *Al.* πόλιος. Quod perinde est.

Ver. 53. —θεῖον ὄφρα Καλλικολώνῃ.] Ἀρέσαρχος ἀνέγνω παρεισπομένως, τὸ χωρίον θεῶν λέγων· ἢ ὃ Καλλικολώνη ἐστὶν ὑψηλὸς τόπος. *Schol.*

Ver. 56. Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ.]

Hîc pater omnipotens ter cœlo clarus ab alto
Intonuit———. *Æn.* VII, 141.

Ibid. —πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide suprà ad ό, 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσείοντο.] Ἐνεργείας ἕνεκεν φησὶ, "Πάντες δ' ἐσείοντο πόδες πολυ-"πιδάκου Ἴδης, Καὶ κορυφαί." Μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς εἰς ἔννοιαν τῆς ταραχῆς ἤγαγεν· ἀπὸ τῆς φύσεως κινουμένων τῶν ἡμετέρων σωμάτων, ἢ ὅτι τὰ ἀκίνητα μιμήσασιν ποιησάμενος. *Aristid. Quintil. de Musicâ, lib.* 2.

Ibid.

60 Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνα ἆλτο, καὶ ἴαχε· μή οἱ ὕπερθε
Γαῖαν ἀναῤῥήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία τ' ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι φανείη

60 Et vertices, Trojanorúmque urbs, & naves Achivorum.
Timuit verò ſubtùs rex inferorum Pluto,
Territúſque ſolio exiliit, & exclamavit, *veritus*; nè ei ſupernè
Terram reſcinderet Neptunus quaſſator-terræ,
Domúſque mortalibus & immortalibus panderentur

Ibid. —πολυπιδάκη.] *Al.* πολυπίδακος. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 61. Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων &c.] Ὑπερφυᾶ καὶ τὰ ὑπὲρ τ' Θεομαχίας φαντάσματα, —— "Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς· Δείσας, &c." Ἐπὶ ὀλέθρου, ἐτάραξε, φησὶν, ἀναῤῥηγνυμένης μὴ ἐκ βαθέων γῆς, αὐτὸν ὑγρὸν ἀναστρέψαι καὶ ὅλον καὶ διάσασιν τὸν κόσμον καταδύντος, πάνθ' ἅμα, θεοὺς, ἄδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμεῖ καὶ συγκινδυνεύῃ μάχῃ; Ἀλλὰ ταῦτα φοβερὰ μὲν, πλὴν εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, καὶ παντάπασιν ἄθεα, καὶ ὃ μάλιστα τὸ πρέπον. *Longinus*, § 9. Imitatus eſt hunc locum *Virgilius*;

Non ſecùs ac ſi quâ penitùs vi terra dehiſcens,
Infernas reſerat ſedes, & regna recludat
Pallida, diis inviſa; ſupérque immane barathrum
Cernatur; trepidentque immiſſo lumine Manes. *Æn.* VIII, 243.

Et *Ovidius*;

Inde tremit tellus, & rex pavet ipſe ſilentum
Ne pateat, latoque ſolum retegatur hiatu,
Immiſſuſq; dies trepidantes terreat umbras. *Metamorph.* V, 256.

Et *lib.* II, *ver.* 260;

Diffilit omne ſolum; penetratque in Tartara rimis
Lumen, & infernum terret cum conjuge regem.

Quorum de duobus prioribus locis *Tollius*, in annotationibus ad locum *Longini* jam ſuprà citatum; "Nitere" inquit "videntur hæc, "& magnitudinem præ ſe ferunt ſeorſim "lecta: verùm ſi cum illis Homeri comparentur, facilè quivis animadvertet quantum πάθος in Homericis ſit verſibus, "quantaque ſublimitas; ſic ut nemo, niſi "qui planè harum rerum rudis ſit, & ἄμυσος, non commoveatur, ubi hæc legerit, "& cum ipſo Plutone dehiſcentes ſibi videre "videantur inferos." De *Virgilii* porrò loco ita *Macrobius*; "Interdum" inquit "ſic "auctorem ſuum diſſimulantèr imitatur "[*Virgilius*,] ut loci inde deſcripti ſolam "diſpoſitionem mutet, & faciat velut aliud "videri. Homerus ingenti ſpiritu ex perturbatione terræ ipſum Ditem patrem territum profilire & exclamare quodammodò "facit. —— Hoc *Maro* non narrationis ſed parabolæ loco poſuit, ut aliud eſſe "videretur. *Saturnal. lib.* V, *cap.* 16.

Ver. 64. Οἰκία —— Σμερδαλέ' οὐρήεντα. Ingeniosè hæc ad *Terram noſtram*, è ſerenis *Lunæ* regionibus proſpectatam, transfert *Plutarchus*: Ἐκεῖνος δ' ἂν [τὰς ἐν τῇ Σελήνῃ καπικὰς] οἶμαι πολὺ μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορῶντας οἷον ὑποσάθμου καὶ λίμνης τὸν παντὸς ἐν ὑγρᾷ καὶ ὁμίχλαις καὶ νέφεσι διαφανοῦς αἰθέρα καὶ ταπεινὸν καὶ ἀκίνητον χαράν, εἰ ζῶα φύσει [φύλ] καὶ τρέφει μεγέθη καὶ κάστους, ἀναπνοῆς, θερμότητος. Κἂν εἰ πόθεν αὐτοῖς ἐγχύοιτο τῶν Ὁμηρικῶν τότων ἀκοῦσαι, "Σμερδαλέ', οὐρήεντα, τά τε συγέσσι θεοῖς περ," ——ταῦτα φήσουσιν ἀτεχνῶς περὶ τὴν χωρὶς τότε λέγοντος, καὶ τὴν ἄδην ἐνταῦθα καὶ τὰ τάρταρον ἀποκείσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν Σελήνην. *De facie in orbe Lunæ*. Cæterùm vituperat hunc locum *Plato*: Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ὀκνηρεῖν καὶ περὶ τότων τὸν μῦθον πιὸ ὀκνηροῖς λέγειν· καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς ὅτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ὄντ' ἀληθῆ λέγοντας ὄντ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι. —— Ἐξαλείφωμεν ἄρα —— πάντα τὰ τοιαῦτα —— "Οἰκία δ' ἀνθρώποισι καὶ "ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ', οὐρήεντα, τὰ "τε συγέσσι θεοί περ." —— Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα παρακινησόμεθα Ὁμηρὸν τε καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν ἂν διαγράφωμεν ἃ μὴ ὡς ὠφέλιμα καὶ ᾠδεῖα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν, ἀλλ' ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ μᾶλλον ἀκουτέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οἷς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δειλίαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. *De Republ. lib.* 3.

Ibid. —ἀθανάτοισι.] Similitérque infrà *ver.* 77, 87; Πριαμίδεω —— Πριαμίδη· &

Σμερδαλέ', δυρώεντα, τά τε συγέασι θεοί περ·
Τόσσον ἄρα κλύπτον ὧρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
Ἱστᾶτ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
Αὐτὰρ δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρην δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος, κελαδεινὴ,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη ζωστήρ, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Αὐτὰρ δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας πόταμος βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέσσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
Ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· ἦ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματι δᾶσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

65 Visu-terribiles, situ-sentæ, quas horrent dii ipsi:
Tantus utique sonitus oriebatur, diis certamine congressis.
Nempè contra Neptunum quidem regem
Stabat Apollo Phœbus, ferens sagittas pennatas:
Contra Martem verò dea cæsia-oculis Minerva:
70 Junonem autem contra stabat aureo-arcu-insignis tumultuum-venaticorum-amans,
Diana sagittis gaudens, soror Longè-jaculantis:
Latonam autem contra stabat potens, utilitatum-auctor Mercurius:
Contra autem & Vulcanum magnus fluvius vorticibus-profundus,
Quem Xanthum vocant dii, homines verò Scamandrum.
75 Sic quidem dii contra deos ibant: At Achilles
Hectorem contra maximè cupiebat penetrare per turbam
Priamidem: hujus enim potissimùm animus jubebat
Sanguine satiare Martem, invictum bellatorem.

ver. 123, Ἀθανάτων· Vide suprà ad ά, 398.

Ibid. —φανείη.] Cod. *Harleian.* φανήη.

Ver. 65. Σμερδαλέ', δυρώεντα.] Σμερδαλέα μὲν τὰ οἰκήματα τῆ ἅδῃ ἔφη, ὑπὸ τῆ ὑφαίματα εἶναι ἢ φόνῳ πλήρη. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 9.

Vimque Deûm infernam, & diri sacraria Ditis, *Æn.* XII, 199.

Sic apud *Hesiodum*, Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *ver.* 152;

Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κευεῆ Ἀΐδαο.

Quem ad locum *Gatakerus*; "Εὐρώεντα (inquit) malim vertere, *situ obsitum*, quàm cum interpretibus, *latum*." *Annotat. in Antoninum*; *Lib.* IV, § 6.

Ver. 66. Τόσσον ἄρα κλύπτον ὧρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.] Post hunc versum inserit *Barnesius*;

Δὴ τότε δηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·

Sed, ut opinor, nullâ satis idoneâ auctoritate.

Ibid. Τόσσον ἄρα.] *Tantus utique*—.

Ibid. —κλύπτον.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 68, —ἰὰ πτερόεντα.] *Al.* πτερόεντας ἰοὺς.

Ver. 69. —γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide suprà ad ά, 206.

Ver. 72. —ζωστήρ, ἐριούνιος.] Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 74. Ὃν Ξάνθον καλέσσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διανύμων τὸ μὲν πρωτεύουσαν ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ Ποιητὴς, τὸ δὲ μεταξυέστερον εἰς ἀνθρώπους. *Schol.* Vide suprà ad ξ, 291; & ά, 403.

Ibid. —Ξάνθον καλέσσι.] Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος πολαμὸς ξανθὰ προβάλλα ποιεῖν· διὸ καὶ τὸν Ὅμηρόν φασιν ἀπὸ Σκαμάνδρου, Ξάνθον προσαγορεύειν αὐτόν. *Aristot. de Histor. Animal. lib.* III, *cap.* 2.

Hinc albi, Clitumne, greges———.
Virg. Georg. XI, 146.

Ibid. —Σκάμανδρον.] Cod. *Harleian.* Κάμανδρον.

Ver. 77. —τῆ γάρ ῥα μάλιστα.] Non hîc supervacaneum est istud ῥα· sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit; σ', 91, 114, 334.

Ver. 80.

Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ.
Υἱέϊ δὴ Πριάμοιο Λυκάονι εἰσάλτο φωνὴν,
Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοπολεύων,
Πηλείδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
Πριαμίδη, τί με ταῦτα κελεύεις, οὐκ ἐθέλοντα
Ἀντίον Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεϊ δουρὶ φόβησεν
Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἠμετέρῃσι·
Πέρσε δὴ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Εἰρύσατ', ὄς μοι ἐπῶρσε μένος καὶ γυῖα πόδεσσιν.
Ἦ κ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
Ἣ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθη φάος, ἠδ' ὀπάζων
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐνάριζεν.
Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆϊ ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

Æneam autem rectâ copiarum-concitator movit Apollo
Contra Pelidem, immisitque ei animos validos.
Filio autem Priami Lycaoni assimilavit-se voce:
Huic se cùm-assimilâsset, *eum* allocutus est Jovis filius Apollo;
" Æneа, Trojanorum princeps, ubi tibi minæ,
" Quas Trojanorum ducibus promisisti convivans,
" Pelidem Achillem contra pugnare?
Illum verò Æneas respondens allocutus est;
" Priamide, cur me hæc licèt invitum jubes,
" Contra Pelidem supra-modum-animosum pugnare?
" Non enim sanè jam primùm pedibus-velocem contra Achillem
" Stetero, sed dudùm me & aliàs hastâ fugavit,
" Ex Ida, quandò boves invasit nostras;
" Evertitque Lyrnessum & Pedasum: sed me Jupiter
" Servavit, qui mihi excitavit robur velociáque genua.
" Certè omninò domitus fuissem sub manibus Achillis & Minervæ,
" Quæ ante eum vadens dabat victoriam, atque hortabatur
" Hastâ æreâ Lelegas & Trojanos interficere.
" Ideò non potest contra Achillem vir *mortalis* pugnare:

Ver. 80. —ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ.] Vide infrà ad *ver.* 110.

Ver. 81. —Λυκάονι εἰσάλτο φωνὴν.] Vide suprà ad ν', 45.

Ver. 82. Τῷ μιν εἰσάμενος.] Vide suprà ad γ', 389.

Ver. 85. Πηλείδεω.] Sic suprà *ver.* 77, Πριαμίδεω. Pronuntiabatur Πηλείδω —— Πριαμίδω. Vide suprà ad ά, 1.

Ver. 91. —ἐπήλυθεν.] Vide suprà ad ϑ', 488; & ad γ', 205.

Ver. 92. —Λυρνησσὸν.] Πόλις τῆς Ὑποπλακίων Θηβῶν. *Schol.*

Ibid. —Πήδασον.] Πόλις Ἑλλησπόντου, καὶ τόπος. *Schol.*

Ver. 95. —ἐνάριζεν.] Vide ad *Il.* ά, 373 & ν', 84.

Ver. 96. —Λέλεγας.] Τοὺς ἐν Ἑλλησπόντῳ ὑπὸ τῆς Θεσσαλίας πρώτους καταικισθέντας. *Schol.*

Ver. 99.

Αἰεὶ γὰρ πάρος εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνῃ.
Καὶ δ' ἄλλως ἕβ γ' ἰθὺ βέλος πέτεσθ', ὅδ' ἀπολήγῃ,
Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ ἦ θεός περ
Ἶσον τεύνειεν πολέμῳ τέλος, ὄφρα μάλα ῥέα
Νικήσῃ, ὅδ' εἰ παλίγκλαγξ δύχεῖ εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἥρως, ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
Εὔχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κύρης Ἀφροδίτης
Ἐγγεγάμμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεός ἐστιν·
Ἡ μὲν γὰρ, Διός ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μήδε σε πάμπαν
Ἀδήλητοι ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μεγάθυμον μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ μετὰ πρόμαχον, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λαυκώλενον Ἥρην,
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν, ἀτὰρ ἀλλάμων ἀνδρῶν·
Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεὰς μετὰ μῦθον ἔειπε·

" Semper enim adest unus saltem deorum, qui perniciem avertat.
" Tum alias ipsius utique rectâ telum volat, neque desinit,
" Antequàm corpus humanum transfadegerit: Si verò Deus ipse
" Æqualem traheret lancem victoriæ, non me valde facilè
" Vinceret, nè quidem si totus æreus gloriatur esse.
Hunc autem rursùs allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;
" Heros, quin & tu deos sempiternos
" Precare; nam te aiunt Jovis filiâ Venere
" Satum esse; illic autem inferiore ex deâ est:
" Illa etenim, ex Jove est, hæc verò ex marino sene.
" Sed rectà infer æs indomitum, neque te omninò
" Sævis verbis avertat & minis.
Sic fatus, inspiravit animos magnos pastori populorum:
Processit autem per primos pugnatores, armatus coruscè ære.
Nec latuit Anchisæ filius candidam-ulnas Junonem,
Contra Pelidem vadens, per turmas virorum:
Illa autem in-unum vocatos inter deos verbum dixit;

Ver. 99. —ἦ γ'.] *Al.* ἦ δ'.

Ver. 100. —ἦ ἦ θεός περ Ἶσον τεύνειεν πολέμῳ τέλος.] Ἶσον ποιήσειε τὸ τέλος ἢ πάλαισμα, μηδὲ ἑτέρῳ βοηθῇ. *Schol.* Sic apud *Euripidem*;

Οἱ ἓξ συμπλοκίᾳς ὁπλῶ νίκας ἐκράτησαν
Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεᾶν ἐξίσου ἀμφοῖν μέριμνα.
Ἐπικλῆ κεν.

Ver. 101. —ὅ με μάλα ῥέα.] Ita ex tribus MSS, & ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* ὅ με μάλα ῥᾷα. Pronuntiabatur, ut opinor, ὅ μᾶς μάλας ῥᾷ. Vide suprà ad ε', 461.

Ver. 103—132. Τὸν δ'——— Τῶ δ'.] Vide suprà ad α', 121; ad γ', 200; & ad θ', 160. Malè *Barnesius*, Τόν δ' ——— Τήν δ'.

Ver. 104. —ἀλλά γ'.] Cod. *Harleian.* ἀλλ' ἄγε.

Ver. 110. —ἔμπνευσε μεγάθυμον μέγα ποιμένι λαῶν.] Καὶ πρὸς τὰς μάχας τὸ παιδικὸν καὶ τὸ εὐθαρσὲς, ἀμυνόμενον ὅτι καὶ ἀλκὴν ἔχει. Ὁ δὲ τὰς Θεὰς Ὅμηρος ἐμποιῶν φησι τοῖς ἀνθρώποις, (ὡς ἔπειν—— " ἔμπνευσε " μεγάθυμον μέγα ποιμένι λαῶν·") ——καὶ πρὸς εὐμοιρίαν τῶν λοιπῶν καὶ ἀγαθοεργίαν. *Plutarch de virtute morali, sub finem.* Vide suprà ad ε', 185.

Ver. 115.

Φραζέσθον δὴ ζφῶϊ, Ποσείδαον, ἠ Ἀθλώη,
Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς μέν μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
Αὐτόθεν· ἤτις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
Παρστάίη, δοίη δὲ κραδίῃ μέγα, μηδέ τι θυμῷ
Δείδεσθω· ἴνα εἰδῇ, ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμυνέουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
Πάντες δ' Οὐλύμποιο καταΐξομεν ἀντιόωντες
Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἱ αἶσα
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δ' Ἀχιλεὺς τὰ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
Δείσεται ἔπειτ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

115 "Conſiderate jam vos, Neptune, & Minerva,
"In mentibus veſtris, ut ſe-habebunt hæc opera.
"Æneas ille ivit, armatus coruſco ære
"Contra Pelidem: impulit nempè Phœbus Apollo.
"Sed agite, nos tamen eum avertamus retrò
120 "Illinc: aut aliquis utique etiam noſtrûm Achilli
"Adſtet, détque robur magnum, neque quid animo
"Egeat; ut ſciat, ipſum diligere potentiſſimos
"Immortalium: hi verò inanes, qui hactenùs utique
"Trojanis defendere-conantur prælium & cædem.
125 "Omnes autem de cælo deſcendimus interfuturi
"Huic pugnæ; ut nè quid inter Trojanos patiatur
"Hodié: in-poſterum verò ea patietur, quæcunque ei Parca
"Naſcenti nevit lino, quandò ipſum peperit mater.
"Si verò Achilles non hæc deorum didicerit ex voce,
130 "Timebit utique, quandò quis contrà deus venerit
"In prælio: terribiles nempè dii, quum apparent manifeſti.
Huic autem reſpondit deindè Neptunus terræ-quaſſator;

Ver. 115. —Ποσείδαον.] Cod. *Harleian.* Ποσειδάων.

Ver. 118, & 138. —Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide ſuprà ad *ά*, 43.

Ver. 119. —ἀποτρωπῶμεν.] *Al.* ἀποτροπόωμεν.

Ver. 122. —φιλέουσιν.] Vide infrà ad *ver.* 304.

Ver. 127. —πείσεται, ἄσσα οἱ αἶσα.]
——ἕμπης δ' ὅ, τι μοῖρα παθεῖν, ὑπὲκ ἔμ' ὑπάλυξαι.
Theogn. Gnom. ver. 815.

Ver. 129. —θεῶν ἐκπεύσεται.] *Al.* θεῶν ἐκπεύσεται.

Ver. 131. —χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.] Τὸν Ῥωμαῖον, ὃς ὑπατεύσας Αἰγύπτιον, ἄνδρα ἔφη χρήμασιν ἀναπεῖσαντα ἐς τὴν ἄδυλον καλαπεμφθῆναι τὴν Ἰσιδος τὸ ἐν Κόπτῳ. Καὶ ὁ ἐσπεμφθεὶς ἀνέστρεψε μὲν ὑπὲρ τῆς ἀδύτου δείσας μύσιον ὃ ὁπωσοῦν ἐθεάσατο, καὶ τῶν αὐτίκα ἐπιφανομένων τελεσθῆναι. Τὸ ἔπος δὲν ἄλλοθι εἶπε τὸ Ὁμήρου, Ζεὺς δέ νεν αἶσιμα πάντα, θεὸς πᾶσι γνῶναι τ' ἀνθρώποισιν ἐναργῶς ὀπάζει. *Pauſan. Phocic. lib.* X, *cap.* 32, *ſub fine.*

Ver. 134

Ἥρη, μὴ χαλέπαινε πάρεκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεὸς ἔριδι ξυνελάσσαι
Ἡμέας τὰς ἄλλας, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι ἦμεν.
Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
Ἐκ πάτης ἐς σκοπιήν, πόλεμον δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι, τὸ δὴ εἰῶσι μάχεσθαι,
Αὐτίκ' ἔπειτα κὴ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα Διακριθένλας ὀΐω
Ἀψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μετ' ὁμήγυριν ἄλλων,
Ἡμείερης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἴφι δαμέντας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης
Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
Ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεσαν, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο,

" Juno, nè ſævi temerè: neque *enim* omninò te decet.
" Non ego ſanè velim deos ad certamen committere
" Nos alios, quoniam multò fortiores ſumus.
" Sed nos quidem jam confideamus profecti
" Ex viâ in ſpeculam; prælium verò mortalibus curæ-erit.
" Sin Mars incipiat pugnam, aut Phœbus Apollo,
" Vel Achillem inhibeant, & non ſinant pugnare;
" Tum confeſtim & nobis è veſtigio certamen orietur
" Conſlictûs: perquàm autem celeritèr decreto *eos* prælio puto
" Redituros ad Olympum, deorum ad cœtum cæterorum,
" Noſtrarum virtute manuum neceſſitate violentèr domitos.
Sic quidem locutus præibat Cæruleus-crines
Ad murum aggere-factum Herculis divini,
Altum, quem quidem ei Trojani & Pallas Minerva
Condidere, ut cœtum fugiens evitaret,

Ver. 134. —ξυνελάσσαι]. *Al.* ξυνελάσσαι. Minùs rectè; ſecundam enim corripit:

——ἄλλων ἐλάσαι πολέμοιο. τ', 423.

Ver. 135. Ἡμέας.] Pronuntiabatur Ἡμᾶς.

Ibid. —φέρτεροι ἦμεν.] *Al.* φέρτεροί εἰμεν. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 137. Ἐκ πάτης ἐς σκοπιήν.] Ἐκ τῆς παλαιμψήφου ὁδοῦ· εἰς τύπον σκοπιὰν ἔχουσα. *Schol.*

Ibid. —πόλεμον δ' ἄνδρεσσι μελήσει.]

Bella viri pacemque gerant, queis bella gerenda. *Æn.* VII, 444.

Ver. 138. Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων.] *Al.* Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἠὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ver. 140. —ὀρεῖται.] *Al.* ὄρνυται.

Ver. 141. —διακριθένλας.] *Al.* διακρι-θένλας. Quod ferri non poteſt; antepenultimam enim neceſſariò corripit.

Ver. 143. —ἀνάγκῃ.] Cod. *Harleian.* ἀναγκάσσῃ.

Ver. 144. —Κυανοχαίτης.] Vide ſuprà ad ά, 43, 58, & 528.

Ver. 145. —ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος.] Quâ ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hîc producatur; item πάλαι, *ver.* 183; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 146. —τό ῥά.] *Quem ſcilicèt*——.

Ver. 147. —ὄφρα τὸ κῆτος.] Τί ἐν; (φήσαι τις ἂν·) κόθεν ταῦτα [τὰ Ἀρέσρα] συμβάλλεις; πρὸς λόγον; Ἐκεῖσε φήσαιμ' ἄν, ὥσπερ ἄλας ζυμβαλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδατι ὃ πρὸς μάζαν.—— Καὶ Ὅμηρος, ἐπέαν κόσμῳ πρεσβυτικῷ, ὀλίγας τὰ ἐνομάτων Ἀρέσρα ἀσπερ λαζὰς ἐκπώμασι δεσμίοις, ἢ λόφος καθίνεσιν, ὁπλίθησι. Διὸ καὶ παρεσήμηνε τὸ ἐπᾶν, ὡς οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ,——

" Ποίεσαν, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀ-
" λέοιτο." *Plutarch. Quæſt. Platonicæ*, ſub finem.

Ὁππότε μιν ζώοιτο ἀπ' ἠιόνος πεδίονδε.
Ἔνθα Ποσειδάων καὶ ἄρ' ἔζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀῤῥῆκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο.
Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Ἀμφὶ σὲ, ἑκάεργε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
Ὣς οἱ μὲν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
Βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
Ὦρνυον ἀμφότεροι· Ζεὺς δ', ὑψόθεν ἐρχόμενος, κέλετο.
Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, ἐλάμπετο χαλκῷ
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
Ὀρνυμένων ἅμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων ζωννίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, ἠδὲ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας μὲν πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θῦεν
Πρόσθεν ἔχε σθένεος, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.

Quando ipsum persequens-ageret à littore ad-planitiem.
Illic Neptunus quidem consedit & dii cæteri,
Nesciámque-scindi nubem humeris circumdederunt.
Ii verò ex-alterâ-parte sedebant in jugis Callicolones,
Circum te, arcitenens Phœbe, & Martem urbium-vastatorem.
Sic hi quidem utrinque sedebant consultantes
Consilia; incipere autem gravem pugnam,
Pigrabantur utrique: Jupiter autem, sedens altè, instigabat.
Illis verò totus impletus erat campus, & fulgebat ære
Virorum & equorum; resonabátque tremens terra pedibus
Concurrentium simul: duo autem viri longè fortissimi
In medium utrorumque congrediebantur, ardentes in pugnam,
Æneásque Anchisiades, & nobilis Achilles.
Æneas autem primùm minabundus processit,
Nutans cassîde validâ; clypeúmque cum-impetu-versabile
Prætendebat pectori, vibrabátque æream hastam.

Ibid. —ἀλέοιλο.] *Al.* ἀλέηλο.

Ver. 148. —σθύαιλο.] Cod. *Harleian.* σθύσιτο.

Ver. 150. —νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο.] Nube candentes humeros amictus.
Horat. Carm. lib. I, *Ode.* II, *ver.* 31.

Ver. 151. —ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης.] Sic apud *Virgilium*;
—— *supercilio* clivosi tramitis undam
Elicit —— *Georgic.* I, 108.

Ver. 152. —ἥιε Φοῖβε.] Ἀπολλον τοξικὸς, ὅπου ἡ ἶσαι. *Schol. Al.* ἥιε. Vide suprà ad ά, 43, 75, & ad ό, 365.

Ver. 153. —ῥ'.] *Ut jam dictum est* —— *ver.* 149, 151.

Ibid. —καθείαλο.] *Al.* καθήαλο.

Ver. 156. —ἠ ἐλάμπετο χαλκῷ.] Vide suprà ad τ', 362.

Ver. 157. —κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν.] Vide suprà ad τ', 363.

Ibid. —κάρκαιρε.] De hujusmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide suprà ad δ', 455. Διαφαίνει δὲ καὶ ἡ ἀρσιλὴ τῆς ὀνοματοποιΐας τὸ καρκαίρειν, ὅτε τῆς γῆς μάλιστα παλεχναμμένης, ἵπποι θέουσι δι' αὐτῆς. *Eustath.*

Ver. 158. Ὀρνυμένων.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 159. —μεμαῶτε.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'.] Versum hunc in uno MS deesse annotat *Barnesius.*

Ver. 161. —ἐβεβήκει.] Vide suprà ad π', 751; & ad δ', 492.

Ver. 162. Νευστάζων κόρυθι.] Ita infrà χ', 314;
——κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ.

Ver. 164.

Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὡς
Σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ κλισίηφιν ἐμεμάασιν,
Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δ', ὀλιγέων μὲν ἀτίζων,
Ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀριπρεπέων αἰζηῶν
Δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανὼν, ὀπὴ τ' ἀμφὶς ὀδόντας
Γίνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ σθένος ἄλκιμον ἦπορ,
Οὐρῇ δ' ὁπλοτέρω τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίζει, ἔς δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μωλῳ· ἤτοι ἅ γ' ἔφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·

Pelides verò ex-alterâ-parte contrà ruebat, leo veluti
Exitialis, quem viri interficere animis-ardent,
Congregati, totus pagus: is verò, primùm quidem contemnens,
Incedit; ſed quandò quis prælio-impigrorum juvenum
Haſtâ ferierit, contorquétque ſe hians, circúmque ſpuma dentes
Oritur, inque ei corde gemit generoſus animus;
Caudâ verò lateráque & femora utrinque
Verberat, ſéque ipſum excitat ad pugnam:
Torvúmque-contuens fertur furere; ſi quem occidere-poſſit
Virorum, vel ipſe perit primâ in turbâ:

Ver. 164. Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὡς] Similitèr *Heſiodus*;

Δεινὸν ὀδοὺς ὄασιν, λέων ὡς——
Γλαυκιόων δ' ὄασιν δεινὸν, πλευράς τε καὶ ἅμας
Οὐρῇ μαστίζων πολὺ γλάφῳ, ἀδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθέμεν, οὐδὲ μάχεσθαι·
Τοῖον ἄρ' ——.

Aſpid. Herakl. *ver.* 426, 430.

Et *Virgilius*;

Attollitque animos: Pœnorum qualis in arvis
Saucius ille gravi venantum vulnere pectus,
Tum demum movet arma leo; gaudetque comantes
Excutiens cervice toros, fixumque latronis
Impavidus frangit telum, & fremit ore cruento:
Haud ſecus accenſo gliſcit violentia Turno. *Æn.* XII, 4.

Ut fera, quæ denſâ venantum ſepta coronâ
Contra tela furit, ſeſeque haud neſcia morti
Injicit, & ſaltu ſupra venabula fertur. *Æn.* IX, 551.

Et *Lucanus*;

——ſic cum ſqualentibus arvis
Ætiſeræ Libyes viſo leo cominus hoſte,
Subſedit dubius, totam dum colligit iram;
Mox, ubi ſe ſævæ ſtimulavit verbere caudæ,
Erexitque jubam, & vaſto grave murmur hiatu
Infremuit: tum torta levis ſi lancea Mauri
Hæreat, aut latum ſubeant venabula pectus,
Per ferrum tanti ſecurus vulneris exit. *Pharſal. lib.* I, *ver.* 205.

Porrò *Macrobius* poſteriorem *Virgilii* locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis Majeſtatem non æquat. "Videtis in anguſtum Latinam parabolam ſic eſſe contractam, ut nihil poſſit ſeſe jejunius. Græcam contrà & verborum & rerum copiâ pompam veræ venationis impleſſe?" *Lib.* V, *cap.* 13.

Ver. 169. Γίνεται.] *Al.* Γίνεται. Quod perindè eſt. Nam γίνομαι primam producit.

Ibid. —κραδίῃ.] *Al.* κραδίην.

Ver. 170. Οὐρῇ δ' ὁπλοτέρω τε καὶ ἰσχία.] "Leonum animi index cauda——. Immota ergo; placidus, clemens, blandientique ſimilis, quod rarum eſt; crebrior enim iracundia ejus. In principio terra verberatur; incremento terga, ceu quodam incitamento, flagellantur." *Plin. Natural. Hiſt. lib.* VIII, *cap.* 16.

Ver. 171. —μαχέσασθαι.] Cod. *Harleian.* μαχέσεσθαι. Quo modo & in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius*.

Ὣς Ἀχιλῆϊ ὄτρυνε μεμὼς καὶ θυμὸς ἀγλαὸς
Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Αἰνεία, τί ἦ, τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθών,
Ἔσσυο· ἢ ῥά νύ σε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
Τιμῆς τ' Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἐμ' ἐξεναρίξῃς,
Οὔτοι τέκνα γε Πριάμου γέρας ἐν χερὶ θήσει·
Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
Ἦ νύ τί που Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυλιῆς τε ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
Ἤδη μέν σε, φημί, τὰ ἄλλοτε δερὶ φόβησα.
Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε οἶός σε, βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα,
Σεύα καθ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
Καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μεταλροπαλίζεο φοβίων·

Sic Achillem incitabat robur & animus magnus
Contra ire magnanimum Æneam.
Illi verò quandò jam prope erant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;
" Ænea, cur tu, tantum agminum spatium permensus,
" Constitisti: an te utique animus mecum pugnare jubet,
" Sperantem Trojanis *te* imperaturum equûm-domitoribus
" Dignitate, quâ Priamus? Sed si me interfeceris
" Non tibi propterea Priamus præmium in manibus ponet:
" Sunt enim ei filii: ipse autem constans, neque mente-levis.
" An verò tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium præ aliis,
" Amœnum & vitiferum, & arabile, quod colas,
" Si me interfeceris? difficultèr autem te spero hoc facturum.
" Jam enim te, autumo, & aliàs hastâ fugavi.
" An non recordaris, quandò te à bobus, solus cùm-esses,
" Agitavi de Idæis montibus velocibus pedibus
" Celeritér? tunc verò nusquam convertebaris fugiens:

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Similitérque infrà, *ver.* 228; Ἀλλ' ὅτε δή. Vide suprà ad ξ', 433.

Ver. 178. —ἐπελθών.] Cod. *Harleian.* ἀπελθών.

Ver. 179. —μαχέσασθαι.] *Al.* μαχέεσθαι.

Ver. 180—186. Ἠλπόμενον——ῥέξειν.] Versus hosce septem repudiari notant Scholia MSS apud *Barnesium.* Nullâ, ut videtur, idoneâ ratione.

Ver. 181. Τιμῆς τ' Πριάμου.] Ἔνεκεν τ' Βασιλείας· ἀντιφέρει γὰρ, "Οὔτοι τέκνα Πριάμου γέρας." *Schol.*

Ibid. —ἐξεναρίξῃς.] *Al.* ἐξεναρίξεις.

Ver. 183. Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος.] *Al.* Εἰσιν γάρ εἰ παῖδες· ὁ σ' ἔμπεδος.

Ver. 185. Καλὸν.] Vide suprà ad β', 43. *Al.* ἐαθλόν.

Ibid. —ἀρούρης.] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 186. —ἔολπα.] *Spero*; non *speravi.* Vide suprà ad ε', 240; & ad ν', 736.

Ibid. —ῥέξειν.] *Al.* ῥέζειν.

Ver. 187. —φόβησα.] Cod. *Harleian.* φοβῆσαι. Quæ & proba lectio.

Ver. 188. Ἦ οὐ μέμνῃ.] *Al.* Ἦ ὑμέμνησ'· Enuntiabatur autem (uti & notavit *Barnesius*) ac si scriptum fuisset ἦ ὑμέμνῃ. Non licentiâ aliquâ *Poëticâ*, sed quia vulgò etiam in *solutâ* (ut opinor) oratione ita pronuntiabatur. Vide suprà ad ε', 349; ad ι', 533; & ad ξ', 471.

Ver. 190. —τότε δ' ὅτι.] *Al.* πρὶν δ' ὅτι.

Ver. 191.

Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπεκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν
Πέρσα, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθηναίῃ τε Διΐ τε πατρί·
Λητίδας θ' γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἦγον· ἀτὰρ σε Ζεύς τε ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀλλ' οὐ νύ σ' ἐρύεσθαι ὀΐομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίον ἵστασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ ζάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ πολλὰς,
Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
Ὄψει δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
Φασί σε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
Μήτηρ δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο

"Inde autem in Lyrneſſum evaſiſti: verùm ego hanc
"Everti, aggreſſus cum Minervâ & Jove patre;
"Captivas autem mulieres, libero die erepto,
"Abduxi: at te Jupiter ſervavit & dii cæteri.
"Sed non nunc te ſervaturos puto, ut in animum
"Inducis: verùm te ego ſanè regreſſum hortor
"In multitudinem ire, neque adverſus ſtes mihi,
"Antequàm quid mali paſſus fueris: jam factum verò & ſtultus ſentit.
Huic verò Æneas reſpondit, dixitque;
"Pelide, nè jam me verbis, puerulum tanquam,
"Speres *te* territurum: facilè enim poſſum & ipſe,
"Et convitia, & opprobria, proloqui.
"Scimus autem alter-alterius genus, ſcimus & parentes,
"Jam-olim-dicta audientes verba mortalium hominum:
"Viſu verò certè neque tu meos nôſti, neque ego tuos.
"Aiunt te quidem Pelei eximii prolem eſſe,
"Matre verò ex Thetide, comas-pulchrâ marinâ nymphâ:
"At ego me filium magnanimo Anchisâ

Ver. 191. —ὑπεκφυγες.] Ita ex uno MS edidit *Barneſius*: *Al.* ἐπέκφυγες.

Ver. 193. Λητίδας.] Cod. *Harleian.* Λητίδας.

Ver. 195. —σ' ἐρύεσθαι.] Cod. *Harleian.* σε ῥύεσθαι. Atque ita in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius*.

Ver. 197. —πληθὺν ἰέναι.] Quâ ratione, πληθὺν hîc ultimam producat; item νηπύτιον, *ver.* 200; & ἀκούοντες, *ver.* 204; & τέκεσσι, *ver.* 215; & ὄπτι, *ver.* 229; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 198. —ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Vide ſuprà ad ρ', 32. *Al.* ῥεχθὲν δέ τι.

Ver. 200. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς, Ἔλπεο δειδίξεσθαι.]

Hoſtis amare, quid increpitas mortemque minaris? *Æn.* X, 900.

Ver. 202. —αἴσυλα.] Τὰς παρὰ τὸ καθῆκον λεγομένας ἀπειλάς. *Schol.* apud *Barneſium*.

Ver. 204. Πρόκλυτα.] Τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν πεφημισμένα, παλαιά. *Schol.*

Ibid. —ἁλοσύδνης.] Ἐνταῦθα θεὸν ἐν θαλάσσῃ καλοικέσης. *Schol. Al.* ἁλοσύδνης.

Εὔχομαι ἐκγεγάμϐυ, μήτηρ δέ μοι ἔς' Ἀφροδίτη.
Τῶν δὴ νῦν ἕτερόί γε φίλον παῖδα κλαύσονζ
Σήμερον· ὐ γάρ φημ' ἐπέεσί γε νηπυτίοισιν
Ὧδε διακριθέντε, μάχης ἐξαποτέεσθζ.
Εἰ δ' ἐθέλεις ἠ ταῦτα δαήμϐναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ἡμετέρῳ γουνῷ, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·)
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
Κτίσατε ἢ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἰλιος ἱρὴ
Ἐν πεδίῳ πεπόλισο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ἔϐ' ὑπωρείας ὤκεον πολυπιδάκος Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκετ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
Ὃς δὴ ἀφνειόταϲος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τῷ τριχίλιαι ἵπποι ἔλος ἐριθηλὲς βοσκολέονλο
Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμϐναι ἀταλῇσι·

" Profiteor prognatum esse, mater autem mihi est Venus.
" Horum jam nunc alterutri saltem charum filium plorabunt
" Hodiè: non enim puto verbis omninò puerilibus
" Sic diremptos, à pugnâ redituros esse.
" Quòd si vis & hæc doceri, ut benè scias
" Nostrum genus, (multi autem ipsum homines nôrunt;)
" Dardanum quidem primùm genuit nubes-cogens Jupiter:
" Condidit autem *is* Dardaniam, quippè nondum Ilios sacra
" In campo ædificata erat, urbs articulatè-loquentium hominum;
" Sed adhuc radices habitabant irriguæ-fontibus Idæ.
" Dardanus verò genuit filium Erichthonium regem,
" Qui tum opulentissimus erat mortalium hominum:
" Hujus ter mille equæ per paluſtria pascebantur
" Fœminæ, pullis exultantes teneris:

Ver. 210. —ἕτερόί γε.] Eandem hîc vim habet particula γε, ac vox Latina *saltem*.

Ver. 212. —διακριθέντε.] *Al.* διακριθέντε. Malè. Vide suprà ad *ver.* 141.

Ibid. —ἐξαποτέεσθζ.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 215 —νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 216. —Δαρδανίην.] Πόλις Τρωϊας. *Schol.*

Ibid. —ἐπεὶ οὔπω Ἰλιος ἱρὴ.]

————nondum Ilium & arces
Pergameæ steterant; habitabant vallibus imis. *Æn.* III, 109.

Ver. 218. Ἀλλ' ἔϐ' ὑπωρείας ὤκεον.] Λέγει δὲ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη ——— χρὴ θεὸν πως εἰρηκέναι ἀ χρὴ φύσιν. Θεῖον δὲ δὴ ἀ τὸ ποιητικὸν ἐνθεαστικὸν ἐν γοῦν, ὑμνῳδὸν, πολλῶν τε καὶ ἀληθειαν γιγνομένων ξυὼ τισι Χάρισι ἀ Μούσαις ἐφάπτεσθζ ἑκάστοτε. *Plato de legibus, lib.* 3.

Ibid. —ὑπωρείας.] Τὰ κάτω μέρη τοῦ ὄρους. *Schol.*

Ibid. —ὤκεον.] Pronuntiabatur, notante *Barnesio*, ᾤκων vel ὤκουν· quomodo & scribi posteà cœptum est.

Ibid. —πολυπιδάκος.] *Al.* πολυπίδακος. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 220. Ὃς δὴ ἀφνειόταϲος γένετο.] Pronuntiabatur, ut opinor, Ὅς δὴ φνειόταϲος· Vide suprà ad *ver.* 188; & ad λ, 138. Γίνετ) πᾶς αὐτῷ [Δαρδάνῳ] Ἐριχθόνιος, ὃς ἁπάντων ἀνθρώπων ὀλβιώτατος λέγετ) γενέσθζ, τά τε παλαιὰς ἀ τὰ ὑπὸ τῷ μηδεπάποτε γνωσθέντι κληρονομήσας ἀρχῆς. *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* I.

Ver. 221. —τριχίλιαι.] Apud *Maximum Tyrium*, τριακίλιοι. Quæ & fortè melior lectio, ne scilicèt vox, " θήλειαι, " in sequenti versu, supervacanea videatur: Uti notavit *Barnesius*.

Ver. 222. —πώλοισιν.] Cod. *Harleian.* πώλησιν.

Ibid. —ἀταλῇσι.] *Al.* ἁπαλῇσι, & ἀταλοῖσι.

Ver. 223.

Τάων ἠ Βορέης ἠρήσαλο βοσκομένων,
Ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξαλο κυανοχαίτῃ·
Αἱ δ' ὑπὸκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·
Αἱ δ' ὅτε μὲν ῥιπῇσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ καλέκλων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκελο Τρώεσσιν ἄνακλα·
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
Ὃς δὴ κάλλιςος γένελο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν καὶ ἀνηρείψανλο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,

" Harum *aliquas* & ipſe Boreas adamavit paſcentium,
" Equóque ſe-cùm-aſſimulâſſet concubuit cyaneis-jubis-ornato:
" Illæ verò gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas:
" Iſtæ autem quandocunque ſaltu-laſcivirent ſuper almâ terrâ,
" Summum ſuper ſpicarum fructum currebant, neque frangebant:
" At quum ſaltu-laſcivirent ſuper latis dorſis maris,
" In ſuperficie ſuper colliſos-fluctus ſalis cani currebant.
" Troëm autem Erichthonius genuit Trojanis regem:
" Ex Troë verò tres filii eximii geniti ſunt,
" Ilúſque, Aſſaracúſque, & *formâ*-deo-par Ganymedes,
" Qui ſanè pulcherrimus erat mortalium hominum;
" Quem & rapuerunt-in-cœlum dii, Jovi ut-pocillator-eſſet,

Ver. 223. Τάων ἠ Βορέης ἠρήσαλο βοσκομένων.] Poſt hunc verſum, alium addit Codex *Harleianus*;

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, ἠ ἄνθεσιν εἰαζινοῖσι.

Ver. 224. —εἰσάμενος.] Vide ſuprà ad ν', 45.

Ibid. —παρελέξαλο κυανοχαίτῃ.] *Al.* ἐμίγη φιλότητι ἠ ὁ'νῇ.

Ibid.—παρελέξαλο.] Vide ſuprà ad β', 515.

Ver. 225. —ὑποκυσάμεναι.] *Al.* ὑποκυσάωσαι.

Ver. 226. Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν.]

Illa vel intactæ ſegetis per ſumma volaret
Gramina; nec teneras curſu læſiſſet ariſtas:
Vel mare per medium, fluctu ſuſpenſa tumenti,
Ferret iter; celeres nec tingeret æquore plantas. *Æn.* VII, 808.

Ubi notandum iſtud " *læſiſſet* " non pro " *læderet* " poſitum eſſe. Perinde enim eſt, ſive illam tum, quum gramina *pervolaret*, quas *percurreret* ariſtas *non lædere* dicas; ſive, quas *percurriſſet* interea, *non læſiſſe*. Vide ſuprà ad α, 37.

Ibid. —ἄρουραν.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν.] Νῦν τ' ἐν πῆς σάχυσι λεπτῇσὶ ἀθέρων. *Schol.*

Ver. 229. —θέεσκον.] *Currere ſolebant.* Vide ſuprà ad *ver.* 28; & ad ν', 84.

Ver. 232. Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε.]

Iluſque, Aſſaracuſque— *Æn.* VI, 650.

Ibid. —ἀντίθεος Γανυμήδης, Ὃς δὴ κάλλιςος.] Καὶ ἐοικὼς ἦ φημὶ ἠ Γανυμήδην ἀ σώματος ἀλλὰ ψυχῆς ἕνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὄλυμπον ἀνενεχθῆναι. Μαρτυρεῖ ἦ ἠ τὄνομα αὐτῷ. Ἔστι μὲν γὰρ δήπε ἠ Ὁμήρῳ, " ——γάνυ" " δετ' ἀκόων." Τῶτο δὲ φαίνῃ, ὅτι ἡδεῖ δέ τ' ἀοιδῶν. Ἔστι ἦ ἠ ἄλλο ἱ πε, " ——ψυχικὰ " φρεσὶ μήδεα εἰδώς." Τῶτο δ' αὖ λέγῃ, Σοφὰ φρεσὶ βάλλόμενα εἰδώς. Ἐξ ἂν Σωκράτης τότων ἠδυπάθειαν ὀνομασθεὶς ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἠδυνόμων, ἐν θεοῖς τετίμηται. *Xenophon.* Συμπόσιον, *ſub finem.*

Ver. 234. Τὸν ἠ ἀνηρείψανλο θεοὶ.]

——& rapti Ganymedis honores.
Æn. I, 32.

——quem præpes ab Idâ
Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis. *Æn.* V, 254.

Cæterùm vituperat hunc locum *Cicero*; " Nec Homerum audio, qui Ganyme-" dem à diis raptum ait propter formam, " ut Jovi bibere miniſtraret. —— Finge-" bat

Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μελοίη.
Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος·
Ἀσσάρακος δ' ἦν Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσῃ τέκε παῖδα·
Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλῃ τε, μινύθῃ τε,
Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὡς,
Ἑσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
Πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἀροῖτο.
Στεπτὴ δ' ἡ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.

235 " Pulchritudinem ob ipsius, ut immortalibus interesset.
" At Ilus genuit filium eximium Laomedonta:
" Laomedon autem Tithonum genuit, Priamúmque,
" Lampúmque, Clytiúmque, Hicetaonémque, ramum Martis:
" Assaracus verò Capyn: is autem Anchisem genuit filium;
240 " Et me Anchises: Priamus verò genuit Hectora nobilem.
" Ex hoc quidem generéque & sanguine profiteor esse *me*.
" At Jupiter virtutem viris augétque minuitque,
" Prout voluerit; ille enim potentissimus omnium.
" Sed age nè ampliùs hæc disseramus, pueruli tanquam,
245 " Stantes in mediâ acie prælii.
" Licet enim ambobus opprobria proloqui
" Multa admodùm: nè navis quidem centiremis onus ferret.
" Volubilis enim lingua est hominum, multique insunt sermones,
" Omnigeni; verborum autem latus campus hinc atque indé.

" bat hæc Homerus, & humana ad deos " transferebat; divina mallem ad nos." *Tusc. Disputat. Lib.* I, § 26.

Ver. 235, 292, 314, & 334. —ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 237. —ἄρα.] *Deinceps*——.

Ver. 242. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλῃ, τε, μινύθῃ τε.] Similitèr ferè *Hesiodus*;

Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει——
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης ——.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *Lib.* I, *ver.* 6, 8.

Ibid. —τε, μινύθει.] Quâ ratione, τε, hîc producatur; item κεν, *ver.* 243; & ἔτεα, *ver.* 255; & ἀπὸ, *ver.* 261, & 278; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 247.— ἑκατόζυγος.] Ὑπὸ ἑκατὸν ἐρετῶν ἐλαυνομένη· ζύγα γὰρ αἱ τῶν ἐρετῶν καθέδραι. *Schol.*

Ver. 248. Στεπτὴ δ' ἡ γλῶσσ' ὡς βεβοῦς, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι.] Κινδυνεύει γὰρ ἓν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἁπάντων εὐδείᾳ γλυκείᾳ μᾶλλον ἢ φωνῆς καὶ λέξεως· τοῦτο δὴ μόνον κεκλῆσθαι θαυμαστόν τινα πλοῦτον. *Dio, Orat.* XII. Cæterùm *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* I, citat; Στεπτὴ γὰρ ἡ γλῶσσα βεβοῦς.

Ver. 249. Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομός.] Apud *Dionem*, loco jam citato, Παντοῖος δ' ἐπέων πολὺς νομός. Apud *Clementem Alexandrinum*, Παντοίων ἐπέων ὁ πολὺς νομός.

Ibid. —ἐπέων δὲ πολὺς νομός.] Sic apud *Hesiodum*;

Ἀλκῆος δ' ἔσαι ἐπέων νομός·——
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II, 21.

Quæ ad loca *Menagius*; " Legendum autem," inquit, " utrobique νομὸς, accentu " in ultimâ, id est *némesis*, *partitio*, *distri-* " *butio in utramque partem*: νόμος, accentu in penultimâ, quæ vox *legem* significat, apud Homerum non reperitur; quod " præter

Ὁππoῖόν κ' εἴπῃθα ἔπoς, τoῖόν κ' ἐπακούσαις.
Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
Αἵτε χoλωσάμεναι ἔριδoς πέρι θυμoβόρoιo
Νεικέoυσ' ἀλλήλῃσι μέσσῳ ἐς ἀγυιὰν ἴσασι,
Πoλλ' ἐτεά τε καὶ oὐκί· χόλoς δέ τε καὶ τὰ κελεύθῃ.
Ἀλκῆς δ' oὔ μ' ἐπέεσσιν ἀπoτρέψεις μεμαῶτα,
Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσoν
Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ ζάκῃ ἤλασε χάλκεoν ἔγχoς,
Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκoς μύκε δουρὸς ἀκωκῇ.
Πηλείδης ὃ σάκoς μὲν ἀπὸ ἕo χειρὶ παχείῃ
Ἔσχε τανυσσάμενoς· φάτo γὰρ δoλιχόσκιoν ἔγχoς
Ῥεῖα δ' ἐλύσεσθαι μεγαλήτoρoς Αἰνείαo·
Νήπιoς, oὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὡς oὐ ῥηϊδίη ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, oὐδ' ὑπεῖκειν.

250 "Qualecunque dixeris verbum, tale & audieris.
" Sed quid jurgiis & rixis nobis opus eſt
" Altercari inter nos, tanquam mulieres,
" Quæ iratæ per contentionem animum-rodentem
" Probra-jactant altera-in-alteram mediam in viam prodeuntes,
255 " Multa veráque & non: ira nempè & iſta jubet.
" A virtute verò non me verbis avertes animoſum,
" Priuſquàm ære pugnes contrá: Quin age, ocyùs
" Experiamur alter-alterum æratis haſtis.
Dixit utique, & in terribile ſcutum intorſit æream haſtam,
260 Viſu-horrendum; ingénſque ſcutum mugiit haſtæ cuſpide.
Pelides verò ſcutum quidem à ſe procul manu robuſtâ
Tenuit perculſus: credebat enim prælongam haſtam
Facilè penetraturam eſſe magnanimi Æneæ:
Imprudens, neque enim cogitabat in mente & in animo,
265 Quòd non facilè deorum inclyta dona
A viris mortalibus domantur, neque *eis* cedunt.

" præter Grammaticos, notavit etiam Jo-
" ſephus, lib. 11, contra Appionem." *Annotat. in Laërtium, lib.* IX.

Ver. 252. Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας.] Sic apud *Livium*; " *Sedemus*
" *domi deſides, mulierum ritu altercantes in-*
" *ter nos.*"

Ver. 254. —μέσσῳ ἐς ἀγυιὰν.] *Dio Chryſſt. Orat.* XII, legit, ἀτρεῖς ἐς μέσον.

Ver. 255. Πόλλ' ἔτεά τε καὶ oὐκί.] *Al.* Πολλά τ' ἐόντα καὶ oὐκί· Notante *Euſtathio.*

Ver. 256. —μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν, 46.

Ver. 257. —μαχέσασθαι.] Cod. *Harleian.* μαχέεσθαι.

Ver. 258. Γευσόμεθ' ἀλλήλων.] Ἀντὶ τοῦ ἀφωμεθα· ὃ ἐστιν ἀποπειρᾶν λῃψόμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως. *Schol.*

Ver. 259. —ἤλασε χάλκεoν ἔγχoς.] Cod. *Harleian.* ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος. Atque ita in Commentario legit *Euſtathius.* *Al.* ὄμβριμον ἔγχος.

Ver. 260. Σμερδαλέῳ.] *Al.* Σμερδαλέον.

Ibid. —ἀκωκῇ.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*: *Al.* ἀκωκή. Sic ε', 295;

Ἦρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δεινὸς ἀκωκὴ.

Ver. 263. Ῥεῖα δ' ἐλύσεσθαι.] Vide ſuprà ad ν, 144.

Ver. 267.

Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πολύχαλκα, σὺ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πολύχαλκα ἤλασε Κυλλοποδίων,
Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν, χρυσῆν· τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἐπέλη ῥινὸς βοός· ᾗ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰς ἤιξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη, ἐκ δὲ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλεὰς ἀμφὶς ἐόρει μακρὸν,
Ἔστη, καὶδ' ἄχος οἱ χύτο μυελὸν ὀφθαλμοῖσι,
Ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάλη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Neque tunc Æneæ bellicosi rapida hasta
Perrupit scutum; aurum enim inhibuit, dona Dei:
Sed duas quidem transiit per plicas; tres verò
Supererant: quinque enim plicas superinduxerat Vulcanus,
Duas, æreas, duásque interiores stanni,
Unam verò, auream; quâ demùm detenta est ærea hasta.
Secundus verò Achilles emisit prælongam hastam,
Et percussit Æneæ ad clypeum undique æqualem,
Oram ad summam, ubi tenuissimum currebat æs;
Tenuissimum etiam inductum erat corium bovis: penitùs autem
Pelias prorupit fraxinus; crepuit verò clypeus ex ejus *ictu*.
Æneas autem corpore-contracto-subsedit, & à se procul scutum sustulit
Territus: hasta autem supra dorsum in terra
Stetit *ulteriùs*-pergendi-cupida; utrosque autem diruperat orbes
Clypei ingentis: Is verò evitatâ hastâ longâ,
Constitit (trepidatio autem cum dolore ei offusa-est immensa oculis,)
Perculsus, quòd prope se fixum-erat telum: verùm Achilles

Ver. 267, 268. Οὐδὲ—— Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε δῶρα θεοῖο.] Ita *Hesiodus*;

——σάκει ἔμβαλε χάλκιον ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 414.

Ver. 272. —χρυσῆν.] Edidit *Barnesius*, χρυσέην. Quod eodem modo pronuntiandum: Prima enim necessariò producitur. Vide suprà ad ν', 24, & 523.

Ibid. —τῇ ῥ'.] *Quâ utique*——. *Quâ scilicèt*——.

Ibid. —χάλκεον ἔγχος.] *Al.* μείλινον ἔγχος.

Ver. 273, 276. —πρόσθι δολιχόσκιον ἔγχος, ——ᾗ δὲ διὰ πρὸ.]
——hastam jacit: illa per orbem
Ære cavum triplici, per linea terga, tribusque
Transiit intextum tauris opus——. *Æn.* X, 783.

Ver. 275. Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην.] Καλῶ τὴν ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. *Schol.*

Ver. 279. —ἄρ'.] *Ut par erat*——. *Ut fieri oportebat*——.

Ver. 280. —ἰεμένη.] Vide suprà ad ὁ, 317.

Ver. 283. —πάλη.] Vide suprà ad δ', 185.

Ver. 285.

Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἄρα χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ ῥ' οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλείδης ἀκέων ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Ὅς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς ἀϊδόσδε κάτεισι,
Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλὰ τίη νῦν δτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
Δώσει θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲκ θανάτου ἀγάγωμεν,
Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔπλετο μοίρῃ,
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γλυκερὴ καὶ ἄφαντος ὀλῇται

Animo-paratiſſimo irruit, ſtricto enſe acuto,
Terribilem edens-clamorem: At ſaxum ſumpſit manu
Æneas, vaſtum pondus, quod nè duo quidem viri ferrent,
Quales nunc homines ſunt: is verò ipſum facilè agitabat & ſolus.
Tum certè Æneas quidem irruentem percuſſiſſet ſaxo,
Vel galeam, vel ſcutum, quod ab eo defendiſſet triſtem mortem:
Illum verò Pelides cominùs enſe animâ privâſſet;
Niſi celeritèr animadvertiſſet Neptunus quaſſator-terræ:
Statim autem inter immortales deos verbum dixit;
" O dii, certè mihi dolor de magnanimo Æneâ,
" Qui citò à Pelide domitus ad orcum deſcendet,
" Perſuaſus verbis Apollinis longè-jaculantis,
" Demens: neque enim *is* ab eo omninò propulſabit triſte exitium.
" Sed cur nunc hic inſons mala patitur,
" Immeritò ob debitos-aliis dolores; grata autem ſemper
" Munera diis exhibet, qui cœlum latum habitant?
" Sed agite, nos ipſi eum è morte ſubducamus,
" Nè fortè & Saturnius iraſcatur, ſi Achilles
" Hunc interimat: Fatale verò ei eſt effugere,
" Ut nè ſine-prole genus & prorsùs-extinctum pereat

Ver. 285. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide ſuprà ad δ', 456. *Al.* Σμερδαλέως ἰάχων.

Ver. 286, —ὃ ῥ' οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν.] Vide ſuprà ad ί, 303. *Al.* δύω ἄνδρε.

Ver. 295. —Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.] Quâ ratione, Ἀπόλλωνος, hîc ultimam producat; item ᾗ, *ver.* 322; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 296. Νήπιος.]

Demens! qui——. *Æn.* VI, 590.

Ver. 301. Μήπως καὶ Κρονίδης.] Cod. *Harleian.* Μήπως κε Κρονίδης.

Ibid. —κάκτανε Ἀχιλλεύς.] *Al.* εἵπερ Ἀχιλλεύς.

Ver. 302. —κατακτείνῃ.] *Al.* κατακτείνῃ.

Ibid. —μόριμον.] Cod. *Harleian.* μόρσιμον. Atque ita in tribus MSS ſcriptum reperit *Barneſius*. Quod verſum perimit.

Ver. 303. Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γλυκερὴ καὶ ἄφαντος

Δαρδάνα, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
Οἳ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητάων.
Ἥδε γὰρ Πριάμῳ γενεὴ ἤχθηρε Χρονίων·
Νῦν δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἐννοσίγαι', αὐτὸς γὰρ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσεαι, ἦ κεν ἐάσεις
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.
Ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσαμεν ὅρκους
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Μήποτ' ὀπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται

" Dardani, quem Saturnius præ omnibus dilexit liberis,
" Qui ex se nati sunt, mulieribúsque mortalibus.
" Dudùm enim Priami genus odit Saturnius.
" Nunc verò utique Æneæ vis Trojanis imperabit,
" Et filii filiorum, qui in-posterum nati fuerint.
Huic autem respondit deindè bubulis-oculis-decora veneranda Juno;
" Terræ-quassator, ipse tu mente tuâ consule
" De Æneâ, an eum è periculo extrahas, an relinquas
" A Pelide Achille domandum, optimus licèt-sit.
" Nam sanè nos multa juravimus juramenta
" Omnes inter deos, ego & Pallas Minerva,
" Nunquàm à Trojanis *nos* depulsuras-ope-allatâ malum diem,
" Nè quidem cùm Troja exitiali igne tota cremabitur

ἄφαντος ὅλητο.] Apud *Maxim. Tyrium, Dissert.* X; Ὥσπερ μὴ ἀσφαλῶς γένηται μετόπισθεν ὅλητο.

Ver. 304. —φίλατο.] Quâ analogiâ dicitur μαρτύρομαι, ἐμαρτυρόμην, ἐμαρτυράμην, in Futuro autem μαρτύρομαι, indéque μαρτυρέομαι, quod per omnes Modos ac Tempora ῠ semper corripit; eâdem analogiâ ex φίλομαι deducitur ἐφιλόμην, ἐφίλατο, ex quo Futurum deducetur φιλήσομαι; indéque φιλέω, quod per omnes Modos & Tempora ῐ semper corripit. Vide suprà ad κ', 280; & ad ά, 338.

Ver. 306. —Κρονίων.] Vide suprà ad ά, 397.

Ver. 307. Νῦν δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει.] *Al.* Νῦν δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει.

Hîc domus Æneæ cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum, & qui nascentur ab illis. *Æn.* III, 97.

Εἰσὶ δ' οἱ τὸ ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνείαν λέγουσι καταστήσαντα λόχον εἰς Ἰταλίαν, ἀνακομισθῆναι πάλιν οἴκαδε, καὶ βασιλεῦσαι τῶν Τρῳάδων· τελευτήσαντα δὲ καταλιπεῖν Ἀσκανίῳ τῷ υἱῷ τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου γένος ἐπιπλεῖσον κατασχεῖν τὴν ἀρχήν· ὡς μοι ἔοικεν, οὐκ ὀρθῶς λαμβανομένους παρὰ τῶν ἐπῶν. Πεποίηκε γὰρ αὐτὸν ὁ Ἰλιακῶν πραγμάτων συγγραφεὺς μέλλοντα ἔσεσθαι τοῦτον τὸν Αἰνείαν καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνου γενησομένους ὑπάρχειν ὧδέ πως· " Νῦν δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν " ἀνάξει, Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετ- " πίσθε γένωνται." Ὑπολαβόντες δέ τινες Ὁμήρου ἐν Φευγίᾳ διωκησθῆναι εἰδέναι τὴν ἀλήθειαν, ὡς δὴ ὁ διωκητὴν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκῆναι βασιλεύειν Τρώων, τὸν ἀνακομισθῆναι τὸν Αἰνείαν ἀναπλάττουσιν. Ἄρχειν δὲ δὴ τῶν Τρῳάδων ὡς ἐπίπλεον, ἢ ἄλλοθί πολίσθαι μᾶλλον, ἢ διωκητὴν ἦν; *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* I. Vide & *Strabonem, Geograph. lib.* XIII, *pag.* 905, *al.* 608.

Ibid. —Αἰνείαο βίη.] Vide suprà ad ά, 758.

Ver. 308. Καὶ παῖδες παίδων.] *Al.* Καὶ παίδων παῖδες.

Ibid. —μετόπισθε γένωνται.] *Al.* μετόπισθεν ἔπονται.

Ver. 309. —βοῶπις.] Vide suprà ad ά, 551.

Ver. 311. —ἤ κεν μιν.] Cod. *Harleian.* εἰ κέν μιν.

Ibid. —ἐάσεις.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 320.

Δαιομβύη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμβμ ἄν τε μάχλω ἐς ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων·
Ἷξε δ', ὅθ' Αἰνείας, ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τῷ μβὺ ἔπειτα καὶ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
Πηλείδη Ἀχιλῆϊ· ὁ δ' μελίβν δοῦ χαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τ' μβὺ προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἐπέσβεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·
Πολλὰς δ' σίχας ἡρώων, πολλὰς δ' ἵππων
Αἰνείας ὑπερέβη, θεὸς ἀπὸ χειρὸς ὀρέσσας·
Ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαΐκος πολέμοιο·
Ἔνθα δ' Καύκωνες πόλεμον μεμαθηότες.
Τῷ δ' μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, τίς σ' ὧβε θεῶν ἀτέσντα κελεύει
Ἀντ' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠβὲ μάχεβζ,
Ὅς σβ' ἄμα κρείασσον, δ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

" Incenſa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
Ut verò hoc audivit Neptunus quaſſator-terræ,
Perrexit ire pérque pugnam & per ſtridorem haſtarum;
Pervenitque, ubi Æneas, atque inclytus erat Achilles.
Confeſtim huic quidem deindè ob oculos fudit caliginem,
Pelidæ *nempè* Achilli: ipſéque haſtam ære-ſolido-præfixam
Clypeo extraxit magnanimi Æneæ;
Et eam quidem ante pedes Achillis poſuit;
Æneam verò vi-impulſum-egit à terrâ in-altum ſublatum:
Multos autem ordines heroüm, multos & equorum
Æneas ſuperârat, ſaltu dei à manu impetu-ſumpto:
Pervenit verò ad extremam-partem impetuoſi prælii:
Ibi autem Caucones ad pugnam armabantur.
Eum verò admodùm propè acceſſit Neptunus quaſſator-terræ,
Et ipſum editâ-voce verbis alatis allocutus eſt;
" Æenea, quis te ſic deorum præcordia-læſum inſtigat
" Contra Achillem præliari & pugnare,
" Qui te ſimul fortior, & charior immortalibus?

Ver. 320. Ἷξε δ', ὅθ' Αἰνείας.]
——Pelidæ tunc ego forti
Congreſſum Æneam, nec Diis, nec viribus æquis,
Nube cavâ eripui——. *Æn.* V, 808.
Tu potes Æneam manibus ſubducere Graiûm,
Proque viro nebulam & ventos obtendere inanes. *Æn.* X, 81.

Ver. 325. Αἰνείαν δ' ἐπέσβεν.] *Al.* Αἰνείαν δ' ἔασβεν. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 329. —Καύκωνες.] Οἱ μβὲν, Τρωϊκὸν ἔθνος μάχεσθαι· ἄλλοι δ Παφλαγόνας· οἱ δ τὰς ὀπίσω Καυκασίας· ἢ δ Καύκασος πόλις παραλίος Λυκίας ἢ Καρίας. *Schol.*

Ver. 332. —ἀτέσντα.] *Al.* καὶ ἔσντα. *Al.* ἀέκοντα. *Al.* ἀέκητι.

Ver. 333. Ἀντ' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠβὲ μάχεσθαι.] Cod. *Harleian.* Ἀντία Πηλείωνος, ὑπερθύμοιο μάχεσθαι. Ut ſuprà *ver.* 88.

Ibid. —πολεμίζειν ἠβὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ν, 232, & 279.

Ver. 336.

Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν ξυμβλήσεαι αὐτῷ,
Μὴ δὲ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλῆος ὀϊζυρὸν καὶ πότμον ὄπιπτῃ,
Θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθι, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δ' ἔπειθ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἀνὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα
Λύσω, τῷ ἐφέηκα, καλὰ κλάσμαι μενεαίνων.
Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως ὀΐχεσθαι.
Ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
Ἔασε, ὃς καὶ νῦν φύγῃ ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.

335 "Sed recede, quandocunque obvius-fueris-factus illi,
"Nè & præter fatum domum orci pervenias.
"At poſtquàm Achilles mortem & fatum aſſecutus fuerit,
"Audactèr deinceps inter primos pugna:
"Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.
340 Sic fatus, reliquit illic, poſtquàm præceperat omnia.
Tunc confeſtim Achillis ab oculis diſperſit caliginem
Denſam: Is verò continuò clarè vidit oculis:
Ingemiſcens autem dixit ad ſuum magnum animum;
"Papæ, certè magnum miraculum hoc oculis video:
345 "Haſta quidem hæc jacet in terrâ, neque omninò virum
"Video, in quem immiſi, interficere cupiens.
"Certè & Æneas igitur charus immortalibus diis
"Erat: ſed ipſum putabam fruſtrà ſic gloriari.
"Valeat: non ei animus me ampliùs experiri
350 "Erit, qui & nunc fugit lubens ex morte.
"Sed agedum, Danaos bellicoſos adhortatus,
"Alios Trojanos experiar obvius profectus.

Ver. 336. Μὴ δὲ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.] Quicquid *inopinatum*, præter expectationem; quicquid *violentum*, præter naturam; quicquid *ex ſtultitiâ natum*, præter rationem; ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γίνεσθαι dicuntur. Vide ſuprà ad β', 155. "Nihil "autem dubium eſt, quin violentam & ino- "pinatam mortem ſignificaverit: quæ qui- "dem poteſt rectè videri accidere præter na- "turam." *Gell. lib.* XIII, *cap.* 1.

Ver. 338. Θαρσήσας.] Cod. *Harleian.* Θαῤῥήσας.

Ibid. —δὴ ἔπειτα.] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* δ' ἤπειτα.

Ibid. —μετὰ πρώτοισι.] *Al.* μετὰ τρώεσσι.

Ver. 340. —διεπέφραδε.] Vide ſuprà ad β', 314; & ad ξ', 500.

Ver. 341. —σκέδασ'.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 345. —ἀνὶ χθονὸς.] *Al.* ὀπὶ χθονὸς.

Ver. 347, & 367. —ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 350. —ὃς καὶ.] Cod. *Harleian.* ὅς κεν.

Ver. 351. —ἄγε δὴ.] *Age quæſo.* Vide ſuprà ad β', 158.

Ἦ, ῥ' ὀπὶ σίχας ἆλτο· κέλευε δ' ὃ φωτὶ ἑκάστῳ·
Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοὶ,
Ἀλλ' ἄγε, ἀνὴρ ἄντα ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δ' ὃ μάχεσθαι.
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
Τοσσάδε πάντας ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι.
Οὐδέ κ' Ἄρης, ὅπερ θεὸς ἄμβροτος, ἠδέ κ' Ἀθήνη,
Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι σόμα, καὶ πονέοιτο.
Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δυνάμαι χερσίν τε, ποσίν τε,
Καὶ σθένει, τῷ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν ἠδ' ἠβαιόν·
Ἀλλὰ μάλα σιχὸς εἶμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅστις κεδὸν ἔλθῃ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
Κέκλετ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος·
Τρῶες ὑπερθύμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα.
Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Ἔγχει δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ὀπιθήσει,
Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ κε μεσσηγὺ κολόσσῃ.

Dixit, & in ordines ſaliit: adhortabatúrque virum quemque;
" Nè ampliùs nunc à Trojanis procul ſtate, nobiles Achivi,
" Sed age, vir contra virum eat, animóque-præſenti capeſſat-pugnam.
" Difficile autem mihi eſt, etiam fortis licèt ſim,
" Tot homines inſequi, & cum omnibus pugnare:
" Neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minerva,
" Tantæ aciei perſequens-obire-poſſit adverſos-ordines, & impigrè-agere.
" Sed quantum quidem ego valeo manibúſque, pedibúſque,
" Et animis, me jam nego contentionem-remiſſurum nè minimùm quidem:
" Sed omninò per ordines ibo penitùs, neque quenquam puto
" Troüm gaviſurum eſſe, qui prope haſtam venerit.
Sic dixit incitans: Trojanos verò illuſtris Hector
Hortabatur increpitans, affirmabátque *ſe* iturum contra Achillem;
" Trojani magnanimi, nè timete Pelidem.
" Et ſanè ego verbis vel cum immortalibus pugnare-poſſem,
" Haſtâ verò arduum, longè enim potentiores ſunt.
" Neque Achilles omnibus finem ſermonibus imponet,
" Sed aliud quidem perficiet, aliud verò in-medio-conatu imperfectum-relinquet.

Ver. 357—359. Τοσσάδ'——Τοσσῆσδ'.] *Barneſius* hîc παρέλκειν τὸ " ὃ " contendit; quod, ut opinor, haud patitur linguæ Græcæ ratio. Ego potiùs voces iſtas " Τοσσάδ', " Τοσσῆσδ', " *demonſtrativas* eſſe arbitror; (δεῖξιν· *Schol.*) quaſi dicas, *Hos tot viros*; vel, *Hanc tantam hominum multitudinem*: & *Hujus tantæ aciei*. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Τόσσας——Τόσσης.

Ibid. —ἀνθρώπους.] Cod. *Harleian.* ἀνθρώπους.

Ver. 362. —μάλα σιχὸς.] *Al.* μάλ' ἂν σίχας.

Ibid. —ἠδέ τιν' οἴω Τρώων χαιρήσειν.] De venuſtate iſtius, χαιρήσειν, vide ſuprà ad ό, 11; ad ν', 344; & ad ά, 333.

Ver. 363. —ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 368. —ἀργαλέον, ἐπεὶ.] Quâ ratione, ἀργαλέον, hîc ultimam producat; item ὑπὸ, *ver.* 385; & ἐλκόμῳ, *ver.* 404; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 370. —κολόσσῃ.] Ἀκέφαλον ἡ ἀτελῆ ποιήσῃ, τοῦτ' ἔστιν, ἀποτελέσῃ πρὸ τοῦ ποιῆσαι. *Schol.*

Ver. 371.

Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένει δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔσχε' ἄειρον
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παρασὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
Ἀλλὰ κὴν πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσαλο κλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἰμένος ἀλκῇ,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα
Ἐθλὸν, Ὀτρυνεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν νύμφη τέκε Νηὶς Ὀτρυνῆϊ πολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
Τόν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς,
Μέσσῳ κακκεφαλῇ· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάθη·

" Illi autem ego obvius ibo, etiam si igni manuum-vi similis-est,
" Si igni manuum-vi similis-est, animóque rutilo ferro.
Sic dixit incitans: adversi verò hastas tollebant
Troës: horum autem in-unum congressa est vis, ortúsque est clamor.
Et tunc quidem Hectorem allocutus est astans Phœbus Apollo;
" Hector, ne jam omninò cum Achille congrediaris-ante-aciem,
" Sed in agminéque & ex turbâ excipe,
" Ne quà te vel missili-feriat, vel cominùs ense percutiat.
Sic dixit: Hector verò rursus immersit-se in agmen densum virorum,
Perculsus, ut audivit dei vocem locuti.
At Achilles in Trojanos insiliit, præcordia indutus robur,
Horrendè vociferans: Primum autem interfecit Iphitiona
Strenuum, Otryntidem, magnarum ductorem copiarum,
Quem nympha peperit Naïs Otrynteo urbium-eversori,
Tmolo sub nivoso, Hydæ in opulentâ civitate:
Hunc quidem rectà animosè-irruentem percussit hastâ nobilis Achilles,
Medio capite; illud verò in-duas-partes totum diffissum est:

Ver. 371. Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι.] Audeo & Æneadûm promitto occurrere turmæ;
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contrà. *Æn.* XI, 503.
Ibid. —καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε.] Vide infrà ad χ, 127; & ad ψ', 642.
Ver. 375. Καὶ τότ' ἄρ'.] *Et tum deinceps* ———.
Ver. 377. —δέδεξο.] *Al.* δίδεξαι.
Ver. 378. —ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν.] Vide suprà ad δ', 540; & ad ρ', 84.
Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprà ad δ', 456.
Ver. 385. Τμώλῳ.] Ὄρει Λυδίας. *Schol.*
Ibid. —νιφόεντι.] Quâ analogiâ vox νιφόεντι, quæ primam *corripit*, deducta sit ex νιφειν, quæ primam *producit*; vide suprà ad ά, 338; & ad μ', 280.
Ibid. —Ὕδης.] Πόλις Λυδίας, ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις. *Schol.*
Ver. 386. Τόν ῥ'.] *Hunc, inquam* ———. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit, Τὸν δ'.
Ibid. —μεμαῶτα.] Vide suprà ad γ', 46.
Ver. 387. Μέσσῳ κακκεφαλῇ· ἡ δ' ἄνδιχα.]
Et mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit; ——— ———
——— atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IX, 750, 754.

Δέπησεν ἢ πεσών· ὁ δ' ἐπιδύξαιο δῖος Ἀχιλλεύς·
Κεῖσαι, Ὀτρωϊκίδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Ἐνθάδε τοι θάνατος· γυνὴ δέ τοι ἔς' ὅπι λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι πέμπτος πατρώϊόν ἐστιν,
Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ' ἐπιδρυχόμενος· τὸν δὴ σκότος ὄσσε κάλυψε·
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ὀπισσώτεροις δαλέοντο
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Νύξε κατὰ κρόταφον, κωπῆς διὰ χαλκοπαρῄου·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἰεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰσσοντα,
Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταφρένου ἔτασε δουρί·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε κατὰ ἤρυγε, ὡς ὅτε ταῦρος

Fragorem autem edidit cadens: ſuper *eum* verò gloriabatur Achilles;
" Jaces, Otryntide, omnium terribiliſſime virorum:
" Hîc tibi mors; genus autem tibi eſt ad lacum
" Gygæum, ubi tibi ager paternus eſt,
" Hyllum ad piſcoſum, & Hermum vorticoſum.
Sic dixit ſuper *eum* glorians; Illum autem caligo oculos obtexit:
Hunc quidem Achivorum equi canthis-rotarum lacerârunt
Primâ in acie: Ille verò poſt hunc Demoleontem,
Strenuum propulſatorem pugnæ, Antenoris filium,
Percuſſit ad tempus per galeam æneis-munitam-malis.
Nec ſanè ærea galea prohibuit, ſed per ipſam
Cuſpis pergendi-cupida rupit os; cerebrum verò
Intùs totum fœdatum eſt: domuit verò illum ardentem.
Hippodamantem autem deindè à curru deſilientem,
Ante ſe fugientem, in dorſo percuſſit haſtâ:
Et is animum exhalabat & mugiebat, ut cùm taurus

Ver. 388. Δέπησεν ἢ.] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατος· γυνὴ ἢ.] Hîc tibi mortis erant metæ: domus alta ſub Idâ. *Æn.* XII, 546.

Ibid. —ὅπι λίμνῃ.] *Al.* ἐπὶ λίμνῃ.

Ibid. —λίμνῃ Γυγαίῃ.] Οὕτως ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλεμένη Γυγαίη, ἥτοι ὑπὸ Γύγεω τῷ Κανδαύλεω, ὃν πρῶτον φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν· ἢ ὑπὸ τινος ἐγχωρίου ἥρωος Γύγεω καλεμένου. *Schol.*

Ver. 392. Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι.] Sic apud *Virgilium*;

——*piſcoſove* amne Paduſæ. *Æn.* XI, 457.

Ver. 393. —τὸν ἢ σκότος ὄσσε κάλυψε.] Vide ſuprà ad δ', 461, & 503.

Ver. 399. λιχμὴ ἰεμένη.] Vide ſuprà ad ι, 317.

Ibid. —ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος ἢ.] Vide ſuprà ad λ', 97.

Ver. 400. —μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 402. Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταφρένου ἔτασε.]

Tum Pallas bijugis fugientem Rhætea præter
Trajicit——. *Æn.* X, 399.

Ibid. —ἔτασε.] Vide ſuprà ad ν', 192; & ad δ', 525.

Ver. 403. —ἤρυγε, ὡς ὅτε ταῦρος· Ἤρυγεν ἐλκόμενος.]

Clamores ſimul horrendos ad ſidera tollit:
Quales mugitus, fugit cum ſaucius aram
Taurus, & incertam excuſſit cervice ſecurim. *Æn.* II, 222.

Ἤρυγε ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
Κήρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
Ὡς ἄρα τόν γ' ἐρυσόντα λίπ' ὀξέα θυμὸς ἀγλαΐης.
Αὐτὰρ ὁ βῆ σιὼ δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην· τὸν δ' ὄτι παλὴν ἔασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, ποόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θωῦξε μετὰ προμάχοισι, ἕως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Νῶτα παραΐσσοντα, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σιώεχον, ἐς διπλόον ἤντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνύξ δ' ἔρριψε οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, πρόσθεν δὲ ἑλὼν ἔντερα χερσὶ λιαθείς.
Ἕκτωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,

Mugit vi-tractus Heliconium circum regem,
Adoleſcentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus:
Sic utique hujus mugientis reliquit oſſa animus ferox.
At ille ivit cum haſtâ in deo-parem Polydorum
Priamidem: Eum verò neutiquam pater ſinebat pugnare,
Quòd ſibi inter omnes minimus erat natu,
Et ſibi chariſſimus erat, pedibúſque omnes vincebat.
Tum verò juvenili-ſtultitiâ, pedum virtutem oſtentans,
Ruebat per primos-pugnatores, donec ſuam perdidit animam.
Hunc percuſſit medium jaculo pedibus-valens nobilis Achilles,
Terga prætercurrentis, ubi baltei annuli
Aurei conſtringebant, & duplex occurrebat thorax;
In adverſam verò partem perrupit ad umbilicum haſtæ cuſpis:
In-genua autem procidit ejulatu-edito; nubéſque ipſum obtexit
Nigra; ad ſe verò collegit inteſtina manibus inclinatus.
Hector verò, ut vidit fratrem Polydorum,
Viſcera manibus tenentem, advolutum terræ;

Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majeſtatem non æquat. *Lib.* V, *cap.* 13.

Ver. 404. —Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα.] Τὸν Ποσειδῶνα· ὅτι, ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὥρᾳ τῆ Βοιωτίας τιμᾶτο· ἢ, ἐν Ἑλίκῃ· —— Ἑλίκη ἡ νῆσος Ἀχαΐας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. *Schol.* Vide & *Strabonem*, *Geograph. lib.* VIII, *pag.* 589. *Al.* 384.

Ver. 405. —γάνυται.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 406. —ἄρα.] *Ut dictum eſt*, —— *ver.* 403.

Ibid. —ἐρυσόντα.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ἐρύσσοντα.

Ver. 408—418. Πριαμίδην—— Κυανέη.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 409. —μετὰ πᾶσι.] Cod. *Harleian.* μετὰ παισί.

Ver. 410. —ποόδεσσι δ'.] Cod. *Harleian.* ποόδεσσί τε.

Ibid. —ἐνίκα.] *Vincere ſolebat.* Vide ſuprà ad *ver.* 28; & ad ν', 84.

Ver. 414. —ὀχῆες.] Οἱ ζωσέχοντες τὴν ζωστῆρα ἱμάντες. *Schol.*

Ver. 416. Ἀντικρὺ δ'.] Quâ ratione, Ἀντικρὺ hîc ultimam producat; item ὀμφαλὸν, *ver.* 424; & ἔτι, *ver.* 426; & πρότιον, *ver.* 431; vide ſuprà ad ά, 51.

Κάρρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἰκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, ὃ δύχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἔγγυς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσατο θυμὸν,
Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τελιμβρότον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δηὼ
Ἀλλήλοις πολώσομεθ' ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ἐλέθρου πείρατ' ἵκηαι.
Τὸν δ' ὃ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ ζάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
Ἠμὲν κερτομίας, οὐδ' ἀσύφηλα μυθήσασθαι·
Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δ' ἧσσων πολὺ χείρων.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Αἴκε σὲ χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι,
Καὶ βαλών· ἐπεὶ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.

Continuò ejus oculis offusa est caligo, neque ampliùs sustinuit
Diù procul versari, sed obvius venit Achilli,
Acutam hastam vibrans, flammæ similis: At Achilles
Ut vidit, ut exiliit, & jactabundus verbum dixit;
" Propè vir, qui meum quidem maximè intimum-pupugit animum,
" Qui mihi sodalem interfecit charissimum; neque sanè diutiùs
" Alter alterum trepidi-fugiamus per acici semitas.
Dixit, & torvè intuitus allocutus est Hectorem nobilem;
" Propiùs accede, ut ocyùs ad mortis metas pervenias.
Illum verò interritus allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector;
" Pelide, nè jam me verbis saltem, puerulum tanquam,
" Speres *te* perterrefacturum; facilè enim possum & ipse
" Et convitia, & opprobria proloqui:
" Scio autem, quòd tu quidem strenuus, ego verò te multò inferior.
" Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt,
" An tibi, inferior licèt sim, animum exemero,
" Hastâ percusso: nam & meum telum acutum cuspide.

Ver. 421. Κάρρα.] Id est, ut rectè notavit *Barnesius*, Καὶ ῥα. Eodem modo ac καγούνου pro καὶ γούνου infrà *ver.* 458; καδδὲ pro καὶ δὲ· &c.

Ibid. —κέχυτ' ἀχλὺς.] Ced. *Harleian.* κέχυθε χάλος.

Ver. 422. —Ἀχιλῆϊ.] Ced. *Harleian.* Ἀχιλῆος.

Ver. 423. —ἦλθ'.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. *Al.* ἦλθε. Minùs rectè. Vide suprà ad σ', 154; & ad ν', 53.

Ver. 424. Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο.] Vide suprà ad τ', 16.

Ibid. —ἀνέπαλτο.] Vide suprà ad Θ', 85.

Ver. 425 —ἐσεμάσατο.] *Barnesius* edidit ἐσεμάσσατο· rationibus, ut opinor, haud satis idoneis. Vide suprà ad ε', 564. *Al.* ἐπεμάσατο.

Ver. 427. —πτολέμοιο γεφύρας.] Τὰ μεταξὺ τῶν πολεμίων διαστήματα. *Schol.* Vide suprà ad δ', 371; & ad Θ', 378.

Ver. 430. —κορυθαίολος.] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 431. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσι.] Vide suprà ad *ver.* 200.

Ver. 434. —ἤτοι.] Edidit *Barnesius*, ὅ τοι. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 52.

Ver. 435 Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Vide suprà ad ε', 514. *Al.* θεῶν ὀνὶ γούνασι κείσθω.

Ver. 437. —ἐπεὶ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξύ.]
Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextrâ

Ἤρυγε ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
Κήρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
Ὡς ἄρα τόν γ' ἐρύσσοντα λίπ' ὀξέα θυμὸς ἀγλαΐης.
Αὐτὰρ ὁ βῆ σιὼ δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην· τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἦεν γόνοιο,
Καί οἱ φίλτατος ἦεν, ποδέεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετῇσι ἀναφαίνων,
Θωῦξ ἀμὲ προμάχων, εἷως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Νῶτα παραΐσσοντα, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σώεχον, ἐν δὲ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δ' διέχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, πρόλι οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιαθείς.
Ἕκτωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον πρόλι γαίῃ,

Mugit vi-tractus Heliconium circum regem,
Adoleſcentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus:
Sic utique hujus mugientis reliquit oſſa animus ferox.
At ille ivit cum haſtâ in deo-parem Polydorum
Priamidem: Eum verò neutiquam pater ſinebat pugnare,
Quòd ſibi inter omnes minimus erat natu,
Et ſibi chariſſimus erat, pedibúſque omnes vincebat.
Tum verò juvenili-ſtultitiâ, pedum virtutem oſtentans,
Ruebat per primos-pugnatores, donec ſuam perdidit animam.
Hunc percuſſit medium jaculo pedibus-valens nobilis Achilles,
Terga prætercurrentis, ubi baltei annuli
Aurei conſtringebant, & duplex occurrebat thorax;
In adverſam verò partem perrupit ad umbilicum haſtæ cuſpis:
In-genua autem procidit ejulatu-edito; nubéſque ipſum obtexit
Nigra; ad ſe verò collegit inteſtina manibus inclinatus.
Hector verò, ut vidit fratrem Polydorum,
Viſcera manibus tenentem, advolutum terræ;

Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majeſtatem non æquat. *Lib.* V, *cap.* 13.

Ver. 404. —Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα.] Τὸν Ποσειδῶνα· ὅτι, ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶτο· ἢ, ἐν Ἑλίκῃ· —— Ἑλίκη ἦ νῆσος Ἀχαΐας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. *Schol.* Vide & *Strabonem*, *Geograph. lib.* VIII, *pag.* 589. *Al.* 384.

Ver. 405. —γάνυται.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 406. —ἄρα.] *Ut dictum eſt*, —— *ver.* 403.

Ibid. —ἐρυγόντα.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ἐρύσσοντα.

Ver. 408—418. Πριαμίδην—— Κυανέη.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 409. —μετὰ πᾶσι.] Cod. *Harleian.* μετὰ παισί.

Ver. 410. —ποδέεσσι δ'.] Cod. *Harleian.* ποδέεσσί τε.

Ibid. —ἐνίκα.] *Vincere ſolebat.* Vide ſuprà ad *ver.* 28; & ad ν', 84.

Ver. 414. —ὀχῆες.] Οἱ ζωσέχοντες τὴν ζωστῆρα ἱμάντες. *Schol.*

Ver. 416. Ἀντικρὺ δ'.] Quâ ratione, Ἀντικρὺ hîc ultimam producat; item ὀμφαλὸν, *ver.* 424; & ἔτι, *ver.* 426; & νηπύτιον, *ver.* 431; vide ſuprà ad ά, 51.

Κάρρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δηρὸν ἐκὰς στωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἰκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, ἰὼ δύχόμενος ἐπὶ ἦνδα·
Ἔγχυς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμὸν,
Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τελιμβρότον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δηὼ
Ἀλλήλους στωσόμεθα ἀνὰ στολέμιον γεφύρας.
Ἦ, καὶ ὑποδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ἑλέθρου πείρατ' ἵκηαι.
Τὸν δ' αὖ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ ζάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δ' ζείθεν πολὺ χείρων.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Αἴκε σὲ χειρότερός περ ἐὼν ὄτσω θυμὸν ἕλωμαι,
Καὶ βαλών· ἐπεὶ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιτεν.

Continuò ejus oculis offusa est caligo, neque ampliùs sustinuit
Diù procul versari, sed obvius venit Achilli,
Acutam hastam vibrans, flammæ similis: At Achilles
Ut vidit, ut exiliit, & jactabundus verbum dixit;
" Propè vir, qui meum quidem maximè intimum-pupugit animum,
" Qui mihi sodalem interfecit charissimum; neque sanè diutiùs
" Alter alterum trepidi-fugiamus per aciei semitas.
Dixit, & torvè intuitus allocutus est Hectorem nobilem;
" Propiùs accede, ut ocyùs ad mortis metas pervenias.
Illum verò interritus allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector;
" Pelide, nè jam me verbis saltem, puerulum tanquam,
" Speres *te* perterrefacturum; facilè enim possum & ipse
" Et convitia, & opprobria proloqui:
" Scio autem, quòd tu quidem strenuus, ego verò te multò inferior.
" Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt,
" An tibi, inferior licèt sim, animum exemero,
" Hastâ percusso: nam & meum telum acutum cuspide.

Ver. 421. Κάρρα.] Id est, ut rectè notavit *Barnesius*, Καὶ ῥα. Eodem modo ac καὶ γόνυ pro καλὰ γόνυ infrà *ver.* 458; καδδὲ pro καλὰ δὲ· &c.

Ibid. —κέχυτ' ἀχλὺς.] Cod. *Harleian.* κέχυθ' ἀχλύς.

Ver. 422. —Ἀχιλῆι.] Cod. *Harleian.* Ἀχιλλῆϊ.

Ver. 423. —ἦκελος.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. *Al.* ἴκελος. Minùs rectè. Vide suprà ad σ', 154; & ad ν', 53.

Ver. 424. Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο.] Vide suprà ad τ', 16.

Ibid. —ἀνέπαλτο.] Vide suprà ad Θ', 85.

Ver. 425 —ἐσεμάσσατο.] *Barnesius* edidit ἐσεμάσατο· rationibus, ut opinor, haud satis idoneis. Vide suprà ad ε', 564. *Al.* ἐπεμάσσατο.

Ver. 427. —στολέμιον γεφύρας.] Τὰ μεταξὺ τῶν πολεμίων διαστήματα. *Schol.* Vide suprà ad δ', 371; & ad Θ', 378.

Ver. 430. —κορυθαίολος.] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 431. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσι.] Vide suprà ad *ver.* 200.

Ver. 434. —ὅτι.] Edidit *Barnesius*, ὅ τι. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 52.

Ver. 435 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Vide suprà ad ε', 514. *Al.* θεῶν ὅδ' ἐν γούνασι κεῖται.

Ver. 437. —ἐπεὶ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ.]
Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextrâ

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τὸ γ' Ἀθλώνη
Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
Ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἴκεθ' ἕκτορα δῖον,
Αὐτῷ ὃ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, καλακλάμψαι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Τρὶς μὲν ἔπειθ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦτέ τοι ἄγχι
Ἦλθε κακὸν, νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὧι μέλλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δῆπον ἀκόντων.
Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἴπερ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ὑπερέρροθός ἐστι·
Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ὑπεισόμαι, ὅν κε κιχείω.

Dixit utique, & vibratam emisit hastam; & eam quidem Minerva
Flatu ab Achille retrò avertit glorioso,
Lenitèr admodùm afflatam; illa autem rediit ad Hectorem nobilem,
Ipsiúsque ante pedes cecidit: verùm Achilles
Animo-paratissimo irruit, occidere cupiens,
Horrendùm vociferans: Illum verò eripuit Apollo
Facilè admodùm, utpote Deus, operuítque caligine multâ.
Ter quidem deindè irruit pedibus-valens nobilis Achilles
Hastâ æreâ, térque caliginem percussit profundam:
Sed quandò jam quartò irruebat, deo par,
Minacitèr tum verò increpitans verbis alatis allocutus est;
" Rursùs nunc effugisti mortem, canis; certè tibi propè
" Venerat malum; nunc verò te eripuit Phœbus Apollo,
" Cui scilicèt vota facis, cùm proficiscèris in stridorem jaculorum.
" At certè te conficiam omninò & posthàc obvius-factus,
" Si fortè aliquis & mihi deorum adjutor est:
" Nunc verò alios Trojanorum persequar, quemcunque deprehendere-potuero.

Spargimus, & nostro sequitur de vulnere sanguis. *Æn.* XII, 50.

Ver. 438 —τὸ γ' Ἀθλώνη Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε.] Excepere auræ vulnus; Saturnia Juno
Detorsit veniens, portæque infigitur hasta. *Æn.* IX, 745.

Ver. 439. —Ἀχιλλῆος.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* Ἀχιλῆος.

Ver. 443. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 444. —θεὸς, ἐκάλυψε.] Quâ ratione, θεὸς hîc ultimam producat; item ξίφεϊ, *ver.* 459; & δδυόμενον, *ver.* 472; & θάνατον, *ver.* 481; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 441. Δεινὰ δ'.] Malè hîc *Barnesius*; " Manifestum est, (inquit,) vel ex hoc U-
" nico loco, τὲ, "Δὲ," ἐλλιπῶν εἶναι, ἢ παρέλκειν." Vide suprà ad π', 706; & ad ά, 57.

Ver. 450. —ἐρύσσατο.] *Al.* ἐρύσατο. Malè; antepenultimam enim corripit. Vide suprà ad π', 781.

Ver. 451. —δῆπον.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 454. Νῦν δ' ἄλλους Τρώων.] Cod. *Harleian.* Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους.

Ver. 455. Ὡς εἰπὼν, Δρύοπ' ὃτα καὶ αὐχένα.]
——rigidâ Dryopen ferit eminus hastâ

Sub

Ὡς εἰπὼν, Δρύοπ' ἕτα καὶ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
Ἧκε δ' ὃ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τ' μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠύν τε μέγαν τε
Κατὰ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τ' μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
Ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τ' δὲ ξεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε, γούνων,
Εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
Μηδὲ κατακτείνειεν, ὀμηλικίην ἐλεήσας·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀταλάφρων,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἤπιτο χείρεσι γούνων,
Ἱέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ ἕτα καθ' ἧπαρ·
Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῆς

455 Sic locutus, Dryopem percussit ad cervicem mediam jaculo;
Cecidit autem *is ei* ante pedes: Ille autem hunc quidem reliquit;
Demuchum verò Philetoridem strenuúmque magnúmque
Ad genu hastâ percussum detinuit: huic quidem deindè,
Feriens ense magno, exemit animam.
460 Porrò ille Laogonum & Dardanum, filios Biantis,
Ambos cum-impetu-adortus ex curru depulit in terram,
Alterum hastâ percussum-eminùs, alterum verò cominùs ense.
Troëm etiam Alastoridem: hic quidem obviùs venerat, genibus,
Si quo modo sibi parceret, prehensis, & vivum dimitteret,
465 Neque interficeret, æqualem-ætatem miseratus:
Demens, neque hoc sciebat, quòd non persuasurus erat.
Haudquaquàm enim *Achilles* animo-mitis vir erat, neque lenis,
Sed valdè ferox: Hic quidem ceperat manibus genua,
Cupiens precari, ille autem ense percussit ad hepar;
470 Ejus autem hepar excidit, & ater sanguis ex ipso

Sub mentum graviter pressâ, pariterque loquentis
Vocem animamque rapit, trajecto gutture———. *Æn.* X, 346.

Ver. 455, 469, & 472. —ἕτα.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 456. —ἔασε.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 458. Καγόνυ.] Cod. *Harleian.* Κακγόνυ.

Ver. 459. —ἐξαίνυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 462. Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τ' δὲ ξεδόν.]

Turnus——Amycum, fratremque Diorem,
———hunc venientem cuspide longâ,
Hunc mucrone ferit—. *Æn.* XII, 509.

Ver. 463. —ἦλυθε.] Vide suprà ad ὁ, 454; & ad ά, 37.

Ver. 464. Εἴπως εὖ πεφίδοιτο.] Cod. *Harleian.* Εἴπως οἱ πεφίδοιτο.

Ver. 467. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος.]

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
Jura negat sibi nata, nihil non arrogat armis. *Horat. Ars Poëtic.* 121.

Exhibet nempè Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem famâ accepisset.

Ver. 470. —ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῆς Κόλπον ἐπέπλησεν.]

———validum namque exigit ensem
Per medium Æneas juvenem———
Implevitque sinum sanguis———. *Æn.* X, 815, 819.

Κόλπον ἐπέπλησεν, τ' ἦ Σκότος ὄσσε κάλυψε,
Θυμῷ δᾳδόεντα· ὁ δ' Μέλιον ἔτα θοάζων
Δουρὶ καθ' ἕν· εἴθαρ δ' ἄλλο ἤλυθ' ἑτέρωσε
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγλώρου υἱὸν Ἔχεκλον
Μέσσῳ κακκεφαλῳ ξίφεϊ πλασε κωπήεντι·
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ καθ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
Πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δ' φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῆ πήληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἐκπαλτο· ὁ δ' ὀπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς,
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱόν,
Ῥῆσον, ὃς ἐκ Θρῄκης εὐρυδώλακος εἰληλούθει·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
Ἥιπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηίθοον θεράποντα,

Sinum implevit, eúmque tenebræ oculos contexere,
Animâ caſſum: *Achilles* verò Mulium percuſſit propè aſtans
Haſtâ ad aurem; móxque per aurem ivit alteram
Cuſpis ærea: Ille verò Agenoris filium Echeclum
Medium ad caput enſe feriit capulum-magnum-habente;
Totus autem incaluit enſis ſanguine: hunc verò oculos
Occupavit purpurea mors & fatum violentum.
Deucalionem autem deindè, ubi connectuntur nervi
Cubiti, hâc illum dilectam per manum transfixit
Cuſpis ærea; is verò illum expectavit manu gravatus,
Præ *ſe* videns mortem: Ille autem gladio cervice percuſſâ,
Procul cum ipsâ galeâ caput excuſſit; medulla verò
Vertebris exiliit: hic autem in terrâ jacuit extenſus.
At ille perrexit ire in eximium Pirei filium,
Rhigmum, qui è Thraciâ glebosâ venerat:
Hunc percuſſit medium telo, fixúmque eſt in ventre æs;
Decidit autem è curru: Ille autem Areïthoum famulum,

Ver. 471. —τ' ἦ Σκότος ὄσσε κάλυψε.] Vide ſuprà ad δ', 461 & 503.

Ver. 473. —εἴθαρ δ' ἄλλο ἤλυθ' ἑτέρωσε Αἰχμὴ χαλκείη.]

——— it haſta Tago per tempus utrumque
Stridens———. *Æn.* IX, 418.

Ver. 475. Μέσσῳ κακκεφαλῳ ξίφεϊ πλασε.] Vide ſuprà ad *ver.* 387.

Ver. 476. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι.] Ἔστι δὲ ἡ Ἔμφασις· ὑπερ, δι' ὑπονοίας, ὑπίτασιν τῆς λεξεως παρίστησιν· Οἷον, "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθὲν ὅτω τῆς ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, κ. τ.

Ver. 477. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος.] Vide ſuprà ad π', 334.

Ibid. —πορφύρεος.] Vide ſuprà ad α', 482.

Ver. 481. —ὁ δ' φασγάνῳ αὐχένα θείνας, Τῆλ' αὐτῆ πήληκι κάρη βάλε.]

——— huic uno dejectum cominus ictu
Cum galeâ longe jacuit caput———.
Æn. IX, 770.

Ver. 485. —Θρῄκης.] Codd. *Harleian.* Θρᾴκης.

Ibid. —εἰληλούθει.] Vide ſuprà ad λ', 230.

Ver. 486. —πάγη.] Vide ſuprà ad δ', 185.

Ibid. —ἐν νηδύϊ.] Cod. *Harleian.* ἐν πνεύμονι. Ut ſuprà δ', 528.

Ver. 490.

Ἀψ ἵππους τρέψαντα, μελάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ', ἀπὸ δ' ἅρμαθ' ὧσε· κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
Ὡς δ' ἀναμαιμάδι βαθὲ' ἄϊσσε θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεϊ ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὴ καίετ' ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὡς ὄγε πάντη θυῖε ζωὸν ἔγχεϊ, δαίμονι ἶσος,
Κτείνων μάρναντας, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἀρσενας εὐρυμετώπους,
Τελέσσαι κριθὰς λευκὰς ἐύτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,
Ῥίμφα τε λέπτ' ἐλφόντο βοῶν ὑπὸ ποσσὶν ἐρεμνῶν·
Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵτ' ἀπ' ὀπισθοτέρων· ὁ δὲ ἵετο κυδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Retrò equos convertentem, in dorsum acutâ hastâ
Feriit, currúque deturbavit: turbati sunt autem ejus equi.
Ut verò fertur-furens per profundas convalles immanè-ardens ignis
Montis aridi; profunda autem crematur sylva,
Et quaquaversùs agitans ventus flammam contorquet:
Sic ille quaquaversùs furibundus ferebatur cum hastâ, deo par,
Occidendos insequens; fluebat autem sanguine terra nigra.
Ut verò cum quis junxerit boves mares latis-frontibus,
Ut triturent hordeum album æquabili in arcâ,
Facilè protinùs comminuuntur boüm sub pedibus vehementèr mugientium:
Sic ab Achille acti magnanimo solidi-ungulis equi
Calcabant simul cadaveráque & clypeos: sanguine autem axis
Subtùs totus fœdatus erat, & ambitus qui *erant* circa sellam-currûs,
Quos utique ab equinis ungulis guttæ aspergebant,
Atque à canthis: cupiebat verò gloriam referre
Pelides, cruore autem & sudore-pulverulento fœdabatur manus invictas.

Ver. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάδι.] Vide suprà ad λ', 155.

Ver. 491. —ὕλη.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 492 & 493. Πάντη.] *Al.* Πάντη.

Ver. 493. Ὡς ὄγε πάντη θυῖε σιὼ ἔγχεϊ.]

Multa virûm volitans dat fortia corpora leto:
Semineces volvit multos, aut agmina curru
Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas. Æn. XII, 328.

Ver. 496. —ἐύτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.] *Al.* ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ.

Ver. 498. Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος.]

Talis equos alacer media inter prælia Turnus
Fumantes sudore quatit, miserabile cæsis
Hostibus insultans; spargit rapida ungula rores
Sanguineos, mixtâque cruor calcatur arenâ. Æn. XII, 337.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par penè splendor ambe-*"*rum est.*" Lib. V, cap. 12.

Ver. 500. —πεπάλακτο.] Vide suprà ad δ', 492; & ad ὁ, 153.

Ver. 501. Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον.] Ἃς ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὁπλῶν, ὃ ἐστιν ὀνύχων, αἱ ῥανίδες ἔβαλλον. *Schol.*

Ibid. Ἃς ἄρ'.] *Quos utique,* ——— *Quos scilicèt* ———.

Ver. 503. —λύθρῳ.] Ὁ ἐκ τοῦ πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός· ἢ τὸ μέλαν κονιορτῶδες καὶ ἰδρῶτα ἀνθρώπειον αἷμα λύθρῳ καλεῖ. *Schol.*

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Φ΄.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τὰς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τὰς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ, εἰς ποινὴν Πατρόκλου· τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμου, καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ. Ἔπειτα δὲ πολλὴν πλημμύραν ποταμοῦ, κινδυνεύοντα αὐτὸν ζώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων ἐγείρει, Ἀγλώρῳ ὁμοιωθείς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

Ἐπιγραφαί.

Παραποτάμιος μάχη· ἢ, αἱ παραποτάμιαι· καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φῖ, * μόγος Αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

* *Al.* μόθος.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα διαλμήξας, τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ἧπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·

SED ubi jam ad meatum pervenerant pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
Ibi tum divisos, hos quidem campum versus insequebatur
Ad urbem, quà Græci turbati fugerant,
Die superiori, quandò furebat illustris Hector:

Ver. 1. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον.] Vide suprà ad ξ', 433.

Ibid. —πόρον— ποταμοῖο.] Τὸ διαβατὸν αὐτῆ μέρος, καθ' ὃν διαπορεύονται αὐτόν. *Schol.*

Ver. 2. —ἀθάνατος.] Similitèr infrà *ver.* 13, ἀκάματον· & *ver.* 88, θυγατέρες· Vide suprà ad α, 398.

Ver. 4. —ἧπερ Ἀχαιοὶ.] Ita ex uno MS, & ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* ἧπερ οἱ ἄλλοι. Quæ lectio ex *ver.* 554, infrà fortassè huc irrepserit.

Ver. 6

Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' Ἥρη
Πίτνα προόθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὴ
Ἐς πόλαμὸν εἱλεῦντο βαθύῤῥοον, ἀργυροδίνην·
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ παλάγῳ· βέχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι κῆρ δίνας.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φεύγέμεναι πόλεμόνδε, τὸ δὴ φλέγει ἀκάμαντον πῦρ
Ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὴ πίτνασσι καθ' ὕδωρ·
Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθῳ βαθυδινήεντος

Illàc hi profundebantur trepidâ-fugâ; caliginem autem Juno
Expandit antè denſam, ut-inhiberet: dimidii verò
In fluvium volvebantur profundè-fluentem, vorticibus-argenteum;
Inciderunt autem magno ſtrepitu: ſonitum verò dedere alta fluenta,
Ripæque circumcircà gravitèr gemuere: Illi verò fremitum-edentes
Innatabant huc & illuc, agitati per vortices.
Ut verò cùm exactæ impetu ignis locuſtæ evolant
Ut fugiant ad-fluvium, ardet autem indefeſſus ignis
Excitatus derepentè; illæ verò metu-perculſæ-cadunt in aquam:
Sic Achille fugante Xanthi vorticibus-profundi

Ver. 6. Τῇ ῥ'.] *Eâ utique*———. *Eâ inquam*———.

Ibid. —ἠέρα δ' Ἥρη Πίτνα προόθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν.] Dna *Dacier* hæc ita accipit, ut *Juno Trojanos* nebulâ circumfuſos ab *Achille* eripere ac ſervare dicatur: "Ἐρυκέμεν," inquit "ne ſignifie pas ici, *pour* "*les empêcher de fuir*, mais au contraire, "*pour les ſauver, pour les dérober à Achille.* "Junon pour empêcher Achille de pour- "ſuivre cette moitié de l'armée ennemie, "qui fuyoit vers la ville, la couvre d'un é- "pais nuage." Ego verò vulgari explicandi rationi magis aſſentior; nempè, *Junonem Trojanos*, caligine offuſâ, in fugâ impedire. Nam vox, ἐρύκω, ſemper apud *Homerum*, *detinere, inhibere, impedire*, ſignificat;

Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης———. *Il.* σ', 126.
———ἀέκοντα δέ σ' ὄτις ἐρύξει.
Odyſſ. ν', 315.
———ὃς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Il. π', 369.

Atque huic explicandi rationi favere videtur *Euſtathius*; Τὸ δὲ, "ἠέρα Ἥρη Πίτνα προ- "σθεν βαθεῖαν," ταυτόν ἐστι τῷ ἀορασίαν πολλὴν καταπέπλαννε πρὸ ὀφθαλμῶν τοῖς Τρωσὶν, ὡς ἂν δηλαδὴ μὴ βλέποντες ἐν τῇ φόβῳ, πίπτοιεν εἰς τὸ πόλαμόν.

Ver. 7. —ἡμίσεες δὴ Ἐς πόλαμὸν εἱλεῦντο.] Καὶ ὅρα, ὅτι καινίζεται ὁ ποιητὴς ὀπίτηδες ἐπαχύνων λέξεσι τὴν λόξιν προφορὰν, ἀναλόγως τῷ ἦχον τὸ εἰς τὸ πόλαμὸν πλῶσεως τῶν φθογγόντων. *Euſtath.*

Ver. 8. —πόλαμὸν εἱλεῦντο.] Quâ ratione, πόλαμὸν, hîc ultimam producat; item πρὶν, *ver.* 10; & λιγέως, *ver.* 23; & κῆρ, *ver.* 25; vide ſuprà ad ά, 51. *Barneſius* inter varias lectiones rettulit πόλαμόν γ' εἱλοῦντο. Sed nihil opus.

Ver. 9. —μεγάλῳ παλάγῳ, βέχε δ'.] De hujus ὀνομαλοποιΐας pulchritudine, vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 11. —ἑλισσόμενοι κῆρ δίνας.]

———Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν. Suprà μ', 21.

Ubi quum ψάμαθος propriè, non κονίη, ſit *arena*; pro Κάππεσον ἐν κονίῃσι; ex hoc loco, itémque ex *ver.* 132, 213, & 239 hujus libri, ſcribendum conjicit Vir ſummæ eruditionis *Richardus Bentleius*, Κάππεσον ἐν δίνῃσι. Quocum & meliùs congruit *Virgilius*, *Æn.* I, 104;

——ubi tot Simoïs correpta *ſub undis*
Scuta virûm———.

Porrò in eodem verſu, cum ἡμίθεος non ſit vox Homerica; pro ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν, ex δ', 447, ſcribendum conjicit Vir idem eruditiſſimus;

———ἰφθίμων μετ' ἀνδρῶν.

Atque ita *Virgilius* loco jam citato;

——virûm———*fortia* corpora volvit.

Ver. 13. —τὸ δὴ φλέγει ἀκάμαντον πῦρ.]

Sed non idcirco flammæ atque incendia vires
Indomitas poſuere,——*Æn.* V, 680.

Ver. 17.

Πλῆτο ῥόος κελάδων ὁπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθας,
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' ἔνθορε, δαίμονι ἶσος,
Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δ' ὄφρεσι μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ὑπεροφιάλως· τὸν δ' ὦρνυτ' ἀσκελὲς αἰεὶ
Ἄορι θηνομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
Δειδιότες· μάλα γάρ τε καὶ εὐφρόνῃ, ὃν κε λάβῃσιν·
Ὡς Τρῶες πολαμοῖο κὴ δεινοῖο ῥέεθρα
Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωοὺς ἐκ πολαμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠΰτε νεβρούς·
Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι,
Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ὑπὸ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν, καταγεῖν κοίλας ὑπὸ νῆας.
Αὐτὰρ ὁ αὖ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων.

Implebatur fluentum reſonans mixtim equiſque & viris.
At ille nobiliſſimus haſtam quidem reliquit illic in ripis
Acclinatam myricis; ipſe autem inſiliit, deo par,
Gladium ſolum habens, exitialiáque animo meditabatur opera:
Et feriebat quaquaversùm: eorum verò gemitus excitabatur fœdus
Enſe dum-cædebantur; rubeſcebátque ſanguine aqua.
Ut verò metu Delphinis ingentis piſces alii
Fugientes, implent receſſus-intimos portûs ſtationibus-tuti,
Formidantes; omninò enim devorat, quemcunque ceperit:
Sic Trojani fluvii per impetuoſi fluenta
Abdebant-ſe-perculſi ſub crepidinibus: Ille verò ut laſſatus erat manus cædendo,
Vivos è fluvio duodecim legit juvenes,
Pœnas-daturos de Patroclo Menœtiade mortuo:
Hos eduxit è fluvio metu-ſtupentes, tanquam hinnulos;
Ligavitque à tergo manus ſcitè-ſectis loris,
Quæ ipſi ferebant innexa tortilibus-annulis tunicis:
Tradidit autem ſociis, deducendos cavas ad naves.
At ipſe iterùm irruit, interficere cupiens.

Ver. 17. —ἐπ' ὄχθας.] *Al.* ἐπ' ὄχθῃ.

Ver. 18. Κεκλιμένον μυρίκῃσιν.] Ὑπὸ μυρικῶν περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. *Schol.* Minùs rectè.

Ibid. Κεκλιμένον.] Vide ſuprà ad ά, 309 & 314.

Ibid. —ἔνθορε.] *Al.* ἔδορε.

Ver. 20. —ὦρνυτ'.] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 23. —δύόρμου.] *Al.* εὐόρμους.

Ver. 24. —μάλα.] *Al.* μέλα.

Ver. 25. —δεινοῖο.] Nonnulli, notante *Euſtathio*, legerunt δινοῖο· Δινὰς δὲ συσφοδρὰς ἔχουσι.

Ver. 27. Ζωοὺς ἐκ πολαμοῖο δυώδεκα.]
——————Sulmone creatos
Quatuor hic juvenes, totidem, quos educat Uſens,
Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,
Captivoq; rogi perfundat ſanguine flammas. *Æn.* X, 517.

Ver. 29. Τοὺς ἐξῆγε.] *Al.* Τοὺσδ' ἐξῆγε. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 31. —φορέεσκον.] *Ferre ſolebant.* Vide ſuprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 33. —καταπτάμεναι.] *Al.* ἐναίξασθαι.

Ἔνθ' ἡτοι Πριάμοιο ϛωλώτερο Δαρδανίδαο,
Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποθ' αὐτὸς
Ἦγε, λαβὼν ἐκ παιρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
Ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τάμνε, νέας ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν·
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τότε μὲν Λῆμνον εὐκλειμβόλῳ ἐπέρασσε,
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν,
Κεῖθεν δ' ξεῖνός μιν ἐλύσαλο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑποπροφυγὼν, ποτιδώϊον ἵκετο δῶμα.
Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς ἀΐδαο, κὴ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε κὴ ἀσπίδος, ἠδ' ἔχεν ἔγχος,

Illic filio Priami obvius-factus-est Dardanidæ,
E fluvio fugienti, Lycaoni; quem olim ipsemet
Abduxerat captum ex patris agro invitum,
Nocturnus progressus: is verò caprifici acuto ære
Incidebat novellos ramos, ut currûs ambitus essent:
Ei autem improvisum malum supervenit nobilis Achilles;
Et tunc quidem ipsum in Lemnum benè-habitatam vendidit,
Navibus abductum: filius autem Iasonis pretium dedit.
Illinc verò hospes ipsum redemit, multâque dedit,
Imbrius Eëtion, misitque ad nobilem Arisben:
Indè is clàm-arreptâ-fugâ, paternam venit in domum.
Undecim autem dies animum oblectabat cum suis amicis,
Reversus ex Lemno: duodecimâ verò ipsum rursùs
Manibus Achillis Deus injecit, qui ipsum erat
Missurus ad Orcum, etiam nolentem ire.
Hunc autem ut advertit pedibus-valens nobilis Achilles
Nudum sine galeâque & clypeo, neque habebat hastam,

Ver. 35. —τόν ῥά.] *Quem scilicèt* ——.

Ver. 37. —ἐρινεόν.] Vide suprà ad ζ', 433.

Ver. 38. Τάμνε.] Vide suprà ad ϑ', 87; & ad ν', 84.

Ver. 39. —ἄρ'.] *Ut dictum est* —— ver. 36, 37.

Ibid. —ἦλυθε.] Vide suprà ad ὁ, 454; & ad ά, 37.

Ver. 40. —ἐπέρασσε.] Rectè cum duplici σ. Nam πέρασε penultimam corripit, quippe ex περάσκω, non ex περάω deducta. Vide suprà ad ά, 67. *Al.* ἐπέρησε.

Ver. 41. —υἱὸς Ἰήσονος.] Ὁ Εὔνηος. *Schol.* Rectè; ut liquet ex *Iliad.* ή, 468; ψ', 747.

Ver. 42. —ἐλύσαλο.] Vide suprà ad ά, 20.

Ver. 43. —Ἀρίσβην.] Πόλιν Θρᾴκης ὑπ' Ἑλλησπόντου. *Schol. Eustathius* autem, Ἀρίσβη δ', (inquit,) πόλις Τρῳάδος, Μιλησιακῶν ἀποικία οὖσα. Vide & *Strabonem, Geograph. lib.* XIII, *pag.* 883. *Al.* 590.

Ver. 49. —ὧν.] Non hîc supervacaneum est istud ὧν· sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quòd præcessit, *ver.* 34; Ἔνθ' ἡτοι Πριάμοιο &c.

Ibid. —ποδάρκης.] Vide suprà ad ά, 58.

Ver. 51.

Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρὼς
Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῖο, κάμαλγε δ' ὑπὸ γνύα' ἐδάμνα·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, ὅσσους ἔπεφνον,
Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠλαθέην περιμήκετον· ἀλλά μιν ἔσχε
Πόντος ἀλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δορὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσίν, ἠδὲ δαείω,
Ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοος, ἥτε καὶ κρατερόν περ ἐρύκει.
Ὣς ὤρμαινε μνῶν· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
Γένυν ἅψασθαι μεμαώς· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἧτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γένυν

Namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim sudor
Fugientem è fluvio, delassatióque genua subtùs domabat:
Indignatus utique dixit ad suum magnum animum;
" Papæ, ingens sanè miraculum hoc oculis video:
" Jam nimirùm Trojani magnanimi, quos interfeci,
" Rursùs resurgent ex infernis tenebris caliginosis;
" Ut jam & hic reversus est, postquàm effugit sævum diem,
" Lemnum in sacram *licèt* venundatus: neque ipsum tenuit
" Pontus sali cani, qui multos invitos coërcet.
" Sed agedum & hastæ cuspidem nostræ
" Gustabit, ut videam in mente & edocear,
" An similitèr & illinc reversurus-sit, an ipsum coërcebit
" Terra alma, quæ & fortem licèt coërcet.
Hæc animo-versabat manens: Is verò propè eum venit animo-consternatus,
Genua tangere cupiens; valdè enim exoptabat animo
Effugere mortémque exitialem & fatum nigrum.
Ac quidem hastam longam sustulit nobilis Achilles,
Percutere paratus: is autem currens subiit & prehendit genua

Ver. 51. —ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε.] Id est, πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.

Ibid. —τεῖρε γὰρ ἱδρώς.] Cod. *Harleian.* τεῖρε ὑπ' ἰδρώς.

Ver. 53. Ὀχθήσας δ'.] Edidit *Barnesius* Ὀχθήσασδ'. " *Sensu* (ut ait) & *Syntaxi* co-" gentibus." Sed minùs rectè. Vide suprà ad ά, 57; & έ, 439.

Ver. 60. —ἄγε δὴ.] Vide suprà ad έ, 249; & ad β', 158.

Ver. 64. —τεθηπώς.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 65. —ἅψασθ.] *Al.* ἅψεσθ.

Ver. 67. Ἧτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχε π.] Inde Mago procul infensam cum tenderet hastam;
Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta:
Et genua amplectens, effatur talia supplex;
Per patrios manes, & spes surgentis Iüli,
Te precor, hanc animam serves natoque patrique. *Æn.* X, 521.

Ibid. —ἀνέσχετο.] *Eustathius* legit ἀνέσχεθε.

Ver. 68. Οὐτάμεναι.] Non ex ὑτάω, inde enim fit ὑτήμεναι, vel ὑτάμεναι quod antepenul-

Κύψας· ἐΐσχειη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτοιο χαμαὶ
Ἔσκε, ἰεμένη χροὸς ἄμμοιαι ἀνδρομέοιο.
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσατο γούνων,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, τ' ἐλέησον·
Ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφὲς, αἰδοίοιο.
Πὰρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
Ἡμάλι τῷ, ὅτε μ' εἵλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Καί μ' ἐπέρασας, ἄνδιθεν ἄγων πατρός τε, φίλων τε,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·
Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστὶν
Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
Πολλὰ παθὼν, νῦν αὖ με τεῇς ἐν χερσὶν ἔθηκε
Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω τις ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρὶ,
Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ

Pronus: haſta verò ſuper dorſum in terrâ
Stetit, cupiens corpore ſatiari humano.
Cæterùm hic alterâ *manu* quidem prehenſis ſupplicabat genibus,
Alterâ verò tenebat haſtam acutam, neque dimittebat;
Et eum ſupplicans verbis allatis allocutus eſt;
" Genua-amplexus te oro, Achille; tu autem me reſpice, meîque miſerere:
" Loco tibi ſum ſupplicis, Jovis-alumne, reverendi.
" Apud te enim primùm guſtavi Cereris fruges,
" Die illo, quandò me cepiſti benè-culto in agro,
" Et me vendidiſti, procul abductum à patréque, amicíſque
" Lemnum in ſacram; centum autem boüm-pretium tibi peperi:
" Nunc verò redemptus-fuero ter tantis datis: Aurora autem mihi eſt
" Hæc duodecima, poſtquàm in Ilium perveni,
" Multa perpeſſus; nunc verò me tuis in manibus poſuit
" Fatum exitiale: odio nimirùm ſum Jovi patri,
" Qui me tibi rurſùs tradidit: Brevis autem ævi me mater

penultimam neceſſariò producat: Sed, quâ analogiâ ex τίθημι fit τιθέναι; ex δίδωμι, διδόναι; eâdem ex ἵστημι fit ἱστάναι, indéque ἱστάμεναι, quod antepenultimam neceſſariò corripit.

Ver. 69. —ἄρ'.] *Ut neceſſe erat*——.

Ver. 70. —ἰεμένη χροὸς ἄμμοιαι.] Vide ſuprà ad δ', 126; & ad ὁ, 317.

Ver. 71. —ἐλλίσατο.] Ita reſtituit *Barneſius*. *Al.* ἐλίσατο. Quod & ipſum ferri poſſit; eâdem ſcilicèt analogiâ, ac ἐλάεια. Vide ſuprà ad ά, 4. Ἐλλίσατο tamen rectius videtur; non modò propter ſimilia, ἔλλαβε, ἐλλιτάνθαι; ſed maximè propter eandem ipſam vocem, ἐλλισάμην, *Odyſſ.* λ', 35; & ν', 273; ubi Exemplaria conveniunt.

Ver. 72. —οὐδὲ μεθίει.] Vide ſuprà ad ὁ, 24, & 66; & ad π', 762.

Ver. 73. —λισσόμενος ἔπεα.] Vide ſuprà ad ά, 51. *Al.* φωνήσας ἔπεα.

Ver. 76. —πρώτῳ.] *Al.* πρῶτον.

Ver. 78.— ἐπέρασας.] Cod. *Harleian.* ἐπέρασας. Minùs rectè. Vide ſuprà ad *ver.* 40.

Ver. 79. —ἑκατόμβοιον.] Τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν. *Schol.*

Ver. 80. Νῦν δ' ἐλύμην.] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* Νῦν ὄ λύμην. Ἰσέον, ὅτι τὸ, " Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσα πορὼν," οὐκ ἔστιν βυκλικὸν, ἀλλ' ὁμηρικὸν, ὑπερσιωπελικὸς, ἀντὶ τοῦ ἐλελύμην. *Etymolog. Magn.* à *Barneſio* citatum. Vide infrà ad *ver.* 114; & ad ώ, 1.

Ver. 81. —εἰλήλουθα.] Hoc eſt, quod aiunt Galli, *Je ſuis venu*. Vide infrà ad ά, 37.

Ver. 85.

Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἀλτάο γέροντος,
Ἀλτάο, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σαλνιόεντι.
Τὴ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς ἢ καὶ ἄλλας·
Τῆσδε δύω γεγόμεθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις·
Ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
Νῦν ἦ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεσθ'· οὐ γὰρ οἴω
Σὰς χεῖρας φύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριός εἰμι,
Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε, κρατερόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,
Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλιχον δ' ὄπ' ἄκουσε·
Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε·

85 "Peperit Laothoë, filia Altæ ſenis,
"Altæ, qui Lelegibus bellicoſis imperat,
"Pedaſum excelſam obtinens propè Satnioëntem.
"Hujus autem habuit filiam Priamus, multas etiam & alias:
"Ex hâc duo nati ſumus, tu verò ambos obtruncaveris:
90 "Illum quidem primos inter pedites domuiſti,
"Deo-parem Polydorum, poſtquàm percuſſiſti acutâ haſtâ:
"Nunc verò hîc mihi malum erit; non enim puto
"Tuas manus *me* effugiturum, poſtquàm propè-adduxit Deus.
"Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tuâ;
95 "Nè me interfice, non enim uterinus-frater Hectoris ſum,
"Qui tibi ſodalem interemit mitémque, fortémque.
Sic utique eum Priami allocutus eſt illuſtris filius,
Supplicans verbis; immitem autem vocem audivit;
"Stulte, nè mihi pretia-redemptionis memora, neque narra:

Ver. 85, 86. Ἄλταο —— Ἀλτεω.] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 87. Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σαλνιόεντι.] Καὶ νυῦ ἦ προσληπτέον ὅτι Πήδασόν τινα λέγει [Ὅμηρος] πόλιν αὐτῶν [Λελέγων] ὑπὸ Ἀλίῃ τελαμῶνι. "Ἀλτεω ὃς Λε-"λέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον "αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σαλνιόεντι." Καὶ νυῦ ὁ τοπος δείκνυσι τὴν πόλεως ἔρημον. Γράφουσι δέ τινες οὐκ εὖ "ὑπὸ Σαλνιόεντι," ὡς ὑπὸ ὄρει Σαλνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ὄρος ἐστὶν ὃ καλεῖται Σαλνιόεις περσαλορθόμενον· ἀλλὰ πολαμὸς ἐφ' ᾧ ἵδρυται ἡ πόλις· νυῦ δ' ἐστὶν ἐρήμη. *Strabo, Geograph. lib.* XIII.

Ver. 91. Ἀντίθεον.] Inſignem; non utique ad *omnem* virtutem, ſed propter *agilitatem ſingularem*. Vide ſuprà ad ύ, 410.

Ibid. —ὀξέϊ δουρί.] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 93. —ἐπέλασσε.] Vide ſuprà ad ν, 1.

Ver. 94. Ἄλλο δέ τι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.] Vide ſuprà ad π, 851.

Ver. 95. —ὁμογάστριός εἰμι.] Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός. *Schol.*

Ver. 98. Λισσόμενος ἐπέεσσιν.] *Al.* μειλιχίοις ἐπέεσσιν· Ut ſuprà λ, 137. Cui lectioni & aptiùs reſpondet ſequens ἀμείλιχον. Porrò, quâ ratione, Λισσόμενος, hîc ultimam producat; item ὄπ', *ver.* 113; & ἄμφηκες, *ver.* 118; & ἐπιθυμόμενος, *ver.* 121; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 99. Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο.] *Al.* μή μοι ταῦτα πιφαύσκεο.

Argenti atque auri memoras quæ multa talenta,
Gnatis parce tuis: belli commercia Turnus
Suſtulit illa prior, jam tum Pallante perempto. *Æn.* X, 531.

Ver. 100.

Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ὑπαπτῆναι μόρσιμον ἦμαρ,
Τόφρα τί μοι πεφιδέσθη ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, ἠ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασσα·
Νῦν δ' οὐκ ἔστ', ὃς κεν θάνατον φύγῃ, ὄν κε θεός γε
Ἰλιὸς προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλῃσι,
Συμπάντων Τρώων, πρὶν δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
Ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως;
Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Οὐχ ὁρᾷς, οἷός καὶ ἐγὼ, καλός τε, μέγας τε,
Πατρὸς δ' εἶμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ·
Ἀλλ' ὅμως τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
Ἔσσεται, ἠ ἠὼς, ἠ δείλης, ἠ μέσον ἦμαρ·
Ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρῃ ἐκ θυμὸν ἕληται,

" Antequàm enim Patroclus assecutus esset fatalem diem,
" Interea aliquantùm mihi parcere in animo gratum erat
" Trojanis; & multos vivos cepi, & vendidi:
" Nunc verò non est, qui mortem effugiat, quemcunque utique Deus
" Ilium ante meas in manus conjecerit,
" Universorum Trojanorum, præcipuè autem Priami filiorum.
" Sed, amice, morere & tu: cur lamentaris frustrà?
" Occubuit & Patroclus, qui tamen te multò præstantior.
" Nonne vides, qualis & ego, pulchérque, magnúsque;
" Quin & patre natus sum eximio, deáque me peperit mater:
" Et mihi tamen utique mors & fatum violentum
" Aderit, seu aurora *fuerit*, seu crepusculum, seu meridies;
" Quandò quis & mihi æra animum auferet,

Ver. 100. —μόρσιμον ἦμαρ.] *Al.* αἶσιμον ἦμαρ.

Ver. 102. —ἐπέρασσα.] Vide suprà ad *ver.* 40.

Ver. 103. —ὅς κεν θάνατον φύγῃ.] *Al.* ὅτις θάνατον φύγοι.

Ver. 104. Ἰλιὸς προπάροιθεν.] Vide suprà ad ὁ, 24, & 66.

Ver. 105. Συμπάντων.] *Al.* Καὶ πάντων. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 106. —αὔτως.] *Al.* ὅτως.

Ver. 107. Κάτθανε καὶ Πάτροκλος.]

Ipse Epicurus obît decurso lumine vitæ,
Qui genus humanum ingenio superavit; & omnes
Præstinxit, stellas exortus uti ætherius Sol:
Tu verò dubitabis, & indignabere obire.
Lucret. Lib. III, 1055.

Et *ver.* 1038 ejusdem libri;

Lumina sis [*Al.* sic] oculis etiam bonus Ancu' reliquit,
Qui melior multis, quàm tu fuit ——.

Similitèr ferè & *Cicero*; " Ii viri hoc bello " occiderunt, ut impudentia videatur eandem " fortunam, si res cogat, recusare." *Ad Familiares, Lib.* VI, *Epist.* 4. Λέγεται δέ που —— τὴν —— Καλλισθένην σωθέντα ὑπ' ἀλλοδειότητα τῆς βασιλέως, [Ἀλεξάνδρου,] δίς ἢ τρὶς ἀπιόντα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, " Κάτθανε " καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων." *Plutarch. Vitæ Alexandri & Julii Cæsaris comparatæ.* Vide suprà ad σ', 117.

Ver. 108. Οὐχ ὁρᾷς οἷος καὶ ἐγὼ.] Vide *Suetonium, Domitian. cap.* 18; Ubi versum hunc ab Imperatore usurpatum refert.

Ibid. —οἷος καὶ ἐγὼ, καλός τε, μέγας τε.] *Al.* οἷος μὲν ἐγὼν, ἠύς τε, μέγας τε.

Ibid. —καλός.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 110. —τοι καὶ ἐμοί.] *Al.* τοι καὶ ἐμοί. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 111. —ἠ ἠὼς, ἠ δείλης.] *Al.* δείλη. " Quæ Lectio" (inquit *Henricus Stephanus*) " mihi simplicior videtur, & aptiùs jungi " cum ἠοῖ." *Al.* δείλη.

Ver. 112. —ἄρῃ.] Cod. *Harleian.* ἄρῃ. *Al.* ἄρῃς· quo modo legit & *Scholiastes*; exponitque, Σίδηρος ἢ φυχὴ ἀφέληται.

Ver. 113.

Ἦ ὅγε δυερὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νθυερῇφιν ὀϊςῷ.
Ὣς φάτο· τῷ δ' αὐτῆ λύτο γυῖα καὶ φίλον ἦτορ.
Ἔγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρᾳς· Ἀχιλλεὺς δ' ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἔπι γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν δ' Ἀχιλλεὺς πολιαμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐποιχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ἔνθαυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ἀτειλὴς
Αἷμ' ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
Οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον.
Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖξ' ὑπαλύξῃ

" Sive is haſtâ percuſſerit, ſive à nervo ſagittâ.
Sic dixit; illius verò ibi ſoluta ſunt genua & charum cor:
Haſtam quidem dimiſit, conſeditque manibus paſſis
Ambabus: Achilles verò ſtricto enſe acuto
Percuſſit ad claviculam propè cervicem; totus autem ei intrò
Subiit enſis anceps: ille verò pronus in terrâ
Jacebat extenſus; ſanguis autem ater effluebat, rigabátque terram.
Illum verò Achilles in-fluvium, prehenſum pede, miſit ferendum,
Et ſuper eum glorians verba alata profatus eſt;
" Iſtic nunc jace inter piſces, qui tibi vulneris
" Sanguinem delambent, ſecuri; neque te mater
" Impoſitum lectis deflebit, ſed Scamander
" Feret vorticoſus in maris latum ſinum.
" Saltans quis per undam ſub nigram horreſcentem-ſuperficiem evehetur

Ver. 113. —ὅγε.] De hujus Syntaxeos venuſtate; vide ſuprà ad γ', 409.

Ibid. —νθυερῇφιν.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 114. —λύτο.] Non ex ἐλύετο, inde enim fit λῦτο primâ productâ; ſed ex ἐλέλυτο. Eodem modo ac λέλοιπα ex ἐλέλειπα. Vide infrà ω', 1.

Ver. 115. —πετάσσας.] Rectè cum duplici σ. Nam πετάσας mediam corripit, quippe à πετάννυμι deducta. Vide ſuprà ad α', 67; & ad *ver.* 40, hujus libri.

Ver. 117. Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω Δῦ ξίφος.]

Cervice orantis capulo tenus abdidit enſem. *Æn.* X, 536.

Ver. 118. —ἄρα.] *Ut ex tali vulnere neceſſe erat* ———.

Ibid. —γαίῃ.] Cod. *Harleian.* γαίης.

Ver. 120, 148, 152. Τὸν δ' —— Οἱ δ' ——Τὸν δ'.] Vide ſuprà ad α', 57; & ad θ', 160.

Ver. 121. —ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν.] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 122. —Ἔνθαυθοῖ νῦν κεῖσο.]

Iſtic nunc, metuende, jace: non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra ſepulchro;
Alitibus linquere feris, aut gurgite merſum
Unda ferat, piſceſque impaſti vulnera lambent. *Æn.* X, 557.

Ver. 123. —ἀκηδέες.] *Al.* ἀνηλέες.

Ver. 124, 223. —Σκάμανδρος —— Σκάμανδρε.] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος — Κάμανδρε.

Ver. 126. Θρώσκων τις κατὰ κῦμα θοὸν.]

Ἐφαλλόμενος κατὰ νηχόμενός τις τὸ ἰχθύσι κατὰ θάλασσαν, ἐμπλησθεὶς τὸ Λυκάονος πιμελῆς, πάλιν ὑπὸ τὸ μέλαιναν φρῖκα καλεῖ. *Schol.*

Ibid. —μέλαιναν φρῖκ'.] Φρῖξ δέ ἐστιν ἡ ἠρεμαία τοῦ ὕδατος κίνησις. *Schol.* Ἀλλ' ἐπὶ τὸ φρῖκα ἀκούειν δυνάμεθα τὸ ἀφρὸν, Ὁμήρου μὲν μέλαιναν φρῖκα λέγοντος, τάττει δὲ ἀζύμου λευκότητα ἀκούειν. —— Καὶ ἔστιν ἡ φρῖξ, κινήματός τινος ὑγροῦ ἀρχή. *Porph. Quæſt. Homeric.* 7.

Ibid.

Ἰχθὺς, ὥς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίος ἱρῆς,
Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
Οὐδ' ὑμῖν ποταμὸς περ ἐΰῤῥοος ἀργυροδίνης
Ἀρκέσῃ, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερεύετε ταύρους,
Ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὴ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ὥρμαινεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὴ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὴ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίῳ ἐπάλτο, καλαὶ ἀμφὶς μενεαίνων,
Υἱέι Πηλεγόνος· τὸ δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
Γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκεσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷ δ' Ἀχιλλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο

" Piſcis, ut comedat Lycaonis albam pinguedinem.
" Pereatis, donec urbe potiamur Ilii ſacræ,
" Vos quidem, fugientes, ego verò à-tergo contrucidans:
" Neque vobis ipſe fluvius latè-fluens vorticibus-argenteus
" Proderit, cui jam ſæpè multos ſacrificatis tauros,
" Vivóſque in vortices demittitis ſolidos-ungulis equos.
" Sed & ſic peribitis dirâ morte, uſque dum omnes
" Lueritis Patrocli cædem, & interitum Achivorum,
" Quos ad naves veloces interfeciſtis, abſente me.
Sic utique dixit: Fluvius autem iram-concepit ipſo penitùs corde;
Agitabátque animo, quomodo ceſſare faceret à labore bellico
Nobilem Achillem, & à Trojanis peſtem averteret.
Interea autem Pelei filius, tenens prælongam haſtam,
Aſteropæo inſiliit, interficere cupiens,
Filio Pelegonis: illum autem Axius fluentis-latus
Genuit, & Peribœa, Aceſſameni filiarum
Natu-maxima: Huic enim miſtus eſt Fluvius vorticibus-profundus.
In hunc utique Achilles impetum fecit: hic autem adverſus è fluvio *prodiens*

Ibid. —φεῖχ' ὑπαλύξῃ.] Ita ex duobus MSS & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ὑπαίξῃ. Quod, ut opinor, vix ferri poteſt. Nam vox ἀΐσσω (uti notavit *Barneſius*,) quàm ſæpè apud *Homerum* occurrat, primam producit, corripit ne *ſemel* quidem.

Ver. 127. —ἅς κε φάγῃσι.] *Al.* ὅς κε φάγῃσι. Quo modo citat *Porphyrius* loco ſuprà citato. Atque ita etiam legit Codex *Harleianus*.

Ibid. —ἀργέτα δημόν.] Vide ſuprà ad Θ', 206; & ad π', 185.

Ver. 132. Ζωοὺς—ἵππους.] Τὰ ὁρμηλικώτατα τῶν ζώων τοῖς ποταμοῖς ἱερεύουσι. *Schol.* MS apud *Barneſium*.

Ibid. —καθίετε.] Vide ſuprà ad π', 762; & ad ὁ, 24.

Ver. 134. Τίσετε.] Vide ſuprà ad δ', 257; & ad ι, 508; & ad ὁ, 116.

Ver. 136. —χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.]
——ſtetit acri fixa dolore.
Æn. VII, 291.

Ver. 137. —πόνοιο.] Cod. *Harleian.* φόνοιο.

Ver. 138. —λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 144. Τῷ δ' Ἀχιλλεύς.] *Al.* Τῷ ῥ' Ἀχιλλεύς.

Ἔσχε, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Τοὺς Ἀχιλλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃς μοι ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
Δυσλιῶν δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γένεα ἐρεείνεις;
Εἶμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθεν ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἦδε δέ μοι νὺξ
Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·
Αὐτὰρ ἐμοὶ γένος ἐξ Ἀξιοῦ εὐρυ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὁμαρτῇ δόρασιν ἀμφὶς

145 Conſtitit, tenens duas haſtas: animos autem ei præcordiis indidit
Xanthus; indignabatur enim de cæſis-pugnâ-juvenibus,
Quos Achilles ceciderat per fluentum, neque miſeratus erat.
Hi verò quandò jam propè erant alter in alterum vadentes,
Illum prior allocutus eſt pedibus-valens nobilis Achilles;
150 " Quis, unde es virorum, qui mihi auſus es obvius venire?
" Infelicium utique filii meo robori occurrunt.
Hunc verò Pelegonis allocutus eſt illuſtris filius;
" Pelide magnanime, cur genus interrogas?
" Sum ex Pæoniâ glebosâ, longè ſitâ,
155 " Pæonas viros ducens longis-haſtis-armatos; hæc autem mihi nunc
" Aurora undecima, poſtquàm in Ilium veni:
" At mihi genus ex Axio latè fluente,
" Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,
" Qui genuit Pelegonem inclytum haſtâ: hunc me aiunt
160 " Genuiſſe: nunc verò pugnemus, illuſtris Achille.
Sic dixit minitans: At ſuſtulit nobilis Achilles
Peliacam fraxinum; ſimúlque haſtis utrinque

Ver. 145. —μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε.] Vide ſuprà ad ὑ, 110.

Ver. 147. —ἐδάϊξε.] *Al.* ἐδάϊζε. Quomodo legit & Codex *Harleianus*. Quæ &, ut opinor, melior lectio.

Ibid. —κατὰ ῥόον.] Quâ ratione, κατὰ, hîc ultimam producat; item Πηλιάδα, *ver.* 162; & ἄεχε, *ver.* 174; & πελὶν, *ver.* 179; & ἀλύσκοντος, *ver.* 183; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Vide ſuprà ad ξ'. 433.

Ver. 151. —ἀντιόωσι.] *Al.* ἀντιφέρονται.

Ver. 156. Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.] Vide ſuprà ad β', 848.

Ibid. —εἰλήλουθα.] Vide ſuprà ad *ver.* 81; & ad ά, 37.

Ver. 157. —Ἀξιοῦ.] Πάλαμος Παιονίας· ἢ ὃ Παιονία τῆ Θρᾴκης. *Schol. Al.* Ἀξίου.

Ver. 158. Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.] Vide ſuprà ad β', 850.

Ver. 160. —νῦν αὖτε μαχώμεθα.] Cod. *Harleian.* νῦν δ' αὖτε μαχώμεθα.

Ver. 161. —ἀνέσχετο.] *Al.* ἀνέσχεθε.

Ver. 162. —ὁ δ' ὁμαρτῇ δόρασιν ἀμφὶς.] Καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὐκ ἀσυντάκτως· ἔστι γὰρ ἀκολούθως πρὸς τὸ μελίην, ἥπερ ὀξεῖα αὐτίκα· κτλ.

Ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ ἀμφιδέξιος ἦε·
Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν ἀπηχθὶ παρὰ πτόρθον βάλε χειρὸς
Δεξιερῆς, ζύσε δ' αἷμα μελαινεφές· ἦ δ' ὑπὲρ αὐτῆς
Γαίῃ ἐνεσσύμενος, λιλαιόμενος χροὸς ἆσαι.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίῃ ἐθυπλήγα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, καλακλάμενος μενεαίνων·
Καὶ τὸν μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὸν βάλεν ὄχθον,
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε καὶ ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ', ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίῃ Ἀχιλῆος
Οὐ δυνατὸς ἦν ἐκ κρημνοῖο ἐρύσαι χειρὶ παχείῃ·

Heros Aſteropæus, ambidexter enim erat:
Atque alterâ quidem haſtâ ſcutum percuſſit, neque penitùs
Perrupit ſcutum; aurum enim prohibuit, dona Dei:
Alterâ verò eum *ad* cubitum ſtrictim percuſſit manûs
Dextræ; exiliit autem ſanguis ater: ipſa verò ſuper eum
Terræ infixa eſt, cupiens corpore ſatiare ſe.
Secundus verò Achilles haſtam rectà-volantem
In Aſteropæum immiſit, occidere cupiens:
Et ab hoc quidem aberravit; at altam percuſſit ripam,
Medio-tenus autem impegit ripæ fraxineam haſtam.
Pelides verò, enſe acuto extracto à femore,
Saliit in eum ardenti-animo: at ille fraxinum Achillis
Non poterat è crepidine evellere manu robuſtâ:

ἀπὸ πλάσεως, εἰρηκὸς τὸ δέρασιν, ἄφηλε γὰρ δέρρια εἰπὼν· ἀλλ' ἐδὲ ῥῆμα πεῖται ἵνα ἦν ὅτι ὁ Ἀστεροπαῖος ὁμοῦ ἀμφιδέξιος δέρασιν ἔβαλεν, ἢ ἀνέλισσεν ἐξ ἀμφοτέρων τὰ χειρῶν. *Euſtath.* Scholia MS apud *Barneſium* hîc legunt ἀμαρτῇ· itaque exponunt Ἀμαρτῇ, ὑπερίσημα· ἢ σημαίνει τὸ ὁμῶς, ἢ κατὰ τὸ αὐτό· ἀπὸ ἁμαρτήδιος καὶ ἀποκοπῆς. Καὶ εἰ καὶ οὕθα σημαίνει, Ἀμφότερα τὰ δέρρια ὁμῶς ἄφηκεν. *Euſtathius* porrò hîc legit ἀμαρτῇ· eodémque modo in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius*; Ipſe autem edidit ὁμάρτει δέρασιν ἀμφοῖν· nullâ idoneâ auctoritate.

Ver. 163. —περιδέξιος.] Ἀμφοτέραις τὰ χερσὶ δεξιὰς χεῖρας. *Schol.* Porro vocem hanc *æquimanum* reddit *Symmachus*, *Ep.* IX, 110.

Ver. 166. —ὑπηρέδιον βάλε.] Ἄχρι τοῦ ἥξαι μόνον τὸ δέρμα. *Schol.*

——partim *ſtringentia* corpus.
Æn. X, 331.

Tandem etiam magno *ſtrinxit* de corpore Turni. *Ibid.* 476.

Ver. 168. —λιλαιόμενος χροὸς ἆσαι.] Οἱ πλεῖσται,——πρὸς τὰς ἐμφάσεις ἢ τὰς μιμήσεις ἢ ἐνομαλοποιίας, χρῶνται ἢ μεταφοραῖς·

——λέγοντες ἢ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Symposiac. lib.* IX, *Probl.* 15. Vide ſuprà ad ὁ, 317; & ad δ, 126.

Ver. 169. μελίῃ ἐθυπλήγα.] Ἐπ' εὐθείας φερομένῃ, ἢ οἱονεὶ ἐπιπλαγείσῃ. *Schol.*

Καὶ δ' ἄλλως τὸ γ' ἐθὺ βέλος πέτετ'——
Suprà υ, 99.

Quem ad locum *Euſtathius*; Τὸ δέ, "ἐθὺ "πέτετ'," ἀφορμὴ γίνεται τοῦ ζωθέτας ἐθυπτίλανα εἰπεῖν τὸ Ἀχιλλέως μελίαν. *Al.* ἐθυκλίωνα.

Ver. 172. Μεσσοπαγὲς.] *Al.* Μεσσοπαλές.

Ibid. —μείλινον ἔγχος.] *Al.* χάλκεον ἔγχος.

Ver. 174. —ὁ δ' ἄρα μελίῃ Ἀχιλῆος
Οὐ δυνατὸς ἦν ἐκ κρημνοῖο ἐρύσαι.]

Incubuit, voluitque manu convellere ferrum
Dardanides—— *Æn.* XII, 774.

Namque diu luctans, lentoque in ſtirpe moratus
Viribus haud ullis valuit diſcludere morſus
Roboris Æneas—— *Ibid.* 781.

Τρὶς μὲν ἔπειτα ἔλεμιξεν, ἐρύσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίην· τὸ δὲ τέτρατον, ἤθελε θυμῷ
Ἄξαι ὀπιπνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
Ἀλλὰ περὶ Ἀχιλῆϊ κεδὼν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλῆος δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Κεῖσ' ἔτι· χαλεπόν τοι ἐριθενέος Κρονίωνος
Παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
Φῆσθα σὺ μὲν Πριάμῳ γλαφυρὸς ἔμμεναι ἠδὲ ῥέοντος·
Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι·
Τίκτε μ' ἀνὴρ, πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἁλιμυρηέντων·
Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ, Ποταμοῖο τέτυκται.
Καὶ γάρ τοι ποταμός γε πάρεστ μέγας, εἰ δύναταί τι·

Ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens;
Ter verò deseruit vi: at quartò, parabat animo
Frangere incurvatam hastam fraxineam Æacidæ;
Sed antè Achilles cominùs ense animam abstulit:
Ventrem enim ei percussit ad umbilicum: omnia autem
Effusa sunt in terram intestina; & eum continuò tenebræ oculos contexere
Expirantem: Achilles verò in pectora irruens,
Armáque detraxit, & glorians verbum dixit;
" Jaceto sic: arduum tibi præpotentis Saturnii
" Cum filiis contendere, è Fluvio licèt genito.
" Dicebas tu quidem Fluvii genus *te* esse latè fluentis;
" At ego genus magni Jovis glorior esse:
" Genuit me vir, multis imperans Myrmidonibus,
" Peleus Æacides; ipse verò Æacus ex Jove erat:
" Ideò potentior quidem Jupiter Fluviis in mare fluentibus:
" Potentius itidem Jovis genus, *quàm* Fluvii est.
" Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid

Ver. 176. —ἐρύσασθαι.] *Al.* ἐρύσεσθαι.

Ver. 177. —βίην.] *Barnesius* edidit βίη. Verùm, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 181. Χύντο χαμαὶ χολάδες.] Rem *turpem* consultâ verborum κακοφωνίᾳ depingit. Similitèr *Virgilius* belli civilis horrorem;

Neu patriæ validas in viscera vertite vires. *Æn.* VI, 833.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem;

——& Veneris violavi vulnere dextram. *Æn.* XI, 277.

Ibid. —τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.] Vide suprà ad δ', 461, & 503.

Ver. 182. Ἀχιλῆος δ' ἄρ'.] *Al.* Ἀχιλλῆος γάρ.

Ibid. —ἄρ'.] *Deinceps* ——— *Ut facere solitus erat* ———.

Ibid. —ἐνὶ.] *Al.* ὀπί.

Ver. 184—193. —Κρονίωνος——— Κρονίωνι.] De prosodiâ vocis Κρονίωνος & Κρονίωνος, vide suprà ad ά, 397; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 185. —ἐκγεγαῶτι.] Vide suprà ad β', 818; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 191—198. τέτυκται.—δείδοικε.] Vide suprà ad σ', 261; & ad ν', 481, & 736.

Ver. 192. —πάρεστ μέγας.] Quâ ratione ultima vocis, πάρεστ, hîc producatur; item περὶ, *ver.* 225; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 193.

Χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι·
Τῷ, ὅτε περ πρέσβιστος Ἀχελωΐῳ ἰσοφαρίζῃ,
Οὐδὲ βαθυῤῥείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
Δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν ζμαραγήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος.
Τὸν δ' καθ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι θηνεφέλιδιον κείρουσι.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστὰς,
Οἵ ῥ' ἔτι παρὰ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,

" Prodesse; sed non licet cum Jove Saturnio pugnare:
" Ideò, nè rex quidem Acheloïus æquiparatur,
" Neque profundè-fluentis ingens vis Oceani,
" Ex quo tamen omnes fluvii, & omne mare,
" Et omnes fontes, & putei alti fluunt:
" Sed & is metuit Jovis magni fulmen,
" Horrendúmque tonitru, quando è cœlo fragorem-dederit.
Dixit utique, & è crepidine evulsit æream hastam.
Illum verò ibidem reliquit, postquàm charam animam abstulerat,
Jacentem in arenis; alluebat autem ipsum nigra aqua.
Illum quidem anguillæque & pisces circum-occupati-erant,
Pinguedinem raptim comedentes renibus-obtensam carpentes.
At ille perrexit ire ad Pæonas bellatores-equestres,
Qui utique jam juxta fluvium in-fugam-conversi-erant vorticosum,

Ver. 193. —οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι.] ——χρὴ δ' πρὸς Θεὸν οὐκ ἐρίζειν. *Pyndar. Pythior. Od.* II, *ver.* 161.

Ver. 194. —Ἀχελωΐῳ] Ποταμὸς μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ver. 195. —Ὠκεανοῖο, Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ.] Pulchrè *Eustathius, Proœm. ad Iliad.* Ἐξ ὠκεανοῦ μὲν γὰρ ποταμοὶ πάντες· πηγαὶ πᾶσαι· φρέατα πάντα, κἂν τὰ πάλαι λόγιον. Ἐξ Ὁμήρου δὲ, εἰ καὶ μὴ πᾶσα, πολλὴ γοῦν παρεσπέρδουσε τοῖς Σοφοῖς λόγοις ὑπηρόη. Οὐδεὶς γὰρ ὅτε τὰ ἄνω περιεργαζόμενος, ὅτε τὰ περὶ φύσιν, ὅτε τὰ περὶ ἠθικὰ, εὐθὺ ἀπλῶς τὰ περὶ λόγους ἐξωτερικοὺς, ὁποίους ἄν τις παρέλθοι τὸν Ὁμηρικὸν Σκαμάνδρου ἀξενανάπτας, ἀλλὰ πάντες παρ' αὐτὸν καλέσαντο, &c. Item *Dionysius Halicarnassensis*; Κοιμᾶται μὲν ἓν ἁπάντων τὰ Σκοπιὸς, ἐξ οὗ πως πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, Καὶ πᾶσαι κρῆναι, δικαίως ἂν Ὁμηρος λέγοιτο. Περὶ Συνθέσεως, § 24. Et *Quintilianus*; " Hinc " enim (quemadmodum ex oceano dicit ip- " se amnium vim fontiumque cursus initium " capere,) omnibus eloquentiæ partibus ex- " emplum & ortum dedit." *Lib.* X, *cap.* 1.

Ver. 197. —νάουσιν.] *Al.* νέουσιν.

Ver. 199. —βροντὴν ——ζμαραγήσῃ.] De hujusmodi ὁμοιοτελευτοις vide suprà ad β', 210; ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ibid. —ζμαραγήσῃ.] *Al.* ζμαραγήσῃ.

Ver. 200. —χάλκεον ἔγχος.] Vide suprà ad γ', 380.

Ver. 203. —ἆρ'.] *Ut fieri solet*——.

Ibid. —ἐγχέλυες.] *Al.* ἐγχέλιες.

Ver. 205. —ἱπποκορυστὰς.] Γελοίως ὁ Ἀπίων ἱπποκορυστὰς ἀπέδωκε, τὰς κόρυθας ἔχοντας ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένας. Εἰ δὲ παρὰ τὸ κόρυς Συνέκειτο, ἱπποκόρυθος ἂν ἐλέγετο. Νῦν δὲ Σημαίνει τὸ ἔφιππον ὁπλίτην· κορυστὴς γὰρ ὁ ἐπὶ μέρους ὁπλίτης καὶ μαχητής. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 15.

Ver. 206. Οἵ ῥ'.] *Qui utique*——. *Qui scilicèt*——.

Ὡς εἶδον τ' ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο κὴ ἄορι ἶφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀσύπυλόν τε,
Μνῆσόν τε, Θρασίόν τε, κὴ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέστιον·
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Πολαμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης·
Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἶσυλα ῥέζεις
Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμυνέμεν θεοὶ αὐτοί.
Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
Ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ῥέζειν·
Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατειναὶ ῥέεθρα,
Οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν,
Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δέ κτείνεις ἀϊδήλως.
Ἀλλ', ἄγε δὴ κὴ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφὲς, ὡς σὺ κελεύεις·

Ut viderunt illum fortiſſimum in aſperâ pugnâ
Manibus Pelidæ & enſe fortitèr domitum.
Tunc interfecit Therſilochúmque, Mydonáque, Aſtypylúmque,
Mneſúmque, Thraſiúmque, & Ænium, atque Opheleſtem:
Et omninò adhuc plures interemiſiſſet Pæonas velox Achilles,
Niſi iratus allocutus fuiſſet Fluvius vorticibus-profundus,
Viro ſe poſtquàm aſſimulârat, è profundo autem vocem-edidit vortice;
" O Achille, *aliis* quidem fortitudine ſuperior es, ſuperior & indignè factis,
" Hominibus: ſemper enim tibi auxiliantur dii ipſi.
" Si tibi Trojanos dedit Saturni filius omnes perdere,
" Ex me ſaltem cum exegeris per campum, ardua patrato:
" Referta enim jam ſunt mihi cadaveribus amœna fluenta,
" Neque prorsùs aliquò poſſum effundere undas in mare vaſtum,
" Anguſtatus cadaveribus; tu autem interficis omnes penitús.
" Quin agedum & deſiſte; ſtupor me occupat, princeps populorum.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt pedibus celer Achilles;
" Erunt hæc, Scamander Jovis-alumne, ut tu jubes:

Ver. 213. Ἀνέρι εἰσάμενος.] Vide ſuprà ad ν', 45; & ad γ', 141.

Ibid. —ἐκφθέγξατο.] Ita edidit *Barneſius*, ex emendatione *Iſaaci Caſauboni*. *Al.* ἐφθέγξατο.

Ver. 217. —ῥέζειν.] *Al.* ῥέζε. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 218. Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων.

——Cum——Achilles——
Millia multa daret leto, gemerentque repleti
Amnes, nec reperire viam atque evolvere poſſet
In mare ſe Xanthus——

Æn. V, 804, 806.

Ver. 219. —ἅλα δῖαν.] *Mare magnum.* Quicquid enim *quâvis* de causâ *eximium* eſt, δῖον appellatur. Vide ſuprà ad ά, 141.

Ver. 220. —Σὺ δ' κτείνεις ἀϊδήλως.] Ἀφανίζων, κὴ ἀδήλως ποιῶν· ὡ κακῶς δ' κὴ Σέκστος, ἀΐδηλον ἀπέδωκε, τὸ ἐξ ἀδήλου ἐμπεσόν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 26. Vide autem ad *Odyſſ.* π', 29.

Ver. 221. —ἄγε δὴ.] Vide ſuprà ad ύ, 351; & ad β', 158.

Ibid. —ἔασον.] Vide ſuprà ad δ', 42. Malè *Barneſius*, ἔασον. Τινὲς, ἀπὸ τῆ ἡδονῆ οἰόμενοι τὸ ἔασον κεῖσθαι διαίρεσιν τῆ προτάσεως συλλαβῆς· ἵνα σημαίνῃ πλησθῆναι. *Schol.* MS apud *Barneſium*.

Τρῶας δ' ἐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλως ἐναείρων,
Πρὶν ἕλσαι κλῃ ἄστυ, κὴ Ἕκτορα πειρηθῆναι
Ἀντίβιόν, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἤ κεν ἐγὼ τόν.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη Πολυμὸς βαθυδίνης·
Ὤ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, ἐ σὺ γε βουλὰς
Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
Τρωσὶ παρεστάμμεναι κὴ ἀμυνέειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
Ἦ, κὴ Ἀχιλλεὺς μὺν δυσκλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ,
Κρημνῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δ' νεκρὺς
Πολλὺς, οἵ ῥα καθ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, ὃς κλάν' Ἀχιλλεύς·
Τὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς, ἠΰτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωὺς δ' ἐσάω κὴ καλὰ ῥέεθρα,
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,

" Trojanos tamen non antè desinam fœdifragos interficere,
" Quàm concluſero in urbem, & Hectorem periculum-fecero
" Adverſus, an utique me domabit, an ego ipſum.
Sic fatus, in Trojanos irruit, deo-par.
Et tunc Apollinem allocutus eſt Fluvius profundus-vorticibus;
" Proh, malum, Argenteo-arcu-inſignis, Jovis fili, non tu ſanè conſilia
" Obſervâſti Saturnii, qui tibi multis admodùm mandavit
" Trojanis adeſſe & opem ferre, uſque dum veniret
" Sol-veſpertinus ſerò occidens, obumbrarétque gleboſa arva.
Dixit, & Achilles quidem haſtâ-inclytus inſiliit medio,
A crepidine ruens: ille verò concitus-ingruit tumidis-fluctibus furens;
Omnia autem commovit fluenta turbidus: impulit verò mortuos
Multos, qui per eum affatim erant, quos occiderat Achilles;
Hos ejecit foràs, mugiens, tanquam taurus,
In terram: vivos autem ſervavit in pulchris fluentis,
Occultans in vorticibus profundis ingentibus.
Horrenda autem circum Achillem turbida conſtitit unda,

Ver. 225. Πρὶν ἕλσαι.] Cod. *Harleian.* Πρὶν ἕλασαι.

Ver. 230. Εἰρύσαο.] *Al.* Εἴρυσας.

Ver. 232. Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ'.] Sol ruit interea, & montes umbrantur opaci. *Æn.* III, 508.

Ibid. Δείελος ὀψὲ δύων.] Ἡ ὀψινὴ κατάστασις τῦ ἡλίυ, φασ' Ἀτθικοῖς δείελος λεγομένη. *Schol.*

Ibid. —σκιάσῃ.] Vide ſuprà ad ά, 140. *Al.* σκιάσει.

Ibid. —ἄρουραν.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 234. —ἀπαΐξας.] *Al.* ἐπαΐξας. Cod. *Harleian.* ὑπαΐξας.

Ver. 236. —οἵ ῥα.] *Qui videlicèt*——, *Qui, ut ſuprà memoratum eſt*——.

Ibid. —ἅλις ἔσαν.] Quâ ratione, ἅλις hîc ultimam producat; item σάκεϊ, *ver.* 241; & Εὐφυέα, *ver.* 243; & ἔπειλο, *ver.* 256; vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm Cod. *Harleian.* hîc legit, ἔσαν ἅλις. Quo modo & in *Commentario* legit *Euſtathius.*

Ver. 237. —μεμυκὼς.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 238. —ζωὺς δ' ἐσάω.] Τὸ ὦ, σάω, ὀπικοπῶ ἔσταθεν· ὡς γὰ ἔταξεν, ἕτα, ἵστω σάωζε, σάω. *Euſtath.* Vide ſuprà ad π', 363; & ad ν', 192.

Ibid. ver. 244, 301, 317, & 352. —καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 240. Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα.] Βιαζόμενον δέ τινα πρὸς εὐανλίαν ῥοῦμα πολαμῦ

Ὣθῃ δ' ὅ γ' ἐν ζάκεϊ πίπλων ῥόῳ, οὐδὲ ποσσὶν
Εἶχε σηρίξασθαι· ὁ δ' πελέθῳ ἔλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλῳ· ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐρίπτασα
Κρημνὸν ἄπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὄζοισιν πυκινοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
Εἶσω πᾶσ' ἐρίπτασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορούσας,
Ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
Δείσας· αὐδ' ἔτ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὧρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρωέσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ,
Αἰετῷ οἰμαλὶ ἔχων μέλανι, ὃς θηρητῆρι,
Ὅς θ' ἅμα καρίστός τε κὴ ὠκίστω πετέεσσιν.
Τῷ εἰκὼς ἤϊξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ πὸν λιάσθη·

Urgebátque ſcuto incumbens fluctus, neque pedibus
Poterat ſe ſtabilire: At ille ulmum prehendit manibus
Felicitèr-creſcentem, ingentem: ea autem radicitùs procidens
Crepidinem totam diſjecit, repreſſitque pulchra fluenta
Ramis denſis; junxit autem tanquam ponte illum ipſum,
Intùs tota prolapſa: Is verò è voragine profiliens
Feſtinavit per campum pedibus rapidis volare,
Perculſus: Necdum deſtitit magnus deus, ſed ſurrexit-ruiturus in illum
In-ſummo-nigricans, ut ipſum arceret à bellico-labore
Nobilem Achillem, Trojaniſque exitium averteret.
Pelides verò ſaltu-dato refugit, quantum eſt haſtæ jactus,
Aquilæ impetus habens, nigræ venatricis,
Quæ ſimul fortiſſimáque & celerrima volucrum.
Huic ſimilis ruit; circa pectus autem æs
Horrendùm reſonabat: obliquè autem ab illo declinans

μὴ τὰ ὅπλων, ἢ τὰ ἐφὴ ἀνίεχονία, τὰ δὲ ὑποφερόμενον ἐισάλων, ἀνακοπάς τε ποιήσῃ Συλλαέων, ἢ ἀναβολὰς χρόνων, ἢ ἀνίσηεισμὸς γραμμάτων· "Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκᾶ-" μένον ἴσελο κῦμα, Ὣθῃ δ' ἐν ζάκεϊ πίπλων " ῥόῳ, οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε σηρίζεσθαι." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ Συνθέσεως, § 16. Ubi, in tranſitu, notandum, pro σηρίξασθαι legiſſe *Dionyſium* σηρίζεσθαι.

Ibid. —κῦμα.] *Al.* ῥεῦμα.

Ver. 241. —οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε σηρίξασθαι.] Obſervandus hîc maximè proprius Vocis *Mediæ* Uſus. *Nec potuit pedibus ſe ipſe ſtabilire.* Vide ſuprà ad ν', 45; & ad γ', 141.

Ver. 244. Κρημνὸν ἄπαντα διῶσεν.] Τῷ Συνεχοιλίῳ ὑπὸ τῶ ῥιζῶν γλιὼ πᾶσαν διέλυσεν. *Schol.* MS apud *Barneſium.*

Ver. 245. —γεφύρωσεν.] Διαβατὴν ἐποίησεν. *Schol.*

Ver. 246. —ἐκ λίμνης.] *Al.* ἐκ δίνης.

Ver. 248. —ἐπ' αὐτὸν.] *Al.* ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 250. —λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 251. —ἐρωὴ.] *Al.* ἐρωΐ.

Ver. 252. —Αἰετῷ οἰμαλὶ ἔχων.] Sic ſuprà π', 752;

Οἶμα λέοντ' ἔχων ——— :

Et infrà χ', 308;

Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς ———.

Al. Αἰετῷ ὄυμαλὶ ἔχων.

Ibid. —μέλανι, τῷ.] *Al.* μελανόχρῳ, & μέλανεσσι, & μέλανός τε· notante *Scholiaſte.*

Ver. 254. —ὄπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς Σμερδαλέον κονάβιζεν.]

——— ——— &, arma
Horrendùm ſonuere——. *Æn.* IX, 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβιζεν.] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 256.

Φεῦγ', ὁ δ' ὄπιθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρηὼνος μελανύδρου
Ἀμφυτὰ κὴπους ὕδατι ῥοὸν ἡγεμονεύῃ,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχμαλα βάλλων·
Τᾶ μὲν τε προρέοντα, ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεδόν, τὸ δέ τ' ὦκα καλιεβόμενον κελαρύζῃ
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνῃ δέ τε καὶ τὸ ἄλοντα·
Ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
Ἀθάνατοι φοβέεσκον, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα

Fugiebat, is verò à-tergo fluens ſequebatur magno ſonitu.
Ut verò cum vir aquilex à fonte aquis-nigro
Per plantas & hortos aquæ rivum deducit,
Manibus ligonem tenens, & ſulco obices ejiciens;
Et hâc quidem profluente ſubtùs calculi omnes
Agitantur, hæc autem-citò-defluens immurmurat
Loco in declivi, præcurritque etiam ipſum ductorem:
Sic perpetuò Achillem aſſequebatur fluctus fluvii,
Velocem licèt: Dii enim potentiores mortalibus.
Quoties verò conaretur pedibus-valens nobilis Achilles
Stare contrà, & cognoſcere, an ipſum omnes
Immortales in fugam agerent, qui cœlum latum tenent;
Toties ipſi magnus fluctus à Jove-fluentis fluvii
Alluebat humeros deſuper: Is autem in altum pedibus ſaliebat,
Animo mœſtus: fluvius verò ſubtùs genua domabat

Ver. 256. Φεῦγ', ὁ δ' ὄπιθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.] Mirificâ hîc ὀνομαλοποιΐᾳ ipſam auribus exhibere videtur verborum tus. Vide ſuprà ad γ', 363.

Ver. 257. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς.] Deinde ſatis fluvium inducit rivoſque ſequentes.

Et cùm exuſtus ager morientibus æſtuat herbis,
Ecce, ſupercilio clivoſi tramitis undam
Elicit: illa cadens raucum per levia murmur
Saxa ciet, ſcatebriſque arentia temperat arva. *Virg. Georgic.* I, 106.

Ibid. —ὀχετηγὸς.] Ὑδραγωγὸς, ὁ τὸ τοῦ ὕδατος ἐχέπτην καθαίρων· *Schol.*

Ver. 258. —ὕδατι ῥόον.] ὕδατι ῥόον· MS à *Barneſio*, item MS *Harleian.* à *Tho. Mario* collatus. Quod & ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid. —ἡγεμονεύῃ.] Cod. *Harleian.* ἡγεμονεύῃ.

Ver. 259. —ἀμάρης.] Τῆς ὑδροῤῥόης τὸ ὀχετῶ. *Schol.*

Ver. 261. —κελαρύζῃ.] De hujuſmodi ὀνομαλοποιΐᾳ, vide ſuprà ad β', 210; ad γ', 363; ad δ', 455, 456 & 504.

Ver. 262. —φθάνῃ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 267—298—380. —Ἀθάναλοι —— ἀθανάτας ——Ἀθάναλον.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid. —φοβέεσκον.] *Al.* φοβέεσκον.

Ver. 268 & 326. —διιπετέος.] Vide ſuprà ad π', 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων.] De antepenultimâ vocis, ἀνιάζων, hoc in loco *productâ*; ſuprà autem σ', 300, *correptâ*; vide ſuprà ad ό, 24.

Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίῃσι δ' ὑπέρεπλε ποδοῖιν·
Πηλείδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν ἐς ἠέρα νόον ἀείρων·
Ζεῦ πάτερ, ὡς ἄτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέσση
Ἐκ ποταμοῖο ῥαῶσαι· ἔπειτα ἢ καί τι πάθοιμι.
Ἄλλος δ' ἄτις μοι τόσσον αἴτιος ἠεγενιώων,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελχε,
Ἣ μ' ἔφατ' Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
Ἀκαιμηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
Ὡς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτροφ' ἄριστος,
Τῷ κ' ἀγαθὸν μὴν ἔπεφνε, ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·
Νῦν δέ με λυγρῷ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι,
Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ὑπέρσῃ χειμῶνι πεφυῖα.
Ὣς φάτο· τῷ δ' μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐΐκτην·
Χεῖρε δὲ χεῖρα λαβόντες ὀπίσσαντ' ἐπέεσσι·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Rapidus, obliquè fluens, pulverémque ſubtrahebat pedibus;
Pelides autem ejulavit, intuitus in cœlum latum;
" Jupiter pater, ut nullus me deorum miſerabilem ſuſtinet
" Ex fluvio eripere: in poſterum verò vel quidvis patiar.
" Alius autem nullus mihi tantum in culpâ cœleſtium,
" Quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;
" Quæ me dicebat Trojanorum ſub muro armatorum
" Velocibus periturum eſſe Apollinis jaculis.
" Utinam me Hector occidiſſet, qui hîc nutritus eſt fortiſſimus;
" Tum fortem quidem occidiſſet, & ipſe fortis occiſum ſpoliâſſet:
" Nunc autem me ingloriâ-morte fatale-eſt corripi,
" Concluſum in magno fluvio, tanquam ſervulum ſubulcum,
" Quem torrens obrutum-perdit pluvio-tempore tranſeuntem.
Sic dixit: Hunc autem valdè citò Neptunus & Minerva
Steterunt propè accedentes, corpore autem hominibus ſimiles-facti-erant;
Manúque manum prehendentes, confirmârunt verbis:
Inter hos autem ſermonem orſus eſt Neptunus terræ quaſſator;

Ver. 271. —κονίῃσι.] *Al.* γυῖαν.

Ver. 274. —ἔπειτα ἢ καί τι πάθοιμι.] Σωθείην ἐν ἅ ποταμῷ· ἔπειτα ἢ καί τι πάθοιμι καὶ τι· *Schol.* Cæterùm legitur (notante *Henrico Stephano*) & καί τί πάθοιμι; *Quid me fiet?* Ut *Odyſſ.* ε, 465; Ὤ μοι ἐγὼ τί πάθω——.

Ver. 276. —ἔθελχε.] Vide ſuprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 279. Ὡς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι.]
——ô Danaûm fortiſſime gentis
Tydide, mene Iliacis occumbere campis
Non potuiſſe? tuâque animam hanc effundere dextrâ? *Æn.* I, 100.

Ibid. —ὃς ἐνθάδε τέτροφ' ἄριστος.] *Al.* ὃς ἐνθάδε γ' ἔτροφ' ἄριστος. Quam lectionem & præfert *Barneſius.*

Ver. 280. Τῷ κ' ἀγαθὸν μὴν ἔπεφνε, ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε.] Τῷ κ' ἀγαθὸς μὴν ἔπεφνε, ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε· Cod. *Oxon. Barneſio*, item Cod. *Harleian.* à *Th. Bentl.* collatus.

Ver. 283. ἔναυλος.] Χείμαρρος πᾶν διὰ ῥεῦμα ῥέων. *Schol.*

Ibid. —ὑπέρσῃ.] *Al.* ὑπέρσῃ. Pronunciatur autem, ut opinor, ἀπνέρσῃ, vel *pouverſei.* Vide ſuprà ad τ', 35.

Ver. 285. —δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐΐκτην. Vide ſuprà ad ξ', 136.

Ver. 287. Τοῖσι δ'.] Vide ſuprà ad 160. Malè *Barneſius*, Τοῖσιδε.

Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λίλιω τρέε, μήτε τι τάρβει·
Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ὑπερφιάλοισιν ἀμῦναι,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὡς δ' αὖ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι οὐκέτι ἔστιν·
Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δ' εἴσεαι αὐτός·
Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πίθηαι,
Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο,
Πρὶν κὴ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωϊκόν, ὅς κε φύγῃσι· σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
Ἄψ ὁπὶ νῆας ἴμεν· δίδομέν τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Τὼ μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
Αὐτὰρ ὁ βῆ, (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή,)
Ἐς πεδίον· τὸ δὴ πᾶν πλῆθ' ὕδατι κηχυμένοιο·
Πολλὰ δὴ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων ἀϊζηῶν
Πλῶον, κὴ νέκυες· ὃ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
Πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἔσχε
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀύσας·

" Pelide, neque jam valde trepida, neque turbare;
" Tales enim tibi nos ex diis auxiliatores sumus,
" Jove approbante, ego & Pallas Minerva:
" Quoniam haud tibi à fluvio utique domari fatale est;
" Sed hic quidem citò desinet, tu autem videbis ipse:
" At tibi prudens suggeremus consilium, si modò parueris,
" Nè priùs abstineas manus ab omnibus-æquè-gravi pugnâ,
" Quàm in Ilii inclytos muros populum concluseris
" Trojanum, quicunque effugere poterit: Tu verò Hectori animâ ereptâ
" Ad naves redito: damus nempè tibi gloriam referre.
Hi sanè sic loquuti ad immortales abierunt:
At ille ivit, (valdè enim deorum impellebat *eum* præceptum,)
In campum; Hic verò totus inundabatur aquâ effusâ:
Multa autem arma pulchra prælio-cæsorum juvenum
Fluitabant, & cadavera: illius autem in altum genua exiliebant
Adversus cursum ruentis rectâ; neque enim tenuit
Latè fluens fluvius; magnum enim robur immiserat Minerva:
Neque Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis
Irascebatur Pelidæ, tumefaciebátque undam fluenti,
In altum sublatus: Simoëntem verò hortabatur vociferans;

Ver. 288. —ἄρ τι.] Ita edidit *Barnesius.* Locum facit Codex *Harleianus.* *Al.* ἄρλι.

Ver. 292. —λωφήσει.] Κοπάσει, παύσεται· μετενωτικῶς δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτία βασταζόντων ἢ λόφους ὑποζυγίων. *Schol.* MS apud *Barnesium.*

Ver. 294. —ὁμοιΐου πολέμοιο.] Vide supra ad σ', 242.

Ver. 296. —ἀπούρας.] Cod. *Harleian.* ἀπόεργας.

Ver. 303. —ἀν' ἰθύν.] Ἐπ' εὐθείας· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ καὶ πολεμεῖ. *Schol.*

Ver. 304. —μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.] Vide supra ad υ, 110.

Ver. 305, 603. —Σκάμανδρος. —Σκάμανδρον.] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος. —Κάμανδρον.

Ibid. —ἔληγε τὸ ὃν μένος.] Vide supra ad ν, 424.

Ver. 310.

Φῖλε κασίγνηλε, σθένω ἀνέρω ἀμφοτεροί περ
Σκῶμμν, ἐπεὶ τάχα ἄσυ μέγα Πελάμοιο ἄνακλω
Ἐκπέρσει, Τρῶες ὴ κ͡ῦ μόθον ἐ μμνέσσιν.
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχισα, κὴ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
Ὑδαλω κὴ πηγέων, πάνλας δ' ὀρόθυνον ἐναύλυς·
Ἴσκ ὴ μέγα κῦμα· πολυὸ δ' ὀρυμαγδὸν ὄρνυε
Φιτρῶν κὴ λάων, ἵνα παύσομμν ἄγριον ἄνδρα.
Ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅγε ἶσα θεοῖσι.
Φημὶ γὰ ἤτε βίλυ κρατερισμηνέμμν, ἤτε τι εἶδω,
Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά πυ μάλα νειόθι λίμνης
Κείσεθ' ὑπ' ἰλύω κεκαλυμμμύα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἄλις χερσάδω ἐνείκας
Μυρίον, ὄφρά οἱ ὀστέ' ὑπισήσονθ' Ἀχαιοὶ
Ἀλλέξαι· τόσσλυ οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεθ', ὅτέ τι μὶν χρεὼ
Ἔσαι τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπλωσιν Ἀχαιοί.
Ἦ, καὶ ἐπῶρ' Ἀχιλῆϊ κυκώμμω ὑψόσε θύων,

" Chare frater, robur viri ambo ſaltem
" Cohibeamus, mox enim urbem magnam Priami regis
" Evertet; Trojani verò in pugnâ non manebunt.
" Sed auxilium affer celerrimè, & imple fluenta
" Aquâ ex fontibus, omnéſque concita rivos;
" Atque erige magnam undam: multam verò turbam excita
" Truncorum & lapidum, ut compeſcamus immanem virum,
" Qui jamdudùm victor-graſſatur, animóque-agitat paria diis.
" Aio enim neque vim *illius* profuturam, neque omninò formam,
" Neque illa arma pulchra, quæ alicubi in imo fundo voraginis
" Jacebunt ſub limo tecta: quin & ipſum
" Involvam arenis, ſabulo affatim circumfuſo
" Immenſo; neque ejus oſſa poterunt Achivi
" Colligere: tantam ei colluviem deſupèr obtendam.
" Ibidem ei & ſepulchrum erit, neque omninò ei opus
" Erit humatione, quandò ei exequias-facient Achivi.
Dixit, & ingruit in Achillem turbidus in-altum furens,

Ver. 310. —κ͡ῦ μόθον.] Quâ ratione, κ͡ῦ, hîc ultimam producat; item ὴ, *ver.* 313, & 328; & ὄφρ᾽ὴν, *ver.* 340; & ἄλις, *ver.* 344; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 312. —πεγήων.] Pronuntiabatur πηγῶν.

Ibid. —ἐναύλυς.] Τὰς τ᾽ πολαμῶν διάξυγας· ἢ τὰς διὰ σενῆ ῥέονλας πολαμές. *Schol.*

Ver. 315. —μέμονεν.] Vide ſuprà ad ν′, 481; & ad ά, 37.

Ibid. —ὄγε.] Vide ſuprà ad γ′, 409.

Ver. 318. Κείσεθ' ὑπ' ἰλύω.] Ὑπὸ τ ἰλύω τ πολαμῆ· ὅ ἐςι τ πολήθυς τ πηλῆ. *Schol.*

Ibid. —ἰλύω.] Τὸ ἢ ἰλύω ἐν ἄλλοις μὴ Cυξέλλει τ παρελήλεσαν· νυῦ ἢ, ὑξέτηνεν. *Euſtath.* Quod quâ ratione fiat, vide ſuprà ad ό, 24.

Ver. 319. Εἰλύσω.] Cod. *Harleian.* Εἰλύσαω. *Al.* Ἰλύσω.

Ibid. —χερσάδω.] Τῆς ὑπὸ πολαμῶν ἀθροιζομμίνης ψάμμυ, ἢ ξύλων Cυκομιδῆς. *Schol.*

Ver. 321. —ἄσιν.] Ἰλυώ· ὅ ἐςι γὴῦ ψαμμώδη. *Schol.*

Ver. 322. —ζῆμα.] *Al.* μοῖρα.

Ibid. —χρεὼ.] Pronuntiabatur χρεῶ. Vide & ſuprà ad κ′, 43.

Ver. 323. —τυμβοχοῆς.] *Al.* τυμβοχόησ᾽· pro τυμβοχοῆσαι.

Ibid. —θάπλωσιν.] Cod. *Harleian.* θάπλησιν.

Ver. 325.

Μορμύρων ἀφρῷ τε, καὶ αἵματι, ἠδὲ νεκύεσσι.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διϊπετέος πολάμοιο
Ἵστατ' ἀειρόμενον, περὶ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
Ἥρη δ' μέγ' ἄυσε, φοβησαμένη Ἀχιλῆϊ,
Μή μιν ὑπερσεύῃ μέγας πόλαμος βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα γὰρ ἔθεν γε
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἰήσεσθαι ἔοικας·
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πυρὶ φλόγα πολλὴν κάε·
Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέστεω Νότοιο,
Εἶμαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὀρυμαγδὸν ἐγείρων,
Ἥ κεν ὑπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δ' Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
Δένδρεα καῖε, σὺ δ' αὐτὸν ἴδ' πυρί· μηδέ σε πάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὑποτροπέτω καὶ ἀρειῇ·
Μηδὲ πρὶν ὑπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάμαντον πῦρ.

Murmurans ſpumâque, & ſanguine, & cadaveribus.
Purpurea verò continuò unda à-Jove-fluentis fluvii
Stabat elevata, occupabátque Pelidem.
Juno autem altè-clamavit, admodùm-timens Achilli,
Nè ipſum abriperet magnus fluvius vorticibus-profundus:
Statim verò Vulcanum allocuta eſt ſuum dilectum filium;
" Exurge-ad-certamen, Vulcane, mi fili: contra te enim
" Xanthum vorticoſum in pugnâ conjicimus parem eſſe:
" Quin opem-fer citiſſimè, & oſtenta flammam multam:
" Ego verò Zephyri & velocis Noti
" Ibo è mari gravem excitatura procellam,
" Quæ Trojanorum capita & arma comburat;
" Incendium exitiale ferens: tu verò Xanthi præter ripas
" Arbores ure, ipſúmque immitte igni; neque te omninò
" Blandis verbis avertat, aut minis:
" Neque antè cohibeas tuam vim, quàm ubi
" Signum-dedero clamore; tunc compeſce indefeſſum ignem.

Ver. 325. Μορμύρων.] Vide ſuprà ad ἑ, 599.

Ver. 326. Πορφύρεον.] Vide ſuprà ad ἀ, 482.

Ibid. —διϊπετέος.] Τὸ ἐκ τοῦ ὄμβρων τοῦ Διὸς γεγονότος. *Schol.*

Ver. 329. —ὑπερσεύῃ.] Vide ſuprà ad *ver.* 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον.] Ὅμηρος τὸν πόλεμον τὸν Ἥφαιστον, καὶ τὸν Ποσειδῶνα τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν μάχην φυσικῶς μᾶλλον ἢ μυθικῶς ἀνέταξεν. *Plutarch.* περὶ τοῦ πρότε ψυχρὸν.

Ver. 331. Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον.] Pulcherrima ſuper hâc re *Plutarchi* obſervatio. Ὁ Θερσίτης ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ χωλὸς, ὁ φαλακρὸς, ὁ κυρτὸς, ἀλλ' ἀκριτόμυθος λοιδορεῖ· Τὸν δ' Ἥφαιστον ἡ τεκοῦσα καὶ φιλοφρονουμένη προσηγόρευσεν ὑπὸ τοῦ χωλότητος, "Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος." ——. *De audiend. Poëtis.*

Ver. 332. —μάχῃ ἰήσεσθαι.] Καλὰ σὺ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγήσατο τοῦ Ξάνθου. *Schol.*

Ver. 335. —ὄρσασα.] *Al.* ὀρέξασα.

Ver. 339. —καὶ ἀρειῇ.] Cod. *Harleian.* ἢ ἀρειῇ· Quo modo legit & *Euſtathius.*

Ver. 341. —ἀκάμαντον πῦρ.] Vide ſuprà ad *ver.* 13; & ad ἀ, 398.

Ver. 343.

Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὴ τεύχετο θεσπιδαὲς πῦρ.
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺς
Πολλούς, οἵ ῥα καθ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς.
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' αἴλαιον ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἀν ξηράνῃ, χαίρῃ δέ, μιν ὅσις ἐθείρῃ·
Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κάδδ' ἄρα νεκροὺς
Κῆεν, ὁ δ' ἐς πολαμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
Καίοντο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
Καίετο δὴ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις πολαμοῖο περφυκή·
Τείρονθ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες, οἵ ῥ' δίνας,
Οἵ κῆ καλὰ ῥέεθρα κυβίσων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιο Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἰς Πολαμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δυσάαται ἀντιφερίζειν,
Οὐδ' ἂν ἐγώ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.

Sic dixit: Vulcanus autem jaculabatur immanè-ardentem ignem.
Primùm quidem in campo ignis accendebatur, cremabátque mortuos
Multos, qui in eo affatim erant, quos interfecerat Achilles:
Totus verò ficcatus est campus, coërcitáque est limpida aqua.
Ut verò cùm autumnalis Boreas recèns-irrigatum-hortum
Statim exiccaverit, gaudet verò, ipsum quisquis de-more-colit:
Sic exiccatus est campus totus, atque mortuos
Exussit; at is in fluvium vertit flammam collucentem.
Urebantur ulmique & salices, atque myricæ;
Urebatur etiam lotúsque, & ulva, atque cyperus,
Quæ circum pulchra fluenta affatim fluvii nascebantur:
Laborabant anguillæque, & pisces, qui per vortices,
Qui per pulchra fluenta urinabantur huc illuc,
Spiritu laborantes varii-artificiis Vulcani.
Urebatur & vis Fluvii, verbáque fecit, dixitque;
" Vulcane, nullus tibi certè deorum potest ex-æquo-adversari,
" Neque omninò ego tibi sic igne ardenti pugnavero:

Ver. 343. —καῖε.] *Al.* δαῖε.

Ver. 344. —ῥά.] *Ut dictum est*———.

Ver. 346. —ὀπωρινὸς.] Vide suprà ad ε, 5.

Ibid. —νεοαρδέ' ἀλωὴν.] Νεωστὶ πεποτισμένην ἢ ἀρδευθεῖσαν. *Schol.*

Ver. 347. —ἐθείρῃ.] Ἐξ ἔθους θαμιζοῖτο. *Schol. Al.* ἐθείρῃ.

Ver. 348. —ἄρα.] *Ut fit*———. *Ut par erat*———.

Ver. 351. —ἦ λωτός.] Quâ ratione, ἦ, hîc producatur; item Τὰ, *ver.* 352; & καιόμενον, *ver.* 361; & μιλδόμενον, *ver.* 363; & λισσόμενον, *ver.* 368; vide suprà ad ά, 51.

Ibid. —λωτός τ' ἠδὲ θρύον.] *Al.* λωτός τε ἰδὲ θρύον. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ibid. —θρύον.] Εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσις. *Schol.*

Ver. 352. —περφυκή.] Si περφυκὼς εἴη, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37; & ad δ', 492.

Ver. 353. Τείρονθ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες. Καὶ ὁ πολιὸς ἂν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς ἅπαν τὸ πολαμῷ καιόμενον, ἔτως ἔφη· " Τήκοντο ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες." Ἰδικώτερον δὲ καὶ ἐξαιρέτως ἐγχέλυες, ἵνα καὶ τὸ ῥέεθρον τὸ καιόμενον ὕδατος δηλώσῃ. *Athenæus, Lib.* VII. *cap.* 13.

Ver. 354, 361, 365, & 382. —πολιὸς.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 3[illegible]

Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ κὴ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος κὴ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὡς δὲ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴαχεν· τεῖρε δ' ἀϋτμὴ,
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος, αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην,
Πολλὰ λιασόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχρεο κήδειν
Ἐξ ἄλλων; ὃ μοί τι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγών ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·

" Desine à certamine: Trojanos verò vel statim nobilis Achilles
" Urbe expellat: Quid mihi cum contentione & auxilio?
Dixit igne ardens: ebulliebant autem pulchra fluenta.
Ut verò lebes fervet intùs, dum urgetur igne multo,
Adipedem liquefaciens saginati porci,
Undique eructans, subtùs nempè ligna ficca jacent:
Sic hujus pulchra fluenta igne ardebant, bulliebátque aqua;
Nec poterat profluere, sed inhibebatur: infestabat enim vapor,
Vulcani per vim multiscii: At ille Junonem,
Multis supplicans, verbis allatis allocutus est;
" Juno, cur tuus filius in meum fluentum furentèr-incubuit, ut infestaret
" Præ cæteris? non sanè tibi ego tantum in culpâ sum,
" Quantum cæteri omnes *dii*, quotquot Trojanis auxiliatores.
" Sed certè quidem ego desistam, si tu jubes:

Ver. 362. Ὡς δὲ λέβης.] ——Magno veluti cum flamma sonore
Virgea suggeritur costis undantis aheni,
Exultantque æstu latices; furit intus aquæ vis,
Fumidus atque alte spumis exuberat amnis:
Nec jam se capit unda; volat vapor ater ad auras. *Æn.* VII, 462.
Ad de loco *Macrobius*; " Græci versus aëni continent mentionem multo igne ebullientis: & totum ipsum locum hæc verba ornant πάντοθεν ἀμβολάδην· nam scaturigines ex omni parte emergentes sic elegantèr expressit. In Latinis versibus tota rei pompa descripta est, sonus flammæ; & pro hoc quod ille dixerat, πάντοθεν ἀμβολάδην, *exsultant æstu latices*, & amnem fumidum exuberantem spumis atque intus furentem (unius enim verbi non reperiens similem dignitatem, compensavit quod deerat copiæ varietate descriptionis,) adjecit post omnia; *Nec jam se capit unda:* quo expressit quod semper usu " evenit suppositi nimietate caloris. " *Lib.* " V, *cap* 11.

Ver. 363. Κνίσσῃ μελδόμενος.] Οἱ μὲν διορθῶνται, κρέα τὸν γαστέρα, " Κνίσσῃ " σὺν μελδόμενος," ἀντὶ τοῦ, τήκων, ἀκόντως· ἴνα ᾖ, τὸ κνίσαν τήκων· σημαίνει γὰρ κυρίως τὸ μέλδειν, τὸ τὰ μέλη ἕδειν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 10. Similitèr exponit *Scholiastes*: Ἀντὶ τοῦ, τὰ λίπη τήκων.

Ver. 366. —προρέειν.] Cod. *Harleian.* προσχέειν.

Ver. 368. —Πολλὰ λιασόμενος.] Vox, πολλὰ, ultimam hîc, etiam extra cæsuram, mihi videtur eâdem de causâ *consultò* producere, ac vox μέγα, in μέγα ἰαχοῦσα, & similibus. Vide suprà ad δ', 456. *Barnesius* ex conjecturâ edidit, πολλὰ ἓ λιασόμενος. Quam lectionem " omninò *sensui* " *Versuique* aptiorem" contendit. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 372, 384. —ἀποπαύσομαι—— Παυσάσθω.] Vide suprà ad γ', 141.

Ver. 376.

Παυέσθω ὃ κ᾽ ἔτ᾽· ἐγὼ δ᾽ ὄπι κ᾽ τόδ᾽ ὀμεῖμαι,
Μήποτ᾽ ὄπι Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ᾽ ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Καιομένη, καίωσι δ᾽ ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ἥφαιστε, πέο, τέκνον ἀγακλέες· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα συφελίζειν.
Ὣς ἔφαθ᾽· Ἥφαιστος δ᾽ ἁλέσθετο θεσπιδαὲς πῦρ·
Ἄψορρον δ᾽ ἄρα κῦμα καλέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
Ἐν δ᾽ ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
Ἀρσαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄηλο·
Σὺν δ᾽ ἔπεσον μεγάλῳ ὁμάδῳ, βοάχε δ᾽ ἀρεῖα χθών·
Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς

" Desistat autem & hic: ego verò insuper & hoc juro,
" Nunquam à Trojanis *me* depulsurum-ope-allatâ malum diem;
" Nè quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
" Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
Ut verò hoc audierat dea ulnas-candida Juno,
Confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum filium;
" Vulcane, abstine, fili inclyte: haud enim par est
" Immortalem Deum ità mortalium gratiâ torquere.
Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immanè-ardentem ignem:
Et refiua continuò unda dejecit se in pulchros rivos.
At postquàm Xanthi domita est vis, hi quidem posteà
Quieverunt: Juno enim coërcuit irata licét.
Cæteris verò diis contentio incubuit gravis,
Importuna; in diversa nempè iis in præcordiis animus ferebatur:
Concurrerunt autem ingenti tumultu, remugiit verò lata tellus;
Circúmque clangorem reddidit magnum cœlum; audivit autem Jupiter

Ver. 376. Καιομένη, καίωσι δ᾽.] Cod. *Harleian.* Δαιομένη, δαίωσι δ᾽. Ut suprà ύ, 317.

Ver. 378. Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽.] *Statim deinceps*; *Statim proindè*——.

Ver. 380. —συφελίζειν.] *Al.* συφελίξειν.

Ver. 382. —καλέσσυτο.] *Al.* καλέσχετο.

Ver. 385. —βεβριθυῖα.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 386. —δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄηλο.] Διχῶς ὁ αὐτῶν ἀεμίζεται ἡ ψυχὴ, τελέσει διάφορον ἔχον τὸ γνώμιμον. *Schol.*

Ver. 387. —μεγάλῳ ὁμάδῳ, βοάχε δ᾽ ἀρεῖα χθών.] Vide suprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ibid. —ὁ ἄϋσε.] *Al.* παλάγυε. Ut suprà *ver.* 9.

Ver. 388. Ἀμφὶ ὃ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε ὃ Ζεύς.]

It clamor cœlo: —— *Æn.* V, 451.
Tyrrhenusque tubæ mugire per æthera clangor. *Æn.* VIII, 526.
At tuba terribilem sonitum procul æra canoro
Increpuit: sequitur clamor, cœlumque remugit. *Æn.* IX, 503.
It cœlo clamorque virûm, clangorque tubarum: *Æn.* XI, 192.

Ubi in transcursu notandum, istud, " *It clamor cœlo,*" non esse, " *It clamor ad cœlum*; " vel, " *Clamor tollitur ad cœlum,*" uti minùs rectè reddit *Ruæus*; sed, " *It clamor per totum cœlum*; " vel, " *Totum cœlum clamore resonat.* " Ἐτέραι μεταφορικὴ σημειοσπέρπειαν ποιοῦσι μᾶλλον ἢ μίαν ἐφ᾽ ἑκάστου. ——ὑφαινὸν γὰρ ὅλον ἠχεῖν, καὶ ἰσχυρῶν προσεικάσαι ἠχὼν σάλπιγξι. Πλὴν μή τις ἅμα ὑπολοιπὸν ὑπὸ τὸ Ὁμήρου λέξιν, ὡσαύτως

Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
Γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεὸς ἔριδι ξυνιόντας.
Ἔνθ' οἵ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέσαντο· ἦρχε δ' Ἄρης
Ῥινοτόρος, κὴ πρῶτος Ἀθηναίην ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων· κὴ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεὸς ἔριδι ξυνελαύνεις,
Θάρσος ἄπλητον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
Ἦ ὄ μέμνῃ, ὅτε Τυδείδῃ Διομήδεϊ ἀνῆκας
Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα,
Ἰθὺς ἐμεῖο φῶτας, ἀφὸ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
Τῷ σ' αὖ νῦν ὀΐω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.
Ὡς εἰπὼν, ἔτυσε καθ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνὸς,
Τῇ μιν Ἄρης ἔτυσε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ·

Sedens in Olympo; risitque ei suum cor
Lætitiâ, ut vidit deos certamine congredientes.
Tum ii non ampliùs diù seorsùm-stetere: incepit enim Mars
Clypeorum-perforator, & primus in Minervam irruit,
Æream hastam tenens; & probrosa dixit verba;
" Cur verò jam, ô impudentissima, deos ad certamen committis,
" Audaciâ immensâ prædita? Magnus autem te animus extimulavit.
" Annon recordaris, quando Tydidem Diomedem impulisti,
" Ut *me* percuteret? Ipsáque fulgidâ hastâ sumptâ,
" Rectà-in me adegisti, corpúsque pulchrum dilacerâsti:
" Ideò te vicissim nunc puto luituram esse, quæcunque in me fecisti.
Sic fatus, feriit ægidem fimbriatam,
Horrendam, quam nè Jovis quidem domuerit fulmen;
In hâc eam Mars percussit cæde-inquinatus hastâ longâ:

ὑσταλτας ἤχησεν μέσας ἠϊόνος, ὡς ἂν ἠχήσειε σαλπιζων ὅλος ἠϊόνος. *Demetr. Phaler.* § 84. *Longinus* autem; Ὑπερφυᾶ, inquit, ἐκ τοῦ τὸ θεομαχίας φαντάσματα·

" Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέσας ἠϊόνος, ὄλυμπός τε."

Ubi notandum pro vulgato, αἶψα δὲ Ζεὺς, legisse hîc *Longinum*, aut memoritèr citâsse ὄλυμπός τε. Cæterùm hæc de *tonitru* accipit *Popius*; minùs rectè. Quod autem de hoc loco ait *Terrassonus*, id verò planè est ineptum; " Pour moi je dis, que le ciel " n'ayant ni ne pouvant avoir une bouche, " & n'etant point dans l'ordre des animaux " qui sont doüez de la parole ou de la voix; " nôtre regle condamne ce merveilleux, " comme n'etant point analogique à ce qui " se passe dans la nature," *Dissertat. sur l' Iliade, Part.* IV, *cap.* I.

Ibid. —αἶψα δὲ Ζεὺς" Ἥμενος Οὐλύμπῳ.] At non hæc nullis hominum fatur atque Deorum

Observans oculis, summo sedet altus Olympo. *Æn.* XI, 725.

Ver. 391 —ἀφέσαντο.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 394. Τίπτ' αὖ.] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.

Ibid. —κυνόμυια.] *Impudens & molesta.*

Ver. 396. Ἦ ὄ μέμνῃ.] Pronuntiabatur ἦν μίμνῃ. Vide suprà ad ὑ, 188; & ad ϐ, 349.

Ver. 397. Οὐτάμεναι.] Vide suprà ad *ver.* 68.

Ibid. —πανόψιον.] Ἐν τῷ πάντων ὄψει ὑπερμέγεθες. *Schol.* Ἀντίμαχος ὁ, ὑπονόστιον γεγόνει. *Eustath.*

Ver. 399. —ἀποτισέμεν.] Vide suprà ad ί, 508.

Ver. 400 & 402. —ἔτυσε.] Vide suprà ad δ', 469.

Ver. 400. —αἰγίδα.] *Eustathius* videtur legisse ἀπίδα.

Ibid. —θυσσανόεσσαν.] Rectè cum duplici σ'. Vide suprà ad ε', 593.

Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι ἔρον ἀρούρης·
Τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισσε δὲ χαίτας·
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νηπύτι', οὐδέ νύ πω περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
Εὔχομ' εἶναι ἔμμεναι, ὅτι μοι μύθῳ ἀντιφερίζεις;
Οὕτω κεν τοι μητρὸς ἐρινύας ἐξαπολοίνοις,
Ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμυνεῖς.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαΐξατο θυμόν.

Illa verò retrò-cedens ſaxum prehendit manu robuſtâ,
Jacens in campo, nigrum, aſperúmque, magnúmque,
Quod homines priſci poſuerant, ut eſſet terminus arvi;
Hoc percuſſit impetuoſum Martem ad cervicem, ſolvítque membra:
Septem autem *is* occupavit jugera ſtratus, fœdavítque pulvere crines;
Armáque circùm ſonitum-dedere: Riſit verò Pallas Minerva,
Et ſuper eum glorians verbis alatis allocuta eſt;
" Stulte, nè adhuc quidem ſenſiſti, quantò fortior
" Glorior ego eſſe, quòd mihi vires opponis?
" Sic ſanè tuæ matris furias luas,
" Quæ tibi irata mala machinatur; quod Achivos
" Deſeruiſti, ac Trojanis fœdiſragis auxiliaris.
Sic quidem loquuta, avertit oculos lucidos:
Hunc verò abduxit manu prehenſum Jovis filia Venus,
Crebrò admodùm ſuſpirantem: ægrè autem *is* collegit animum.

Ver. 403. —λίθον εἵλετο χειρὶ.] Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat
Limes agro poſitus, litem ut diſcerneret arvis.
Vix illud, lecti bis ſex cervice ſubirent,
Qualia nunc hominum producit copora tellus.
Ille manu raptum trepidâ torquebat in hoſtem
Altior inſurgens——— *Æn.* XII, 897.
Quo in loco *Virgilium Homero* ſuperiorem exiſtimat *Scaliger*: " Plus (inquit) ad rem " facit *antiquum*, quàm nigrum, declarat " enim magnitudinem; & verò ſimilius eſt, " non eſſe aſperum, ſi pro termino poſitum " fuerat." Ipſe tamen paulò poſt; " Etiam illud (inquit) notare poſſumus, *Saxum antiquum* aptè deſignare verba illa; " ἄνδρες πρότεροι." *Poëtic. lib.* V, *cap.* 3.

Ver. 404. —τρηχύν.] Vide ſuprà ad β, 633.

Ver. 405. Τόν ῥ'.] *Quod ſcilicèt* ———.

Ibid. & *ver.* 465. —ἀρούρης.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 408. —ἀμφαράβησε.] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ver. 410. —ἐπεφράσω.] Vide ſuprà ad α, 140.

Ver. 411. —ἀντιφερίζεις.] *Al.* ἰσοφερίζεις.

Ver. 412. —ἐξαπολοίνοις.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 414. —ἀμυνεῖς.] Cod. *Harleian.* ἀρήγεις.

Ver. 415. —τράπεν.] Cod. *Harleian.* τρέπεν.

Ver. 416. —Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.] Cod. *Harleian.* φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.

Ver. 418,

Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' Ἀθηναίῃ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὤ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυλώνη,
Καὶ δ' αὖθ' ἡ κωμόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
Δηΐῳ ἐκ πολέμοιο κῆρ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
Ὣς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μελέσσυτο. χαῖρε δὲ θυμῷ·
Καί ῥ' ὄπισαμβὰς, πρὸς στῆθεα χειρὶ παχείῃ
Ἤλασε, τὼ δ' αὐτῶ λύτο γυῖα καὶ φίλον ἦτορ.
Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο πολὶ χθονὶ πεπτυλοιήν·
Ἡ δ' ἄρ' ἐποτρύνουσα ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοὶ,
Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
Ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
Ἦλθεν Ἄρηϊ ὀπίτυιος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο,
Ἰλίῳ ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πολίεθρον.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

Hanc verò ut advertit dea ulnas-candida Juno,
Statim Minervam verbis alatis allocuta-est;
" Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita,
" En rursùs illa impudentissima abducit hominum-perniciem Martem
" Ardenti è prælio per tumultum: at insequere.
Sic dixit: Minerva autem ibidem concito-gradu-persequebatur, gaudebátque animo;
Et impetu in eam facto, ad pectora manu robustâ
Percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua & charum cor.
Illi itaque ambo jacebant in tertâ almâ:
Illa verò super *eos* glorians verba alata dixit;
" Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores,
" Sint, quandò cum Argivis pugnant armatis,
" Et æquè audaces & tolerantes, ac Venus
" Venit Marti auxiliatrix, meo robori occurrens:
" Tum prorsùs jam olim nos destitissemus pugnâ,
" Ilii eversâ benè-ædificatâ urbe.
Sic dixit: Subrisit autem dea ulnas-candida Juno.

Ver. 418, 434, & 512. —λευκώλενος Ἥρη.] Vide suprà ad ά, 572; & ad ό, 92.

Ver. 420. —αἰγιόχοιο Διὸς.] Vide suprà ad ά, 202.

Ibid. —ἀτρυλώνη.] Vide suprà ad β', 157.

Ver. 421. —κωμόμυια.] Vide suprà ad *ver.* 394.

Ver. 424, 432. —ὄπισαμβὰς——ἐπαυσάμεθα.] Vide suprà ad ν', 90; & ad γ', 141.

Ver. 425. —λύτο.] Vide suprà ad *ver.* 114.

Ver. 426. —πολὶ.] *Al.* ὀπί.

Ver. 429. —θωρηκτῆσιν.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. Ut sit videlicèt ex θωρηκτής· quam vocem (uti ipse annotat) usurpat Poëta suprà μ', 317; ό, 689, 739; itémque *ver.* 277 hujus libri. *Al.* θωρηκτοῖσιν· scilicèt ex θωρηκτός· quæ vox alibi apud *Homerum* non reperitur.

Ver. 431. —Ἄρηι ὀπίτυιος.] Cod. *Harleian.* Ἄρηι ὀπίτυιος. Quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit, Ἄρη' ὀπίτυιος.

Ver. 432, 442, 450. —κεν δὴ——ὄφρα δὴ——Ἀλλ' ὅτε δή.] Vide suprà ad ξ', 433, 504; & ad β', 158.

Ver. 434. Ὣς φάτο.] Deest hic versus in codice *Harleiano*.

Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέραμψ; οὐδὲ ἔοικεν,
Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴκ' ἀμαχητὶ
Ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Καλὸν, ἐπεὶ πρότερός γε γενόμην, ἠδὲ πλείονα οἶδα·
Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τόν γε
Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ,
Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγλαΐῃσι Λαομέδοντι
Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
Μισθῷ ὃν εἰπὶ ῥητῷ, ὁ δ' ζημαίνων ἐπέτελλεν;
Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βοσκολέεσκες
Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.

435 At Apollinem allocutus est rex Terræ-quassator;
" Phœbe, cur jam nos seorsùm-stamus? Neque enim par est,
" Cùm cœperint alii: Hoc quidem turpe, si sine-pugnâ
" Redierimus in Olympum, Jovis ad ære-fundatam domum.
" Incipe; tu enim natu junior: Non enim mihi quidem
440 " Honestum, quippe qui prior natus sum, & plura cognovi.
" Stulte, cùm ita mente-cassum cor habes: neque prorsùs eorum saltem
" Recordaris, quot jam passi sumus mala Ilium circa,
" Soli nos deorum, cùm superbo Laomedonti
" A Jove profecti operam locavimus in annum,
445 " Mercede conductâ; is autem præcipiens mandata dabat?
" Ego quidem Trojanis urbem & muros ædificavi
" Latósque & admodùm pulchros, ut inexpugnabilis urbs esset:
" Phœbe, tu verò flexipedes camuros boves pascebas
" Idæ in saltibus multas-convalles-habentis sylvosæ.

Ver. 438, & 505. —χαλκοβατὲς δῶ.] Vide suprà ad α', 426.

Ver. 439. —γενεῇφι.] Vide suprà ad ν', 588.

Ver. 440 & 447. Καλὸν.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 445. —ὃν εἰπὶ ῥητῷ.] Quâ ratione, ὃν εἰ, hîc ultimam producat; itèm, εἰλίποδας, *ver.* 448; & ἐνὶ, *ver.* 475; vide suprà ad α', 51. *Al.* ὅν ῥ' ἐπὶ ῥητῷ.

Ver. 446. Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα.]

Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ. *Æn.* V, 811.

Ibid. —πόλιν καὶ τεῖχος.] Cod. *Harleian.* πόλιν περὶ τεῖχος.

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας.] " Sol " pascit omnia, quæ terra progenerat: Un- " de non unius generis, sed omnium pecorum Pastor canitur. Ut apud Homerum " Neptuno dicente;

" Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς ἐ κολέεσκες."

Macrob. Lib. I, *cap.* 17.

Ibid. —ἕλικας βοῦς.] Ἕλικας ὁ τὰς φησιν ὀπιθέλικῶς, ἤτοι ἀπὸ τ κινήσεις τ δῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγον· ἢ τὰς ἑλικ τὰ κέρατα ἔχοντας, ὅ ἐστιν ὀπικαμπῆ. Sc At si vera esset prior interpretatio, tum pr cedens εἰλίποδας omninò esset supervacaneu Vide suprà ad ι, 462.

Ibid. —βοσκολέεσκες.] *Pascere* solebat. de suprà ad *ver.* 31; & ad ν', 84.

Ver. 449. —κνημοῖσι.] Ταῖς πρόσ τ ὀρῶν. *Schol.*

Ibid. —πολυπτύχου.] Πολλὰς ἐξοχὰς πυκλίσεις ἔχοντος. *Schol.*

Ibid. —ὑληέσσης.] *nemorosâ. Æn.* 270. Vide & suprà ad γ', 151.

Ver. 45

Ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυληθέες Ὧραι
Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας ἠδὲ χεῖρας ὑπερθε
Δήσειν, ἠδὲ περαίαν νήσων ἅλτι τηλεδαπάων·
Στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ὑποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ.
Νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίομεν, κεκοληότι θυμῷ,
Μισθὸν χωόμενοι, τὸν ὑποσχὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
Τῷ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ' ἡμέων
Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
Πρόχνυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με ζαόφρονα μυθήσαιο
Ἔμμεναι, εἰ δή σοί γε, βροτῶν ἕνεκα, θλομερίζω,
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,

450 "Sed cùm jam mercedis terminum gratissimæ Horæ
" Attulerunt, tunc nos vi-fraudavit mercede totâ
" Laomedon violentus, minatúsque dimisit.
" Tibi quidem is minabatur pedes & manus desuper *se*
" Ligaturum, & venditurum insulas in longinquas;
455 " Affirmabátque idem utriusque *se* abscissurum aures ære.
" Nos verò continuò revertebamur, irato animo,
" Ob mercedem indignantes, quam pollicitus non persolvit.
" Propter hoc jam nunc populis gratificaris? Neque nobiscum
" Tentas, ut Trojani fœdifragi pereant
460 " Funditùs malè, cum filiis & pudicis uxoribus?
Illum verò vicissim allocutus est rex longè-jaculans Apollo;
" Neptune, haudquaquàm me prudentem dixeris
" Esse, si jam tecum, mortalium gratiâ, dimicem,
" Miserorum, qui foliis similes, interdum quidem
465 " Admodùm-vegeti sunt, terræ fructu vescentes,

Ver. 450. —πολυληθέες Ὧραι.] Πολλῶν τοῖς ἀνθρώποις τὴν αὐτὴν ἐπελθούσῃ ἐμποιῆσαι. *Schol.* Cæterùm alii, notante *Eustathio*, hîc scribunt πολυληθέος· ut ad μισθοῖο referatur.

Ver. 453. Σοὶ.] Cod. *Harleian.* Σωί.

Ver. 455. —ὑποκοψέμεν.] Nonnulli, notante *Eustathio*, quibuscum facit & *Scholiastes*, hîc legunt ὑποπλεψέμεν· Ut suprà ά, 536;

——τῷ γάρ ῥά ὁ χαλκὸς ἔλαφε.

al. ὑποκόψειν.

Ver. 459. Πειρᾷ.] Cod. *Harleian.* Πειρᾶς.

Ver. 461—472—478. —ἑκάεργος. —— ἑκάεργε——ἑκάεργος.] Vide suprà ad ά, 53, & 58.

Ver. 463. —βροτῶν ἕνεκα θλομερίζω.] *Plutarchus, de Consolat. ad Apollonium*, locum hunc hoc modo citat;

——βροτῶν δ' ἕνεκα θλομερίζειν
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν τοι
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δ' φθινύθουσιν ἀκήριοι, οὐδέ τις ἀλκή.

Ibid. —θλομερίζω.] *Al.* θλομερίζω.

Ver. 464. —φύλλοισιν ἐοικότες,——ἄλλοτε ——τελέθουσιν, ——ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν.] Vide suprà ad ζ', 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες.] Μεγάλως ἔνθερμοι, ἐνεργεῖς. *Schol.*

Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
Παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ', αὐτοὶ δηριάασθων.
Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν δὴ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
Φεύγεις δή, Ἑκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκλω
Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
Μή σοῦ νδν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὡς φάτο· τὴ δ' ὅτι πρόσφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παρακοίτις,
Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
Πῶς δὴ σὺ νδν μέμονας, κύον ἀδδεὲς, ἀντί' ἐμεῖο
Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μετὰ φέρτατος,
Τοξοφόρῳ περ ἐοῦσῃ· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶ

" Interdum verò contrà pereunt exanimes: Sed citissimè
" Desistamus à pugnâ; illi verò, ipsi prælientur.
Sic utique locutus retrò se vertit; verebatur enim
Cum patruo conserere manus.
Hunc autem soror vehementèr objurgavit, domina ferarum
Diana agrestis, & probrosa dixit verba;
" Fugis jam, Longè-jaculans? Neptunóque victoriam
" Totam concessisti? Impunéque ei gloriam dedisti?
" Stulte, cur omninò arcum gestas inutilem frustrá?
" Non te nunc ampliùs patris in ædibus audiam
" Gloriantem, sicut anteà inter immortales deos,
" Contra Neptunum adversis-viribus *te* pugnaturum.
Sic dixit: Eam verò neutiquàm allocutus est longè-jaculans Apollo:
Sed irata Jovis veneranda uxor,
Increpuit Sagittis-gaudentem contumeliosis verbis;
" Quomodò verò tu nunc sustines, canis audax, contra me
" Stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas,
" Sagittifera licèt sis: te nempè leonem inter mulieres

Ver. 466. —φθινύθουσιν.] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad β', 43.

Ver. 467. Παυσώμεσθα.] *Al.* Παυώμεσθα.

Ver. 468. —πάλιν ἐτράπετ'.] *Retrò se convertit.* Vide suprà ad *ver.* 241; & ad π', 594.

Ver. 473. —μέλεον.] Vide suprà ad π', 336

Ver. 474. Νηπύτιε.] *Barnesius* ex conjecturâ edidit Νηπύτιος; " Et sæpè aliàs," inquit, " *Nominativus* pro *Vocativo* ponitur." Quod ferri non potest. Vide suprà ad ά, 175. Præterea mutato hîc nihil opus. Vide ad ά, 51.

Ver. 476, 500, & 513. —ἀθανάτοισι. Similitérque infrà *ver.* 504, θυγατέρος· *ver.* 561, ἀπονεόμην· Vide suprà ad 398.

Ver. 480. Νείκεσεν.] Deest hic versus in Codice *Harleiano.*

Ibid. —ὀνειδείοις.] Vide suprà ad π', 628.

Ver. 481. —μέμονας.] Vide suprà ad 481, & 736.

Ver. 482. Στήσασθαι.] *Al.* Στήσεσθαι.

Ibid. —ἀντιφέρεσθαι.] *Al.* ἀντιφερίζειν.

Ver. 48

Ζεὺς θῆκεν, ⸗ ἔδωκε καλακλάμῳ, ἥν κ' ἐθέλῃσθα.
Ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' ὄρεα θῆρας ἐναίρειν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείασσιν ἴφι μάχεσθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Ὅσσον φερτέρη εἰμί, ὅτι μοι μενεαίνεις.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ὑπὲρ καρπῷ χεῖρας ἑμαρπτε
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων ἄϊνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
Ἐνθροπαλιζομένοιϊν· ταχέες δ' ἐκπίπτον ὀϊστοί·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
Κηρὸν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι ἄϊσιμον ἦεν·
Ὣς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δ' ἰοδόκῳ κορυθαίολος Ἀργειφόντης·
Λητοῖ, εἶα δέ τοι ὅτι μαχήσομαι· ὀρσαλέον δὴ
Πλήσσεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
Ἀλλὰ μάλα προφέρουσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν

" Jupiter conſtituit, & dedit interficere quamcunque velis.
" Certè ſatius eſt per montes feras interficere,
" Agreſtéſque cervas, quàm cum potentioribus vi pugnare.
" Sed ſi vis pugnæ periculum-facere, *fac*; ut benè ſcias,
" Quanto fortior ſim, quandoquidem mihi vires opponas.
Dixit, & ambas ad carpum manus prehendit
Siniſtrâ; dextrâ autem ab humeris detraxit pharetram:
Ipsâque verberabat *eam* ad aures ſubridens
Huc illuc ſe verſantem; veloces autem excidebant ſagittæ:
Lacrymabunda verò deindè dea fugit, veluti columba,
Quæ nempè metu accipitris cavam volat in petram,
In latebram; (neque enim illi capi fatale erat:)
Sic illa lacrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.
Latonam autem allocutus eſt internuntius Argicîda;
" Latona, ego verò tecum haudquaquàm pugnabo; arduum enim
" Confligere cum uxoribus Jovis nubes-cogentis:
" Sed promptiſſima inter immortales deos

Ver. 484. —ἥν κ' ἐθέλῃσθα.] Cod. *Harleian.* ἣν κ' ἐθέλῃσθα.

Ver. 487. Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· —] Στικτέον εἰς τὸ δαήμεναι· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ εἰδῆναι. *Schol.* MSS apud *Barneſium.* Elegantes tamen, ut opinor, reticeri hîc intelligere ſententiæ Apodoſis: Ἵνα λέγῃ ἡ Ἥρα, ὡς εἰ ἐθέλεις γνῶναι, ἰδὲ πάχε. *Euſtath.* Vide ſuprà ad α, 135, 137; & 340.

Ver. 490—502. —ἀϊνυτο——σιωπάνυ—] Vide ſuprà ad γ, 260.

Ver. 491. —ἔθεινε.] Vide ſuprà ad ν, 393.

Ver. 492. Ἐνθροπαλιζομένοιϊν.] *Al.* Ἐνθροπαλιζομένοιϊν.

Ver. 493. —ὥστε πέλεια, Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος.]

Quam facilè accipiter ſaxo ſacer ales ab alto
Conſequitur pennis ſublimem in nube columbam. *Æn.* XI, 721.

Ver. 494. Ἥ ῥά θ'.] *Quæ ſcilicèt*——.

Ibid. —ὑπ' ἴρηκος.] Vide ſuprà ad σ, 615.

Ver. 497. —Λητῶ.] Ita *Barneſius. Al.* Λητοῖ.

Ver. 498. —μαχήσ μαι.] Cod. *Harleian.* μαχέσσομαι.

Εὔχεσθ' ἐμὲ νικῆσαι κραιερῇφι βίηφιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δ' σιωπάνυλο καμπύλα τόξα,
Πεπλεότ' ἄλυδις ἄλλα μελὰ στροφάλιγγι κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
Ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Δακρυόεσσα δ' ἄρα θατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴ δ' ὅ γε ποτὶ οἷ
Εἵλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο, ἡδὺ γελάσας·
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, ἀργαλιώνων
Μαψιδίως, ὡσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Κελαδεινή·
Σή μ' ἄλοχος συφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρὴν·
Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,

" Gloriator *te* me viciſſe aſperâ vi.
Sic utique dixit: Latona verò collegit incurvos arcus & ſagittas,
Quæ ceciderant aliò aliæ in vertigine pulveris:
Hæc quidem ſagittandi-inſtrumentis ſumptis ſecuta eſt filiam ſuam:
Illa verò ad Olympum pervenerat, Jovis ad ære-fundatam domum;
Lacrymabunda autem patris inſedit genibus filia,
Circúmque divinum peplum tremebat: hanc verò ad ſe
Recepit pater Saturnius, & interrogavit, ſuavitèr ridens;
" Quiſnam tibi talia fecit, chara filia, cœleſtium
" Temerè; ac ſi quid flagitii patrâſſes palàm?
Illum verò viciſſim allocuta eſt pulchrè-coronata Tumultuum-venaticorum-amans;
" Tua me conjux malè-excepit, pater, ulnas-candida Juno,
" A quâ immortalibus contentio & lis impendet.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
At Apollo Phœbus ſubiit Ilium ſacram:
Curæ-erat enim ei murus benè-ædificatæ urbis,

Ver. 501. —κραιερῇφι βίηφιν.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 503. Πεπλεότ'.] Vox hæc *ſingularis* eſt; nec, ut opinor, ullâ ex analogiâ defendi poteſt. Vide ſuprà ad α', 265; ad β', 818; & ad ν', 46. Codex *Harleianus* habet Πεπλεῶτ'· quam & veram eſſe crediderim lectionem propter ſimilia τεθνεῶτ', μεμαῶτ', &c. Pronuntiabatur autem Πιπτῶτ'.

Ver. 504. —θυγατέρος ἧς.] Quâ ratione, θυγατέρος, hîc ultimam producat; item ἀμβρόσιος & πρὸς τὶ, *ver.* 507; & γάρ, *ver.* 516; & ὄ, *ver.* 519; vide ſuprà ad α', 51.

Ver. 507. —ἄρ'.] *Ut ſit* ——.

Ibid. —ἑανὸς.] Vide ſuprà ad σ', 352; & ad γ', 385.

Ver. 508. —ἀνήρετο.] *Al.* ἀνείρετο. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 509. —τοιάδ'.] Vide ſuprà ad υ', 357.

Ver. 510. Μαψιδίως.] Deeſt hic verſus in codice *Harleiano*.

Ver. 511. —Κελαδεινή.] Παρὰ τὴν γλαῦκωμον ἐν τοῖς Κωμητικοῖς κέλαδον, ἤγουν θόρυβον. *Schol.* MSS apud *Barneſium*.

Ver. 513. —ἐφῆπτ'.] *Al.* ἐφῆπτο. Utrumque hoc quidem in loco ferri poſſit. *Al.* ὑφῆπτ'.

Ver. 515. —ἐδύσετο.] Vide ſuprà ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 517.

Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δ', μέγα κυδιόωντες.
Κὰδ' δ' ἵζον πατρὶ παλεὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν ἠμὲν μώνυχας ἵππους.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνῃ
Ἄστεϊ ἀἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνις ἀνῆκε·
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δέ κήδε' ἐφῆκεν·
Ὡς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον θ' κήδε' ἔθηκεν.
Εἰσῆκε δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείοιο δι' πύργου,
Ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνετ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
Ὀτρυνέων πρὸς τεῖχος ἀϊάκλειτους πυλαωρούς·
Πεπταμυῖας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἷος λοίγι' ἔσεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπτύσωσιν ἀλέντες,
Αὖτις ἔπ' ἀψ θέμεναι σανίδας πυκινῶς ἁραρυίας·

Nè Danai everterent præter fatum die illo:
At cæteri ad Olympum redîre dii ſempiterni,
Alii quidem, irati, alii verò, admodùm gloriâ-exultantes;
Aſſederúntque patri átras-nubes-cogenti: At Achilles
Trojanos ſimul ipſóſque perdebat & ſolidos-ungulis equos.
Ut verò cum fumus aſcendens ad cœlum latum pervenit
Urbe ardente, Deorum nempè eum ira excitat;
Omnibus autem affert laborem, multiſque mala immittit:
Sic Achilles Trojanis laborem & mala attulit.
Stabat autem ſenex Priamus ſacrâ in turri,
Animadvertitque Achillem ingentem: At ſub illo
Trojani facilè turbabantur trepidâ-fugâ, neque ulla vis
Erat: ille autem ejulatu edito à turri deſcendit in terram,
Mandata-daturus ad murum inclytis portarum-cuſtodibus;
" Apertas in manibus portas tenete, uſque dum copiæ
" Venerint ad urbem trepidâ-fugâ: Certè enim Achilles
" Propè iſte perturbans; nunc exiſtimo exitialia futura.
" Sed poſtquàm intra murum reſpiraverint concluſæ,
" Rursùs obſerate tabulas peritè-aptatas:

Ver. 517. —ὑπὲρ μόρον.] Vide ſuprà ad ῥ, 336.

Ver. 520. —παρὰ παλεί.] *Al.* πὰρ πάλει.

Ver. 525. —πόνον.] Cod. *Harleian.* φόνον.

Ver. 526, 549.] Εἰσῆκε ——— κεκάμπτο.] Vide ſuprà ad δ', 434, 492; & ad ά, 37.

Ibid. —θείοιο δι' πύργου.] Turrim in præcipiti ſtantem, ſummiſque ſub aſtra
Eductam tectis, unde omnis Troja videri,
Et Danaûm ſolitæ naves, & Achaïca caſtra. *Æn.* II, 460.

Ver. 529. Γίνετ'.] *Al.* Γίγνετ'. Quod perinde eſt. Nam γίνομαι primam producit.

Ibid. —βαῖνε.] Vide ſuprà ad θ', 87; & ad ν', 84.

Ver. 530. Ὀτρυνέων.] Vide ſuprà ad ά, 309.

Ver. 536.

Δείδια γὰρ, μὴ ἕλῃ ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλλη.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
Αἱ δὴ πεπιθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον· ὁ δ' ἰφθιμὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κορυθαιόλῳ, μεμάτεινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίλῳ ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγηνορίδην ἐπόρουσε,
Φῶτ', Ἀντηνορίδην υἱὸν, ἀμύμονά τε, κορυθαίολόν τε.
Ἐν μεμαυῖ οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, παρὰ δέ οἱ αὐτὸς
Ἕστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένῳ· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἕστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·

" Metuo enim, nè exitialis vir in murum irrumpat.
Sic dixit: Illi autem aperuerúntque portas, & retruſerunt obices;
Hæ autem apertæ pepererunt ſalutem: At Apollo
Obvius exiliit, à Trojanis ut perniciem arceret.
Ii autem rectà ad urbem & murum altum,
Siti aridi, pulvere-obliti, ex campo
Fugiebant; ille verò vehementèr inſequebatur haſtâ: rabies nempè ei cor
Continentèr tenebat violenta, irâque-percitus-cupiebat gloriam referre.
Tum certè altam-portis Trojam cepiſſent filii Achivorum,
Niſi Apollo Phœbus Agenora nobilem excitâſſet,
Virum, Antenoris filium, eximiúmque, fortémque.
Ejus quidem cordi audaciam immiſit, eique ipſe
Aſtitit, ut mortis graves manus arceret,
Fago tectus: coopertus autem erat caligine multâ.
At ille, ut advertit Achillem urbium-vaſtatorem,
Conſtitit; multáque ei cor volvebat-æſtuans manenti:

Ver. 536. Δείδια.] Vide ſuprà ad ε', 240; & ad ν', 736.

Ibid. —ἄλλῃ.] *Al.* ἄλῃ.

Ver. 538. —τεῦξαν φάος.] Παρέχειν πῖσι φυγεῖσι τὴ σωτηρίαν. *Schol.* MSS apud *Barneſium.*

Ver. 541. Δίψῃ.] *Al.* Δίψῃ.

Ibid. —καρχαλέοι.] *Al.* καρφαλέοι.

Ibid. —κεκονιμένοι.] *Al.* κεκονισμένοι.

Ver. 542. —σφεδανὸν ἔφεπ'.] Quâ ratione, σφεδανὸν, hîc ultimam producat; item μεμᾶν, etiam extra cæſuram, *ver.* 547; & πεδίον, *ver.* 558; & τε, *ver.* 559; & αὐτὰρ, iterùm extra cæſuram, *ver.* 570; vide ſuprà ad α, 51. *Al.* σφεδανὸν μέθεπ'. Et σφεδανῶν ἔφεπ'· ἀντὶ τῦ σφοδρῶς διώκων. Notante *Euſtathio.*

Ver. 545. —Ἀπόλλων Φοῖβος.] Vide ſuprà ad α, 43.

Ver. 546. Φῶτ', Ἀντηνορίδην υἱὸν.] Vox, φῶτα, non hîc παρέλκει; Quod eſt ridiculum, & Poëtâ omninò indignum. Sed, ut opinor, *virum inclytum* denotat.

Ver. 547. Ἐν μεμαυῖ οἱ.] *Barneſius* melius legi poſſe exiſtimat, Ἐν μεμαῦῖ ἑοῖ. Sed nihil opus.

Ver. 548. —χεῖρας.] *Barneſius* de ſuo edidit κῆρας. Verùm, ut opinor, rationibus haud ſatis idoneis. Præſertim cùm haud diſſimilem phraſin uſurpat Poëta ſuprà α, 97; Οὐδ' ὄγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει.

Ver. 549. —κεκλιμένῳ.] Vide ſuprà ad α, 309, & 314.

Ver. 550. —Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.] Vide ſuprà ad β', 278.

Ver. 551. —πόρφυρε.] Vide ſuprà ad α, 338, & 482.

Ibid.

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μήν κεν ὑπὸ κρατερῆ Ἀχιλῆϊ
Φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
Αἰρήσῃ με ἕ ὦς, ἕ ἀνάλκιδα δειροτομήσῃ·
Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὴ ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ, πόσιν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήϊον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημούς, καλά τε ῥωπήϊα δύω,
Ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
Ἱδρῷ ἀποψυχθείς, πολὺ Ἴλιον ἀπονεοίμην·
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ,
Καί με μελαΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὐκ ἔτ' ἔπειθ' ἕξει θάνατον ἕ κῆρας ἀλύξαι.
Λίην γὰρ κρατερὸς πέλεται πάντων ἔς' ἀνθρώπων.
Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεως καλεναυλίον ἔλθω·
Καὶ γάρ θιν τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ,

Ingemiſcens autem dixit ad ſuum magnum animum;
" Hei mihi, ſiquidem metu violenti Achillis
" Fugero, quâ & alii turbati fugantur;
" Capiet me etiam ſic, & imbellem obtruncabit:
" Si verò ego hos quidem turbari ſinam
" A Pelide Achille, pedibúſque a muro aliò
" Fugero per campum Iliacum, donec pervenero
" Idæque ad ſaltus, ſenticetáque ingrediar;
" Veſpertinus autem deindè cùm me lavero in fluvio,
" A ſudore refrigeratus, ad Ilium reverterer:
" Sed cur mihi hæc meus ſecum-diſſerit animus?
" Nè me abeuntem ab urbe ad campum advertat,
" Et me rapidè-perſecutus conſequatur velocibus pedibus:
" Non ampliùs deindè licebit mortem & fatum effugere.
" Valdè enim fortis ſuprà omnes eſt mortales.
" Quòd ſi ipſi ante urbem obviam venero;
" Etenim huic certè vulnerabile corpus acuto ære,

Ibid. —μήονλι.] *Al.* κιόνλι.
Ver. 554. —φοβέονλι.] *Al.* κλονέονλ.
Ver. 556. —ἐάσω.] Vide ſuprà ad δ', 2.
Ver. 558. —πεδίον Ἰλήϊον.] Τόπος ἐν ᾧ τάφος Ἕκτ. *Schol.* Τινὲς δὲ Ἰδήϊον πεδίον φέρουσι, τὸ τῇ Ἴδῃ ὑποκείμενον· διὰ τὸ οὐκ ἐπαλαγεῖν τὴ Ποιητὴν, "ὄφρ' ἂν ἵκωμαι Ἴδης κνημούς" *Euſtath.*
Ver. 559. —ῥωπήια.] Ἰμαντάδη φυλὰ, ἀφ' ὧν βάσεα τῆς ὕλης. *Schol.*
Ver. 560. —λοεσσάμενος.] *Quum me ipſe lavero.* Vide ſuprà ad *ver.* 241; & ad γ', 41.
Ver. 561. —πόλι.] *Al.* πόλεϊ. Quod perinde eſt.
Ibid. —ἀπονεοίμην.] *Al.* ἀπονέεσθαι.
Ver. 563. —ἀπαειρόμενον.] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν νεῶν ἀπαιωρουμένων. *Schol.* MSS apud *Barneſium.*
Ibid. —πόλεως.] Ita edidit *Barneſius.* *Al.* πόλιος. Quod idem.
Ver. 565. —ἔσται.] *Al.* ἔσεται.
Ver. 567. Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως.] Vide ſuprà ad β', 811. *Al.* πόλιος.
Ver. 568. Καὶ γάρ θιν τούτῳ τρωτὸς χρὼς.]

——mortali urgemur ab hoſte
Mortales: totidem nobis animæque manuſque. *Æn.* X, 375.

Ver. 572.

Ἐν δ' ἴα ψυχὴ, θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
Ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μεμάτην· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὠρμαῖτο πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἤύτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, ὅδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖ, ὅδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ ὀτάσῃ, ἢὲ βάλῃσιν,
Ἀλλά τε δὶς καὶ δυὲ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἢὲ ξυμβλήμεναι, ἢὲ δαμῆναι·
Ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυὸς, δῖος Ἀγήνωρ,
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὁ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔχετο πάντοσε ἴσην,
Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, δῖα μέγ' αὐτῷ·
Ἦ δή πω μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Ἡμαρ τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
Νηπύτι', ἦτ' ἔτι πολλὰ τελεύξεσθ' ἄλλα ἐπ' αὐτῇ·
Ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,

" Inéstque una anima, mortalémque ipsum dicunt homines
" Esse: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet.
Sic fatus, Achillem conversus expectabat; intúsque ei cor
Forte gestiebat præliari atque pugnare.
Veluti panthera prodit alto ex fruticeto
Virum venatorem contra, neque quicquam animo
Percellitur; neque in fugam vertitur, latratu audito;
Etsi enim prior eam cominùs percussérit, aut eminùs,
Tamen vel hastâ transfixa non desistit
A strenuâ pugnâ, antequàm vel cominùs congrediatur, vel dometur:
Sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor,
Nolebat fugere, antequàm periculum faceret Achillis.
Sed clypeum quidem sibi prætendit undique æqualem,
Hastâ autem in eum collimabat, & altùm clamabat;
" Certè jam omninò sperabas apud animum, illustris Achille,
" Die hoc urbem *te* eversurum Troüm glorioforum;
" Stulte, certè adhuc multi efficientur dolores de eâ:
" In eâ enim multíque & fortes viri in-sumus,

Ver. 572. —πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide suprà ad η', 232, & 279.

Ver. 573. —πάρδαλις.] Cod. *Harleian.* πάρδαλις.

Ibid. —ξυλόχοιο.] Ὑλάδες τόπε σωδένδρα. *Schol.*

Ver. 574. —ἐναντίον.] *Al.* ἐναντίη.

Ver. 575. —κεν ὑλαγμὸν.] Scribunt nonnulli, teste *Eustathio*, κωκυλαγμόν.

Ver. 576. —φθάμενός.] Vide suprà ad β', 43.

Ibid. —ἢ ὀτάσῃ, ἢὲ βάλῃσιν.] *Vel cominùs, vel eminùs vulneraverit.* Vide suprà ad δ', 540; & ad ε', 84.

Ibid. —ὀτάσῃ.] Vide suprà ad ν', 192; & ad α', 140.

Ver. 581.—πρόσθ' ἔχετο.] Cod. *Harleian.* πρόσθε χέτο.

Ver. 583. Ἦ δή πω.] *Al.* Ἦδη πω.

Ibid. —ἔολπας.] Vide suprà ad α', 37; & υ', 186.

Ver. 585. —ἦτ' ἔτι πολλὰ.] *Al.* ἦ μάλα πολλά.

Ver. 586. Ἐν γάρ οἱ.] Edidit *Barnesius* Ἐν γάρ τοι. Sed nihil opus. Vide suprà ad α', 51.

Ver. 58[illegible]

Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
Ἴλιον εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
Ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
590 Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺ ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμῃσιν ὑπὸ γνύμασι, σὺδ' ἀφάμαρτεν·
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοδαίκτη καναχήσε
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ὑπὸ χαλκὸς ὄρουσε
Βλημένῳ, σὺδ' ἐπέρησε· θεὸς δ' ἠρύκακε δῶρα.
595 Πηλείδης δ' ὥρμησε Ἀγηνόρος ἀντιθέοιο
Δεύτερος· σὺδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κύδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ὑπέρβαθε λαοῦ·
600 Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἑκάεργος Ἀγηνορι πάντα ἐοικώς,
Ἕστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
Ἕως ὁ τὸν μεδίσιο διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πὰρ πόλαμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τυτθὸν ὑπεκπροθέουσα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγε Ἀπόλλων,

" Qui utique propugnantes charis parentibus, uxoribúsque, & liberis,
" Ilium tutemur: tu verò fatum hic consequêris,
" Adeò terribilis licèt sis & audax bellator.
590 Dixit utique, & acutum telum gravi manu emisit;
Et percussit tibiam sub genu, neque aberravit;
Circáque ipsam ocrea recens-elaborati stanni
Horrendùm resonuit: æs verò resiliit
A percusso, neque penetravit; dei enim prohibuere dona.
595 Pelides verò impetum-fecit in Agenora deo-parem
Secundus: at non sivit Apollo gloriam referre,
Sed ipsum eripuit, texítque caligine multâ,
Quietúmque ipsum è prælio misit ut-abiret.
At hic Pelidem dolo avertit à populo:
600 Ipsi enim Longè-jaculans Agenori omnia cum se assimulârat,
Stetit ante pedes; ille verò festinabat pedibus persequi.
Dum ille hunc per campum persequebatur tritici-feracem,
Conversus præter fluvium vorticibus-profundum Scamandrum,
Parvo intervallo præcurrentem; dolo etenim lactabat Apollo,

Ver. 587. —τοκέων, ἀλόχων τε.] *Al.* ἀλόχων, τοκέων τε. Quam lectionem & præfert *Barnesius*. Sed, ut opinor, minùs recté.

Ver. 588. —εἰρυόμεσθα.] *Al.* εἰρυσόμεσθα.

Ver. 590. —βαρείης.] *Al.* παχείης. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 593. Σμερδαλέον κονάβησε.] Vide suprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 594. —ἐπέρησε.] Vide suprà ad ά, 67.

Ver. 596. —ἔασεν.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 598. —ἄρα.] *Deinceps* ———.

Ver. 600. —Ἀγηνορι πάντα ἐοικώς.] Vide suprà ad ξ', 136.

Ver. 602. Ἕως ὁ τ'.] Pronuntiabatur Ὥσεο vel Ὧσυ. Vide suprà ad σ', 15; & ad ό, 539.

Ver. 603. Στρέψας.] *Al.* Τρέψας.

Ver. 604. —δόλῳ δ' ἄρ'.] *Henricus Stephanus* legendum hîc δόλῳ γὸ, verbáque δόλῳ γὸ ἔθελγε Ἀπόλλων parenthesi includenda censet. Sed, ut opinor, minùs aptè. Porrò sententiam connectit vocula ἄρ' cum eo quod præcessit *ver.* 599, 600.

Ver. 607.

Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλεως ἐκτὸς τείχεος ἐπτὸς
Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, ἐπὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφύγοι,
Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὄντινα τὸν γε πόδες καὶ γοῦνα σάωσαν.

Ut ſemper ſperaret *ſe* aſſecuturum pedibus ſuis:
Interim cæteri Trojani fugati venerunt conferti
Læti ad urbem; urbs verò implebatur concluſis.
Neque enim illi ſuſtinebant urbem & murum extra
Expectare jam ſe-invicem, & cognoſcere, & quis effugiſſet,
Et quis occubuiſſet in pugnâ; ſed cupidè infundebantur
In urbem, quemcunque eorum pedes & genua incolumem-retulerant.

Ver. 607. —ἔμπλητο.] *Al.* ἔμπλησο.

Ver. 607—610. Ἀσπάσιοι ——ἀσπασίως.] Vide ſuprà ad ἀ, 140.

Ver. 608. —πόλεως.] Vide ſuprà ad *ver.* 563.

Ver. 610. —ἀσπασίως.] *Al.* ἐσσυμένως.

Ibid. —ἐσέχυντο.] *Al.* ἐπέχυντο.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθεσις τ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Χ'.

Τῶν λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνος Ἕκτωρ ἔξω μένει· ᾧ προκαλέσαντες οἱ αὐτὸν τῶν γονέων εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ἀπαρνεῖται· καὶ ὁ μὲν ὑπεναντίον Ἀχιλλέως ἐλθὼν, διώκεται περὶ τὰ τείχη. Ζεὺς δὲ ταλαντεύσας ἀμφοτέρων τὰς μοίρας· καὶ αἱ μὲν τοῦ Ἕκτορος, ἐπὶ γῆς χωροῦσιν· αἱ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἄνω φέρουσι· καὶ ὕστερον Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα ἀποχωρεῖν τὴν μάχης· καὶ ὁ μὲν ἀποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, καθομοιωθεῖσα τῷ Πριάμου παιδὶ, Δηϊφόβῳ, παρορμᾷ Ἕκτορα ἀντιπάλασαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ πεισθεὶς ἀνθίσταται, καὶ ἀναιρεῖται δεθεὶς τε ὑπὸ τοῦ ἅρματος Ἀχιλλέως, σύρεται εἰς τὸ στρατόπεδον Ἑλλήνων.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

Τῶν Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Ἕκτωρ ὑπομένει τὸν Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει· ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης, καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, σύρει τὸν πεδίον ἐπὶ τὴν ναυτικὴν ἔλκει· οἱ δὲ τὴν πόλιν οὐδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

Ἄλλως.

Χεῖ Θέτιδος γόνος ὠκὺς ἀπώλεσεν Ἕκτορα δῖον.

Ἄλλη.

Χεῖ δ' ἄρα, τὸν περὶ τεῖχος ἄγων κλόνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.

ΩΣ οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἠΰτε νεβροὶ,
Ἱδρῶ ἀποψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
κλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσι· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

SIC hi quidem per urbem trepidâ-fugâ-dissipati, velut hinnuli,
A sudore se refrigerabant, bibebántque, medebanturque siti,
clinati pulchris propugnaculis: at Achivi

v. 3. Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν.] Παραπεκλιμένοι, ὁ ὅτι πρὸς χόμβοι ὑπὸ τῶν τειχῶν· ἐπάλξεις γὰρ, οἱ τῶν τειχῶν καλούμενοι προμαχῶνες. *Schol.*

Ibid.

Τείχεϊ ἆασον ἴσαν, ζάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Ἕκτορα δ' αὐτῇ μεῖναι ὁλοὴ Μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ἰλίῳ προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νυ πώ με
Ἔγνως ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀπερχὲς μαίεαι νεῖν.
Ἦ νύ τοι ὅττι μέλῃ Τρώων πόνος, οὕς ἐφόβησας,
Οἳ δή τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δ' ἧδε λιάσθης.
Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.
Τὸν δ' μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
Ἐνθάδε νυν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὀδὰξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

Ad murum propè accedebant, ſcuta humeris inclinantes.
Hectorem verò ibi manere exitiale Fatum tanquam-compede-vinctum-coëgit,
Ilium ante, portáſque Scæas.
At Pelidem allocutus eſt Phœbus Apollo;
" Cur me, Pelei fili, pedibus velocibus perſequeris,
" Ipſe mortalis cùm ſis deum immortalem? nec dum omninò me
" Agnoviſti, quòd Deus ſum; tu autem indeſinentèr furis.
" Tibi nimirùm nihil curæ eſt contra Troas labor-bellicus, quos fugâſti,
" Qui jam in urbem concluſi-ſunt, tu verò huc divertiſti:
" Neque enim me interficies, quoniam haud mortalis ſum.
Hunc autem gravitèr indignatus allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Læſiſti me, Longè-jaculans, Deorum perniciosiſſime omnium,
" Qui huc nunc avertiſti à muro: Certè adhuc multi
" Terram mordicùs prehendiſſent, antequàm in Ilium perveniſſent.

Ibid. & *ver.* 73, 154, & 155. —καλῆσιν ——καλὰ ——καλοὶ ——καλαί.] Vide ſupra ad β', 43.

Ibid. & *ver.* 4. Κεκλιμμένοι——κλίναντες.] Vide ſuprà ad ά, 309, & 314.

Ver. 5. —ὁλοὴ.] Ita & Codex *Harleianus*. *Barneſius* autem ex conjecturâ edidit ὁλῳή. Vide ſuprà ad ά, 342.

Ver. 6. Ἰλίῳ προπάροιθε.] Vide ſuprà ad ὁ, 24, & 66.

Ibid. —πυλάων τε Σκαιάων.] Ἐν ἀριστερᾷ ἢ τείχους κεῖνται αἱ πύλαι αὗται· καλοῦνται ὑπ Δαρδάνιαι. *Schol.* MSS apud *Barneſium*.

Ver. 7. —Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 8. Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις.] Οὐχ ἁλωτὸν γὰρ εἶναι θνητὸν, οὐδὲ καλαληπτὸν τὸ θεῖον, οὔτε ποσὶν, οὔτε χερσὶν, οὔτε ὀφθαλμοῖς, οὐδ' ὅλως τῷ σώματι, δεδήλωκεν. *Clemens Alexandrin. Strom.* V, ubi hunc *Homeri* locum adducit.

Ver. 11. Τρώων πόνος.] Τὸ κατὰ Τρώων ἔργον. *Schol.*

Ver. 13. Οὐ γάρ με.] Refertur iſtud γάρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: *Atqui fruſtrà me inſequeris*; Vel, *Ne me ampliùs inſequere; non ENIM*, &c. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit, Οὐ μοί με.

Ibid. —κτανέεις.] *Al.* κτανέες.

Ver. 15. Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε.] Vituperat hunc locum *Plato*; Ὀκνῶ δέ γε — δι' Ὅμηρον λέγειν, ὅτι ὑδ' ὅσιον ταῦτά γε κατὰ Ἀχιλλέως φάναι ἢ ἄλλων λεγόντων πείθεσθαι. Καὶ αὖ ὡς πρὸς τὸν Ἀπόλλω εἶπεν, "Ἔβλαψάς μ', "Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων. Ἦ σ' "ἂν τισαίμην, εἰ μοι δυνάμις γε παρείη." *De Republ. lib.* 3.

Ibid. —ὀλοώτατε.] *Al.* δολοώτατε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδὰξ εἶλον.]

Procubuit moriens & humum ſemel ore momordit. *Æn.* XI, 418.

Vide ſuprà ad β', 418.

Ibid. —πρὶν Ἴλιον.] Quâ ratione, πρὶν, hîc, etiam extra cæſuram, producatur; item πρῶτος, *ver.* 25; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 19,

Νωῖν δ' ἐμὲ μᾶλλον μέγα κῦδος ἀφείλεο, τὸν δ' ἐσάωσας
Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔ τι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω·
Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν, πρὸς ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σθεν᾽ ἀμφ' ὤμοισι, ὥθ' ἵππος ἀεθλοφόρος, ζωὸς ὄχεσφιν,
Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίοιο.
Ὣς Ἀχιλῆος λαιψηρὰ πόδας καὶ γοῦνα ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ', ὥς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο
Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν· ὀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσσι νυκτὸς ἀμολγῷ·
Ὅν τε κυν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·
Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·

" Nunc verò mihi quidem magnam gloriam eripuisti, illósque servâsti
" Facilè; non enim ultionem ullam veritus es in posterum:
" Profectò te ulciscerer, si mihi facultas utique adesset.
Sic fatus, ad urbem magnis elatus animis abiit,
Ruens, velut equus certamine-victor, cum curru,
Qui celeritèr currit magno nisu contendens per campum.
Sic Achilles celeritèr pedes & genua movebat.
Hunc verò senex Priamus primus vidit oculis,
Collucentem tanquam stellam, ruentem per campum,
Quæ scilicèt Autumno oritur: perillustres autem ejus radii
Lucent multa inter astra nocte intempestâ;
Quam canem Orionis vulgò vocant:
Splendidissima quidem hæc est, at exitiale signum est,
Atque immittit magnum æstum miseris mortalibus:

Ille sitim morbosque ferens mortalibus ægris
Nascitur, & lævo contristat lumine cœlum. *Æn.* X, 272.

Ver. 19, 20. —τίσιν —τισαίμην.] Quâ analogiâ ex λῦω, λῦσω, deducitur λῦσις· ex φθῖνω, φθῖσιν, φθῖσις· ex κρῖνω, κρῖσις· ex φαίνω, φᾶσις· eâdem ex τίω, τῖσω, deducitur τῖσις. Vide suprà ad ζ', 434; ad ν', 414; & ad ξ', 484.

Ver. 21. Ὣς εἰπὼν —ἐβεβήκει.] Vide suprà ad φ', 352; & ad π', 751.

Ver. 22. Σθεν᾽ ἀμφ' ὤμοισι.] Vide infrà ad *ver.* 33; item suprà ad γ', 141; & ad Θ', 199.

Ver. 23, & 27. Ὅς ῥά τε.] *Qui scilicèt*—.

Ver. 26. Παμφαίνονθ', ὥς τ' ἀστέρ'.]
——ipse agmine Pallas
In medio, chlamyde & pictis conspectus in armis:
Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer undâ,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo. ——
Æn. VIII, 587.
Non secùs ac liquidâ siquando nocte cometæ
Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;

Ver. 29. Ὅν τε κυν' Ὠρίωνος.] Τὸν ἀστρέων κυνα ὅτως ἔφη. *Schol.*

Ver. 30. —ὅγ'.] *Al.* ὅδ'. Atque ita legit & Codex *Harleianus.*

Ibid. —τέτυκται.] Vide suprà ad ν', 481, & 736; & ad α, 37.

Ver. 31. —πυρετὸν.] Ἤτοι κυρίως, ἀπὸ ἡμετέρας λέξομεν· ἢ τὸ ἀέρος ἔκκαυσιν. *Schol.*

Ibid. —δειλοῖσι βροτοῖσι.]
——mortalibus ægris. *Georgic.* I, 237.
——miseris mortalibus——
Georgic. III, 66.

Ὡς ἔφατ᾽ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσι θέοντος.
Ὤιμωξεν δ᾽ ὁ γέρων, κεφαλὴν δ᾽ ὅγε κόψατο χερσὶν,
Ὑψόσ᾽ ἀναχόμενος, μέγα δ᾽ οἰμώξας ἐγεγώνει
Λιασόμενος φίλον υἱόν· ὁ δ᾽ ἤδη προπάροιθε πυλάων
Εἰστήκει, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
Τὸν δ᾽ ὁ γέρων ἐλέεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
Οἶος, ἄνευθ᾽ ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ὐπίσσῃς,
Πηλείωνι δαμείς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσόνδε γένοιτο,
Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύες καὶ γῦπες ἔδοιεν
Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.
Ὅς μ᾽ υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν δῦνιν ἔθηκε,
Κτείνων, καὶ περνὰς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων.
Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
Τώς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
Ἀλλ᾽ εἰ μὲν ζώουσι μετὰ σφίσιν, ἦτ᾽ ἂν ἔπειτα
Χαλκῷ τε χρυσῷ τ᾽ ἀπολυσόμεθ᾽· ἔστι γὰρ ἔνδον·

Sic hujus æs ſplendebat circa pectora currentis.
Ejulabat verò ſenex, capútque pulſabat manibus,
In altum ſublatis, magnóque edito ejulatu clamabat,
Supplex-orans dilectum filium: is autem ante portas
Stabat, vehementèr animis-ardens cum Achille pugnare:
Illum verò ſenex miſerabilitèr allocutus eſt, manus extendens;
" Hector, nè mihi expecta, dilecte fili, virum hunc
" Solus, abſque aliis; ut nè mox mortem aſſequaris,
" A Pelidâ domitus: longè enim viribus præſtat.
" Crudelis, utinam diis charus tantùm eſſet,
" Quantum mihi; citò prorsùs eum canes & vultures vorarent
" Jacentem: certè mihi gravis ex præcordiis dolor abiret.
" Iſte me filiis multiſque & ſtrenuis orbum fecit,
" Interficiens, & deportatos-vendens inſulas in longinquas.
" Quin & nunc duos filios Lycaonem & Polydorum
" Non poſſum videre, Trojanis in urbem concluſis,
" Quos mihi Laothoë peperit præcellens mulieribus.
" At ſi quidem vivunt in caſtris, certè poſtmodùm
" Æréque auróque redimemus; eſt enim domi:

Ver. 33. —ὄγε.] Vide ſuprà ad γ', 409.
Ibid. —κόψατο.] Obſervandus hîc maximè proprius Vocis *mediæ* Uſus. *Caput ſibi ipſe percuſſit.* Vide ſuprà ad φ'. 241; & ad γ', 141.
Ver. 36. Εἰστήκει.] Vide ſuprà ad δ', 434; & 492.
Ver. 42. —τάχα κέν ἑ.] Quâ ratione νρκ κέν, hîc producatur; item μηδὲ, *ver.* 57; & σε, *ver.* 88; & τις, *ver.* 106; vide ſuprà ad α, 51.
Ver. 43. —ἔλθοι.] Cod. *Harleian.* ἔλθῃ.
Ver. 44. —εὔνιν.] Ἔρημον, χήρην, ἐστερημένον. *Schol.*
Ver. 48. —Λαοθόη.] *Al.* Λαοθέη.
Ver. 49. —μετ᾽ σφίσιν.] *Al.* μετ᾽ σφίσι.
Ver. 50. —ἀπολυσόμεθ᾽.] Vide ſuprà ad α, 20.

Ver. 51.

Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἀλτης.
Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, δόμου ἐν ἀΐδαο δόμοισιν,
Ἀλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
Ἔσσεται, ἢν μὴ σὺ θάνῃς, Ἀχιλῆϊ δαμασθείς·
Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμέρθῃς·
Πρὸς δέ με καὶ δύσμορον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσῃ, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἱάς τ' ὀλλυμένους, ἐλκυσθείσας τε θυγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,

" Multa enim dedit filiæ ſenex famâ-inclytus Altes.
" Si verò jam mortui ſunt, & in orci domo,
" Dolor meo animo & matri, qui genuimus.
" Populo autem cætero brevior dolor
" Erit, modò non & tu moriaris, ab Achille domitus.
" Sed ingredere murum, mi fili, ut ſerves
" Trojanos & Trojanas, neque magnam gloriam præbeas
" Pelidæ, ipſéque dilectâ vitâ priveris:
" Prætereà & meî infelicis adhuc mentis compotis miſerere,
" Calamitoſi, quem pater Saturnius in ſenectutis limine
" Fortunâ in acerbâ perdet, mala multa conſpicatum,
" Filióſque interemptos, raptatáſque filias,
" Et thalamos direptos, & infantes liberos
" Alliſos terræ, in gravi cæde,

Ver. 51. —ὤπασε.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 57. —Τρωὰς.] *Plutarchus* loco infrà ad *ver.* 60 citato legit Τρωϊάδας.

Ver. 59. Πρὸς δέ με τ' δύσμορον.]
——miſerere pārentis
Longævi—— *Æn.* XII, 43.

Ibid. —ἔτι φρονέοντ'.] Scholia MSS apud *Barneſium* exponunt; Ἔτι ζῶντα· τὸ γὰρ ζῆν, φρένας καλεῖ ὁ Ὅμηρος. Sed (ut videtur) minùs rectè.

Ibid. —ἐλέαιρε.] Cod. *Harleian.* ἐλέησον. Quo modo & legit *Plutarchus*, loco jam intra citato.

Ver. 60. Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσῃ, &c.] Πολλὰ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται καὶ πάνδοιαι τύχαι κατὰ τὸ βίον· καὶ ἐνδέχεται μάλιστα ἀθλιότης μεγάλαις συμφοραῖς περιπεσεῖν ὁπὶ γήρως, καθάπερ ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς περὶ Πριάμου μυθεύεται. *Ariſtot. Ethic. Lib.* I, *cap.* 10, *ſub fine.* Δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὁ λεγόμενος ἄνωθεν θάνατος ἀτυχημάτων ἦν. ——μᾶλλον γὰρ ὄνειρος Τρωΐλον ἐδάκρυσεν ἢ Πρίαμον· ἔτος γὰρ, εἰ περιελελύτησεν, ἔτι ἀκμαζόντος αὐτοῦ τὰ βασιλείας, καὶ τοσαύτης τύχης, ἧς ἐθριάμβευε. Οἷα γὰρ περὶ ἑαυτὸν διελέχθη μὲν Ἕκτορα, παραινῶν ἀναχωρεῖν ὑπὸ τὰ περὶ Ἀχιλλέα μάχης, ἐν οἷς φησιν, " Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ " Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ, &c." Ὀνείρων δὲ σοι παμπόλλων παραδειγμάτων περὶ τούτου, ἐννοῆσαι τὰ θανάτου μὴ τῆς ἀπαλλάττειν μεγάλων καὶ χαλεπῶν κακῶν, ἂν, εἰ ἐπεβίωσαν, πάντως ἂν ἐπιεράθησαν. *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll.* Citat porrò totum hunc locum *Dio Chryſoſtomus*, *Orat.* XI. Vide & infrà ad ψ', 222.

Ibid. —ὃν ῥα.] *Quem utique*——.

Ibid. —ἐπὶ γήραος οὐδῷ.] Ἐπὶ τῷ τῆς γήρως ἐξόδῳ· ἐπὶ τῷ τελευταίῳ. *Schol.*

Ver. 61. —φθίσῃ.] Vide ſuprà ad *ver.* 19; & ad β', 43 & 833.

Ver. 62. —ἐλκυσθείσας.] Ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτισθείσας. *Schol.* *Al.* ἐλκηθείσας & ἑλκηθείσας.

Ἑλκομένας τε νυὸς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύες πρώτῃσι θύρῃσιν
Ὠμησταὶ ἐρύσσι, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
Τύψας, ἢὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληῖ,
Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρούς,
Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
Κείσονθ' ἐν προθύροισι· νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
Ἀρηϊ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
Κεῖσθαι· πάντα δὴ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανήῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύες κταμένοιο γέροντος,
Τοῦτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσί,
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ὁδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρῃφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον

65 " Tractáſque nurus perniciosis manibus Achivorum.
" Ipſum verò forsitàn extremum me canes in primis foribus
" Cruda-vorantes raptabunt, poſtquàm aliquis acuto ære
" Cominùs vel eminùs feriens ex artubus animam eripuerit,
" Quos nutrivi in ædibus, menſæ aſſeclas janitores,
70 " Qui meo ſanguine hauſto, rabie-acti animis,
" Jacebunt in veſtibulis: Juveni autem omninò decorum-eſt
" Pugnâ cæſo, lacerato acuto ære,
" Jacere; omnia nempè honeſta etiam mortuo quicquid apparuerit:
" Sed quum jam canúmque caput, canámque barbam,
75 " Pudendáque deturpent canes occiſi ſenis,
" Hoc utique miſerrimum accidit miſeris mortalibus.
Dixit quidem ſenex, canóſque capillos extrahebat manibus,
Vellens è capite; neque Hectori animum flectebat.
Mater verò deinceps ex-aliâ parte lamentabatur lacrymas-fundens
80 Sinum denudans, alterâ autem *manu* mamillam exeruit,
Et illum lachrymas-fundens verbis alatis allocuta eſt;
" Hector, fili mi, & hæc reverere, & mei miſerere

Ver. 65. —ὀλοῆς] *Al.* ὀλοῶν.

Ver. 67. —ἐρύσσι.] Apud *Plutarchum*, loco ſuprà citato, ἐρύσσωσιν.

Ibid. —ἐπεί κέ τις.] *Al.* ἐπεί μέ τις.

Ver. 68 Τύψας, ἢὲ βαλών.] Vide ſuprà ad φ', 76; & ad ρ', 84.

Ver. 70. —πιόντες.] *Al.* πίνοντες. Quòd ferri non poteſt; nam πίνω primam ſemper producit.

Ibid. —ἀλύσσοντες.] Ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες· οἷον ἐν ἄλῃ ὄντες, δυσφορᾶντες· Οἱ δὲ ἔπιον, ἅτ' ἂν λυπούμενοι. *Schol.*

Ver. 72. Ἀρηϊ κταμένῳ.] *Al.* Ἀρῇ κλεινομένῳ.

Ver. 74, 76. Ἀλλ' ὅτε δὴ.——Τοῦτο δὴ.] Vide ſuprà ad β', 158; & ad ξ', 433.

Ver. 77. —ἄρ'.] *Deinceps*——.

Ver. 78. —ὁδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.

—— haudquaquam dictis violentia Turni
Flectitur: exuperat magis——
Æn. XII, 45.

Ver. 80. —ἑτέρῃφι.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 82, 85. —τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον——μηδὲ πρὸς μοῦ ἴσασο τέτῳ.]

Turnus

Αὐτιὸν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δ' ἥϊον ἄνδρα
Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἵσασο τύτῳ·
Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε καλακλάνῃ, ὑ σέ τ' ἔγωγε
Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτὴ,
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνωθέ δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων ῥῶξαι νηυσὶ κυσὶν ταχέες καλέσουν.

Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱὸν,
Πολλὰ λισσομένω· ὃ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
Ὡς δ' ὅτε δράκοντα ὄρεσφι κακὸν ἀνδρὸς ἐναντίον,
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,

" Ipsius, si unquam tibi vagitus-sedantem mammam præbui,
" Horum reminiscere, chare fili; arcéque infestum virum
" Mœnia ingressus: Neque prostes pugnator adversus ipsum;
" Præferox: si enim te interemerit, haudquaquàm te ego
" Deflebo in lectis, charum germen, quem peperi ipsa,
" Neque uxor magnificè-dotata; seorsùm autem te longè à nobis
" Argivorum apud naves canes veloces comedent.
Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium,
Multis supplicantes; neque Hectori animum flectebant:
Sed is expectabat Achillem ingentem propiùs accedentem.
Ut verò draco ad lustrum ferus virum expectat,
Pastus mala venena; subit autem & ipsum ira gravis,

Turne, per has ego te lachrymas per siquis Amatæ
Tangit honos animum———
Unum oro, desiste manum committere Teucris. *Æn.* XII, 56, 60.

Ver. 83. —λαθικηδέα μαζον.] Τὸν λήθιον ἐμπαύλια τοῖς παισὶ ἢ κακῶν πάντων. *Schol.*
Ibid. —ἐπέσχον.] *Al.* ἀνέσχον.
Ver. 85. —ἰὼν.] *Al.* ἐὼν.
Ver. 86. —καλακλάνῃ.] Cod. *Harleian.* καλακλινεῖ.
Ibid. —ὑ σέ τ' ἔγωγε Κλαύσομαι.]
Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis
Alitibusque jaces! nec te tua funera mater
Produxi, pressive oculos, aut vulnera lavi. *Æn.* IX. 485.

Ver. 88. —πολύδωρος.] Πολλὰ δωρεμένη ἀλαβά· ἢ, ἢ μᾶλα πολλῶν δώρων ὑ ἔθνων γεγαμημένη. *Schol. Al.* πολύεδνος.
Ver. 91. Πολλὰ λισσομένω.] Edidit *Barnesius* Πολλὰ ἑ λισσομένω. Sed nihil opus. Vide suprà ad φ', 368.
Ver. 93. Ὡς ὅ δράκων.]
Qualis ubi in lucem coluber mala gramina pastus,
Frigida sub terrâ tumidum quem bruma tegebat,
Nunc positis novus exuviis, nitidusque juventâ
Lubrica convolvit sublato pectore terga;
Arduus ad Solem, & linguis micat ore trisulcis. *Æn.* II. 471.

Scaliger hæc à *Virgilio* φυσικαλέως quàm ab *Homero* depicta existimat. " Solis appetentem atque apricantem, etiam *arduus ad* " *Solem.* Erigit enim se, ac vibrantem linguam exerit. Proindè ait——— *linguis* " *micat ore trisulcis.* Obtutum tantùm torvum Homerus, optimè. Nihil enim illo acrius. Prætereà cubilis sui propugnationem, à quo non discedit. Iccircò dixit; ἑλισσόμενος περὶ χειῇ, quo etiam " propiùs tutum habeat receptum. Perpendes *tumidum.*" *Poëtic. Lib.* V, *cap.* 3. Atqui, ut opinor, utraque ad rem aptata est similitudo. *Homerus* nempè virum depingit, qui, vultu feroci, animóque ad pugnam parato, hostem ingruentem expectet; *Virgilius*, virum, qui in prælio emicet, & ad domum regiam expugnandam acerrimè aggrediatur.

Ibid. —χειῇ.] Σχισμῇ· λέξις ὁμηρικὴ, τῇ ἢ δρακόντι καταδύσῃ. *Schol.*
Ver. 94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'.] Οἱ δρακόντες——— μέλλοντές τινα ἐλλοχᾶν ἢ ἄνθρωπον ἢ θῆρα, τὰς θανατοφόρους ῥίζας ἐσθίουσι, ὑ

Σμερδαλέον ᾗ δέδορκεν, ἑλιατόμῳ ὡὲ χειῇ·
Ὡς Ἕκτωρ, ἄσβεσον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
Πυργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὼ ἀμπίδ' ἐρείσας·
Ὤχθησας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤμοι ἐγὼν, εἰ μήν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ πολὶ πόλιν ἡγήσασθαι,
Νύχθ' ὑπο τὴν' ὀλοὴν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀταθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
Μήπού τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
Ἕκτωρ ᾗφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
Ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ ᾗ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,

95 Horrendúmque aſpiçit, convolvens ſe circa latibulum:
Sic Hector, inextinguibili præditus animorum-vi, non recedebat,
Turrim ad prominentem fulgido clypeo-acclinato:
Indignabundus verò dixit ad ſuum magnum animum;
" Hei mihi, ſi quidem portas & mœnia ingreſſus fuero,
100 " Polydamas me primus probris onerabit,
" Qui me hortatus-eſt Trojanos ad urbem ducere,
" Nocte iſtâ exitiali, quandò ſurrexit-ad-certamen nobilis Achilles,
" At ego non parui; certè multò utilius fuiſſet:
" Nunc verò poſtquàm perdidi populum damnoſâ-pertinaciâ meâ,
105 " Vereor Trojanos & Trojanas longa-peplorum-ſyrmata-trahentes,
" Nè quandò quis dicat deterior alius me;
" Hector ſuis viribus fretus perdidit copias.
" Sic dicent: mihi verò tunc multò ſatius eſſet,
" Contrà *pugnando* aut Achille interfecto redire,

τὰς πόας μήπι τὰς πιαύτας. Οὐκ ἦν ᾗ ἄρα ἐδὲ Ὁμήρῳ αὐτῇ γ' τρόφις ἀμαθής. Λέξῃ γ' ἂν ὅπως ἀναμένῃ πρὸ τοῦ τὸ φυλεὸν ἐλθέμεναι, προεμπλαθεὶς Ζητίαν πολλῶν φαρμακοδῶν καὶ κακῶν. *Ælian. de Animal. lib.* VI, *cap.* 4.

Ver. 95. —δέδορκεν.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 100. Πολυδάμας μοι πρῶτος.] Ἀνδρικόταλοι δοκοῦσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δειλοὶ ἄτιμοι, οἱ δ' ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. Τοιάδε δή τινα Ὁμήρῳ ποιεῖ, οἷον τό——Ἕκτορα· "Πολυδάμας "μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει·" *Aristot. Ethic. Nicom. Lib.* III, *cap.* 11. Πάλιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρεία πολιτικὴ δοκοῦσα εἶναι· οἷον οἱ δι' αἰσχύνην τὴν εἰς τοὺς πολίτας ὑπομένουσι τοὺς κινδύνους, καὶ δοκοῦσιν ἀνδρεῖοι εἶναι. Σημεῖον δὲ τούτου· καὶ γὰρ Ὁμήρῳ ποιεῖται τὸν Ἕκτορα λέγοντα, "Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην "ἀναθήσει." Διὸ πρέπει δεῖν μάχεσθαι. *Idem, Ethic. Magn. Lib.* I, *cap.* 21. Οἱ διὰ τὴν αἰδῶ ὑπομένοντες, μᾶλλον φανεῖεν ἀνδρεῖοι· καθάπερ καὶ Ὁμήρῳ τὸν Ἕκτορά φησιν ὑπομεῖναι τὸν κίνδυνον τὸν πρὸς Ἀχιλλέα. Ἕκτορα δ' αἰδὼς εἶλε. "Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην "ἀναθήσει." Καὶ ἔστιν ἡ πολιτικὴ ἀνδρεία αὕτη. *Id. Ethic. Eudem. Lib.* III, *cap.* 1.

Ibid. —πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει.] *Al.* πρῶτον ἐλεγχείην καὶ ἀκαχήσει.

Ver. 101. Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ πολὶ πόλιν ἡγήσασθαι.] Suprà σ', 254, 266.

Ibid. —ἐκέλευσε.] Cod. *Harleian.* ἐκέλευε. Quo modo & in duobus MSS ſcriptum repperit *Barneſius.* Verùm, ut opinor, hoc quidem in loco præſtat vulgata Lectio. Vide ſuprà ad ν', 84; & ad ά, 37.

Ver. 102. —ὅτε τ'.] *Quandò utique——Quandò videlicet——.*

Ver. 107. —βίηφι.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 109. Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα.] *Al.* Ἢ αὐτὸν Ἀχιλῆα.

Ibid. —καὶ κατακτείναντα.] Cod. *Harleian.* κατακτείναντι.

Ver. 110.

Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσσῃ ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
Καὶ κόρυθα βεβαρὼν, δόρυ δ' ἂν πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
Καί οἱ ὑποσχόμενος Ἑλένην, ἠδ' κλήματ' ἄμ' αὐτῇ
Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
Ἤγαγε Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
Ἄλλ' ἀποδάσασθαι, ὅσσα τε πτόλις ἥδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μελόπιαθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι,
Μήτι καλαχρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργῃ.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσῃ,
Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κλενέῃ δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
Αὔτως ὥστε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω·
Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

" Aut ab ipso interfici gloriosè pro urbe.
" Quòd si clypeum quidem deposuero umbonibus munitum,
" Et cassidem validam, hastáque ad murum acclinatâ,
" Ipse profectus Achilli eximio obvius venero,
" Et ei pollicear Helenam, & opes cum ipsâ
" Omnes prorsùs, quascunque Alexander cavis in navibus
" Duxit ad Trojam, quæ fuit certaminis origo,
" Daturum Atridis abducendas, simúlque separatim Achivis
" Alias distributurum, quascunque urbs hæc abditas-habet:
" A Trojanis verò deindè honorabile jusjurandum exigam,
" Nihil occultaturos, sed bifariàm omnia divisuros,
" Facultates quascunque urbs amabilis intùs continet.
" Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?
" *Vereor*, ne ei ego quidem supplicem profectus; is autem meî non misereatur,
" Neque omninò me reverceatur, interficiat verò me, inermem existentem,
" Temerè, tanquam mulierem, postquàm arma exuero.
" Non sanè prorsùs nunc licèt à quercu neque à petrâ

Ver. 110. Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσσῃ.] Ὑπὸ τῆ Ἀχιλλέως δαμασθῆναι. *Schol.* MSS apud *Barnesium.* Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Ἠέ κεν αὐτὸν ὀλέσσῃ. *Al.* Ἦ κεν ὑπ' αὐτῷ ὀλέσσῃ.

Ver. 116. —ἦ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή.]
—— Primus leti primusque malorum
Causa fuit——. *Æn.* IV, 169.
——Quæ prima malorum
Causa fuit.—— *Æn.* VII, 481.

Ver. 117. —ἅμα τ' ἀμφὶς.] *Al.* ἅμα δ' ἀμφὶς.

Ver. 118. ἀποδάσασθαι.] *Al.* ἀποδάσασθαι. *Ibid.* —κέκευθε.] Vide suprà ad α, 37

Ver. 120. —δάσασθαι.] *Henricus Stephanus* reponendum censet δάσεσθαι propter præcedentem καλαχρύψειν.

Ver. 121. —ἐπήρατον.] Vide suprà ad σ', 512.

Ver. 124. —κλενέῃ.] *Al.* κλανέει.

Ver. 126. —ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης Τῷ ἐοικότως εἴρηται.]
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὶ ἢ περὶ πέτρῃ; *Hesiod. Theogon.* 35.
Οὐκ ἔστι, φησὶν, ἄντικρυς Ἀχιλλέως μύθους διηγεῖσθαι, ὁπόσους ἂν παρθένοι, ἢ νήπιοι· —— οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῷ ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι· αἱ δὲ γυναῖκες τίκτουσαι ἐν ταῖς ὕλαις ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν ἢ δρυῶν [τὰ βρέφη] ἀνίστεφον· διό σκοπέλους δέ τινες, ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγεννῆσθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ. *Schol.*

Τῷ ὁαριζέμϛαι, ἅτε παρθένῳ ἠΐθεός τε,
Παρθένῳ ἠΐθεός τ', ὁαρίζειον ἀλλήλοισιν.
Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμϛ· ὅτλι τάχιϛα
Εἴδομϛ, ὁππολέρῳ κεν Ὀλύμπιος ὦϗχος ὀρέξῃ.
Ὡς ὥρμαινε μϛύων· ὁ δέ οἱ ϗεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίϊκι πτολεμιϛῇ,
Σείων Πηλιάδα μελίην κῆ δεξιὸν ὦμον,
Δεινῷ· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴϗελος αὐγῇ
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίϗ ἀνιόνλος.
Ἕκτορϊ δ', ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μϛύειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλείδης δ' ἐπόρϗσε, ποσὶ κϗαιπνοῖσι πεποιθώς.
Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρόταλος πέλειων,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
Ἡ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖλο· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς

" Cum hoc confabulari, ceu virgo juveníſque,
" Virgo juveníſque confabulantur inter ſe.
" Satius verò certamine congredi: quàm celerrimè
" Videamus, utri Olympius gloriam præbiturus ſit.
Hæc animo-verſabat manens: Aſt ad eum propè acceſſit Achilles,
Par Marti galeam-quaſſanti bellatori,
Vibrans Peliacam haſtam ad dextrum humerum
Terribilem; circùm verò æs ſplendebat ſimile fulgori
Vel ignis ardentis, vel ſolis orientis.
Hectorem verò, ut vidit, cepit tremor, neque ampliùs ſuſtinuit
Illic manere, à tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus.
Pelides verò irruit, pedibus rapidis fretus;
Veluti Circus in montibus, velociſſimus volucrum,
Facilè impetum-dat in pavidam columbam:
Hæc autem oblique fugit: iſte verò in-proximo acutum-edens-clangorem,

Genſque virûm truncis & duro robore nata. *Æn.* VIII, 315.

Ver. 127. —ἅτε παρθένῳ ἠΐθεός τε, Παρθένῳ ἠΐθεός τ'.] " Naſcitur pathos & de re-
" petitione, quam Græci ἐπαναφορὰν vo-
" cant, cum ſententiæ ab iiſdem nominibus
" incipiunt. Hinc *Virgilius*, (*Georg.* IV,
" 525;)
" ——Eurydicen vox ipſa & frigida
" lingua,
" Ah miſeram Eurydicen, animâ fugi-
" ente, vocabat.
" Eurydicen toto referebant flumine
" ripæ."
Macreb. Lib. IV, *cap.* 6. Τὸ δὲ σχῆμα, ἐπαναλήψις δι' ἐπαναστροφῆς, ὅμοιον τῷ, " εἰ πυ-
" ρὸς χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,
" μϛύῳ δὲ σιδήρῳ." *Euſtath.* Vide ſuprà ad υ', 371; & infrà ad ψ', 641.

Ver 128. —ἀλλήλοισιν.] Cod. *Harleian.* ἀλληλοιῖν.

Ver. 130. —ὀρέξῃ.] Cod. *Harleian.* ὀρέξει.

Ver. 132. —κορυθαίϊκι.] Κορυθάιολος, —ὁ σωεχῶς κινῶν τὴ κόρυθα· ὁ μεταποιηθεὶν, ὅτι τὸ Ἄρεος, ἔφη, "Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίϊκι." *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3. Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 133. —Πηλιάδα μελίην.] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item ὕδαλι, *ver.* 149; & πρὶν, *ver.* 156; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 134. —εἴϗελος.] Vide ſuprà ad ύ, 423; & ad ν', 53.

Ver. 135. —αἰθομένοιο.] Cod. *Harleian.* αἰθομϛύος.

Ver. 138—141. —ποσὶ πεποιθώς——λεληκὼς.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 139. Ἠΰτε κίρκος.] Vide ſuprà ad φ', 493.

Ver. 142.

Ταρφέ' ἐπαΐσσῃ, ἐλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγῃ·
Ὡς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὴ γούνατ' ἀνώμα.
Οἱ δ' ἄρα σκοπιὴν ἢ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὕπ' ἐκ καλὴν ἀμαξιτὸν ἐσσύοντο·
Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω, ἔνθα δὴ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ δύρεες ἐϋγὺς ἔασι
Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,

Crebros faciens impetus, insequitur, caperéque illum animus jubet:
Sic utique ille ardens rectà volabat: trepidus autem fugiebat Hector
Muro sub Trojanorum, velociáque genua movebat.
Hi verò præter speculam & caprificum ventosam
Murum usque subter per viam-publicam rapido-cursu-ferebantur:
Ad scaturigines autem pervenerunt pulchrè-fluentes, ubi nempè fontes
Duo erumpunt Scamandri vorticosi.
Alter quidem aquâ calidâ fluit, circúmque fumus
Oritur ex ipso, velut *ab* igne ardenti:
Alter verò æstate profluit, similis grandini,
Vel nivi frigidæ, vel ex aquâ *concretæ* glaciei.
Illic autem ad ipsos labra-ad-lavandum lata propè sunt,
Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas
Lavabant Trojanorum uxores, pulchræque filiæ,

Ver. 142. —ἐλέειν τέ ἑ.] *Al.* ἐλέειν δέ τε.

Ver. 143. —ἄρ'.] *Ut dictum est*———. *ver.* 138.

Ibid. —τρέσε δ' Ἕκτωρ.]

Ergo amens diversâ fugâ petit æquora Turnus,
Et nunc huc, inde huc incertos implicat orbes *Æn.* XII, 742.

Ver. 144. —τεῖχος.] *Al.* τείχη.

Ver. 145. —ἐρινεὸν.] Vide suprà ad ζ', 433.

Ver. 146. Τείχεος αἰὲν ὕπ' ἐκ καλὴν ἀμαξιτὸν ἐσσύοντο.] Τὸ ἑξῆς, Καὶ ἀμαξιτὸν ἐσσύοντο, ὑπ' ἐκ τείχεος, ὁ μὲν ὑποδιῶκται τὸ τεῖχος καταδάζων· ὁ δὲ ἐκπὸς αὐτὸν ἀεὶ ἀλύειν. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ibid. —ὑπ' ἐκ.] *Al.* ὑπέξ.

Ver. 148. —Σκαμάνδρου.] Cod. *Harleian.* Καμάνδρου.

Ver. 151. Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει.] Est adeò invenire apud nobiles poëtas hujuscemodi suavitatis multa, quæ apparet novata esse non fortuita; sed præter cæteros omnes apud Homerum plurima. Uno quippe in loco tales tanquam hiatus & sonitus in assiduis vocibus pluris facit:"

" Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ
" Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ 'ξ ὕδατος κρυστάλλῳ." *Gell. lib.* VII, *cap.* 20.

Ver. 153, 155. —πλυνοὶ——Πλυνέσκον.] Quâ analogiâ ex λύω fit λῦσις, λύτης; ex κρίνω, κρῖσις, κρίτης; ex μαίνομαι, μάντις; ex νίφειν, νίφαδες; ex φαίνω, ἔμφασις, ἐμφάνης; eâdem ex πλύνω fit πλύνοι, εὐπλύνης·

Πλυνέσιν τις πρώτα—— *Odyss.* ό, 419.
——πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος. ζ', 40.
Τῶν οἱ ἕκας φᾶρος εὐπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα. θ', 392.

Vide suprà ad ά, 338; ad ζ', 434; ad μ', 280; & ad ν', 414.

Ver. 155. Πλυνέσκον.] *Lavare solebant.* Vide suprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 157.

Τοπρὶν ἐπ' εἰρώνης, πρὶν ἐλθεῖν ἧας Ἀχαιῶν.
Τῇ ῥα παρφάσμενος, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, αἵ, τε πρόσιν ἀέθλια γίνετ' ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ πρὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι πρὶ τέρμαλα μώνυχες ἵπποι
Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ ἧ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἦ τρίπος, ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς καταθνητῶτος·
Ὡς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.

Olim tempore pacis, priusquàm venissent filii Achivorum.
Hàc utique prætercurrerunt, *alter* fugiens, altérque à tergo persequens:
Antè quidem fortis fugiebat, persequebatur verò ipsum multò fortior
Rapidè: Neque enim victimam, neque bubulam pellem
Adipisci-conabantur, qualia pedibus præmia sunt virorum;
Sed de animâ *certantes* currebant Hectoris equûm-domitoris.
Ut verò cum assueti-vincere circa metas solidi-ungulis equi
Celeritèr admodùm currunt; magnum autem propositum est præmium,
Vel tripos, vel mulier, viri *in honorem* defuncti:
Sic hi ter Priami urbem gyro-circum-acti sunt
Rapidis pedibus: Dii verò omnes spectabant.

Ver. 157. Τῇ ῥα.] *Eâ utique——Eâ inquam——.*

Ver. 159. —ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον——Ἀλλὰ πρὶ ψυχῆς.]

——nec enim levia aut ludicra petuntur
Præmia, sed Turni de vitâ & sanguine certant. *Æn.* XII, 764.

" Ἱερεῖον, quod propriè est *sacrificium*, significat etiam *quodvis animal quod in cibum mactatur*: ἱερεῖα sunt ἁπλῶς τὰ θρέμματα, *pecudes quæ mactantur in usum & in esum hominibus*; *animantes, quarum vescimur carnibus.*——Neque certè aliter sumi videtur hæc vox apud Homerum, in loco illo insigni *Iliad.* χ',

" ——ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
" Ἀρνύσθην, αἵ τε πρόσιν ἀέθλια γίνετ' ἀνδρῶν,
" Ἀλλὰ πρὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο."

Duport. Prælect. in Theophrast. cap. 9.

" Ἱερεῖα sunt animantes, quarum vescimur carnibus.——Atqui non alitèr veteres grammatici illud Homeri interpretantur; ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην. Rectéque notant iidem, ἱερεῖα dici ἁπλῶς τὰ θρέμματα, pecudes & quæcunque esui solent esse mortalibus." *Casaub. in Athenæum, Lib.* I, *cap.* 11.

Ver. 161. Ἀλλὰ πρὶ ψυχῆς θέον.] Τὸ ἧ "πρὶ ψυχῆς ἔθεον" παρεμπίπτουσαν ἀπελέγεσε λέξεσαν τὴ πρὶ ψυχῆς θέειν, ὅτε τις ἀξιονῦν ὑπὲρ ἐχάτερ κινδυνεύειν διαφέρεται τι. *Eustath.*

Ibid. & *ver.* 211. —ἱπποδάμοιο.] Vide suprà ad β', 23.

Ver. 162. —τέρμαλα.] Τέλη τ' νίκης ἢ τ' ἀγῶνος· ἢ καμπτῆρας· ὅταν οἱ ἵπποι ἐξύτερον θέωσι, πλησιάζοντες ἐγγύτερον τ' νίκης. *Schol.* MSS apud *Barnesium.*

Ver. 163. —τρωχῶσι.] *Al.* τρεχόωσι.

Ibid. —τὸ ἧ μέγα.] Edidit *Barnesius*, τὸ δὴ μέγα. Sed nihil opus. Vide suprà ad α, 51.

Ver. 164. —ἀνδρὸς καταθνητῶτος.] Legitur & ἀνδρὸς πρὶ τεθνειῶτος· notante *Henrico Stephano.*

Ibid. —καταθνητῶτος.] Vide suprà ad ν', 46; & ad ζ', 464. *Al.* καταθνηῶτος.

Ver. 165. —πόλιν περιδινηθήτην.] Οὐδ' ἡ τ' Ἕκτορος ἧ περιδρομὴ ἡ πρὶ τ' πόλιν ἔχει τι βύθιον· ἡ γὰρ ἐστι περίδρομος ἡ νεώ, διὰ τ' ζωσεχῆ ῥᾳχιν· ἡ ἧ παλαιὰ ἔχει περίδρομον. *Strabo, Geograph. lib.* XIII. Cæterum Codex *Harleianus* legit πόλιν πέρι δινηθήτην.

Ver. 167.

Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ὤ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ὀπὶ μηρί' ἔκηεν,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ γε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄσυ περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
Ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάασθε,
Ἦ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦε μιν ἤδη
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὤ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Αψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἔρδ'· ἀτὰρ ἔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τιὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
Ἔρξον, ὅπη δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.

Inter hos autem ſermonem orſus eſt pater hominúmque deûmque:
" Proh malum, profectò dilectum virum agitari circa murum
" Oculis video: meum autem dolet cor
" *De* Hectore, qui mihi multa boüm femora adolevit,
" Idæ in verticibus multas-convalles-habentis; interdum etiam
" In urbe ſummâ: nunc verò eum nobilis Achilles
" Urbem circa Priami pedibus velocibus inſequitur.
" Sed agite, deliberate, dii, & conſultate,
" An eum è morte ſalvum-eripiemus, an eum jam
" Sub Pelidâ Achille domabimus, bonum licét.
Hunc verò allocuta eſt dea oculis-cæſia Minerva;
" O pater, rutuli-fulminis-miſſor, atras-nubes-cogens, quale dixiſti?
" Virum mortalem, jam olim deſtinatum fato,
" Jam vis à morte triſti liberare?
" Fac: at non tibi omnes aſſentiemur dii cæteri.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt nubes-cogens Jupiter;
" Bono eſto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquàm animo
" Serio loquor, volo autem tibi mitis eſſe:
" Fac, prout tibi animus eſt, neque quid ceſſa.

Ver. 167. —πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide ſuprà ad ó, 12.

Ver. 168. Ὤ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα.] Vi-[illegible] hunc locum *Plato*; Δεησόμεθα [Ομή]ρου μή τι——πύν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμῶ[ν] ἄλλως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε, " Ὤ πόποι, (φάναι) ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ ἄστυ Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ." *De Republ. lib.* 3. Ubi in tranſcurſu notandum, pro τεῖχος, legiſſe *Platonem*, ἄστυ.

Ver. 172. Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ.] Sic apud *Virgilium*,

Urbe——ſummâ—— *Æn.* VII, 171.

Ver. 177. —γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad á, 206.

Ver. 178. —ἔειπες.] *Al.* εἶπας. Ut alibi ſæpè.

Ver. 182. —νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad á, 175.

Ver. 187.

Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε φάρῳ μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ ῥ' ἰθὺς καθ' Ὅλυμπον, ὅθι σφ ἔνι κάλλιπε θυμὸν
Ἔκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο διήῃ,
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, ἀνὰ τ' ἄγχεα, κἠ διὰ βήσας·
Τὸν δ', εἴπερ τε λάθῃσι καλαπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέῃ ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
Ὡς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ὑποτρέψασκε φάανθαι
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δ' αἰὲν πολὺ πρόσσω πέτετ' αἰεί.
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ διώκει φεύγοντα διώκειν·

Sic locutus, impulit anteà paratam-animo Minervam;
Descendit autem ea ab Olympi verticibus impetu-facto.
Hectorem verò indesinenter urgens sequebatur celer Achilles.
Ut verò quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur,
Excitatum è cubili: pérque convalles & per fruticeta;
Eum autem, etiam si lateat metu-perculsus sub arbusto,
Tamen vestigia-legens currit perpetuò, donec inveniat:
Sic Hector non latebat pedibus-velocem Pelidem.
Quoties verò impetum-sumeret ad portas Dardanias
Rectà ruere benè-ædificatas versus turres,
Si quo modo ei desupèr auxiliarentur telis;
Toties eum avertebat prævertens
In campum: ipse autem prope urbem volabat semper.
Ut verò in somno non potest fugientem consequi;

Ver. 187. Βῆ ῥ' ἰθὺς καθ' Ὅλυμπον καλιὼν ἀίξασα.]
Illa viam celerans——————
——————cito decurrit tramite virgo.
Æn. V, 609.

Ver. 188. Ἔκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφ.π' ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν.
Nec minùs Æneas——————
Insequitur; trepidique pedem pede fervidus urget.
Inclusum veluti siquando in flumine nactus
Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,
Venator cursu canis & latratibus instat:
Ille autem insidiis & ripâ territus altâ,
Mille fugit refugitque vias; at vividus Umber
Hæret hians——*Æn.* XII, 746, 748.

Ver. 190. —διά τ' ἄγχεα καὶ διὰ βήσας.] Οὕτω καλῶν οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι. *Schol.*

Ver. 191. —ὑπὸ θάμνῳ.] Θάμνοι καλῶν οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν. *Schol.*

Ver. 195. ὅθι πύργους.] *Al.* ὑπὸ πύργους.

Ver. 197. —παραφθάς.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*; quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* παραστάς.

Ver. 198. —πεδίον γ'· αὐτὸς.] Cod. *Harleian.* πεδίον· αὐτός. Quod & ferri possit. Vide suprà ad α, 51.

Ver. 199. Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ.]
Ac velut in somnis oculos ubi languidos pressit
Nocte quies, nequicquam avidos extendere cursus
Velle videmur, & in mediis conatibus ægri
Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ
Sufficiunt vires, nec vox nec verba sequuntur. *Æn.* XII, 908.
——jam jamque tenet, similisque tenenti

Increpi

Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δυώδ' ὑποφεύγειν, ὅθ' ὁ διώκειν·
Ὡς ὁ τὸν ὃ δυώδ' μάρψαι ποσὶν, ὃδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύμαλόν τε καὶ ὔστατον ἦλθ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μεθ' ὁρμαίνοντα γυῖα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε κορυθαίολος Ἀχιλλεὺς,
Οὐδ' εἴα ἑμέναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὸν βέλεμνα·
Μήτις κοδ' ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνὰς ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·

Neque alter alterum poteſt effugere, neque alter conſequi:
Sic hic illum non poterat aſſequi pedibus, neque ille effugere.
Quo verò tandem pacto Hector fata effugere potuiſſet mortis;
Niſi ei poſtremúmque & ultimùm occurriſſet Apollo
Propè, qui ei excitavit robur velociáque genua?
Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,
Neque ſinebat mittere in Hectorem amara tela;
Nè quis gloriam auferret percutiens, ipſéque ſecundus veniret.
Sed quandò jam quartum ad ſcaturigines pervenerant,
Tum verò aureas pater attollebat lances,

Increpuit malis, & morſu eluſus inani eſt. *Ibid.* 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger*; "Etiam numerus (inquit) nobis notandus eſt. "Extendit enim, aut extendere conatur "curſum accentus medius in verbo illo, *vi-* "*demur*. In aliis enim verſibus ferè eſt cæ- "ſura; hîc autem ſupereſt adhuc una ſyl- laba," *Poëtic. Lib.* V, *cap.* 3. Similis ferè cæſuræ diſpoſitio hîc apud Homerum in voce ὑπέρω obſervanda eſt.

Ver. 201. —δυώδο μάρψαι.] *Barneſius* inter varias lectiones rettulit δυώδ' μάρψαι. Quo modo non conſtaret Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37. Porrò, quâ ratione δυώδο hîc ultimam producat; item ὅς, *ver.* 204; & ὅθι, *ver.* 225; & μθέ, *ver.* 282; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 205. Λαοῖσιν δ' ἀνένευε.] *Al.* Ἀλλοι- σιν δ' ἀνένευε. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Æneas mortem contra præſenſque minatur
Exitium, ſi quiſquam adeat———.
Æn. XII, 760.

Ver. 206. Οὐδ' εἴα ἑμέναι.] *Al.* Οὐδ' ἔα μέμναι.

Ver. 207. Μήτις κοδ'.] Οὐδὲ γὰρ τ' Ἀ- χιλλέα ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μεγαλίᾳ παλλάπασιν ἐμπλήκλῃ καὶ σεσοδημμένῃ πρὸς δό- ξαν, ἀναιρούσῃ τοῖς ἄλλοις καὶ διακωλύουσῃ βάλ- λειν Ἕκτορα· "Μή τις κοδ' ἄρηται βαλὼν, "ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι." *Plutarch. in Pom-* *peio.*

Ibid. —βαλὼν.] *Al.* ἐλάν.

Ver. 208. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον.]

Quinque orbes explent curſu, totidemque retexunt
Huc, illuc——— *Æn.* XII, 763.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτί- ταινε τάλαντα.]

Jupiter ipſe duas æquato examine lances
Suſtinet, & fata imponit diverſa duorum;
Quem damnet labor, & quo vergat pondere letum. *Æn.* XII, 725.

Inferiorem hîc Virgilium Homero obſervavit *Macrobius*, eò quòd Homerus hæc, jam antequàm appareret utram in partem propenderet victoria; *Virgilius* autem eadem ferò dicat, poſtquàm & præviſum & prædictum fuiſſet (*Æn.* XII, 149, 150.) Turnum utique periturum. "Hæc autem ratio fuit non "æquandi omnia quæ ab auctore tranſcrip- "ſit, quod in omni operis ſui parte alicujus "Homerici loci imitationem volebat infere- "re, nec tamen humanis viribus illam di- "vinitatem ubique poterat æquare.——— "Sed hæc & alia ignoſcenda Virgilio, qui "ſtudii circa Homerum nimietate excedit "modum; & reverà non poterat non in a- "liquibus minor videri, qui per omnem po- "ëſim ſuam hoc uno eſt præcipuè uſus ar- "chetypo. Acriter enim in Homerum ocu- "los intendit, ut æmularetur non modò "magnitudinem, ſed & ſimplicitatem, & "præſentiam orationis, & tacitam majeſta- "tem.

Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταννηλεγέος θανάτοιο,
Τλῶ μὲν, Ἀχιλλῆος, ἕ δ', Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε ῥ' μέσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ.
Ὤιχετ' δ' εἰς Ἀΐδαο· λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀγχοῦ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νῦν δή νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Οἴσεσθ μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι πρὸλ νῆας,
Ἕκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἄτον πέρ ἐόντα.
Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γυρέσθ,
Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
Οἰχομένην πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθ.

Impoſuítque duo fata longum-ſomnum-adferentis mortis,
Hoc quidem, Achillis, illud verò, Hectoris equûm-domitoris:
Suſtinuitque medias prehenſas: Inclinata autem eſt Hectoris fatalis dies,
Deſcenditque ad orcum; reliquitque illum Phœbus Apollo.
Aſt ad Pelidem acceſſit dea cæſia-oculis Minerva,
Et propè ſtans verbis alatis allocuta eſt;
" Nunc demùm nos utique ſpero, Jovi dilecte, illuſtris Achille,
" Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves,
" Hectore cæſo, pugnæ inſatiabilis licèt ſit.
" Non ei nunc ampliùs certè licet nos effugere,
" Nè quidem ſi perquam multum laboret longè-jaculans Apollo,
" Advolvens ſe pedibus patris Jovis Ægiochi.
" Sed tu quidem nunc ſta & reſpira; huic verò ego tecum
" Accedens perſuadebo adverſis-viribus pugnare.

" tem. Hinc diverſarum inter heroas ſuos " perſonarum varia magnificatio; hinc deo- " rum interpoſitio; hinc auctoritas fabulo- " ſorum; hinc affectuum naturalis expreſ- " ſio; hinc monumentorum perſecutio; " hinc parabolarum exaggeratio; hinc tor- " rentis orationis ſonitus; hinc rerum ſin- " gularum cum ſplendore faſtigium." *Macrob. Lib.* V, *cap.* 13.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε.] Τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλῳ τῷ μύθῳ παρείθηκε, ὑπογράψας Ψυχοστασίαν, ἐν παραστήσας τὴν πλάστιγγι τοῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠῶ, δεομένας ὑπὲρ τῶν ἰδίων μαχομένων· τοῦτο δὲ παντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα, πρὸς ἡδονὴν ἢ ἔκπληξιν ἀκροατοῦ γέγονε. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 212. Ἕλκε ῥ' μέσα λαβών.] Χρύσιππος, ἀντὶ τοῦ, μέσα, " ῥῆμα " γράφει· τὸ μὲν γὰρ ῥοπὴν τοῦ ζυγοῦ ῥῆμα καλοῦσι. *Scbol.* MSS apud *Barneſium.*

Ver. 213. —λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.]
——— Jam jam linquo acies
Æn. XII, 875.

Ver. 214, & 238. —γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 216. —ἴολπα.] *Spero*, non *Sperabam*. Vide ſuprà ad ν', 481, & 736.

Ver. 218. —δηϊώσαντε.] *Al.* δηώσαντε.
Ibid. —ἄτον.] *Al.* ἄατον.

Ver. 219. —πεφυγμένον.] *Barneſius* edidit πεφυλγμένον. Sed vide ſuprà ad ζ', 488.

Ver. 220. —πάθοι.] *Al.* πάθῃ. *Al.* κάμοι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμενος.] Sic apud *Virgilium*; *proſubigit. Georg.* III, 256. Οἱ χαμαιέυναῖοι ποιηταὶ ἐν συγγραφεῦσι, τὰ μὲν αὐτοί τε καὶ σκυβάλοις χρῶνται ὀνόμασι συμπεκλεγμένοις ἀλλήλοις τὰ γελοιοτατα· ἐν τοῖς συλλαβαῖς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βέλτιστα παραστῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνοῦσιν, ὡς ποιεῖ πολλαχοῦ Ὅμηρος· ——— δέησιν εἰδεῖξαι βουλόμενος πολλῷ ἐν καὶ σκυβάλοις, " Οὐδ' " εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλ- " λων, Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰ- " γιόχοιο." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέ- " σεως, § 15.

Ibid.

Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ' ἄρ' ὀπὶ μελίης χαλκοβαρείνοιο ἐρειδθείς.
Ἕκτορα δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἔκλοπα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Ἄγχι δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Ἄσσον πέρι Πριάμοιο σοσὶν ταχέεσσι διώκων·
Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μενοντες.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Δηΐφοβ', ἦ μοί τὸ πάρος γε πολὺ φίλταθ' ἥθα
Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
Ὅς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔνδοθε μένουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἠθεῖ', ἦ μοὶ πολλὰ πάλαι κατὰ πότνια μήτηρ
Λίσσονθ', ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
Αὖθι μένειν· (τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες)
Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.

Sic dixit Minerva; Ille verò paruit, gaviſuſque eſt animo:
Stetit autem fraxineæ haſtæ ære-præfixæ innixus.
Hæc verò hunc quidem reliquit, aſſecutáque eſt Hectorem nobilem,
Deïphobo cum ſe aſſimulâſſet corpore & indefeſsâ voce.
Propè autem ſtans verbis alatis allocuta eſt;
" Venerande frater, profectò admodùm jam te urget celer Achilles,
" Urbem circa Priami pedibus velocibus perſequens:
" Sed age jam ſtemus, & propulſemus manentes.
Hanc autem viciſſim allocutus eſt ingens pugnam-expeditè-ciens Hector:
" Deïphobe, profectò quidem mihi anteà multò chariſſimus eras
" Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:
" Nunc verò adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
" Cùm ſuſtinuiſti meî gratiâ, ut vidiſti oculis,
" Mœnibus egredi, cæteri verò intùs manent.
Hunc autem rursùs allocuta eſt dea cæſia-oculis Minerva;
" Venerande frater, profectò quidem multùm pater & veneranda mater
" Supplicabant, deinceps genua-amplectentes, circùm & ſodales,
" Ut illic manerem; (adeò enim metu tremunt omnes:)
" Sed meus intùs animus conficiebatur dolore gravi.

Ibid. —Διὸς αἰγιόχοιο.] Vide ſuprà ad ά, 202.

Ver. 225. —ἄρ'.] *Ut jusſerat Minerva*, ver. 222.

Ibid. —χαλκοβαρείνοιο.] Χαλκᾶς ἔχουσα γωνίας. *Schol.*

Ver. 227. Δηΐφοβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.] Vide ſuprà ad ξ', 136.

Ver. 229, & 239. Ἠθεῖ'.] Ὅτι τὸ "ἀθεῖ." ——— ὄξυν Ἰωνικὴ προσφώνησις Ζεπλικὴ νεωτέρα πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Euſtath.*

Ver. 231. —στέωμεν.] Pronuntiabatur στᾶμεν. Cod. *Harleian.* στόμεν. Quod & ipſum ferri poſſit. Vide ſuprà ad λ', 348.

Ver. 235. —τιμήσεσθαι.] Cod. *Harleian.* τιμήσασθαι. Quo modo & in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 236. Ὅς ἔτλης.] Cod. *Harleian.* Ὃς ἔτλης.

Ver. 243,

Νῶῖ δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δῦρων
Ἔσω φειδωλὴ, ἵνα εἴδομεν, εἴκεν Ἀχιλλεὺς
Νῶῖ καλαχλείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηῖ
Νῆας ἔπὶ γλαφυρὰς, ἦ κεν ζῶ δεῦρὶ δαμείη.
Ὣς φαμένη, ἡ κερδοσύνη ἡγήσαῖ' Ἀθηνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱὲ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ·
Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο δίον, ὐδέ ποῖ' ἔτλην
Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε,
Στῆμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεὼς ὑπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσονῖ καὶ ὀπίσκοποι ἁρμονιάων·
Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶψα δέ μοι Ζεὺς
Δώῃ καμμονίην, σὺ δ' ὕστατα καὶ μετόπισθε
Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε σύλησω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὡς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρὰ ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

" Nunc verò adverſi præſentibus-animis pugnemus, neque jam haſtarum
" Sit parſimonia, ut videamus an Achilles,
" Nobis interfectis, ſpolia ſanguinolenta referat
" Naves ad cavas, an tuâ haſtâ dometur.
Sic locuta, continuò aſtu præivit Minerva.
Illi verò cum jam propè erant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus eſt ingens pugnam-expeditè-ciens Hector;
" Non te ampliùs, Pelei fili, fugiam, ut anteá:
" Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam ſuſtinui
" Expectare *te* ingruentem; nunc verò me animus impulit
" Stare contra te: interimam certè, vel interimar.
" Sed agedum deos teſtes-faciamus; hi enim optimi
" Teſtes erunt & cuſtodes pactorum:
" Non enim ego te immanitèr deturpabo, ſi mihi Jupiter
" Dederit victoriam, tuámque animam abſtulero;
" At poſtquàm tibi detraxero pulchra arma, Achille,
" Cadaver Achivis reddam: ſic & tu facito.
Illum verò torvè intuitus allocutus eſt pedibus-velox Achilles;

Ver. 243, 284. —μεμαῶτε—μεμαῶτι.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 249. —κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 250. —Πηλέος.] *Al.* Πηλέως. Quod & ferri poſſit; pronuntiando ſcilicèt Πηλῆος. Vide ſuprà ad τ', 216.

Ver. 251. —δίον.] Ἐδιωκόμην, ἐφυγον. *Schol.*

Ver. 253. —ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.] *Al.* ἤ κεν ἑλοίμην.

Aut ſpoliis ego jam raptis laudabor opimis,
Aut leto inſigni—— *Æn.* X, 449.

Ver. 254. —θεὼς ὑπιδώμεθα.] Ὁμόσωμεν, ἐπόπτας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιησάμενοι. *Schol.*

Ver. 255. Μάρτυροι.] Vide ſuprà ad ά, 338.

Ver. 257. —καμμονίην.] Τὴν ἐν καλαμοσῆς νίκην, ὃ ἐστιν ἐν μονομαχίᾳ. *Schol.*

Ver. 259. —ῥέζειν.] *Al.* ῥέξειν.

Ver. 260. —πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Similitérque infrà *ver.* 344; Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 261.

Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, ζωηµοσυνάς ἀγόρευε.
Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά,
Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
Ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καί σε φιλήμεναι, οὐδέ τι νωΐν
Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματι δεῦσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
Ἕλξει ἐμῷ δαμάσσας· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ὀπίσεις
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκλανες ἔγχεϊ θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἔζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπλατο χάλκεον ἔγχος·
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,

" Hector, nè mihi, acerbiſſime, pacta memora.
" Ut non ſunt leonibus & hominibus fœdera fida,
" Neque lupi & agni concordem animum habent,
" Sed hoſtili-animo ſunt perpetuò ſibi-invicem:
" Sic non fas eſt me & te amicitiam contrahere, neque prorsùs nobis
" Fœdera erunt, antequàm utique alter ſtratus
" Sanguine ſatiârit Martem inviĉtum bellatorem.
" Omnigenæ virtutis recordare: nunc te admodùm oportet
" Haſtâque acerrimum eſſe & audacem bellatorem.
" Non tibi eſt ampliùs effugium; ſtatim enim te Pallas Minerva
" Haſtâ meâ domat: nunc verò ſimul omnes lues
" Dolores meorum ſociorum, quos interfeciſti haſtâ furens.
Dixit quidem, & vibratam emiſit prælongam haſtam;
Et hanc quidem ex adverſo conſpicatus evitavit illuſtris Hector:
Subſedit enim prævidens, ſupervolavit autem ærea haſta,
Terræque inſixa eſt: evulſit verò *eam* Pallas Minerva,

Ver. 261. —ἄλαστε.] Ἀλάθητε, δεινὰ γὰρ ἀνεπλήσατε εἰργασμένε. *Schol.*

Ver. 263. Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες·] Sic apud *Ariſtophanem*:

Οὐ γάρ πω τῶν' ὄζει φίλον μαχάζεσθαι θεοῖσιν
Φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμέναιος. *Pax, ver.* 1075.

Similiter & apud *Horatium*;

Lupis & agnis quanta ſortitò obtigit,
Tecum mihi diſcordia eſt. *Epod.* IV, 1.

Ibid. —ἄρνες.] *Al.* ἀνδρες.

Ver. 265. —φιλήμεναι.] Vide ſuprà ad ύ, 304.

Ibid. —ἔτε τι.] *Al.* ἠδέ τι.

Ver. 268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο.] Verte omnes tete in facies; & contrahe quicquid

Sive animis, ſive arte vales——.
Æn. XII, 891.

Ver. 270. Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις.] Ita ex duobus MSS edidit *Barneſius*. *Al.* Οὔ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις.

Ver. 271. —δαμάσσας.] *Al.* δαμάσσῃ.

Ibid. —νῦν δ' ἀθρόα.] *Al.* νυῦ δ' ἀθρόα.

Ibid. —ὀπίσεις.] Vide ſuprà ad σ', 373; & ad ί, 508.

Ver. 274. ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] Vide ſuprà ad ν', 404.

Ver. 275. Ἔζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπλατο.]

Ille aſtu ſubit, ac tremebunda ſupervolat haſta. *Æn.* X, 522.

Ver. 276. —ἐπάγη.] Vide ſuprà ad δ', 185.

Ibid. & *ver.* 286. —ἥρπασε—— κομίσσατο.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ἀψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδω, λάθε δ' Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δ' οὐ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἥμβροτες, ὦδ' ἄρα πού τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ Διὸς ἠείδεις τ' ἐμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε·
Ἀλλά τις ἀφραδίης τε καὶ ὀπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μενεαίνω τε λάθωμαι.
Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι κατὰ στῆθος φίν ἕλασσον,
Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλθαι
Χάλκεον, ὡς δή μιν σῷ ἐν χροὶ πᾶν κομίσαιο·
Καί κεν ἐλαφρότερον πόλεμον Τρώεσσι γένοιτο,
Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον ζάκα, τὸ δ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη ζάκος δόρυ· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Στῆ δ' καὶηφήσας, ὦδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·

Achillique reddidit, latuitque Hectorem, paſtorem populorum.
Hector verò allocutus eſt eximium Pelidem;
" Aberrâſti, nec dum utique, diis ſimilis Achille,
" Ex Jove nôras meum fatum; dixiſti certè:
" Sed quidam loquax & ſubdolus es verbis;
" Ut tui præ metu animorum virtutiſque obliviſcerer.
" Haud tamen mihi fugienti dorſo haſtam infiges,
" Sed rectâ-ruenti animis-præſentibus per pectora adige,
" Si tibi dedit deus: nunc viciſſim meam haſtam evita
" Æream; utinam jam tuo in corpore totam recipias:
" Tum certè levius bellum Trojanis eſſet,
" Te interfecto: tu enim ipſis pernicies maxima.
Dixit, & vibratam emiſit prælongam haſtam,
Et percuſſit Pelidæ medium ſcutum, neque aberravit:
Longè verò excuſſa eſt ſcuto haſta: Iratus autem eſt Hector;
Quòd ſibi telum velox irritum evolâſſet è manu:
Stetit autem vultu-dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam haſtam:

Ibid. —ἀνὰ δ' ἤρπαξε Παλλὰς Ἀθηναίη, Ἀψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδω.] Procurrit, fratrique enſem Dea Daunia reddit. Æn. XII, 785.

Ver. 280. Ἠείδης.] *Al.* Ἠείδης.

Ver. 281. —ἀφραδίης.] Ἀπηφισμένῳ καὶ ἀνανδρίᾳ εἰπεῖν, ἢ ἀφροσύνῃ ἐσκωμμένῳ, δεινός. *Schol.*

Ibid. —ὀπίκλοπος.] Παραλογιστικὸς, ἀπατεὼν, διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς. *Schol.*

Ibid. —μύθων.] *Al.* μύθῳ, & μύθοις.

Ver. 282. —ὑποδδείσας τε.] *Barneſius* legendum conjicit, μενεός τ' ἀλκῆς τε. Sed nihil opus.

Ibid. —λάθωμαι.] *Al.* λαθοίμην.

Ver. 283. Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις.] Τότε ὁ τὸ ἔπος οἱ Λάκωνες ζηλατύπως· πᾶς οἷς ἂν ἢν θέμις ὁσίας τυχεῖν ἀνδρὸς νεκροῦ, βεβλημένου τὰ ὀπίσω. *Eustath.*

Ver. 285. —ἄλθωμι.] *Al.* ἄλθω.

Ver. 288. —καταφθιμένοιο.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad β', 43; & ad 309, & 314.

Ver. 292. Ὅτι ῥά.] *Quòd ſcilicèt*——.

Ver. 293. Στῆ δ' καὶηφήσας.]

Cunctaturque metu ——
Nec quo ſe eripiat, nec quâ vi tendat in hoſtem;
Nec currus uſquam videt, aurigamque ſororem. Æn. XII, 916.

Ver. 297.

Δηΐφοβον δ' ἐκάλεε λαυκάσπιδα, μακρὸν ἀΰσας,
Ἥτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' ὅτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔννω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Ὤ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχεϊ, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
Νῦν ὴ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδέ τ' ἄνευθεν·
Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἷϊ ἑκηβόλῳ, οἵ περ πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει·
Μὴ μὰν ἀπρηκτεί γε κῦ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ἐπὶ λαπάρῃ τέτατο μέγα τε, στιβαρόν τε·
Ὥρμησεν δ' ἀλεὶς, ὡς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,

Deïphobum verò vocabat albo-clypeo-insignem, alto clamore,
Poscebat eum hastam longam; is verò neutiquam illum prope erat.
Hector autem sensit filio in animo, dixitque;
" Eheu, profectò omninò jam me Dii ad mortem vocârunt:
" Deïphobum enim ego putabam heroëm adesse;
" Sed ille quidem in muro, me verò decepit Minerva.
" Nunc autem propè mihi mors exitialis, nec jam longè;
" Neque effugium: Certè enim olim hoc gratum erat
" Jovique, & Jovis filio longè-jaculanti; qui tamen me anteà
" Propenso-animo è-periculis eripuerunt: nunc verò me fatum assequitur:
" Haud tamen ignavitèr saltem & inglorie perierim,
" Sed magnifico aliquo facinore edito & posteris audiendo.
Sic fatus, strinxit ensem acutum,
Qui ei ad latus pendebat magnúsque, validúsque;
Impetum autem dedit conversus; velut aquila altivolans,

Ver. 297. —ἦ μάλα δή.] Vide suprà ad ξ, 433.

Ver. 301. —πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν Ζηνί.] Τοῦτο, δηλονότι ἐμὲ ἀλεξῆσαι, τὸ πρόρριθε θεοῖς φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔστι φίλτερον. *Schol.* MSS apud *Barnesium.*

Ibid. —τό γε.] *Al.* τότε.

Ver. 302. —Ἑκηβόλῳ.] Vide suprà ad ἀ, 43, & 75.

Ibid. —οἵ με πάρος γε.] Cod. *Harleian.* οἱ με πάρος περ.

Ver. 303. —εἰρύατ'.] *Scholiastes* legit εἰρύαλο, exponitque εἰρύοντο, ἔσωζον. Quo modo meliùs constabit Temporum ratio. Vide suprà ad ἀ, 37 & 51.

Ver. 304. Μὴ μὰν ἀπρηκτεί γε.]
——nunquam —— moriemur inulti.
Æn. II, 670.

Ver. 305. —μέγα ῥέξας.] Quâ ratione, μέγα, hic ultimam producat; item πῦ & τέτατο, *ver.* 307; & διὰ, *ver.* 309; & κάρηϋθι, *ver.* 314; vide suprà ad ἀ, 51.

Ver. 306. —εἰρύσσατο.] *Barnesius* in uno MS scriptum repperit εἰρύσατο. Minùs rectè; Antepenultimam enim corripit. Vide suprà ad π', 781.

Ver. 307. Τό οἱ.] Pronuntiabatur, ut opinor, Τοῦῳοι. *Al.* Τό ῥ' οἱ. Vide suprà ad π', 228.

Ibid. —τέτατο.] *Barnesius* inter Varias Lectiones rettulit τέταλο; Quo modo non constaret Temporum ratio. Vide suprà ad φ', 352; & ad ἀ, 37.

Ver. 308. Οἷμησεν ὴ ἀλεὶς, ὡς τ' αἰετὸς.]
Qualis ubi, aut leporem, aut candenti corpore cycnum
Sustulit alta petens pedibus Jovis armiger uncis:
Quæsitum aut matri multis balatibus agnum

Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἀρπάξων, ἢ ἄρν' ἀμαλιὴν, ἢ τλῶτα λαγωόν·
Ὡς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
Ὥρμήθη δ' Ἀχιλλεὺς, μῶνε δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγερώχου· πρόσθεν δὲ σάκος εὐήρεος κάλυψε
Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περιστέφαντο ἔθειραι
Χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἴθυ λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπε εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,

Quæ deſcendit in campum per nubes obſcuras,
Raptura vel agnam teneram, vel pavidum leporem:
Sic Hector impetum dabat vibrans enſem acutum.
Irruit & Achilles, irâque ſibi implevit animum
Atroci; ſcutum verò pectori prætendit
Pulchrum, artificiosè-factum: galeâ autem nutabat fulgidâ,
Quatuor-conos-habenti; pulchræque motabantur concuſſæ comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum denſas.
Qualis verò ſtella procedit inter ſtellas nocte intempeſtâ
Heſperus, quæ pulcherrima in cœlo poſita eſt ſtella:
Sic à cuſpide *fulgor* emicabat peracutâ, quam Achilles
Vibrabat dexterâ, ſtruens malum Hectori nobili,

Martius à ſtabulis rapuit lupus. Undique clamor
Tollitur——— *Æn.* IX, 563.
Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par penè ſplendor amborum eſt.*" *Lib.* V, *cap.* 12.

Ibid. Οἴμησεν ὃ ἀλεὶς.] *Servius*, ad locum *Virgilii* jam citatum, legit, Ὄρμησεν δ' ἐ ἀλείς.

Ibid. —ἀλεὶς.] Ἀθρόον ἑαυτὸν συσσείψας· οἱ γὰρ ἑαυτοὺς εἰς δρόμον δόντες, συσσείονται· ὡς ἀεὶ λοί. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ver. 310. —ἄρν' ἀμαλιὴν.] *Al.* ἄρνα μαλιὴν· notante *Euſtathio*

Ver. 312. —ἐμπλήσατο θυμὸν.] *Animum ſibi ipſe implevit.* Vide ſuprà ad *ver.* 33.

Ver. 313. Ἀγερώχου· πρόσθεν ὃ.] Vide ſuprà ad ὁ, 24, & 66; & ad φ', 318. "Mirum autem (inquit *Barneſius*) Artificium *Metri*, rem & paſſionem notantis; cùm enim *Achillis* iram penè efferatam exprimeret,——— ſubitò Dactyli rapiditatem ſiſtens, Heroïs curam & prudentiam clypeo ſe tutando depingit, Ἀγερώχου· πρόσθεν ὃ σάκος." Vide ſuprà ad γ', 363.

Ver. 314, 315, 321, 323. Καλὸν——καλὸν——Καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 315. —περιστέφαντο.] Cod. *Harleian.* περὶ στέφανο. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 316. Ἥφαιστος ἴθ.] Vide ſuprà ad π', 762.

Ver. 317. Οἷος δ' ἀστὴρ.]
Qualis ubi Oceani perfuſus Lucifer undâ,
Quem Venus ante alios aſtrorum diligit ignes,
Extulit os ſacrum cœlo———
Æn. VIII, 589.
Vide ſuprà ad *ver.* 26.

Ver. 319. —ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς Πάλλεν.]
Cunctanti telum Æneas fatale coruſcat,
Sortitus fortunam oculis———
Æn. XII, 919.

Ver. 321. Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅππη εἴξειε μάλιστα.]
———partes rimatur apertas,
Quà vulnus letale ferat———
Æn. XI, 748.

Ibid. —ὅππη εἴξειε μάλιστα.] Ὅπου χαλάσειεν ἡ αἰχμή. *Schol.* MSS apud *Barneſium.*

Ver. 324.

Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
Τᾷ ὃ ἣ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε καλακλάς·
Φαίνετο δ' ἣ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὠκὺς ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ὀπί οἱ μεμαὼς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρα τί μιν προΐείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσι· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕκτορ, ἀτάρ ποτέ φῄθα, Πατροκλῆ ἐξεναρίζων,
Σῶς ἔσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀπρηκτὴρ μέγ' ἀμείνων
Νηυσὶν ὀπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
Ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ

Rimans-oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillimé.
Hujus autem cæteras quidem partes tegebant corpus ærea arma,
Pulchra, quibus Patrocli vim exuerat occisi;
Apparebat autem *ea pars*, quâ claviculæ ab humeris cervicem dirimunt,
Gutturis, ubi animæ citissima pernicies:
Hâc in eum ardenti-animo-latus feriit hastâ nobilis Achilles;
E regione autem teneram per cervicem abiit cuspis:
Nec tamen arteriam fraxinus abscidit ære gravis,
Ut aliquid ipsum alloqueretur respondens verbis.
Cecidit autem in pulveribus; & super *eum* gloriatus est nobilis Achilles;
" Hector, at aliquandò putabas, Patroclum interfectum spolians,
" Salvum *te* fore, me autem nihil veritus es ultorem absentem:
" Stulte, hujus enim scorsùm ultor longè-fortior
" Navibus in cavis ego pòst relictus eram,
" Qui tibi genua solvi: Te quidem canes & alites

Ver. 324. Ἢ, κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι.] Καθ' ὃ μέρος αἱ καλούμεναι κληῖδες συνάπτουσι, διείργουσαι τὸ αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων. *Schol.*

Ver. 325. Λαυκανίης, ἵνα τε.] Ὁ γραμματικὸς Περιοχεύς συνεσκεύακέναι [ἔφη] τοῦτον Ὅμηρον ὅτι τὸ μὲν τραχεῖς ὁ στόμαχος ἀγγεῖον ὄζει, τὸ δὲ πνεύμονος ῥεγχος, οὐ ἀσφάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Διὸ καὶ τὰς μεγαλοφώνους, ἐξισφαράγους ἐπονομάζειν εἰώθασιν. Εἰπὼν δὲ ὅτι τὸν Ἕκτορος ὁ Ἀχιλλεὺς ἦλασε "λάβε "κανείῳ ἵνα τε ψυχῆς ὠκὺς ὄλεθρος, Οὐδ' "ἄρ' ἀσφάραγον," ὕλα φωνῆς εἶδον ὀχετὸν ἢ πνεύμονος, ἃ δὴ λάβρακα νεῖν ἐσέθηκε. *Plutarch. Symposiac. Lib.* VII, *Probl.* 1.

Ibid. —Λαυκανίης.] *Al.* Λάβρακανίης. Quo modo & legisse videtur *Plutarchus* loco jam citato. *Al.* Λαυκανίη & Λαυκανείῳ.

Ver. 326. Τῇ ῥ'.] *Eâ, inquam*——.

Ibid. —μεμαὼς.] Cod. *Harleian.* μεμαὰς'.

Ver. 327. Ἀντικρὺ δ'.] Quâ ratione, Ἀντικρὺ, hîc ultimam producat; item ἀμειβόμενος, *ver.* 329; & Περίαμος, *ver.* 352; & μιν, *ver.* 361; vide suprà ad ά, 51.

Ibid. —ἦλυθε.] Vide suprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 328. —ἄρ'.] *Ut ex tali vulnere fieri verisimillimum erat*——.

Ibid. —ἀπ' ἀσφάραγον.] *Al.* ἀπὸ σφάραγον.

Ibid. —μελίη τάμε χαλκοβάρεια.] *Al.* μελίη τάμε χαλκοβαρείη.

Ver. 330. —ἐν κονίῃσ'.] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 331. —ἔφηθα.] Cod. *Harleian.* ἔφης. Quo modo & in uno M3 scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 333, & 368. —ἄνευθεν.] Vide suprà ad ά, 349.

Ver. 335. —σὲ μὲν κύνες· ἠδ' οἰωνοὶ Ἕλκήσασ'.] Vide suprà ad π', 836.

Ἑλκήσασ' αἴκως, ἢ ἢ κλέος ἔσσιν Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, σὲ γόνων, ζωῶν τε τοκήων,
Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις, χρυσόν τε δέδεξο,
Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Σῶμα δὲ οἶκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μή με, κύον, γάνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.
Αἴ γάρ πως αὐτόν με μενοινή τε καὶ θυμὸς ἀνείη
Ὠμὰ μεταμάσσασθαι κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
Ὡς οὐκ ἔστ', ὅς τίς γε κύας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
Οὐδ' εἰ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριλ' ἄποινα
Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑποσχόντ' ἢ καὶ ἄλλα·
Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι

" Lacerabunt turpitèr, illi verò exequias-facient Achivi.
Illum verò languens allocutus eſt pugnam-expeditè-ciens Hector;
" Supplex-oro, per animam, & genua, tuóſque parentes,
" Nè me ſinas apud naves canes dilaniatum-vorarè Achivorum:
" Sed tu quidem æſque abundè, aurúmque accipe,
" Dona, quæ tibi dabunt pater & veneranda mater:
" Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me
" Trojani & Trojanorum uxores participem-faciant mortuum.
Hunc autem torvè intuitus allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Nè me, canis, *per* genua ſupplex-precare, neque *per* parentes.
" Utinam enim ullo-pacto ipſum me furor & animus ſtimularet,
" Crudas diſſecantem *tuas* carnes comedere, cum talia in me feciſti:
" Adeò non eſt, qui tuo utique canes capite arceat:
" Nè quidem ſi deciéſque & vicies tanta dona
" Appenderint huc adducentes, promiſerint etiam & alia:
" Nec ſi te ipſum auro compenſare velit

Ver. 336. Ἑλκήσασ'.] *Al.* Ἑλκύσασ'.
Ibid. —αἴκως.] Hinc fortè vox Latina, *Saucius*. *Al.* ἀεικῶς. Malè.
Ver. 338. Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς.]
Ille, humilis ſupplexque, oculos dextramque precantem
Protendens——— ———
———miſeri te ſiqua parentis
Tangere cura poteſt, oro (fuit & tibi talis
Anchiſes genitor) Dauni miſerere ſenectæ;
Et me, ſeu corpus ſpoliatum lumine mavis,
Redde meis——— *Æn.* XII, 930.
Unum hoc, per, ſiqua eſt victis venia parentibus, oro;
Corpus humo patiare tegi.———
Æn. X, 903.
Ver. 344—355. Τὸν δ'——Τὸν ἦ.] Vide ſuprà ad α, 57; & ad Θ', 160. Malè *Barneſius*, Τόνδ'——Τόνδε.
Ver. 345. —κύον.] *Al.* κύαν.
Ver. 346. —ἀνείη.] *Al.* ἀνήη.
Ver. 347. —ἀποταμνόμενον.] *Al.* ἀποτεμνόμενον· minùs rectè. Vide ſuprà ad ν, 707.
Ver. 349. —εἰκοσινήριλ'.] Εἰκοσι πλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισούμενα τῇ τοῦ σώματος σωτηρίᾳ· τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαί ἐστιν. *Schol.*
Ver. 350. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες.] Vide ſuprà ad ν, 745.
Ibid. —ὑποσχόντ'.] *Al.* ὑποσχοῦ.
Ver. 351. Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι]

Δαρδανίδης Πρίαμος· ὧδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτὴ,
Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κὰτ πάντα δάσονται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Μή σ' εὖ γινώσκων προλιόσσομαι, ὧδ' ἄρ' ἔμελλον
Πείσειν· ἦ γάρ τοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μενεαίνομαι ὦμα
Ἦματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδρότητα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ

" Dardanides Priamus: ne ſic quidem te utique veneranda mater
" Impoſitum lectis deflebit, quem peperit ipſa;
" Sed canèſque & alites totum diſcerpent.
Illum verò jam-moriens allocutus eſt pugnam expeditè-ciens Hector;
" Profectò te probè noſcens præſenſi, neque ſanè eram
" Perſuaſurus; certè enim tibi utique ferreus intùs animus:
" Conſidera nunc, nè tibi aliqua deorum iræ cauſa ſim
" Die illo, quandò te Paris & Phœbus Apollo,
" Strenuum licèt, interiment in Scæis portis.
Sic quidem ipſum locutum finis mortis cooperuit:
Anima verò ex artubus volans ad orcum deſcendit,
Suam ſortem lugens, relictâ vigore & juventâ.
Hunc etiam mortuum allocutus eſt nobilis Achilles;
" Tu Morere: fatum verò ego tunc accipiam, quandocunque

σαῖς.] Οὐδ' εἰ χρυσῷ σταθμίσαιτο θελήσῃ τὸ σῶμα ὁ Πρίαμος. Ἐρύσαιτο γὰρ νικῶν, τὸ ζυγοστάσιον. *Schol.*

Ibid. —ἐς σανίδας.] Ἀπὸ τῆς ἐλικώνιαν τῆς ζυγῆς. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 25.

Ver. 352. —ὧδ' ὡς σέ γε πότνια μήτηρ.]
——— non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra ſepulcro;
Alitibus linquere feris— *Æn.* X, 557.

Ver. 356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προλιόσσομαι.] Καλῶς γινώσκων ἐγὼ προφάσεις ταῦτά σοι λέγω· ματαίως γάρ σε πείθω. *Schol.*

Ibid. —γινώσκων.] *Al.* γινάσκων. Quod perinde eſt. Vide ſuprà ad φ', 529.

Ibid. —προλιόσσομαι.] *Al.* προΐεμαι.

Ver. 357. —ἔνδοθι.] *Al.* ἐν φρεσί.

Ver. 358. —μή τι θεῶν μενεαίνω ἦμαι.] Μή πως τῶν ἐκ θεῶν βλάβης αἴτιός σοι καίτοι. *Schol.*

Ver. 359. —ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων.]
Phœbe———————
Dardana qui Paridis direxti tela manuſque
Corpus in Æacidæ—— *Æn.* VI, 56.

Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων.] Vide ſuprà ad π', 856.

Ibid. —βεβήκει.] Vide ſuprà ad π', 751; & ad α, 37.

Ver. 363. Ὃν πότμον γοόωσα.] Vide ſuprà ad π', 857.

Ibid. —ἀδρότητα.] Cod. *Harleian.* ἀιδρότητα. Atque ita in duobus MSS repperit *Barneſius.* Vide ſuprà ad π', 857.

Ver. 364. —τεθνειῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46. *Al.* τεθνηῶτα.

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ.]
Nunc morere; aſt de me Divûm pater atque hominum rex
Viderit.——— *Æn.* X, 743.

Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄνδυθεν ἔθηκ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἳ δὲ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἕκτορος· ἠδ' ἄρα οἵ τις ἀνὴρ ἀνέληπτί γε παρέσῃ.
Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, νὺ στήσασκε δὲ φαίδιμος ἥρως.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
Dixit, & è mortuo evulsit æream haſtam;
Et hanc quidem ſeorsùm poſuit, ab humeris autem arma detrahebat
Sanguinolenta: cæteri autem accurrentes circumfuſi ſunt filii Achivorum,
Qui & admirabundi-contemplati ſunt habitum corporis & ſpeciem ſtupendam
Hectoris: neque ei quis ſine-vulnere-inflicto aſtitit.
Sic verò aliquis dicebat intuitus in proximum alium;
" Papæ certè longè jam mollior tractatu
" Hector, quàm quandò naves incendit igne ardenti.
Sic quidem aliquis dicebat, & vulnerabat aſtans.
Hunc autem ubi ſpoliârat pedibus valens nobilis Achilles,
Stans inter Achivos verba alata dixit;

Quem locum inter eos citat *Macrobius*, in quibus Poëtarum " *par penè ſplendor ambo-* " *rum eſt.*" *Lib.* V, *cap.* 12. *Scaliger* autem hoc in loco *Virgilium Homero* ſuperiorem exiſtimat. " Cum Orodes (inquit) nondum " eſſet mortuus, rectè, & quidem cum ad- " verbio, *Nunc morere.* Quare cum expi- " râſſet Hector, non decuit Achillem ver- " bum τέθνηθι." *Poëtic. Lib.* V, *cap.* 3. Sed vim aliquam præteriti habere videtur vox iſta, Τέθνηθι.

——ὅς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενον, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· ἦ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν——— *Il.* ό, 494.
——τὸ μὲν ὅπλεσθαι πολεμίζων θυμὸς
Τεθνάμεν——— ρ', 404.
Ἤδη γὰρ Πριάμοιο πόλιν γ' οἴομαι ἢ κε καὶ ἄμπαν
Τεθνάμεν——— τ', 334.

Ibid. —ἐπιπότατ κεν δὴ.] *Quando cunque erit futurum ut*——. Vide ſuprà ad ξ', 433, & 504.

Ver. 366. —ἀθάνατοι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 367. Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.]
——Hoc dicens eduxit corpore telum. *Æn.* X, 744.

Ver. 371. —ὁδ' ἄρα οἵ τις ἀνελπτί.]
Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros
Accepit patrios——— *Æn.* II, 278.

Ver. 372. —τις ἐπέσκεν.] Quâ ratione, vox τις hîc, item infrà *ver.* 375, producatur; Ἀχαιοῖσιν, *ver.* 377; & νέκυς, *ver.* 386; & Ἡρακλῆα, *ver.* 393; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 373. —ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος.]
——quantum mutatus ab illo
Hectore, qui redit exuvias indutus Achillis,
Vel Danaûm Phrygios jaculatus puppibus ignes! *Æn.* II, 274.

Ver. 374. —ἐνέπρησεν.] *Al.* ἐνέπρησε.

Ibid. —κηλέῳ.] Pronuntiabatur κηλῷ.

Ver. 377. —ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν.] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσαντο ἔδωκαν,
Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' ὃ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
Εἶδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
Ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὄντιν' ἔχουσιν·
Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τῇδε πεσόντι,
Ἠὲ μένειν μεμάασι, καὶ Ἕκτορος οὐκ ἔτ' ἐόντος.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλῳ διελέξατο θυμός;
Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος, ἄθαπτος,
Πατροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
Εἰ δ' ὑπὸ Θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
Νῦν δ' ἄγε, μολπείοντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,

" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Postquàm hunc virum dii domuisse dederunt,
" Qui mala multa patravit, quot non universi cæteri:
" Eia agite, circa urbem cum armis experiamur,
" Ut cognoscamus Trojanorum mentem, quamnam habeant;
" An deserturi-sint urbem summam, hoc strato,
" An manere ausint, etiam Hectore non jam existente.
" Sed cur mihi hæc meus secum differit animus?
" Jacet ad naves mortuus indefletus, inhumatus,
" Patroclus; hujus autem non obliviscar, quoad ego
" Vivis interero, & mihi chara genua moveantur:
" Quòd si mortuorum oblivio subit in orco;
" Tamen ego etiam illic dilecti memor ero sodalis.
" Nunc autem age canentes Pæana, juvenes Achivorum,

Ver. 378. Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες.] *Al.* Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

Ver. 379. Ἐπειδὴ τόνδ'.] Σημειωτέον ὅτι καταβάλλει χρῆται ὁ Ποιητής. *Schol.* Vide infrà ad *l.* 2.

Ibid. —Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσαντο ἔδωκαν.] Τὰς ὑπὸ ἀναισχυντίας ἐπαινεῖν αὐτὰς ἐλαφρότερος παρέχει τὸ μὴ πάντα πρὸς πάντων ἁπλῶς, ἀλλ' ὥσπερ φησὶν ἡ δόξης, τὰ μὲν εἰς ἡ τύχην, τὰ δὲ εἰς ἡ θεὸν ἀναφέρειν. Διὸ καλῶς μοι ὁ Ἀχιλλεὺς, " Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσαντο ἔδωκαν." *Plutarch. de Sui Laude.* Vide & suprà ad *l.* 128.

Ver. 380. —ἔρδεσκεν.] *Al.* ἔρρεξεν.

Ver. 381. Εἶδ' ἄγετ'.] Vide suprà ad *l.* 167.

Ibid. Εἶδ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι.] Nunc iter ad regem nobis murosque Latinos:
Arma parate, animis & spe præsumite bellum. *Æn.* XI, 17.

Ver. 382. Ὄφρα κέ τι.] *Al.* Ὄφρα κ' ἔτι.

Ver. 386. Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος.]
Præterea jacet exanimum tibi corpus amici,
——totamque incestat funere classem;
Dum consulta petis, nostroque in limine pendes.
Sedibus hunc refer ante suis, & conde sepulcro. *Æn.* VI, 149.

Ver. 388. Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.] *Al.* Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω.

Ver. 390. —κἀκεῖθι.] Cod. *Harleian.* ἠ κεῖθι.

Ver. 391. Νῦν δ' ἄγε, μολπείοντες Παιήονα.]
——lætumque choro Pæana canentes. *Æn.* VI, 657.

Concla-

Νηυσὶν ὅπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
Ἡιρέμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
Ὦι Τρῶες κὴκ ἄστυ, θεῷ ὡς, δ' ὐχετόωντο.
Ἦ ῥα, νὴ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέας δ' ἐξῆπλεν ἱμάντας,
Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἕλκεθε ἔασεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·

" Naves ad cavas redeamus, & hunc ducamus:
" Retulimus magnam gloriam: interfecimus Hectora nobilem,
" Cui Trojani per urbem, velut deo, vota-faciebant.
Dixit, & in Hectora nobilem indigna moliebatur opera:
Amborum retrò pedum perforavit tendines
Ad talum usque à calce, bubuláque innexuit lora,
De currúque ligavit; caput verò trahi sivit:
Currúque conscenso, & inclytis armis *in eum* elevatis,
Scuticâ percussit *equos*, ut inirent-cursum; ii autem non inviti volabant:

Conclamant Socii, lætum Pæana secuti. *Æn.* X, 738.

Ὅτι δ' μέγα συμπόλικὴ ἡ πάλαι Μασικὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς Θρῄκας καὶ εἰς Θεσσαλούς. Παιᾶνες μὲν, κῶμοι δ' ὀφειλαὶ ἦσαν. ——— Δύο δὲ Παιᾶνας ᾖδον οἱ Παλαιοὶ, τὸ μὲν πρὸ τῆς μάχης, τῷ Ἄρει· τὸ δὲ, μετὰ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι· τὸν δὲ μετὰ τὴν νίκην τῷ Ἀπόλλωνι ᾖδεν Ἀχιλλεύς. *Schol.* MSS apud *Barnesium.*

Ver. 393. Ἡιρέμεθα μέγα κῦδος.]

Maxima res effecta, viri; ———
——— hæc sunt spolia, & de rege superbo
Primitiæ: manibusque meis Mezentius hic est. *Æn.* XI, 14.

Porrò conjicit *Barnesius* Distichon hoc, " Ἡιρέμεθα——δ' ὐχετόωντο," *Achillis* fuisse *Pæana*; vel *Chorum* à toto exercitu repetitum.

Ver. 394. —δ' ὐχετόωντο.] *Vota facere* solebant. Vide suprà ad ν', 84; & ad ρ', 221.

Ver. 395. —ἀεικέα μήδετο ἔργα.] Vide infrà ad ψ', 176.

Ibid. —μήδετο.] *Al.* μήσατο.

Ver. 396. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε.]

Raptatus bigis, ut quondam, aterque cruento
Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes. *Æn.* II, 272.

Ibid. —τένοντε.] *Dionysius Halicarnassensis* περὶ συνθέσεως § 18, legit τενοντίας.

Ver. 397. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης.] Ἀπὸ τῆς, ἀπὸ σφυρᾶς ἕως πτέρνης. *Schol.* Male omnino. Quidni enim & scribere potuisset *Homerus* id dicere voluisset) " Ἐκ σφυρᾶς ἐς πτέρνην."

Ibid. —βοέας δ' ἐξῆπλεν.] Cod. *Harleian.* βοέης ἐξῆπλεν.

Ver. 398. Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε.] Ὁ γὰρ Καλλίμαχός φησιν ὅτι πάτροκλόν ἐστι Θετταλὸς τὸν τῶν φιλτάτων φονέα σύρειν περὶ τὸν τοῦ φιλτάτου τάφον. *Schol.*

Ibid. —ἔασεν.] Similitérque infrà ver. 416, ἐάσαλε; Vide suprà ad δ', 42. Malim *Barnesius*; ἔασεν——ἐάσαλε.

Ibid. —κάρη δ' ἕλκεθε ἔασεν.]

——huic cervixque comæque trahuntur
Per terram ——— *Æn.* I, 483.

Ver. 399. Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς &c.] *Virgilius Hectorem* ter circa Trojam raptatum refert:

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. *Æn.* I, 483.

Verùm ejus rei non meminit *Homerus*. Tr quidem circa urbem vivum *Hectorem* fugã narratur *Achilles* suprà *ver.* 165 hujus libri hoc in loco interfectum & à curru ligatum naves trahere dicitur; (Vide *ver.* 465; témque infrà ω', 18 ter circa *Patrocli* sepulchrum traxisse dicitur: at circa urbem ter tâsse nusquam memoratur. Uti observat *Barnesius.*

Ver. 400. Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν.] *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato legit, Μάστιξεν δ' ἐλάαν.

Ibid. —ἄκοντε.] Cod. *Harleian.* ἀέκοντε.

Ver. 40

Τῷ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὴ Ζεὺς δυσμενέεσσι
Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
Ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὸν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
Ὠιμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο, κὰ οἰμωγῇ κῆδ' ἄεσαν.
Τῷ δὲ μάλις' ἄρ' ἔλιν ἀναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα
Ἰλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·

Ab illo verò oriebatur inter trahendum pulvis: at circùm comæ
Cyaneæ *terræ* admovebantur, capútque totum in pulveribus
Jacebat, antè venustum: tunc verò Jupiter hostibus
Dederat detorpandum ipsius in patriâ terrâ:
Sic hujus quidem pulvere fœdabatur caput totum: tum verò mater
Evellebat comam, nitidúmque abjecit velum
Procul: ejulatúmque edidit admodùm altum, filium intuita.
Lamentabatur miserabilitèr & pater dilectus, circúmque populi
Ejulatúque tenebantur, & lamentis per urbem:
Huic autem maximè erat simile, ac si tota
Ilios excelsa igni cremaretur à culmine.
Populi quidem senem vix tenebant dolore-indignantem,
Egredi cupientem portis Dardaniis:

Ver. 401. —ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πίλ-ναντο.]

——ὡς ὅτε γαῖα ὑπὸ κρατὸς θεοῦ ὕπερθεν
Πίλναται·—— *Hesiod. Theogon. ver.* 702.

Ver. 402. Κυάνεαι.] Vide suprà ad ά, 498.

Ibid. —πίλναντο.] *Al.* πίμπλαντο. Quam lectionem & præfert *Barnesius*. *Synesius* autem, notante itidem *Barnesio*, citat πεφόρηντο.

Ver. 404. —ἀεικίσσασθαι.] Vide suprà ad ά, 26.

Ver. 405. —κεκόνιτο.] Vide suprà ad φ', 382; & ad δ', 492. *Al.* κεκόνιστο.

Ver. 406. —δὴ λιπαρὸν.] Quâ ratione δή, ὄ, hîc producatur; item μάλα, *ver.* 407; & μόλις, *ver.* 412; vide suprà ad ά, 8.

Ver. 407. —κάκυσεν.] Vide suprà ad σ', 47.

Ver. 410. Τῷ δὲ μάλις' ἄρ' ἔλιν ἀναλίγκιον.]

Non aliter quam si immissis ruat hostibus omnis
Carthago, aut antiqua Tyros; flammæque furentes
Culmina perque hominum volvantur perque Deorum. *Æn.* IV, 669.

Quo de loco *Macrobius*; " A majore (inquit) negaverunt quidam rem augeri " posse. Sed elegantèr hoc circa Didonem " *Virgilius* induxit: dixit enim non minorem luctum fuisse ex unius morte, quam " si tota urbs, quod sine dubio esset majus, " ruisset. Et *Homerus* idem fecit:

" ——————ὡς εἰ ἅπασα
" Ἰλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμήχοιτο κατ' ἄκρης. "

Saturnal. Lib. IV, *cap.* 6.

Ibid. —ὡς ἔτι.] Ita *Barnesius*. *Vulgg.* ὡσεί.

Ver. 411. —σμύχοιτο.] *Al.* σμήχοιτο. Quo modo legit & *Macrobius* loco jam citato.

Ibid. —κατ' ἄκρης.] Vide suprà ad ό, 557.

Ver. 412. μόλις.] *Al.* μόγις.

Ver. 413, 432. —μεμαῶτα ——Δαρδανιάων.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 416,

Πάντας δ' ἐλλιπάρεε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
Ἐξελθόντα πόληος, ἰκέσθαι δηὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀφρ' ἐμοεργὸν,
Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
Γῆράς· κε δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε κακὸν ἔτρεφε, πῆμα γλυκερὸν
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκλαγε τηλεθάοντας·
Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνός, ᾧ μ' ἄχος ὀξὺ καλοίσεται ἄϊδος εἴσω,
Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὡς ἔφατο κλαίων· ὀπὶ δ' ὄσσενάχοντο γυναῖκες·
Τρωῇσιν δ' Ἑκάβη ἀδινὰ ἐξῆρχε γόοιο·
Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,

Omnes autem ſupplex-orabat, provolutus in luto,
Nominatim compellans virum quemque;
" Abſtinete, amici, & me ſolum ſinite, ſoliciti licèt,
" Egreſſum urbe ire ad naves Achivorum:
" Supplicabo viro huic pernicioſo, violentiâ-effræni,
" Si fortè ætatem revereatur, atque miſereatur
" Senectutis: etenim & huic pater talis eſt
" Peleus, qui ipſum genuit & nutrivit, perniciem futurum
" Trojanis; maximè autem mihi præ omnibus dolores fecit:
" Tot enim mihi filios interemit ætate florentes:
" De quibus omnibus non tantùm lugeo, triſtis licèt,
" Quantum uno, de quo me dolor vehemens *conceptus* deferet ad orcum,
" Hectore: Utinam obiiſſet inter manus meas:
" Sic enim ſatiati fuiſſemus flentéſque, lugentéſque,
" Matérque, quæ eum peperit infelix, atque ego ipſe.
Sic dixit flens: adgemebant autem cives.
Inter Troadas verò Hecuba denſum-ſuſpiriis exorſa eſt luctum;
" Fili, ego miſera curnam vivam, gravia paſſa,

Ver. 416. —κηδόμενοί περ.] Cod. *Harleian.* κηδόμενόν περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἀνέρα.] *Al.* Λίσσωμ' ἀνέρα.

Ver. 420. —κε δέ νυ τῷδε πατὴρ.] Vide infrà ad ω, 486.

Ibid. —δέ.] Cod. *Harleian.* γέ.

Ibid. —τοιόσδε.] Vide ſuprà ad υ, 357.

Ibid. —τέτυκται.] Similitérque infrà *ver.* 450; Vide ſuprà ad ν, 736; & ad α, 37.

Ver. 423. —τηλεθάοντας.] *Al.* τηλεθόωντας.

Ver. 424. —ἀχνύμενός.] Similitérque infrà *ver.* 453, Πήλευς. Vide ſuprà ad 260.

Ver. 427. —κορεσσάμεθα.] Vide ſuprà τ', 167; & ad *ver.* 33, hujus libri.

Ver. 429—437. Ὡς ἔφατο κλαίων— ἔφατο κλαίουσ'.]

Sic fatur lacrymans——— *Æn.* VI.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ.] *Schol.* citat Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν.

Σεῦ ἀπολεθνειῶτος; ὅ μοι νύκλας τε καὶ ἦμαρ
Εὐχωλὴ κεῖ ἄεσυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε καὶ Τρωῇσι κεῖ πόλιν, οἵ σε, θεὸν ὡς,
Δειδέχαι'· ἦ γάρ κέ ζφι μάλα μέγα κῦδος ἔπηθα,
Ζωὸς ἐών· νδν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ἤγγειλ', ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
Ἀλλ' ἤγ' ἰσὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δ' ἠρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κεῖ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοσήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε κ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,

" Te mortuo? qui mihi noctéſque & dies
" Gloria per urbem eras, omnibúſque emolumentum
" Trojaníſque & Troadibus per urbem, qui te deum tanquam
" Excipiebant: Certè enim ipſis admodùm magna gloria eſſes,
" Vivus exiſtens: nunc verò mors & fatum occupat.
Sic dixit flens: Uxor autem nondum aliquid audierat
De Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus
Nunciârat, quòd ei maritus extra manſiſſet portas:
Sed illa telam texebat, in ſeceſſu domûs altæ,
Duplicem ſplendidam *veſtem*, operáque picta varia ſparſim-intexebat:
Juſſerat autem ancillas comis-pulchras per domum
Igne circumdare poſitum tripodem magnum, ut eſſent
Hectori calida lavacra è pugnâ reverſo:
Demens, neque enim ſciebat, quòd ipſum admodùm procul à lavacris
Manibus Achillis domuerat oculis-cæſia Minerva.
Ejulatum autem exaudiit & lamenta à turri;

Ver. 434. —θεὸν ὡς.] Quâ ratione, θε-, hîc ultimam producat; item *μάλα*, *ver.* 35; & *γάρ*, etiam extra cæſuram, *ver.* 38; & *τρίποδα*, *ver.* 443; vide ſuprà ad 51.

Ver. 435. —κέ σφι.] *Al.* καί σφι. Minùs té.

Ver. 437. —πέπυστο.] Si, πέπυσται, di-ſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. de ſuprà ad φ', 352; & ad ά, 37.

Ver. 439. —ὅττι ῥά.] *Quòd ſcilicèt*——.

Ver. 441. —μαρμαρέην.] *Al.* ποικίλην.

Ibid. —θρόνα.] Ποικίλματα, ἄνθη. *Schol.* θρόα.

Ver. 444. —μάχης ἐκνοσήσαντι.] *Al.* μάχης ἐκνοστήσαντι.

Ver. 446. —γλαυκῶπις.] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 447. Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε.]

Agnovit longè gemitum præſaga mali mens. *Æn.* X, 843.

Interea pavidam volitans pennata per urbem
Nuncia fama ruit, matriſque adlabitur aures
Euryali: ac ſubitus miſeræ calor oſſa reliquit:
Excuſſi manibus radii, revolutaque penſa.
Evolat infelix—— *Æn.* IX, 473.

Quem *Virgilii* locum laudat *Quintilianus*, quòd *affectus non alitèr, quàm ſi rebus interſimus* commoveat. *Lib.* VI, *cap.* 2. " Et " lucius

Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μεληύδα·
Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται·
Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
Πήνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
Αἲ γὰρ ἀπ' ἄλγε' ἔη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ δή μοι θρασσὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
Μοῦνον ἀποπρὸ πόληος, πεδίονδε δίηται·
Καὶ δή μιν καλαπαύσῃ ἀγλωσσείης ἀλεγεινῆς,
Ἣ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ ἔπποι' ἐνὶ πληθύϊ μούνην ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μόρῳ ὄφρα νοήσῃ.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσυτο, μαινάδι ἴση,
Παλλομένῃ κραδίῃ· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὅμιλον,
Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὴν δ' ἐνόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθε πόληος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
Ἕλκον ἀκηδέσως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Ejúſque continuò ſuccuſſi ſunt artus, inque terram ei excidit radius:
Ipſáque ſtatim inter ancillas comis-pulchras locuta eſt;
" Adeſte, duæ me ſequimini, *ut* videam, quænam opera *fiant:*
" Venerandæ ſocrûs vocem audivi, mihique ipſi
" In pectoribus ſaliens vibratur cor ſurſùm ad os, ſubtúſque genua
" Glaciata torpent: propè certè aliquod malum Priami filiis.
" Utinam verò procul ab aure ſit meum verbum; ſed perquàm gravitèr
" Timeo, nè jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles
" Solum intercluſum ab urbe, in campum agitet;
" Et jam eum ceſſare-faciat *ab* audaciâ exitiali,
" Quæ ipſum tenebat: quippè nunquam in turbâ manebat virorum;
" Sed longè procurrebat, ſuâ animi vi nulli cedens.
Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ ſimilis,
Vehementèr palpitans corde; ſimul & ancillæ ibant cum ipsâ.
At poſtquàm ad turrimque & hominum pervenerat turbam,
Stetit circumſpiciens in muro: illúmque advertit
Raptatum ante urbem; celeres autem eum equi
Raptabant immanitèr cavas ad naves Achivorum.

" luctus habitu proditur: ut in Euryali ma-
" tre: *Expulſi manibus radii*, &c." *Macrob. Saturnal. Lib.* IV, *cap.* 1. Cæterùm hoc in loco, pro " *Penſa*," ſcribendum conjicit *Barneſius*, " *Membra.*" Sed minùs rectè.

Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.] Rem ipſam aptiſſimè depingunt & quaſi ob oculos ponunt verſûs hujus Numeri. Vide ſuprà ad γ', 363.

Ver. 450. —ὅτιν' ἔργα.] *Al.* ἄτιν' ἔργα.

Ver. 452. —νέρθε δὲ γοῦνα Πήνυται.] Καλλίμαχος, " ——ἐκόλλασαν γὸ ἀνίαι Γαῖα."
Schol. MSS apud *Barneſium.*

Ver. 454. —εἴη.] *Al.* ἦεν.

Ver. 458, 459. —ἔχεσκ'—— πρόσθε ἔσκε.] Vide ſuprà ad *ver.* 394; & ad 84.

Ver. 458. —πληθύϊ μούνην ἀνδρῶν.] edidit *Barneſius* ex *Euſtathio. Vulgg.* μούνῃ ἀνδρῶν. *Al.* πλήθῃ μούνην ἀνδρῶν. ſuprà ad π', 321, & 526. Confirmat porrò *Barneſii* lectio, *Odyſſ.* π', 105;
Εἰ δ' αὖ μὲ πληθύϊ δαμασσάμενοι——

Ver. 465. Ἕλκον.] *Al.* Εἷλκον.

Τὴν ᾧ καὶ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἧιπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ ᾧ ψυχὴν ἐκάπυσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κροτάφων χέε δέσματα σιγαλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσὴ Ἀφροδίτη,
Ἡμάτι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγετ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσαν,
Αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ὀλέθρῳ.
Ἡ δ' ἐπεὶ ἂν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν·
"Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰὴ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κτὶ δώματι,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,

Illam verò oculos obſcura nox cooperuit:
Collapſa autem eſt retrò, animámque efflavit.
Procul verò a capite fudit redimicula admiranda,
Vittas, reticulúmque, atque textile crinale,
Velúmque, quod ei dedit aurea Venus,
Die illo, quo ipſam pugnam-expeditè-ciens duxit Hector
Ex domo Eëtionis, poſtquàm dederat infinita dona-ſponſalia:
Circum verò ipſam gloréſque & fratriæ frequentes ſtabant,
Quæ ipſam inter ſe tenebant præ-dolore-cupidam interitûs.
Ea verò ut ad ſe rediit, & in præcordia anima collecta eſt,
Crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit;
" Hector, ego infelix! eodem igitur nati ſumus fato
" Ambo, tu quidem in Trojâ Priami in domo,
" Ego autem Thebis, Hypoplaco ſylvoſâ,

Ver. 469. Ἄμπυκα.] Κόσμον τινα περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. *Schol.*

Ibid. —κεκρύφαλον.] Τὸν πρὸς ἡμῶν λεγόμενον κροκωτὸν φαινόλην. *Schol.*

Ibid. —κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ.] *Al.* κεκρύφαλόν τε ἰδέ. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 470. —ὃ ῥά.] *Quòd ſcilicèt* ——.

Ibid. —χρυσῆ.] Edidit *Barneſius* χρυσέη· quod eodem modo pronuntiandum. Vide ſuprà ad ῠ, 272; & ad ν', 523.

Ver. 471. —κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad ῐ, 816.

Ver. 472. —μυρία ἕδνα.] *Al.* μυρί' ἄνακτα.

Ibid. —ἕδνα.] Τὰ ὑπὲρ τῶν γυμφίων διδόμενα τοῖς γαμβρίοις. *Schol.*

Ver. 473. —εἰνατέρες.] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες. *Schol.*

Ibid. —εἰνατέρες ἄλις.] Quâ ratione, εἰνατέρες, hîc ultimam producat; item αἰνόμορον, *ver* 481; & χῦ, 489; & παῖς, *ver.* 498, & 499; vide ſuprà ad ᾰ, 51.

Ibid. —ἔσαν.] *Al.* ἦσαν.

Ver. 474. —ὀλέθρῳ. *Al.* ὀλέεθρῳ.

Ver. 475. —ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.] " Pro θυμὸς hîc —— legitur etiam θυμὸν, perinde ac ſi diceretur ἀγκεφαλίσον " ἔχε τὸ θυμὸν ἐς φρένα." *Henric. Stephan.*

Ver. 476. Ἀμβλήδην γοόωσα.] Verſum hunc citat *Dionyſius Halicarnaſſenſis* iſto modo;

Ἀμβλύδην γοόωσα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν.
Περὶ Συνθέσεως, § 15.

Ibid. Ἀμβλήδην.] Ἀναφέρεται ἀθρόας τὸ πνεῦμα. *Schol.*

Ibid. —γοόωσα.] Vide ſuprà ad β', 97.

Ver. 477. —γεινόμεθ'.] *Al.* γεινάμεθ', & γινόμεθ'.

Ver. 478. —Πριάμου κτὶ δώματι.] *Strabo, Geographic. lib.* XIII, citat Πριάμου ἐν οἴκῳ.

Ver. 479. —Θήβῃσιν.] *Al.* Θήβῃθι, apud *Strabonem ibid.*

Ibid. —ὑληέσσῃ.] Vide ſuprà ad φ', 449; & ad γ', 151.

Ver. 482.

Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος. ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
Νῦν μὲν σὺ μὲν αἴδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ συφερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
Χήριον ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὖτως,
Ὃν τέκομέν, σύ τ', ἐγώ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
Ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτε σοι οὗτος.
Ἦπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
Αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
Ἔσσονθ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν, πανάφηλικα παῖδα τίθησι·
Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυται δὲ παρειαί.
Δύσμορος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλιόν τις τυτθὸν ἐπέσχε,
Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴλιον δ' οὐκ ἐδίηνε.
Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐσσυφέλιξε,

480 "In domo Eëtionis, qui me enutriit, parvula cùm essem,
"Infelix infelicem: utinam non genuisset.
"Nunc verò tu quidem in orci domos, sub latebris terræ,
"Abis, & me gravissimo in luctu relinquis
"Viduam in ædibus: At filius adhuc infans prorsùs,
485 "Quem genuimus, túque egóque calamitosi: neque tu huic
"Eris, Hector, emolumento; quippe occubuisti: neque tibi hic.
"Nam etsi bellum quidem effugerit lachrymosum Achivorum,
"Semper tamen ei labor & mala in posterum
"Erunt: alii enim ei terminis-mutatis-adiment arva.
490 "Dies nempè pupillaris omnibus-æqualibus-destitutum puerum reddit:
"Semper verò dejecto-est-vultu, lachrymisque madidæ sunt genæ.
"Egens autem vadit puer ad patris sodales,
"Alium quidem chlænâ prensans, alium verò tunicâ:
"Horum autem miserantium pocillum aliquis tantillùm admovet,
495 "Labráque quidem rigat, palatum verò non rigat.
"Hunc & *aliquis* utroque-parente-vivo-florens è convivio exturbat,

Ver. 482. Νῦν δὲ σὺ μὲν αἴδαο.] *Barnesius* edidit Νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' αἴδαο. Sed nihil opus. Vide suprà ad α, 51.

Ver. 487. —πόλεμον —— πολύδακρυν.] Vide suprà ad τ', 318.

Ibid. —φύγῃ.] *Al.* φύγοι.

Ver. 489. —απερίουσιν.] Cod. *Harleian.* ἀπ ερήσουσιν.

Ibid. —ἀρούρας.] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 490, 498. Ἦμαρ —— ἡμῖν.] Versus hosce novem à nonnullis repudiatos fuisse testatur *Eustathius.*

Ibid. —πανάφηλικα.] Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον· τελείως, ἐλαττούμενον τῶν ἀπ' αὐτῶν διαλειπῆς. *Schol.*

Ver. 491. —ὑπεμνήμυκε.] Καλαμέμυκε, καλεσύλιακε, κάτω βλέπει. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ὅτι τὸ καλανίσθικε ἐκδέχεται. Οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀνάμνησιν ἔρχεται τῶν παλαιῶν. *Schol.* Cæterùm *Barnesius* edidit ὑπεμνήμυθικε ex ὑπεμνημονεύω· Sed nullâ, ut videtur, satis idoneâ auctoritate. Codex *Harleianus* habet ὑπομνήμυκε.

Ibid. —παρειαί.] Cod. *Harleian.* παρεναί.

Ver. 492—499. —πάϊς ἐς.] *Barnesius* utrobique legendum censet πάϊς πατρός. Sed nihil opus.

Ver. 496. —ἀμφιθαλὴς.] Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων· ὁ ὄζων ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους. *Schol.*

Ver. 497.

Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίασων,
Ἔρρ' ἔτως· ἁ σός γε πατὴρ μεταδαίνυ) ἡμῖν·
Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὺν ἐὰ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
Μυελὸν οἷον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθείης,
Εὐῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλος ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτὼν,
Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
Οἷος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
Νῦν δὲ σὲ μὺν πρόσθε νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,

" Manibus verberans; & probris infectans;
" Abi in malam rem sic; non tuus utique pater convivatur nobiscum:
" Lacrymabundus autem redit puer ad matrem viduam,
" Astyanax, qui antè quidem sui super genibus patris
" Medullam tantùm comedebat, & ovium pinguem adipem:
" At quandò somnus occuparet, desiisset que puerilitèr-lusitare,
" Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,
" Cubili in molli, deliciis repletus corde:
" Nunc verò multa patietur, charo patre privatus,
" Astyanax, quem Troës cognomine vocant:
" Solus enim ipsis, *ô Hector*, defendebas portas & muros altos.
" Nunc verò te quidem ad naves recurvas, procul à parentibus,
" Mobiles vermes edent, postquam canes se satiaverint,

Ver. 497. —πεπληγὼς.] Vide suprà ad β', 314.

Ibid. —ὀνειδείοισιν.] Cod. *Harleian.* ὀνειδίοισιν. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad π', 628.

Ibid. —ἐνίασων. *Al.* ἐνίπτων.

Ver. 498. —μεταδαίνυ).] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 501—503. —ἔδεσκε ——— Εὕδεσκ'.] *Comedere solebat* ——*Dormire solebat.* Vide suprà ad *ver.* 394; & ad β', 221.

Ver. 502. —ἕλοι.] *Al.* ἕλῃ.]

Ver. 504. —αἰ μαλακῇ.] Quâ ratione, αἰ, hìc item infrà *ver.* 510, ultimam producat; & ὄφελον, *ver.* 513; vide suprà ad α, 51.

Ibid. —ἐμπλησάμενος.] Vide suprà ad *ver.* 312.

Ver. 506. Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν· Οἷος γάρ.] Sic suprà ζ', 402;

Τὸν δ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

Τὸν Ἀστυάνακτα ἄρα ἐρθότερον ἄετο κεῖνος τῷ παιδὶ [τὸν Ἕκτορα,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον.——Σκοπῶμεν δὴ διὰ τί πόλιν· ἢ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; φησὶ γὰρ, " Οἷος γάρ " σφιν ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα μακρά." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν σωτῆρα πόλεως, Ἀστυάνακτα τοῦτον ὁ ἐσωζεν ὁ πατὴρ αὐτὸς, ὡς φησιν Ὅμηρος. *Plato in Cratylo.*

Ibid. —Τρῶες.] *Al.* πάντες.

Ver. 507. Οἷος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας.] Apud *Platonem*, loco jam citato; Οἷος γάρ σφιν ἔρυτο πόλιν.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαί.] Τὸ, αἰόλον, ἀπὸ οἵου ὀθεν τὴν Γραμματικὴν τινες ὑπὸ τὴν Ποικίλην παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν.——Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸ Ταχύ· ῥυάδιον ὑπὸ τοῦ Ἄελλης, ἤτις ὑπὸ τοῦ Ἄημι ἢ Εἰλεῖν παρεποίησεν.——" Αἰόλαι δ' εὐλαί," ὑπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι ταχέως λέγουσι. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 3.

Ibid. —κορέσωνται.] Vide suprà ad τ', 167. Cod. *Harleian.* κορέσουσι.

Γυμνόν· αὐτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα κατακαύσω πυρὶ κηλέῳ,
Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐκκείσεαι αὐτοῖς,
Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ὀπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

" Nudum: at tibi veſtes in ædibus jacent,
" Tenuéſque & venuſtæ, factæ manibus mulierum.
" Verùm enimverò hæc omnia comburam igne ardenti,
" Nihil tibi utique uſui *futura*, neque enim jacebis in ipſis;
" Sed coram Trojanis & Troadibus gloria *tibi* ſunto.
Sic dixit flens: adgemuerunt autem mulieres.

Ver. 511. —τετυγμένα.] Vide ſuprà ad *Il.* ζ', 488.

Ver. 512. —κηλέῳ.] Vide ſuprà ad *ver.* 374.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ὑπόθεσις τ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ψ'.

Ἀχιλλεὺς τ νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μελαδίδ. σι Πατρόκλῳ, πυρὰν νήσας, κ ζῶφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκὰς νεανίσκους, ἔ κυνίας, ἔ ἵππους, ἔ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα ἔ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲ Διομήδης, ἐφ' ἁρμῷ ᾧ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι ᾧ ἄλλως· κ ὅτως ὁ ἀγὼν διαλύε ᾳ.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγὼν ἐπιταφιος.

Ἄλλως.

Ψῖ Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλη.

Ψῖ Πάτροκλον θάπτῃ κ ἐξετέλεσσεν ἀγῶνας.

Ὣς οἱ μὲν ᾳνάχοντο κ᾽ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε ἔ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο εἶω ἐπὶ νῆα ἕκας ον·

SIC hi quidem ingemiſcebant per urbem: at Achivi
Poſtquàm ad navésque & Helleſpontum pervenerant,
Alii quidem diſperſi-ibant ſuam ad navem quiſque:

Ver. 2. Ἐπειδὴ νῆας.] Πολλὰς ἀκεφάλας ποιεῖ [Ὅμηρος] σίχας——· ἀκέφαλοι δέ εἰσιν οἱ ὅπῃ τ ἀρχῆς τ χαλότηλα ἔχουσιν.

"Ἐπειδὴ νῆάς τε κ Ἑλλήσποντον ἵκοντο."
Athenæus, Lib. XIV, *cap.* 8.

Porrò & in *hoc eodem vocabulo* verſus ἀκεφάλους plures effecit Poëta; Suprà χ', 379;

Ἐπειδὴ πόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσαντο ἔδωκαν.

Item *Odyſſ.* δ', 133;

Ἐπειδὴ πτερόεν τὸν ἐξεύραλο πατρὶ ἔοικτεν.

Et *Odyſſ.* Ψ', 452;

Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο.

Et *Odyſſ.* φ', 25.

Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο χαλκοκορυστήν.

Vide & ſuprà ad α, 342.

Ibid. ——κ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.] Ἑλλήσποντον καλεῖ τ πέριξ Ἰλίε θάλασσαν. *Schol.*

Ver. 3. ——ἄρ'.] *Ut par erat*——.

Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδναθ' Ἀχιλλεύς,
Ἀλλ' ὄγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἑταῖροι ἑταῖροι,
Μὴ δήπω ἵππων ὀχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι σὺν ἅρμασιν ἆσον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὁ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεθα γόοιο,
Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς·
Οἱ δὴ τεῖς περὶ νεκρὸν ἐΰτρεχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόον ἵμερον ὦρσε.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὴ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὴ Πηλείδης ἀδινὰ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστιλ,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·

Myrmidonas verò non ſinebat diſperſos-abire Achilles,
Sed is inter ſuos ſocios bellicoſos dixit;
" Myrmidones pernices-equites, mei chari ſocii,
" Nè jam à curribus ſolvamus ſolidos-ungulis-equos,
" Sed cum ipſis equis & curribus propiùs accedentes,
" Patroclum defleamus: Hoc enim, honor eſt mortuorum.
" At poſtquàm triſti ſatiati-fuerimus luctu,
" Equis ſolutis cœnabimus hîc omnes.
Sic dixit: Illi autem lamentabantur frequentes; præibat verò Achilles
Hi verò ter circa mortuum pulchrè-jubatos egerunt equos
Lugentes; intérque ipſos Thetis luctûs deſiderium excitavit.
Rigabantur arenæ, rigabantur & arma virorum
Lacrymis: talem enim deſiderabant artificem fugandi *hoſtes*.
Illis autem Pelides denſum-ſuſpiriis exorſus eſt luctum,
Manibus homicidis impoſitis pectori ſodalis;
" Salve mihi, ô Patrocle, etiam in orci ædibus:
" Omnia enim jam tibi perficiam, quæ anteà pollicitus ſum,
" Hectorem huc tractum daturum canibus, crudum ut-diſcerpant:

Ver. 5. —ὄγε.] De hujuſmodi ſyntaxeos elegantiâ, vide ſuprà ad γ', 409.

Ver. 7. Μὴ δήπω.] Cod. *Harleian.* Μὴ δή πω. *Nequaquàm quæſo.* Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 9. —ὁ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.] Vide ſuprà ad π', 674.

Ver. 10. —τεταρπώμεθα.] *Nos ipſi ſatiaverimus.* Vide ſuprà ad χ', 33; & ad ν', 45.

Ver. 13. Οἱ δὴ τεῖς περὶ νεκρὸν.]
Ter circum accenſos cinĕti fulgentibus armis
Decurrêre rogos: ter mœſtum funĕris ignem
Luſtravêre in equis, ululatuſque ore dedere. *Æn.* XI, 188.

Ver. 15. Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὴ τεύχεα φωτῶν Δάκρυσι.]
Spargitur & tellus lachrymis, ſpargunтur & arma. *Æn* XI, 191.

Ver. 19. Χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε.]
——Salve æternum, mihi maxime Palla,
Æternumque vale. —— *Æn.* XI, 97.

Ver. 22.

Δώδεκα ἤ πρόπάροιθε πυρῆς ἀπὸ δειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κλαμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
Πρηνέα παρὰ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσας
Ἐν κονίῃσ'· οἱ δ' ἔνθ' ἀφοπλίζοντο ἕκαστοι
Χάλκεα, μαρμαίροντα· λυόν δ' ὑψηχέας ἵππους.
Καὶδ δ' ἵζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ πῖσι τάφον μεγαθυμέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἶες καὶ μηκάδες αἶγες·
Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὗες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυσσι κελαινήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
Αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα

" Duodecim autem ante pyram cervices abscissurum
" Trojanorum claris filiis, de te interfecto iratus.
Dixit quidem, & in Hectora nobilem indigna machinabatur opera,
Pronum ad feretrum Menœtiadæ extendens
In pulveribus: illi verò arma exuebant quisque
Ærea, coruscantia; solvebántque alti-sonos equos.
Consederunt autem juxta navem pedibus-velocis Æacidæ
Frequentissimi; at is eis epulum funebre lautum præbebat.
Multi quidem boves candidi humi-extendebantur vi ferri,
Inter jugulandum, multæ etiam oves & balantes capræ:
Multi & albis-dentibus sues, florentes pinguedine,
Torrendi extendebantur per flammam Vulcani:
Undique autem circum cadaver multus fluebat sanguis.
At regem quidem pedibus-celerem Peleidem

Ver. 22. Δώδεκα ἤ.] Vide infrà ad *ver.* 175.

Ver. 24. —ἀεικέα μήδετο ἔργα.] Τὸ ὅτι εἶμα τε ἐπιδῆναι χρὴ κόνιν, ἢ σιωπᾶν τὴν ἀπιθανολογίαν, ἢ γλῶσσαν ἀπιζάνειν κωφὴν, ἢ τὸ τρὶς ἑκάστου εἰπεῖν τὸ ὄνομα τοῦ Πατρόκλου· ὡς ἂν πῆς ἐξ ἴσου ἐφ' Ἕκτορι. *Eustath.* Τῷ τε Ἀχιλλεῖ τὸς θρασεῖς λόγους ἀποδίδωσι, (*Il.* ά, 225;) " Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, " κραδίην δ' ἐλάφοιο," τ' αὐτῷ καὶ ἀσιν ὑπεπτήν, (ά, 223;) " Πηλείδης δ' ἐξαῦτις " ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν, &c." Καλινδεῖσθαι γὰρ εἰκὸς ἐν εἴδει μεθ' ὑβρεως καὶ αὐστηρῶς λεγόμενον. Ὁμοίως δὲ ὅτι τὸ παράξενον, " Ἦ ῥα, καὶ Ἔκτορα " δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα, Πρηνέα παρὰ λε- " χέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσας." *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide suprà ad ύ, 467; & α, 2.

Ibid. —μήδετο.] *Al.* μῆσε δέ.

Ver. 25. —παρὰ λεχέεσσι.] Παρὰ τὸ φερόμενον, ἤγουν τῇ κλίνῃ. *Schol.*

Ibid. —τανύσας.] Rectè cum duplici σ'. Vide suprà ad ε', 58.

Ver. 26. —ἕκαστοι.] Cod. *Harleian.* ἑκάστοτε.

Ver. 27. —λυόν δ' ὑψηχέας ἵππους.] *Al.* λύοντο δ' ὑπερφιάλους ἵππους. Ut suprà *ver.* 7.

Ver. 29. —ταφὼν μεγαθυμέα δαίνυ.] Τάφοι, τὸ κατάδυσιν, τὸ ὅτι πῖ; τελειοθυμίαν παρασκευάζουσιν. *Schol.*

Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες.]

Multa boüm circa mactantur corpora morti;
Setigeroique sues, raptasque ex omnibus agris
In flammam jugulant pecudes——

Æn. XI, 197.

Ibid. —ἐρέχθεον.] Ἀπὸ τοῦ ἀναιρέθησαν· ἢ ἐφθείροντο, ἢ ἀσπερ ἐπέσεον· μεμιμημένη γὰρ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς, ὁ παρὰ τοῖς ἀναιρέθησαν εἰ βάζει. Οἱ δέ, ἐκυλίοντο. *Schol.*

Ver. 33. —διὰ φλογὸς.] Vide suprà ad β', 267; & ad ί, 213.

Ver. 34. —κελαινήρυτον.] Τοσοῦτον τὸ πολύ, ὡς ἐκ κοίλων ἀρύσασθαι. *Schol. Al.* κολυνήρυτον.

Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρῳ χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος ἶξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν· εἴ ποθεν οἷος
Πηλεΐδῃ, λάσαιτο ἀπὸ βρότον αἰματόεντα.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ὄμοσέν τε τέλεια·
Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὸν καρήατος ἅσσον ἰκέσθαι,
Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ ἤ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
Ἵξεθ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μελέω.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Ὕλην τ' ἀξέμεναι, τῶν τε χρεών, ὡς θέσκελον
Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα.

Ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum,
Ægrè persuasum, de sodali iratum corde.
Illi verò cùm jam ad tentorium Agamemnonis venissent euntes,
Statim *is* præconibus canoris imperavit,
Igne circundare positum tripodem magnum; si quà persuadere possent
Pelidi; ut ablueret tabum cruentum.
At ille recusabat constanter, insuper & juramentum juravit;
" Non per Jovem, qui deorum summus & optimus,
" Non fas est lavacra ad caput propè accedere,
" Antequàm Patroclum imposuero igni, tumulúmque aggestâ terrâ fecero,
" Totonderóque comam: haud enim mihi posthàc iterùm sic
" Invadet dolor cor, quamdiù vivis interero.
" At tamen nunc invisо pareamus epulo;
" Manè verò jube adhortans, Rex virorum Agamemnon,
" Lignáque comportent, apponántque, uti par est
" Mortuum habentem subire tenebras obscuras:

Ver. 38. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 39. —κέλευσεν.] Cod. *Harleian.* κελεύσαν. *Al.* κέλευσεν.

Ver. 40. —τρίποδα μέγαν.] Quâ ratione, τρίποδα, hîc ultimam producat; item ἐυστρεπτοὺς, *ver.* 74; & δεξάμενος, *ver.* 89; vide suprà ad *a*, 51.

Ver. 41, 46, 53. —λάσαιτο.——Κείρασθαι——τεθνηῶτα.] Vide suprà ad π', 594; & φ', 560.

Ver. 45. —χεῦσαι.] Cod. *Harleian.* χεύαι.

Ver. 46. —ἐπεὶ ἤ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε Ἵξεθ' ἄχος κραδίην.] Ἰστέον ὅ, ὅτι μὴ πάντων δεύτερον ἄχος ἵξεσθαι αὐτῷ ζῶντί φησιν Ἀχιλλεύς, οἶδε γὰρ ὅτι περιθανόντος τοῦ παιδὸς καὶ τὸν πατέρα. *Eustath.* Atqui profitetur ipse Achilles (quod nec *Eustathium* fugit) suprà v. 321, 326;

——κακώτερον ἄλλο πυθοίμην,
Οὐδ' εἴ κεν τὸν παῖδος ἀποφθιμένοιο πύθοιμην.——

Ἦ τ', ὃς σκύζεσθαί μοι ἐπιτρέπεται φίλῳ υἱεῖ.

Ver. 48. —μὲν νῦν.] Cod. *Harleian.* νῦν μέν. Quo modo & in uno MS scriptum repperit *Barnesius*.

Ibid. —συστυγερῇ πειθώμεθα δαιτί.]

—— positæque movent fastidia Mensæ
Et querer invisi quum venit hora cibi.
Ovid. de Pont. Lib. I, *Eleg.* xi,

Ver. 50. Ὕλην.] Vide suprà ad γ', 15

Ver. 5

Ὄφρ' ἦτοι τῶτον μὲν ὑπὸ φλέγῃ ἀκάμαντον πῦρ·
Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ὑπὸ ἔργα τρέπωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλα μὲν κλύον, ἠδ' ὑπίθοντο.
Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλείδης δ' ὑπὸ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κεῖτο βαρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύμαθ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
Εὖτε τ' ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων πρότι Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἦλθε δ' ὑπὸ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· ἐπὶ τοῖα πρὸς χροὸς εἵματα ἕστο·

" Ut hunc quidem comburat indefeſſus ignis
" Ocyùs ab oculis, copiæque ad munia revertantur.
Sic dixit; Illi autem ei maximè auſcultârunt, atque paruerunt:
Sedulò verò cœnâ paratâ ſinguli
Convivabantur: neque quicquam animus indigebat epuli æqualis.
Sed poſtquàm potûs & cibi deſiderium exemerant,
Alii quidem decubituri iverunt ad tentorium quiſque:
Pelides verò in littore multo-ſtrepitu-reſonantis maris
Jacebat gravitèr-gemens multos inter Myrmidonas,
In *loco* puro, ubi fluctus littus alluebant:
Quandò hunc ſomnus cepit, ſolvens curas animi,
Suavis circumfuſus: valdè enim laſſatus-erat pulchris membris,
Hectorem perſequendo ad Ilium ventoſam.
Supervenit verò anima Patrocli miſeri,
Omnia ipſi magnitudinéque & oculis pulchris ſimilis,
Et voce; & tales corpori veſtes induta erat.

Ver. 52. —ὑπὸ φλέγῃ.] *Al.* ὑπὸ φλέγῃ.

Ibid. —ἀκάμαντον πῦρ.] Vide ſuprà ad ά, 398; & ad φ', 13.

Ver. 53. —τρέπωνται.] *Al.* τρέπωνται.

Ver. 54. —ἄρα.] *Ut æquum erat*—— *Ut debuerunt*——.

Ver. 55. —ἐφοπλίσαντες.] Ita ex uno MS edidit *Barneſius*. *Al.* ἐφοπλίσαντες. Minùs reſtè; antepenultimam enim corripit: " Δόρ-" πα τ' ἐφοπλισόμεσθα——." ſuprà ι, 66.

Ver. 56. —οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.] Vide ſuprà ad ά, 468.

Ver. 57. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο.]

Poſtquam exempta fames, & amor compreſſus edendi. *Æn.* VIII, 184.

Vide ſuprà ad ά, 469.

Ver. 59. Πηλείδης δ' ὑπὸ θινὶ.]

Cum pater in ripâ, gelidique ſub ætheris axe,
Æneas, triſti turbatus pectora bello
Procubuit, ſeramque dedit per membra quietem. *Æn.* VIII, 28.

Ver. 61. —κλύζεσκον.] *Alluere ſolebant.* Vide ſuprà ad χ', 155; & ad β', 221. Cod. *Harleian.* κλύζεσκεν.

Ver. 62. —ὕπνος —— λύων μελεδήματα θυμῷ.]

Αυσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν. *Orpheus, Hymn. in Somnum, ver.* 5.

Somne quies rerum,——
Pax animi, quem cura fugit——. *Ovid. Metam. Lib.* XI, *ver.* 623.

Ver. 65. Ἦλθε δ' ὑπὸ ψυχὴ.]

In ſomnis ecce ante oculos mœſtiſſimus Hector
Viſus adeſſe mihi—— *Æn.* II, 270.

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ·
Οὐ μοὶ μὲν ζώοντι ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντι·
Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων,
Οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
Ἀλλ' αὖτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
Νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπεὶ μ' πυρὸς λελάχητε.
Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ

Conſtitit autem ſuper capite, & eum ſermone allocuta eſt;
" Dormis, & meî oblitus es, Achille?
" Non quidem me viventem negligebas, ſed mortuum *negligis*:
" Sepeli me quàm citiſſimè, portas orci *ut* intrem.
" Procul me arcent animæ, ſimulachra defunctorum,
" Neque me omninò miſceri trans fluvium ſinunt:
" Sed temerè erro circum portis-ampiam orci domum.
" Et mihi da tuam manum, obteſtor: Non enim ampliùs poſthàc
" Redibo ex orco, poſtquàm me ignis participem feceritis.
" Haudquaquàm etenim vivi dilectis ſeorsùm à ſociis
" Conſilia ſedentes conſultabimus; ſed me quidem Fatum

Ver. 68. Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς.] Devolat & ſupra caput aſtitit. ——— *Æn.* IV, 702.

Ver. 69. Εὕδεις;] ——potes hoc ſub caſu ducere ſomnos? *Æn.* IV, 560.

Ibid. Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;] Ita edidit *Barneſius*. Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus*. *Vulgg.* ſine interrogatione.

Ibid. —ἐμεῖο.] *Al.* ἐμοῖο.

Ver. 70. —ἀκήδεις.] *Al.* ἀκηδίες.

Ver. 71. Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω. Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ.] Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluenta Tranſportare prius, quam ſedibus oſſa quiêrunt. *Æn.* VI, 327. ——————tu mihi terram Injice ——————— Sedibus ut ſaltem placidis in morte quieſcam. *Ibid.* 365, 371.

Ὅτι σῆμα ἐλλείψεως ἐν ἐπιλῦθαι ἐν τῷ, " Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω." Λείπει γὰρ τὸ, ἵνα, ἢ ἕτερόν τινα ὅμοιον, ὡς ἂν λέγῃ, Θάπτε με ἵνα περήσω. *Euſtath.* *Henricus Stephanus* omninò legendum cenſet; " Θάπτε με ὅτιλιάχισα· πύλας Ἀΐδαο " περῆσαι Τῆλέ με εἴργουσι, &c." Sed voces εἶς ω, ἐέρω, cum iſtiuſmodi infinitivo conſtructas vix uſquam reperias. *Barneſius* legendum conjicit; " Θάπτε με, ὄφρα τά- " χισα πύλας Ἀΐδαο περήσω." Quin &, ut opinor, mutatâ interpunctione, ferri poteſt vulgata lectio: Θάπτε με, ὅτιπερ τάχιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω. Eâdem ſcilicèt ratione ac ſuprà, χ', 129, 130;

Βέλτερον αὖτ' ἐρίδι ξυνελαυνέμεν· ὅς τις τάχιστα
Εἰδομένην, ὑπαλύξῃ κεν Ὀλύμπιος· ὄφρα ὀΐσῃ ὀρέξῃ.

Ibid. —περήσω.] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 72. —ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.] Umbræ ibant tenues, ſimulacraque luce carentûm. *Georg.* IV, 472.

Ibid. —καμόντων.] Vide ſuprà ad γ, 278.

Ver. 73. Οὐδέ μέ πως.] Cod. *Harleian.* Οὐδέ μέ πω.

Ver. 75. Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι.] Da dextram miſero—— *Æn.* VI, 37[illegible] ——————Da jungere dextram. *Ibid.* 69[illegible]

Ver. 76. Νίσομαι.] Cod. *Harleian.* Νίσσομαι.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε.] *Æſchines*, *Orat. in Timarch.* legit, Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε.

Ibid. —ἀπάνευθεν.] Vide ſuprà ad [illegible] 349.

Ver. 80

Ἀμφέχανε συγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ὁπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχεϊ ὕπο Τρώων εὐηγενέων ὀπλέσθαι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴκε πίθηαι.
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ.
Ἀλλ' ὁμῶς ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
Ἤγαγε δυμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
Ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα καλέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀσταγάλοισι χολωθείς·
Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,
Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·

" Absorbuit invisum, quod sortitò obvenit etiam nascenti:
" Quin & tibi ipsi fatum, diis similis Achille,
" Muro sub Trojanorum nobilium perire.
" Aliud autem tibi dicam & mandabo, si obsequi velis,
" Nè mea à tuis seorsùm condas ossa, Achilie.
" Sed simul sicut nutriti fuimus in vestris ædibus,
" Quando me tum parvulum Menœtius ex Opunte
" Duxit ad vestram *domum*, homicidium propter triste,
" Die illo, quandò filium interfeci Amphidamantis,
" Imprudens, invitus, de talis iratus;
" Quum me exceptum in ædibus eques Peleus
" Nutrivitque diligentèr, & tuum famulum nominavit:

Ver. 80—85. Καὶ δέ σοι αὐτῷ—— Εὖτέ με.] *Æschines*, loco jam citato, versus hosce aliis interjectis versibus hoc modo legit;

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ὁπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχεϊ ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ὀπλίσθαι,
Μαρναμένῳ δηΐοις Ἕλλησι ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Ὡς ὁμῶς ἐτράφημέν περ ἐν ἡμετέρῃσι δόμοισι,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα &c.

Ibid. Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα.]
——te quoque fata prospectant paria——. *Æn.* X, 740.

Ver. 82. Ἄλλο δέ τι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι.] " Poscit nunc manum ultimam & vis & " syntaxis verbi, ἐρέω, quod Maittairius *apud* " *Homerum frequens cum accusativo aut dativo solis*; *neque sensu* jubendi *statuit*. Sed " hoc ipso sensu, & syntaxi non dissimili, " Patrocli umbra alloquitur Achillem, jubens scilicèt & injungens sua cum illius " ossibus, uno tumulo componere. Ἄλλο " δέ τι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, &c.—— Quin " & ἐρέω pro *jubebo* positum illustrat ejus " contrarium ἀπερῶ *vetabo* significans. In- " terim nec Græcum ἐρέω nec Latinum *ju-* " *beo* notione imperandi capio; sed *hortandi*, " *rogandi*, *volendi*." *Chishul*, *Annotat.* in Inscriptionem Sigeam, *sub finem*.

Ibid. —αἴκε.] *Al.* εἴκε.

Ver. 83. Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπανευθε.]
Et me consortem nati concede sepulchro.
Æn. X, 906.

Ver. 85. —Ὀπόεντος.] Ὀπᾶς, πόλις τῆς Λοκρίδος. *Schol.*

Ver. 86. —ὑπὸ λυγρῆς.] *Al.* ἀλεγεινῆς.

Ver. 87. —παῖδα καλέκτανον Ἀμφιδάμαντος.] Κλυτώνυμος ἦν ὁ ὑπὸ Παλαμήδους ἀναιρεθείς. *Schol.*

Ibid. —Ἀμφιδάμαντος.] Cod. *Harleian.* Ἰφιδάμαντος.

Ver. 88. Νήπιος.] *Æschines* loco suprà citato legit Νήπιον.

Ibid. —ἀστραγάλοισι.] *Al.* ἀσταγάλοισι.

Ver. 89. —ἱππότα Πηλεύς.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 90. Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως.] *Æschines* loco suprà citato legit, Ἔτρεφέ τ' εὐδυκέως. *Al.* Ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως.

Ὡς ἦ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
Χρύσεος ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τίπτε μοι, ἠθεία κεφαλή, δεῦρ' εἰλήλουθας,
Καί μοι ταῦτα ἕκαστα διαπρύσσεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλά μοι ἆσσον σῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
Ἀλλήλοις, ὀλοοῖο τερπώμεθα γόοιο.
Ὡς ἄρα φωνήσας ὤρεξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δ' ἧ τε χθονὸς, ἠΰτε καπνός,
Ὤιχετο τετριγυῖα· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
Χερσί τε συμπλαίάγησεν, ἔπος τ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
Ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι

" Sic & ossa nobis idem loculus contegat,
" Aurea Amphora, quam tibi dedit veneranda mater
Illum verò respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
" Cur mihi, venerandum caput, huc venisti,
" Et mihi hæc singula mandas? Atqui ego tibi
" Omnia diligentèr perficiam, & obsequar, ut tu jubes.
" Sed me propiùs sta: paululùm saltem complexi
" *Nos* invicem, tristi satiemur luctu.
Sic fatus, captavit protensis manibus charis,
Neque prehendit; anima enim sub terram, tanquam fumus,
Abiit stridens: Attonitus autem exurrexit Achilles,
Manibúsque complosit, verbúmque lugubre dixit;
" Papæ! certè igitur aliqua est & in orci ædibus

Ver. 94. Τίπτε μοι.] *Al.* Τίπτε με.

Ibid. —ἠθεία κεφαλή.] *Al.* ὦ θεία κεφαλή· notante *Eustathio.*

Ibid. —εἰλήλουθας.] Vide suprà ad φ', 81; & ad α', 37.

Ver. 97. —ἀμφιβαλόντε.] Cod. *Harleian.* ἀμφιβαλόντες. Quod & ferri posset. Vide suprà ad α', 566; & ad ε', 487. *Al.* ἀμφιχυθέντε.

Ver. 98. —τεταρπώμεθα.] Vide suprà ad *ver.* 10.

Ver. 99. —ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν, Οὐδ' ἔλαβε.]

Ter conatus ibi collo dare brachia circum;
Ter frustra comprensa manus effugit imago,
Par levibus ventis, volucrique simillima somno. *Æn.* II, 792; VI, 700.

Ver. 100. —ψυχὴ δ' ἧ τε χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς.]

Dixerat, & tenues fugit ceu fumus in auras. *Æn.* V, 740.

Ver. 100—103. —ψυχὴ δ' ἧ τε χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς, Ὤιχετο τετριγυῖα —— ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἴδωλον.] Vituperat hæc *Plato*; Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπισταλῆναι καὶ περὶ τούτων τὸν μύθων τοῖς ὑπηρέταις λέγειν· καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς ὅτι τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ἄρα ἀληθῆ λέγοντας καὶ ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι ——. Ἐξαλείφωμεν ἄρα —— πάντα τὰ τοιαῦτα, —— " Ὦ πόποι, ἦ ῥά τις " ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀ- " τὰρ φρένες ἐκ εἰ πάμπαν·" καὶ —— " Ψυχὴ ἧ τε χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς, Ὤιχετο " τετριγυῖα." *De Republ. Lib.* III.

Ver. 101. —τετριγυῖα.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 102. —συμπλαίάγησεν.] Vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 455. *Al.* συμπαλάγησεν.

Ver. 103. —ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἴδωλον.]

——tenues sine corpore vitas
——volitare cavâ sub imagine formæ. *Æn.* VI, 292.

Ψυχὴ δ' εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆϊ δειλοῖο
Ψυχὴ ἐφειστήκῃ γοόωσά τε, μυρομένη τε,
Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· ἔοικτο γὰρ θέσκελον αὐτῷ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
Ἀμφὶ νέκυι ἐλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆάς τ' ὦτρυνε καὶ ἀμφήρεας, ἀξέμεν ὕλην,
Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ὀπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
Μηριόνης, θεράπων ἀλαπαδνοῦ Ἰδομενῆος.
Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμοις πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειρά τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' ἤρχες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ' ἄνακλα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ', ἤλυθον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,

" Anima & ſimulachrum, ſed præcordia non inſunt omninò:
" Pernox enim mihi Patrocli miſeri
" Anima ſuperſtitit ploránſque, lugénſque,
" Et mihi ſingula præcepit: ſimilis autem erat mirum-in-modum ipſi.
Sic dixit: Illis verò omnibus deſiderium excitavit luctûs:
Lugentilus autem illis apparuit roſea-digitis Aurora
Circa mortuum miſerandum. At rex Agamemnon
Mulóſque excivit & viros, qui conveherent ligna,
Undique à tentoriis; & ad hoc vir ſtrenuus exortus eſt
Meriones, famulus virtutem-amantis Idomenei.
Hi verò ibant aptas-materiæ-cædendæ ſecures in manibus ferentes,
Funéſque benè tortos; muli autem præibant ipſis:
Multa verò ardua, declivia, accliviáque, tranſverſáque, tranſierunt.
Sed cùm jam ad ſaltus venerunt irriguæ-fontibus Idæ,

Ver. 106. —ἐφειστήκῃ.] Vide ſuprà ad γ, 434, & 492.

Ver. 108. —τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.] Καὶ ἐν τοῖς πένθεσι καὶ θρηνώδεσι ἡδονή τις ἐγγίνεται· Ἡ μὲν γὰρ λύπη, ὅτι τοῦ μὴ ὑπάρχοντος· ἡδονὴ δὲ ἐν τῷ μεμνῆσθαι καὶ ὁρᾶν ποιος ἐκεῖνος, καὶ ἃ ἔπραττε, καὶ οἷος ἦν. Διὸ καὶ τοῦτο ἔφη, "Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐφ' ἱμερον "ὦρσε γόοιο." *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* I, *cap.* 11.

Ibid. —ὑφ' ἵμερον.] *Al.* ἐφ' ἵμερον. Quo modo & legit *Ariſtoteles* loco jam citato.

Ver. 109. —ῥοδοδάκτυλος ἠὼς.] Vide ſuprà ad α, 477.

Ver. 110. Ἀμφὶ νέκυι ἐλεεινόν.]

Corpus ubi exanimi poſitum Pallantis———. *Æn.* XI, 30.

Cæterùm quâ ratione, νέκυι, hîc ultimam producat; item οἷ, *ver.* 119, & 133; & διὰ, *ver.* 122; & Ἀχνύμενος, *ver.* 137; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 111, 127, 139, & 163. —ὕλην.] Vide ſuprà ad γ, 151.

Ver. 112. —ὀρώρει.] Vide ſuprà ad β, 810.

Ver. 114. Οἱ δ' ἴσαν.]

Itur in antiquam ſylvam, ſtabula alta ferarum;
Procumbunt piceæ: ſonat icta ſecuribus ilex,
Fraxineæque trabes: cuneis & fiſſile robur
Scinditur: advolvunt ingentes montibus ornos. *Æn.* VI, 179.

Ibid. —πελέκεας.] Enuntiabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet πελέκας, vel πελέκεις. Ut rectè hîc annotavit *Barneſius*.

Ver. 115. —ἄρ'.] *Ut fieri ſolet*———.

Ver. 116. Πολλὰ δ' ἄνακλα, κάταντα, πάραντά τε.] Μεμίμηται τῇ κακοφωνίᾳ τὸ ἀνωμαλίαν· πᾶσα γὰρ μίμησις ἐναργές τι ἔχει. *Demetr. Phaler.* § 226.

Ver. 117. Ἀλλ' ὅτε.] Apud *Scholiaſten.* Ἄλλοτε. Malé.

Ibid. —κνημοὺς.] Τὰς πρόβασεις τὸ ὀρῶν. *Schol.* *Al.* κεμνούς. Quo modo & legit Codex *Harleianus*.

Ver. 118.

Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὴ μεγάλα κλυπέεσαι
Πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ
Ἕκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὴ χθόνα ποσσὶ δαλεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήια πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φίλτρεν φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπιόρου Ἰδομενῆος·
Καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ὀπιχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠέλιον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,
Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεύξαι δ' ὑπὸ ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὦρνυντο, κὴ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον.
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,

Protinùs quidem quercus altè-comantes longâ-acie-munito ære
Cædebant festinantes; eæ verò magnum sonitum-edentes
Cadebant: Eas quidem deindè diffindentes Achivi,
Alligabant mulis, hi verò terram pedibus carpebant,
Cupientes-pervenire-ad campum, per senticeta densa.
Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserat
Meriones, famulus amantis-virtutem Idomenei:
Atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles
Designaverat Patroclo magnum sepulchrum, atque sibi ipsi.
At postquàm undique apposuerant immensam materiem,
Considebant ibidem manentes conferti: at Achilles
Confestim Myrmidonibus bellicosis jussit
Ære cingi, jungeréque sub curribus quemque
Equos; Illi verò festini-surrexerunt, & arma induerunt:
Conscenderunt autem currus propugnatores, aurigæque;
Antè quidem curribus-vecti, ponè verò nubes sequebatur peditum,

Ver. 118. Αὐτίκ' ἄρα.] *Statim deinceps*——.

Ver. 119. Τάμνον.] Vide suprà ad ν', 84; & ad θ', 87.

Ibid. —μεγάλα κλυπέεσαι.] Vide suprà ad δ', 455, & 504.

Ver. 120. —διαπλήσσοντες.] *Al.* διαπρήσσοντες.

Ver. 121. —χθόνα ποσσὶ δαλεῦντο.] Διέκοπτον τὴν γῆν βαδίζοντες. *Schol.* MSS apud *Barnesium.*

Ver. 122. —διὰ ῥωπήια πυκνά.]
Hîc inter densas corylos——.
Virg. Eclog. I, 14.

Ver. 125. —ἔνθ' ἄρ'.] *Ubi scilicèt*——.

Ver. 126. Φράσσατο.] Rectè cum duplici σ'. Primam enim corripit. Vide suprà ad ϛ', 234; & ad α', 140.

Ver. 127. —παρακάββαλον.] *Al.* παρακάμβαλον.

Ver. 129. —κέλευσε.] *Al.* κέλευε.

Ver. 130. Χαλκὸν ζώννυσθαι.] *Al.* Χαλκὸν ζάννυσθαι.

Ver. 132. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται.]
——Tum mœsta phalanx Teucrique sequuntur
Tyrrhenique duces, & versis Arcades armis.
Æn. XI, 92.

Ibid. —ἔβαν.] Vide suprà ad θ', 229.

Ibid. —παραιβάται.] Οἱ ὁπὶ τὰ ἁρματα συμπολεμοῦντες. *Schol.* Vide suprà ad λ, 103.

Ver. 133. —μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.]
Insequitur nimbus peditum——.
Æn. VII, 79[illegible]

Ver. 13[illegible]

Μυρμίδονες· ἐν δὴ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θρῴξι δὴ πάντα νέκυν καλαείνυον, ἂς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπε ἄιδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μελιηκέα νήεον ὕλην.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τὴν ῥα Σπερχειῷ πολαμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς,
Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
Πεντήκοντα δ' ἔνερθα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο

Frequentiſſimi: in mediis autem ferebant Patroclum ſocii.
Capillis verò totum mortuum tegebant, quos injiciebant
Tondentes: Ponè autem caput manibus-ferebat nobilis Achilles
Mœſtus; ſodalem enim eximium pompâ-funebri-mittebat ad orcum.
Illi verò quandò ad locum pervenerunt ubi ipſis indicaverat Achilles,
Depoſuerunt; ſtatimque ei affatim accumulârunt materiam.
Tum porrò aliud animo-deſignavit pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans ſeorsùm à pyra flavam abſcidit comam,
Quam ſanè Sperchio fluvio alebat, floreſcentem:
Ingemiſcens autem dixit converſis-oculis in nigrum pontum;
" Sperchie, fruſtrà tibi utique pater vovit Peleus,
" Illuc me reverſum dilectam in patriam terram,
" Tibique comam abſciſſurum, mactaturúmque ſacram hecatomben:
" Quinquaginta inſupèr maſculas ibidem oves ſacrificaturum
" Ad fontes, ubi tibi ager-ſacer altaréque odoratum.
" Sic vovit ſenex, tu verò ei votum non perfeciſti.
" Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram,
" Patroclo heroï comam dabo ſecum-ferendam.
Sic fatus, in manibus comam dilecti ſodalis

Ver. 135. —καλαείνυον.] *Al.* καλέννυον.
Ver. 137, 284. Ἀχνύμενος —— ἀχνυμένη.] Vide ſuprà ad γ', 260.
Ver. 138. —πέφραδ'.] Vide ſuprà ad β', 143; & ad ξ', 500.
Ver. 141. —ἀπεκείρατο.] Vide ſuprà ad ver. 103; & ad χ', 33.
Ver. 142. Τὴν ῥα.] *Quam ſcilicèt*——.
Ibid. —Σπερχειῷ.] Ἰδιωτικὸς Θετταλίας. *Schol.*
Ver. 144. —ἠρήσατο.] Vide ſuprà ad α, 67.
Ver. 146. Σοί τε κόμην κερέειν.] Ἔθος ἦν πᾶσι τοῖς ἀρχαίοις, μὴ τὸ παραχρῆμα τοῦ νεότητος, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς πολεμίοις· τέκτας γὰρ ἐνόμιζον τὸ ἀνάλγητον αἰτίας εἶναι. *Schol.*
Ibid. —ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην.] Vide ſuprà ad α, 444.
Ver. 151. —ὀπάσαιμι.] Vide infrà ad α, 140.

Ver. 153.

Θῆκεν· τοῖσι δ᾽ ἅπασιν ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Καί νύ κ᾽ ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ᾽ Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
Ἀτρεΐδη, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
Πείσονται μύθοισι,) γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι·
Νῦν δ᾽ ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὁπλέσθαι· τάδε δ᾽ ἀμφιπονησόμεθ᾽, οἵσι μάλιστα
Κήδεός ἐστι νέκυς· σὺ δ᾽ οἵ τ᾽ ἀγοὶ ἄμμι μετόνται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἰούσας,
Κηδεμόνες δ᾽ ἄρα᾽ αὖθι μένον, καὶ νήεον ὕλιν.
Ποίησαν δ᾽ πυρλιὴ ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δ᾽ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς

Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctûs:
Et omninò lamentantibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans;
" Atride, (tibi enim maximè certè populus Achivorum
" Parebunt dictis,) luctu quidem licet etiam *aliàs*, satiari:
" Nunc autem à pyrâ dimitte, & cœnam jube
" Parare; Hæc verò curabimus, quibus maximè
" Cura-justorum pertinet mortui: duces verò nobiscum maneant.
Ut verò hoc audivit rex virorum Agamemnon,
Confestim populum quidem dimisit per naves æquales,
Funeratores autem ibidem manserunt, & accumulârunt ligna.
Struxerunt verò pyram centum-pedum quaquaversùs;
Et in pyrâ summâ cadaver posuerunt dolentes corde.
Multas verò pingues oves & flexipedes camuros boves

Ver. 153. —τοῖσι δ᾽ ἅπασιν ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε γόοιο.] Vide suprà ad *ver.* 108.

Ver. 154. Καί νύ κ᾽ ὀδυρομένοισιν.] Ἔστιν, ὡς αὐτός [ὁ Περαξιφάνης] φησι, τὸ, " Καί " νύ κ᾽ ὀδυρομένοισι," ἔμφασίν τινα ἔχον οἰκτρᾶς ὑπομονῆς. *Demetr. Phaler.* § 57. Vide & suprà ad ξ', 433.

Ibid. —ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο.]

——neque avelli possunt, nox humida donec
Invertit cœlum stellis fulgentibus aptum. *Æn.* XI, 201.

Ver. 156. σοὶ γάρ τε.] *Al.* σοὶ μὲν τε.

Ver. 158—162. —σκέδασον —— σκέδασεν.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 160. Κῆδος.] Φερνίδος ἄξιος, κηδώσιμος. *Schol.*

Ibid. —οἵ τ᾽ ἀγοὶ.] Cod. *Harleian.* οἵ ταγοί. Quo modo & legit *Eustathius.* Atqui vox ἀγὸς sæpè alibi apud *Homerum* occurrit; vox ταγὸς nusquam. Uti & notavit *Barnesius.*

Ver. 162. —νῆας ἰούσας.] Vide suprà ad ά, 306.

Ver. 164. Ποίησαν δὲ πυρλιὴ.]

Ingentem struxere pyram——. *Æn.* VI, 215.

Ibid. —ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα.] Τετράσπονον, ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν μέτρον ἔχειν. *Schol. Al.* ἑκατόμπεδον.

Ver. 165. Ἐν δὲ πυρῇ.]

Fit gemitus: tum membra toro defleta reponunt. *Ibid.* 220.

Ibid. —ἀχνύμενοι.] Vide suprà ad γ, 260.

Ver. 166. Πολλὰ δ᾽ ἴφια μῆλα.]

——cædit quinas de more bidentes,
Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos. *Æn.* V, 96.

Vide & suprà ad *ver.* 30.

Ibid. —εἰλίποδας ἕλικας.] Quâ ratione, εἰλίποδας, hîc ultimam producat; item δέπαϊ, *ver.* 196; & ὄπὶ, *ver.* 202; & ἔθι, *ver.* 206; & ὑπὸ, *ver.* 215; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 168.

Πρόσθε πυρῆς ἑδερόν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, θεὶ ἦ δερφὰ σώματα νήϊ.
Ἐν ἦ τίθη μέλιτι καὶ ἀλείφατι ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· τίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα σοναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
Καὶ μὴν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα ἦ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ ἦ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Ἐν ἦ πυρὸς μυκηθμῷ ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' ὅτι

Ante pyram excoriârunt & curârunt: at ex omnibus
Adipe ſumptâ obtexit cadaver magnanimus Achilles
Ad pedes à capite, circúmque excoriata corpora accumulabat.
Impoſuit & mellis & olei amphoras,
Ad feretrum acclinans: quatuor & arduos-cervicibus equos
Feſtinantèr injecit pyræ, magnos ciens gemitus.
Novem huic regi menſarii canes erant,
Horum etiam injecit pyræ duos obtruncatos:
Duodecim & Troüm magnanimorum filios ſtrenuos,
Ære cædens; Mala enim mente ſtruebat opera:
Immiſit & ignis vim invictam, ut depaſceret.
Ejulavítque deindè, charúmque nomine-ciebat ſodalem;
" Salve mihi, ô Patrocle, etiam in Orci domo:
" Omnia enim jam tibi perficio, quæ anteà pollicitus ſum.
" Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios ſtrenuos,
" Hos unà tecum omnes ignis abſumit: Hectorem autem neutiquam

Ver. 168. Δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν.] Περὶς τὸ ταχὺ ἢ πιμελὴ ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς. *Schol.*

Ver. 170. Ἐν ἦ τίθη.]

Hic duo rite mero libans carchesia Bacho
Fundit humi, duo lacte novo, duo ſanguine ſacro. *Æn.* V, 77.

Ver. 171. —κλίνων.] Vide ſuprà ad ά, 309.

Ibid. —τίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους.]

Addit equos——— *Æn.* XI, 80.

Ver. 172. —σοναχίζων.] *Al.* σεναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα ἦ Τρώων.]

Vinxerat & poſt terga manus, quos mitteret umbris
Inferias, cæſo ſparſuros ſanguine flammam. *Æn.* XI, 81.

———————Sulmone creatos
Quatuor hic juvenes, totidem quos educat Ufens,
Viventes rapit: inferias quos immolet umbris,
Captivoq; rogi perfundat ſanguine flammas. *Æn.* X, 517.

Quem locum inter alios citat *Macrobius* ad demonſtrandum, " *totam Æneïda effigiatam* " *eſſe ad exemplar Iliados atque Odyſſeæ Ho-* " *mericæ.* " Lib. V, cap. 2.

Ver. 176. —κακὰ ἦ φρεσὶ μήδετο ἔργα.] Vide ſuprà ad *ver.* 22.

Ibid. —μήδετο.] *Al.* μήσατο.

Ver. 178. —φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· Χαῖρέ μοι.]

———————ac talia fatur;
Salve, ſancte parens: Iterum ſalvete, recepti
Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ. *Æn.* V, 79.

Vers. 183.

Δώσω Πριαμίδῃ πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κυνέσσιν.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὴ δ' ἃ κυνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κυνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἦμαρ καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δ' χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·
Τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἧκε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλῃ ἀμφὶ νέρθε χρόα ἴνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατροκλῆι ἐκαίετο τεθνειῶτι.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ ἀπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιβάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγέθοιτο νεκρὸν,
Ὕλη τ' εὐδήοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις

" Dabo Priamidem igni vorandum, ſed canibus.
Sic dixit minitans: Circa illum verò canes non occupabantur;
Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus
Dies & noctes; roſaceóque unxit oleo,
Divino, ut nè ipſum laceraret raptans:
Huic verò cyaneam nubem induxit Phœbus Apollo
A cœlo uſque ad terram: texítque locum totum,
Quantum obtinebat cadaver, nè prius vis ſolis
Siccaret circum circà corpus nervis, atque artubus.
Neque pyra Patrocli ardebat mortui:
Ibi rursùs alia animo excogitavit pedibus-valens nobilis Achilles;
Stans-ſeorsùm à pyrâ, duobus vota fecit ventis,
Boreæ & Zephyro, & pollicitus eſt ſacra pulchra:
Multis etiam libans aureo poculo, ſupplicavit,
Ut venirent, quò citiſſimè igne comburerent cadaver,
Lignáque propere arderent: velox autem Iris

Ver. 183—188. —Πριαμίδῃ—— κυνέσσιν.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 186. —ῥοδόεντι δ' χρῖεν ἐλαίῳ.] Ὁ δὲ Ὅμηρος τὴ μὲν χρῆσιν οἶδε τῶν μύρων· ἔλαια δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ὀπθέτε, " Δροσόεντι δ' " ἐχρῖεν ἐλαίῳ." Καὶ ἀλλαχοῦ [ſuprà ξ', 172] λέγει τι τεθυωμένον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη τε παρ' αὐτῷ τὸν Ἕκτορα νέκρον " ῥοδόεντι " χρῖσεν ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ." *Athenæus, lib.* XV, *cap.* 11.

Ver. 188. —Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 192. —Πατρόκλῃ ἐκαίετο.] Ita ex duobus MSS & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Πατρόκλῃ καίετο. Vide ſuprà ad γ', 449.

Ibid. —τεθνειῶτι.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 194. —ἀπάνευθε.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 195. Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ.] Pronuntiabatur Βόρρῃ. Vide ſuprà ad ί, 5.

Ibid. —ὑπέσχετο.] *Al.* ὑπίσχετο.

Ver. 196. —χρυσέῳ.] Pronuntiabatur χρυσῷ. Vide ſuprà ad ύ, 272.

Ver. 197. Ἐλθέμεν.] Cod. *Harleian.* Ἐλθεῖν.

Ibid. —πυρὶ.] Cod. *Harleian.* πυρῇ.

Ibid. —νεκρὸν.] *Al.* νεκροῖ. Quæ & proba Lectio.

Ver. 198. Ὕλη.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ibid. —τ' εὐδήοιτο.] *Al.* τ' εὐθήοιτο. *Al.* τε σάαιτο.

Ver. 199.

Ἀρχῶν αἶψα μετάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνῃσι δαίνυντο· θέουσα δ' Ἶρις ἐπέστη
Βηλῷ ἔπι λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεον δέ μιν εἰς ἕ ἕκαστος·
Ἣ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
Οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ κἠγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·
Ἀλλ' Ἀχιλῆϊ Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελάδοντα
Ἐλθεῖν ἀρῇ), κὴ ἰπνίσχε) ἱερὰ καλά,
Ὄφρα πυρὴν ὄρσῃσι κανήμυαι, ἣν ἔνι κεῖ)
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀνασεύχονται Ἀχαιοί.
Ἣ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δ' ἐπὶ πόντον ἵκανον ἀήμυαι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἔν θ' πυρὴ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἀμυδὶς φλόγ' ἔβαλλον,

Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.
Illi quidem Zephyri gravitèr-ſpirantis frequentes in domo
Convivium celebrabant; currens autem Iris ſuperſtitit
Limine lapideo: Illi verò ut viderunt oculis,
Omnes properè ſurrexerunt, vocabántque eam ad ſe quiſque:
Hæc verò ſedere quidem recuſavit, dixit autem ſermonem;
" Non eſt ſedendi tempus: vado enim rurſùs ſuper Oceani fluentis;
" Æthiopum ad terram, ubi ſacrificant hecatombas
" Immortalibus, ut jam & ego particeps ſim ſacrificiorum:
" Sed Achilles Boream & Zephyrum ſonorum
" Venire erat, & pollicetur ſacra pulchra,
" Ut pyram ſuſcitetis, ut ardeat; in quâ jacet
" Patroclus, quem omnes gemunt Achivi.
Hæc quidem ſic loquuta abiit; illi verò ire-properabant
Sonitu immenſo, nubes vi-agentes præ ſe:
Confeſtim verò ad pontum venerunt, ſtando; excitatus autem eſt fluctus
Flatûs vi canori: Trojam verò ad glebоſam pervenerunt,
Regóque incubuerunt, magnúmque ſonitum edidit immane-ardens ignis:
Totâ autem nocte hi pyræ ſimul flammam jactabant,

Ver. 199. —μεϊάγγελος.] *Al.* μετ' ἄγγελος.
Ver. 202. Βηλῷ ἔπι λιθέῳ.] *Al.* Οὐδῷ ἔπι λιθέῳ.
Ver. 203. —κάλεον δέ.] *Al.* κάλεόν τε.
Ver. 205. Οὐχ ἕδος.] Ita ſuprà λ' 647; Οὐχ ἕδος ἐστι, γεραιε ——.
Ver. 206. —ῥέζουσ' ἑκατόμβας.] Vide ſuprà ad ά, 444.
Ver. 207, 277. Ἀθανάτοις —— Ἀθανάτοιι.] Vide ſuprà ad ά, 398.
Ibid. & *ver.* 228. —μεϊαδαίσομαι —— παύσαιο.] Vide ſuprà ad *ver.* 10; & ad γ', 141.
Ver. 212 —ἀπεβήσετο.] *Al.* ἀπεβήσατο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad ε, 109.
Ver. 214. —ἀήμυαι.] *Al.* ἀήμυον.
Ver. 216. Ἔν θ' πυρῆ.] Ita ex ductus MSS, & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Ἔν θ' πυρί.

Φυσῶντες λιγέως· ὁ δ' ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἴνου ἀφυσσόμενος γλαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ ἕο παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοῖς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὡς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων πρὸς πυρκαϊήν, ἀδινὰ στοναχίζων.
Ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ἔπειτ' ἄλα κίδναται Ἠώς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἴκονδε νέεσθαι,

Flantes ſtridulè: Totâ-nocte & velox Achilles
Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,
Vinum hauriens in humum fundebat, rigabátque terram,
Animam vocans Patrocli miſeri.
Ut verò pater ſui filii lamentatur oſſa cremans
Deſponſi, qui morte miſeros dolore-affecit parentes:
Sic Achilles ſodalis lamentabatur oſſa cremans,
Reptans propter pyram, crebrò ingemiſcens.
Quandò verò Lucifer venit, luminis nuncius ſuper terram,
Poſt quem croceo-peplo-induta ſuper mare ſpargitur Aurora,
Tunc pyra elanguit, ceſſavítque flamma.
Venti autem rursùs abierunt domum-ut-redirent,

Ver. 219. —ἔχων.] Cod. *Harleian.* ἐλών. Atque ita in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ibid. —ἀμφικύπελλον.] Vide ſuprà ad *ά*, 584.

Ver. 220. Οἴνου ἀφυσσόμενος γλαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, Ψυχὴν κικλήσκων.]

Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat
Anchiſæ magni, manesque Acheronte remiſſos. *Æn.* V, 98.

Inferimus tepido ſpumantia cymbia lacte,
Sanguinis & ſacri pateras; animamque ſepulcro
Condimus, & magnâ ſupremum voce ciemus. *Æn.* III, 66.

Libabat cineri Andromache; manesque vocabat
Hectoreum ad tumulum.———— *Ibid.* 303.

Ibid. —ἀφυσσόμενος.] Cod. *Harleian.* ἀφυ σάμενος.

Ver. 221. —Πατροκλῆος.] Apud *Euſtathium* in commentario Πατρόκλοιο. Quod & ferri poſſet. Vide ad *Il. ά*, 51.

Ver. 222. Ὡς δὲ πατὴρ ἕο παιδὸς ὀδύρεται.] *Plutarchus de Conſolat. ad Apoll.* locum hunc alio adjecto verſu citat;

Ὡς δὲ πατὴρ ἕο παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοῖς ἀκάχησε τοκῆας,
Ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκε.

Ex ε' (ut videtur) 37. Quin & pulchra ejuſdem ſuper hâc re obſervatio: Καὶ ταῦτα μὲν ἄπω δῆλον, εἰ δικαίως ὀδύρεται———. Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς παῖδικὰς παρεισδὺς, καὶ κατδόμενος τὴν ἀνθρωπείαν ζωὴν, προορῶμενος τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι, ἀφεξάγει τινὰς ἐκ τοῦ ζῆν ἀώρους; *Id. Ibid.*

Ver. 225. —στοναχίζων.] *Al.* στεναχίζων.

Ver. 226. Ἦμος δ' Ἑωσφόρος.]

Tertia lux gelidam cœlo dimoverat umbram.
Mœrentes altum cinerem & confuſa rubebant
Oſſa focis, tepidoque onerabant aggere terræ. *Æn.* XI, 210.

Ibid. —Ἑωσφόρος.] Pronuntiabatur Ὡσφόρος.

Ver. 227. —κροκόπεπλος ἔπειτ' ἄλα κίδναται Ἠώς.] Vide ſuprà ad *ά*, 477.

Ver. 228, & 251. —φλόξ.] Vide ſuprà ad *β'*, 267.

Ver. 229. —ἔβαν οἴκονδε.] Quâ ratione, vox ἔβαν, hîc ultimam, alioqui brevem,

(Vide

Θρηΐκιον κῦ πόντον· ὁ δ' ἔσσεν, οἴδματι θύων.
Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθείς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ὕπνῳ δ' ἡδὺς ὑπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
Ἕζετο δ' ὀρθωθείς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Πρῶτον μὲν κῦ πυρκαϊὴν σβέσαι αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα Πατροκλοῖο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
Εὖ μαλ' ἰνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
Ἐν μέσσῃ μὲν ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνωθεν
Ἐσχατιῇ καίοντ' ἀπάνευθε ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν ἀΐδι κεύθωμαι·

230 Thracium per pontum: hic verò gemebat, tumidis-fluctibus furens.
At Pelides à pyrâ in-aliam-partem ſeparatus,
Procubuit feſſus, dulciſque ſomnus *ei* citò ſupervenit.
Illi verò circa Atridem frequentes congregabantur,
Quorum ipſum adeuntium tumultus & ſtrepitus excitavit:
235 Reſedit verò erectus, & ipſos ſermone allocutus eſt;
" Atridéque, & cæteri principes univerſorum Achivorum,
" Primùm quidem pyram extinguite nigro vino
" Totam, quantum occupavit ignis vis: at deindè
" Oſſa Patrocli Menœtiadæ legamus,
240 " Benè diſcernentes; cognitu-facilia enim ſunt:
" In mediâ namque jacebat pyrâ, alii verò ſeorsùm
" In extremâ-orâ cremabantur promiſcuè equique & viri:
" Et ea quidem in aureâ phialâ & duplici adipe
" Ponamus, donec ipſe ego inferorum domo condar:

de ſuprà ad Ψ', 229) producat; item ἀριφραδέα, *ver.* 240; & γὸ, *ver.* 298; & μῆτιν, *ver.* 313; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid. —οἰκόνδε νέεσθαι.] *Al.* οἴκονδε ἕκαστος.

Ver. 232. —κεκμηὼς.] Cod. *Harleian.* κεκμηκώς.

Ver. 234. —ὅμαδος καὶ δοῦπος.] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 235. —σφέας.] Pronuntiabatur σφᾶς.

Ver. 236. Ἀτρείδη τε.] Cod. *Harleian.* Ἀτρεΐδαι τε.

Ver. 237. Πρῶτον μὲν κῦ πυρκαϊὴν σβέσαι αἴθοπι οἴνῳ.] Vide infrà ad *ver.* 250.

Ibid. —αἴθοπι οἴνῳ.] " *Conjectare me,* " *vinum quòd ſemina quædam Caloris in ſeſe* " *haberet, eſſetque naturâ ignitius; ob eam* " *rem dictum eſſe ab Homero* αἴθοπα οἶνον; " *non, ut alii putarent, propter Colorem,*" Gell. lib. XVII, cap. 8. " *Num quia Vi-* " *num ſemina quædam in ſe Caloris habet, &* " *ob eam rem* Homerus *dixit* αἴθοπα οἶνον; " *non, ut quidam putant, propter Colorem?*" Macrob. Lib. VII, cap. 12.

Ver. 240. —ἀριφραδέα.] *Al.* ἀγχιφράδεα. Quod perinde eſt. Nam γινώσκω primam producit.

Ibid. —τέτυκται.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 243. —ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ.] Ἔστι δὲ ἡ μὲν φιάλη ὡς οἶδε σοφός· ὁ δὲ δίπλαξ δημὸς φυλακτικὸς τῶν ἔσω ὀστέων εἰς χθῆν ἀπολαγῆς ἐξ ἄκρας ξηρότητος. *Euſtath.*

Ibid. —χρυσέῃ.] Pronuntiabatur χρυσῆ. Vide ſuprà ad ύ, 272.

Ver. 244. —ἀΐδι κεύθωμαι.] *Barneſius* edidit ἀΐδι κεύθωμαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm alii, notante *Barneſio*, hîc legerunt ἄϊδι κλεύθωμαι. Quibuſcum facit & *Scholiaſtes*; exponitque, εἰς ᾅδου τὰ κλεύσιν, ἤγουν τὰ ὁδὸν ποιήσομαι.

Τύμβον δ' ὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
Ἀλλ' ὀπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τ' Ἀχαιοὶ
Εὐρὺν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὀπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊλὴν ζέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ὀπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐυηέος ὀστέα λευκὰ
Ἀλλέξον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν.
Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήϊ· εἶθαρ δὲ χυτὴν ὀπὶ γαῖαν ἔχυτο
Χόανες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτῆ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν δ' ἔκφερε ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
Ἵππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἰφθιμα κάρηνα,

245 "Tumulum autem non admodùm magnum ego fieri volo,
"Sed mediocrem quendam: poſtmodùm verò & hunc Achivi
"Latúmque altúmque facite, qui quidem me
"Poſteriores in navibus multa-tranſtra-habentibus relinquemini.
Sic dixit; illi verò obſecuti ſunt pedibus-veloci Pelidæ:
250 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino,
Quantum flamma pervaſerat, profundúſque corruit cinis:
Flentes verò ſocii mitis oſſa alba
Collegerunt in auream phialam, & duplicem adipem;
In tentoriiſque poſita tenui linteo texerunt:
255 Circulo autem deſignârunt tumulum, fundamentáque jecerunt
Circa pyram; & ſtatim fuſilem terram aggeſſerunt:
Aggeſto verò tumulo, redierunt. At Achilles
Ibidem populum detinuit, & ſedere-fecit lato-ambitu ſpectatores:
E navibus autem extulit præmia, lebetáſque, tripodáſque,
260 Equóſque, mulóſque, boúmque robuſta capita,

Ver. 245. —ἄνωγα.] Vide ſuprà ad Θ', 322.

Ver. 250. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊλὴν σβέσαν.]

Poſtquam collapſi cineres, & flamma quievit,
Relliquias vino & bibulam lavêre favillam:
Oſſaque lecta cado texit Chorinæus aheno. *Æn.* VI, 226.

Ibid. —αἴθοπι οἴνῳ.] Vide ſuprà ad *ver.* 237.

Ver. 253. χρυσέην.] Vide ſuprà ad *ver.* 243.

Ibid. —χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν.] Vide ſuprà ad *ver.* 243; & infrà ad *ver.* 270.

Ver. 254. —ἑανῷ λιτὶ.] Non, *Peplo ſubtili*; quo modo reddunt verſiones plurimæ: Sed, *Tenui linteo*. Vide ſuprà ad σ', 352, & ad γ', 385. Malè itaque interpretatur *Scholiaſtes*, Ἁπαλῷ καὶ λεπτῷ ἱματίῳ.

Ver. 256. —εἶθαρ δὲ χυτὴν ὀπὶ γαῖαν ἔχυτο.] Sic apud *Euripidem*;

Ὡς ἔστις ἀμφὶ σᾶμ' ὑσσὰν θήσῃ κόνιν. *Phœniſs. ver.* 1650.

Ubi *Scholiaſtes* hunc locum citat.

Ver. 259. Νηῶν ἔκφερε ἄεθλα.]

Munera principio ante oculos, circoque locantur
In medio: ſacri tripodes, viridesque coronæ,
Et palmæ, pretium victoribus; armaque, & oſtro
Perfuſæ veſtes, argenti aurique talenta. *Æn.* V, 109.

Ver. 260. —Βοῶν τ' ἰφθιμα κάρηνα.] Sic apud *Virgilium*;

B4

Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον.
Ἵππευσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλαὰ θῆκε
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δύω καὶ εἴκοσι μέτρον,
Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἑξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον καλέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρας μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὖτως·
Τῷ δ' ἤδη τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἵππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
Εἰ μὲν νῶϊ ὕπερ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ,
Ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
Ἴστε γὰρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρείῃ πολὺ βάλλετον ἵπποι·
Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτὼς
Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.

Et fœminas elegantèr cinctas, splendidúmque ferrum:
Aurigis quidem primùm velocibus præclara prædia
Posuit, mulierem abducendam, eximiam-formâ, operum scientem,
Et tripodem ansatum duarum & viginti-mensurarum,
Primo: secundo autem deindè equam posuit
Sexennem, indomitam, fœtum mulum utero-gestantem:
At tertio igni-nunquam-admotum deposuit lebetem,
Pulchrum, quatuor mensuras capientem, album etiamnum ita:
Quarto verò posuit duo auri talenta:
Quinto autem duplicem phialam ignem-non-expertam posuit:
Surrexit verò, & verba inter Argivos fecit;
" Atridóque, & cæteri benè-ocreati Achivi,
" Aurigas hæc prædia expectantia jacent in circo.
" Si quidem jam alterius gratiâ certaremus Achivi,
" Tum certè ego prima accepta ad tentorium ferrem.
" Scitis enim, quantum mei virtute superant equi:
" Nam & immortales sunt: Neptunus autem dedit ipsos
" Patri meo Peleo, is verò vicissim mihi tradidit.

Bina *boum* vobis Trojâ generatus Aceſtes
Dat numero *capita*——. *Æn.* V, 61.

Ver. 263. Θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν.] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν.

Olli ſerva datur, operum haud ignara Minervæ. *Æn.* V, 284.

Ver. 264. —δύω καὶ εἴκοσι μέτρων.] *Al.* δυωκαιεικοσίμετρον, & δύω καὶ εἴκοσι μέτρων.

Ver. 268. Καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid. —λευκὸν ἔτ' αὖτως.] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* λευκὸν ἔτ' αὖτως. *Al.* λευκὸν ἔτ' αὖτως.

Ver. 270. —ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον.] Ἐστὶ δὲ χαλκοῦν σκεπάτιον λεβητώδες, ὁπλητὸν ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. *Athenæus, Lib* XI, *cap.* 5. Ὅμηρος μὲν ὅταν λέγῃ "ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε," καὶ, "χρυσείῃ φιάλῃ καὶ δίπλακα ἤμυσεν," οὐ τὸ σύνηθες λέγει, ἀλλὰ χάλκεόν τι καὶ σκεπάτιον λεβητώδες, ἴσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. ——— Ἀριστάρχος δὲ [ἀμφίθετον ἀντὶ] τοῦ δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι καὶ τοῦ κεκλιμένην καὶ τοῦ στόμα. *Id. Lib.* XI, *cap.* 14. Quo poſteriori modo exponit *Scholiaſtes*. Vide & ſuprà ad α, 584.

Ver. 272. Ἀτρεΐδη τε.] *Al.* Ἀτρεΐδαί τε,

Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μυθέω, κὴ μώνυχες ἵπποι·
Τοίῃ γὰρ θέῃ ἑῶλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
Ἠπίῃ, ὃς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
Χαιτάων καὶ ἔχευε, λοέσας ὕδατι λιπαρῷ.
Τὸν τώ γ' ἑστάτες πενθείετον, ἄδεϊ δὲ σφιν
Χαῖτ' ἐρηρέδατ', τὼ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
Ἄλλοι γ' σέλλεσθε κὴ σφωϊν, ὅσσοι Ἀχαιῶν
Ἵπποισίν τε πέποιθε κὴ ἅρμασι καλλιτοῖσιν.
Ὡς φάτο Πηλείδης· ταχέες δ' ἵπποι ἔγερθεν·
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἵππους δ' Τρωὸς ὕπασε ζυγὸν, οὕς ποθ' ἁπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
Διογενὴς, ὑπὸ δ' ζυγὸν ἤγαγε ὠκέας ἵππους,
Αἴθωνα τ' Ἀλαμεμνονέλην, τ' ἐόν τε Πόδαργον·

" Sed certè quidem ego quieſcam, & ſolidi-ungulis equi:
" Talis enim vim eximiam amiſerunt aurigæ
" Benigni, qui ipſis admodùm ſæpè humidum oleum
" Jubis ſuperfundebat, quum-laviſſet aquâ limpidâ.
" Hunc hi ſtantes lugent, ſolóque ipſis
" Jubæ profuſæ ſunt, ipſique ſtant dolentes corde:
" *Vos* verò cæteri accingimini per exercitum, quicunque Achivorum
" Equiſque fidit & currıbus benè-compactis.
Sic dixit Pelides; celeres autem aurigæ ſurrexerunt:
Surrexit multò primus quidem rex virorum Eumelus,
Admeti dilectus filius, qui aurigandi-peritiâ ornatus erat:
Poſt hunc autem Tydides ſurrexit fortis Diomedes,
Equóſque Troïos duxit ſub jugum, quos quondam abſtulit
Æneæ; at ipſum è mediâ morte eripuit Apollo:
Poſt hunc autem Atrides ſurrexit flavus Menelaus,
Nobiliſſimus, ſúl que jugum duxit veloces equos,
Æthen Agamemnoniam, ſuúmque Podargum:

Ver. 280. —ἀδέν@.] *Al.* κλέ@.

Ver. 281. —ὑγρὸν ἔλαιον.] Ἠπορήθη πολὺ καὶ διά τί, πολλῶν ὑγρῶν ὄντων, τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἵπποις ὅσα θεραπεύων ὁ ποιητὴς οἰκείως κοσμεῖν τὸ γάλα τε λιπαρὸν, καὶ τὸ μέλι χλωρὸν, καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν· τὸ δ' ἔλαιον ὑπὸ κοινὸν τῶν πᾶσι συμβεβηκότων μόνον ὀνομάζει ὑγρὸν ὡς ἰσχνὸν ὑγρὸν ὄντα. Διὸ τοῦτο ἐλέχθη, ὅτι καὶ γλυκύταλόν ἐστι τὸ δι' ὅλου γλυκὺ· καὶ λιπόταλον τὸ δι' ὅλου λιπαρόν· (δι' ὅλου δὲ πιδτὸ ἐστιν, ᾧ μηδὲν ἐμμέμικτο τ ἐναντίας φύσεως·) Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὑγρὸν μᾶλλον ἁρμόττειν, ᾧ μηδὲν μέρος ξηρὸν ἐστι. Τοῦτο δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβέβηκε. *Plutarch. Sympoſiac. Lib.* VI, *Probl.* 9.

Ver. 283. —ἑστάτες.] Cod. *Harleian.* ἑστεῶτε. Sed & rectè ſe habet Vulgata lectio. Vide ſuprà ad ά, 566, & ad έ, 778.

Ibid. —πενθείετον.] Cod. *Harleian.* πεσθείετον. Atque ita in uno MS ſcriptum reperit *Barneſius.*

Ver. 284—286. —ἐρηρέδατ'——πέποιθε.] Vide ſuprà ad ν', 96, & 736; & ad ά, 37. Cod. *Harleian.* ἐρηρά ατ'.

Ver. 286. —πέποιθε.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 287. —ἔγερθεν.] Ita edidit *Barneſius* ex uno MS. Quocum facit & Codex *Harleianus.* *Al.* ἄ.ερθεν.

Ver. 288, 289, 290, & 293. Ὦρ@——ἐκέκα@——ἄρ@.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ver. 291. —ὕς ποθ' ἁπηύρα Αἰνείαν.] Suprà έ, 323.

Ver. 297.

Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ' αὐτῷ τέρποιτο μιχῶν· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
Τὸν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμῳ ἰαχανόωσαν·
Ἀντίλοχος δ', τέταρτος ἐϋτρίχας ὤπλισαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τῷ Νηληϊάδαο· Πυλήγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· παρὲξ δέ οἱ ἆλτο βιήσας
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι κὴ αὐτῷ·
Ἀντίλοχ', ἦτοι μιχῦ σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, κὴ ἱπποσυνάς ἐδίδαξαν
Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμιχ ὅτι μάλα χρεώ.
Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρματ' ἐλιασέμιχ· ἀλλά τοι ἵπποι
Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ' οἴῳ λοίγι' ἔσεσθαι·
Τῶν δ' ἵπποι μιχὺ ἔασιν ἀφάρτεροι, ἠδὲ μιχὺ αὐτοὶ
Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτῷ μητίσασθαι.

Illam Agamemnoni dedit Anchiſiades Echepolus
Dona, ut nè ipſum ſequeretur ad Ilium ventoſam,
Sed ibidem deliciis-frueretur manens; magnas enim ei dederat
Jupiter opes; habitabat autem hic in ſpatiosâ Sicyone:
Hanc iſte ſub jugum duxit admodùm cursûs cupidam.
Antilochus autem quartus pulchris-comantes-jubis inſtruxit equos,
Neſtoris præclarus filius magnanimi regis
Neleïdæ; Pylo autem nati ei equi
Pedibus veloces agebant currum: Pater verò ipſi propè aſtans
Dixit in bonum monens intelligentem etiam per ſe;
" Antiloche, certè quidem te juvenem licèt dilexerunt
" Jupitérque Neptunúſque, & aurigandi-artes docuerunt
" Omnigenas: ideò te docere nequaquam multùm opus eſt.
" Nôſti enim rectè circa metas *equos* flectere; ſed tibi equi
" Tardiſſimi curſu, ideóque puto damnoſa eventura:
" Horum autem equi quidem ſunt perniciores, nec tamen ipſi
" Plura ſciunt te ipſo ſolertèr-machinari.

Ver. 297. Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ'.] Αὐτίκα γὰρ ὑποπτός ἐστιν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡς διὰ δωροδοκίαν ἀφεὶς τὴν στρατίας τὸ πλέσιον ἐκεῖνον, καὶ τὸ Αἴθων χαρισάμενον αὐτῷ, " Δῶρ', ἵνα μή " οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, Ἀλλ' αὐτῷ " τέρποιτο μιχῶν· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε Ζεὺς ἄφε- " νος." Ὀρθῶς δέ γε ἐποίησεν (ὡς Ἀριστόβουλος φησὶν) ἵππον ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ τοιούτῳ προσομιλήσας. Οὐδὲ γὰρ κυνὸς ἀνδρεῖος, οὐδ' ὄνος μὰ Δία, δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἄναλκις, ὑπὸ πλούτου καὶ μαλακίας διεφθαρμένος. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ver. 301. —ὤπλισαθ'.] Vide ſuprà ad *ver.* 55; & ad *δ*, 140.

Ver. 303. —Πυληγενέες.] *Al.* Πυλοιγενέες.

Ver. 306. —ἐφίλησαν.] Vide ſuprà ad *υ*, 304; & ad *ά*, 338.

Ver. 308. —τῷ κέν σε.] Cod. *Harleian.* τῷ καί σε.

Ibid. —ὅτι μάλα χρεώ.] Pronuntiabatur ὅτι μάλα χρῶ. *Al.* ὅτι μάλα χρεών.

Ver. 310. —τῷ τ' οἴῳ.] Cod. *Harleian.* τῷ κ' οἴῳ.

Ver. 312. —μητίσασθαι.] *Barneſius* cum duplici *σ* ſcribendum contendit, μησίασθαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Fit enim non ex μητίζω, cujuſmodi Verba *Aoriſtos* & *Futura* corripiunt; ſed ex μητίω, cujus formæ verba *Aoriſtos* & *Futura* producunt. Vide ſuprà ad *σ*, 37; & ad *ί*, 426, & 508.

Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
Παντοίῃ, ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοὴν ἰθυῖ' ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
Μήτι δ' ἡνίοχος παρεγίνετ' ἠνιόχοιο.
Ἀλλ' ὃς μὴ θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἵσι πεποιθὼς,
Ἀφραδέως ὅππῃ πολλὸν ἐλίασθ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἵπποι ἢ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει,
Ὅππως τὸ πρῶτον ταναύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν·
Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸ πρὸ πρόσσω δοκεύει.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
Ἕστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αὖης,
Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
Λᾶε δὲ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ,
Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·

" Sed agedum tu, dilecte, conſilium recondе animo
" Omnigenum, nè quo te caſu fugiant præmia.
" Arte tibi faber-lignarius longè præſtantior, quàm viribus:
" Arte verò & gubernator in nigro ponto
" Navem celerem dirigit jactatam ventis;
" Arte & auriga ſuperat aurigam.
" Sed qui equis & curribus ſuis fretus eſt,
" Imprudentèr latè flectit huc & illuc;
" Equique vagantur per ſtadium, neque eos continet:
" Qui verò peritus fuerit, agens deteriores equos,
" Semper metam ſpectans, flectit propè, neque eum latet,
" Quo pacto primùm adducat bubulis loris:
" Sed continet perpetuò, & præcedentem obſervat.
" Metam autem tibi indicabo admodùm cognitu-facilem, neque te latebit:
" Stat lignum aridum, quantum ulna, ſupra terram,
" Vel quercûs, vel laricis, quod quidem non putreſcit imbre:
" Lapides verò ejus ex-utrâque parte poſiti ſunt duo albi,
" In anguſtiis viæ; planum autem curriculum equorum hinc indè:

Ver. 313. —ἄγε δὴ.] *Age quæſo.*

Ver. 315. Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι.] Γρύφανλός τε Μασσίλ, "Ὡς " αἱ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰσχύος ἐστὶν," Ὅμηρος λέγει, " Μήτι τοι δρυτόμος πεπυκ- " νεῖ, ἠὲ βίηφι." *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* 6. Ubi notandum in tranſcurſu pro μέγ' ἀμείνων, legiſſe hîc *Clementem*, πεπυκνεῖ· ex verſu (ut videtur) 318. " Non " viribus aut velocitatibus aut celeritate cor- " porum res magnæ geruntur, ſed conſi- " lio"———. *Cicero de Senectute.*

Ver. 318. —παρεγίνετ'.] *Al.* πεπυκνεῖ. Quod idem. Nam γίνομαι primam pro- ducit.

Ver. 319. —πεποιθὼς.] *Al.* πέποιθεν. Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 324. —τὸ πρόσσω πν.] *Al.* τὸ πρῶτον.

Ibid. —ταναύσῃ.] Vide ſuprà ad ϛ', 58.

Ibid. —βοέοισιν ἱμᾶσιν.] Ἡνίαις. *Schol.*

Ver. 327. Ἕστηκε.] Vide ſuprà ad δ', 434.

Ibid. —ὄργυι'.] Ἡ τῶν δύο χειρῶν εἰς πλά- τος ἔκτασις. *Schol. Al.* ὄργυι'.

Ver. 329. —ἐρηρέδαται.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ver. 330. Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ.] Ἐν τῷ ξυμ- βολαῖς, καθ' ὁμαλίσα ἐξένου ἡ ὁδός. *Schol.*

Ver. 331.

Ἦ τοῦ σῆμα βροτοῖο πάλαι καταθνητοῖο,
Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο ὀπὶ προλέρων ἀνθρώπων,
Καὶ νῦν τέρμαθ' ἕθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τῷ σὺ μάλ' ἐγχείμψας, ἐλάαν ταχέδον ἅρμα καὶ ἵππους·
Αὐτὸς δ' κλινθλῶναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸ δεξιὸν ἵππον
Κέντρα ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχειμφήτω,
Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἰκέσθαι
Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, καλά θ' ἅρματα ἄξῃς·
Χάρμα δὴ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
Ἔασθαι ἀλλὰ, φίλος, φρονέων περιφραδέως ἔμεναι·
Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσσηαι διώκων,
Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἕλῃσι μεταλλήμων, οὐδὲ παρέλθῃ·

" Seu alicujus monumentum hominis jam pridem defuncti,
" Sive hoc meta fuit tempore priſcorum hominum,
" Et nunc pro termino eſſe voluit pedibus-valens nobilis Achilles:
" Huic tu proximè admotos agito juxtà currum & equos:
" Sed & ipſe inclinator elegantèr-concinnatâ in ſellâ,
" Paululùm ad ſiniſtram eorum; at dextrum equum
" Stimula minaci clamore-increp'tans, concedéque ei habenas manibus.
" Ad metam autem tibi equus ſiniſter admoveatur,
" Ita ut tibi modiolus utique ſummum videatur ſtrinxiſſe
" Rotæ affabrè-factæ: in lapidem verò vites impingere,
" Nè fortè equóſque vulneres, currúſque confringas;
" Gaudium nempè aliis, opprobriúmque tibi ipſi
" Erit: Sed, dilecte, ſi ſapis, cautus eſto:
" Si enim ad metam prætervectus fueris urgens,
" Non erit, qui te aſſequatur pernicitèr inſecutus, neque prætereat:

Ver. 331. καταθνητοῖο.] Vide ſuprà ad ν, 46. *Al.* καταθνητῶτος.

Ver. 332. Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο.] Ἐν δὲ τῷ, "Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο" ἢ ἐξῆς, φασὶ οἱ παλαιοὶ ὅτι Ἀρίσταρχος γράφει, "Ἦ τό γε σκῖρος ἔλω· νῦν αὖ θέτο τερμαθ' Ἀχιλλεύς," ἵνος τότε σίχα τεθέντος ὧν· ἀντὶ τοῦ ἀναιρέσεως γεγραφέναι δύο. *Eustath.*

Ver. 333. —τέρμαθ' ἕθηκε.] *Al.* τέρμα ἔθηκε aut τέθηκε. Quod & hoc quidem in loco ferri poſſet. Εἰ γάρ τις γράψει ἐν χείνῳ περικειμένῳ αὐτῷ, ἵνα ᾖ τέθηκε τέρμα, ἔστιν ἂν ἢ τοῦτο λόγον, ἢ οὐκ ἐξεθεσπίσατο. *Eustath.*

Ver. 334. —ἐγχείμψας.] Cod. *Harleian.* ἐγχείψας.

Ver. 335. Αὐτὸς δ' κλινθλῶναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ.] *Plato in Ione* legit, " Κλινθλῶναι δ' αὐτὸς ἐϋξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ. Cæterùm *Xenophon* locum hunc citat hoc modo;

Αὐτὸν δ' κλινθλῶναι ἐϋξέστῳ ὀπὶ δίφρῳ,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸ δεξιὸν
ἵππον
Κέντρα ὁμοκλήσαντ', εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσί.
Συμπόσιον.

Ibid. —ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ.] Sic apud *Heſiodum*;

——ἐϋπλεκέων δ' ὀπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες——.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. 306.

Ver. 339. Ὡς ἄν τοι.] *Plato* loco ſuprà citato legit, Ὡς μή τοι.

Ibid. —πλήμνη.] Apud *Scholiaſten*, notante *Barneſio*, πλήμνη.

Ibid. —πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἰκέσθαι Κύκλου.] Ἐπὶ τοῦ καμπτῆρος οἱ ἀρίστερος ἵππος ὅτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὸ ἔξωθεν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ δόξαι ψαύειν τοῦ χοινικίδος. *Schol.*

Ver. 345. —παρέλθῃ.] Cod. *Harleian.* παρέλθοι.

Ver. 346.

Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γλήνατ' ἦεν,
Ἦ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐθλοί.
Ὣς εἰπὼν Νέστορ Νηλήϊον ἄψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζεθ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτρικας ὤπλίσατ' ἵππους.
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
Πάλλε δ' Ἀχιλλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τόνδ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἔπι Μηριόνης λάχε' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδεΐδης, ὄχ' ἄριστος ἐών, λάχε' ἐλαυνέμεν ἵππους.
Στὰν δὲ μετασποδίην· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς,
Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· σκοπὸν δὲ πρὸ ἧκεν
Δύμβλον Φοίνικα, ὁπάονα πατρὸς ἑοῖο,
Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείῃσι νοήσαι.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,

" Nè quidem si à tergo Arionem divinum ageret,
" Adrasti velocem equum, qui ex deo genere erat,
" Aut illos Laomedontis, qui hic nutriti sunt eximii.
Sic loquutus Nestor Neleïus iterùm in loco
Resedit, postquàm suo filio uniuscujusque-rei summam dixerat.
Meriones autem quintus pulchris comantes-jubis instruxit equos.
Ascenderunt verò in sellas, sortésque injecerunt *galeæ:*
Concutiebat Achilles, & sors exiliit Nestoridæ
Antilochi: post hunc sortitus est rex Eumelus:
Post illum autem Atrides inclytus hastâ Menelaus:
Post eum verò Meriones sortitus est agere: at postremus
Tydides, longè fortissimus, sortitus est agere equos.
Steterunt autem ordine: monstravit verò metas Achilles,
Procul in plano campo; & juxta speculatorem collocavit
Deo-parem Phœnicem, armigerum patris sui,
Ut memori-animo-contemplaretur cursum, & veritatem referret.
Illi verò simul omnes super equos scuticas sustulerunt,

Ver. 346. —Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι.]
——μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην.
Hesiod. Ἀσπὶ Ἡρακλ. 120.
Cæterùm alii, notante *Eustathio*, scribunt Ἀρίονα.

Ver. 348. —τέτραφεν.] *Al.* ἔτραφεν.

Ver. 351. —ὤπλίσαθ'.] Vide suprà ad *ver.* 55; ad ά, 140.

Ver. 355. —δουρικλειτὸς.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* δουρικλυτός· minùs rectè. Vide suprà ad έ, 55.

Ver. 357. —λάχ' ἐλαυνέμεν.] *Al.* τάχ' ἐλαυνέμεν. Quam lectionem & probat *Barnesius*; sed minùs rectè.

Ver. 358. Στὰν δὲ μετασποδίην.]
Hæc ubi dicta; locum capiunt——.
Æn. V, 315.

Ver. 361. Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείῃσι νοήσαι.] *Barnesius* ex conjecturâ edidit, Ὡς μεμνέῳλο δρόμοιο, ἀληθειάν τ' ἀποείπαι· Rationibus, ut opinor, haud satis idoneis.

Ibid. —μεμνέῳλο.] Cod. *Harleian.* μεμνόῳλο.] *Al.* μεμνῷτο, μεμνοῖτο, & μεμνῇπ.

Ver. 362. —ἅμα.] Cod. *Harleian.* ἄμα.

Ibid. —ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν, Πλήξαν δ'.] Cod. *Harleian.* ἐφ' ἵπποιϊν.
——pronique in verbera pendent.
Æn. V, 147.
Vide & infrà ad *ver.* 368.

Ver. 363.

Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
Ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δ' στέρνοισι κονίη
Ἴστ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος, ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο·
Ἄρμαλα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πολυβοτείρῃ,
Ἄλλοτε δ' αὖτ' ἀΐξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλαθῆρες
Ἕστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου
Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἀψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου
Φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.

Percussérúntque loris, exhortatíque sunt verbis,
Magno-ardore: ii autem ocyùs percurrebant campum,
Procul à navibus celeritér: Sub pectoribus verò pulvis
Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
Jubæ autem agitabantur flatibus venti:
Currus verò interdùm quidem terræ appropinquabant almæ,
Interdùm autem subsultabant sublimes; at aurigæ
Stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque
Victoriæ cupidorum; & hortabatur suos quisque
Equos: ii verò volabant pulverem excitantes per campum.
Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
Retrò mare versùs canum, tum demùm virtus utique cujusque
Apparuit, statímque equis intendebatur cursus: celeritèr autem deindè
Pheretiadæ pedibus veloces ante cæteros efferebant *currum* equæ

Ver. 363. Πέπληγόν.] Vide suprà ad γ', 31.

Ver. 364. —διέπρησσον.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 365. —ὑπὸ δ' στέρνοισι κονίη.]

Hic subitam nigro glomerari pulvere nubem
Prospiciunt Teucri——. *Æn.* IX, 33.

Ver. 366. —ὥστε νέφος.] Quâ ratione, ὥστε, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 395; & χειμέριον, *ver.* 420; vide suprà ad ε', 51. *Barnesius* legendum conjicit ὥστει νέφος. Sed nihil opus.

Ver. 368. Ἄρμαλα δ' ἄλλοτε μὲν.]

Nonne vides? cum præcipiti certamine campum
Corripuere, ruuntque effusi carcere currus;
Cum spes arrectæ juvenum, exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans: illi instant verbere torto;
Et proni dant lora; volat vi fervidus axis;
Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
Aëra per vacuum ferri; atque assurgere in auras.
Nec mora nec requies. At fulvæ nimbus arenæ
Tollitur:——————
Tantus amor laudum, tantæ est victoria curæ. *Virgil. Georg.* III, 103.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus "*Virgilius Homerici carminis majestatem non æquet.*" Lib. V, cap. 13.

Ver. 369. —μετήορα.] Vide suprà ad β', 818.

Ver. 370. Ἕστασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ibid. —πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου Νίκης ἱεμένων.]

——————exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans, laudumque arrecta cupido. *Æn.* V, 137.

Ver. 374. Ἄψ ἐφ' ἁλὸς.] *Al.* Ἄψ ἀφ' ἁλός. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 377.

Τὰς ᾗ μὲν ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρῳϊοι· οὐδέ τι πολλὸν ἀνὰ θρῶν᾽ ἔσαν, ἀλλὰ μάλ᾽ ἐγγύς·
Αἰεὶ γὰρ δίφρου ὑπιβησομένοισιν ἐτίλλω.
Πνοιῇ δ᾽ Εὐμήλοιο μεταφρένου, εὐρέε τ᾽ ὤμω,
Θέρμετ᾽· ἐπ᾽ αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην·
Καί νύ κεν ἢ παρέλασσε, ἢ ἀμφήρεσεν ἔθηκεν,
Εἰ μὴ Τυδέος υἱὸν κολέσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὃς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ᾽ ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὴ ὄρσε ἔτι κλυτὸν μᾶλλον ἰέσας,
Οἱ δέ οἱ ἐκλάφθησαν, ἄνακτος κέντρον ἑταίρους.
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ᾽ Ἀπόλλων
Τυδείδην, μάλα δ᾽ ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μετὰ δ᾽ ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δ᾽ ἐπὶ μὲν Ἀδμήτου υἱὸν κολέσσε ἐκάβησε,
Ἵππειον δ᾽ οἱ ἧκε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι

Poſt eas autem ante-alios efferebant Diomedis maſculi equi
Troïi; neque ita multùm aberant, ſed admodùm propè:
Semper enim currum aſcenſuris ſimiles erant.
Flatu verò Eumeli dorſum, latique humeri,
Calefiebant: ſuper ipſum enim capitibus repoſitis volabant.
Et certè vel prævertiſſet, vel dubiam *victoriam* feciſſet,
Niſi Tydei filio iratus fuiſſet Phœbus Apollo,
Qui ei è manibus excuſſit ſcuticam ſplendidam.
Ejus verò ex oculis effuſæ ſunt lacrymæ indignantis,
Quòd illas quidem videret jam etiam multò celeriùs euntes,
Sui verò divinitùs-affligerentur, ſine ſtimulo currentes.
Nec ſanè Minervam fraude-lædens latuit Apollo
Tydidem, valdè autem celeritèr aſſecuta eſt paſtorem populorum;
Et reddidit ei ſcuticam, vimque equis immiſit.
Ipſa verò ad Admeti filium indignata acceſſit,
Equinúmque ei fregit dea jugum: ei adeò equæ

Ver. 377. —μετεξέφερον.] *Al.* μέτ᾽ ἐξέφερον.

Ver. 380. Πνοιῇ δ᾽ Εὐμήλοιο μεταφρένου — Θέρμετ᾽.]

——— Humeſcunt ſpumis flatuque ſequentum. *Virg. Georg.* III, 111.

Macrobius & hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici carminis majeſtatem non æquet.* " *In curuli certamine* (inquit) " *Homerus alterum currum paululùm antece-* " *dentem & alterum pœnè conjunctum ſe-* " *quendo quâ luce ſignavit?*" Lib. V, cap. 13.

Ver. 382. Καί νύ κεν ἢ παρέλασσε, ἢ ἀμφήρεσεν.] Vide infrà ad *ver.* 526.

Ibid. —παρέλασσε ἢ ἀμφήρεσεν.] *Al.* παρέλασσε δὲ ἀμφήρεσεν. Ut infrà *ver.* 526.

Ibid. —ἀμφήρεσεν.] Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξεσόμενον, ἢ ἀμφισκοπτόμενον. *Schol.*

Ver. 384. Ὃς ῥά.] *Qui ſcilicèt*———.

Ver. 385. Τοῖο δ᾽ ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο.]

Tum vero exarſit juveni dolor oſſibus ingens;
Nec lacrymis caruêre genæ———.
Æn. V, 172.

Ibid. —χύτο.] *Al.* σύτο.

Ver. 387. Οἱ δέ οἱ.] *Al.* Οἱ ᾧ οἱ, & Οἱ δ᾽ ἑοί.

Ibid. —θέσσε.] *Al.* θέκσαι. Sed minùs rectè; propter præcedentem ἄρσενες ἵπποι *ver.* 377: Uti notavit *Barneſius.*

Ver. 391. —ἐκάβησε.] Vide ſuprà ad ῥ', 352; ad π', 751; & ad α', 37.

Ver. 393.

Ἀμφὶς ὁδῶ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ὑπὲκ γαῖαν ἐλύθη.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο σὺν ἵπποις τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Ἀγκῶνάς τε σὺν εἰδρύφθη, στόμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη ἢ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλήσθην, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδείδης ἢ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τ' ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ', Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο.
"Ἐμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὀτρυνάχετα.
Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ὄτι κελεύω
Τυδεΐδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἵσιν Ἀθήνη
Νῦν ὦρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
Ἵππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείλυν καλαχθὴ
Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μιν τελεσμένον ἔσται·
Οὐ σφῶϊν κομιδὴ ὧδε Νέστορι ποιμένι λαῶν

Utrinque extra viam currebant, temóque in terram devolutus eſt.
Ipſe verò è ſellâ juxta rotam provolutus eſt,
Cubitóſque circumcirca laceratus eſt, oſque, naréſque,
Colliſáque eſt frons ad ſupercilia: ei autem oculi
Lacrymis impleti ſunt, liquidáque ei hæſit vox.
Tydides verò prævertens dirigebat ſolidos-ungulis equos,
Longè præ aliis emicans: Minerva enim
Equis immiſit vim, & ei gloriam impoſuit.
Poſt illum autem Atrides agebat *equos* flavus Menelaus.
Antilochus verò equos adhortabatur patris ſui;
" Incumbite, & vos intendite quàm celerrimé.
" Cum illis quidem contendere haud jubeo
" Tyd dæ equis bellicoſi, quibus Minerva
" Nunc præbuit celeritatem, & ipſi gloriam impoſuit:
" Sed equos Atridæ aſſequimini, neque relinquimini,
" Rapidè, nè vobis dedecus offundat
" Æthe, fœmina cùm ſit: Cur deficitis, præſtantiſſimi?
" Sic enim denuncio, & certè perfectum erit:
" Non *amplius* vobis curatio-benigna apud Neſtorem paſtorem populorum

Ver. 393. —ῥυμὸς.] Τὸ δεῖχον ὑπὸ τὸ ἅρμα ἕως τοῦ ζυγοῦ ξύλον. *Schol.*

Ver. 397. —θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.] Vide ſuprà ad ρ', 696.

Ver. 398. Τυδείδης ἢ παρατρέψας.]
Radit iter lævum interior, ſubituſque priorem
Præterit ——— *Æn.* V, 170.

Ver. 404. Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ὄτι κελεύω.]
Non jam prima peto Mneſtheus, neque vincere certo.
Quanquam ô! ſed ſuperent, quibus hoc, Neptune, dediſti.
Extremos pudeat rediiſſe: hoc vincite ———
Et prohibete nefas—— *Æn.* V, 194.

Ver. 405. Τυδείδεω.] Pronuntiabatur Τυδείδω.

Ver. 408. —καλαχθὴ.] Cod. *Harleian.* καλαθείη.

Ver. 411. —κομιδὴ.] *Al.* βιοτή.

Ver. 417.

Ἔσεῃ, αὐτίκα δ' ὔμμε καλακλενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα κέρδιον ἄεθλον·
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, κὴ πρόσθεν ὀτλιτάχισα·
Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παρεδύμεναι· ἀδέ μέ λήσει.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ', ἄνακτι ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
Μᾶλλον ὑπεδρομέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
Στεῖνον ὁδὸν κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
Ῥωχμὸς ἦεν γαίης, ἣ χειμέριον ἀλέσασα ὕδωρ
Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἀμαξιτοχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρεκλίνας ἐδίωκεν·
Ἀτρεΐδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐκεκλήγοντι·
Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·

" Erit, ſtatim autem vos interficiet acuto ære,
" Si remiſſi referamus vilius præmium:
" Sed inſequimini, & feſtinate quàm citiſſimè:
" Hæc autem ego ipſe machinabor, atque diſpiciam,
" Anguſtâ in viâ aſtu-præterire: neque me fallet.
Sic dixit: Illi verò, domini veriti minas,
Acriùs cucurrerunt exiguo tempore; ſtatimque deindè
Anguſtiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicoſus:
Sciſſura erat terræ, quâ hyemalis collecta aqua
Ruperat viæ *partem*, profundúmque fecerat locum totum:
Hâc dirigebat Menelaus, rotarum-concurſum vitans.
Antilochus autem deflectens impellebat ſolidos-ungulis equos
Extra viam, parumpérque avertens inſequebatur:
Atrides verò extimuit, & Antilocho inclamavit;
" Antiloche, temerè equos agis; ſed contine equos:

Ver. 417. —οἱ δ' ἄνακτι ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν Μᾶλλον ὑπεδρομέτην.]
——————Olli certamine ſummo
Procumbunt————. *Æn.* V, 197.
Ver. 422. Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος.]
————————Sed cæca Menœtes
Saxa timens, proram pelagi detorquet ad undas:
Quo diverſus abis? iterum, Pete ſaxa, Menœte,
Cum clamore Gyas revocabat; & ecce Cloanthum
Reſpicit inſtantem tergo, & propiora tenentem. *Æn.* V, 164.
Ibid. Τῇ ῥ'.] *Eâ utique*——— *Eâ, inquam*————.
Ibid. —ἁμαξιὰς.] Τὰς τῶν τροχῶν συγκρούσεις τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁρμάτων. *Schol.* Τὸν ——Καλλίμαχον ἔλαθεν ἡ διαφορὰ τῶν ἁμαξιῶν· ἣν ἔχει πρὸς τὸ χωρὶς τοῦ ρ λεγόμενον ἁμαξιτόχιον· ἔστι δὲ ἁμαξιτὸς, τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι οἷον ὁμοδρομία τις ἅρματος· ἁμαξιτὸς δὲ τὰς δρόμους ἔλεγον· ἁμαξιτοχία δὲ, τὸ τῶν τροχῶν τὸ ἴχνος· ἄμφω δὲ παρὰ Ὁμήρῳ κεῖνται· διώκομεν αὐτὰν τὸ Ποιητὴς ἐξήλλαξε μόνον· ὅτι δὲ τὸ ἅμα τρέχειν δηλοῖ ἁμαξιτοχία, παρίστησιν, ὅτι τὸ Μενελάου λέγων· "Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁμαξιτοχίας ἀλεείνων·" ὑπολείπειν γὰρ, διὰ τὸ ῥαχμὸν τῆς γῆς, τὸ συμπίπτουσιν τοῖς δρόμοις φυλάττοντα ὁμῶς·——— ἁμαξιτοχία δὲ, ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦ τροχοῦ ἴχνος· δηλοῖ αὖθις πάλιν παρίστησι λέγων "δὴ ἄρα πολὺ" "λὰ γίγνεθ' ὁπαὶ τῶν ἁμαξιτοχίη καὶ ἵππος" "θεν, Ἐν λεπτῇ κονίῃ·" διὰ γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ ὀλίγον τῆς κόνεως, μὴ πολὺ γίγνεσθαι τὸ τῶν ὁπλῶν σάτρων ἴχνος φησίν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 4.
Ver. 423. Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας.] Vide ſuprà ad *ver.* 398.
Ver. 424. —παρεκλίνας.] Vide ſuprà ad *ver.* 309; & 338.

Ver. 427

Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυλέρη παρελάσσεις·
Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρμαλι κύρσας.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι κὴ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
Κέντρῳ ὑπαΐσσων, ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς.
Ὅσσα δ' ἰὼν δίσκου ἕρμα καλωμαδίοιο πέλονται,
Ὅνθ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
Τόσσον ὑπὸ ῥα μέτλω· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κὴ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν κὴ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', ἦτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Ἐρρ', ἐπεὶ ἦ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἴομεν καὶ ὡς ἄμπαρ ὅρκια οἴσῃ ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
Μή μοι ἐρύκεσθον, μήδ' ἔσσαλον ἀχνυμένῳ κῆρ·
Φθήσουσι τάπητες πόδες κὴ γοῦνα καμόντα,
Ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβουσι νεότητος.

" Anguſta enim via; mox verò latiore præterages:
" Nè fortè utroſque lædas, currui *curru* impacto.
Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multò magis agebat,
Stimulo adurgens, tanquam non audienti ſimilis.
Quantus verò diſci jactus ab humero vibrati eſt,
Quem juvenis emittit vir, periculum-faciens juvenilis vigoris;
Tantum curſu emicârunt: illæ verò ceſſerunt retrò
Atridæ; ipſe enim ſponte remiſit agitare,
Nè fortè colliderentur in viâ ſolidi-ungulis equi,
Currúſque everterent elegantèr compactos, ipſi autem
In pulveres decideront, feſtino-curſu-contendentes de victoriâ.
Hunc & objurgans allocutus eſt flavus Menelaus;
" Antiloche, nemo te mortalium perniciosior alius:
" Vale, neque enim te verè omninò dicebamus ſapere Achivi:
" Sed certè nè ſic quidem ſine juramento auferes præmium.
Sic locutus, equos exhortatus eſt, dixítque;
" Nè mihi inhibemini, néve ſtetis dolentes corde:
" Antè iſtis pedes & genua laſſabuntur,
" Quàm vobis; ambo enim privati ſunt juventute.

Ver. 427. —παρελάσσεις.] *Al.* παρελάσεις.
Ver. 430. —ἀΐοντι.] Vide ſuprà ad ϐ, 52.
Ver. 431. —καλωμαδίοιο.] Ὃν ἀφιᾶσι κὴ ἄμμων τρέχοντες. *Schol.*
Ver. 432. Ὅνθ'.] *Quem ſcilicèt*———.
Ibid. —πειρώμενος ἥβης.] Vide ſuprà ad 359; & ad ν', 168.
Ver. 434. Ἀτρεΐδεω.] Vide ſuprà ad *ver.* 405.
Ver. 437. Ἐν κονίῃσι πέσοιεν.] Vide ſuprà ad ν', 508.
Ver. 443. —ἀχνυμένῳ.] Vide ſuprà ad γ', 260.
Ver. 444. Φθήσουσι.] Apud *Scholiaſten*, notante *Barneſio*, Φθίσουσι. Cujus vocis de proſcidâ, vide ſuprà ad β', 833.

Ὡς ἔφαθ· οἱ δ', ἀνακτι ὑποδδείσαντες ὁμοκλῇ,
Μᾶλλον ὑπεδρομέτην, τάχα δ' σφίσιν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δ' πέτονθο κονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους·
Ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπερθ' ἀλὸς ἐν σκοπιῇ·
Τοῖο δ' ἄνδυεν ἐόντος, ὁμοκλήσαντος ἀκούσας
Ἄλλου· φράσατο δ' ἵππον ἀμπρεπέα πρόσχουλα,
Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοινιξ ἦν, ἐν δὲ μελώπῳ
Λάκκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἠύτε μήνη·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἷσιν ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι, ἠὲ καὶ ὑμεῖς;
Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ πω αὐτὰς
Ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, ἢ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
Ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλόντας,
Νῦν δ' οὔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντη δέ μοι ὄσσε

Sic dixit: illi verò, regis veriti hortatum,
Acriùs cucurrerunt, & ſtatim ipſis proximi facti ſunt.
Argivi verò in circo ſedentes ſpectabant
Equos, illi autem volabant pulverem-excitantes per campum,
Primus verò Idomeneus, Cretum dux, viſos-agnovit equos;
Sedebat enim extra circum ſublimis in ſpeculâ:
Illum autem, procul licèt eſſet, *equos*-increpantem ut audiit,
Agnovit; & vidit equum notabilem præeuntem,
Qui quidem cætero toto *corpore* ſpadix erat, at in fronte
Alba macula erat rotunda, tanquam luna:
Surrexit autem, & ſermonem inter Argivos dixit;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Solúſne ego equos noſcito, an & vos?
" Alii mihi videntur priores eſſe equi,
" Alius & auriga videtur: Illæ verò alicubi fortè
" Læſæ-ſunt in campo, quæ eoúſque utique præſtantiores erant:
" Profectò enim illas primùm vidi metam circumflexiſſe,
" Nunc verò nequaquam poſſum videre; undique autem mihi oculi

Ver. 446. —οἱ δ', ἀνακτι ὑποδδείσαντες ἐμοκλῇ, Μᾶλλον ὑπεδρομέτην.] Vide ſuprà ad *ver.* 417.

Ver. 449. —τὶ δ'.] *Al.* οἱ δέ.

Ver. 450—453. —ἐφράσαθ —— φράσατο.] Vide ſuprà ad *ver.* 126.

Ver. 451—455. Ἧστο——ἐτέτυκτο.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ibid. —περιπρὸ.] Τέπων ὑψηλὸς, ἀφ' ὃθεν περιαλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα. *Scbol.*

Ver. 453. —φράσατο δ' ἵππον ἀμπρεπέα πρόσχουλα.]

——quem Thracius albis
Portat equus bicolor maculis, veſtigia primi
Alba pedis, frontemq; oſtentans arduus albam. *Æn.* V, 565.

Ver. 454. —φοινιξ.] Vide ſuprà ad φ', 267.

Ver. 455. —σῆμ' ἐτέτυκτο.] Cod. *Harleian.* σῆμα τέτυκτο.]

Ver. 460. —ἡνίοχος ἰνδάλλεται.] Quâ ratione, ἡνίοχος, hîc ultimam producat; item ἀμπρέεσθον, *ver.* 492; & ἄορ, *ver.* 510; & Σθένελος, *ver.* 511; vide ſuprà ad ά, 51. *Al.* ἡνίοχός μ' ἰνδάλλεται.

Ver. 463. Νῦν δ' οὔπω.] *Al.* Νῦν δ' οὔπη. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 465.

Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπλαίνελον εἰσορόωνλι·
Ἠὲ τ' ἡνίοχον φύγον ἡνία, δδὲ δωάθη
Εὖ χεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
Ἔνθα μιν ἐκπεσέειν οἴω, σαώ θ' ἅρμαλα ἄξαι·
Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μάλ' ἔλλαβε θυμόν.
Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀναξαδόν· ὀ γὰρ ἔγωγε
Εὖ δαφινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
Τυδέος ἱπποδάμοιο υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰχρῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνδυθεν
Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενλ·
Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι πεσσὼν,
Οὔτε τοι ὀξύταλον κεφαλῆς ἐκδέρκεν ὄσσε·
Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
Λαοσσόον ἔμμεναι· πάρεσσι γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
Ἵπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἳ τὸ πάρος περ,
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλήρεσσι βέβηκε.

" Troïcum per campum luſtrant proſpectanti:
" Aut aurigam fugerunt habenæ, neque potuit
" Benè continere circa metam, & non felicitèr flexit:
" Illic eum excidiſſe reor, currúſque confregiſſe;
" Ipſæque extra-viam-cucurrerunt, poſtquàm furor occupavit animum.
" Sed intuemini & vos ſurgentes: non enim ego ſanè
" Cernens-dignoſco; videtur autem mihi eſſe vir
" Ætolus genere, intérque Argivos imperat
" Tydei equûm domitoris filius, fortis Diomedes.
Hunc autem probroſis verbis-objurgavit Oilei *filius* velox Ajax;
" Idomeneu, cur continuò garris? Illæ verò procul
" Equæ pedes-in-altum-attollentes amplum per campum currunt:
" Neque minimus-natu es inter Argivos tantùm,
" Neque tibi acutiſſimè ex capite proſpiciunt oculi:
" Sed ſemper verbis garris; Nec tamen omninò te decet
" Loquacem eſſe: adſunt enim & præſtantiores alii.
" Equæ verò ſunt priores, quæ & anteà
" Eumeli, ipſéque tenens lora vehitur.

Ver. 465. —φύγον.] *Al.* φύγλυ.

Ver. 466. —ἐλίξας.] Συγχέψας πρὸς τὸ κάμψαι τὰς ἵππους. *Schol.*

Ver. 467. —σαώ θ' ἅρμαλα ἄξαι.] Cod. *Harleian.* καλά θ' ἅρμαλα ἄξαι. Ut ſuprà ver. 341.

Ver. 470. —διαγινώσκω.] Vide ſuprà ad ver. 240.

Ver. 472. —ἱπποδάμοιο.] Vide ſuprà ad β', 23.

Ver. 473. —ἐνένιπεν.] *Barneſius* in uno MS ſcriptum repperit ἐνένιπλεν· Quæ & proba Lectio. Vide ſuprà ad ϛ', 546.

Ver. 474. —τί πάρος λαβρεύεαι.] Λοιδορεῖσιν ὡδὲν ἐφαπτόμενοι τῶν σωματικῶν ἀλλὰ τοῖς ἀμαθήμασι τοὺς φίλους ὀνειδίζοντες—— " Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεις; ὡδέ τι σὲ χρὴ Λαοσσόον ἔμμεναι." *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide ſuprà ad β', 246.

Ibid. —λαβρεύεαι.] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, λαβρεύεις.

Ver. 475. —δίεν.] *Al.* δίον.

Ver. 479. Λαοσσόον.] Παροξυτόνως ἐν τοῖς λόγοις. *Schol.*

Ibid. —ἀμείνονες.] Cod. *Harleian.* ἀμύμονες.

Ver. 481. —βέβηκε.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Τὸν δ' χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἶαν, νείκεϊ ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
Δαΐεσσι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐσὶν ἀπηνὴς·
Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος·
Ἴσορρα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
Ὁππότεραι πρόφρασσ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀπιλίνων.
Ὣς ἔφαθ'· ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Χώομενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
Καί νύ κε δὴ προλέρω ἔτ' ἔρις γλυκὺ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίσταο, καὶ φάτο μῦθον·
Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόασθε
Ἵππους· οἱ δ' τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δ' γνώσεσθε ἕκαστος
Ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.

Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus est;
" Ajax, rixâ optime, maledice, inque cæteris omnibus
" Inferior es Argivis, tibi quippè mens est insolens:
" Agè vel tripode-depositò certemus, vel lebete;
" Arbitrum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo,
" Utræ anteriores equæ: ut sentias persolvens.
Sic dixit: Surrexit verò protinùs Oïlei *filius* velox Ajax,
Iratus, asperis ut exciperet *eum* verbis:
Et omninò jam ulteriùs adhuc contentio progressa-esset utrisque,
Si non Achilles ipse surrexisset, & dixisset;
" Ne ampliùs nunc asperis altercemini verbis,
" Ajax, Idomeneúque, malis; neque enim par est:
" Quin & alii succenseretis, quicunque talia faceret:
" Sed vos in circo sedentes spectate
" Equos; ii autem citò ipsi festino-cursu-contendentes de victoriâ
" Huc venient: tum verò cognoscetis singuli
" Equos Argivorum, qui secundi, quique priores.

Ver. 483. —νείκεϊ ἄριστε.] Cod. *Harleian.* νείκη ἄριστε. *Al.* νείκεϊ ἄριστε.

Ver. 485. Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον.] Ita *Odyss.* ψ', 73;

——αὐτάρ ἐγὼν ἐμάθην περιδάσσομαι αὐτῆς.

Et apud *Aristophanem*;

——ἐθέλω περὶ τᾶς κεφαλᾶς περιδῆσθαι.
Equites, ver. 788.

Ubi *Scholiastes* locum hunc hoc modo citat;

Δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα.

Quin & Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio*, itémque Cod. *Oxon.* à *Barnesio* collatus, hîc legunt περιδώμεθα. Vide suprà ad κ', 105.

Ver. 487. —γνοίης.] *Al.* γνοίης.

Ibid. —ἀπιλίνων.] Vide suprà ad β', 43; & ad γ', 279.

Ver. 488. —ὄρνυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 492. —ἀμείβεσθον ἐπέεσσι.] Cod. *Harleian.* ἀμείβεσθε ἐπέεσσι. Quæ quidem Syntaxis satis rectè se haberet, quia omne *Duale* est necessariò *Plurale*; (Vide suprà ad α, 566:) Prosodia autem nullâ, ut opinor, ratione ferri posset.

Ver. 493. Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε.] Edidit *Barnesius* Αἰάν τ', Ἰδομενεῦ τε. Sed nihil opus: Quâ enim ratione, vox, Αἶαν, ultimam hîc, etiam extra cæsuram, producat; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 494. —ῥέζοι.] *Al.* ῥέξοι.

Ver. 500.

Ὣς φάτο· Τυδείδης δ' μάλα ἆσσον ἦλθε διώκων,
Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε καλῳμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
Ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρηνσὶν κέλσθην·
Αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
Ἄρμαλα δ' χρυσῷ πεπυκασμένα καστίτερῳ τε,
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἑπέπτερχον· ἐδέ τε πολλὴ
Γίνετ' ὄπασσώτερων ἁρματοχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δ' σπεύδοντε πετέσθην·
Στῆ δ' μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων, ἐκ τε λόφων καὶ ὑπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντι,
Κλῖνε δ' ἄρ' μάστιγα πολὶ ζυγόν· ἐδὲ μάτησεν
Ἰφθίμου Σθενέλου, ἀλλ' ἐσυμφόρως λάβ' ἄεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.

Sic dixit: Tydides autem valdè propè venit urgens,
Scuticâ verò assiduè feriebat super humeros; ei autem equi
In altum tollebantur citò conficientes viam:
Assiduè verò aurigam pulveris guttæ percutiebant:
Currus autem auro accuratè elaborati stannóque
Pone equos veloces currebant; neque profunda
Fiebat cantherum orbita retrò
In tenui pulvere: hi nempè festinantes volabant.
Stetit autem medio in circo, multúsque exiliebat sudor
Equorum, éque cervicibus & à pectore in-terram.
Ipse verò è sellâ in terram desiliit collucente,
Acclinavítque scuticam ad jugum: neque segnis erat
Fortis Sthenelus, sed properè accepit præmium;
Deditque abducendam sociis magnanimis mulierem,
Et tripedem ansatum asportandum: ipse verò solvit equos.

Ver. 500. Μάστι δ' αἰὲν.] Ita edidit *Barnesius*. *Vulgg.* Μάστιγι δ' αἰὲν. Quod, ut opinor, ferri non potest; nam Μάστιγι, ut ipse notavit *Barnesius*, *mediam* semper producit. Τὸ ῑ, Μάστιγι, Μάστι τινὲς γράφουσι, ἐκτείνοντες τὴν λήγουσαν· ὁμοίως τοῦ, "Μάστι τοι ἐρυ-"τόμῳ μὲν ἅμ' ἵππον." [suprà *ver.* 315.] Καὶ ὄζει, ὥσπερ μῆτις, μήτιος, μητιᾷ, ἢ κλῆσιν, μῆτι· ἔστω καὶ μάστις, μάστιος, μάστι, μάστι. *Eustath.* Firmatur porrò hæc lectio *Odyss.* ο, 182;

Ἦ ῥ' ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν ——.

Ver. 501. —πρηνσὶν.] Vide supra ad ν, 192.

Ver. 504. —ἐδέ τε πολλὴ.] Cod. *Harleian.* ἐδέ τι πολλή. Quo modo & in uno MS scriptum repperit *Barnesius*. *Porphyrius* autem *Quæst. Homeric.* 4, legit; ἐδ' ἄρα πολλή.

Ibid. —ἐδέ τε πολλὴ γίνετ' ὄπασσώτερων ἁρματοχιὴ.] Vide suprà ad *ver.* 422.

Ver. 507. —πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρώς.]

—— sudor fluit undique rivis.
Æn. V, 200.

Ver. 510. Κλῖνε.] Vide suprà ad ά, 309.

Ibid. —ἄρα.] *Ut fieri solet* ——.

Ver. 512. Δῶκε δ' ἄγειν.]

——— quem Thracius olim
Anchisæ genitori in magno munere Cisseus
Ferre sui *dederat* monimentum & pignus amoris. *Æn.* V, 536.

Ver. 513. Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα.] Ὃν [τρίποδα] εἰκὸς ὑπὸ Διομήδους ἀναιρεθῆναι ὕστερον ἐν Δελφοῖς, ὡς δῆλον ἐξ ἐπιγράμματος τοῦδε·

Χάλκειός εἰμι τρίπους, Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,
Καί μ' ὑπὸ Παλεύκῳ θῆκε πόδας ἀκὺς Ἀχιλλεύς·
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Νικήσας ἵπποισι παρ' Ἀλκαίῳ Ἐλλάνιον. *Eustath.*
Ibid. —

Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
Κέρδεσιν, ὅτι τάχιστα παρέφθαμεν Μενέλαον·
Ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους·
Ὅσσον τ' ἰθυντὴρ ἵππος ἀφίσας, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
Ἕλκησιν πεδίοιο τιταινόμενον ζυγὸν ὄχεσφιν,
Τοῦ μέν τε ψαύουσιν ὀπισσώτατοι τέλχες ἄκραι
Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τροχὸν ἔχει, ἀδέ τι πολλὴ
Χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέουσι·
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Λείπεθ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκον λέλειπτο,
Ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠΰ
Ἵππων τ' Ἀγαμεμνονίδης καλλίτριχος Αἴθης·
Εἰ δέ κ' ἔτι προλέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
Τῷ κέν μιν παρέλασσε, νόον δ' ἀμφήλυσον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος,
Λείπετ' ἀγακλυτοῦ Μενελάου δουρὸς ἐρωήν.
Βάρδιστοι γὰρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
Ἦκις δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἆρμ' ἐν ἀγῶνι.

Poſt eum autem Antilochus Neleïus agebat equos,
Dolis, haud quidem celeritate præveniens Menelaum;
Sed & ſic Menelaus agebat propè veloces equos:
Quantum verò à rotâ equus diſtat, qui quidem dominum
Trahit per campum niſu-contento cum curribus;
Hujus quidem attingunt canthum pili extremi
Caudæ, is autem propè admodùm currit, neque prorsùs magnum
Spatium in medio, per amplum campum currente:
Tantum jam Menelaus eximio Antilocho
Poſterior erat: quanquam priùs etiam ad diſci-jactum relictus erat;
Sed & ipſum ſtatim aſſecutus eſt; augebatur enim vis valida
Equæ Agamemnoniæ jubis-pulchræ Æthes:
Quod ſi adhuc ulteriùs fuiſſet curſus ambobus,
Eo certè eum præteriiſſet, neque dubiam *victoriam* reliquiſſet.
Sed Meriones, famulus ſtrenuus Idomenei,
Poſterior-erat inclyto Menelao haſtæ jactu.
Tardiſſimi enim ei erant pulchri-jubis equi,
Minimè-peritus erat & ipſe agendi currum in certamine.

Ibid. —ἔλυεν ὑφ'.] Vide ſuprà ad ν', 103; & ad ό, 24. *Al.* ἔλυσεν ὑφ', & ἐλύσαθ' ὑφ'.

Ver. 514. —ἄς'.] Non hîc vacat iſtud ἄς'· ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 433.

Ver. 515. —παρέφθαμεν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 517. —ὅς ῥά τ'.] *Qui ſcilicèt*——.

Ver. 520. —ἀδέ τι πολλὴ.] *Al.* ἀδέ τε πολλή. Ut ſuprà *ver.* 504.

Ver. 523. —δίσκον ἔλα.] *Al.* δίσκ' ἔβα. Vide ſuprà ad *ver.* 431.

Ibid. —λέλειπτο.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ver. 526. Εἰ δέ κ' ἔτι προλέρω γένετο δρόμος.]

——ſpatia & ſi plura ſuperſint,
Tranſeat elapſus prior, ambiguumve relinquat. *Æn.* V, 325.

Ver. 527. Τῷ κέν μιν.] *Al.* Τῷ κεν καί μιν.

Ver. 529. —δουρὸς ἐρωήν.] Ita ſuprà ό, 358;

——ὅσον τ' ὀϊστὸς δουρὸς ἐρωή.

Ver. 530. —γὰρ οἱ.] Quâ ratione, γδ', hîc producatur; item ultima vocis, ἀμενηνόμενον, *ver.* 557; & τίς, *ver.* 575; & Χαλκόμενον, *ver.* 603; vide ſuprà ad ά 51.

Ver. 532.

Τιὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύσταλος ἦλυθεν ἄλλων,
Ἕλκων ἅρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
Τὸν ᾧ ἰδὼν ὦκειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Λοιὸς ἀνὴρ ὤρις ἐλαύνῃ μώνυχας ἵππους·
Ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,
Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευε·
Καί νύ κέν οἱ πόρεν ἵππον, (ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί)
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δίκῃ ἠμείψαι' ἀναστάς·
Ὤ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς
Τῶτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι, τό κεν ὄττι πανύσταλος ἦλθε διώκων·
Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς,

Filius verò Admeti omnium ultimus venit,
Trahens currus pulchros, agens antè equos.
Hunc autem ut vidit miseratus est pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans autem inter Argivos verba alata dixit;
" Ultimus vir præstantissimus agit solidos-ungulis equos:
" Sed agedum ei demus præmia, ut par est,
" Secunda: at prima ferat Tydei filius.
Sic dixit: Illi autem omnes comprobârunt, sicut jubebat:
Et ei sanè dedisset equam, (comprobârunt enim Achivi;)
Si non Antilochus, magnanimi Nestoris filius,
Pelidæ Achilli jure respondisset surgens;
" O Achille, valdè tibi irascar, si perfeceris
" Hoc verbum; ablaturus enim es *mihi* præmium,
" His motus, quòd ei divinitùs læsi sunt currus & veloces equæ,
" Ipséque peritus licèt esset: sed debuit immortalibus
" Vota facere, tum nequaquam ultimus-omnium venisset *equos* urgens:
" Si verò ejus misereris, & tibi gratum est animo,
" Est tibi in tentorio aurum multum, est & æs,

Ver. 532. —ἦλυθεν.] Vide suprà ad ὁ, 454; & ad α, 37.

Ver. 533. —καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ibid. —πρόσσοθεν.] *Al.* πρόσσωθ'.

Ver. 536. —ὦρις.] *Al.* ὦρις & ὁ ἄρις.

Ver. 537. —ἄγε δή.] Vide suprà ad *ver.* 313.

Ver. 540. Καί νύ κέν οἱ.] Codices plurimi habent Καί νύ κέ οἱ.

Ver. 541. —ἄρ'.] *Ut par erat* ———. Vide suprà ad *ver.* 514.

Ver. 543. —μάλα τι κεχολάσομαι, αἴκε τελέσσῃς Τῶτο ἔπος.]

Hic totum caveæ consessum ingentis, & ora
Prima patrum magnis Salius clamoribus implet;
Ereptumque dolo reddi sibi poscit honorem. *Æn.* V, 340.

Ver. 546. Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών.] Cod. *Harleian.* Αὐτὸς ἐσθλὸς ἐών. Quod & ferri potest. Vide suprà ad α, 51.

Ibid. —ἀθανάτοισιν.] Vide suprà ad α, 398.

Ver. 548. —φίλον.] Cod. *Harleian.* φίλος.

Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
Ἠὲ καὶ αὐτίκα νωῖν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
Τῷ δ' ἐγὼ οὐ δώσω· πρὸς δ' αὐτῆς πειρηθήτω
Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ' ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχ', εἰ μὴ δή με κελεύεις οἶκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ δόμεναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω·
Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
Χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινὸν κασσιτέροιο
Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.
Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
Οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ᾤχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δὴ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ

550 Et pecora, sunt & tibi ancillæ, & solidi-ungulis equi:
" Ex his ipsi posteà sumptum date vel majus præmium,
" Sive etiam jam nunc, ut te collaudent Achivi.
" Hanc verò ego non dabo: de ipsâ autem periculum-faciat
" Virorum, quicunque velit mecum manibus pugnare.
555 Sic dixit: subrisit autem pedibus-valens nobilis Achilles,
Gratulans Antilocho, quòd sibi dilectus erat sodalis:
Et eum respondens verbis alatis allocutus est;
" Antiloche, si quidem jam me jubes è domo aliud
" Eumelo dare, ego verò & hoc perficiam:
560 " Dabo ei thoracem, quàm Asteropæo abstuli,
" Æreum, quem circum ora fulgidi stanni
" Funditur: multo autem *pretio* ei æstimandus erit.
Dixit, & Automedonta dilectum jussit sodalem
Ferre è tentorio: Is verò abiit, & ad eum attulit:
565 Eumelo autem in manibus posuit; at is accepit gaudens.
Inter hos autem & Menelaus surrexit, animo dolens,
Antilocho immensùm iratus: præco verò

Ver. 550. —μώνυχες ἵπποι.] Vide suprà ad τ, 424.

Ver. 554. —ὅς κ' ἐθέλῃσιν.] *Al.* ὅς κε θέλῃσιν.

Ver. 555. —μείδησεν δ' ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.]

——Risit pater optimus olli;
Et clypeum efferri jussit.—*Æn.* V, 358.

Ver. 558. —εἰ μὴ δή.] *Siquidem revera*——.

Ver. 559.—ἐγὼ δέ κε καὶ τό.] *Al.* ἐγὼ δὴ καὶ τό.

Ver. 560. Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.]

Levibus huic hamis consertam, auroque trilicem
Loricam, quam Demoleo detraxerat ipse
Victor apud rapidum Simoënta sub Ilio alto,
Donat habere viro, decus & tutamen in armis. *Æn.* V, 259.

Ibid. —τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.] Suprà φ, 183.

Ibid. —ἀπηύρων.] *Al.* ἀπηῦρεν.

Ver. 561. —πέρι χεῦμα.] *Al.* περιχεῦμα.

Ver. 562. Ἀμφιδεδίνηται.] Vide suprà ad ν, 736; & ad α, 37.

Ver. 567. —ἄρα.] *Ut solitus erat*——.

Ver. 568.

Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς·
Ἀντίλοχε, πρόφρων περ νεμεσσήτε, ποῖον ἔρεξας;
Ἦ χωσας μὸν ἐμὶν ἀρετὶν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
Ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
Μήπού τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
Ἵπποι, αὐτὸς δ' ἀρείσσων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, κὴ μ' ὅττινα φημὶ
Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὸ ἔσαι·
Ἀντίλοχ', αἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ἦ θέμις ἐστὶ,
Στὰς ἵππων προπάροιθε κὴ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
Ἵππων ἅψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον
Ὄμνυθι, μὴ μὸν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

In manibus ſceptrum poſuit, ſileríque juſſit
Argivos: At is deindè inter *eos* dixit par-deo vir;
" Antiloche, antehàc prudens, quale feciſti?
" Dedecorâſti quidem meam virtutem, læſiſti autem mihi equos,
" Tuis antè actis, qui multò inferiores erant.
" Sed agite, Argivorum ductores, & principes,
" In medium utríſque dijudicate; neque in gratiam:
" Nè quandò quis dicat Achivorum ære loricatorum,
" Antilocho mendaciis oppreſſo Menelaus
" Abiit equam ducens; nam ei longè deteriores erant
" Equi, ipſe verò melior armíſque, viribúſque.
" Eja verò age ego ipſe dijudicabo, & me nullum puto
" Alium increpaturum Danaorum: rectum enim erit *judicium:*
" Antiloche, age huc ades, Jovis-alumne, ut fas eſt,
" Stans ante equos & currum, & flagellum
" Manibus tenens argutum, quo anteà agitabas,
" Equos tangens, terram-cingentem Neptunum
" Jurato, te non volentem quidem meum dolo currum impediviſſe.
Eum verò Antilochus prudens contrà allocutus eſt;

Ver. 568. Χερσὶ.] *Al.* Χειρί.
Ibid. Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε.] Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ ζημιοῦντες σκῆπτρα ἐκράτουν. *Schol.*
Ibid. —ἐκέλευσεν.] *Al.* ἐκέλευεν.
Ver. 574—579. —δικάσσατε ——— δικάσω.] Vide ſuprà ad ά, 140.
Ibid. —μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ.] Μηδ' ἑτέρων ἡμῶν βοηθεῖτε. *Schol.*
Ibid. —δικάσσατε.] *Al.* δικάζετε.
Ver. 579. Εἰ δ' ἄγ'.] Vide ſuprà ad ί, 167.
Ver. 581. —αἰ δ' ἄγε.] *Al.* εἰ δ' ἄγε. Ut *ver.* 579.
Ibid. —ἦ.] *Al.* ἤ.
Ver. 583. —ἔχων.] *Al.* ἔχε.
Ver. 585. Ὄμνυθι.] Vide ſuprà ad γ', 260.
Ver. 586. —ἀντίον ηὔδα.] Vide ſuprà ad γ', 203.

Ἄναχεο νηῦ, πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δ' πρότερος καὶ ἀρείων.
Οἶσθ', οἷαι νέῳ ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις·
Τῷ τοι θυμὸς ἐπιλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῶναι
Βαλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφὲς, ἤματα πάντα
Ἐκ θυμῷ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
Ἰάνθη, ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἔέρση
Λήϊα ἀλδήσκοντα, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
Ὣς ἄρα σοι, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχε νηῦ μοί τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς,
Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήορος, οὐδ' ἀεσίφρων,
Ἧσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν·

" Perfer nunc: multò enim ego junior ſum
" Te, rex Menelaë, tu autem natu-major & præſtantior.
" Nôſti, qualia juvenis errata ſunt:
" Velocior etenim mens, tenue autem conſilium.
" Ideò tibi toleret cor: equam verò tibi ipſe
" Dabo, quam accepi: Sed & ſi è meis aliud
" Majus poſtulaveris, promptè omninò jam-ſtatim dare
" Mallem, quàm tibi utique, Jovis-alumne, in dies omnes *me*
" Animo ejectum eſſe, & in deos fieri ſceleratum.
Dixit ſanè, & equam ducens magnanimi Neſtoris filius
In manus tradidit Menelai: illius autem animus
Lætitiâ-perfuſus eſt, velut circa ſpicas ros *funditur*
Segetis creſcentis, quando horreſcunt arva:
Sic & tibi, Menelaë, in præcordiis animus lætitiâ-perfuſus eſt:
Et ipſum editâ-voce verbis alatis allocutus eſt;
" Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipſe,
" Iratus; quoniam non mente-vagus, neque levis,
" Eras anteà: nunc verò mentem vicit juventus.
" Satius autem *fuerit* cavere præſtantiores decipere:

Ver. 587. —πολλὸν γὰρ ἔγωγε.] *Al.* πολὺ μὲν γὰρ ἔγωγε.

Ver. 590. Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.] —φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς ἧκα ἀσφαλεῖς. *Sophocl. OEdip. Tyrann.* 625.

Ver. 593. —ἀπαιλήσειας.] Cod. *Harleian.* ἐπ' αἰτήσειας. *Al.* ἐπαιλήσειας.

Ver. 594. —διοτρεφὲς.] *Al.* διαπτερὲς.

Ver. 599. —ἄρουραι.] Vide ſuprà ad ζ, 142.

Ver. 600. —ἄρα.] *Ut dictum eſt* —— *ver.* 597.

Ver. 602. Ἀντίλοχε, νηῦ.] Edidit *Barneſius* ex conjecturâ Ἀντίλοχ', ἦ νηῦ. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 603. —ὔτι παρήορος.] Οὐ κεχαλασμένῳ τ λογισμὸν, παροφθαν. *Schol.*

Ver. 605 Βέλτερον.] Cod. *Harleian.* Δεύτερον. Quo modo & in duobus MSS ſcriptum repperit *Barneſius*. Atque ita etiam legit *Euſtathius*.

Ver. 607.

Οὐ γὰρ κέν με ταχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
Σός τε πατὴρ ἀγαθὸς, καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
Τῷ τοι λισσομένῳ ὑπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
Δώσω, ἐμεῖο πέρ ἐσσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
Ὡς ἐμὸς ἔπλετο θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβητ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπολείπετ' ἄεθλον,
Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε πάρασάς·
Τῆ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔσω,
Πατροκλοιο τάφοιο μνῆμ' ἔμμεναι· ἐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
Ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον

" Non enim omninò me citò alius quisquam flexisset Achivorum.
" Verùm tu jam multa passus es, & multa fecisti,
" Tuúsque pater bonus, & frater, mei causâ,
" Ideò tibi supplicanti obsequar: sed & equam
" Dabo, mea licèt sit; ut sentiant & hi,
" Quòd meus nunquam animus superbus & immitis.
Dixit utique, & Antilochi Noëmoni dedit socio
Equam abducendam: ipse verò deindè lebetem accepit collucentem.
Meriones autem sustulit duo auri talenta
Quartus, quo-ordine egerat *currum:* Quintum verò relictum erat præmium,
Duplex phiala quam Nestori dedit Achilles,
Argivorum per consessum ferens; & dixit astans;
" Accipe nunc; & tibi hoc, senex, munus recondatur,
" Patrocli sepulturæ monimentum ut sit; non enim ampliùs illum
" Videbis inter Argivos: Do autem tibi hoc præmium

Ver. 607. —δὴ.] Vide suprà ad ξ', 433, & 504.

Ver. 613. —ὁ δ' ἔπειτα λέβητ' ἕλε.]

Tertia dona facit geminos ex ære lebetas. *Æn.* V, 266.

Ver. 614. Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα.]

——& argenti magnum dat ferre talentum. *Æn.* V, 248.

Ver. 615. —πέμπτον δ' ὑπολείπετ' ἄεθλον.]

——sed lætum amplexus Acesten
Muneribus cumulat magnis, ac talia fatur;
Sume, pater, nam te voluit rex magnus Olympi
Talibus auspiciis exortem ducere honorem.
Ipsius Anchisæ longævi hoc munus habebis;
Cratera impressum signis— *Ibid.* 531.

Ver. 616. Ἀμφίθετος φιάλη.] Vide suprà adver. 270.

Ver. 618. Τῆ νῦν.] Vide suprà ad ξ', 219.

Ver. 620. —δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον Αὖτως· ἐ γὰρ, &c.] Πρῶτον γὰρ ἀεὶ πυρμὴ παρ' αὐτῷ, δεύτερος πάλη, καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυναικῶν ἀεὶ τέτακται. ——"Οτι μὲν καὶ Πατροκλῆς ταφαῖς ταύταις ἔχρησι τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν, ἅπασιν, οἷς ἔπος εἰπεῖν, ἐναυλόν ἐστι· διαληρῶν ἡ τὴν τάξιν, ὁμαλῶς ὁ ποιητὴς, τῷ μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα τῷ Νέστορι πεποίηκε, " ——δίδωμι δέ σοι τόδ' ἄεθλον Αὖτως· ἐ " γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις, οὐδὲ " τ' ἀκοντισέων ἐνδήσεαι, οὐδὲ ποδοῖν θοΐσεαι." Τὸν δὲ Πρεσβύτην ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραδοξοσχόλως γεροντικῶς ὅτι, " Πυξὶ μὲν ἐνίκησα " Κλυτομήδεα Οἰνοπος υἱὸν, Ἄλκαιον δὲ πάλῃ " Πλευρῶνιον,—Ἴφικλον δὲ ποδοῖν παρέδραμον." *Plutarch. Symposiac. Lib.* II, *Probl.* 5. Τρία γὰρ ἀθλήματα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ταῦτα [δρόμος τε καὶ πυρμὴ καὶ πάλη] ἦν Ἕλλησιν, ὡς Ὅμηρος ὅτι τὴν Πατροκλέους δηλοῖ ταφήν. *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* VII, *sub fine.*

Ver. 621.

Αὔτως· σὺ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
Οὐδέ τ' ἀκοντίσῃσιν ἐνδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι
Θάσσεαι· ἦδη γὰρ χαλεπὸν κῆρ γήραος ἐπείγει.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κῆρ μοῖραν ἔειπες.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδέ τε χεῖρες
Ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσουσ' ἐλαφραί.
Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
Ἔνθ' ἄντις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γούνατ', ἄτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, ἄτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Πὺξ μοὶ ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἤνοπος υἱόν·
Ἀγκαῖον δ' παλὴ Πλευρώνιον, ὥς μοι ἀνέσχη·
Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἐόντα·
Δουρὶ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.

" Gratis: Neque enim cæstibus omninò pugnabis, neque luctaberis,
" Neque jaculorum-certamen inibis, neque pedibus
" Curres: jam enim gravis senectus urget.
Sic fatus, in manibus posuit: Ille verò accepit gaudens,
Et ipsum editâ voce verbis alatis allocutus est;
" Certè jam hæc quidem omnia, fili, rectè dixisti.
" Non enim ampliùs firma membra, amice, pedes, neque manus
" Ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles.
" Utinam sic pubescerem, robúrque mihi firmum esset.
" Ut quandò regem Amaryncea sepelierunt Epëi
" In Bupraſio, filiíque posuerunt regis præmia:
" Illic nullus mihi similis vir erat, neque Epëorum,
" Neque ipsorum Pyliorum, neque Ætolorum magnanimorum.
" Cæstu quidem vici Clytomedea, Enopis filium:
" Ancæum verò luctâ Pleuronium, qui in me surrexit:
" Iphiclum autem pedibus prætercurri, præstantem licèt;
" Hastâ verò mittendâ superavi Phyleúmque, & Polydorum.

Ver. 621. —πύξ γε μαχήσεαι.] *Al.* πὺξ μεμαχήσεαι.

Ver. 622. —ἐνδύσεαι.] Codices plurimi ἐσσύσεαι.

Ver. 623. —γῆρας ἐπ-ήγει.] Cod. *Harleian.* γῆρας ἔπεισιν. Ut suprà α, 29. Atque ita in uno MS scriptum repperit *Barnesius*. *Al.* γῆρας ἰκάνει.

Ver. 625. —ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.] *Al.* ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.

Ver. 626. —κῆρ μοῖραν.] Vide suprà ad π', 367.

Ibid. —ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ver. 627. —οὐδέ τε χεῖρες.] Cod. *Harleian.* οὐδέ τι χεῖρες. *Al.* οὐδ' ἔτι χεῖρες.

Ver. 628. —ἐπαΐσσουσ'.] *Al.* ἀπαίνουσ'.

Ver. 629. Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι.] Vide suprà ad α, 249, & 260.

O mihi præteritos referat si Juppiter annos!
Qualis eram, cum primam aciem Præneste sub ipsâ
Stravi, scutorumque incendi victor acervos:
Et regem hâc Herilum dextrâ sub Tartara misi. *Æn.* VIII, 560.

Ver. 634. Πὺξ μοὶ ἐνίκησα.] Vide suprà ad *ver.* 620.

Ibid. —Ἤνοπος.] *Al.* Οἴνοπος. Quo modo & legit *Plutarchus*, loco suprà citato.

Ver. 637. —Φυλῆα.] Vide suprà ad α, 265.

Ver. 639.

Οἵοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀχλοφίωνε,
Πλήθῃ πρόσθε βαλόντες, ἀϊασσάμενοι περὶ νίκης,
Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπεθ' ἄεθλα.
Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν·
Ὡς πρὶν ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιόωντων
Ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δ' ἦ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κλεροῦζε.
Τοῦτο δ' ἐγὼ προφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
Ὡς μὰν αἰὲν μέμνησαι ἐνηέος· οὐδέ σε λήθω,
Τιμῆς ἥσσε μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
Σοὶ δ' ἦ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μνοεικέα δοῖεν.
Ὡς φάτ'· Πηλείδης δ' ἅμα λαὸν κατὰ ὅμιλον Ἀχαιῶν
Ὤιχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·

" Solis me equis præteregerunt Actoridæ duo,
" Numero ſuperantes, invidentes *mihi* victoriam,
" Quòd nempè maxima illi *certamini* relicta erant præmia.
" Hi verò erant ſanè gemini: alter quidem conſtantèr equos-regebat,
" Conſtantèr equos-regebat, alter verò ſcuticâ incitabat:
" Sic olim eram, nunc viciſſim juniores obeant
" Opera ejuſmodi: me oportet ſenectæ triſti
" Parere; tum verò excellebam inter heroas.
" Sed abi, & tuo ſodali certaminibus juſta facito.
" Hoc autem ego lubens accipio, gaudétque mihi cor,
" Quod ita mei ſemper memor es benevoli: neque te lateo,
" Quo honore me par eſt honorari inter Achivos.
" Tibi autem dii pro his gratiam largam referant.
Sic dixit: Pelides verò ingentem per cœtum Achivorum
Abiit, poſtquàm omnem laudationem audîerat Nelidæ.
Atque ille pugnæ-cæſtu decernentium duræ poſuit præmia:

Ver. 639. Πλήθῃ πρόσθε βαλόντες.] Ἤτοι τῶν ἀγώνων, ἢ τῶν ἁρμάτων· ἢ τῶν σωσαμένων αὐτὸν θεατῶν, τῷ πλήθει ἐμὲ νικήσαντας. Διφυεῖς ἢ ἀναλέσαντας χάριτας ἔχοντες ἰσοζύνται. *Schol.*

Ver. 640. —αὐτόφι.] *Al.* αὐτόθι.

Ver. 641. —ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν, Ἔμπεδον ἡνιόχευ'.] De hujuſmodi ἐπαναφορᾷ, viſ. ſuprà ad χ', 127.

Ille, velut pelagi rupes immota reſiſtit;
Ut pelagi rupes——— *Æn.* VII, 586.

od autem hîc ex *Ovidii, Epiſt. Sapph.* 39; affert *Barneſius*;

" Si niſi quæ Facie poterit te digna videri,
" Nulla futura tua eſt, nulla futura tua eſt;

erò prorsùs ab hâc re alienum eſt. Hoc enim ait *Ovidius*; " *Si nulla tua futura eſt,* " *niſi quæ Facie te digna videri poterit;* " *nulla* omninò *tua eſt futura.*" Quod planè aliud eſt ac quod dicit *Homerus.*

Ver. 642. —ὁ δ' ἄρα μάστιγι.] Quâ ratione, ἄρα, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 673; & ἔτι, *ver.* 690; & ᾗ, *ver.* 715; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 649. —ἥσσε.] Cod. *Harleian.* ἧς τέ.

Ver. 650. Σοὶ δ' ἦ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μνοεικέα δοῖεν.]

Dii tibi (ſi qua pios reſpectant numina, ſiquid
Uſquam juſtitiæ eſt, & mens ſibi conſcia recti,)
Præmia digna ferant——— *Æn.* I, 607.

Ver. 653. Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης.]

Nunc

Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων καλέδησ' ἐν ἀγῶνι
Ἐξέτε', ἀδμήτιλω, ἥτ' ἀλγίση δαμάσασθαι·
Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθη δέπας ἀμφικύπελλον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἄνδρε δύω τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
Πυξ μάλ' ἀναχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
Δώῃ καμμονίλω, γνώωσι δ' ἅπαντες Ἀχαιοὶ,
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὣς ἔφαθ'· ὦρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
Ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
Ἄσσον ἴτω, ὅσις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,
Ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
Πυγμῇ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.

Mulam laborum-patientem ducens ligavit in circo
Sexennem, indomitam, quæ difficillima domitu;
At victo posuit poculum rotundum:
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
" Atridæque, & cæteri benè-ocreati Achivi,
" Viros duos de his jubemus, qui præstantissimi,
" Pugnis altè elatis ferire: Cui verò Apollo
" Dederit victoriam, agnoverintque omnes Achivi,
" Mulam laborum-patientem ducens ad tentorium eat:
" At victus poculum auferet rotundum.
Sic dixit: surrexit autem statim vir fortísque magnúsque,
Peritus cæstus-pugnæ, filius Panopei Epeus:
Manu autem prehendit mulam laborum-patientem, dixitque;
" Propè veniat, quicunque poculum auferet rotundum,
" Mulam autem non puto aliquem abducturum alium Achivorum,
" Me cæstibus victo: profiteor enim *me* esse præstantissimum.

Nunc, si cui virtus animusque in pectore præsens,
Adsit, & evinctis attollat brachia palmis.
Sic ait, & geminum pugnæ proponit honorem:
Victori velatum auro vittisque juvencum;
Ensem, atque insignem galeam, solatia victo. *Æn.* V, 363.

Ibid. —ἄεθλα.] *Al.* ἄεθλον.

Ver. 655. —ἀδμήτιλω.] *Al.* ἀδμῆτιν.

Ver. 656, 663, 667, & 699. —ἀμφικύπελλον.] Vide suprà ad ά, 584.

Ver. 658. Ἀτρεΐδαί τε.] *Henricus Stephanus* & *Eustathius* hìc legunt Ἀτρεΐδη τε. Quibuscum faciunt Cod. *Cantab.* à *Barnesio*, itémque Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 659. Ἄνδρε δύω τῶνδε.] V. suprà ad *ver.* 653.

Ibid. —κελεύομεν.] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 660. —πεπληγέμεν.] Vide suprà β', 314; & ad γ', 31.

Ver. 661. Καμμονίλω.] Τῷ ἐκ καλαμονίκλω. *Schol.*

Ver. 664. Ὣς ἔφαθ'· ὦρνυτο δ' αὐτίκ'

Nec mora; continuo vastis cum vi effert
Ora Dares, magnoque virûm se mure tollit. *Æn.* V,

Ibid. —ὦρνυτο.] Vide suprà ad γ', 2

Ver. 666. Ἅψατο.] Cod. *Harleian.* ψατο.

Ibid. Ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φ τε.]

Tum lævâ taurum cornu tenet, ita fatur. *Æn.* V,

Ver.

Ἦ ἐχ' ἄλις, ὅτλι μάχης ὑπιδδύομαι; ἐδ' ἄρα πως ἦν
Ἐν πάνλεσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γνέσθαι.
Ὧδε γὰ ἐξερέω, τὸ ὃ κ' τελεσμένον ἔσαι,
Ἀνλικρὺ χρόα τε ῥήξω, σιύ τ' ὀσέ' ἀραξω.
Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενοίνων,
Οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάνλες ἀκλυὴ ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
Μηκισέως υἱὸς, Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
Ὅς ποτε Θήβας ἦλθε δεδηότος Οἰδιπόδαο
Ἐς τάφον· ἔνθα ἦ πάνλας ἐνίκα Καδμείωνας.
Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
Θαρσιόων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βέλετο νίκλν.
Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον περικάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

"An non ſatis, quod in prælio inferior ſum? neque enim ullo modo licèt
"In omnibus operibus peritum virum evadere.
"Sic enim denuncio, quod & perfectum erit,
"Penitùs corpúſque diſrumpam, oſſáque confringam:
"Curatores autem ei hic frequentes ibidem maneant,
"Qui ipſum efferent, mearum vi manuum domitum.
Sic dixit: Illi verò omnes obmutuerunt ſilentio.
Euryalus autem eum contra ſolus ſurrexit, deo-par vir,
Meciſtei, filius Talaïonidæ regis,
Qui quondam Thebas profectus eſt defuncti tunc OEdipi
Ad ludos-funebres: & ibi omnes vicit Cadmeos.
Hunc quidem Tydides haſta-inclytus curabat,
Confirmans verbis, multùm enim ei cupiebat victoriam.
Cingulum autem ei primùm projecit, & deindè

Ver. 670. Ἦ ἐχ' ἄλις.] Pronuntiabatur χ' ἄλις. Vide ſuprà ad ο, 18.

Ibid. Ἦ ἐχ' ἄλις, ὅτλι μάχης ὑπιδδύομαι.] ναι τὰς αὐτῷ ἐπαίνους μὴ πανλελῶς λαμβάνειν μηδὲ ἀκοπάτους περιφέρειν, ἀλλά τινας λήψεις ἢ ὑπιδύξεις ἢ ἁμαρτίας ἐλαφρὰς ἐμβάλλειν, ἀφιεῖσι τὸ ἐπαχθὲς αὐτῷ καὶ νεμεσητόν· ὥσπερ ὁ Ἐπειὸς, ὁ μέτρια περὶ τῆς πάλης εἰπὼν, καὶ θορασιομένῳ, ὡς ἀνλικρὺ χρόα τε ῥήξει, "Ἦ ἐχ' ἄλις (φησὶν) ὅτλι μάχης ὑπιδδύομαι;" *Plutarch. de ſui Laude.*

Ibid. —ἐδ' ἄρα πως ἦν Ἐν πάνλεσ' ἔργοισι δαήμονα.] Ἀλλ' ἐ γὰ οὕτω πάνλ' ὑπίσαθε βεβηκὼς Πέφυκεν——. *Euripid. Rheſ. ver.* 106.

Ver. 672. τὸ ὃ κ'.] *Al.* πόθε καί. Sed, opinor, minùs rectè.

Ver. 676. Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἄρα πάνλες ἀκλυὴ ἐγένοντο σιωπῇ.]

Dixerat Æneas: olli obſtupuere ſilentes,
Converſique oculos inter ſe atque ora tenebant. *Æn.* XI, 120.

Ver. 677. Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος.]

Solus qui Paridem ſolitus contendere contra;
Idemque ad tumulum, quo maximus occubat Hector,
Victorem Buten immani corpore, qui ſe
Bebrycîâ veniens Amyci de gente ferebat,
Perculit, & fulvâ moribundum extendit arenâ. *Æn.* V, 370.

Ver. 678. Μηκισέως.] Pronuntiabatur Μηκισῶς.

Ver. 679. —Θήβας ἦλθε.] Cod. *Harleian.* Θήβας δ' ἦλθε.

Ibid. —δεδηότος.] Ἐν πολίμῳ τεθνηκότος. *Schol.* Vide & ſuprà ad β', 314.

Ver. 680. —ἐνίκα.] Vide ſuprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 682. Θαρσιόων.] Vide ſuprà ad ν', 823.

Ver. 683. Ζῶμα δέ οἱ.] Περῶσιν ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φέρειν περὶ τὰ αἰδοῖα, ἃ ὅτας καλοῦσι· καὶ ὁ Ψ λ. ἐ δδλέσων Ὀλυμπιάδα

Δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοὸς ἀἰραύλοιο.
Τὼ ὃ, ζωσαμένω βήτλω ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ' ἀναχομένω χερσὶ σιδαρέῃσιν ἄμ' ἄμφω,
Σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δὲ ζφοὶ βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς ὃ χρόμαδος γναθμῶν γλύε', ἔρρεε δ' ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων· ὄρτο δ' ὄρνυτο θεῖος Ἐπειὸς,
Κόψε ὃ παλάμῃ παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δηὼ
Εἰσήκειν· αὐτῷ γὰρ ὑπήλιπε φαίδιμα γυῖα.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖν' ἔπι φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν·
Ὣς πληγεὶς ἀνέπαλτο· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς

Dedit lora scitè-secta bovis agrestis.
Hi autem, cum se accinxissent prodierunt in medium circum;
Ex adverso verò elevatis manibus robustis simul ambo,
Continuò congressi sunt, ipsisque graves manus consertæ sunt:
Vehemens autem crepitus maxillarum ortus est, fluebátque sudor
Undique ex membris: Irruit verò nobilis Epéus,
Percussítque circumspectantem ad genam, neque jam *is* diutiùs
Stetit: ejus enim succiderunt pulchra membra.
Ut verò cùm sub primo-impetu Boreæ exilit piscis
Littus versùs algosum, nigérque continuò ipsum fluctus operit:
Sic percussus exiliit: At magnanimus Epéus

Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ ἥττης ἐγένετο· ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν. *Schol.* Vide infrà ad *ver.* 710.

Ibid. —αὐτὰρ ἔπειτα Δῶκεν ἱμάντας.]

Tum fatus Anchisa cæstus pater extulit æquos,
Et paribus palmas amborum innexuit armis. *Æn.* V, 424.

Ver. 684. —ἐϋτμήτους.] *Al.* ἐϋδμήτους.

Ver. 685. Τὼ ὃ ζωσαμένω.] Notandus hîc maximè proprius Vocis *Mediæ* Usus. *Hi autem, quum se ipsi accinxissent, &c.* Vide suprà ad γ', 141.

Ver. 686. Ἄντα δ' ἀναχομένω χερσὶ σιδαρέῃσιν.]

Constitit in digitos extemplo arrectus uterque,
Brachiaque ad superas interritus extulit auras. *Æn.* V, 426.

Ver. 688. Δεινὸς ὃ χρόμαδος γναθμῶν γλύε'.]

——duro crepitant sub vulnere malæ. *Ibid.* 436.

Ibid. —χρόμαδος.] Χρόμαδος ὁ κατ' ὀνομαλοποιίαν, ὁ ἐν τῷ γλύσι φόφος· ἢ οἷον τερισμὸς, ὃς μάλιστα ἐν τῷ πληγῶσι γίνεται. *Eustath.* Similitèr & *Etymolog. Magn.* à *Barnesio* citatum; Τὸν ἐν τῷ γλύσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον φόφον, ὀνομαλοποιήσας χρόμαδον εἶπεν ὁ Ποιητής. Vide suprà ad δ', 455.

Ibid. —ἔρρεε δ' ἱδρὼς Πάντοθεν ἐκ μελέων.] Vide suprà ad *ver.* 507.

Ver. 689—701. —οὐρνὸς—Δεινομάδης.] Vide suprà ad γ', 260.

Ibid. —θεῖος Ἐπειὸς.] *Al.* δῖος Ἐπειός.

Ver. 690. Κόψε ὃ παλάμῃ παρήϊον.]

——erratque aures & tempora circum
Crebra manus; duro crepitant sub vulnere malæ. *Æn.* V, 4[illegible]

Ver. 691. Εἰσήκειν.] *Al.* Ἐσήκει.

Ibid. —αὐτῷ γὰρ ὑπήλιπε φαίδιμα γυῖα.]

Ipse gravis gravitérque ad terram pondere vasto
Concidit ——— ———. *Ibid.* 44[illegible]

Ver. 692. —φυκιόεντι.] Φυκὶς, ἡ ὑπόπλατος τοῦ κύματος κίνησις. *Schol.* Vide suprà ad [illegible] 126.

Ver. 693. —ὄρτο φυκιόεντι.] *Al.* ἐν φυκιόεντι.

Ibid. —φυκιόεντι.] Φυκία ἔχοντι· φῦκος δέ ἐστιν, ὅτι ἡ ἀχνὴ τῆς θαλάσσης, ἢ πόα τις θαλασσία ὕπτιος καλεμένη. *Schol.*

Ibid. —μέλαν δέ ἑ.] *Al.* μέλαν τέ ἑ.

Ver. 694. —πληγεὶς.] Vide suprà ad γ', 31.

Ibid. —ἀνέπαλτ'.] Vide suprà ad θ', [illegible]

Ibid. —αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς Χερ[illegible] λαῶν ὤρθωσε.]

——primusque accurrit Aceste,
Æquævumque ab humo miserans attollit amicum. *Æn.* V, 4[illegible]

Ver. [illegible]

Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
Αἷμα πάχυ πτύοντα, κάρη βάλλοντ' ἐτέρωσε·
Καὶ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ φίσιν εἷσαν ἑταῖροι·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν ἢ δυωδεκάβοιον ἐνὶ φρεσὶ τῖον Ἀχαιοί·
Ἀνδρὶ δ' ἄρα νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίσαντο ἔργα· τίον δὲ ἑ τετραβόειον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
"Ὀρνυσθ', οἳ καὶ τόδε ἄεθλον περήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίσατο, κέρδεα εἰδώς·
Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,

695 Manibus prehensum erexit; dilecti autem circumsteterunt socii,
Qui ipsum duxerunt per circum pedibus labantibus,
Cruorem crassum expuentem, caput jactantem in-alteram-partem;
Mente autem alienatum inter se collocârunt ducentes:
Ipsique euntes acceperunt poculum rotundum.
700 Pelides verò statim alia tertia deposuit præmia,
Ostentans Danais, luctæ duræ;
Victori quidem, magnum tripodem igni-aptum,
Eum autem duodecim boüm-pretio inter se æstimabant Achivi:
Viro autem victo mulierem in medio posuit:
705 Multorum autem perita-erat operum; æstimabántque ipsam quatuor boûm-pretio:
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: Surrexit verò ingens Telamonius Ajax;
Surrexit & Ulysses abundans-consiliis, dolis instructus:
710 Accincti autem hi prodierunt in medium circum,

Ver. 695. —φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι, Οἵ .] Ast illum fidi æquales, genua ægra trahentem,
Jactantemque utroque caput, crassumque cruorem
Ore rejectantem, mixtosque in sanguine dentes,
Ducunt ad naves; galeamque ensemque vocati
Accipiunt———— *Ibid.* 468. o de loco *Macrobius*; " Sed & tota (inquit) Daretis fatigatio habitu depingitur: *Ast illum fidi, &c.* Sociorum quoque ejus trepidationem brevitèr ostendit: *Galeamque ensemque vocati Accipiunt*; quasi non sponte accepturi munus, quod erat damnum verecundiæ." *Satur. al. Lib.* cap. 1.

Ibid. —ἀμφέσαν ἑταῖροι.] Vide suprà ad ά, 535.

Ver. 699. —κόμισαν.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 702. —τρίποδ' ἐμπυριβήτην.] *Al.* τρίποδα πυριβήτην. Quod & ferri potest. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 703. —τῖον.] De hujus vocis primâ hîc *productâ*, infrà autem *ver.* 705, *correptâ*; vide suprà ad ν', 103; & ad ό, 24.

Ver. 704. —ἔθηκε.] Cod. *Harleian.* ἔθηκαν.

Ver. 707. —περήσεσθε.] Cod. plurimi περησέσθων.

Ver. 710. Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην.] Ὁ δὲ πρῶτον ὑπεχρήσας ὑποδύεσθαι τὸ σῶμα, καὶ γυμνὸς ὁλυμπιάσι δρόμου ὅπλ᾽ ἐπινεικαιδεκάτης

Αἴκας δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σιδαρῆσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τύς τε κλυτὸς ἥρμοσε τέκτων,
Δώματι ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Τηλέγυιοι δ' ἄρα νῶτα, θερσειάων ἀπὸ χειρῶν
Ἑλκόμενα σφεῶς, καὶ ἢ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
Πυκναὶ ἢ ζωόδιγες ἀνὰ πλευρά τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ ἢ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἱέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς δυνατο ζφῆλαι, ἔδη τι πελάσσαι,
Οὔτ' Αἴας δυνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἰς Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ'' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἦ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
Ὡς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·

Complexúque ſe invicem corripuerunt manibus robuſtis:
Ut cum tigna culminis, *mutuò ſibi inſeruntur*, quæ inclytus aptat faber,
Domûs altæ, impetus ventorum vitans:
Stridebant autem dorſa, validis à manibus
Attracta fortitèr, humidúſque defluebat ſudor;
Denſæque vibices per lateráque & humeros
Sanguine rubentes extiterunt: Illi autem admodùm uſque
Victoriam cupiebant, tripodem ob affabrè-factum:
Neque Ulyſſes poterat ſupplantare, ſolóque affligere,
Neque Ajax poterat; valida enim prohibebat vis Ulyſſis.
Sed cum jam tædio-afficerentur bené-ocreati Achivi,
Tunc ipſum allocutus eſt ingens Telamonius Ajax;
" Nobiliſſime Laërtiade, ſolertiâ-pollens Ulyſſe,
" Aut me tolle, aut ego te; hæc verò Jovi omnia curæ-erunt.
Sic fatus, ſuſtulit: Doli autem non oblitus eſt Ulyſſes:

κάτης ὀλυμπιάδος, Ἀκανθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν. Τὰ ἢ πρὸ τότων δι' αἰῶνος εἶχον ἅπαντες Ἕλληνες, ὁπόσα γυμνὰ φύεσθαι ἐν τῇ ἀγωνίαις τὰ σώματα, ὡς Ὅμηρος τεκμηριοῖ μαρτύρων ἀξιοπιστότερος [fortè ἀξιοπιστότατος] τε ἢ ἀρχαιότατος ἂν, ζωννυμένους τὰς ἥβας ποιῶν. Τῷ γὰρ Αἴαντος ἢ Ὀδυσέως πάλῃ ὅτι τῇ Παλαμήδους ταφῇ γινομένῃ ἀφηγεῖται, φησὶν· " Τὰ ἢ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα." *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* VII, *ſub fine*. Ubi obitèr notandum legiſſe, hîc *Dionyſium*, Τὰ ἢ ζωσαμένω βήτην; Ex verſu (ut videtur) 685.

Ibid. —ἄρα.] *Ut facere ſolebant*——.

Ver. 711. Αἴκας.] Vide ſuprà ad ξ', 346.

Ver. 712. —ἀμείβοντες.] Δύοι μεγάλαι, ἀλλήλαις περιπίπτουσαι, ὥστε βασάζειν τὸ ὀρφνῶδες· αἵτινες ἢ συχνὰ καλοῦσι. *Schol.*

Ibid. —κλυτὸς ἥρμοσε τέκτων.] *Al.* σοφὸς ἥρμοσε τέκτων.

Ibid. —ἥρμοσε.] Non à præterito medio ἤρμοσα, tunc enim non conſtitiſſet Temporum ratio; ſed ab aoriſto ἦρσεν. Vide ſuprà ad ὁ, 454; ad β', 810; & ad ἀ, 37.

Ver. 714. Τηλέγυιοι.] Vide ſuprà ad β', 314; ad δ', 492; & ad φ', 352.

Ibid. —ἄρα.] *Ut fit* ——.

Ver. 716. —ζωόδιγες.] Vide ſuprà ad β', 267.

Ver. 717. —φοινικόεσσαι.]. Pronuntiabatur φοινιξέσσαι. Secundam enim neceſſariò producit. Vide ſuprà ad ὑ, 272.

Ver. 719. —πελάσσαι.] Vide ſuprà ad ν', 1; & ad ἀ, 140.

Ver. 721. —ἀνίαζον.] Vide ſuprà ad φ', 270.

Ibid. —ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ.] *Al.* ἐϋκνήμιδας Ἀχαιὺς. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 725, 729, & 756. —ἀνάειρε—εἰπὼν.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 726.

Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γῦα·
Καὶ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ὃ δὲ ἐν κήθεσιν Ὀδυσσῆος
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Κίνησεν δ' ἄρα τυλθὸν ὑπὸ χθονὸς, ὑδέ τ' ἄειρε·
Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ὃ δὲ ἐν χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
Καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀνατξανθ' ἐπάλαιον,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίσατο, καὶ κάλερυκε·
Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἄεθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
Ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μάλα μὺν κλύον, ἠδ' ὑπίθοντο·
Καί ῥ' ὑπομορξαμένω κονίῃ, δύσαντο χιτῶνας.
Πηλείδης δ' αὖψ' ἄλλα τίθη ταχυτῆτος ἄεθλα,
Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,

Percuſſit ponè poplitis-flexum aſſecutus, ſolvítque membra;
Dejecit autem ſupinum: in pectora verò Ulyſſes
Decidit: populi autem admirabundi-ſpectabant, ſtupebántque,
Secundus viciſſim tollebat laborioſus nobilis Ulyſſes,
Movit autem paululùm à terrâ, neque levavit:
Genu verò implicuit: Et in terram ceciderunt ambo
Propè invicem, fœdabantúrque pulvere.
Et certè jam tertiò rursùs ſurgentes luctati fuiſſent,
Niſi Achilles ipſe ſurrexiſſet, & cohibuiſſet;
" Nè ampliùs luctâ-obnitimini, neque conterimini malis:
" Victoria enim utríſque, præmiis autem æqualibus ablatis
" Abite, ut & alii certent Achivi.
Sic dixit; illi autem ei maximè quidem auſcultârunt, atque obſecuti ſunt:
Et abſterſo pulvere, induerunt veſtes.
Pelides verò ſtatim alia poſuit velocitatis præmia,
Argenteum cratera elaboratè factum; ſex autem menſuras
Capiebat, & pulchritudine excellebat omnem per terram
Multùm, Sidones enim ingenioſi ſcitè elaborârant,

Ver. 726. —κώληπα.] Κώληπα ἢ λέγῃ, ἢ αἰχύλλω κατὰ τὸς παλαιὸς, ἢ ὅπερ τὰς ἰγνύας. *Euſtath.*

Ver. 732, 739. —κονίῃ——κονίῃσι.] Vide ſuprà ad π', 762; & ad ὁ, 24.

Ver. 733. —ἀναΐξανθ' ἐπάλαιον.] Cod. *Harleian* ἀναΐξανθε πάλαιον.

Ver. 734. Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς.]
Tum pater Æneas procedere longius iras,
Et ſævire animis Entellum haud paſſus acerbis;
Sed finem impoſuit pugnæ——
Æn. V, 461.

Ver. 735. —ἐρείδεσθον.] *Al.* ἐρίζεσθον.

Ver. 738. —ἄρα.] *Ut par erat*——.

Ver. 739. —ὑπομορξαμένω κονίῃ, δύσαντο χιτῶνας.] *Quum pulverem ſibi ipſi abſterſiſſent, veſtes ſibi induerunt.* Vide ſuprà ad *ver.* 685; & ad γ', 141.

Ver. 740. Πηλείδης δ' αὖψ' ἄλλα τίθη ταχυτῆτος ἄεθλα.]
Hic qui forte velint rapido contendere curſu,
Invitat pretiis animos & præmia ponit.
Æn. V, 291.

Ver. 743. —Σιδόνες πολυδαίδαλοι.] Οἱ Φοίνικες· Σιδὼν γὰρ πόλις Φοινίκης. *Schol.* Σιδόνιος

Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμέσι, Θόαντι δ' ἄρ' ὄν δῶρον ἔδωκαν·
Υἱῷ δ' Πριάμοιο Λυκάονι ὦνον ἔδωκε
Παλρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὔνηος.
Καὶ τὸ Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον ὅς ἑτάροιο,
Ὅσις ἐλαφρότατι ποσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ·
Ἡμιτάλαντον δ' χρυσοῦ λοιθῇ ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', οἳ δὲ τόδε ἀέθλε πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δ' Νέστορος υἱὸς
Ἀντίλοχος, ὁ γὰρ αὖτε νέος ποσὶ πάντας ἐνίκα·
Στὰν δ' μετασοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

Phœnices autem vexerant viri ſuper nigrum pontum,
Collocârántque in portubus, Thoantíque dono dederant:
Pro filio autem Priami Lycaone pretium dedit
Patroclo heroï Iaſonides Euneus.
Et hunc Achilles poſuit præmium, de quo certaret in *honorem* ſui ſocii,
Quicunque leviſſimus pedibus velocibus eſſet.
Secundo autem bovem poſuit magnum & pinguem adipe:
Semitalentum verò auri ultimo poſuit.
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: Surrexit autem ſtatim Oïlei *filius* velox Ajax;
Surrexit & Ulyſſes abundans conſiliis; deindè autem Neſtoris filius
Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat:
Steterunt autem ordine; oſtendit verò metas Achilles:
Illis autem à carceribus extendebatur curſus: tum verò celeritèr

δόντοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδίδουσι καὶ καλλίτεχνοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· περὶς δὲ, καὶ φιλόσοφοι, διό τε ἀσεβονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λοιδορικῆς ἀρχάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοίας. *Strabo, Geograph. Lib.* xvi.

Ver. 745. —Θόαντι.] Τῷ τῆς Λήμνου βασιλεῖ· *Schol.*

Ver. 746. Υἱῷ.] Ita ex duobus MSS, & ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barneſius.* *Al.* Υἱός.

Ver. 748. Καὶ τὸ Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον———, Ὅσις ἐλαφρότατι ποσὶ.] Vide ſuprà ad *ver.* 740.

Ver. 750. Δευτέρῳ αὖ.] Nonnulli hîc legunt Δευτέρῳ δ' αὖ. Quæ ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit Δεύτερῳ δ' αὖ. Vide ſuprà ad β', 811.

Ver. 754, & 759. —ὦρνυτο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 756. Ἀντίλοχος· ὁ.] Quâ ratione, Ἀντίλοχος, hîc ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 758; & τε, *ver.* 777; & φάλαρα, *ver.* 779; & μέλε, *ver.* 795; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 757. Στὰν δὲ μετασοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]

Hæc ubi dicta; locum capiunt, ſignoque repente
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi nimbo ſimiles—— *Æn.* V, 315.

Ver. 758. —τέτατο.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ibid. —ὦκα δ' ἔπειτα Ἔκφερε' Ὀϊλιάδης.]

Primus abit, longeque ante omnia corpora Niſus
Emicat, & ventis & fulminis ocior alis.
Æn. V, 318.

Ver. 75

Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ὃπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
760 Ἆσσι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανών, ὃν εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀσσόθι δ' ἴσχει
Στήθεος· ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐσσύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἴχνια τύπτε ποδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
765 Καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέε' ἀϋτμήν δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αἰεὶ ῥίμφα θεῶν· ἴαχον δ' ὃπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἱεμένῳ, μάλα ἦ περὶ δόρποιο κέλευον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
Εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
770 Κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ὑπήρροθος ἐλθὲ ποδοῖϊν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·

Emicuit Oïliades: concito autem cursu sequebatur nobilis Ulysses
760 Propè admodùm, ut quum aliquis mulieris elegantèr-cinctæ
Propè pectus est radius, quem scitè admodùm manibus projicit *huc illuc*,
Stamen extrahens ad licium, propeque tenet
Pectus: sic Ulysses currebat propè; atque à tergo
Vestigia premebat pedibus, antequàm pulvis spargeretur circùm.
765 In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulysses
Usque citò currens: Acclamabant verò omnes Achivi
Victoriæ cupido, magnóque adnitentem studio hortabantur.
Sed quum jam extremum peragerent cursum, confestim Ulysses
Precatus est Minervam oculis-cæsiam suo in animo;
770 " Exaudi, Dea, propitia mihi auxiliatrix veni pedibus.
Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva;

Ver. 759. —ὃπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς.] Proximus huic——— Insequitur Salius——— *Ibid.* 320.

Ver. 761 —κανὼν.] Ὁ κάλαμος περὶ ὃν ἕλκει; ὁ μίτος ὁ ἰσχνός. *Schol.*

Ibid. —χερσὶ.] *Al.* χηρί.

Ibid. —τανύσσῃ.] *Al.* τανύσσῃ. Minùs rectè: Media enim semper corripitur. Vide suprà ad ε', 58.

Ver. 762. Πηνίον.] Εἴλημα κερκίς. *Schol.*

Ver. 763. —ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐσσύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν Ἴχνια τύπτε.]

——calcemque terit jam calce Diores. *Æn.* V, 324.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius* in quibus " *Virgilius Homerici carminis majestatem non æquet.* Est autem (inquit) hujus versus [Ἴχνια τύπτε ποδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι] hic sensus: Si per solum pulvereum forte curratur; ubi pes fuerit de terrâ è currente sublatus, vestigium sine dubio signatum videtur, & tamen celeriùs cogitatione pulvis, qui ictu pedis fuerat excussus, vestigio supersunditur. Ait ergo divinus Poëta ita proximum fuisse qui sequebatur, ut occuparet antecedentis vestigium, antequam pulvis ei superfunderetur." *Saturnal. Lib.* V, *cap.* 13. Notandum etiam cursûs celeritatem aptissimè depingere hosce tres versus [763, 764, 765,] pedibus dactylicis totos incedentes. Vide suprà ad γ', 23, & 363.

Ver. 765. Καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέε' αὐτμήν.] Vide suprà ad *ver.* 380.

Ibid. —ἄρα.] *Ut fieri solet*——.

Ver. 767. —ἱεμένῳ.] *Al.* ἱεμένων, & ἱέμενοι.

Ver. 768. Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον.]

Jamque fere spatio extremo, fessique sub ipsum
Finem adventabant;——. *Æn.* V, 327.

Ibid. —αὐτίκ' Ὀδυσεὺς Εὔχετ'.]

Ni palmas ponto tendens utraque Cloanthus
Fudissetque preces, Divosque in vota vocasset. *Æn.* V, 233.

Ver. 770. Κλῦθι, θεὰ.]

Tu Dea, tu præsens nostro succurre labori. *Æn.* IX, 404.

Ver. 771. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε.] Vide suprà ad π', 527.

Γῦα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, ἠ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθ' ἆεθλον,
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν· βλάψεν γὰρ Ἀθηνὴ,
Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθῳ ἀποκλαμένων ἐρεμύκων,
Οὓς ἔπεφνε Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐν δ' ὄνθῳ βοέῳ πλῆτο σόμα τε, ῥῖνάς τε.
Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ γὰρ βῶν ἕλε φαίδιμος Αἴας·
Στῆ δ' κέρας μὲν χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἠ τοπάρος περ,
Μήτηρ ὡς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν·
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοιθήϊον ἔκφερ' ἆεθλον,
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους·

Membráque reddidit levia, pedes, & manus superné.
Sed quum jamjam involaturi erant in præmium,
Tunc Ajax quidem lapsus est in cursu; læsit enim Minerva,
Ubi boüm fusum erat stercus interfectorum gravitèr-mugientium,
Quos super Patroclum mactârat pedibus velox Achilles:
Stercore autem bubulo impletus est ósque, náresque.
Cratera verò sustulit laboriosus nobilis Ulysses,
Ut venit præcurrens; at bovem accepit illustris Ajax:
Stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis,
Stercus expuens, intérque Argivos dixit;
" Proh malum, certè mihi læsit Dea pedes, quæ & olim,
" Mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio-est.
Sic dixit: Illi autem omnes super ipso suavitèr riserunt.
Antilochus verò extremum quidem abstulit præmium,
Subridens, & verba inter Argivos fecit;
" Scientibus vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc
" Immortales honorant ætate-provectiores homines:

Ver. 773. Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον.] Jamque fere spatio extremo, fessique sub ipsum
Finem adventabant: levi cum sanguine Nisus
Labitur infelix; cæsis ut forte juvencis
Fusus humum virideque super madefecerat herbas:
Hic juvenis, jam victor ovans, vestigia presso
Haud tenuit titubata solo: sed pronus in ipso
Concidit immundoq; simo sacroque cruore. *Æn.* V, 327.

Ver. 775. Τῇ ῥα.] *Ubi scilicèt*——.

Ver. 777. —ῥῖνάς τε.] Cod. *Harleian.* ῥῖνές τε.

Ver. 779. —φθάμενος.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 780. Στῆ δ' κέρας μὲν χερσὶν ἔχων.] Vide suprà ad *ver.* 666.

Ver. 781. Ὄνθον ἀποπτύων.]
Et simul his dictis faciem ostentabat, & udo
Turpia membra fimo——. *Æn.* V, 357.

Ibid. —ὄνθον.] *Al.* ἔνθα.

Ver. 785. —ἄρα.] *Ut necesse erat*——. Vide suprà ad *ver.* 778, 779.

Ver. 788. Ἀθάνατοι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 791.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖο ὀλίζων προγενέστερός ἐστιν·
Οὗτος δ' ἦ προλέρης γενεῆς, προλέρων τ' ἀνθρώπων,
Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι ἀργαλέον δὲ
Ποσσὶν ἐριδδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
Ὣς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀντίλοχ', ἤ μάν τοι μέλεος εἰρήσεαι αἶνος,
Ἀλλά τοι ἡμίταλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ὑποθήσω.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων·
Αὐτὰρ Πηλείδης κὴν μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κὴν δ' ἀσπίδα, κὴ τρυφάλειαν,
Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα·
Στῆ δ' ὀρθὸς, κὴ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥφερ ἀείσω,
Τεύχεα ἐσάμενω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
Ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι·
Ὁππότερός κε φθήῃσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν,
Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διά τ' ἔντεα, κὴ μέλαν αἷμα,

" Ajax enim me paulò natu-grandior eſt;
" Iſte verò prioris ſeculi, priorúmque hominum,
" Crudæ autem ſenectæ ipſum dicunt eſſe: difficile verò
" Pedibus *cum eo* contendere Achivis, excepto Achille.
Sic dixit: laudéque extulit pedibus-velocem Pelidem.
Eum verò Achilles verbis reſpondens allocutus eſt;
" Antiloche, non quidem tibi inanis dicta erit laus,
" Sed tibi ſemitalentum ego auri addam.
Sic fatus, in manibus poſuit: is autem accepit gaudens.
At Pelides quidem prælongam haſtam
Depoſuit in circo ferens, depoſuit & clypeum & galeam,
Arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abſtulerat:
Surrexit autem & verba inter Argivos fecit;
" Viros duos de his jubemus, qui fortiſſimi,
" Armis indutis, acuto ære ſumpto,
" Alterum-alterius ante conſeſſum facere-periculum:
" Uter autem prior percuſſerit corpus pulchrum,
" Attigeritque intùs membra, pérque arma & nigrum ſanguinem,

Ver. 791. Ὠμογέροντα.] Οὕτω λέγουσιν, ὅτι τὰς ἔτι σωζομένας, καὶ μὴ πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τῆς γήρως· ἢ τὰς περὶ ἕξας καὶ πας' ἡλικίαν γεγηρακότας. *Schol.*

Ver. 794. Τὸν δ'.] Vide ſuprà ad ά, 57; & ad δ', 160. Malè *Barneſius* Τόνδ'.

Ver. 795. —μέλεος εἰρήσεαι.] Vide ſuprà ad π', 336. Porrò *Barneſius* hîc edidit μέλιός κ' εἰρήσεαι· inſertâ particulâ κε, quam omninò addendam contendit. Sed minùs rectè.

Ver. 800. Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.] Suprà π', 663.

Ver. 802. —κελεύομαι.] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 803. Τεύχεα ἐσάμενω.] Vide ſuprà ad *ver.* 685.

Ver. 805. Ὁππότερός κε φθήῃσιν ὀρεξάμενος.] Ἐνταῦθα ἢ κὴν τὸς Παλαιὸς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς —— μέλαν γράφει τὸν τρόπον τοῦτον οὕτω "Ὁππότερός κεν πρῶτον ὀπ- " γαίας χρόα καλὸν, Φθήῃ ἐπιξάμενος· " διά τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός." *Euſtath.* Satis inficetè.

Ibid. & *ver.* 808. —καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 806. —ἐνδίνων.] Τῶν ἐντὸς ὅπλων μιλῶν. *Schol.*

Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
Καλὸν, Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀσκεροπαῖον ἀπηύρων·
Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
Καί ῥ' ἔνδον δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν.
Ὣς ἔφαθ'· ὧρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὧρτο κρατερὸς Διομήδης.
Οἱ ἐπεὶ δὴ ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρω ῥωΐτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν·
Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Νύξ', οὐδὲ χρὸς ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
Τυδείδης δ' αὖ ἔπειτα ὑπὲρ ῥάκος μεγάλοιο,
Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινῇ δουρὸς ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι προΐδδεισαντες Ἀχαιοὶ,
Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι.

" Huic quidem ego dabo hunc enſem argenteis-clavis-diſtinctum,
" Pulchrum, Threïcium, quem quidem Aſteropæo abſtuli;
" Arma autem utrique communia hæc ferant:
Et eis convivium lautum apponam in tentoriis.
Sic dixit: Surrexit autem deindè ingens Telamonius Ajax,
Surrexit & Tydides fortis Diomedes.
Illi verò poſtquàm hinc indè ſeorsùm à turbâ armati erant,
In medium utrique congrediebantur prompti pugnare,
Horrendo obtutu; ſtupor autem tenebat omnes Achivos:
Sed quùm jam propè erant alter in alterum vadentes,
Ter quidem irruerunt, térque cominùs impetum-fecerunt:
Tum verò Ajax quidem per clypeum undique æquale
Percuſſit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intùs thorax.
At Tydides deindè ſuprà ſcutum magnum,
Uſque cervicem aſſequi conabatur fulgidæ haſtæ cuſpide.
Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi,
Fine impoſito juſſerunt præmia paria referre.
At Tydidæ dedit magnum enſem heros,
Cum vaginâque proferens, & ſcitè-ſecto balteo.

Ver. 807. Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 808. —ἀπηύρων.] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 812. —ἄρα.] *Deinceps.*——

Ver. 813. —ἐκάτερθεν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 814. Ἐς μέσον ἀμφοτέρω.] Ita edidit *Barneſius* ex uno MS. *Al.* Ἐς μέσον ἀμφοτέρων.

Ibid. —μεμαῶτε.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 815. —δερκομένω.] Cod. *Harleian.* δερκόμενοι. Quod & ferri poſſet. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ver. 816. Ἀλλ' ὅτε δὴ.] Vide ſuprà ad ξ', 433, & 504.

Ver. 819. —ἔρυτο.] Vide ſuprà ad ν', 555.

Ver. 820. —ἄρ'.] *Ut æquum erat*——.

Ver. 821. —ἀκωκῇ.] *Al.* ἀκωκή.

Ver. 823. Παυσαμένους.] Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 825. —εὐτμήτῳ τελαμῶνι.] *Al.* εὐδμήτῳ τελαμῶνι.] Vide ſuprà ad ν', 304.

Ver. 826.

Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
Ὃν ῥεῖν μὲν ῥίπλασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
Ἀλλ' ἦτοι τὸ ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Τὸν δ' ἄγεν' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὄρνυθ', οἳ καὶ τοῦτο ἀέθλου πειρήσεσθε·
Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ὑπόπροθι πίονες ἀροῖ,
Ἕξ μὲν καὶ πέντε παρεξελόμενοι ἐνιαυτοὺς
Χρεώμενος· ὁ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
Ποιμὴν, ὅδ' ἀροτὴρ, εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
Ὣς ἔφαθ'· ὧρτο δ' ἔπειτα μαχητὴς Πολυποίτης,
Ἂν δ' ἄρα Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός·
Ἑξείης δ' ἵσαντο· σόλον δ' ἕλε δῖος Ἐπειὸς,
Ἧκε δ' ἑὴν δίνησας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντῆος, ὄζος Ἄρηος·
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας

Cæterùm Pelides posuit orbem à fornace-rudem,
Quem priùs quidem mittebat ingens robur Eëtionis:
Verùm enimverò illum interfecerat pedibus-valens nobilis Achilles,
Húncque advexerat in navibus cum aliis possessionibus:
Surrexit autem & verba inter Argivos fecit;
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum-facietis:
" Si ei etiam perquàm longinqui pingues agri,
" Habebit ipsum etiam quinque volventes in annos
" Utens: non enim illi omninò indigens ferro
" Pastor, vel arator, ibit in urbem, sed præbebit.
Sic dixit: Surrexit autem deindè bellator stabilis Polypœtes,
Surrexit & Leontei validum robur deo-paris,
Surrexit & Ajax Telamonius, & nobilis Epeus:
Ordine autem steterunt: Orbem verò prehendit nobilis Epeus,
Misitque rotatum: riserunt autem omnes Achivi.
Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
Tertiò verò projecit ingens Telamonius Ajax

Ver. 826. —*Σόλον.*] Δίσκον· διαφέρει δὲ σόλος δίσκου, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐστι καὶ κοιλότερος, ὁ δὲ Σόλος στρογγύλος καὶ Σφυρηδής. *Schol.*

Ibid. —*αὐτοχόωνον.*] Ἐκ χωνείας ὕλης εἰκῇ κεχωνευμένον· αὐτοχώνευτον, οἷον μὴ ἔχουσα κάλασιν ὑφ' ἣν τεχνιτεύσῃ, ὅτ' ἂν τεχνικὴ, ἀλλ' ἐκ μόνης χωνείας ἀναληφθεῖσα. *Schol.*

Ver. 827. —*ῥίπλασκε.*] *Projicere solitus erat.* Vide suprà ad *β'*, 221; & ad *ν'*, 84.

Ver. 828. —*ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.*] Vide suprà ad *ά*, 58.

Ver. 829. Τὸν δ' ἄγεν' ἐν.] Cod. *Harleian.* Τὸν δ' ἄγαγ' ἐν.

Ver. 834. Χρεώμενος.] Pronuntiabatur Χρώμενος· uti notavit *Barnesius.* Vide suprà ad *ver.* 308.

Ver. 836, 837, 838. Ὣς ἔφαθ'· &c.] Cod. *Harleian.* versus hosce hoc modo legit;

Ὣς ἔφαθ'· ὧρτο δ' ἔπειτα μαχητὴς Πολυποίτης,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειὸς,
Ἂν δ' Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο.

Ver. 836 & 859. —*ὧρτο.*] Vide suprà ad *φ'*, 352; & ad *β'*, 810.

Ver. 839. Ἑξείης δ' ἵσαντο.] Vide suprà ad *ver.* 358.

Ver. 840. —*γέλασαν.*] Vide suprà ad *ά*, 67.

Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα·
Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μεμαὼς πολεμιστὴς Πολυποίτης,
Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
Ἥδε δ' ἐλιασομένη πέτεται διὰ βῶας ἀγελαίας·
Τόσσον πάντοσε ἀγὼν ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
Ἀνσάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατερὸιο
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆϊ ἄεθλον.
Αὐτὰρ ὁ τοξοσύνῃσι τίθει ἰήεντα σίδηρον,
Καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα.
Ἰσὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
Τηλοῦ ἔπι ψαμάθῳ· ἐκ δὴ τρήρωνα πέλειαν
Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει
Τοξάζειν· ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
Πάντας ἀειρομένῳ πελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω·
Ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθι ἀμαρτὼν,
(Ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος,) ὃ δ' οἴσει ἡμιπέλεκκα.

Manu è robustâ, & jecit ultra signa omnia:
Sed quum jam orbem prehendit bellator-stabilis Polypœtes,
Quantum quis projicit pedum bubulcus,
Id autem rotatum volat per boves armentales;
Tantum per totum spatium jactu-superavit: illi verò exclamârunt.
Surgentes autem socii Polypœtæ fortis
Naves ad cavas retulerunt regis præmium.
At ille sagittariis posuit spiculis-conficiendis-aptum ferrum,
Deposuit quidem decem bipennes; decémque securiculas:
Malum autem erexit navis prorâ-cæruleæ
Procul in arenâ; indéque pavidam columbam,
Tenui funiculo ligavit pede, in quam jussit
Sagittari: Qui quidem percusserit pavidam columbam,
Omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat:
Qui verò funiculum attigerit, ab ave aberrans,
(Inferior etenim is), ille ferat securiculas.

Ver. 843. —σήματα πάντα.] *Al.* σήματα πάντων. Ut *Odyss.* Θ', 192.

Ver. 845. —καλαύροπα.] Τὴν βουκολικὴν ῥάβδον· ὅτι ὑπὸ ξύλον καὶ τὸ ἕτερον μέρος ῥοπὴν ἔχον, ὃ ὅτι βαρύ. *Schol.* Cod. *Harleian.* καλάβροπα.

Ver. 850. Αὐτὰρ ὁ τοξοσύνῃσι.]

Protinus Æneas celeri certare sagittâ
Invitat, qui forte velint, & præmia ponit. *Æn.* V, 485.

Ibid. —ἰήεντα σίδηρον.] Ἤτοι ἰὸν γραπτὸν, ἢ μέλανα· ἄμεινον δὲ τὸ πρὸς ἰῶν καθασκευὴν ὀξὺ εἶδος, ὅ ὅτι βελοῦν. *Schol.*

Var. 852. Ἰσὸν δ' ἔστησεν.]

Ingentiq; manu malum de nave Sereſti
Erigit; & volucrem trajecto in funę columbam,
Quo tendant ferrum, malo suspendit ab alto. *Ibid.* 487.

Ver. 853. —ἐκ δή.] *Barnesius* edidit ἐκ δὴ· Sed malé.

Ibid. —ψαμάθῳ.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ψαμάθοιο. Cod. *Harleian.* ψαμάθοις. Quæ fortè & vera lectio.

Ver. 854. —ἧς.] Cod. *Harleian.* ἣν.

Ver. 856, 858. —ἀειρομένῳ —— οἴσει.] Vide suprà ad ν', 168.

Ver. 856. —πελέκεας.] Ἀξίνας δισσόμυκας. *Schol.*

Ibid. —κλισίηνδε.] *Al.* οἰκόνδε.

Ver. 858. —ἡμιπέλεκκα.] Ἡμιπέλεκκον, τὸ ἥμισυ τοῦ πελέκεως· τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μόνου μέρους ἔχον ἀκμὴν, ὃ καὶ δισσάλιον καλοῦσιν. *Schol.*

Ver. 859.

Ὣς ἔφαθ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος·
Κλῆρος δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες.
Τεῦκρος ὃ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
Ἧκεν ὀπικραλέως, ὑδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὼ ἑκατόμβω.
Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε, μέγνυτο γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
Αὐτὰρ ὁ μίτυνθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μίτυνθον τάμε πικρὸς ὀϊστός.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἴξασα πρὸς ὄρεννὸν, ἡ ὃ παρείθη
Μίτυνθος πρὸς γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἷσὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι

Sic dixit: Surrexit autem deinde vis Teucri regis;
Surrexit & Meriones, famulus ſtrenuus Idomenei:
Sortes autem in galeâ æreâ concuſsêre ſumptas.
Teucer verò primus ſorte ſortitus eſt: ſtatim autem ſagittam
Miſit vi-validâ, neque vovit regi
Agnorum primigeniorum ſacrificaturum *ſe* inclytam hecatomben.
Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo;
Sed is funiculum percuſſit ad pedem, quo ligata erat avis:
Prorsùs autem funiculum abſcidit amara ſagitta.
Illa quidem deindé evolans fugit ad cœlum, at demiſſus eſt
Funiculus terram verſus; & magnum-plauſum-dederunt Achivi.
Feſtinans autem Meriones extraxit manu *Teucri*
Arcum; & jam ſagittam tenebat dudum, ut direxerat.
Statim autem vovit longè-jaculanti Apollini

Ver. 859. —βίη Τεύκροιο.] Sic ſuprà *ver.* 837, Λεονῆος κορυθαίολος μεγαθύμου. Vide ſuprà ad ν, 758.

Ver. 861. Κλῆρος δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ —Τεῦκρος ὃ πρῶτος κλήρῳ λάχεν.]

Convenere viri, dejectamq; ærea ſortem
Accepit galea: & primus clamore ſecundo
Hyrtacidæ ante omnes exit locus Hippocoontis. *Æn.* V, 490.

Ver. 864, & 873. —ῥέξειν κλειτὼ ἑκατόμβω.] Vide ſuprà ad ά, 444.

Ver. 865. Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε.]

Aſt ipſam miſerandus avem contingere ferro
Non valuit; nodos & vincula linea rupit,
Queis innexa pedem malo pendebat ab alto.
Illa Notos atque atra volans in nubila fugit. *Æn.* V, 509.

Ibid. —τόγ' Ἀπόλλων.] *Al.* τότ' Ἀπόλλων.

Ver. 867. Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ.] Sic infrà *ver.* 876; Ἀντικρὺ ὃ διῆλθε. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 870. Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης.]

Tum rapidus jamdudum arcu contenta parato
Tela tenens, fratrem Eurytion in vota vocavit. *Æn.* V, 513.

Ibid. Σπερχόμενος δ' ἄρα —— ὡς ἴθυνεν.] Ἡ Μαναλιαλικὴ ἔκδοσις, καὶ τὰς παλαιὰς, δυσὶ τύξοις χρωμένους ἐπιλαθῶν τοὺς ἰωνισμένους ποιεῖ, μεταγράφουσα ὧτος, "Σπερχόμενος" "δ' ἄρα Μηριόνης, ἐπέβη καὶ' οἷσον Τόξῳ· "ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν." Ἀντίμαχος ὃ ὧτος γράφει, "Σπερχόμενος δ' "ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε Τεύκρου Τόξον· χερσὶ "δ' οἷσὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν." Σωτηρέχων μὲν αὐτὸς τῷ Ὁμήρῳ, σαφέστερον ὂν μεταγράφας· ἐνὶ γὰρ τύξῳ ἰωνισαντο οἱ τοξόται), ὡς ἂν οἱ δισκευταὶ σόλῳ ἑνί· διὸ τοξεύσαντος Τεύκρου, ἀφπάζει τύξον ὁ Μηριόνης, καὶ ἀπεδίω, ὡς ἂν μὴ φύγῃ τὸ βέλος. *Euſtath.*

Ibid. —ἄρα.] *Ut oportebat* ——.

Ibid. —ἐξείρυσε χειρός.] Δηλονότι, τοῦ Τεύκρου· τῷ γὰρ αὐτῷ τύξῳ ἐχρῶντο. *Schol.*

Ver. 871. —ἴθυνεν.] *Al.* ἰθύνῃ.

Ver. 872. —ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.] Vide ſuprà ad ά, 75.

Ver. 874.

Ἀρνῶν πρωϊγόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
Τὴν ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πλέυρῳ βάλε μέσσην·
Ἀντικρὺ δ' διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ὀπὶ γαίῃ
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ἰσῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρῴροιο,
Αὐχένα πεκρέμασεν, σὺν δ' ἔπτορε θυμὸς ἑταίρου.
Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
Τεύκρῳ δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ὀπὶ νῆας.
Αὐτὰρ Πηλείδης μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ δ' ἧ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσαν·
Ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὐὺς Ἰδομενῆος.
Τοῖσι δ' ἧ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Agnorum primigeniorum ſacrificaturum ſe inclytam hecatomben:
Altè verò ſub nubibus ſpeculatus eſt pavidam columbam,
Hanc is in-gyrum-ſe-flectentem ſub alâ percuſſit mediam;
Penitùs autem tranſiit telum: id quidem rursùs in terram
Ante Merionis fixum eſt pedem: At avis
Malo inſidens navis prorâ cæruleæ,
Collum ſuſpendit, ſimul & alæ denſæ diſtenſæ ſunt.
Velox autem ex membris anima avolavit, longéque ab illo *Malo*
Decidit: populi verò admirabundi-ſpectabant, ſtupebántque.
Meriones autem bipennes decem omnes ſuſtulit;
Teucer verò ſecuriculas portavit cavas ad naves.
At Pelides depoſuit quidem prælongam haſtam,
Depoſuit & lebetem igni-nunquam-admotum bovis-pretio-æſtimandum floribus-varium
In circo ferens; Et continuò jaculatores viri ſurrexerunt:
Surrexit quidem Atrides latè-dominans Agamemnon,
Surrexit & Meriones, famulus ſtrenuus Idomenei.
Inter eos autem ipſe dixit pedibus-valens nobilis Achilles;

Ver. 874. Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων.] Jam vacuo lætam cœlo ſpeculatus, & alis
Plaudentem, nigra figit ſub nube columbam.
Decidit exanimis, vitamque reliquit in aſtris
Aëriis, fixamque refert delapſa ſagittam. *Æn.* V, 515.
Ibid. —ὑπαὶ.] *Al.* ὑπό.
Ibid. —εἶδε.] *Al.* ἴδεν.
Ver. 875. —μέσσην.] *Al.* μέσσης.
Ver. 877. —πάγη.] Vide ſuprà ad δ', 185.
Ver. 879. —ἀπεκρέμασεν.] Vide ſuprà ad ά, 67.
Ibid. —πλεῳ πτυκνὰ λίαθεν.] Συνεκρότησε τὰ πλευρά. *Schol.*
Ver. 882. —ἄρα.] *Ut æquum erat.*—
Ibid. —πελέκεας.] Vide ſuprà ad ver. 114, & 856.
Ibid. —δέκα πάντας.] Vide ſuprà ad τ', 247.
Ver. 885. —ἀνθεμόεντα.] Ἤτοι, οὐκ εἰς πᾶν χρήσιμον, ἀλλ' ἀναθηματικόν· ἢ ἀνθαδὲς. *Schol.*
Ver. 886. —ἥμονες.] Ἀκοντισταί. *Schol.*
Ver. 887. —εὐρυκρείων.] Vide ſuprà ad ά, 102.

Ver. 890.

Ἀτρεΐδη, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
Ἠδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἠμασιν ἔπλεο ἄριστος·
Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
Ἔρχεο, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὣς ἔφαθ'· ὁ δ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

"Atride, ſcimus enim, quantùm antecellis omnibus,
Et quantùm viribúſque & jaculationibus es præſtantiſſimus:
Quare tu quidem hoc præmium habens cavas ad naves
Vade, at haſtam Merioni heroï demus,
Si tu utique tuo animo velis: hortor enim ego ſané.
Sic dixit: Neque non obſecutus eſt rex virorum Agamemnon.
Dedit autem Merioni haſtam æream: ſed ille heros
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

Ver. 890. ἴδμεν γὰρ.] Refertur iſtud γὰρ ad id quod elegantèr reticetur; "*Nihil opus* "*ut tu certamen ineas, ſcimus* ENIM &c." *Ibid.* —προβέβηκας.] *Antecellis*; non *antecelluiſti*. Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 894. —ἐθέλοις.] Cod. *Harleian.* ἐθέλεις. *Al.* ἐθέλῃς.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω΄.

Ὑπόθεσις τ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ω΄.

Ζεὺς κηδόμενος Ἕκτορος, θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τὸν Ἕκτορος τὸ σῶμα· ἦλθε δὲ πρὸς Πρίαμον ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τὸν παιδὸς ἀπολάβοι. Ὁ δὲ, πρεσπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κοιμισάντος τοὺς Ἑλληνικοὺς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος λύτρα.

Ἄλλως.

Ὦ, Πρίαμος νέκυν ἅμα λαβὼν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἄλλη.

Ὦ, νέκυν Ἕκτορα παρὲκ λύτρων πόρεν εἵνεκ' Ἀχιλλέως.

Λῦτο δ' ἀγὼν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλου ἑταίρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐρέφεθ' ἔνθα καὶ ἔνθα
Πατροκλῆα ποθέων ἀδροῖητά τε καὶ μένος ἠΰ·

SOlutus autem eſt ſpectatorum-conſeſſus, populique celeres ad naves quiſque
Diſpergebantur ituri; Illi quidem cœnæ curam-gerebant,
Séque ſomno dulci ut-ſatiarent: at Achilles
Flebat, chari ſodalis memor, neque illum ſomnus
Capiebat cuncta-domans, ſed volvebatur huc & illuc,
Patrocli deſiderans vigorémque & animos magnos:

Ver. 1. Λῦτο δ' ἀγὼν.] Rectè hîc *Barneſius*; "Λῦτο, inquit, pro "ἐλύετο *Atticè*; —— nam λύτο, pro ἐλέ-"λυτο, *primam* corripit." Vide ſuprà ad φ΄, 114.

Ibid. —ἀγὼν.] Νῦν τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν. *Schol.*

Ver. 4. Κλαῖε.] Vide ſuprà ad ν΄, 84.

Ver. 6. —ἀδροῖητα.] *Al.* ἀνδροῖητα. Vide ſuprà ad π΄, 857.

Ver. 7.

Ἠδ' ὁπόσα πολύπθυσε σὺν αὐτῷ, ἢ πάθεν ἄλγεα,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
Ἄλλοτ' ὀπὶ πλευρὰς καλακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὕπτιος, ἄλλοτε δ' ἂρ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
Δινεύεσκ' ἀλύων, παρὰ θῖν' ἁλός· οὐδέ μιν ἠὼς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπείρ ἄλα τ' ἠϊόνας τε·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕλκεσκε δ' ἔλκεσθ' ὄπιθεν· δίφρῳ δ' ὄπιθεν
Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τὸν δὲ λάσκεν
Ἐν κόνι κεκλανύσας πρηνέα· πᾶν δ' Ἀπόλλων
Πᾶσαν ἀεικείλιον ἄπεχε χροΐ, φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνειότα περ· πὰρ δ' Αἰγίδι πάντα καλύπτε

Et quot peregerat cum ipso, & passus fuerat labores,
Virorúmque prælia, periculosósque fluctus emensus:
Hæc recordans, uberes lachrymas defundebat,
Interdùm in latera jacens, interdùm verò
Supinus, interdùm autem pronus; & mox rectus exurgens
Oberrabat mœsto-animo, præter littus maris: neque ipsum aurora
Apparens latebat super marique littoribúsque:
Sed is, postquàm junxerat sub curribus veloces equos,
Hectorem trahendum ligabat post currum;
Ter autem cum raptârat circa sepulchrum Menœtiadæ mortui,
Rursùs in tentorio quiescebat, illúmque relinquebat
In pulvere extensum pronum: At ejus Apollo
Omnem turpitudinem arcebat à corpore, virum miserans
Etiam mortuum: Ægide autem totum contegebat

Ver. 7. —ὁπόσα πολύπθυσε.] Edidit *Barnesius*, ὁπόσ' ἐκολόπθυσε. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.

Ibid. —ἢ πάθεν ἄλγεα.] Pronuntiabatur ἄλγη.

Ver. 8. Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.] Τὸ ᾗ, πείρων, τοῖς κύμασι πρόσνεμητέον· τοῖς δέ γε πολέμοις ὀπὶ λοιπέον οἰκείαν τινὰ ἑτέραν μεταλαχών· Σωκράθη ᾗ τῇ φωνῇ ἀ τὰ πιεῖν. ὁποῖον, σὺν πολλοῖς ἄλλοις, ἀ τὸ, Σῖτον ἀ οἷον ἔδουσες. *Eustath.* Porrò & πείρων hîc legi notat idem *Eustatius*; Πάμφιλος δέ, φασι, παρειπὰ τὸ πείρων, παρελθὼν εἰς ὁμοιότητα τὸ, περῶσι, ἀ τὸ, Περῶσα μέλη λύτρα· ἀφ' ἂν φησιν εἶναι ἀ τὸ πειρῶν. Atqui iterùm occurrit idem hîc versus, *Odyss.* δ', 183; ν', 91, & 264; quibus omnibus in locis scriptum est πειρῶν, nec variant Codices.

Ibid. —πολέμους, ἀλεγεινά τε.] Cod. *Harlaian.* πολέμους, ἀλγεινά τε.

Ver. 10. Ἄλλοτ' ὀπὶ πλευρὰς καλακείμενος.] Vituperat hunc locum *Plato*; Πάλιν δὴ Ὁμήρου τε διισόμεθα ἀ τἄλλων ποιητοῦ, μὴ ποιεῖν Ἀχιλλέα, θεᾶς παῖδα, "Ἄλλοτ' "ὀπὶ πλευρὰς καλακείμενον, ἄλλοτε δ' αὖτε "Ὕπτιον, ἄλλοτε ᾗ πρηνῆ· τότε δ' ὀρθὸν ἀ- "ναστάντα, Πλωΐζοντ', ἀλύοντ' ὀπὶ θῖν' ἁλὸς "ἀτειγέποιο." *De Republ. Lib.* III. Ubi in transcursu notandæ variæ lectiones.

Ver. 12, 13. Δινεύεσκ' —— λήθεσκεν.] Vide suprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 15. Ἕλκεσκε δ' ἔλκεσθ'.] *Barnesius* edidit Ἕλκεσκε δ' ἔλκεσθ', & τὸ "ᾗ" παρέλκειν contendit; Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad έ, 439; & ad μ', 12.

Ver. 16. Τρὶς δ' ἐρύσας.]

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. *Æn.* I, 487.

Vide suprà ad χ', 398.

Ver. 18. —κεκλανύσας.] Vide suprà ad ε', 58.

Ver. 20. —τεθνειότα.] Vide suprà ad ν', 46; & ad ά, 265.

Ver. 26.

Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ὑποδρύφοι ἕλκυσάζων.
Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀεικίζειν μενεαίνων·
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέψαι δ' ὠτειλήεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην.
Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, ἠδὲ ποθ' Ἥρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάωνι, ἠδὲ Γλαυκώπιδι κούρῃ·
Ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἰλιος ἱρὴ
Καὶ Πριάμῳ ἠ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης·
Ὃς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ἣνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Σχέτλιοι ἐστὲ, θεοὶ, δηλήμονες· ἠ νύ ποθ' ὑμῖν
Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι,

Aureâ, ut nè ipſum laceraret raptans.
Sic ille quidem Hectorem nobilem indignè-tractabat iratus:
Eum autem miſerabantur beati dii inſpicientes,
Furtóque ſurripere hortabantur ſpeculatorem Argicidam.
Cæteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junoni,
Neque Neptuno, neque oculis-cæſiæ virgini:
Sed perſtabant, ſicut ipſis primùm inviſa-reddita eſt Ilios ſacra,
Et Priamus & populus, Alexandri propter injuriam;
Qui contumeliosè-damnavit deas, quandò ejus ad tugurium venerunt;
Eámque ſententiâ-comprobavit, quæ ei præbuit libidinem damnoſam.
Sed quandò jam exindè duodecima orta erat aurora,
Tum quidem inter immortales dixit Phœbus Apollo;
" Crudeles eſtis, dii, noxii: nónne quondam vobis
" Hector femora adolevit boum caprarúmque lectarum?
" Eum nunc non ſuſtinuiſtis, vel mortuum, eripere,

Ver. 26. —Ποσειδάων', ἠδέ.] Cod. *Harleian.* Ποσειδάωνι, ἠδέ. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ibid. —Γλαυκώπιδι.] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 27. Ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο.]

——Manet altâ mente repoſtum
Judicium Paridis, ſpretæq; injuria formæ. *Æn.* I, 30.

Ver. 28. —Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης· Ὃς νείκεσσε θεὰς.] Καὶ ὄρα ὅπως ὁ ὁ Τρωϊκὸς πολέμου αἰτιᾶται πρῶτον τὴν τέλη τῆς Ἰλιάδος ἐταμβίσαλο· ὅτι ποσὶν ἀναρίησας τὴν ἀκροατήν. Τινὲς δὲ ἀθετοῦσι τὸν τόπον· εἰ γὰρ ἦλθε, φασὶ, τὴν πρὸς Ἥραν κρίσιν ὁ ποιητὴς, πολλακοῦ ἂν ἐμνήσθη αὐτῆς. Καὶ μᾶλλον ἐστὶ πρὸς τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι πολλῶν καὶ ἄλλων ἅπαξ ὁ ποιητὴς ἐμνήσθη, ἅπερ οὐκ ἠθέλησε. *Eustath. Macrobius ex eorum numero, qui locum hunc repudiârunt, videtur fuiſſe;* " Nolo " lam," inquit, " commemorationem " Judicio Paridis *Homerus* admittit." *Lib.* V, *cap.* 16. Quâ de re acriùs à *Scaligero* reprehenditur, *Poëtic. Lib.* V, *cap.* 3, *fine.*

Ver. 30. Τὴν δ' ἣνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.] Τινὲς γεάφουσιν ὅτως· Τὴν δ' ἤνεσεν, ἥ οἱ κεχαρισμένα ἔρδε' ἐνόμενε. *Eustath.*

Ver. 32. Καὶ τότ' ἄρ'.] *Et tunc utique—*

Ibid. —ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid. —Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 33. —δηλήμονες.] *Al.* ζηλήμονες, uti *Odyſſ.* έ, 118.

Ibid. —ὑμῖν.] Cod. *Harleian.* ὔμμιν. Quo modo & in MS *Cantab.* ſcriptum reperit *Barneſius.*

Ver. 3

Ἥ, τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πατρὶ Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ὦκα
Ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ὀπὶ κλέρεα κλεείσειαν.
Ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βάλεσθ' ἐπαρήγειν,
Ὧ' ἔτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, ἔτε νόημα
Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσι· λέων δ' ὡς, ἄγρια οἶδεν,
Ὅς' ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγλαΐαι θυμῷ
Εἴξας, εἶσ' ὀπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
Ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
Γίνετ', ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνετ', ἠδ' ὀνίνησι.
Μέλλει γάρ πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
Ἠὲ κασιγνήτοιο ὁμογαστρίου, ἠὲ καὶ υἱόν·
Ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·
Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
Αὐτὰρ ὅγ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο

" Suæque uxori videndum, & matri, & filio ſuo,
" Et patri Priamo, populiſque; qui eum celeritèr
" Igne comburerent, & juſta perſolverent:
" Sed pernicioſo Achilli, Dii, vultis favere,
" Cui neque mens eſt æqua, neque animus
" Flexibilis in pectoribus: ſed leo tanquam, agreſtia ſapit,
" Qui magniſque viribus & ſuperbo animo
" Obſecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes accipiat:
" Sic Achilles miſericordiam quidem perdidit, neque ei pudor
" Eſt, qui viros valdè lædit, atque juvat.
" Aliquis enim utique etiam chariorem alium perdidit,
" Sive fratrem uterinum, ſeu & filium;
" Et tamen poſtquàm deflevit, ſtatim luctum remittit:
" Patientem enim Fata animum indiderunt hominibus.
" Sed hic Hectora nobilem, poſtquàm *eum* charâ vitâ privavit,
" A curru religans, circum ſepulchrum ſodalis dilecti

Ver. 36. —τέκεϊ ᾧ.] Quâ ratione, τέκεϊ, hîc ultimam producat; item κασίγνητοιο, *ver.* 47; & πατρὶ, *ver.* 56; & πυκινὸν, *ver.* 75; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 38. —κλεείσειαν.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 39. —ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ.] Vide ſuprà ad ά, 2.

Ver. 40. —ἄρ.] *Ut nôſtis*——. *Ut vi-detis*——.

Ver. 42. Ὅς'.] *Qui ſcilicèt*——.

Ibid. —βίη καὶ ἀγλαΐαι θυμῷ Εἴξας.]
——irarumque omnes effundit habenas. *Æn.* XII, 499.
Vide ſuprà ad ί, 594.

Ver. 44. —οὐδέ οἱ αἰδὼς Γίνετ', ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνετ', ἠδ' ὀνίνησι.] Sic *Heſiodus*,

Αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνετ' ἠδ' ὀνίνησι.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 316.

Et *Euripides*;

Αἰδώς τε· δισσαὶ δ' εἰσίν· ἡ μὲν ἐς κακὴ,
Ἡδ' ἀχθος οἴκων.——
Hippolyt. Cor. 385.

Ὁμήρου τε εἰπόντος, " Αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρα μέ-
" γα σίνετ' ἠδ' ὀνίνησι." Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχ-
" θεῖ γράφει·
" Αἰδῆς καὶ αὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πρός·
" Καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς, κἄστιν ἡ κακὸν μέ-
" γα." *Clem. Alexandr. Strom. Lib.* VI.
Αἰδοῦς δ' ἐκ ἀΐσθη κεχρημένος ἄνδρα προ-
ΐκτην. *Odyſſ.* ρ', 347.

Ver. 46. Μέλλει γάρ που τις.] *Al.* Μέλλει μήπου τις.

Ver. 51. Ἵππων ἐξάπτων.] *Al.* Αἱμάσσων ἐξάπτων.

Ver. 54.

Ἕλκῃ· ἐ μὲν οἵ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον,
Μὴ, ἀϊσθῶ περ ἐόντι, νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζῃ μενεαίνων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα λευκώλενος Ἥρη·
Εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
Εἰ δὴ ὁμῶς Ἀχιλῆϊ καὶ Ἕκτορι δῆσε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητός τε, γυναικά τε θῆσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐσι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
Θρέψα τε, καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον πολυκοίλιν
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
Πάντες δ' ἀνήιάασθε, θεοὶ, γάμῳ· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἑταῖρ', αἰὲν ἄπιστε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ὀπυιομανὲς θεοῖσιν.
Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ
Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
Ὣς γὰρ ἐμοίγ'· ἐπεὶ ὅτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,

" Trahit: haud tamen ei hoc honeſtum, neque utile,
" Nè, forti licèt, ſuccenſeamus ei nos:
" Inſenſilem enim jam terram contumeliâ-afficit furens.
Hunc autem irata allocuta eſt ulnas-candida Juno;
" Sit ſanè & hoc tuum verbum, Argenteo-arcu-inſignis,
" Si quidem parem Achilli & Hectori conſtituetis honorem,
" Hector quidem mortaliſque, mulieriſque ſuxit mammam:
" At Achilles eſt deæ proles, quam ego ipſa
" Nutrivique, & educavi, & viro dedi uxorem
" Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus:
" Omnes autem interfuiſtis, dii, nuptiis, intérque tu hos
" Epulabaris, tenens citharam, ô malorum ſodalis, ſemper perfide.
Illam verò reſpondens allocutus eſt nubes-cogens Jupiter;
" Juno, nè jam omninò iraſcaris diis.
" Haud etenim honor idem erit: ſed & Hector
" Chariſſimus erat diis hominum, qui in Ilio ſunt;
" Sic enim mihi quidem: quià nunquam jucunda prætermittebat munera.
" Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali,

Ver. 54. Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζῃ.] Ἀντὶ τοῦ, ἀναίσθητον σῶμα ὑβρίζῃ. *Schol.* Οὔτε τῆς ἄλλοις, ὅσοι μὴ αἰσθάνονται, ὀργίζονται· οὔτε τοῖς τεθνεῶσιν ἔτι, ὡς πεπονθόσι τε τι ἔσχαλον, ἢ ὡς ἀλγήσουσιν ἢ αἰσθησομένοις ἢ οἱ ὀργιζόμενοι ἐφίενται. Διὸ εὖ πρὸς τὸν Ἕκτορα ὁ ποιητὴς, παύσαι βουλόμενον τὴν Ἀχιλέα τῆς ὀργῆς τεθνεῶτα, " Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζῃ μενεαίνων." *Aristot. Rhetoric. Lib.* II, *cap.* 3.

Ver. 55. —λευκώλενος Ἥρη.] Vide ſuprà ad ά, 572; & ad ό, 92.

Ver. 60. —ἀτίτηλα.] Cod. *Harleian.* ἀτίταλα.

Ver. 61. Πηλεῖ.] *Al.* Πηλέϊ, & Πηλῆϊ.

Ver. 61. 91 & 107. —ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 63. Δαίνυ'.] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit, Δαίνυσ'.

Ver. 64. —νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 67, 68, 69. Φίλτατος ἔσκε——— μάρτανε δώρων——— ἐδεύετο δαιτὸς.] *Chariſſimus eſſe ſolebat——— dona prætermittere ſolebat——— convivio carere ſolebat———* Vide ſuprà ad β, 221; & ad ν, 84.

Ver. 69. —δαιτὸς ἐΐσης.] Καὶ τὸ χρεὼν μοῖραι ἐπέμολον· ὅθεν ἐΐσας φησὶ τὰς δαῖτας

Λοιβῆς τε, κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, (οὐδέ πη ἐστὶ
Λάθρη Ἀχιλλῆος) θεσπιδὴ Ἑκάεργε· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' εἴτις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
Ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, λύσῃ δ' Ἕκτορα λυγρόν.
Ὣς ἔφαθ'· ὧρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε, καὶ Ἴμβρου παιπαλόεσσης,
Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεσσυάχησε δὲ λίμνη.
Ἡ δ', μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἣ βυσσὸν ὄρσεν,
Ἥτε καὶ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,
Ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·

70 "Libaminéque, nidoréque: hunc enim sortiti sumus honorem nos.
"Sed tamen furto quidem surripere omittamus (neque ullo modo licet
"Clam Achille) audacem Hectora: certè enim ei assiduè
"Mater adest simul noctésque & dies:
"Sed siquis vocet Deorum Thetin ad me,
75 "Ut quoddam ei dicam prudens verbum, ut Achilles
"Dona à Priamo accipiat, atque Hectora redemptum-reddat.
Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura,
Inter itaque Samúmque, & Imbrum asperam,
Insiliit nigro ponto, ingemuitque palus.
80 Ipsa autem glandulæ-plumbeæ similis, in imum delapsa est,
Quæ agrestis bovis cornu imposita,
Descendit cruda-vorantibus piscibus mortem ferens:

ὑπὸ τ' ἰσόπλοον. ——Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ὁδὸν ὦκυν, διὰ τὰ εἰρῆσθαι, τὴν ἀληθῆ λέγεσθαι. *Athenæus, Lib.* I, *cap.* 10. Vide suprà ad ά, 468.

Ver. 71. —ἐάσομεν.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 73. —παρμέμβλωκεν.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 74. Ἀλλ' εἴτις καλέσειε.] Τὸ, "Ἀλλ' "εἴτις καλέσειε Θέτιν," —— ταυτόν ἐστι τῷ, Ἀλλ' ἄγε τις καλεσάτω. Καὶ' ἔλλειψιν δὲ δοκεῖ ἡ αὐτὸ ἐχημαλίσθη, ὡς τὸ ὅλως πιστὸν ὄντως· Ἀλλ' εἴτις καλέσειε τὴν Θέτιν, θέλοιμι ἂν τοῦτο, ἢ βουλοίμην, ἢ τοιόνδε τι. *Eustath.* De hujusmodi Aposipesi, vide suprà ad κ', 111; item ad ά, 135, & 340. *Barnesius*, hoc in loco, pro εἴτις legi posse conjicit, Ἶρις. Sed hoc longè minùs esset venustum.

Ver. 76. —ὑπὸ δ' Ἕκτορα λύσῃ.] Vide suprà ad ά, 20.

Ver. 77. —ἀελλόπος ἀγγελέουσα.]
——at illa leves cœli demissa per auras. *Æn.* XI, 595.

Ver. 78. Μεσσηγὺς.] Vide suprà ad ί, 769.

Ver. 79. Ἔνθορε μείλανι πόντῳ.] Τῷ δὲ ἔτι νῦν καλεμένῳ Μέλανι Πόντῳ. *Schol.* Μέλας δὲ πόντος ὁ ὕστερον Καρδιανὸς κόλπος ὑπὸ Καρδίας πόλεως. *Eustath.* Equidem crediderim potiùs Epitheton hoc [μείλανι] apud Poëtam omni Mari commune, ut ἠερόεις, οἰνοπι, &c.

Ibid. —ἐπεσσυάχησε.] *Al.* ἐπεσενάχησε. Quo modo & legit Codex *Harleianus*. Cæterùm in uno MS scriptum repperit *Barnesius*, ἐπεσονάχισε. Quod ferri non potest. Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 80, 81, 82. Ἡ δ', μολυβδαίνῃ ἰκέλη &c.] *Plato* in *Ione* versus hosce legit, aut memoritèr citat, hoc modo;

Ἡ δ', μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ἴναται,
Ἥτε καὶ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμμεμαυῖα,
Ἔρχεται ὠμηστῆσι μετ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσα.

Τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ποιητῶν λεγόμενον, "Ἡ δ', μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρσεν, Ἥ τε &c." παρακόπους ἔνιοι, βοείαις θελξὶν οἷον, πρὸς τὰς ὁρμιὰς χρῶνται τὰς παλαιάς· κέρας γὰρ τὸ τρίχα λέγουσι, διὰ τοῦτο,

Εὗρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἵαδ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσῃς
Κλαῖε μόρον ὃν παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Ἀΐσσ' δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ὄρσο, Θέτι, καλέϊ σε Διὸς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι γὰρ
Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄπειρα θυμῷ.
Εἶμι μολών· ὃ δ' ἅλιον ἔπος ἔσται, ὅ, τι κεν εἴπῃσι.
Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, οὗ δ' ὅτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδώκεος ὠκέα Ἶρις
Ἤγειτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης·
Ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς οὐρανὸν αἰὲν ἱκέσθην·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες

Invenit autem in ſpecu cavâ Thetin, circum autem & aliæ
Sedebant frequentes marinæ deæ: ipſa verò in mediis
Flebat fatum ſui filii eximii, qui ei erat
Periturus in Trojâ glebosâ, longè à patriâ.
Propè autem ſtans allecuta eſt pedibus velox Iris;
" Surge, Theti, vocat Jupiter æternis conſiliis pollens.
Huic autem reſpondit deindè dea Thetis pedes-argentea;
Curnam me ille jubet *venire* magnus Deus? Vereor autem
" Miſceri immortalibus; habeo enim dolores innumeros animo.
" Ibo tamen; neque irritum verbum erit, quodcunque dixerit.
Sic fata, velum accepit auguſtiſſima dearum
Atrum, eóque nullum nigrius erat veſtimentum.
Perrexit autem ire, pedibúſque ventoſa velox Iris
Præibat; & circum ipſas diducebatur unda maris.
Littus verò ut conſcenderant, in cœlum ſe-proripuerunt:
Invenerunt autem latè-ſonantem Saturnium, circúmque cæteri omnes

καὶ κορύν· ἐκ τ' ἄκρας Ἀρχιλόχῳ κεκραπάσλῳ, φιλόκοσμον εἶναι τὴν κόμην, καὶ καλλωπιστήν. Ἔστι δὲ καὶ ἀληθές· ἱππείαις γὰρ θριξὶ χαίτην. *Plutarch. de Sclertiâ Animalium.*

Ibid. —μολυβδίνην.] Μολυβδίνη, ὁμοιᾶ· μόλυβδος δὲ ὁ ὁπόκιμος τῷ αἰτίσεσθαι εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω. *Schol.*

Ver. 81. —βοὸς κέρας.] Οἱ μὲν κυρίως· οἱ δὲ τὸν τρίχα· ἀμείνων δὲ νοῦν κεφάτιόν τι παρακεῖσθαι τῷ αἰτίσεσθαι, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποδιδράσκωσι τὴν ὁρμιάν. *Schol.* Vide ad *ver.* 80.

Ver. 84. —ὁμηγερέες ἅλιαι.] Quâ ratione, ὁμηγερέες, hîc ultimam producat; item μέσσῃ, & ὅς, *ver.* 85; & ἅλιον, *ver.* 92; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid. —μέσσῃς.] *Al.* μέσσαις.

Ver. 85. Κλαῖε.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 86—88. Φθίσεσθ' ——ἄφθιτα.] Vide ſuprà ad ν', 339.

Ver. 88. Ὄρσο, Θέτι.] Edidit *Barneſius*, Ὄρσο, Θέτις. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 91. —ἄπειρα.] Vide ſuprà ad ά, 309, & 314.

Ver. 92. —εἴπῃ.] *Al.* εἴπῃσι.

Ver. 94. Κυάνεον.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 96. —ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.]

——Simul alta jubet diſcedere latè
Flumina, quà juvenis greſſus inferret, at illum
Curvata in montis faciem circumſtetit unda,
Accepitque ſinu vaſto——.
Georg. IV, 359.

Ver. 98. —εὐρύοπα Κρονίδην.] Malè hîc *Barneſius*; " Pro εὐρυόπα Κρονίδην, (inquit,)

Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
Ἡ δ' ἄρα παὶ Διὶ παλεὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθλιώη.
Ἥρη ἧ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
Καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιεῖσα.
Τοῖσι ἧ μύθων ἦρχε παλὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μὴ φρεσίν· οἶδα κἠγὼ αὐτός·
Ἀλλὰ κἠ ὣς ἐρέω, ἕο σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
Ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυϊ, καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργεϊφόντην·
Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ περιάπτω,
Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὸν μετόπισθε φυλάσσων.
Λῖψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, καὶ υἱέϊ σῷ ἐπίτειλον·
Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεὰς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·
Αἴκεν πως ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.

Sedebant frequentes beati dii immortales:
Ipsa autem Jovi patri assedit, cessitque Minerva.
Juno verò aureum pulchrum poculum in manu posuit;
Et consolabatur verbis: Thetis autem reddidit, postquàm-bibisset.
Inter hos verò sermonem orsus est pater hominúmque deúmque;
" Venisti ad-Olympum, dea Theti, mœsta licèt,
" Luctum non obliviscendum habens in præcordiis; novi & ipse:
" Sed & sic dicam, cujus te gratiâ huc vocavi:
" Novem-dies jam contentio inter immortales orta-est
" Hectoris de cadavere, & Achille urbium-vastatore:
" Furto autem surripere hortabantur speculatorem Argicîdam;
" At ego hanc gloriam Achilli tribuo,
" Reverentiam in te & amicitiam in posterum servans.
" Ocyùs ad castra descende, & filio tuo præcipe:
" Irasci ei dic Deos, méque supra omnes
" Immortales indignatum esse, quòd animo furenti
" Hectorem detinet apud naves recurvas, neque redemptum-reddidit:
" Si quo pacto méque vereatur, Hectorémque redemptum-reddat.

" quit,) *Vocativus* pro *Accusativo*." Quod planè est absurdum; & nè de *nominativo* quidem ullâ ratione ferri potest. Vide suprà ad *α*, 175, & 498; item ad *π*, 185. Εὐρώπα, hoc in loco, est ab Εὐρ ωψ.

Ver. 101. —χρύσεον.] Pronuntiabatur χρύσεον. Prima enim necessariò producitur. Vide suprà ad *υ*, 272; & ad *ν*, 523.

Ver. 103. —παλὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide suprà ad *ο*, 12.

Ver. 107. —ὄρωρεν.] Vide suprà ad *β*, 810; & ad *α*, 37.

Ver. 108. —ἀμφὶ νέκυϊ.] Vide suprà ad *π*, 321, & 526.

Ibid. —Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ.] Vide suprà ad *β*, 278.

Ver. 110. —περιάπτω.] *Al.* προϊάπτω.

Ver. 114, & 135. Ἀθανάτων.] Vide suprà ad *α*, 398.

Ver. 115, 116, 118. —ἀπέλυσεν——λύσῃ——Λύσασθαι.] Vide suprà ad *α*, 20.

Ver. 116. —τε δείσῃ.] Quâ ratione, τε, hic producatur; item Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 119, & 147; & τις, *ver.* 149; & γάρ, *ver.* 153; vide suprà ad *ε*, 51.

Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω,
Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Βῆ ῥ' καθ' Οὐλύμποιο κορυφῶων αἰπήεντος.
Ἷξεν δ' ἐς κλισίην, ἔνθ' υἱέος, ἐν δ' ἄρα τόν γε
Εὗρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐν μετὰ σῖτον ἔρυσσαν.
Τοῖσι δ' ὄις λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱερεύετο.
Ἡ ῥ' μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
Χειρί τέ μιν καὶ ἔρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμόν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Σὸν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος ὅδε τι σίτου

" Cæterùm ego ad Priamum magnanimum Irin mittam,
" Ut redimat dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
" Donáque Achilli ferat, quæ animum placent.
Sic dixit: Neque non-obsecuta est dea Thetis pedes-argentea:
Descendit verò ab Olympi verticibus impetu-facto.
Pervenit autem ad tentorium sui filii, intúsque illum
Invenit crebros effundentem gemitus; dilecti autem circum ipsum socii
Properè curabant, & apparabant prandium:
Illis verò ovis villosa magna in tentorio mactata erat.
Admodùm autem prope ipsum consedit veneranda mater,
Manúque ipsum demulsit, verbáque fecit, dixítque;
" Fili mi, quoúsque lugens & mœrens,
" Tuum edes cor, memor neque cibi omninò,

Ver. 121. Βῆ ῥ' καθ' Οὐλύμποιο καρηάνων αἰπήεντος.] Vide suprà ad χ', 187.

Ver. 122. —ἄρα.] Non hìc supervacaneum est istud " ἄρα. " Sententiam enim connectit cum eo quod præcessit *ver.* 3, &c.

Ver. 124. —ἀγείνονθ' ἅριστον.] Ita necessariò legendum: *Al.* ἀγλαόν ἄριστον. Quod nullo modo ferri potest; nam ἄριστον, *prandium*, primam producit:

Ὥρα ἔμμοι κ' εἰς εἶκον· ἀναίρεσθαι Διοκλεΐδας. *Theocrit. Idyll.* XV, 146.
Καὶ πρὸς τόπις ἀρίστᾳ τ' Πειραιᾶ προσίμαξεν. *Aristoph. Equit.* 812.
Εἰς σὲ βλέψαι, ἢ τ' ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει. *Id. Vesp.* 611.
Ἐπὶ πίσδι τὰς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ. *Id. Avib.* 1601.
Ἄριστον προσίθενθο ἢ ἄτθ' ἥδιστα μασᾶσθαι. *Id. Pace*, 1280.
Δρᾶ ταῦθ' ἵν' ἀρίστατε———. *Id.* Ἐκκλησιαζ. 468.

Cæterùm de duorum priorum *Aristophanis* versuum rhythmo, vide suprà ad ζ', 146.

Porrò idem error irrepsit, *Odyss.* π', 2;

Ἐνὶ μεγάροισι ἄριστον ἅμ' ἠοῖ———

qui tamen versus rectè scriptus occurrit apud *Athenæum, lib.* I, *cap.* 9;

Ἐνὶ μεγάροισ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ———.

Malè igitur *Phil. Labbé*; " Ἄριστον, *pran-* " *dium*," (inquit) " melius primam bre- " viat, quamvis ἀνάριστος, *impransus*, secun- " dam extendat apud plerosque." *Prosodia*, *p.* 124. Vide suprà ad κ', 299.

Ibid. —ἄριστον.] Ἄριστον ἢ λέγει νῦν τὸ πρωϊνὸν, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκρόδειπνον· ἀπαξ δὲ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον ὁ Ποιητὴς φησὶ δεῖπνον———· τὸ ἢ δεῖπνον, δόρπον. *Schol.* Vide *Athenæum, lib.* I, *cap.* 9, 10: Item *Plutarchum, Symposiac. lib.* VIII, *Probl.* 6.

Ver. 127. Χειρί τέ μιν καὶ ἔρεξεν.]

———— dextrâque prehensum
Continuit, roseoque hæc insuper addidit ore. *Æn.* II, 592.

Ver. 128. —τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων, Σὸν ἔδεαι κραδίην.] Ita suprà ζ', 202;

Ὃν θυμὸν καταδόμεν———.
Nec te tantus edat tacitam dolor——. *Æn.* XII, 801.

Ver. 129. —ὅδε τι σίτου.] *Al.* ὅτε τι σίτου. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 130.

Οὔτ' εὐνῆς; ἀλαθὸν ἢ γυναικί περ ἐν φιλότητι
Μίσγεσθ'· ἤ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
Ἆσχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Ἀλλ' ἐμέθεν ξυίες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεὸς, εἰ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθε, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκρὸν δ' ὑπὸ δέξαι ἄποινα.
Τίω δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τῇδ' εἴη, ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγῃ.
Ὣς οἵγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἶριν δ' ὦτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο.
Ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἴσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,

130 " Neque cubilis? Bonum verò mulieri in amore
" Miſceri: Non enim mihi diù vives, ſed tibi jam
" Propè adeſt mors & fatum violentum.
" Sed mihi auſculta ocyùs; Jovis enim tibi nuncia ſum:
" Iraſci tibi ait deos, ſéque ſupra omnes
135 " Immortales indignatum eſſe, quòd animo furenti
" Hectorem detines apud naves recurvas, neque redimi-paſſus-es.
" Sed agedum redemptum-redde, mortuique accipe pretia.
Hanc verò reſpondens allocutus eſt pedibus-velox Achilles;
" Huc adſit, qui pretium ferat, & cadaver aſportet,
140 " Si quidem ſerio animo Olympius ipſe jubet.
Sic hi quidem in navium cœtu matérque & filius
Multa inter ſe verba alata dicebant.
Irin autem impulit Saturnius ad Ilium ſacram;
" Vade age, Iri velox, relictâ ſede Olympi,
145 " Nuntia Priamo magnanimo, ad Ilium,
" Ut-redimat charum filium, profectus ad naves Achivorum;
" Donáque Achilli ferat, quæ animum placent,

Ver. 130. —ἀλαθὸν ἦ.] Πάλιν αἴχισα δοκεῖ τὸ ὑὸν ἡ Θέτις ἐφ' ἡδονὰς παρακαλεῖν, ἢ ἀναμιμνήσκειν ἀφροδισίων· ἀλλὰ κ' ἄνλαῦθα δεῖ παραθεωρεῖν τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ἐγκρίτειαν, ὅτι τὸ Βρισηΐδος ἐρῶν, ἥκιστος πρὸς αὐτὴν, εἰδὼς τὸ τοῦ βίου τελευτὴν ἐγγὺς ὄσαν, ἀποβύθει τὸ ἡδονῶν πρὸς ὁπόλαυσιν, οὐδ' (ὥσπερ οἱ πολλοὶ) πενθεῖ τὸ φίλον ἀπραξίᾳ, ἢ παραλείψει τὸ καθηκόντων, ἀλλὰ τὸ μὴ ἡδονῶν διὰ τὸ λύπην ἀπέχειν, τὸ δὲ πρᾶξαι ἢ τὸ σπουδαῖα ἐπιεργὸς ἐστι. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Cæterùm locum hunc à Veterum nonnullis repudiatum teſtatur *Euſtathius.*

Ver. 132. —παρέστηκεν.] Vide ſuprà ad δ', 434.

Ver. 138. Τὼν δ'.] Vide ſuprà ad ά, 57; & ad ϑ', 460.

Ver. 139. Τῇδ' εἴη ὃς ἄποινα φέροι.] Ἐνλαυθα ἔσω, ἐνθάδε ἡκέτω ὁ νομίζων τὰ λύτρα. *Schol.*

Ibid. —ἄγοιτο.] *Al.* ἄγοιτο.

Ver. 140. Εἰ δὴ.] *Si reverà, ut dixiſti*—.

Ver. 144. Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα.]

Labere Nympha polo, fineſque inviſe Latinos. *Æn.* XI, 588

Vide & ſuprà ad ό, 158.

Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κήρυξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθυίοι
Ἡμιόνους τε ἅμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
Μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσομεν Ἀργειφόντην,
Ὅς ἄξει, εἶως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κλήσει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γὰρ ἐς ἄφρονα, δτ' ἄσκοπος, δτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' εὐδυκέως ἱκέτεω περφιδήσει ἀνδρός.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Ἶξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ

" Solus, neque quis alius una Trojanorum eat vir.
" Præco aliquis eum comitetur senior, qui dirigat
" Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
" Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.
" Neque omninò ei mors obversetur animo, neque omninò terror:
" Talem enim ei ducem-viæ dabimus Argicîdam,
" Qui ducet, usquedum ducendo propè Achillem constituerit.
" At postquàm duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipse interficiet, aliósque omnes prohibebit:
" Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;
" Sed perquàm humanè supplici parcet viro.
Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura:
Pervenit autem in Priami *domum*; invenit verò clamorémque luctúmque.
Filii quidem patrem circumsedentes in aulâ,
Lacrymis vestimenta perfundebant: ipse verò in mediis senex
Obvolutâ chlænâ tectus; circúmque multus

Ver. 149. Κήρυξ.] Edidit *Barnesius* Κῆρυξ. Verum, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad β', 267.

Ibid. —ἰθυίοι.] Cod. *Harleian.* ἰθυΐῃ. *Al.* ἰθυίῃ.

Ver. 150, 179, & 189. —ἅμαξαν.] Vide infrà ad *ver.* 711, & 782.

Ver. 153. —ὀπάσομεν.] Rectè cum duplici σ. Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 154. Ὅς ἄξει.] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ Ὅς σφ' ἄξει· Minùs rectè: præsertim cùm hoc ad Priamum solum referri videatur. Cæterùm quâ ratione ferri possit Vulgata Lectio, vide suprà ad ά, 51.

Ver. 157. Οὔτε γὰρ ἐς ἄφρονα, δτ' ἄσκοπον, δτ' ἀλιτήμονα.] Ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς διαλαχέων, ὅθεν ἔρχονται εἰς τὸ ἀδικεῖν ἄνθρωποι· ἢ γὰρ δι' ἀσυνεσίαν, ὃ δηλοῖ τὸ "ἄφρονα·" ἢ ἀκόντως, ὁ δηλοῖ Ὅμηρος διὰ τοῦ "ἄσκοπον," ὁ σημαίνει τὸ μὴ τοῦ συμφέροντος προνοούμενον——· ἢ ἑκουσίως, ὃ διὰ τοῦ "ἀλιτήμονα" ἐδήλωσεν· ἀλιτήμων γὰρ, ὁ ἑκουσίως ἁμαρτάνων. *Eustath.*

Ver. 158, & 187. —ἱκέτεω περφιδήσει.] Pronuntiabatur ἱκέτεω.

Ver. 161. Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ.]

Hic matres, miseræque nurus, hic cara sororum
Pectora mœrentum, puerique parentibus orbi, *Æn.* XI, 215.

Ibid. —αὐλῆς.] Τὴν περίβολον χωρὶς τοῦ ὑπαίθρου τόπου. *Etymolog. Magn.* à *Barnesio* citatum.

Ver. 163. Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος.] Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλανίδι ἐλελιπωμένοις ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸ τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι. *Schol.*

Ver. 164.

Κόπρῳ ἔλιω κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι πῖο γέροντι,
Τὴν ῥα κυλινδόμενος καλαμήσατο χερσὶν ἑῇσι.
Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νυοί, ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμενοι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ ῥ' ἠμὲν παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,
Τρῶθον φθεγξαμένη, (τὸν δ' ἤ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·)
Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀτομένη πόδ' ἱκάνω,
Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σεῦ, ἄνωθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·
Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κήρυξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθυνοι
Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι πρόπι ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

Fimus *affusus* erat capitique & cervici ſenis,
Quem quidem volutatus affatim-injecerat manibus ſuis.
Filiæ verò per ædes, & nurus, lamentabantur,
Illorum recordantes, qui jam multique & ſtrenui
Manibus ſub Argivorum jacebant, vitâ privati.
Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta eſt,
Summiſsâ voce, (illum autem tremor occupabat artus;)
" Confide, Dardanide Priame, animo, neque omninò formida:
" Non enim tibi ego malum vaticinatura huc venio,
" Sed benevolo animo; Jovis autem tibi nuncia ſum,
" Qui tuî, procul licèt ſit, magnam curam habet, & miſeretur:
" Redimere te jubet Olympius Hectora nobilem,
" Donáque Achilli ferre, quæ animum placent,
" Solum, neque quis alius una Trojanorum eat vir.
" Præco aliquis te comitetur ſenior, qui regat
" Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
" Mortuum aſportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.

Ver. 164. Κόπρῳ.] Κοινῶς μυῒ, τὰ κόπρια· νυῖ ὄ, ἡ κόνις. *Schol.*

Ver. 165. Τὴν ῥα.] *Quam utique*——. *Quam ſcilicèt*——.

Ibid. —καλαμήσατο.] *Al.* καλεμήσατο. Malè: Fit enim ex ἀμάω. Uti notavit *Barneſius.*

Ver. 166. Θυγατέρες.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid. —ἰδὲ νυοὶ.] Quâ ratione, ἰδὲ, hîc ultimam producat; item Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 176; & τις, *ver.* 178; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid. —ὠδύροντο.] *Al.* ὠδύραντο. Sed minùs rectè. Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 171. —μηδέ τι τάρβει.]
——timor omnis abeſto. *Æn.* XI, 14.

Ver. 172. Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀτομένη πόδ' ἱκάνω.] Τελέστιν ὁ κακὸν κληδονιζομένη. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 16. Vide ſuprà ad ά, 105.

Ver. 173. —Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, Ὅς σεῦ, ἄνωθεν ἐὼν, ——ἐλεαίρει.]
Imperio Jovis huc venio, qui——
——cœlo tandem miſeratus ab alto eſt.
Æn. V, 726.

Ver. 175, & 195. Λύσασθαι.] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver. 178. Κήρυξ.] Vide ſuprà ad *ver.* 149.

Ibid. —ἰθυνοι.] *Al.* ἰθυνῃ. Ut ſuprà *ver.* 149.

Μηδέ τί τοι θάναΤοῦ μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται Ἀργειφόντης,
Ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἅλσῃ Ἀχιλῆϊ πελάσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίηνδε Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γὰρ ἔκφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
Ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δ' ὑπὲρ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον καταβήσετο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλυφέα πολλὰ κεχάνδει
Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·
Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἶδος εἶναι;
Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μάλ' ὀτρύνει, καὶ θυμὸς ἀνώγει,

" Neque omninò tibi mors obverſetur animo, neque omninò terror:
" Talis enim te dux-viæ comitabitur Argicîda,
" Qui te ducet, uſquedùm ducendo propè Achillem conſtituerit,
" At poſtquàm duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipſe interficiet, aliósque omnes prohibebit:
" Neque enim eſt imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;
" Sed perquam humanè ſupplici parcet viro.
Illa quidem ſic locuta abiit pedibus velox Iris.
Sed is filios rhedam volubilem mulinam
Apparare juſſit, arcámque ligare ſuper ipsâ:
Ipſe autem in thalamum deſcendit odoratum,
Cedrinum, tecto-excelſo, qui prætioſa multa continebat,
Intróque uxorem Hecubam vocavit, dixítque;
" Infelix, à Jove mihi Olympia nuncia venit,
" Ut-redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
" Donáque Achilli ferrem, quæ animum placent.
" Sed agè mihi hoc dic, quid tibi in præcordiis videtur eſſe?
" Valdè enim me ipſum quidem animus & mens jubet,

Ver. 183. —πελάσῃ.] Sic ſuprà *ver.* 154; vide ſuprà ad ν, 1.

Ver. 190. Ὁπλίσαι ἠνώγει.] Vide ſuprà ad α, 140.

Ibid. —πείρινθα.] Τὸ ὑπερκείμενον τῇ ἁμάξῃ πλινθίον, ἐφ' ᾧ φέρεσι τὰ φορτία. *Schol.* Πείρινθα δὲ τὸ πλινθίον τὸ ἄνω τῆς ἁμάξης, ὅπερ τὰ φορτία ὑπιλίθειν· ὁ δὲ Καβρίας λέγει, διὰ τὸ ὑπερκεῖσθαι τὸν ἄξονα. *Euſtath.*

Ibid. —ἐπ' αὐτῆς.] *Al.* ἀπ' αὐτῆς.

Ver. 191. —καταβήσεται.] *Al.* καταβήσατο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad ε, 109.

Ver. 192. —ὑψόροφον, ὃς.] Quâ ratione, ὑψόροφον, hîc ultimam producat; item ἄλοχον, *ver.* 193; & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 196; & εἰν *ver.* 219; & ἅλιον, *ver.* 224; vide ſuprà ad α, 51.

Ibid. —γλυφέα.] Τὰ μὴ ῥεμπωμφία ἱμάτια, ἀλλὰ σιλπνὰ, διὰ καθαρότητα. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 9.

Ibid. —κεχάνδει.] Cod. *Harleian.* κεχάνδη.

Ver. 194. Δαιμονίη.] Habet hæc vox apud *Homerum* ſemper aliquam *Increpationis* ſignificationem, ſed non ſemper acerbam. *Camerarius.*

Ver. 197. —τί τοι φρεσὶν εἶδος εἶναι;]
Nate Dea, quæ nunc animo ſententia ſurgit? *Æn.* I, 586.

Ver. 200.

Κεῖσ' ἰέναι, ὅθι νῆας ἔσω ϛρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ὡς φάτο· κώκυσεν δ' ἄρα γυνὴ, ἠμείβετο μύθῳ·
Ὤ μοι, πῆ δή τοι φρένες οἴχονθ', ἥς τὸ πάρος περ
Ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
Πῶς ἐθέλεις δὴ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ·
Εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, ὅ σ' ἐλεήσει,
Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν ἦ κλαίωμεν ἄνευθεν
Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιὴ
Γενομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτὴ,
Ἀργίποδας κυνάς ἆσαι, ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
Ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
Ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντλα ἔργα γένοιτο
Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε καθέκτα,
Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
Ἕσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον, οὔτ' ἀλεωρῆς.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πριάμοιο θεοειδής·

" Illuc ire, ad naves in caſtra lata Achivorum.
Sic dixit: Ejulavit autem uxor, & reſpondit verbis;
" Hei mihi, quo jam tibi prudentia abiit, quâ antehàc quidem
" Celebris-eras per homines exteros, atque quibus imperas?
" Quo pacto vis ad naves Achivorum ire ſolus,
" Viri in conſpectum, qui tibi multóſque & fortes
" Filios interfecit? ferreum certè tibi cor:
" Si enim te capiet & inſpiciet oculis
" Crudelis & infidus vir iſte, non tuî miſerebitur,
" Neque omninò te reverebitur: nunc verò defleamus ſeorsùm
" Sedentes in ædibus: huic autem ſic olim fatum violentum
" Naſcenti nevit lino, quandò eum peperi ipſa,
" Pedibus-celeres canes ut ſatiaret, ſeorsùm à parentibus,
" Virum apud violentum; cujus ego medium hepar utinam tenerem
" Comedendum adhærens: tunc repenſa quæ fecit eſſent
" Filio meo: haud enim ipſum ignavè-ſe-gerentem occîdit,
" Sed pro Trojanis & Troadibus profundos-ſinus-habentibus
" Stantem, neque fugæ memorem, neque declinationis.
Eam verò rursùs allocutus eſt ſenex Priamus diis-ſimilis;

Ver. 200. —κώκυσεν.] Vide ſuprà ad σ', 37. *Al.* κάλυσεν.

Ver. 201. Ὤ μοι, πῆ δή τοι φρένες οἴχονθ'.] Infelix! quæ tanta animum dementia cepit? *Æn.* V, 465.

Ver. 202. Ἔκλε'.] *Al.* Ἔκλου.

Ver. 207. —ἴδῃ.] *Al.* ἴγε.

Ver. 211. —ἀπάνευθε.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 213. —τότ' ἄντλα ἔργα γένοιτο.] Vide ſuprà ad ξ', 484; & ad χ', 19.

Ver. 214. —ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενον.] Δι' κακίαν ναὶ, ἴσως αἱ πολεῖς ἐνδόσεις γράφουσιν, " ἐπεὶ οὔτι κακιζόμενον." *Euſtath.* Vide & ſuprà ad ν', 344; & ὁ, 11.

Ver. 217. —θεοειδὴς.] Ἀποβλέπουσι πρός τε τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σῶφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνο αὖ ὃ ἐν πᾶσι ἀνθρώποις ἐμποιοῖεν, ξυμμιγνύντες τε καὶ κεραννύντες ἐκ τῶν ὁπληδυμάτων, τὸ " Ἀνδρείκελον " ἀπ' ἐκείνου τεκμαιρόμενοι, ὃ δὴ καὶ Ὅμηρος ἐκάλεσεν, ἐν πᾶσι ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον, " Θεοειδὲς " τε, καὶ " Θεοείκελον." *Plato de Republ. Lib.* VI.

Ver. 218.

Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι καὶ ἐρύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
Ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλου· οὐδέ με πείσεις.
Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ὑπὸ χθονίων ἐκέλευεν,
Ἢ οἳ μάντεές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
Ψεῦδός κεν φαίμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῶϊ δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεᾶς, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
Εἶμι, καὶ οὐκ ἄλιον ἔπος ἔσται· εἰ δέ μοι αἶσα
Τεθνάμεναι καὶ κῆδε νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Βάλλομαι· αὐτίκα γάρ με καλακτείνειεν Ἀχιλλεύς,
Ἅλκας ἑλόντ' ἐμὸν υἱὸν, ἑπιὼ γόον ἐξ ἔρον εἵλω.
Ἦ, καὶ φωριαμῶν ὑπιθήμαλα κάλ' ἀνέῳγε·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσσους δ' ὑπὲ τοῖσι χιτῶνας.

" Nè me volentem ire retine, neque mihi ipſa
" Avis in ædibus mala ſis: neque enim mihi perſuadebis.
" Nam ſi alius quidem me aliquis terreſtrium juſſiſſet,
" Seu qui vates ſunt, aruſpices, vel ſacerdotes,
" Mendacium certè crederemus, & averſaremur magis:
" Nunc verò, (ipſe enim audivi deum, & aſpexi coràm,)
" Ibo, & non irritus ſermo erit: ſi verò mihi fatum
" Mori apud naves Achivorum ære-loricatorum,
" Volo: Statim enim me interfecerit Achilles,
" Ulnis complexum meum filium, poſtquàm luctûs deſiderium exemero.
Dixit; & arcarum opercula pulchra aperuit:
Indè duodecim quidem perpulchros exemit peplos,
Duodecimque ſimplices chlænas, totidémque tapetas,
Totidémque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas.

Ver. 218. Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι καὶ ἐρύκανε.] Ne quæſo, ne me lachrymis, neve omine tanto
Proſequere, in duri certamina Martis euntem. *Æn.* XII, 72.
——————abſiſte morari;
Quò Deus, & quò dura vocat fortuna, ſequamur. *Ibid.* 676.

Ver. 219. —κακὸς.] Cod. *Harleian.* κακή.

Ver. 220. Εἰ μὲν γάρ.] Refertur iſtud γὰρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: *Neque me temeritatis incuſes*; Vel, *Neque me iſtiuſmodi iter rationibus inidoneis ſuſcepiſſe credideris*; *Si ENIM &c.* Vide ſuprà ad ε, 22.

Ver. 221. Ἦ οἳ.] *Al.* Οἵοι.

Ibid. —μάντεες.] Cod. *Harleian.* μάντις.

Ibid. —θυοσκόοι.] Οἱ τὰς θυσίας ὁπτεύοντες, καὶ δι' αὐτῶν μαντευόμενοι· ἢ οἱ λιβανομάντεις. *Schol. Al.* Θυοσκόποι.

Ver. 223. Νῶϊ, δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεᾶς, καὶ ἐσέδρακον ἄντην.]
Nunc etiam interpres Divûm, Jove miſſus ab ipſo
(Teſtor utrumque caput) celeres mandata per auras
Detulit; ipſe Deum manifeſto in lumine vidi
Intrantem muros, vocemque his auribus hauſi. *Æn.* IV, 356.

Ibid. —ἐσέδρακον.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 224. —ἄλιον ἔπος ἔσται.] *Al.* ἀλίη ὁδὸς ἔσται· Uti *Odyſſ.* β', 318. Quam lectionem & præfert *Barneſius*. Verùm, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 227. Ἅλκας.] Vide ſuprà ad ζ', 346.

Ver. 228, 231, 267. —κάλ'——καλὰ——Καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 230. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας.] *Heraclides Ponticus* legit Δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας.

Ver. 232.

Χρυσῆ ἢ σήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
Ἐκ ἢ δύ' ἀἴθωνας τρίποδας, πίσυρας ἢ λέβητας,
Ἐκ ἢ δέπας πεικαλλὲς, ὅ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
Ἐξεσίλω ἐλθόντι, μέγα κλέος· ὐδέ νυ ἕ περ
Φείσαθ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· πολὺ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθ φίλον υἱόν· ὁ ἢ Τρῶας μὺν ἅπαντας
Αἰθούσης ἀπέεργε, ἔπεσσ' αἰχροῖσιν ἐνίσσων·
Ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· ἦ νυ κ ὑμῖν
Οἶκοι ἔνεσι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
Ἦ ἕνεθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
Παῖδ' ὀλέσαι τ' ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε κ ὔμμες·
Ῥητέροι γὲ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
Κείνου τεθνειῶτος, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε
Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραϊζομένην τε,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ἦ, κ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,

Auri etiam appensa extulit decem omnia talenta.
Extulit & duos splendidos tripodas, quatuórque lebetas,
Extulit & poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri
In legationem profecto, magnum donum: Nec tamen ei
Pepercit in ædibus senex; summè enim cupiebat animo
Redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos quidem omnes
A porticu arcebat, verbis contumeliosis increpans;
" Abite, perditi, probris-digni: non utique & vobis
" Domi inest luctus, quòd me venistis tristitiâ affecturi?
" An parvi-penditis, quòd mihi Saturnius Jupiter dolores dedit,
" Filium ut perderem fortissimum? Sed sentietis & ipsi:
" Faciliores enim multò Achivis jam eritis,
" Illo mortuo, occisu: at ego certè,
" Antequàm direptámque urbem, vastatámque,
" Oculis videro, descendero in domum orci.
Dixit, & scipione persequens-abigebat viros; illi autem exibant,

Ver. 232. Χρυσῆ ἢ σήσας.] Τὸ ἢ σήσας, ἀντὶ τοῦ σταθμήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ ἡ φόρτισις τοῦ σταθμὸν τυχὸν ἐφέληθείς. *Eustath.* Vide suprà ad ν', 745.

Ibid. —δέκα πάντα τάλαντα.] *Talenta non pauciora quàm decem.* Vide suprà ad σ', 373, & 470; & ad τ', 247.

Ver. 235. Ἐξεσίλω ἐλθόντι.] Καλὰ δημοσίας ἔξοδον πρεσβείας. *Schol. Al.* Ἐξεσίλω δ' ἐλθόντι.

Ver. 236. Φείσαθ' ἐνὶ μεγάροις.] Quâ ratione, ἐνὶ hîc ultimam producat; item Πρὶν, ver. 245; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 237. Λύσασθ.] Vide suprà ad ά, 20.

Ver. 238. —ἀπέεργε.] Vide suprà ad ν', 84; & ad ά, 37. *Al.* ἀνέεργε.

Ibid. —ἐνίσσων.] *Al.* ἐνίπτων. Quæ & proba lectio. Vide suprà ad ό, 546. *Al.* ἐνίσπων.

Ver. 239. Ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες.] Δεῖ ἢ μήτε ——αὐτῇ (ἐργῇ) διδόναι τύπον ——δυσχερῶς· ἀφαιρεῖ γὰρ τὸ ἔλεον, ὅταν δυσκολαίνασι, ἢ μάχωνται τοῖς συναχθομένοις· ὡς ὁ Πρίαμος, "Ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες· "ἦ νυ κ ὑμῖν Ἔστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες." *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 241. Ἦ ἕνεθ'.] Ἦ ἐφίδεσθέ μοι, ἢ ὅτι τὸ συμφορᾶς εὐφραίνεσθε; ἀπὸ τοῦ ἕναθ· ἢ, ἐκφαυλίζετε ἢ μικρὸν ἡγεῖσθε; *Schol. Al.* Ἦ τ' ἔνεθ'.

Ver. 244. —τεθνειῶτος.] Vide suprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 250.

Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' ὑιάσιν οἷσιν ὁμόκλα
Νεικείων, Ἕλενόν τε, Πάρην τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ἱππόθοον, καὶ Δῖον ἀγαυόν.
Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, καληφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ὄπι νηυσὶ πεφάσθαι.
Ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον ὔμας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶ δ' ἄτινα φημὶ λελεῖφθαι·
Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱπποχάρμην,
Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐώικὼς
Ἀνδρὸς γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
Τὼς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
Ψεῦσαί τ', ὀρχησαί τε, χοροιλυπίῃσιν ἄριστοι,

Urgente ſene: Is verò filios ſuos increpabat
Objurgans, Helenúmque, Parínque, Agathonáque nobilem,
Pammonáque, Antiphonúmque, pugnâque ſtrenuum Politen,
Deïphobúmque, & Hippothoum, & nobilem Dium.
Novem his ſenex increpans mandabat;
" Feſtinate mihi, ignavi filii, probroſi; utinam ſimul omnes
" Pro Hectore veloces ad naves interfecti fuiſſetis.
" Hei mihi infeliciſſimo; genui enim filios fortiſſimos
" Trojâ in latâ, quorum nullum dico reliquum eſſe:
" Meſtoráque divinum, & Troïlum ex-curru-pugnacem,
" Hectoráque, qui deus erat inter viros, neque videbatur
" Viri utique mortalis filius eſſe, ſed Dei:
" Hos quidem perdidit Mars, hæc verò probra mera ſuperſunt,
" Mendaces, ſaltatoréſque, choreis præſtantiſſimi,

Ver. 250. —βοὴν ἀγαθόν.] Vide ſuprà ad Ω, 408.

Ver. 251. Δηΐφοβόν τε.] Ἀλεξάνδρῳ τῷ Δυβέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Περίαμος τ' Ἑλένης γαμοῦντι ἔπαθλον ἔθηκε τῆς ἀριστείας καὶ τῆς μάχης· Δηΐφοβος δ' ἠγωνίσατο [*Al.* ἠγωναίως] ἀξιονικότερον ἐκείνου αὐτῷ· ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. *Schol.* Vide ad *Odyſſ.* δ', 276; & θ', 517.

Ibid. —Δῖον ἀγαυόν.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* δῖον Ἀγαυόν.

Ver. 254. —ἀντὶ θοῆς ὄπι νηυσὶ πεφάσθαι.] Vide ſuprà ad ξ', 471.

Ver. 255. Ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον ὔμας.] Ita *Hecuba* apud *Euripidem*;

Κἀπέλαυθ' ἀρίστου' ἐγενάμαν τέκνα—
Κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόντ' Ἀλεξάνδρου.
Euripid. Troad. ver. 475, 479.

Ver. 258. —ἔσκε.] *Eſſe ſolebat*. Vide ſuprà ad *ver.* 67.

Ibid. —οὐδὲ ἐώικὼς Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι.] Τῶν περὶ τὰ ἤθη φαύλων τρία ἐστὶν εἴδη, κακία, ἀκρασία, θηριότης. Τὰ δ' ἐναντία, πίς μὲν δῆλα· τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴν, τὸ δ' ἐπιστάσεως καλῶμεν· πρὸς ὃ τὴ θηριότητα, μᾶλλον ἂν ἁρμόττοι λέγειν τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς ἀρετὴν ἡρωϊκήν τινα καὶ θείαν, ὥσπερ Ὁμήρου περὶ Ἕκτορος περποίηκε λέγοντα τὸν Πρίαμον ὅτι ζφόδρα ἦν ἀγαθὸς, " ——οὐδὲ ἐώικὼς Ἀν-" δρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο." *Ariſtot. Ethic. Lib.* VII, *cap.* 1.

Ver. 260. —τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται.]

At non in Venerem ſegnes nocturnaque bella,
Aut ubi curva choros indixit tibia Bacchi,
Expectare dapes, & plenæ pocula menſæ
Hic amor, hoc ſtudium——.
Æn. XI, 736.

Ibid. —λέλειπται.] Si λέλειπτο dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad α, 37.

Ver. 261. Ψεῦσαι.] *Dion. Chryſoſtomus, Orat.* 32, legit Μῖμοι.

Ibid. —ὀρχησαί τε, χοροιλυπίῃσιν ἄριστοι.]

Vobis

Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ὀπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
Οὐκ ἂν δή μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσαιτε τάχιστα,
Ταῦτά τε πάντ' ὄπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα παιρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν
Ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν ἐύτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν, πρωλοπαγῆ· πείρινθα δ' ἧσαν ἐπ' αὐτῆς,
Καὶδ δ' ὑπὸ παασαλόφιν ζυγὸν ἧρεον ἡμιόνειον,
Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἰήκεασιν ἀρηρός.
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ καλέθηκαν ἐϋξέσῳ ὄπι ῥυμῷ,
Πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δ' κρίκον ἕσσαν βάλλον·

" Agnorum atque hædorum publici raptores.
" Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrimè,
" Hæcque omnia impoſueritis, ut perficiamus iter?
Sic dixit: hi verò patris veriti increpationem,
Rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam,
Pulchram, recens compactam; arcámque ligârunt ſuper ipsâ,
Atque à paxillo jugum detraxerunt mulinum,
Buxeum, & umbilico-ornatum, ſcitè annulis aptatum.
Extulerunt & lorum jugale unà cum jugo novem-cubitorum;
Et hoc quidem benè accommodârunt elegantèr polito temoni,
Parte in extremâ, annulúmque clavo-temonis ſuperpoſuerunt:

Vobis picta croco & fulgenti murice veſtis;
Deſidiæ cordi: juvat indulgere choreis;
Et tunicæ manicas, & habent redimicula mitræ. *Æn.* IX, 614.
——— choreis aptior & jocis,
Ludoque dictus; non ſat idoneus
Pugnæ ———

Horat. Carm. lib. II, *Od.* xix, *ver.* 25.

Ibid. —χορεϊλυπίῃσιν.] Cod. *Harleian.* χορεϊλυπίοισιν.

Ver. 262. —ὀπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.] Τὰ ἅ πολιτικῶς ἁρπάζοντες. *Schol.* Πρίαμος ἢ παρὰ τῷ Ποιητῇ ἀνειδίζει τοῖς υἱοῖς ἀναλίσκουσι τὰ μὴ νεμομισμένα, " Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ὀπιδήμιοι ἁρπακτῆρες." *Athenæus, lib.* I, *cap.* 8.

Ver. 263 & 266. —ἅμαξαν.] Vide infrà ad *ver.* 711, & 782. *Al.* ἅμαξαν.

Ibid. —ἐφοπλίσαιτε.] Ita edidit *Barneſius. Al.* ἐφοπλίσαιτε, & ἐφοπλίσητε. Quæ ferri non poſſunt. Vide ſuprà ad *ver.* 190; & ad ψ', 55.

Ver. 264. —ὄπιθεῖτε.] *Al.* ὄπιθῆτε.

Ibid. —πρήσσωμεν.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 265. —ἄορ.] *Ut par, ut æquum erat* ——. *Ut debuerunt* ——.

Ver. 267. —πρωλοπαγῆ.] Cod. *Oxon.* à *Barneſio*, itémque Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus habet πρωλοπαγέα. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ibid. —πείρινθα.] Vide ſuprà ad *ver.* 190.

Ver. 268. —παασαλόφιν.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 269. —ὀμφαλόεν τ' εὖ.] Ita edidit *Barneſius* propter ſequentem ἀρηρός. Quocum facit *Henricus Stephanus. Vulgg.* ὀμφαλόεν' εὖ. *Euſtathius* itémque Codex *Harleianus* legit ὀμφαλόεν εὖ. Quæ fortè & verior lectio. Vide ſuprà ad ά, 51. Porrò vocem ὀμφαλόεν *Scholiaſtes* exponit κεκοσμημένον. *Euſtathius* autem, Ὀμφαλόεν δέ, inquit, τὸ ἢ κύκλος τινὰς κοίλας ἔχον ὀμφαλοειδεῖς, ἢ γλύμμα τι κοῖλον περὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ, ὅπως οἱ ἱμάντες περιλήθενται——. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ὀμφαλόεν φασὶ τὸ ὑπερέχον τινὰς ἔχον ἐν μέσῳ, αἷς οἱ ἱμάντες περιειλοῦνται· ἢ τὸ ἔχον μέσον ὀμφαλὸν, ᾧ περισδεῖται ἱμὰς ὁ ῥυμός.

Ibid. —εὖ οἰήκεσιν ἀρηρός.] Οἴηκες δὲ νυνὶ, ἢ κρίκοι τινὲς συνέχοντες τὸ ζυγὸν, ἢ δι' ὧν ἀνείρεται αἱ τῶν ἡμιόνων ἡνίαι. *Euſtath.*

Ver. 270. —ἐν ἄπηχυ.] *Al.* ἐννεάπηχυν.

Ver. 272. —ὄπι ὃ κρίκον ἕσσαν βάλλον.] Ἀντὶ τοῦ, τῷ ὃ ὀκκάζω τὸ ἔσσαν ἔβαλον. *Schol.*

Ibid. —ἕσσαν.] Τῷ ἀνειμένῳ παασάλῳ κατὰ τὸ ῥυμῷ τὸ ζυγῷ. Τινὲς δὲ γράφουσιν ἕκλοσι, οἷον ἐχέπεσι. *Schol.*

Ver. 273.

Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἕδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐξείης καὶ ἕδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔναμψαν·
Ἐκ θαλάμου ᾗ φέρονες εὐξέστου ἐπ' ἀπλοΐης,
Νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κραιπνοποδαρώνυχας, ἰλεσιεργούς,
Τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἵππους ᾗ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ·
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
Κήρυξ τε Πρίαμός τε, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψανδε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Ter verò utrinque ligârunt ad umbilicum; & deindè
Simplici-ſerie alligârunt, ſúbque angulo flexum-innexuerunt:
Ex thalamo autem ferentes elegantèr-politam in rhedam,
Accumulârunt Hectorei capitis infinita pretia.
Junxerunt verò mulos ungulis valídos, jugales,
Quos olim Priamo Myſi dederant ſplendida dona.
Equos autem Priamo duxerunt ſub jugum, quos ſenex
Ipſe curans alebat politum ad præſepe:
Hos quidem jungebant in ædibus altis
Præco & Priamus, prudentia mentibus conſilia tenentes.
Propé autem ipſos acceſſit Hecuba mœſto animo,
Vinum tenens in manu ſuave dextrâ,
Aureo in poculo, ut libatione-factâ abirent:
Stetit verò ante equos, verbáque fecit, dixítque;

Ver. 273. —ἐπ' ὀμφαλόν.] Ἐπὶ τὸ μέσον τῆ ζυγῆ. *Schol.*

Ver. 274. —γλωχῖνα.] Τὴν γωνίαν· λέγει δὲ τὸ τέλος τῆ ἱμάντος. *Schol.*

Ibid. —ἔναμψαν.] *Al.* ἔκαμψαν. Quo modo & legit Codex *Harleianus.*

Ver. 275, 280. —εὐξέστου—— εὐξέστῳ.] *Al.* εὐξέστης——εὐξέστῃ.

Ver. 277. —ἰλεσιεργούς.] Τοὺς ὑποζυγίους, μὴ φιλοπόνους νομίφους, ἀλλὰ τοὺς ἀμάξαν, ἢ ἅ πέφυκον ἕλκουσι, ἅπερ καὶ ἔνιοι φησί. *Schol.* Καὶ ἁπλῶς ἰλεσιεργοὺς λέγει τοὺς ἐπίμους εἰς ἔργον. *Euſtath. Al.* ἰλεσιεργάς.

Ver. 278. —Τούς ῥα.] *Quos ſcilicèt*——.

Ver. 281, 282. Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι Κήρυξ τε Πρίαμός τε.] Verſionem vulgarem hoc in loco retinui, ut *Priamus* & Præco equos jungere dicantur. Verùm cùm hoc à *Priami* filiis (ſuprà *ver.* 279.) jam factum dicitur, neque *Priamum* officio hoc fungi veriſimile eſt, neque binos tantùm equos fuiſſe ſatis conſtat; cúmque iſtâ ratione ζευγνύτην, aut ζεύξατην, ut ſuprà *ver.* 277, potiùs quàm ζευγνύσθην, dicendum erat; Ego iſtud, Τὼ, non ad equos, ſed ad ſequentem Κήρυξ τε Πρίαμός referri crediderim. Quo pacto cum iſto, Τὼ μὲν ζευγνύσθην——Κήρυξ τε Πρίαμός, longè aptiùs congruet quod ſequitur, Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη &c. Porrò fortaſſe hîc legendum ſit Τὼ μὲν ζωννύσθην &c.

Ver. 282. Κήρυξ.] Vide ſupra ad *ver.* 149.

Ver. 283. —τετιηότι.] Vide ſuprà ad ν, 46.

Ver. 284. —δεξιτερῇφι.] Vide ſuprà ad ν, 588.

Ver. 285. —δέπαϊ, ὄφρα.] Nullâ ex analogiâ produci poteſt iſtud ι. Pronuntiabatur fortè *depaïvvophra.* Vide ſuprà ad τ, 35; & ad α, 342.

Ibid. —ὄφρα λείψανδε.] Quâ ratione, ὄφρα hîc ultimam producat; item πάροιθε, *ver.* 295, & 313; & ὄφρ', *ver.* 343; & σπεῖ *ver.* 370; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 286. —ἔκ τ' ὀνόμαζε.]

——nomine clamat. *Æn.* IV, 674.

Ver. 287.

Τῇ, πεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι
Ἀψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
Ὀρμώῃ ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὴ σὸν ἐθελήσης.
Ἀλλ' εὔχου σύγ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίλω κῆ πᾶσαν ὁρᾷται·
Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχινὸν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
Φίλτατός ἐστιν οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτει ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων.
Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεύς,
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
Νῆας ἔπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδὴς·
Ὦ γύναι, ἦ μὴν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω·
Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίλῃ ὄτρυν' ὁ γεραιὸς
Χερσὶν ὕδωρ ὀπίχευαι ἀκήρατον· ἡ δ' ὑπαρέστη,
Κέρνιβον ἀμφίπολος, προχοόν θ' ἅμα, χερσὶν ἔχουσα.

" Accipe, liba Jovi patri, & ſupplica, domum ut pervenias
" Redux ex hoſtibus: ſiquidem te animus
" Impellit ad naves, me quidem non volente.
" Sed ſupplica tu jam atras-nubes-cogenti Saturnio
" Idæo, qui Trojam omnem deſpicit:
" Pete autem alitem velocem nuncium, qui ipſi
" Gratiſſimus alitum, & cujus robur eſt maximum,
" Dextrum: ut eum ipſe oculis conſpicatus,
" Eo fretus ad naves eas Danaorum pernicium-equitum.
" Quòd ſi tibi non dabit ſuum nuncium latè-ſonans Jupiter,
" Non ego omninò te tum impellens hortarer
" Naves ad Argivorum ire, admodùm licèt cupidum.
Illam verò reſpondens allocutus eſt Priamus deo-ſimilis;
" O uxor, haud ſanè tibi hoc præcipienti negabo:
" Bonum enim Jovi manus elevare, ſi fortè miſereatur.
Dixit quidem, & ancillam diſpenſatricem juſſit ſenex
Manibus aquam infundere puram: aſtitit verò,
Pelvim ancilla, gutturniúmque ſimul, manibus tenens.

Ver. 287. Τῇ, πεῖσον Διὶ πατρὶ.] Vide ſuprà ad ξ', 319.

Ver. 288. —ἐπεὶ ἄρ σέ γε.] *Al.* ἐπεὶ σέ γε. Verùm non hîc ſupervacaneum eſt iſtud ἄρ, ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 198, 224.

Ver. 289—297—302. Ὀρμώῃ—— ἐποτρύνουσα—— ὄτρυν'.] Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver. 290. —εὔχου.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* εὔχε.

Ver. 293. —ᾧ εὖ κράτει ἐστὶ μέγιστον.] Cod. *Harleian.* ᾧ οἱ κράτει ἐστὶ μέγιστον. Quo modo & in uno MS repperit *Barneſius*. *Al.* καί οἱ κράτει ἐστὶ μάλιστα.

—— rerum cui ſumma potestas.
Æn. X, 100.

Ver. 296. Εἰ δέ τοι οὐ δώσει.] *Al.* Εἰ δέ τι οὐ δώσει.

Ibid. —εὐρύοπα Ζεύς.] Sic infrà *ver.* 314, μητιέτα Ζεύς. Vide ſuprà ad α, 175.

Ver. 298. —μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ, 464.

Ver. 299. —θεοειδὴς.] Vide ſuprà ad *ver.* 217.

Ver. 301. —Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν.] Vide ſuprà ad τ', 254.

Ver. 304. Χέρνιβον.] Νῶϊ τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑπὸ-

Νιψάμενος δ', κύπελλον ἐδέξατο οἰνοχόοιο·
Εὔχετ' ἔπειτα σὰς μέσῳ ἕρκει, λεῖβε δ' οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν·
Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχιὼ ἄγγελον, ὅστε σοι αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κρατὸς ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.
Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται

305 At posiquàm se laverat, poculum accepit suæ uxoris:
Precabatur deindè stans medio in septo; libavítque vinum,
Cœlum suspiciens: & editâ voce dixit;
" Jupiter pater, qui indè ab Idâ imperas, gloriosissime, maxime,
" Da me ad Achillis *tentorium* gratum venire, atque miserandum:
310 " Mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipsi
" Gratissimus alitum, & cujus robur est maximum,
" Dextrum: ut eum ipse oculis conspicatus,
" Eo fretus ad naves eam Danaorum pernicium-equitum.
Sic dixit precans: Eum verò exaudiit providus Jupiter;
315 Statímque aquilam misit certissimum-augurium-facientem ex volucribus,
Morphnon, venatricem, quam & Percnon vocant.
Quanta autem excelsi janua thalami est

ὑποδεχόμενον τὸ ἐπ' χερσὶν ἐπιβαλλόμενον ὕδωρ· ὃ καὶ λέβητά φησι. *Schol.*

Ibid. —παρόχουν.] Τὸν παρ' ἡμῖν καλούμενον ξέστην. *Schol.*

Ver. 305. Νιψάμενος.] *Quum se ipse lavâsset.* Vide suprà ad ψ', 685; & ad γ', 141.

Ibid. —κύπελλον ἐδέξατο ——— Εὔχετ' ἔπειτα.]

Tum pater Anchises magnum cratera coronâ
Induit, implevitque mero: Divosque vocavit,
Stans celsâ in puppi———. *Æn.* III, 525.

Ver. 306. ἕρκει.] Νῦν περιβολαίῳ, περιφράγματι. *Schol.*

Ver. 307. Οὐρανὸν εἰσανιδών.]

Tum breviter supera aspectans convexa precatur. *Æn.* X, 251.

Ubi notandum vocem, *convexus*, apud Romanos non, ut in linguis recentioribus fit, *concavo* oppositam esse; sed (ut opinor) idem ferè sonâsse quod *concavus:* nisi fortè in Sphærâ, Hemisphærii *Superioris* potiùs, quàm *Inferioris*, facies *Interior*, *convexa* dicta sit. Sic iterùm apud *Virgilium*;

———tædet cœli *convexa* tueri. *Æn.* IV, 451.

———sese halitus atris
Faucibus effundens supera ad *convexa* ferebat. *Æn.* VI, 240.

———supera ut *convexa* revisant. *Ibid.* 750.

Quod autem Recentiores *convexum*, id Romani *gibbum* dicebant.

Ver. 308. Ζεῦ πάτερ.] Vide suprà ad ὁ, 372.

Ver. 310. Πέμψον δ' οἰωνὸν.

Da deinde auxilium, pater, atque hæc omina firma. *Æn.* II, 691.

Da, pater, augurium, atque animis illabere nostris. *Æn.* III, 89.

Ver. 311. —ᾧ εὖ κρατ.] Vide suprà ad *ver.* 293.

Ver. 314. Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε.] Vide suprà ad π', 527.

Ver. 315. —πετεηνῶν.] Cod. *Harleian.* πτελεηνῶν.

Ver. 316. Μόρφνον.] Occurrit hæc vox apud *Hesiodum* accentu diverso;

———αὐτὰρ ὑπαδε

Μορφνοῖο

Ἀνέρ' ἀφνειοῖο εὐκλῃὶς ἀρηρῦια·
Τόσσ' ἄρα ἓ ἑκάτερθεν ἔσαν πλεραί· εἴσατο δέ ζφιν
Δεξιὸς αἴξας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δ' ἰδόντες
Γήθησαν, κὴ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστὴ ἐπεβήσετο δίφρυ·
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο κὴ αἰθούσης ἐρεδάπτων·
Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἁπλοΐην,
Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπιθεν
Ἵπποι, τὰς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
Καρπαλίμως κὰ ἄσυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο,
Πολλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θανατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἓν πόλι καλέσαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι πολὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες κὴ γαμβροί· τὼ δ' ὰ λάθον εὐρύοπα Ζεῦν,
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·

Viri opulenti obſerata affabrè-aptata;
Tantæ hujus utrinque erant alæ: Viſa autem eſt ipſis
Dextera ruens ſupra urbem: Illi verò conſpicati
Gaviſi ſunt, & omnibus in præcordiis animus lætitiâ-perfuſus-eſt.
Feſtinans autem ſenex politum conſcendit currum:
Egítque è veſtibulo & porticu reſonanti.
Antè quidem muli trahebant quatuor-rotarum rhedam,
Quas Idæus agebat prudens; ſed ponè
Equi, quos ſenex urgens flagello hortabatur
Celeritèr per urbem: Amici autem ſimul omnes ſequebantur,
Multùm lugentes, tanquam ad mortem proficiſcentem.
Poſtquàm verò ex urbe deſcenderant, ad campumque pervenerant,
Hi quidem retrò ad Ilium redierunt,
Filii & generi: illi autem non latuerunt latè ſonantem Jovem,
In campum progreſſi: Conſpicatus verò miſertus eſt ſenis,
Et confeſtim Mercurium, filium dilectum, coram allocutus eſt;

Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν. Ἀσσὶς Ἡσιοδ. *ver.* 133. De Ave ita *Ariſtoteles*; Ἕτερον δὲ γένος ἐστὶν, ὁ πλάγγος καλεῖται· —οἰκεῖ δὲ βήσσας καὶ ἄλσεα καὶ λίμνας· ὀνομάζεται δὲ νυκτικόραξ καὶ μορφνός· ἔστι δὲ Ὁμήρῳ μέμνηται ἐν τῇ Περιάμου ἐξόδῳ. *Ariſtot. de Hiſtor. Animal. lib.* IX, *cap.* 32.

Ver. 317 & 354. —τέτυκτο.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 318. —εὐκλῃὶς ἀρηρῦια.] Εὖ δὲ κλῃσὶν ἡρμοσμένην, ἀσφαλῆ. Διὰ δὲ τὸ ἐν, ἵν' ᾖ εὔκλῃστος. *Schol.*

Ver. 319. Τόσσ' ἄρα.] *Tantæ utique*——*Tantæ, inquam*——. Non enim ſupervacuum eſt iſtud ἄρα.

Ver. 322. —ἐπεβήσετο.] *Al.* ὀπιβήσατο. Vide ſuprà ad β'. 35; & ad έ, 109.

Ver. 325, 326. —ἔλαυνε——κέλευε.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 327. Καρπαλίμως κὰ ἄσυ.] *Irenæus, Lib.* I, *cap.* 1, *ſub fine*, legit Καρπαλίμως ἀνὰ ἄστυ.

Ibid. —φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο, Πολλ' ὀλοφυρόμενοι.]

——Perculsâ mente dederunt
Dardanidæ lacrymas—. *Æn.* IX, 292.

Ver. 328. Πολλ' ὀλοφυρόμενοι.] *Irenæus* loco ſuprà citato legit Οἰκῆ' ὀλοφυρόμενοι.

Ibid. —ὡσεὶ θανατόνδε κιόντα.] *Al.* ὡς εἰς θάνατόν γε κιόντα.

Ver. 330. —ἄρ'.] *Ut fieri ſolet*——.

Ibid. —πολὶ.] *Al.* πρὸς.

Ibid. —ἀπονέοντο.] Vide ſuprà ad ά 398.

Ver. 331. —εὐρύοπα Ζεῦν.] Vide ſuprà ad *ver.* 98.

Ver. 333. Αἶψα δ' ἄρ', *Statimque deincaps*——. *Statimque proindè*——.

Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλισά γε φίλατόν ἐστιν
Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλῃσθα.
Βάσκ' ἴθι, νὴ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ὧς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνά δ' ἱκέσθαι.
Ὡς ἔφαθ'· ὑπὸ δ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐπ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δ' ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατέως Ἀργειφόντης.
Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ' ἰέναι, κούρῳ αἰσυμνήτῃ ἐοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.

" Mercuri, tibi enim præ aliis gratiſſimum eſt
" Homini te-comitem-adjungere, & exaudis, quemcunque volueris;
" Vade agè, & Priamum cavas ad naves Achivorum
" Sic ducito, ut neque aliquis videat, neque animadvertat
" Aliorum Danaorum, antequàm ad Pelidem pervenerit.
Sic dixit: Neque non-obſecutus eſt internuncius Argicîda.
Statim deindè ſub pedibus ligavit pulchra talaria,
Ambroſia, aurea, quæ ipſum ferebant & ſupra mare,
Et ſupra immenſam terram, paritèr cum flatibus venti:
Cepit & virgam, quâ virorum oculos demulcet,
Quorum vult, alios verò & dormientes excitat:
Hanc manibus tenens volabat potens Argicîda.
Confeſtim autem Trojámque & Helleſpontum pervenit;
Perrexit verò ire juveni-regio ſimilis,
Primùm pubeſcenti, cujus venuſtiſſima juventa.

Ibid. —Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν —— βάσκ' ἴθι.] Tunc ſic Mercurium alloquitur, ac talia mandat;
Vade, age nate——. *Æn.* IV, 222.

Ver. 335. Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι.] *Al.* Ἀνδράσ' ἑταιρίσσαι.

Ver. 336. Βάσκ' ἴθι.] Vide ſuprà ad ὁ, 158.

Ver. 339. Ὡς ἔφαθ'· ὑπὸ δ' ἀπίθησε.]
Dixerat: Ille patris magni parere parabat
Imperio; & primum pedibus talaria nectit
Aurea; quæ ſublimem alis, ſive æquora ſupra,
Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.
Tum virgam capit; hâc animas ille evocat Orco
Pallentes, alias ſub triſtia Tartara mittit:
Dat ſomnos adimitque, & lumina morte reſignat. *Æn.* IV, 238.

Ver. 340. —ἐδήσατο.] Vide ſuprà ad *ver.* 305; & ad ψ', 685 & 739.

Ver. 344. —ἐθέλῃ.] *Al.* ἐθέλῃ.

Ibid. —τοὺς δ' αὖτε.] Cod. *Harleian.* τοὺς δ' αὖ.

Ibid. —ὑπνώοντας.] Cod. *Harleian.* ὑπνόωντας.

Ver. 346. Αἶψα δ' ἄρα Τροίην.] Cod. *Harleian.* Αἶψα δ' ἄρ ἐς Τροίην.

Ver. 347. —αἰσυμνήτῃ.] Βασιλικῷ νέῳ· οἱ δὲ ἀνδρὶ τῷ εὐπρεπεῖ, τηρεῖ τὰ αἴσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια. *Schol. Barneſius* in tribus MSS ſcriptum repperit αἰσυμνήτῃ. Καὶ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν· ἐγίνοντό τινες μόναρχοι——οὓς ἐκάλουν Αἰσυμνήτας. *Ariſtot. de Republ. lib.* IV, *cap.* 10.

Ver. 348. Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.] Ἀρχομένῳ γενειάζειν· ὑπηνῆται δὲ καλοῦνται αἱ τρίχες αἱ περὶ τὰ χείλη· ὁ μέσος

Οἱ δ' ἐπεὶ ὖν μέγα σῆμα πάρεξ Ἰλοιο ἔλασαν,
Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἀπὸ κνέφας ἦλυθε γαῖαν·
Τὸν δ' ἐξ αἰχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσατο κήρυξ
Ἑρμείαν, ποῖ ὄ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·
Φράζεο, Δαρδανίδη· φρονδέω νόος ἔργα τέτυκται·
Ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε μαρμαίρεσθαι ὀΐω·
Ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἦ μιν ἔπειτα
Γούνων ἀψάμενοι λιλαιόμεθα, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· ζωὸν ὄ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς·
Ὀρθαὶ ὄ τρίχες ἔσαν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσι·
Στῆ ὄ ταφών· αὐτὸς δ' Ἑρμείης ἐγγύθεν ἐλθών,

Illi verò poſtquàm præter magnum ſepulchrum Ili egerant,
Inhibuerunt mulásque & equos, ut biberent
In fluvio; jam enim & crepuſculum venerat ſuper terram:
At ex propinquo conſpicatus animadvertit præco
Mercurium, & Priamum allocutus eſt, dixitque;
" Conſidera, Dardanide, prudentis animi res eſt:
" Virum video, citò autem nos perditurum exiſtimo:
" Sed agedum fugiamus in equis; vel ipſum jam
" Genibus prehenſis oremus, ſi forte miſereatur.
Sic dixit: Seni autem animus confuſus eſt, timuítque gravitèr:
Rectæ autem comæ ſteterunt in flexilibus membris;
Stetítque attonitus: Ipſe autem Mercurius propè veniens,

σαξ ἄρτι φυόμενον· οἱ ὄ κοινῶς εἶπον τὸ γένειον. *Schol.* Οὐ σὺ μοῦ πι Ὁμήρῳ ἐπαιτέτης εἶ, ὃς ἔφη χαριεσάτην ἥβην εἶναι τὴν ὑπολήνιτα; *Plato in Protagorâ ſub initio.*

Ora puer primâ ſignans intonſa juventâ.
Æn. IX, 181.

Quo de loco *Macrobius*; " Prætermiſſa gra-
" tia (inquit) incipientis pubertatis, τὴν περὶ
" χαριεσάτην ἥβην minus gratam fecit Lati-
" nam deſcriptionem." *Saturnal. Lib.* V, *cap.* 13.

Ibid. Πρῶτον ὑπολήνιον.] *Al.* Πρώτιον ὑπολήνιον.

Ver. 351. —ἦλυθε.] Vide ſuprà ad ὁ, 454; & ad α, 37.

Ver. 353. —πολί.] *Al.* πεζοί. Ut ſuprà ver. 330.

Ver. 354. —φράδεο νόος ἔργα τέτυκται.] Σωφρονοῦντος ἀνδρός, καὶ πάρεργα βουλεύεσθαι δυναμένου, ὁ παρὸν καιρὸς δείκνυσι. *Schol.*

Ver. 356. —ἄγε δὴ.] Vide ſuprà ad ψ', 313.

Ver. 358. —σιὼ ὄ γέροντι νόος χύτο.] Τὸ, " σιὼ ὄ γέροντι χύτο νόος," ἧδον συνεχύθη ὁ νοῦς τῷ Πριάμῳ, ἣ ταραχὴν φασι [οἱ παλαιοὶ] τὴ διανοίας μιμεῖσθαι τῇ τῆ συγχύσεως διαιρέσῃ. *Euſtath.* in comment. ad ὁ, 1.

Ver. 359. Ὀρθαὶ ὄ τρίχες ἔσαν——— Στὰ ὄ ταφών.]

Obſtupui, ſteteruntque comæ———.
Æn. III, 48.

De cujus verſûs proſodiâ inuſitatâ, vide ſuprà ad γ', 363.

At vero Æneas aſpectu obmutuit amens;
Arrectæque horrore comæ———.
Æn. IV, 279.

Arrectæque horrore comæ———.
Æn. XII, 868.

Ibid. —ἔσαν ἀὶ.] Vide ſuprà ad α, 535.

Ibid. —γναμπτοῖσι μέλεσι.] *Al.* γναμπτοῖς μελέεσι.

Ver. 360. —αὐτὸς δ' Ἑρμείης ἐγγύθεν ἐλθών.] Καὶ σφόδρα τὴν Ἑρμῆν ἀναγκῆς ἀπολαθοῦσαν Πριάμῳ δεδήλωκεν ἀλληγορήσας. Οὐδὲν γὰρ ἔοικεν οὕτω πειθήνιον ἀνδράσιν ὀργιζομένοις, ὡς ἄργυρος ὁ χρυσὸς, ὐδὲ ἡ διὰ δώρων ποτὲ λιτέλεια· μειλίχιον ὄ ἐ πρεσβυτὲς ἱκεσίας ὅπλον ὀξύ, ἡ διὰ τῆ λόγε πειθώ. Πάνυ γὰρ ἀληθῶς Εὐριπίδης, " Οὐκ ἔστι πειθῶς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγου." Τούτῳ τε Πρίαμος ὥσπερ ὀχυρᾷ πανοπλίᾳ καθόπλισαι· ᾧ ἐ μάλιστα τὴ Ἀχιλλέως ἐπῆλασεν ὀργήν, ὡς ἐν ἀρχῇ δείξας δώδεκα πέπλες, δώδεκα διπλοΐδας χλανίνας, τόσα λοιπὰ τῆ κομιδθέντων δώρων, ἀλλ' αὖ πρῶτον τὴ ἱκεσίας φανεὶς τὰς ἄρσενας αὐτῆ θυμὸς ὑπεθύλωσαν· " Μνῆσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελε, Ἀχιλλεῦ, Τηλίκος ὁμοίως ἐγών,

Χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
Πῆ, πάτερ, ὥδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύεις
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Οὐδὲ σύ γ' ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιούς,
Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι εἰγγύς ἔασιν;
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη,
Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσι, γέρων δέ τοι ἕσπετο ὀπηδεῖ,
Ἀνδρ' ἀπαμύναντι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
Ἀλλ' ἐγὼ ἀδήν σε ῥέξω κακὸν, ἀλλά κεν ἄλλον
Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλος δέ σε πατρὶ ἐΐσκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Οὕτω πῆ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,

Manu ſenis prehensâ, interrogavit & allocutus eſt;
" Quò, pater, ſic equos & mulas dirigis
" Noctem per dulcem, quandò dormiunt mortales cæteri?
" Neque tu timuiſti robur ſpirantes Achivos,
" Qui tibi hoſtes & infenſi propè ſunt?
" Quorum ſi quis te videret, celerem per noctem nigram,
" Tot opes vehentem, quæ tunc tibi mens eſſet?
" Neque ipſe juvenis es, ſenéxque te hic comitatur,
" Virum ut arceas, quandò quis prior infeſtârit:
" Sed ego nullo te afficiam malo, imò & alium
" A te propulſaverim: charo enim te patri comparo.
Huic autem reſpondit deindè ſenex Priamus deo-ſimilis;
" Sic ſanè hæc utique ſunt, dilecte fili, ut dicis:
" Sed adhuc aliquis & me Deorum protegit manu,

" ὀλοῷ ὀπὶ γέροντος ἀδυῇ." Δι' ὀλίγα προσοιμίᾳ τῶν λόγων σιωπήσασιν Ἀχιλλέα, ᾧ ἀχθὸν ἀνὴρ Πριάμου γέγονε Πηλεΐδης. Διὰ τοῦτο πλέξῃ μὲν ἄκρῃ τραπέζῃ, πλέξῃς δ' κοσμηθὲν ὑποδίδου τὸ Ἕκτορος σῶμα. Τοσοῦτον ἴσχυσεν ὁ τῶν παθῶν Ἑρμείου λόγος, ὃν ἀπέστειλεν Ὄλυμπος αὐτῷ τῆς ἱκεσίας παρακλήτορα. *Heraclid. Pontic.*

Ver. 361. —ἐξείρετο.] *Al.* ἔξ' ἔρετο. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 363. —ὅτε θ'.] *Quum ſcilicèt* ——.

Ver. 367. Τοσσάδ'.] Sic intrà *ver.* 375, τοιόνδ'. Vide ſuprà ad υ, 357.

Ibid. —ἄγοντα.] *Al.* ἔχοντα.

Ver. 369. Ἀνδρ' ἀπαμυναντι.] *Euſtathius* hæc ad præcedentem " γέρων " refert. Τὸ δὲ γέρων ἕστος ἀνδρ' ἀπαμυναντι —— χαλεπηνάντα, ὁμοίων ὄζει τῷ ἀθενές. Ἀπάλαμνοι γὰρ φύσει πρὸς ἄμυναν ἰσχυρὸν οἱ γέροντες. Eodem modo & accipit Dna *Dacier.* *Henricus Stephanus* autem hæc ad vocem " νέος " referri, vocéſque " γέρων δέ τι ἕστος ὀπηδεῖ " parentheſi includi mavult. Cui ſententiæ nonnihil favere videtur locus iſte *Odyſſ.* π, 71;

Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, ὁ δ' ὅπως χερσὶ πίσυνθα
Ἀνδρ' ἀπαμυναίμην ——————.

Et iterùm *Odyſſ.* φ, 132;

Ἦε νεώτερός εἰμι, ὁ δ' ὅπως χερσὶ πίσυνθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνεσθαι ——————.

Ibid. —ἀπαμυναντι.] Cod. *Harleian.* ἐπαμυναντι. *Al.* ἀπαμυνεσθαι. Porrò verſum hunc pro ſigno militibus uſurpâſſe *Claudium* Imperatorem refert *Suetonius* in *Claudio, cap.* 42.

Ver. 370. —ἀλλά κεν ἄλλον.] *Al.* ἠδέ κεν ἄλλον.

Ver. 372, 386 & 405. —θεοειδής.] Vide ſuprà ad *ver.* 217.

Ver. 374. Ἀλλ' ἔτι τις.] Cod. *Harleian.* Ἀλλ' εἴ τις.

Ibid. —τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα.] Ita ſuprà ι, 419;

——μή

Ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
Αἴσιον, οἷός δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἄριστος,
Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἐσσι τοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διάκτορος Ἀργειφόντης·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας·
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
Ἦέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Ἀνδράσιν ἐς ἀλλοδαποῖς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ;
Ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱερὴν
Δειδιότες; σοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤλεσε λαὸν
Σὸς πάις· ὃ μὴν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Τίς ἦ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
Ὅς μοι καλὰ τ' οἴτον ἀποτμον παιδὸς ἐνίσπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Πειρᾷς ἐμεῖο, γεραιὲ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον·
Τὸν μὴν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάασας

375 "Qui mihi talem misit viæ comitem obvium fieri,
"Fausum, qualis jam tu corpore & specie admirabilis,
"Prudénsque es animo, beatisque prognatus es parentibus.
Eum verò vicissim allocutus est internuncius Argicida;
"Næ jam hæc omnia, senex, rectè dixisti:
380 "Sed age mihi hoc dic & verè narra,
"An aliquò mittis thesauros multos & pretiosos
"Viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi salvi maneant?
"An jam omnes deseritis Ilium sacram
"Metu-perculsi? Talis enim vir fortissimus ille periit
385 "Tuus filius: Nec enim quidquam pugnâ inferior-erat Achivis.
Huic autem respondit deindè senex Priamus deo similis;
"Quis verò tu es, optime, quibúsque prognatus es parentibus,
"Qui mihi commodè interitum infelicis filii memorâsti?
Illum verò vicissim allocutus est internuncius Argicida;
390 "Tentas me, senex, & interrogas super Hectore nobili:
"Hunc quidem ego perquàm sæpè pugnâ in gloriosâ
"Oculis vidi, & quandò ad naves actos

——μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἑοὶ ὑπερέχει ——.

Ver. 377. —νόον.] *Al.* νόῳ. Quo modo & legit Codex *Harleianus*.

Ibid. & *ver.* 387. —ἔξ ἐσσι.] *Al.* ἔξεσσι.

Ver. 379. —κατὰ μοῖραν.] Vide suprà ad π', 367.

Ibid. —ἔειπας.] *Al.* ἔειπες. Quod idem.

Ver. 380. Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξον.]

——mihique hæc edissere vera roganti. *Æn.* II, 149.

Ver. 382. —ἵνα περ τάδε τοι σόα.] *Al.* ἵνα τοι τάδε περ σόα.

Ver. 384. —ὤλεσε.] Vide suprà ad π', 521; & infrà ad *ver.* 392.

Ver. 388. Ὅς μοι.] *Al.* Ὡς μοι.

Ver. 389, 405 & 410. Τὸν δ'.] Vide suprà ad α', 57; & ad θ', 160.

Ver. 391. —κυδιανείρῃ.] Ἐν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες. *Schol.*

Ver. 392. —ὄπωπα.] Differunt inter se μάλα πολλὰ εἶδον, & μάλα πολλὰ ὄπωπα, eodem modo atque apud Anglos, *I often saw*, &, *I have often seen*. Vide suprà ad α', 37, & ad ζ', 124.

Ἀργείους κλείνεσκε, δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Εἴα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
Τῷ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἧϊας νηῦς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἐξ εἰμι· πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ·
Ἄφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστί, γέρων ἤδη, ὡς σύ περ ὧδε·
Ἓξ δέ οἱ υἱες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἕβδομός εἰμι·
Τῶν μετεπαλλόμενος, κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι·
Νυῦ δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
Θήσονται πρὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
Ἀχαλόωσι γὰρ οἵγε καθήμενοι, οὐδὲ δυώνται
Ἰσχειν ἐσυμένας πολέμου βασιλῆας Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
Ἦ ἔτι που πάρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
Ἠσι κυσὶν μελεΐῃσι ταμὼν περὶ θῦθηκεν Ἀχιλλεύς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διάκτορος Ἀργειφόντης·
Ὦ γέρον, οὔπω τοῦδε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖ Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ

" Argivos interficiebat, cædens acuto ære:
" Nos verò ſtantes mirabamur; non enim Achilles
" Sinebat pugnare, iratus Atridæ.
" Hujus enim ego famulus, eadémque advexit navis affabrè-facta:
" Ex Myrmidonibus autem ſum, pater verò mihi eſt Polyctor;
" Dives quidem is eſt, ſenéxque jam, ſicut tu;
" Sex autem ei filii ſunt, egóque tibi ſeptimus ſum;
" Inter hos, factâ ſortitione, mihi ſors obtigit hùc *Achillem* comitari:
" Nunc verò veni in campum à navibus; manè enim
" Edent circa urbem pugnam nigri-oculos Achivi.
" Ægrè-ferunt enim illi detinentes, neque poſſunt
" Continere cupidos prælii reges Achivorum.
Huic autem reſpondit deindè ſenex Priamus deo-ſimilis;
" Si quidem famulus Pelidæ Achillis
" Es, agedùm mihi omnem veritatem dic,
" An adhuc apud naves meus filius, an ipſum jam
" Suis canibus membratim diſciſſum objecit Achilles?
Illum verò viciſſim allocutus eſt internuncius Argicida;
" O ſenex, nondum hunc canes ederunt, neque alites:
" Sed adhuc ille jacet Achillis apud navem

Ver. 393. —κλείνεσκε.] *Interficere ſolebat.* Vide ſuprà ad ν', 84; & ad β', 221.

Ver. 396. —μία δ' ἧϊας νηῦς,] Ἐτάρσην ἢ φίλον ἑαυτὸν βούλεσθαι συνεῖναι Ἀχιλλεῖ ὁ Ἑρμῆς πρὸς πλείονα πίστιν· οἱ γὰρ πιθανὸν μίαν ναῦν ὑπολαμβάνουσιν. *Schol.*

Ver. 397. —ἔξ εἰμι.] *Al.* ἔξειμι.

Ver. 398. —ὅδ'.] Cod. *Harleian.* οὗ'.

Ver. 400. —μετεπαλλόμενος] Μετ' αὐτῶν κληρούμενος· πάλοι γὰρ κληροι. *Schol. Al.* μέτα πολλόμενος. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 403. —οἵγε.] Cod. *Harleian.* οἵδε.

Ver. 406. Εἰ μὲν δὴ.] *Siquidem reverà* ———. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 411. —τόνδε.] Cod. *Harleian.* τόνγε.

Ver. 413.

Αὕτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
Κεκμηῶτι, ἀδέ τί οἱ χρὼς σήπεται, ἀδέ μιν εὐλαὶ
Ἔδθσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους καλέδουσιν.
Ἣ μὲν μιν θεὶ σῆμα ἑῷ ἑτάροιο φίλοιο
Ἑλκὴ ἀκηδέσως, ἠὼς ὅτε δῖα φανείη·
Οὐδέ μιν αἰσχύνῃ· θειοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
Οἷον ἐερσήεις, κεῖται, θεὶ δ' αἷμα νένιπται,
Οὐδέ ποθι μιαρός· σιὼ δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν·
Ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ ὑμὲτ ἐμὲτ,
Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεὶ σφι φίλτατος θεὶ κῆρι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδῦναι
Ἀθανάτοις· ἐπεὶ ὅπποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴποτ' ἔγωγε,
Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἵ Ὄλυμπον ἔχουσι·
Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.

" Neglectim in tentoriis: duodecimus autem ei dies
" Jacenti, neque tamen omninò ei corpus putrescit, neque eum vermes
" Edunt, qui sanè viros prælio-occisos comedunt.
" Certè quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti
" Raptat immanitèr, aurora quandò pulchra apparet;
" Nec tamen ipsum deturpat: Admirareris certè contemplans ipse cum accesseris,
" Ut roscidus jacet, circúmque sanguis ablutus est,
" Neque ullâ parte fœdatus: vulnera autem omnia clausa sunt,
" Quotquot inflicta fuerant; multi enim ipsi æs impegerunt:
" Adeò tibi curam gerunt beati dii filii tui,
" Mortui licèt: ipsis enim charus ex animo.
Sic dixit: Gavisus est autem senex, & respondit verbis;
" O fili, certè bonum etiam debita dona dare
" Immortalibus: neque enim unquam meus filius, siquidem fuit,
" Oblitus est in ædibus deorum, qui Olympum tenent:
" Ideò illius recordati sunt etiam in ipso mortis fato.

Ver. 413. Αὕτως ἐν κλισίῃσι.] Mal. αἴ-ως, ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ σκιῇ. *Schol. Al.* Οὕτως ἐν κλισίῃσι.

Ibid. —δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς.] *Al.* δυωδεκάτη δέ οἱ ἠδε.

Ver. 414. —ἀδέ τί οἱ.] *Al.* ἀδ' ἔτι οἱ.

Ver. 415. —αἵ ῥά τε.] *Qui scilicèt*——.

Ibid. —ἀρηϊφάτους.] Τὺς ἐν πο ἐμῳ ἀνῃρημμένους. *Schol.*

Ver. 417. —φανείη.] *Al.* φανῇ.

Ver. 418. —θειοῖο.] *Al.* θηῖο, & θηῖο.

Ver. 419. —ἐερσήεις.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ἐερσήεις.

Ver. 419, 420. —νένιπται —— μέμυκεν.] Si νένιπλο——μεμύκῃ dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad *ver.* 392; & ad ά, 37.

Ver. 420. —ποθι μιαρός.] Quâ ratione ποθι, hîc ultimam producat; item ἐνὶ, *ver.* 428; & τε, *ver.* 430; vide suprà ad ά, 51.

Ibid. —μέμυκεν.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 421. —ἐπ' αὐτῷ.] Cod. *Harleian.* ἐν αὐτῷ.

Ver. 425. —δῶρα διδῦναι.] Quâ ratione dicitur δάσειν & διδάσειν, eâdem fortasse dicitur δῦναι & διδῦναι. Cæterùm nonnulli hîc legunt δίδυσι.

Ver. 426, 464. Ἀθανάτοις —— ἀθανάτου.] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid. —εἴποτ' ἔγωγε.] *Scholiastes* exponit, ἕως περ ἔω. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad γ', 180.

Ver. 427. Λήθετ' ἐνὶ μεγάροις.] *Al.* Λήθετο ἐν μεγάροις.

Ver. 428. —ἀπεμνήσαντο.] *Al.* ἐπεμνήσαντο. Sic apud *Hesiodum*;

Οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων.
Theogon. ver. 503.

Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σιό γε θεοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
Πειρᾷς ἐμεῖο, γεραιὲ, νεωτέρου, ἠδέ με πείσεις·
Ὅς με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
Ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
Οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας Ἑρμείην ἆρμα καὶ ἵππους,
Καρπαλίμως μάστιξα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
Οἱ ῥ' ἤδη νέον περὶ δόρπα φυλακῆρες πονέοντο,
Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχυτε Διάκτορος Ἀργεϊφόντης
Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
Ἐς δ' ἄγαγε Πριάμου τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.

" Sed agedum, hoc accipe à me pulchrum poculum;
" Ipſúmque tutare, & deduc me, faventibus utique diis,
" Uſque dum in tentorium Pelidæ pervenero.
Illum verò viciſſim allocutus eſt internuncius Argicîda;
" Tentas me, ſenex, juniorem, nec tamen mihi perſuadebis;
" Qui me jubes tua dona clam Achille accipere:
" Eum quidem ego timeo, & vereor ex animo
" Spoliare, nè mihi aliquod malum in-poſterum fiat.
" Tibi verò ego viæ-dux vel ad inclytum Argos proficiſcerer,
" Sedulò in navi veloci, aut viâ-terreſtri comitans:
" Non ſanè aliquis tecum duce contempto pugnaverit.
Dixit, & ſaltu-dato Mercurius in currum & equos,
Statim ſcuticam & habenas prehendit manibus;
Inſpiravit autem equis & mulabus animos validos.
Sed cum jam ad turréſque navium & foſſam perveniſſent,
Cuſtodes tum verò primùm circa cœnas occupati-erant;
Iis autem ſomnum infudit internuncius Argicîda
Omnibus: ſtatímque aperuit portas, & retruſit vectes,
Intróque duxit Priamúmque & ſplendida dona in rhedâ.

Ver. 431. —Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.] Sic ſuprà *ver.* 406, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος· & infrà *ver.* 448, Πηληϊάδεω ἀφίκοιτο· Pronuntiabatur Πηληϊάδω. Vide ſuprà ad ά, 1.

Ver. 434. —παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.] *Al.* παρὲξ Ἀχιλῆος ἔχεσθαι.

Ver. 435. —δείδοικα καὶ αἰδέομαι.] Vide ſuprà ad ν', 481, & 736.

Ver. 436. —γένηται.] *Al.* γένοιτο.

Ver. 438. —ὁμαρτέων.] Pronuntiabatur ὁρμαρτέων. Quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt.

Ver. 439. —πομπὸν ὀνοσσάμενος.] Καταφρονήσας ἐμοῦ τὸν πέμποντα. *Schol.*

Ver. 440. —ἐπαΐξας.] Cod. *Harleian.* ἀναΐξας. Quo modo & in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius*. *Al.* ἐπ' αἴξας.

Ver. 445. Τοῖσι δ'.] Vide ſuprà ad Θ', 160; & ad μ', 12. *Barneſius* minùs rectè Τοῖσιδ'.

Ibid. —ἔχυτε.] *Al.* ὄρεσε.

Ver. 448.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίῃσι Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Ὑψηλῇσι, τῇσι Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
Λαχνήεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλῃσι αὐλῇσι ποίησαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρῃσι δ' ἔχε μοῦνος ὀπάων
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ὑπερρήσασκον Ἀχαιοί,
Τρεῖς δ' ἀνασείεσκον μεγάλῃσι κληῖδα θυράων,
Τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ὑπερρήσασκε καὶ οἶος.
Δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
Ἕς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ὑπὲ χθονί, φώνησέν τε·
Ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆϊ
Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
Τὼ δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα Πηλεΐωνος,
Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠνώγοιο

Sed quandò jam ad tentorium Pelidæ pervenerant
Excelsum, quod Myrmidones fecerant regi,
Lignis abietis cæsis; & desuper texerant
Lanuginoso culmine, ex prato ubi demessuerant;
Circum autem ei magnum septum fecerant regi
Palis densis: januam autem tenebat unus obex
Abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi,
Tres item referabant ingens claustrum forium,
Ex aliis; Achilles verò obdebat etiam solus.
Et tum quidem Mercurius utilitatum-auctor aperuit seni,
Intróque duxit inclyta dona pedibus veloci Pelidæ;
E curruque descendit in terram, dixítque;
" O senex, ego quidem deus immortalis veni
" Mercurius; tibi enim me Jupiter ut-comitarer ducem-viæ præbuit:
" Sed ego quidem redibo, neque Achillis
" In conspectum veniam: indignum enim esset,
" Immortalem deum sic mortales fovêre palám.
" Tu verò ingressus prehende genua Pelidæ,
" Et eum per patrem & matrem comas-pulchram

Ver. 448. Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίῃσι.] Sic suprà *ver.* 443; Ἀλλ' ὅτε δὴ πύξεσσι· Vide suprà ad ξ', 433, & 504.

Ver. 451. Λαχνήεντ' ὄροφον.] Τὸν δασὺ· λέγει δὲ τὸν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην, ἢ τῶν τέκτων κόμης· ὄροφος γὰρ εἶδος καλάμης παρὰ ὀροφὴν ὑπηδείας. *Schol.*

Ver. 453. Σταυροῖσιν.] Ὀξέσι ξύλοις, σκόλοψι. *Schol.*

Ibid. —ὄπαων.] Ὁ τῇ θύρᾳ ὑπεκαλλόμενος μοχλός. *Schol.*

Ver. 454, 455, 456. —ὑπερρήσασκον —— ἀνασείεσκον —— ὑπερρήσασκον.] Vide suprà ad *ver.* 393; & ad β', 221. Cæterùm Codex *Harleianus* utrobique legit ὑπορρήσεσκον.

Ver. 460. —εἰλήλουθα,] Vide suprà ad φ', 81; & ad α, 37.

Ver. 466. Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος.] Σημειῶσαι ὅτι εἰ καὶ παρεκβέλικας τῷ γέροντι ἔδοξε καὶ ἀπὸ μητρὸς, ὡς εἰρήσεται, καὶ τίκνα, ἐκεῖθύσειν τὸ Ἀχιλλέα, ὁμως ἐ γίνεται τοῦτο· τάχα μὴν καὶ διότι ἐξεκερκεν ἡ λύπη τὸν γέροντα ψυχῆς τὸ τὸ διδασκάλα Ἑρμῆ μέθοδον. *Eustath.* Vide infrà ad *ver.* 486.

Ver. 467.

Λίσσεο, καὶ τέκεϊ· ἵνα οἱ σοὶ θυμὸν ὀρίνῃς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δ' ἧκ' αὐτοῦ λῖπεν· ὁ δ' μίμνεν ἐρύκων
Ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
Εὗρ'· ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθέατο· τὼ δύ' οἴω,
Ἥρως Αὐτομέδων τε, καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος,
Ποίπνυον παρεόντε· (νέον δ' ἀπέληγε ἐδωδῆς
Ἐδθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.)
Τὼς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἆλχι δ' ἄρα σὰς,
Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κλάνον υἷας.
Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ

" Supplex-ora, & filium: ut ei animum commoveas.
Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum
Mercurius: Priamus verò de curru desiliit in terram,
Idæúmque ibidem reliquit: is verò manebat continens
Equos muláſque: Senex autem rectà ivit per domum,
Ubi Achilles sedebat, Jovi charus; intúsque eum ipsum
Invenit; socii verò seorsùm sedebant: ei autem duo soli
Heros Automedónque, & Alcimus ramus Martis,
Ministrabant astantes: (modò autem destiterat à cibo,
Postquàm ederat & biberat; adhuc etiam aderat mensa.)
Hos autem latuit ingressus Priamus magnus, propè verò stans,
Manibus Achillis prehendit genua, & osculatus est manus
Terribiles, homicîdas, quæ ei multos interfecerant filios.
Ut verò cùm virum malum magnum cepit, qui in patriâ,

Ver. 467. —τέκεϊ· ἵνα.] Quâ ratione, τέκεϊ, hîc ultimam producat; item λίπεν, *ver.* 470; & Διὶ, *ver.* 472; & ἄλλον, *ver.* 481; & ἐνὶ, *ver.* 497; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 469. —ὀξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.]
——è curru saltum dedit ocyùs arvis.
Æn. XII, 681.
Vide suprà ad γ', 29.

Ver. 470. —καὶ' αὐτοῦ.] *Al.* καὶαῦθι.

Ver. 472. Τῇ ῥ'.] *Ubi utique*——. *Ubi scilicèt*——.

Ibid. —ἵζεσκε.] *Sedere solebat*——. Vide suprà ad β', 221.

Ver. 473. —ἀπάνευθε.] Vide suprà ad ά, 349.

Ibid. —καθέατο.] *Al.* καθήατο.

Ibid. —τὼ δύ'.] *Al.* τὼ δύ'. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 475. Ποίπνυον.] De hujus vocis mediâ hoc in loco *producta*, suprà autem σ', 421, *correptâ*; vide suprà ad ν', 103; & ad ὁ, 24.

Ver. 476. Ἐδθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.] Φασὶ γὰρ τοῖς Παλαιοῖς μὴ ὅλως ἀφεῖσθαι τὰ τράπεζαν· χωρὶς εἰ μὴ διὰ τὸ τὰς Παλαιόκλεα λύπλιν. *Schol.* Τῷ δὲ μὴ ἀφεῖσθαι τὰς τραπέζας, εὐανλιῶδες δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι· "Ἐδθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα." Ἀναλυωτέον δ' ἂν ὅτω, "Ἐδθων καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τράπεζα." Ἢ τὸ καιρὸν αἰτιᾶσθαι τὸ παρόντα δεῖ. Πῶς γὰρ ἦν πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ πενθοῦντι παραυτίκα τράπεζαν, καθάπερ τοῖς εὐωχημένοις, παρ' ὅλην τὴν σωτηρίαν; *Athenæus Lib.* I, *cap.* 10. Verùm, ut opinor, præstat Vulgata Lectio. Neque omninò, uti ad hunc *Athenæi* locum annotat *Casaubonus*, inde sequitur, mensas post cœnam auferri non solitas; hoc enim ait Poëta, *Achillem* tam exiguo tempore à comedendo & bibendo desiisse, ut ei adhuc mensa adesset.

Ver. 478. Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα.]
Tendentemque manus Priamum conspexit inermes. *Æn.* I, 491.

Ver. 480. Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' &c.] Εὐθὺς ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἀκήδιον φόνον ἐρασάμενον φεύγειν ὡς τὸ παλλιάδος, καὶ παραγίνεσθαι εἰς τινος οἰκίαν ἀνδρὸς πλησίον, καὶ καθίζειν· ὅπως τὸ οἰκίας συγκεκαλυμμένον καθαρσίων δεόμενον. *Schol.*

Ver. 481.

Φῶτα καλαπλείνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,
Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειῦ, θάμβος δ' ἔχε εἰσορόωντας·
Ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δ' ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δ' ἴδον·
Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Μνῆσαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τηλίκου, ὥσπερ ἐγών, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.
Καὶ μού που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν, ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
Ἀλλ' ἦτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,
Χαίρῃ τ' ἐν θυμῷ, ἔλπεταί τ' ἦμαρ ἅπαν
Ὄψεσθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·

Homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem,
Viri ad divitis *domum*, ſtupor autem tenet aſpicientes;
Sic Achilles obſtupuit, conſpicatus Priamum deo-ſimilem:
Obſtupuerunt & cæteri, altérque in alterum intuebatur.
Hunc etiam ſupplicans Priamus verbis allocutus eſt;
" Recordare patris tui, diis ſimilis Achille,
" Ejuſdem ætatis, quâ & ego, gravi in ſenectutis limine.
" Et illum quidem fortè vicini circumſiſtentes
" Premunt, neque quis eſt, qui malum & perniciem arceat:
" Et tamen ille quidem, te vivere audiens,
" Gaudétque in animo, ſperátque dies omnes
" Viſurum dilectum filium, à Trojâ reverſum:

Ver. 481. —ἄλλον ἐξίκετο δ῎μον.] *Barneſius* ex uno MS edidit ἄλλων ἐξίκετο δ῎μον· itáque omninò ſcribendum cenſet propter id quod legitur, *Odyſſ.* ό, 238;

——ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δ῎μον.

Et *Odyſſ.* ύ, 219;

Ἄλλων δ῎μον ἱκέσθαι——.

Sed mutato nihil opus. Nam & alibi occurrit ἄλλων δ῎μον, ubi codices inter ſe conveniunt:

Δὴ τότε γ' ἄλλον δ῎μον ἀφίκετο, παῖδα φιλίων. *Odyſſ.* ό, 228.

——ἄλλον δ' ἀφικάμβα δ῎μον. π', 382.

Ver. 482. —ἔχε.] *Al.* ἔσχεν.

Ver. 483. —θεοειδέα.] Sic infrà *ver.* 486, θεοῖς ὀπιείκελ'. Vide ſuprà ad *ver.* 217. Pronuntiabatur autem θεοειδὲ.

Ver. 486. Μνῆσαι πατρὸς σοῦ — Τηλίκου ὥσπερ ἐγών.]

——miſeri te ſi qua parentis
Tangere cura poteſt, oro, (fuit & tibi talis
Anchiſes genitor,) Dauni miſerere ſenectæ.

Æn. XII, 932.

Καὶ τὰ μέτρα τῶν ἐχνημαλισμένων λόγων παιδεύει ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι ἐ (fortè ἐ μόνον) τὸ εὐπρεπείας δεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν χρείᾳ σωφρονίσαι. Τῶν γὰρ πάντων χρεία βύσις· ὅσων μὴ ἡ χρεία παρεδίδωσι, ταῦτα ὁ καιρὸς παραιρεῖται. Διδάσκει δὲ τοῦτο ἐν τοῖς Ἑρμοῦ λόγοις πρὸς Πρίαμον Ὅμηρος. Τὸν γὰρ Ἑρμῆν, ὥσπερ διδάσκαλον ὄντα, παιδικῶς καὶ ἐνύχιον Ἀχιλλεῖ, καὶ παραδίδοντα τὰς μεθόδους τῆς ἱκεσίας· " Τὸν δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα &c." (ſuprà *ver.* 465.) Καὶ πάντας τὰς ἀρθμοὺς τῆς ἱκεσίας παραλαμβάνει, τὸ γόνυ τοῦ Ἀχιλλέως, πατρὸς, μητρὸς, υἱοῦ. Ταῦτα μαθὼν ὁ γέρων, οἷος τέχνην καὶ τέχνας. Πρόσεισι γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ, τὸ γόνυ ὑπολαμβάνει, καὶ λέγει· " Μνῆσαι πατρὸς σοῦ, θεοῖς ὀπιείκελ' Ἀ- " χιλλεῦ." Καὶ ὅτε τὸ παιδὸς μέμνηται, ὅτε τὸ μητρὸς, ἀλλὰ τὸ προγόνων· τὸ πολλοῦ γὰρ χορηγίαν παρέλιπε τῇ χρείᾳ τὸ παιδός. *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, § 9. " Epilogus quidem quis unquam poterit " illis Priami rogantis Achillem precibus " æquari?" *Quintilian. Lib.* X, *cap.* 1. Vide & ſuprà ad *ver.* 360.

Ibid. —σοῦ.] *Al.* σοῖο.

Ver. 487. —ὥσπερ ἐγών.] *Heraclides Ponticus* loco ſuprà (*ver.* 360) citato legit οἷος ἐγών.

Ver. 489. —ἀρὴν.] Vide ſuprà ad σ', 100; & ad ξ', 485.

Ver. 492. —Τροίηθεν ἰόντα.] *Al.* Τροίηθε μελόντα.

Ver. 493.

Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ὔτινα φημὶ λελεῖφθαι.
Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἦλυθον υἷες Ἀχαιῶν·
Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
Τῶν μὲν πολλῶν θοὸς Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δ' ἄστυ καὶ αὐτούς,
Τὸν σὺ πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἕκτορα· τοῦ νυν εἵνεκ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
Ἔτλην δ', οἷ' ἄπω τις ἐπιχθονίων βροτὸς ἄλλος,
Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο πολὺ στόμα χειρ' ὀρέγεσθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δ' μνησαμένω, ὁ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,

" Sed ego infelicissimus, genui enim filios fortissimos
" Trojâ in latâ, eorúmque neminem autumo relictum esse.
" Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum:
" Undeviginti quidem uno ex ventre erant,
" Cæteros autem mihi pepererunt in ædibus mulieres.
" *Ex his* plerorumque quidem impetuosus Mars genua solvit:
" Qui verò mihi unicus erat, tutabatúrque urbem & ipsos,
" Hunc tu nuper interfecisti, pugnantem pro patriâ,
" Hectorem: hujus nunc gratiâ venio ad naves Achivorum,
" Redempturus à te, feróque infinita dona.
" Sed reverere deos, Achille, meíque ipsius miserere,
" Recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior,
" Sustinui enim, qualia nequaquam aliquis super terram mortalis alius,
" Viri filiorum-interfectoris ad os manus admovere.
Sic dixit: Ei autem de patre desiderium excitavit luctûs,
Prehensâque manu, removit à se lenitèr senem.
Hi verò recordati, hic quidem Hectoris homicîdæ,

Ver. 493. —ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους.] Vide suprà ad *ver.* 255.

Ver. 496. Ἐννεακαίδεκα· μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος.] *Theocritus Hecubæ* viginti filios tribuit:

Οὔθ' Ἕκτωρ, Ἑκάβας γεραίτερος εἰκαλὶ παίδων. *Idyll.* XV, *ver.* 139.

Quem ad locum *Scholiastes*, citante hîc *Barnesio*; Τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ· ἀποκέχρηται, ὡς ὁ Σιμωνίδης· Ὅμηρος δὲ, Ἐννεακαίδεκα λέγει.

Ver. 499. —εἴρυτο δ' ἄστυ καὶ αὐτούς.] Vide suprà ad χ', 507; & ad ζ', 402.

Ver. 502. Λυσόμενος παρὰ σεῖο.] Exanimumque auro corpus vendebat Achilles. *Æn.* I, 488.

Ver. 503. Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ.] *Al.* Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς. *Al.* αἰδοῖο.

Ver. 504. Μνησάμενος σοῦ πατρός.] Vide suprà ad *ver.* 486.

Ver. 506. —χεῖρ' ὀρέγεσθαι.] *Al.* χεῖρα ὀρέξαι.

Ver. 507. —ἄρα,] *Ut par erat*——.

Ibid. —ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,] Ἐπιθυμίαν θρηνῶν ἐνέβαλεν. *Schol.* Vide suprà ad ψ', 108.

Ver. 509. —ἀνδροφόνοιο.] Vide suprà ad π', 77.

Ver. 510,

Κλαῖ' ἀδινὰ, πεοπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἑλυθείς·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶ δ' ἴαχε μέγα δώματ' ἐρώεπ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τελάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος, ἠδ' ἀπὸ γυίων,
Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνυ ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίσχε,
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ἆ δειλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
Πῶς ἔτλης ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμὸς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καθ' ἧσο ἐπὶ θρόνυ· ἄλγεα δ' ἔμπης
Ἐν θυμῷ κατακεῖσθε ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυερὸν γόοιο.
Ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,

510 Flebat crebris lachrymis, ante pedes Achillis provolutus;
At Achilles flebat ſuum patrem, interdúmque viciſſim
Patroclum: Eorum autem gemitus per ædes excitabatur.
At poſtquàm luctu ſatiatus eſt nobilis Achilles,
Et ei è præcordiis abiit deſiderium, atque ex artubus,
515 Protinùs è ſede ſurrexit, ſenémque manu *prehenſum* erexit,
Miſeratus canúmque caput, canúmque mentum:
Et ipſum editâ-voce verbis alatis allocutus eſt;
" Ah miſer, certè jam multa mala tolerâſti tuo in animo.
" Quomodo ſuſtinuiſti ad naves Achivorum venire ſolus,
520 " Viri in conſpectum, qui tibi multóſque & ſtrenuos
" Filios interfeci? Ferreum certè tibi cor.
" Sed agè jam conſide in ſede; dolores autem prorsùs
" In animo reſidere ſinamus, dolentes licét:
" Nullus enim profectus eſt triſtis luctûs.
525 " Sic enim fato-tribuunt dii miſeris mortalibus,

Ver. 510, 511. Κλαῖ'—κλαῖεν.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 512. —ἰεμένη.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad β', 810.

Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο.] *Galenus de Hippocratis & Platonis Dogmatibus, Lib.* IV, *cap.* 7, locum hunc hoc modo citat;

Ἀλλ' ὅτε δὴ κλαυθμῶν τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθη,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος ἠδ' [ἵμερος, ἠδ'] ἀπὸ γυίων.

Uti *Odyſſ.* ϑ', 541.

Ibid. —τελάρπετο.] Vide ſuprà ad ψ', 10.

Ver. 522. Ἀλλ' ἄγε δὴ καθ' ἧσο ἐπὶ θρόνυ.] Ὑπερφυῶς ὁ φιλόνεικος καὶ παραμυθίαν ὁ ποιητὴς εὐδοκιμεῖν, ποιήσας τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα πρὸς τὸν Πρίαμον ἥκοντα ἐπὶ λύτρα τοῦ Ἕκτορος, ταυτί, "Ἀλλ' ἄγε δὴ καθ' ἧσο ἐπὶ θρόνυ &c." *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll.*

Ver. 523. —ἐάσομεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ibid. —ἀχνύμενοι.] Sic infrà *ver.* 526, ἀχνυμένῳσι· Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 524. —πρῆξις.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 525. Ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι.] Οὐ——ἁπλῶς εἶπε τὸ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἐπικεκλῶσθαι λυπηρὸν βίον, ἀλλὰ τῆς ἄφρονος καὶ ἀνοήτου, ὃς δειλαίοις καὶ οἰκτροῖς διὰ μοχθηρίαν ὕλας, εἴωθε δειλὸς καὶ οἰζυρὸς προσαγορεύειν. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ibid. —αὐτὰρ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.] Ita ferè apud *Heſiodum*;

Ὥστε θεοὶ δ' ἔχουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος·——
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 112.

Et

Ζώειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δ' ἀγαθῶν·
Ὧι μὲν κερτομίσας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
Ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὅγε κύρει, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
Ὧι δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
Καί έ κακὴ βόσκει περὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
Ὣς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
Ἐκ γενετῆς· πᾶσίας γὰρ ἐπ' ἀνθρώποις ἐκέκασσο
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
Καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ οὔτι

" Ut vivant triſtes; ipſi verò ſine-curis ſunt.
" Duo quippe dolia jacent in Jovis limine
" Donorum, quæ dat, *alterum* malorum; alterum verò, bonorum:
" Cui quidem miſcens dederit Jupiter fulmine-gaudens,
" Interdum quidem in malum ille incidit, interdum & in bonum:
" Cui verò ex malis dederit, injuriis obnoxium facit;
" Et illum exitialis dira-calamitas ſuper terram almam exercet:
" Vagatúrque nec diis honoratus, neque mortalibus.
" Sic quidem & Peleo dii dederunt illuſtria dona
" A natalibus: omnes enim inter homines *eminentèr*-ornatus-erat
" Opibúſque, divitiiſque, imperabat verò Myrmidonibus,
" Et ei mortali licèt deam fecerunt uxorem:
" Sed & huic impoſuit deus malum, quod ei nequaquàm

Et apud *Lucretium*;

——Deos ſecurum agere ævum.
Lib. V, 83; VI, 57.

Et *Lib.* I, *ver.* 57, 60;

Omnis enim per ſe Divûm natura neceſſe eſt
Immortali ævo ſummâ cum pace fruatur;——
——privata dolore omni, privata periclis.

Ver. 526. —ἀχνυμένους.] *Plutarchus* locis ſuprà citatis legit ἀχνυμένοις.

Ver. 527. Δοιοὶ γάρ τε πίθοι.] Εἰς παραμυθίαν Περιάμου ὁ Ποιητὴς εἰσήγαγε τὰ Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα. *Schol.* Porrò *Plutarchus* verſus hoſce cum loco iſto *Heſiodi* de *Pandoræ* Dolio, Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I, 94 &c, conferens; Ὁ δὴ (inquit) μὴ τῶν [Ὁμήρου] καὶ τῇ δόξῃ καὶ τῷ χρόνῳ, καίτοι τὰ Μουσῶν ἀναγορεύων ἑαυτὸν μαθητὴν Ἡσιόδου, καὶ ὅτος ἐν πίθῳ καθείρξας τὰ κακὰ, τὴν Πανδώραν ἀνοίξασαν ὀποφαίνει σκεδάσαι τὰ πλήθους ὅλην καὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν. *De conſolat. ad Apollon.* Ubi in tranſcurſu notandum, *Plutarcho Heſiodum Homero* recentiorem eſſe viſum. Cæterùm vituperat hîc *Homerum Plato*; Οὐκ ἄρα δεκτέον ἔστε Ὁμήρῳ ἔτ' ἄλλα ποιητῇ ταύτην τὴν ἁμαρτίαν περὶ τοὺς θεοὺς ἀνόητα ἁμαρτάνοντι, καὶ λέγοντι ὡς δοιοὶ πίθοι "—καὶ "τακίαι ἐν Διὸς οὔδει, Κηρῶν ἔμπλεοι· ὁ "μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν." *De Republ. Lib.* ii.

Ver. 528. Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δ', ἐάων.] *Al.* Κηρῶν ἔμπλεοι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν. Quomodo legit *Plutarchus de audiendis Poëtis*, itémque *Plato* loco jam citato.

Ἓν πίθος ἐστὸν πήματα σιγόδυο δώτορ ἐσθλοῖς
Ἀθάνατοι——.

Pindar. Pythior. Od. III, *ver.* 145. Ubi *Scholiaſtes*, citante *Duport. Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum; Οὕτως ἐδέξατο δύο πίθους εἶναι φασίλων καὶ ἕνα ἀγαθῶν.

Ver. 532. —βόσκει.] Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. Ἔνιοι δὲ βόσκεσιν τὸ οἰκτρὸν ἐξεδέξαντο. *Schol.* Ita *Callimachus*;

Νῦν δὲ κακὰ βόσκωσις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται. *Hymn. in Cererem, ver.* 102.

Ver. 540.

Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γλύεται κρειόντων,
Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· ὐδέ νυ τόν γε
Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
Ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
Καί σε, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἐέργει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.
Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάδμεν.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι τῆμα τόδ' ἤγαγον ἀργαλέοιο,
Αἰεί τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κῆρ θυμόν.
Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸν ἐῆος,
Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.
Τὸν δ' ἠμείβεθ' ἔπειτα γέρων, Πρίαμος θεοειδής·
Μή μέ πω ἐς θρόνον ἷζε, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν Ἕκτωρ

" Filiorum in ædibus ſoboles nata-eſt regno-ſucceſſurorum,
" Sed unum filium genuit immaturâ-morte-periturum: nec tamen hunc
" Jam ſenem foveo; valde enim procul à patriâ
" Sedeo in Trojâ, téque contriſtans, atque tuos liberos.
" Et te, ſenex, olim quidem audimus opibus floruiſſe,
" Quantas Leſbus ſuprà Macaris ſedes intùs continet,
" Et Phrygia deſuper, & Helleſpontus immenſus:
" Inter hos, te, ſenex, divitiisque & filiis aiunt ornatum-excelluiſſe.
" At poſtquàm tibi cladem hanc intulerunt cœlites,
" Aſſiduè tibi circa urbem præliáque cædéſque virorum:
" Perfer *tamen*, nec perpetuò mœre tuo in animo.
" Nihil enim proficies, triſtatus de filio tuo,
" Neque ipſum reſurgere facies, priùs etiam malum aliud paſſus fueris.
" Ei verò reſpondit deindè ſenex, Priamus deo-ſimilis;
" Ne me dum in ſede colloca, Jovis alumne, quamdiù Hector

Ver. 540. —παναώριον.] Ἡ τὴ πάλιν ἄωρον λέγει, παρὰ τὴν ὥραν, τὴν καιρόν· —— ἢ παρὰ τὴν ὥραν, τὴν φρονίδα, τὴν πάνυ περφερνισμένον. *Euſtath.*

Ver. 544. Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος.] Vide ſuprà ad ά, 51. *Julianus, Orat.* 2, legit, Ὅσσον Λέσβος ἔσω μακάρων ἔδος. *Dion. Chryſoſtomus*, § 33, legit, Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μακάρων ἔδος. *Suidas* autem, notante *Barneſio* citat, Ἡδ' ὅσα Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος. Cæterùm *Strabo, Geograph. lib.* viii, legiſſe videtur, Μάκαρος πόλιν.

Ibid. —Μάκαρος ἔδος.] Ἀντὶ τὴ οἰκητήριον· ἔκλισε γὰρ τὴ Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρινάκα, ἢ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. *Schol.*

Ver. 546. Τῶν σε.] *Al.* Τῷ σε.

Ver. 547, 549. —ἐπεί τοι τῆμα τόδ' ἤγαγον ἀργαλέοιο, ——Ἄνσχεο.]

——ἀνθρώποισι τὰς μὴ ἐκ θεῶν
Τύχας δοθείσας ἔτ' ἀναλγήτους φέρειν.
Sophocl. Philoctet. ver. 1309.

Ver. 548. —μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.] Sic *Odyſſ.* λ', 611;

" Τεμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τε.

Quo de loco *Gellius*; " Ante omnes (inquit) apud Homerum, ejuſdem rei atque " ſententiæ luculenta exaggeratio eſt—— " Τεμῖναί τε, &c. Nam quum omnia iſta " —— multa & continua nomina nihil " plus demonſtrent quàm prælium, hujus " tamen rei varia facies delectabilitèr ac decorè multis variiſque verbis depicta eſt." *Lib.* XIII, *cap.* 22.

Ver. 550. —πρήξεις.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 551. ——ἀνστήσεις.]

Τόλμα δ' ἃ χὠ ἀνάξεις πώτ' ἐνεργάσῃ
Κλαίων τὰς φθιμένους ἄνω.
Euripid. Alceſt. ver. 986.

Ver. 555.

Κεῖ᾽ ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
Λῦσον, ἵν᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δ᾽ ἔξαι ἄποινα
Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δ᾽ τ᾽ ὀπόναιο, κ᾽ ἔλθοις
Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μηκέτι νῦν μ᾽ ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δ᾽ κ᾽ αὐτὸς
Ἕκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,
Μήτηρ, ἥ μ᾽ ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, ὐδέ με λήθεις,
Ὅτι θεῶν τίς σ᾽ ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, ὐδε μάλ᾽ ἡβῶν
Ἐς στρατόν· ὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, ὐδὲ κ᾽ ὀχῆας

" Jacet in tentoriis insepultus; sed citissimè
" Redemptum-redde, ut oculis videam: Tu verò accipe dona
" Multa, quæ tibi afferimus: tu autem his fruaris *utinam*, & pervenias
" Tuam in patriam terram, postquàm me primùm sivisti
" Ipsum viveréque & aspicere lumen solis.
Hunc autem torvè intuitus allocutus est pedibus velox Achilles;
" Nè ampliùs nunc me irrita senex: habeo enim in animo & ipse
" Hectorem tibi redemptum-reddere; à Jove enim mihi nuncia venit,
" Mater, quæ me peperit, filia marini senis:
" Sed & te sentio, Priame, animo, neque me lates,
" Quòd Deorum aliquis te duxerit celeres ad naves Achivorum:
" Haud enim ausus esset mortalis *ullus* intrare, nè ætate quidem admodùm florens
" In castra: neque enim custodes latuisset, neque obices

Ver. 555 — 561. Λῦσον ——— λῦσαι.] Vide suprà ad ά, 20.

Ver. 556. —φέρομεν.] *Al.* φέρεσθαι.

Ver. 557. —πρῶτον.] *Al.* πρῶτος.

Ibid. & *ver.* 569. —ἔασας—ἐάσω.] Vide suprà ad δ', 42. Malè *Barnesius* ἔασας ——— ἐάσω. Porrò *Etymolog. Magn.* notante *Barnesio*, hîc legit ἔασας· exponitque, ἐχαρποιήσας, ἀπὸ τ ἥδω, ἥσω· ἥσας, ἢ ἐν διαιρέσῃ ἔασας. *Scholiastes* itidem exponit εὐφρανας. Sed hoc, ut rectè observavit *Barnesius*, cum sequenti, " Αὐτήν τε ζώειν &c." parùm aptè congruit. Vide & *ver.* 569.

Ver. 559. —ὑπόδρα ἰδών.] Ἐπεὶ δάεραν ὑπέμνησε. *Schol.*

Ver. 560. Μηκέτι νῦν μ᾽ ἐρέθιζε.] Ἐπεὶ ᾔ μεγάλα δοκεῖ εἶναι ἢ ὀλίγα τ κρατεῖν ὀργῆς, μείζων ὀξὺν ἡ φυλακὴ ἢ ἡ προφύλαξις τ μὴ πρεπεσεῖν ὀργῇ μηδὲ ἁλῶναι· ἢ ταῦτα δεῖ τοῖς ἀναλισκομένοις ὑποδεικνύειν μὴ παρέρχεσθαι, ὅτε τ Πρίαμον ὁ Ἀχιλλεὺς οὐκ ἀναγκαίως ὢν ὐδὲ πρᾴως, ἡσυχίαν ἄγειν κελεύει ἢ μὴ παρεξιέναι αὐτὸν, ὅτας, " Μηκέτι νῦν μ᾽ ἐρέθιζε, γέρον, &c." Καὶ τ Ἕκτορα λύσας ἢ πρεπεστέρας αὐτὸς ὀπὴ τ ἀπιόντα τίθησιν, πρὶν ἐκπεμφθῆναι ὑπὸ τ παλεῖς ὀφθῆναι, "Μὴ ὀμῷ " ἀχνυμένῃ κραδίῃ, &c." (infrà *ver.* 584.) Τὸ γὰρ ὑπισφαλῶς πρὸς ὀργὴν ἔχοντα, ἢ φύσει τραχὺν ὄντα, ἢ θυμοειδῆ μὴ λανθάνειν ἑαυτὸν, ἀλλ᾽ ἀξιολογεῖσθαι ἢ φυλάττεσθαι τὰς αἰτίας, ἢ προκαλαμβάνειν τῷ λογισμῷ πάροδον, ὅπως ὐδὲ ἄκων τῷ πάθει πρεπεσεῖ, θαυμαστῆς ἐστι προνοίας. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ibid. —νοέω δ᾽ κ᾽ αὐτὸς.]

——— Nec fallunt jussa superba
Magnanimi Jovis ———.

Æn. XII, 877.

Ver. 563. —γιγνάσκω.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* γινάσκω. Quod perinde est: Nam primam producit.

Ver. 564. Ὅτι θεῶν τίς σ᾽ ἦγε.] Voculam, σε, inseruit *Barnesius* ex duorum MSS auctoritate; quorum alter, Ὅτι θεῶν σ᾽ ἦγε legit; alter, Ὅττι θεός σέ τις ἦγε. *Vulgo* Ὅτι θεῶν τις ἦγε.

Ver. 566. —λάθοι.] *Al.* λάθῃ.

Ver. 567.

Ῥεῖα μεθοχλίσειε θυράων ἠμεθεράων.
Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
Μή σε, γέρον, αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
Καὶ ἱκέτιν περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὡς, ἆλτο θύραζε,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, οὕς ῥα μάλιστα
Τίε Ἀχιλλεὺς ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἠμιόνους τε,
Εἰς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γερόντος·
Καὶ δ' ἵζε κλισμοῖσι· λύγξεν δ' ἀπὸ ἀπλοΐης
Ἥρειον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐϋννητόν τε χιτῶνα,
Ὄφρα νέκυν πυκάσας δῴη οἰκόνδε φέρεσθαι.
Δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
Νόσφιν ἀειρόσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·

" Facilè reserâsset portarum nostrarum.
" Ideò nunc nè mihi magis doloribus animum commoveas,
" Nè te, senex, nè ipsum quidem in tentoriis sinam,
" Quantumvis supplicem, Jovis autem violem mandata.
Sic dixit: Timuit autem senex, & paruit sermoni.
Pelides verò è domo, leo tanquam, profiliit foràs,
Non solus; eum nempè duo famuli comitabantur,
Heros Automedónque & Alcimus, quos quidem maximè
Honorabat Achilles ex sociis, post Patroclum utique mortuum.
Hi tunc à jugo solverunt equos mulásque,
Intróque duxerunt præconem vocalem senis:
Et in sedili collocârunt: elegantèr-politâ autem de rhedâ
Detraxerunt Hectorei capitis infinita pretia.
At reliquerunt duo pallia, textámque benè tunicam,
Ut cadaver contectum redderet domum asportandum.
Ancillas autem evocatas lavare *is* jussit circúmque ungere,
Seorsùm sublatum, ut nè Priamus videret filium:

Ver. 567. —μεθοχλίσειε.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* μεθοχλίσσειε. Quod, ut opinor, ferri non potest. Vide suprà ad μ', 448; & ad α, 140.

Ver. 568. —μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς.] Vide suprà ad *ver.* 560.

Ver. 569. Μή σε, γέρον, κ.τ.λ.] Edidit *Barnesius*, Μή σε, γέρων, κ.τ.λ. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51. Quanquam *Plutarchus, de audiendis Poëtis*, Μή σε, γέρων, κ.τ.λ. legit.

Ver. 574. —Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος.] *Al.* Αὐτομέδων τε κ.τ.λ. Ἄλκιμος.

Ibid. —οὕς ῥα.] *Quos scilicèt*——.

Ver. 575. Τίε Ἀχιλλεὺς.] Vide suprà ad ψ', 703; & ad ν', 103.

Ver. 576, 600. —ζυγόφιν —— φαινομβρήφιν.] Vide suprà ad ν', 588.

Ver. 577. —κήρυκα καλήτορα.] Ἀπὸ τῆς βοᾶν ἢ συγκαλεῖν ἢ ὄχλον. *Schol.*

Ver. 578. —εἵσαν.] Cod. *Harleian.* ἕσαν.

Ver. 580. —ἐϋννητον.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. Quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* ἐύννητον.

Ver. 581. —πυκάσας.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 583. Νόσφιν.] Vide suprà ad ά, 349.

Ibid. —Πρίαμος ἴδοι υἱόν.] *Al.* Πρίαμος

Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῳ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο,
Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί ἑ καλακλείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἓν δμωαὶ λῦσαν καὶ χεῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ.
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴκε πύθηαι,
Εἰν Ἀΐδος περ ἐὼν, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ κἠ τοῦ δ' ἀποδάσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.
Ἦ ῥα, κὴ ἐς κλισίην πάλιν ἦιε δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
Τοίχῳ ἔπ' ἐκτέρῳ, πρόλι δ' Πριάμου φάτο μῦθον·
Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες·
Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσι, καὶ ἠοῖ φαινομένῃφιν
Ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.

Nè is quidem dolenti corde iram non contineret,
Filium conſpicatus, Achilli autem commoveretur charum cor,
Et ipſum interficeret, Joviſque violaret mandata.
Illud verò poſtquàm ancillæ laverant & unxerant oleo,
Circúmque ipſum pallium pulchrum jecerant, atque tunicam,
Ipſe illud Achilles lectis impoſuit ſublatum,
Simúlque ſocii elevârunt elegantèr-politam in rhedam.
Ingemuit autem deindè, dilectúmque nomine ciebat ſodalem;
" Nè mihi, Patrocle, iraſcaris, ſi fortè audiveris,
" In orco licèt, me Hectora nobilem redemptum-reddidiſſe
" Patri ejus; haud enim mihi indecora dedit dona:
" Tibi verò ego ex his etiam impertiam, quantum par-eſt.
Dixit, & in tentorium rediit nobilis Achilles:
Reſedit autem in ſellâ affabrè-factâ, unde ſurrexerat,
Pariete ex adverſo, Priamúmque allocutus eſt ſermone;
" Filius quidem jam tibi redemptus eſt, ſenex, ut juſſiſti:
" Jacet autem in lectis, & cum aurorâ apparente
" Videbis ipſe abducens: nunc verò memores ſimus cœnæ.

μὲν ἰδὴ υἱόν. *Al.* Πρίαμός γ' ἴδοι υἱόν. *Al.* Πρίαμός μιν ἴδοιτο. Cæterùm quâ ratione, Πρίαμος, hîc ultimam producat; item ἐκὶ, *ver.* 603; & ἄφρ, *ver.* 607; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 584. Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῳ.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ibid. —ἀχνυμένῳ.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 587. —ἓν.] *Ut juſſerat Achilles* —*ver.* 582.

Ver. 588. —καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 591. —φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.] Vide ſuprà ad ψ', 178; & 220.

Ver. 598. —πρόλι.] *Al.* πρόλι. Quod perindè eſt.

Ver. 599. —λέλυται.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ibid. —ἐκέλευες.] *Al.* ἐκέλευσας.

Ver. 604.

Καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
Τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' ἡβώοντες ὑεῖες.
Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῄῳ.
Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
Τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιὼ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
Οἳ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
Καλύψαι· λαοὺς γὰρ λίθους ποίησε Κρονίων·
Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσαθ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ὑπο, κήδεα πέσσει.

" Nam & comas-pulchra Niobe memor-fuit cibi,
" Cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant,
" Sex quidem filiæ, ſex autem filii pubeſcentes:
" Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu,
" Iratus Niobæ, illas autem Diana ſagittis gaudens,
" Quoniam Latonæ ſe æquiparabat genas-pulchræ.
" Dixit *illam* duos peperiſſe, ſe verò peperiſſe multos:
" Illi verò, duo *tantùm* licèt eſſent, omnes perdiderunt.
" Et ii quidem novem-dies jacebant in cæde, neque quis erat,
" Qui ſepeliret; populos enim lapides fecerat Saturnius:
" Eos autem decimâ die ſepelierunt dii cœlites.
" Et hæc quidem cibi memor fuit, poſtquàm fatigata erat lacrymas fundens.
" Nunc verò alicubi in petris, in montibus deſertis,
" In Sipylo, ubi aiunt Dearum eſſe cubilia
" Nympharum, quæ circa Acheloüm choreas-ducunt,
" Illic, lapis licèt ſit, immiſſos à diis dolores concoquit.

Ver. 604. —θυγατέρες.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 605, 606. Τὰς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν, ——τὰς δ' Ἄρτεμις.] Δοκεῖ ὁ τὰ παίδων τῆς Νιόβης θάνατος, ἐξ αἰτίας λοιμώδους γενέσθαι, ἢ ἀπὸ αἰφνιδίου πάθους τινός. Ὅθεν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ἀνάπλεως, οἷς τὰ τοιαῦτα θανάτου εἰσὶν αἴτιοι, τόξοις λεγόμενοι βάλλειν τὰς ὧτων θηήσεις. *Euſtath.* Vide ſuprà ad τ', 59.

Ver. 607. Οὕνεκ' ἄρα.] *Quòd ſcilicèt* ——.

Ver. 608. —ἣ δ' αὐτὴ.] *Euſtathius* in commentario legit ἣδ' αὐτή.

Ver. 611. —Κρονίων.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ά, 265, & 397.

Ver. 613. Ἡ δ' ἄρα.] Non hîc ſupervacuum eſt iſtud ἄρα· ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 602; Καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη——.

Ver. 615. Ἐν Σιπύλῳ.] Ἐν ὄρει τῆς Λυδίας ἢ Μαγνησίας. *Schol.*

Ver. 616. —αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο.] Αἴτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν· ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελῶος πόλεμον τὸν ἐν Αἰτωλίᾳ—— ἢ διὰ τὸ ἡ Ἀχελῶος. Ἀχέλης γὰρ πόλεμος ἀπὸ Σιπύλου ῥεῖ εἰς τὴν Σμυρναίαν γῆν. *Schol.*

Ver. 617. Ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα.] Θρηνοῦσαν τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τιμιώτατον δυστύχημα Ζεὺς ἐλεήσας, εἰς λίθον μεθέβαλεν, ὃς ἐν μέσῃ νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὄρει παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων προϊέμενος. *Schol.* ad *ver.* 602 ſuprà.

Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιὲ,
Σίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Σφάξ'· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίσυλλόν τ' ἄρ' ὀπισαμβώως, πείρησάν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπλησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμε Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
Ὅσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
Αὐτὰρ Δαρδανίδῃσι Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,

" Sed agè jam & nos curam-geramus, nobilis ſenex,
" Cibi; deindè verò dilectum filium defleas,
" In Ilium vectum: multis autem lacrymis-proſequendus tibi erit.
Dixit, & properè-ſurgens ovem candidam velox Achilles
Mactavit: Socii verò excoriârúntque & curârunt ſcitè & decorè,
Minutatim dein ſecuerunt peritè, & verubus transfixerunt,
Aſsârúntque accuratè, detraxerúntque omnia.
Automedon autem panem ſumptum diſtribuit in mensâ
Pulchris in caniſtris: at carnes diſtribuit Achilles.
Ii verò ad cibos paratos appoſitos manus porrigebant.
At poſtquàm potûs & cibi amorem exemerant,
Dardanides quidem Priamus admirabatur Achillem,
Quantus erat, qualiſque: diis enim viſu ſimilis erat.
At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,
Aſpiciens vultúſque egregios, & ſermonem audiens.
At poſtquàm ſatiati ſunt alter alterius aſpectu,

Ver. 622. —ἔ τ' ἐρύν τε καὶ ἄμφεπον.] Illi ſe prædæ accingunt dapibuſque futuris:
Tergora diripiunt coſtis, & viſcera nudant:
Pars in fruſta ſecant, verubuſque trementia figunt.
Littore ahena locant alii, flammaſque miniſtrant.
Tum victu revocant vires———. *Æn.* I, 214.

Ver. 624. Ὤπλησάν τε.] Καὶ παρ' Ὁμήρῳ τά γε τοιαῦτα μάθοι ἄν τις. Οἶδα γὰρ ὅτι ὅπου σφαγὰς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων διατάσεσιν, ἔτε ἰχθύσιν αὐτὰς διῒᾷ, καὶ ταῦτα ὅπου θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, ἔτε ἐφθοῖς κρέασιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς. *Plato de Republ. lib.* III.

Ver. 625. —ἄρχ.] *Ut ſolitus erat*——.

Ver. 626. —644. Καλοῖς ——— καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 628. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο.] Poſtquam exempta fames epulis, menſæque remotæ. *Æn.* I, 220.

Vide & ſuprà ad ψ', 57.

Ver. 631. —Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς, Εἰσορόων ὄψιν.] Obſtupuit primo aſpectu Sidonia Dido. *Æn.* I, 617.

Ver. 634.

Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Λέξον νυῦ με τάχιστα, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
Ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
Ἀλλ' αἰεὶ στενάχω τε κήδεα μυρί' πέασω,
Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
Λαυκανίης κατέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.
Ἦ ῥ'· Ἀχιλλεὺς δ' ἑτάροισιν, ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' εἰθέμεναι ὕλας καθύπερθεν ἔσασθε.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.

Illum prior allocutus est senex Priamus deo-similis;
" Mitte nunc cubitum me quam primùm, Jovis alumne, ut jam
" Somno dulci oblectemur cubantes:
" Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,
" Ex quo tuis sub manibus meus filius amisit animam:
" Sed assiduè ingemisco & dolores innumerabiles concoquo,
" Aulæ in septis volutatus in fimo.
" Nunc tandem etiam cibum gustavi, & nigrum vinum
" Per guttur demisi: anteà sanè nequaquam gustaveram.
Dixit: Achilles verò socios & ancillas jussit,
Lectos sub porticu ponere, & stragula pulchra
Purpurea injicere, sterneréque desupèr tapetas,
Chlænásque imponere villosas supernè obducendas.
Illæ verò exierunt domo, facem in manibus tenentes:
Statim autem straverunt duos lectos festinantes.

Ver. 634, & 659. —θεοειδής.] Vide suprà ad *ver.* 217.

Ver. 635. Λέξον.] Vide suprà ad β', 515; & ad ι', 613.

Ver. 636. —ταρπώμεθα.] *Nos ipsi oblectemus.* Vide suprà ad ψ', 10, & 685.

Ver. 640. Αὐλῆς ἐν χόρτοισι.] Ἐν πῖς παροιμίαις τὸ αὐλῆς· ὁ ὄγις, ὑπαιθρίοις. *Schol.* Ὅμηρος δὲ ἡ αὐλὴν ἀεὶ τάττει ὅπου τὰ ὑπαίθρια τίπτων. ——Ὁ μὲν τοί γε Πηλῆος κάλαμος πάνε (*Iliad.* λ', 773) " Αὐ-" λῆς ἐν χόρτῳ &c." Ὁ δὲ Πρίαμος, " Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον." *Athenæus, lib.* V, *cap.* 3.

Ibid. —ἐν χόρτοισι.] Latini, vocem Græcam retinentes, villæ *cohortem* appellabant; indéque *aves cohortales*, &c. apud *Columellam.*

Ver. 641. —αἴθοπα οἶνον.] Vide suprà ad ψ', 237.

Ver. 642. Λαυκανίης.] Cod. *Harleian.* Λαυκανίης. Quo modo & in duobus MSS scriptum repperit *Barnesius.* Vide suprà ad λ', 325.

Ver. 644. —ῥήγεα καλὰ Πορφύρε'.] Τὰ βαπτὰ στρώματα. *Schol.* Ὅμηρος δὲ ὁ θυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν καλύπτερα, λίτρα εἶναι φάσκει, ἤτοι λευκὰ ἢ μὴ βεβαμμένα, ἢ ποικίλα. Τὰ δὲ πολυτελέστερα, ῥήγεα καλὰ, ὡς πορφύρεα. *Athenæus lib.* II, *cap.* 9. " Stragulam vestem, quæ injicitur, " non substernitur, Homerus vocat ῥήγεα." *Casaubon. ibid.*

Ver. 645. Πορφύρε'.] Vide suprà ad α', 338, & 482.

Ver. 647. —δίος.] *Al.* φάος.

Ver. 648. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque proindè ut præceperat Achilles* —— *ver.* 643.

Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐκτὸς μὴν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν
Ἐνθάδ' ἐπέλθησιν βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
Βουλὰς βουλεύσι παρήμενοι, ἦ θέμις ἐστί·
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Καί κεν ἀνάβλησις λύσιτο νεκροῖο γωὴ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποσσῆμαρ μέμονας κλερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,
Ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
Ὧδέ κέ μοι ῥέζον, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.

Hunc autem falso-metu-ludens allocutus est pedibus velox Achilles:
"Extrà quidem jam cuba, senex optime; ne quis Achivorum
"Huc adveniat consiliarius, qui mecum assidue
"Consilia consultant assidentes, ut mos est:
"Horum si quis te viderit celerem per noctem nigram,
"Continuò diceret Agamemnoni pastori populorum,
"Et fortè dilatio redemptionis cadaveris fieret.
"Verùm agè mihi hoc dic, & accuratè narra,
"Quot-diebus cupis justa-facere Hectori nobili,
"Ut tamdiù ipséque quiescam, & copias contineam.
Illi autem respondit senex Priamus deo-similis;
"Siquidem jam me vis celebrare funus Hectori nobili,
"Sic certè mihi faciens, Achille, grata feceris.

Ver. 649. —ὀπικερτομέων.] Ἔνθα μὲν σημείωσαι, τὸ κερτομεῖν, ἀ τροχύτηλα ἔχον ἐζητικὸν, ἢ ἐνεδετικὸν, ἀλλ' ἐσίγησεν φόβῳ ψευδοῦς, ἵνα μὴ ὁ γέρων βασιλεὺς λυπηθῇ, ὡς ἴδιον παραβιπλέκων. *Eustath.*

Ibid. —πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Sic infrà *ver.* 668, ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς. Vide suprà ad *α*, 58.

Ver. 650. —λέξο, γέρον φίλε.] Τὸ δὲ ἐπιθὲν "λέξο" ἐπὶ τῆ ἐλελέγμιν, ἐλέλεξο, κλιθεὶς, ἢ τὸ ἐτέτυφο, ἀφιερέσῃ ποιητικῇ τῆ αὐξήσεων. *Eustath.* Immò verò, uti notavit *Barnesius*, ex *Imperativo* λέλεξο fit λέξο, eodem modo ac δέξο ex δέδεξο, *Iliad. τ*, 10. Alii autem, notante itidem *Barnesio*, malè hîc legunt, λέξον γέρον φίλε· & λέξον γερὸν φίλε. Vide & suprà ad *β*, 515.

Ver. 651. —οἵ τέ μοι αἰεὶ Βουλὰς βουλεύσι ——— ἦ θέμις ἐστί.] Τὸ δὲ κατὰ θέμις ἐστὶ, ἢ τὸ αἰεὶ, τῆ τῶ Ἀχιλλέως ὀξεῖ σεμνότητι, ὡς ἀεί τε τῶ βουληφόρων ὠφελεῖ αὐτὸν ἀθροιζομένων, ἢ ὡς θεμιτὸν ὂν οὕτω γίνεσθαι, διὰ τὸ ὠφελεῖσθαι τῆ ἥρωος. *Eustath.*

Ver. 655. —λύσιτο.] *Marcus Meibomius*, notante *Barnesio*, hîc legit ῥύσιτο.

Ver. 656. —καὶ ἄλεξον.] *Barnesius* in uno MS scriptum repperit ἀγόρευσον.

Ver. 657. Ποσσῆμαρ μέμονας κλερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον.] Occurrit apud *Julianum Imperatorem*, *Orat.* 2;

Ἐννῆμαρ μὲν ὅλας κλερεΐζομεν Ἕκτορα δῖον.

Quem versum ex hoc loco corruptè citâsse *Julianum* existimat *Barnesius*; "Cum Auctor," inquit, "ipse ostendat, hæc esse "*Achillis* interrogatiunculæ partem." Atqui ex Auctoris contextu liquet, versum hunc non ex *Achillis* interrogatione, sed ex *Priami* responso esse desumptum; adeóque non hinc, sed ex versu 664 infrà, à *Juliano* negligentèr ac fortassè memoritèr citatum.

Ibid. —μέμονας.] Vide supra ad *ver.* 542; & ad *ν*, 481, & 736.

Ver. 660. Εἰ μὲν δή.] Vide suprà ad *ver.* 406; & ad *ξ*, 433.

Ver. 661. ——ῥέζων.] *Al.* ῥέξας.

Οἶσθα γὰρ, ὡς κεν ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
Ἐννῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάσιμεν,
Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός·
Ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
Τῇ δ' δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἔσται τοι κὴ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις.
Σχήσω γὰρ τόσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, δεξὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ἕλκεε δεξιερηὶν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Κήρυξ κὴ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·

" Scis enim, ut intra urbem concludimur, longéque lignum
" Devehendum ex monte: Admodùm verò Trojani metuunt.
" Novem dies quidem ipsum in ædibus lugeremus,
" Decimâ autem sepeliremus, epularetúrque populus.
" Undecimâ autem tumulum super ipso faceremus;
" Duodecimâ verò pugnabimus, siquidem necesse *erit*.
Eum autem rursùs allecutus est pedibus-valens nobilis Achilles;
" Erunt tibi & hæc, senex Priame, ut tu jubes:
" Inhibebo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes.
Sic utique locutus, ad carpum manum senis
Prehendit dexteram, nè forte timeret in animo.
Illi quidem in vestibulo domûs illic dormierunt
Præco & Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes:

Ver. 662. —τηλόθι δ' ὕλη Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος.] Bis senos pepigere dies: & pace sequestrâ
Per sylvas Teucri, mixtique impunè Latini,
Erravêre jugis. Ferro sonat alta bipenni
Fraxinus———. *Æn.* XI, 133.

Ibid. —ὕλη.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 663. —μάλα δ'.] *Al.* μάλα γάρ.

Ibid. —δ.δίασιν.] Sic infrà *ver.* 670, ἄνωγας· Vide suprà ad ν', 481; & 736.

Ver. 664. —ἐνὶ μεγάροις.] Quâ ratione, vox ἐνὶ, hîc ultimam producat; item πυκινὸν, *ver.* 744; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 665. —δαινῦτο.] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barnesius*, ut sit contractum ex δαινύσιλο. Rectè, ut opinor; nam vox δαίνυλο, quod habent Vulgati, mediam necessariò corripit:

———νεῶ δαίνυ ἐΰφρων.
Iliad. ό, 99.

———μελαδαίνυ ἠμῖν.
χ', 498.

Porrò, uti hîc annotat *Eustathius*, optimè congruit δαινῦτο sive δαινύσιλο cum præcedente θάπτοιμεν. Εἰη ἂν ἐνταῦθα τὸ, δαίνυλο, [δαινῦτο,] συγκοπὴν ἴσως ἐκ τοῦ δαινύσιλο· ἵνα ὁμοιγκλίτως εἴη, θάπτοιμεν, δαινύοιτό τε λαός.

Ver. 667. —πολεμίξομεν.] Cod. *Harleian.* πολεμίζομεν.

Ver. 670. —τόσον πόλεμον χρόνον.] *Al.* πόλεμον τόσον χρόνον.

Ibid. —ὅσσον ἄνωγας.] *Al.* ὡς σὺ ἄνωγας. Ex versu (ut videtur) præcedenti.

Ver. 673. Οἳ μὲν.] Cod. *Harleian.* Τὼ μέν. Utrumque ferri possit. Vide suprà ad ά, 566.

Ibid. —ἄρ'.] *Ut jusserat Achilles* ——— *ver.* 650.

Ver. 674. Κήρυξ.] Vide suprà ad *ver.* 149.

Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
Ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Ὀρμαίνονθ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱερὰς πυλαωρούς.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ὦ γέρον, οὔ νύ τι σοί γε μέλει κακόν· οἷον ἐῢ εὕδεις
Ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεὶ σ' ἐάσεν Ἀχιλλεύς·
Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
Σεῖο δέ κεν ζωοῦ τελέουσι τόσα δοῖεν ἄποινα
Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αὐτὸν Ἀγαμέμνων
Γνοίη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφαθ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη·
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἠμιόνους τε·

675 At Achilles dormiit in receſſu tentorii benè compacti:
Ei autem Briſeïs accubuit genas-pulchra.
Alii quidem diique & mortales bellatores-equeſtres
Dormiebant totam per noctem molli domiti ſomno:
Sed non Mercurium utilitatum auctorem ſomnus cepit,
680 Verſantem-animo, quomodò Priamum regem
E navium-cœtu educeret, clàm ſacris portarum-cuſtodibus.
Stetit autem ſupra caput, & cum ſermone allocutus eſt;
" O ſenex, non utique tibi curæ-eſt malum; cùm ita adhuc dormis
" Viros inter hoſtes, poſtquàm te intactum-ſivit Achilles:
685 " Et nunc quidem dilectum filium redemiſti, multáque dediſti:
" Pro te autem vivo vel ter tot dederint dona
" Filii qui ſunt relicti, ſi Agamemnon
" Reſcierit de te Atrides, reſcierintque omnes Achivi.
Sic dixit: Timuit autem ſenex, præconémque excitavit:
690 Iis autem Mercurius junxit equos muláſque;

Ver. 676. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς.] Cod. *Harleian.* Τῷ ᾗ Βρισηΐς. *Al.* Τῷ δ' ἀρα Βρισηΐς.

Ibid. —ἄρ'.] *Ut ſolita erat*——.

Ibid. —παρελέξατο.] Vide ſuprà ad β', 515.

Ver. 677. —ἱπποκορυσταὶ.] Vide ſuprà ad δ', 205.

Ver. 678. Εὗδον παννύχιοι——· Ἀλλ' οὐκ Ἑρμείαν.]

Nox, erat, & placidum carpebant feſſa ſoporem
Corpora:—————
————Somno poſitæ ſub nocte ſilenti
Lenibant curas, & corda oblita laborum:
At non infelix animi Phœniſſa; neque unquam
Solvitur in ſomnos, oculiſve aut pectore noctem
Accipit————. *Æn.* IV, 522.

Ver. 679. —Ἑρμείαν.] Cod. *Harleian.* Ἑρμείαν.

Ver. 680. Ὀρμαίνονθ' ἀνὰ θυμὸν.] Vide ſuprà ad π', 647.

Ibid. —βασιλῆα.] Vide ſuprà ad α', 265.

Ver. 684. —ἐάσεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 690. Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας.] Cod. *Harleian.* Τοῖσιν δ' Ἑρμείας.

Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κῆ ϛρατὸν, ὐδέ τις ἔϊσω.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐϋῤῥεῖα ϖολαμοῖο
Ξάνθυ δινήεν(α), ὃν ἀθάνατ(ος) τέκετο Ζεύς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη ϖρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δ' κροκόπεπλ(ος) ἐκίδνατο ϖᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Οἱ δ' εἰς ἄϛυ ἔλων οἰμωγῇ τε ϛοναχῇ τε
Ἵπποις, ἡμίονοι δ' νέκυα Φέρον· ὐδέ τις ἄλλ(ος)
Ἔϊσω ϖρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ἀλλ' ἄρα Καϛάνδρη, ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον ϖατέρ' εἰσενόησεν
Ἑϛαότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀϛυβοώτην·
Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεϛι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε ϖᾶν κῆ ἄϛυ·
Ὄψεϑε, Τρῶες, κὴ Τρωάδες, Ἕκτορ' ἰόντες,
Εἴϖοτε κὴ ζώοντι μάχης ἐκνοϛήσαντι.

Citò verò ipſe egit per caſtra, neque ullus ſenſit.
Sed cùm jam ad meatum perveniſſent pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticoſi, quem immortalis genuit Jupiter,
Mercurius quidem tum abiit ad excelſum Olympum,
Aurora autem croceo-induta-peplo ſpargebatur totam ſuper terram:
Ii verò ad urbem agebant lamentíſque gemitúque
Equos, mulæ verò cadaver ferebant: neque quis alius
Senſit priùs virorum aut elegantèr-cinctarum mulierum;
Sed Caſſandra, ſimilis aureæ Veneri,
Pergamo conſcenſo, dilectum patrem conſpexit
Stantem in ſellâ, præconémque vocalem:
Illum verò ſuper mulabus vidit jacentem in lectis:
Tum verò ejulavit, clamavitque totam per urbem;
" Viſite, Troës, & Troades, Hectora progreſſi,
" Si quandò & vivo è pugnâ reverſo

Ver. 692. Ἀλλ' ὅτε δὴ.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 693. —ἀθάνατ(ος).] Vide ſuprà ad ά, 398. Cæterùm totum hunc verſum omittit Codex *Harleianus*.

Ver. 695. Ἠὼς δ' κροκόπεπλ(ος) ἐκίδνατο ϖᾶσαν ἐπ' αἶαν.]

Et jam prima novo ſpargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens Aurora cubile. *Æn.* IV, 584.

Vide ſuprà ad ά, 477.

Ver. 699. —Καϛάνδρη.] Cod. *Harleian.* Κάϛανδρα.

Ibid. —χρυσῇ.] Edidit *Barneſius* χρυσέῃ. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide ſuprà ad ύ, 272; & ad ν', 523.

Ver. 701. Ἑϛαῶτ'.] Cod. *Harleian.* Ἑϛαῶτ'. Quæ ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit Ἑϛῶτ'.

Ibid. —ἀϛυβοώτην.] Ἀπὸ τῶ ἐν τῷ ἄϛει βοᾶν. *Scbol.*

Ver. 702. —ἄρ'.] Non hîc ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα· ſententiam enim connectit cum eo quod præceſſit *ver.* 697, ——— ἡμίονοι δ' νέκυα φέρον ———.

Ibid. —ἐφ' ἡμιόνων.] *Al.* ὑφ' ἡμιόνων.

Ver. 703. Κώκυσεν.] Vide ſuprà ad σ', 37.

Ibid. —γέγωνε.] Vide ſuprà ad ξ', 469.

Ver. 704. —Τρωάδες.] *Al.* Τρωιάδες. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 705. —μάχης ἐκνοϛήσαντι.] *Al.* μάχης ἐκ νοϛήσαντι.

Ver. 707.

Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλῃ τ' ἦν, πανλί τε δήμῳ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ,
Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάχετον ἵκετο πένθος·
Ἀγχοῦ ἰὼν ξύμβλητο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
Πρῶτοι τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν ἐΰτροχον αἴξασαι,
Ἁπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίστατο δῆμος.
Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἕκλαον δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μεληδὰ·
Εἴξατέ μοι, ὀχεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' διέσησαν, καὶ εἶξαν ἀπλοΐῃ.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
Τρηχοῖς ἐν λεχέεσι θέσαν, παρὰ δ' εἵσαν ἀοιδούς,
Θρηνῶν ἐξάρχους, οἵτε γοόεσσαν ἀοιδὴν

" Gaviſi eſtis: magnum enim gaudium urbíque erat, totique populo.
Sic dixit: neque aliquis illic in urbe relictus eſt vir,
Neque mulier; omnes enim intolerandus invaſit luctus:
Prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti.
Primæ ſuper hoc uxorque dilecta & veneranda mater
Vellebant-crines ad rhedam volubilem ruentes,
Tangentes caput: flens autem circumſtabat turba.
Et certè totum diem uſque ad ſolis occaſum
Hectora lachrymas-fundentes delamentati-fuiſſent ante portas,
Si non è ſellâ ſenex populum allocutus fuiſſet;
" Cedite mihi *viâ*, ut mulabus tranſeam: at deindè
" Satiabitis vos fletu, poſtquàm vexero domum.
Sic dixit: Hi autem diducti-ſunt, & ceſſerunt *viâ* rhedæ.
Illi verò poſtquàm vexerant in inclytas ædes, eum quidem deindè
Tornatis in lectis poſuerunt, juxtáque collocârunt cantores,
Qui nænias auſpicarentur; qui quidem gemitibus miſtum cantum

Ver. 707. —ἀδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ.]
Contra turba Phrygum veniens plangentia jungit
Agmina—————— *Æn.* XI, 145.
Ibid. —αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ.] Ita ex duobus MSS edidit *Barneſius*. Quæ lectio quâ ratione ferri poſſit, vide ſuprà ad ά, 51. *Euſtathius* in Commentario legit, αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λείπετο ἀνήρ. *Vulgg.* αὐτόθι εἰνὶ πόλῃ λίπετ' ἀνήρ.

Ver. 710. —τόν γ' ἄλοχος.] Cod. *Harleian.* τῷ δ' ἄλοχος.

Ver. 711. Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν.] Τὸ ἦ, ἐπ' ἄμαξαν, Ἰωνικῶν φίλωσιν ἡ ἀμάξης δηλοῖ. *Euſtath.* Vide infrà ad *ver.* 782. *Al.* Τιλλέσθην ἐφ' ἅμαξαν.

Ver. 713. Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα.] Vide ſuprà ad ψ', 154.

Ver. 716. —αὐτὰρ ἔπειτα.] Vide ſuprà ad ά, 464; & ad ξ', 101.

Ver. 717. Ἄσεσθε.] Vide ſuprà ad ψ', 10; & ad γ', 141. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Ἄατεσθε.

Ver. 719. Οἱ δ' ἐπεὶ.] *Al.* Ἀλλ' ἐπεί.

Ver. 721. Θρηνῶν.] Cod. *Harleian.* Θρήνους.

Ibid. —οἵτε γοόεσσαν ἀοιδήν.]
Τίνα ἢ πρόσω δόν,
Ἢ τίνα μεσοπόλου σοναχὰν ὅπὶ δάκρυσι,
—————— ἀνακαλέσομαι;
Euripid. Phœniſſ. ver. 1505.

Ibid. —οἵτε.] *Al.* οἱ δέ.

Ver. 722.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρηνέον, ὀδυρόμενοι δὲ γυναῖκες.
Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, καὶ δέ με χήρην
Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὖτως,
Ὃν τέκομέν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
Ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε καὶ ἄκρη
Πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ὀπίσκοπος, ὄφρα μιν αὐτὴν
Ῥύσκῃ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς, ἃ νήπια τέκνα·
Αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
Ἕψεαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
Ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Ἀχαιῶν
Ῥίψῃ, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
Χωόμενος· ᾧ τινὶ δήπου ἀδελφεὸν ἔκλανεν Ἕκτωρ,

Lugubre canebant, adgemebántque mulieres.
Illis autem Andromache ulnas-candida exorsa-est luctum,
Hectoris homicîdæ caput inter manus tenens;
" *Mi* vir, vitâ juvenis excidisti, méque viduam
" Deseris in ædibus; filius autem infans adeò,
" Quem genuimus túque egóque calamitosi, neque ipsum puto
" Ad pubertatem perventurum; priùs enim urbs hæc à culmine
" Evertetur: Certè enim periisti custos, qui illam ipsam
" Servabas, tuebarisque uxores venerandas, & infantes liberos:
" Quæ jam citò navibus avehentur cavis,
" Et sanè ego inter has: Tu verò, fili, vel me ipsam
" Comitaberis *illuc*, ubi certè indignis operibus exerceberis,
" Laborans pro domino immiti: vel aliquis Achivorum
" Projiciet, manu correptum, à turri, tristem ad interitum,
" Iratus; cui fortè fratrem interfecit Hector,

Ver. 722. —ἄρ'.] *Ut iis præceptum erat*———.

Ibid. —ἐθρηνέον.] Enuntiabatur ac si scriptum esset ἐθρηνῶν, vel ἐθρηνῶμεν. Uti & notavit *Barnesius*. Vide suprà ad ξ', 116; & σ', 493. Porrò *Barnesius* in uno MS scriptum repperit ἐθρηνῶνεν.

Ver. 723. —λευκώλενος.] Vide suprà ad ά, 572; & ad ό, 92.

Ver. 724. Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα.]

———————ambas
Ad cœlum tendit palmas, & corpore inhæret. *Æn.* X, 844.

Ibid. —ἀνδροφόνοιο.] Vide suprà ad π', 77.

Ver. 728. —πόλις ἥδε καὶ' ἄκρη Πέρσεται.]

———ruit alto à culmine Troja. *Æn.* II, 290.

Ver. 729. —ὄλωλας.] Vide suprà ad ν', 481, & 736; & ad ά, 37.

Ver. 731. —νηυσὶν ὀχήσονται.] Cod. *Harleian.* νηυσ' οἰχήσονται.

Ver. 732. Καὶ δὴ ἐγὼ.] *Al.* Καὶ μὴν ἐγώ.

Ver. 734. Ἀεθλεύων.] Pronuntiabatur Ἀθλεύων. Quomodo & in nonnullis scriptum est.

Ver. 735. Ῥίψῃ, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου.] Ἐνθεῦθεν κινηθήσεσθαι οἱ μῦθοι Ὁμήρου ποιοῦσι, ῥιπτούμενον κατὰ τοῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγοντες τὸν Ἀστυάνακτα. *Schol.*

Ver. 736. Χωόμενος· ᾧ τινὶ.] Pronuntiabatur Χώμενος, vel Χωύμενος. *Al.* Χωόμενος· ᾧ δή που. Quod quâ ratione ferri possit, vide suprà ad ά, 51.

Ver. 737.

Ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄπτελον ἔδας.
Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαὶ λυγρῇ·
Τῷ καί μιν λαοὶ μὴ ὀδύρονται κῆδε ἄεσυ.
Ἀρητὸν γὰρ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
Ἕκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ὅτε κεν αἰεὶ
Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ' ὀπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινὸν ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλταλε παίδων,
Ἦ μήν μοι ζωός περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ·
Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Πέρνασχ', ὅντιν' ἕλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,

" Aut patrem, vel & filium: Perquam enim multi Achivorum
" Hectoris manibus mordicùs prehenderunt immensum solum.
" Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi:
" Ideò & illum cives quidem lugent per urbem.
" Infandum autem parentibus luctum & mœrorem attulisti,
" Hector, mihi verò præcipuè relicti sunt dolores graves.
" Non enim mihi moriens è lectis manus porrexisti:
" Neque aliquod mihi dixisti prudens dictum, cujus utique perpetuò
" Recordarer nocteſque & dies lacrymas fundens.
Sic dixit flens: adgemebant autem mulieres.
Illis verò & Hecuba vehementem exorsa est luctum;
" Hector, meo animo omnium longè charissime filiorum,
" Certè mihi etiam dum viveres, charus eras diis,
" Illi enim tuî curam gesserunt etiam in ipso mortis fato:
" Alios etenim filios meos pedibus velox Achilles
" Vendebat, quemcunque caperet, trans mare infructuosum,

Ver. 737. —ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν.]

——cæsis Volscorum millibus ante
Ducentem in Latium Teucros, cecidisse juvabit. *Æn.* XI, 167.

Ver. 738. —ὀδὰξ ἕλον ἄπτελον ἔδας.] Vide suprà ad β', 418.

Ver. 739. —μείλιχος ἔσκε.] Vide suprà ad *ver.* 67.

Ver. 741. Ἀρητὸν.] *Al.* Ἀρρητον.

Ver. 743. Οὐ γάρ μοι θνήσκων.]

——nec te sub tanta pericula missum
Affari extremum miseræ data copia matri? *Æn.* IX, 483.

Ver. 744. Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος.] Pulchra super hâc re *Plutarchi* observatio; Οἱ δὲ πολλοὶ πάνυ καλαμέμφονται, καὶ πάντα τὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς συμβεβηκότα, ἐξ ἐπηρείας τύχης καὶ δαιμόνων γίνεσθαι νομίζουσι. Διὸ καὶ ὅπου πᾶσιν ὀδύρονται, σένουσι, καὶ τὴν ἑαυτῶν ἀτυχίαν αἰτιῶνται.——Ἐὰν ἄφωνός [τις ἀποθάνῃ,] μηδὲν προσειπὼν περὶ μηδενός· κλαίουσι λέγουσιν· " Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔ-" πος, ὅτε κεν αἰεὶ Μεμνήμην." Ἐὰν προσομιλήσας τι, τοῦτ' αἰεὶ προφέρουσιν ἔχουσι ἀπαρέγκλημα τὴν λύπης. Ἐὰν ταχέως, &c. *Plutarch. de Consolat. ad Apoll.*

Ibid. —εἶπες.] *Al.* εἶπας.

Ver. 750. —ἄρα.] *Ut par erat*——.

Ver. 752. Πέρνασχ'.] *Vendere solebat*——. Vide suprà ad *ver.* 67.

Ibid. —ὅντιν'.] *Al.* ἥν τιν'.

Ibid. —ἀτρυγέτοιο.] Vide suprà ad ὁ, 27.

Ver. 755.

Ἐς Σάμον, ἐς τ' Ἴμβρον ἠ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ,
Πολλὰ ῥυσάζεσκεν ἐὸν περὶ ζῆμ' ἑτάροιο,
Πατροκλῆι, τὸν ἔπεφνες· ἀνέσησεν δέ μιν ὧδ' ὡς.
Νῦν δέ μοι ἐρσήεις ἠ προσφαὴς ἐν μεγάροισι
Κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὄνθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Οἷς ἀλάνοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος καλέπεφνεν.
Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τελάτη ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἦ μήν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην, ἠ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
Ἀλλ' οὔπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
Ἀλλ' εἴτις με ἠ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι

" In Samum, inque Imbrum, & Lemnum importuosam:
" Tibi verò postquàm eripuit animam longâ-acie-munito ære,
" Sæpè raptavit sui circa sepulchrum socii,
" Patrocli, quem interfeceras: excitavit tamen illum nè sic quidem.
" Nunc autem mihi roscidus & recens in ædibus
" Jaces, illi simili, quem argenteo-arcu-insignis Apollo
" Suis mitibus telis superveniens interfecit.
Sic dixit flens, luctúmque vehementem excitavit.
Illis verò deindè Helena tertia exorsa est luctum;
" Hector, meo animo levirûm longè chariſſime omnium,
" Namque mihi maritus est Alexander divinâ-formâ-præditus,
" Qui me duxit ad Trojam: utinam anteà periissem.
" Jam enim nunc mihi hic vigesimus annus est,
" Ex quo huc veni, & à meâ decessi patriâ;
" Nunquam tamen à te audivi malum dictum, neque ignominiosum:
" Verùm si quis me etiam alius in ædibus increparet

Ver. 755. Πολλὰ ῥυσάζεσκεν.] Quâ ratione, Πολλὰ, ultimam hîc, etiam extra cæsuram, producat; item ἴκελος, *ver.* 758; & περὶν, *ver.* 764; & εἰκοστὸν, *ver.* 765; & κακὸν, *ver.* 767; & ἐνὶ, *ver.* 768; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm edidit *Barnesius*, Πολλά σε ῥυσάζεσκεν. Sed nihil opus.

Ver. 759. Οἷς ἀλάνοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος καλέπεφνεν.] Ἀνὶ τοῦ ὃν σωέδη αἰφνιδίῳ ἢ ὀξεῖ θανάτῳ τελεύτησαι——ἀναίδωνοι γὰρ οἱ ὀξεῖς θάνατοι. *Schol.* Vide suprà ad *ver.* 605, 606; & ad τ', 59.

Ibid. —καλέπεφνεν.] *Al.* καλαπέφνη.

Ver. 760. —ὄρινε.] *Al.* ἔστησε.

Ver. 761. Τῇσι δ' ἔπειθ'.] Cod. *Harleian.* Τῇσι δ' αὖθ'.

Ver. 763. —Ἀλέξανδρος θεοειδὴς.] Vide suprà ad ζ', 290.

Ver. 764. Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'.] Cod. *Harleian.* Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίηνδ'· Unde legendum fortasse Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίην.

Ibid. —ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.] *Al.* ὡς πρὶν ὤφελλ' ὀπολέσθαι.

Ver. 765. —τόδε εἰκοστὸν.] *Al.* τόδ' εἰκοστόν.

Ibid. —εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν, Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην.] Δεκαετίαν γὰρ ἠθροίσθη ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων· δεκαετίαν δὲ ἄλλην ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος.

Ver. 766. —ἀπελήλυθα.] Vide suprà ad φ', 81; & ad ά, 37.

Ver. 768. —ἐνίπτοι.] *Al.* εἰπέμεν, & εἰπέειν.

Ver. 769.

Δαέρων, ἠ γαλόων, ἠ εἰναλέρων ἐϋπέπλων,
Ἠ ἑκυρὴ, (ἑκυρὸς ᾗ, πατὴρ ὡς, ἥπιος αἰεὶ,)
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσι παραιφάμενος καλέρυκες,
Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ, καὶ σοῖς αἶψα νοῖς ἐπέεσι.
Τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·
Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἤπιος, ἠδὲ φίλος· πάντες δέ με φρίκασιν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ὀλοὴ δ' ἔσεν δῆμος ἀπείρων.
Λαοῖσιν ᾧ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ἄξετε νυῦν, Τρῶες, ξύλα ἄσυδε, μηδέ τι θυμῷ
Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
Ζεύξαντο· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄπτελον ὕλην·

" Levirûm, vel glorum, vel fratriarum elegantibus-peplis-indutarum,
" Vel ſocrus, (ſocer enim, pater tanquam, mitis ſemper;)
" Tu contrà illum verbis admonens cohibebas,
" Tuâque humanitate & tuis lenibus verbis.
" Quocircà te ſimul fleo & me infelicem, dolens corde;
" Non enim quiſquam mihi jam alius in Trojâ latâ
" Benignus, neque amicus; ſed omnes me abominantur.
Sic dixit flens: adgemuit autem plebs immenſa.
Apud populum verò ſenex Priamus verba dixit;
" Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam animo
" Timeatis Argivorum denſas inſidias; nam Achilles
" Dimittens me ſic pollicitus-eſt nigris à navibus,
" Non priùs ſe infeſtaturum, quàm duodecima veniſſet aurora.
Sic dixit: Illi verò ſub rhedis boves mulósque
Junxerunt: ſtatimque deindè ante urbem congregati ſunt.
Novem dies quidem hi adducebant immenſam materiam:

Ver. 769. Δαέρων.] Pronuntiabatur, Δάρων. Quod enim hîc ait *Barneſius*, " *Anapæſtus* in *Primâ* ſede;" id verò ferri nullo modo poteſt. Vide ſuprà ad *ver.* 734.

Ver. 770. —αἰεὶ.] *Al.* αἰέν. *Al.* ἦεν.

Ver. 773. —ἀχνυμένη.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 775. —φρίκασιν.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 777. Λαοῖσιν ᾧ γέρων.] Cod. *Harleian.* Λαοῖσιν δ' ὁ γέρων.

Ver. 778. Ἄξετε.] *Al.* Ἄξατε. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 782. —οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν.]

Nec plauſtris ceſſant vectare gementibus ornos. *Æn.* XI, 138.

Ibid. —ὑπ' ἀμάξῃσιν.] Ita ex uno MS edidit *Barneſius.* Quocum facit & Codex *Harleianus.* *Vulgg.* ὑφ' ἁμαξῃσιν. Το ᾗ, ἅμαξα, οἱ μὲν παλαιοὶ φιλῶσι. Καὶ φέρεσθαι δὲ σωαλοιφαὶ τὸ τοῦτο δηλοῦσαι· οἷον, " Τιλλέσθω " ἐπ' ἅμαξαν·" &c. *Euſtath.* ad σ', 487. Vide ſuprà ad *ver.* 711; item ad μ, 448; & ad χ', 146.

Ver. 783. Ζεύξαντο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 784. —πίτνε ἀγίνεον.] *Al.* πίτν' ἐπαγίνεον.

Ver. 785. —ὕλην.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 786.

Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες·
Ἐν δὴ πυρῇ ὑψάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὶν κλυτὸν Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατέσβεσαν πυρκαϊὴν ἰσχέσαν αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, ἕταροί τε,
Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
Καὶ τὰ μὲν χρυσείῃσι λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι καλεσσόρεσαν μεγάλοισι.
Ῥίμφα δὴ σῆμ' ἔχεαν, πρὸς δὲ σκοποὶ ἵαλο πάντῃ,
Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

785 At cùm jam decima apparuit lucem-mortalibus-afferens aurora,
Tum verò extulerunt audacem Hectora lachrymas fundentes:
In pyrâ autem ſummâ cadaver poſuerunt, injecerúntque ignem.
Quandò autem manè-genita apparuit roſea-digitos aurora,
Tum quidem circa pyram inclyti Hectoris congregatus eſt populus.
790 Sed poſtquàm congregati ſunt, frequentéſque fuerunt,
Primùm quidem pyram extinxerunt nigro vino
Totam, quantum occupârat ignis vis; at deindè
Oſſa alba legerunt fratres, ſodaléſque,
Lugentes, uberéſque defundebantur lachrymæ per genas.
795 Et hæc aureum in loculum poſuerunt ſuſcepta,
Purpureis peplis obtecta mollibus:
Mox autem in cavam foſſam poſuerunt; & ſuperné
Denſis lapidibus ſtraverunt magnis.
Citò verò tumulum aggeſſerunt, circúmque ſpeculatores ſedebant quaquaversùs,
800 Ne priùs ingruerent benè-ocreati Achivi.

Ver. 786.—ἄρ'.] *Ut dixerat Priamus*—— *ver.* 665.

Ver. 787. Ἐν δὴ πυρῇ ὑψάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.]

Conſtituere pyras: huc corpora quiſque ſuorum
More tulere patrum; ſubjectiſque ignibus atris
Conditur in tenebras altum caligine cœlum. *Æn.* XI, 185.

Vide & ſuprà ad ψ', 165.

Ver. 788 —ῥοδοδάκτυλος ἠώς.] Vide ſuprà ad ά, 477.

Ver. 790. —ἐπεὶ ῥ'.] *Poſtquam, ut dictum eſt*——. *ver.* 789.

Ver. 791. Πρῶτον μὲν κατέσβεσαν πυρκαϊὴν ἰσχέσαν.] Vide ſuprà ad ψ', 250.

Ibid. —αἴθοπι οἴνῳ.] Vide ſuprà ad ψ', 237.

Ver. 792. —αὐτὰρ ἔπειτα Ὀστέα λευκὰ λέγοντο.]

Oſſaque lecta cado texit Chorinæus aheno. *Æn.* VI, 228.

Ver. 796. Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες.]

Purpureaſque ſuper veſtes, velamina nota,
Conjiciunt—— *Ibid.* 221.

Ver. 797. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque deinceps*——.

Ver. 799. —ἵαλο.] Vide ſuprà ad φ', 352; ad σ', 596; & ad δ', 492.

Ver. 802.

Χάλκεες ἦ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
Εὖ σωαγερόμενοι, δαίνυσθ' ἐρικυδέα δαῖτα,
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὣς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

Aggeſto autem tumulo, redierunt, & deindè
Frequentes congregati, epulati ſunt ſplendidum-epulum,
Ædibus in Priami Jovis-alumni regis.
Sic illi utique curaverunt funus Hectoris equûm-domitoris.

Ver. 802. Εὖ σωαγερόμενοι.] Cod. *Harleian.* Εὖ τ' ἀναγερόμενοι. *Al.* Εὖ διαγερόμενοι.

Ibid. —σωαγερόμενοι.] Vide ſuprà ad ψ', 685; & ad γ', 141.

Ver. 803. —βασιλῆος.] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 804. —ἱπποδάμοιο.] Vide ſuprà ad β', 23.

10 DE 62

INDEX

RERUM ET VERBORUM

DE QUIBUS

In præcedentibus annotationibus præcipuè agitur; AUCTORUMQUE ibidem citatorum.

A.

Ἀ Ασάμιν, ί, 116
Ἀείων, ν', 5
Ἄγε δὴ, έ, 249
Ἀγελείη, δ', 128
Ἀγελησὸν, π', 160
Ἀγκὰς, έ, 371. ξ', 346
Ἀγκυλοπόξας, β', 348
Ἄγνυτον, μ', 148
Ἀδρασάσθε, β', 337
Ἀδρηϊτα, χ', 363
Ælianus citatus; δ', 101. ή, 433
Ἀθανάτοισι, De prosodiâ vocum, ἀθάναθ, ἀκάμαθ, Περαμίδης, &c; ά, 398
Αἰγιόχοιο Διὸς, ά, 202
Αἰδήλον, λ', 155
Αἰδήλως, φ', 220
Αἴθοπα οἶνον, ά, 462
Αἴκως, χ', 336
Αἰολοθώρηξ, δ', 489
Αἰόλον, ή, 222. μ', 167
Αἴον, ό, 252
Ακάκητα, π', 185
Ακαλαρρείταο, ή, 422
Ακερσεκόμης, ύ, 379
Ανακοιχνέοντα, έ, 824
Ακέφαλος, De istiusmodi versibus, ψ', 2
Achillem, non qualis esse debuerit, sed qualem eum famâ accepissset, depingit Homerus; ά, 2. β', 673, 768. ί, 413. π', 97. ύ, 467
Achilles nusquam ab Homero non inseritur; β', 673, 768. δ', 512. έ, 788. ζ', 99, 414. ή, 113, 228. ν', 324
Ακλιὲς αὖτως, ή, 100
Ακονίανθ, δ', 498. ν', 559
Ακοσήσας, ζ', 504
Ακρίον, ή, 337
Acta Leipsi. citata; δ', 202. ζ', 488. σ', 478.
Ἄλα δῖαν, ά, 141
Ἀλαλκομενῆς, δ', 8
Αλείψιλο, ξ', 171
Alexis apud Athenæum citatus, ά, 470
Ἀλκὶ, έ, 299
Ἀλόνλε, έ, 487
Ἄλοφος, π', 258
Ἄμαξαν, ά, 711, 782
Ἀμαξιοπὲς, ν', 824
Ἀμβάθ, De prosodiâ vocum ὀρῶσω, ὀχῆτὸς, βοίνω, ἀμβάτος, &c; ζ', 434
Ἀμβωμοῖσι, θ', 441
Ἀμήχανος, κ', 167
Ἀμιτροχίτωνες, π', 419
Ἄμμι, ά, 59. ή, 378
Ἀμοιβὶ, ν', 793
Ἀμύμονες, ά, 423. β', 673. δ', 88. ζ', 155
Ἀμφὶ Πρίαμον, γ', 146
Ἀμφιβέβηκας, De Temporum ratione; ά, 37. ζ', 355
Ἀμφιλύκη νὺξ, ή, 433
Ἀνὰ, ά, 15
Ἀναέδνον, ν', 366
Ἀναίτιον αἰτιάασθε, ν', 775
Ἀνακόλουθον, De hujusmodi Syntaxi; β', 353, 681. γ', 211. δ', 433. ζ', 510. κ', 224, 437. λ', 832. ξ', 141. ό, 630
Ἀνδρειφόντη, β', 651
Ἀνδρηϊτα, π', 857
Ἀνδροφόνοιο, 242
Ἀνεκυμβαλίαζον, π', 379
Ἀνέμιμνε, π', 363
Ἀνεμοδεφὲς ἔθχος, λ', 256
Ἀνέπαλτο, υ', 87

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Ἀνέψυχεν, De vi Temporis imperfecti, ν', 84
Ἀνέῳξε, π', 221
Ἀνλιώθεν, λ', 266
Ἀνθεμίλλω, δ', 488
Anthologia citata, ξ', 410
Ἀνίᾳ, ὁ, 24
Ἀνιηθέντα νέεσθαι, β', 291
Ἀνέῳξα, ά, 348
Ἀνλιάσας, De Prosodiâ Verborum in άω & άζω, ά, 67. ή, 231
Ἀνλίθεον, δ', 88
Ἀντιπεφάσθαι, ξ', 471
Antiptosis, De ejus absurditate; γ', 211. ζ', 396. ϑ', 377 κ', 43
Antoninus citatus, β', 111. ξ', 107
Ἀνάγῃ, ὁ, 180
Ἀνωγῇ, ά, 313. ϑ', 322
Ἀνωγῇ, ξ', 168
Ἀξύφω, λ', 155
Ἀολλίσασα, ζ', 270, 287
Ἀπεδήσατο, β', 35
Ἀπεμνήσαντο, ά, 428
Ἀπενίζοντο, κ', 572
Ἀπέταμνε, De vi Temporis imperfecti, ϑ', 87
Ἀπέτισαν, δ', 161
Ἀπείρεσίπεδ', μ', 329
Ἀποπηδᾶν, De hujus vocis Prosodiâ inusitatâ, τ', 35
Ἀποέρσῃ, φ', 283
Ἀπομιλώσας, β', 772
Ἀποπαπλανέσσιν pro ἀποπλανέσσιν restitutum, ξ', 101
Aposiopesis, De istiusmodi constructione; ά, 135, 340, 580. κ', 111. ό, 502, 571. ώ 74.
Ἀποσήσων) pro ἀποτίσων) restitutum, ν', 745
Ἀπωτίσῃ, ί, 508
Ἀποφθίμενον, γ', 322
Ἄρα, De vi hujus particulæ; ά, 308. έ, 748. ζ', 323, 418. ή, 211. ϑ', 53, 177, 558. λ', 536. μ', 25, 131, 298. σ', 423
Ἄρα δή, ϑ', 177
Ἀργέταο Νότοιο, λ', 305
Ἄρες, Ἄρες, έ, 31
Ἀρέων, ί, 562
Ἄρεως, ξ', 485
Ἀρήϊφα, ά, 11
Ἄρθεν, π', 211
Ἀρίμοις, β', 783
Aristarchus reprehensus, ϑ', 231. ξ', 148
Aristides Quintilianus citatus δ', 282. ή, 422. τ', 221. ύ, 59
Ἄρισον *Prandium*, De hujus vocis prosodiâ, ώ, 124
Aristoteles citatus, ά, 1, 11, 15, 50, 82, 356, 477. β', 391, 558, 671. δ', 126. έ, 800. ζ', 201. ή, 237. θ', 21, 83, 148. ί, 63, 385, 443, 495, 589. κ', 224, 316. λ', 573. μ', 243. ν', 798. ξ', 291. ό, 317. ρ', 264. σ', 109. ψ', 108. ώ, 54, 258
Aristophanes citatus, ά, 135, 338. β', 269, 314. γ', 135, 217. δ', 42. έ, 778. ζ', 146, 376. ί, 70, 378. κ', 480. λ', 11. χ', 263. ψ', 485. ώ, 124
Ἄρκιον, ὁ, 502
Ἄρκεϊ, ζ', 142
Ἄρλια ἤδη, έ, 326
Ἀρχὴ, γ', 100
Ἀσίῳ, β', 461
Ἄαυσλο, τ', 95
Ἄσσον ἴουβ', De numeri Dualis usu; ά, 566. έ, 778. ί, 182
Ἀσέβα, δ', 75
Asyndeton, De istiusmodi constructione, ά, 105. γ', 23. δ', 89, 327. έ, 276, 840. ζ', 392, 517. ή, 23. λ, 196. μ', 365. ό, 239
Ἀτάλαντο, β', 627
Athenæus citatus, ά, 5, 342, 468, 470, 471. δ', 4, 262. έ, 292. ή, 86. ϑ', 231. ί, 119, 122. λ', 632, 633, 634, 635. π', 642. ρ', 577. σ', 569, 604. φ', 353. ψ', 2, 270. ώ, 69, 476, 644.
Ἄλλο, ν', 414. ξ', 484
Ἀλευγέτοιο, ά, 316
Ἀλευλώνη, β', 157
Ἄτλα, ί, 603
Αὐτὰς, ά, 464
Αὖτε, ή, 448
Αὐτύμαλο, β', 418
Αὐτὲς, ά, 4
Ἄφθιτον, ί, 113
Ἀφίμυθο, ν', 444
Ἀφρήτας, ί, 63
Ἄφρονι, δ', 104
Ἀφύξειν, ά, 140
Ἀχρεῖον ἰδὰν, De usu elegantiori verborum quorundam, β', 269
Ἄχρις, π', 324
Ἀώτῳ, ν', 716

B.

Barnesius reprehensus, ά, 66, 121. β', 233, 348, 818. γ', 22, 248, 357. δ', 42, 202, 257. έ, 439, 487, 572. ζ', 488, 514. ή, 148, 165. ϑ', 21, 131, 268. ί, 184, 443, 547, 603, 649. κ', 23, 48, 173, 212, 235, 498, 560. λ', 35, 51, 713, 720. μ', 12, 66, 145. ν', 83, 84, 103, 495, 560, 588, 792. ξ', 101, 141, 402. ό, 24, 66, 164, 343, 478, 540. π', 185, 199, 526, 706. ρ', 564. σ', 238, 470. τ', 72, 397. ύ, 357. χ', 447. ψ', 641. ώ, 74, 98, 657
Βάσκ' ἴθι, β', 8
Baylius reprehensus, β', 269
Βεδήκῃ, De Temporum ratione, ά, 221
Βεδλήκῃ, δ', 492

Βιβλιοπώλης, ν', 212
Βέλος ἐχεπλήκης, Quâ ratione syllabæ breves in fine vocabulorum nonnunquam producantur; ά, 51
Bentleius (Richardus) Homerum emendat, ε', 101. σ', 524. φ', 11
——— *Horatium* emendat, ζ', 146. ν', 347
——— *Virgilium* emendat, έ, 769. ζ, 299
——— Notæ ejus ad *Horatium* citatæ, γ', 151. έ, 769
Βίη Ἡρακληείη, β', 658
Βοὸς ἀγαθὸς, β', 408
Βοώπιδες, β', 97
Βωπλῆγι, ζ', 135
Βοῶπις, ά, 551
Βριάρεων——Αἰγαίων', ά, 403. ζ', 402

Γ.

ΓΑμβρῷ, ν', 464
Γαμέων ἐῷ, ί, 394
Γὰρ refertur, non ad id quod proximè præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur; ά, 123, 152. β', 803. έ, 22. ζ', 447. ή, 132, 242, 328. θ', 366, 454. κ', 61. μ', 67, 322. ν', 485, 778. ό, 201. χ', 13. ψ', 890. ώ, 224
Γάρ τε, ά, 63. ί, 410
Gatakerus citatus, έ, 769. ε', 83. ύ, 65
Γε, De hujus particulæ vi; δ', 21. έ, 287, 303, 603. θ', 458. ί, 315
Γεγάθῃ, λ', 682. ν', 494
Γέγωνεν, ξ', 469
Gellius citatus, ά, 462. β', 8, 212, 269, 537, 547. γ', 8, 213. ή, 279. λ', 163, 727. μ', 237. ό, 158. π', 583. ύ, 336. χ', 151. ώ, 548
Γένεῖο ἰαχὴ, De vocalium non elisarum hiatu, δ', 456
Γένιο, θ', 43
Γεφύρας, δ', 371. θ', 378
Γηθήσει, θ', 377
Γιγνέσκων, έ, 433
Γλαυκῶπις Ἀθώνη, ά, 206
Γλιώεα, ά, 192
Γνὺξ ἐριπῦσα, έ, 357
Γόνυ κάμψειν, ή, 118. τ', 72
Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο, λ', 36
Grammatici reprehensi, ά, 37, 140. έ, 371, 487, 778. ξ', 178, 346
Grotius reprehensus, δ', 434

Δ.

ΔΑιμόνι', β', 190
Δαίνυ, ί, 70
Δαίνυτο, ώ, 665
Δαιτὸς ἐΐσης, ά, 468
Δαΐφρονος, λ', 138
Dacier (Dna) citata, β', 848. γ', 180. φ', 6
——— laudata, ί, 451
——— reprehensa, β', 291, 461. ν', 775
Δαμείετε, ν', 72
Δὲ, De hujus particulæ vi; ά, 57, 340. γ', 200. ζ', 160. ή, 148. κ', 490. λ', 713. μ', 145
Δέδηε, ν', 736
Δεδάει, β', 93
Δεδμήσαο, γ', 183
Δειδέχαδ', δ', 4
Δείδια, ν', 481
Δείδυκα, ε', 261
Δείλης, φ', 111
Δέμας πυρὸς, ν', 673
Demetrius Phalereus citatus, β', 158. 210, 671. γ', 211. δ', 126, 455. έ, 287. μ', 208. ν', 339. ξ', 433. π', 358. φ', 388. ψ', 116, 154
Δενδίλλων, ί, 180
Δὴ, De hujus particulæ vi; ά, 6, 514. β', 158. ζ', 306, 476. ή, 155. ί, 202, 328, 708. κ', 27, 204, 447, 509. λ', 55. μ', 310. ξ', 433. ό, 201
Δῆμος, β', 547
Demosthenes citatus, β', 558
Διάκονος antepenultimam producit, ά, 265
Διακρινέουσιν, β, 475
Dialectus, Homerus dialecto *Ionico-Poëtica* tantùm usus est, β', 43
Διαπέρσαι, δ', 53
Δίδη, λ', 105
Διδᾶναι, ώ, 425
Δίεσθε, σ', 162
Διέφθορας, ό, 128
Digamma Æolicum, ά, 51. γ', 151. π', 172
Διϊπετέος, π', 174
Δικασπόλοι, ά, 238
Diodorus Siculus citatus, ά, 202, 423
Diogenes Laërtius citatus, ζ', 201. ί, 363
Dion. Chrysostomus citatus, ά, 403. β', 205, 872. δ', 455. ί, 189
Dionysius Halicarnassensis citatus, ά, 43, 57, 59, 194, 220, 238, 396, 449, 503. β', 73, 87, 110, 203, 239, 344, 377, 496, 742. γ', 3, 152, 213. δ', 303, 401, 452, 455. ζ', 466. ή, 216. ί, 1, 64, 621. λ', 36, 269, 557. μ', 207, 433. ν', 392. ξ', 347. ό, 201, 348. π', 333, 361. ε', 264. σ', 225, 541, 597. τ', 217, 287. ύ, 307, 476. φ', 195, 240. χ', 221. ψ', 710. ώ, 486
——— reprehensus, κ', 560. τ', 247
Διῖος, γ', 352. ζ', 160
Διὸς ἄγγελοι, ά, 334
Δόρπον, De verborum sono rem ipsam depingente; δ', 455. κ', 375
Δυσικλειτὸς, έ, 55, 578. κ', 230. λ', 333. ψ', 355
Duportus in *Theophrastum* citatus, χ', 159
Δυσαρεστοτόκεια, σ', 54

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

E.

Ἔᾶ, ἑ, 256
Ἔα, ὁ, 472
Ἑανὸ, γ', 385. ξ', 178
Ἑᾶσαι, De hujus vocis prosodiâ, δ', 42
Ἕβαν, γ', 113
Ἐβεβήκᾳ, λ', 296
Ἔβησαν, μ', 359
Ἐγχεῖ ὀρεξάσθω, δ', 307
Ἐγχεῖ χαλκείῳ, γ', 380
Ἐδίσαλο, β', 578
Ἐεδνατὰ, γ', 382
Ἐεσσαμένη, γ', 389
Ἑῆος, ά, 393
Εἰ δ' ἄγε, ά, 302, 524. ζ', 376. θ', 18. ί, 167
Εἰ μὴ——εἰ ᾗ, ά, 135, 137
Εἰ μὴ δὴ, ί, 434
Εἴασ', κ', 299
Εἰαῖ, β', 137
Εἰκελος, ν', 53
Εἰνοσίφυλλον, β', 632
Εἶξας ᾧ θυμῷ, ί, 594
Εἰπὸ' ἔμ γε, γ, 180
Εἶποὲ δ' αὖτε, ά, 340
Εἰρύαι, χ', 303
Εἰρυμέαι, ν', 682
Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, μ', 243
Ἐϊσκομέην, ν', 446
Εἰσήκει, δ', 329. έ, 587
Ἐκαεργιώνιλο, λ', 215
Ἑκαλῆβελέταο, ά, 75
Ἑκατον πωλέων πεζυλέεσ' ἀφορᾶν, έ, 744
Ἐκόμισε, β', 183
Ἐκορέσαλο, λ', 561
Ἐκπέρσαντ', De numeri dualis usu, β', 288
Ἔκρινεν, De prosodiâ vocum κρίνω, κρῖσις, φαίνω, φᾶσις, &c; ά, 309
Ἑκὸς, ά, 242
Ἐκάκυε, τ', 284
Ἑκων, γ', 66
Ἑκαν ἀέκοντί γε θυμῷ, δ', 43
Ἐλεῖν, έ, 118
Helena dedecus suum semper profitetur; γ', 173, 242, 404. ζ', 344
Ἐλλίσαιο, ζ, 45
Ἑλάφια, ά, 4
Ἐμβεβαῶτα, έ, 199
Ἐμιώμε, ά, 247
Ἔμπης, ξ', 174
Ἐν κονίῃσι πεσοῦσαν, ν', 508
Enallage, ά, 37, 566. έ, 487
Ἔνδιοι, λ', 725
Ἐνίπησεν, ί, 585
Ennius citatus, έ, 381. λ', 425
Ἐνίεται, έ, 728
Ἔνιεν, έ, 720
Ἔνιπιον, ί, 203
Ἐξ ἧς δὴ, ά, 6
Ἐξά λεξ, έ, 142
Ἐξαπίλαλε, σ', 290
Ἐξείνισα, γ', 207
Ἐξείρυσαν, ν', 194
Ἔξυσ', ξ', 179
Ἔοικας, ό, 90
Ἑοικπα, ύ, 186
Ἐπενιώσθε, β', 219
Ἐπέρασε, φ', 40
Ἐπήλυθε, θ', 488
Ἐπηρώτα, ί, 228
Ἐπὶ γόνασιν, ζ', 92
Ἐπιδρίσῃ, ή, 343
Epigrammata quædam Homero vulgò adscripta ipsius non esse; β', 43
Ἐπικεξομένων, ά, 649
Ἐπιμάρτυρο, ή, 76
Ἐπιφρασσαμένη, β', 282
Ἔπονλο, δ', 202
Ἐπώχατο, μ', 340
Ἑρέθων, λ', 437
Ἐρέτας ὁπλίσθες, ά, 142
Ἐρῆμα φρονεῖν, έ, 140
Ἑρινεὸν, ζ', 433
Ἐρίασε, γ', 223
Hermogenes citatus, ί, 589. λ', 269. ν', 339, 761. ό, 1, 11. ϖ', 570
Ἑρυσάμην, μ', 190
Ἐρύσσαλο, έ, 344
Ἐρύσσις, έ, 110
Ἔρυτο, ν', 555
Ἔρχαι, π', 481
Ἔρχου, ϖ', 302
Ἐσεμάσσατο, ε', 564
Ἔσσειο, ν', 300
Ἑσσύονλο, ό, 272
Ἔσαν, ά, 535
Ἔσασαν, μ', 55
Ἑσεφάνωλο, ό, 153
Ἑστήκασιν, δ', 434
Ἑστήκει, δ', 367
Ἐσύλα, δ', 105
Ἐτεταίρισσαντο, ή, 449
Ἔτδυξε, ζ', 314
Ἐτραπέζ', ά, 199. κ', 45. λ', 233
Etymolog. Magnum citatum, ν', 745. φ', 80. ψ', 688
——reprehensum, ϖ', 363
Εὖ κτὶ κόσμον, κ', 472
Εὖ ναιεταόσας, β', 648
Euripides citatus, ά, 2, 58, 67, 82, 140, 265, 338, 576. β', 43, 811. γ', 31. δ', 42, 166. έ, 50, 778. ζ', 146, 482. θ', 225. ί, 70, 312, 378, 406, 499, 533. κ, 105, 224, 278, 481. λ', 243. ν', 130, 729. ό, 653. ξ', 248, 514. σ', 185, 484. ι, 100. ψ, 256. ά, 44, 721
——emendatus, ά, 82. δ', 242
Εὐρώπα, α, 498. θ', 206
Eustathius reprehensus, γ', 182. έ, 142. θ', 377, 379. ί, 67, 115, 328. κ', 43, 98. ν', 144, 775. ξ', 178. ό, 201, 680
Εὐσεφέα, ό, 463
Εὐτμήτῳ, ή, 304
Ἐφιλαλο, ε, 61

Ἔφοίτα, γ', 449
Ἐφοράνακτος, ί, 426
Ἐῶμεν, τ', 402
Ἑως ὁ, ά, 193. ό, 539

Z.

Ζεῦ πάτερ, έ, 872
Ζοιζύθαι, De hujusmodi vocum prosodiâ, γ', 260
Ζοιζυμῶν, π', 145
Ζυγὸν, έ, 730
Ζωρότερον, ί, 203
Ζωσαμένω, ψ', 685

H.

Ἦ, ή, 349. ό, 18
Ἡγεσέθου, γ', 231
Ἡγίνεον, σ', 493
Ἡεσέθοιλο, β', 448
Ἠετίων ὃς, ζ', 396
Ἧϊν, ν', 103
Ἧϊς, ό, 365
Ἡλάσεον, έ, 21
Ἦλυθε, γ', 205
Ἡμύσατε, δ', 290
Ἦναντε, π', 172
Ἡνορέην ἐξαπίνηϊ, ζ', 156
Heraclides Ponticus citatus, ά, 194. β', 169. δ', 442. έ, 386, 857. π', 459. ώ, 360
Ἧρε, δ', 110
Ἡρασάμην, ξ', 317
Ἥρμοσε, ε', 210
Hesiodus citatus, γ', 409. θ', 16. ί, 97. ξ', 325. π', 388. ε', 111, 461. σ', 209. ύ, 65, 249. χ', 126, 401. ώ, 44, 316, 428
——— *Homero* recentior, β', 43. ώ, 527
Hesychius citatus, ν', 745. ξ', 101

Θ.

Θάρσων, π', 70
Θεῖον——ἀγῶνα, ή, 298
Θεοειδὴς, β', 623. γ', 16. ζ', 290
Θεοείκελ', ά, 131
Theocritus citatus, γ', 31. δ', 42. ή, 141. ί, 378. ξ', 194. π', 33. τ', 16. ώ, 124
Therſites ab Homero ſemel tantùm memoratur, β', 216
Θήλεας, έ, 269
Θηλύτεραι, θ', 520
Θησέα, De prosodiâ vocum Πηλῆος, Πηλῆϊ, Πηλέως, Πηλέϊ, &c; ά, 265
Θρήκη, λ', 222
Θυές' *Vocativus* pro *Nominativo* nunquam ponitur, β', 107
Thucydides citatus, β', 528, 612, 867
Θυμοραϊστὴς, ν', 544
Θυσανόεσσαν, ε', 593

I.

Ἑν, μ', 33
Ἰερήϊον, χ', 159
Ἱερὸν ἰχθὺν, π', 407
Ἰῆ, ί, 319
Ἰθύει, ε', 651
Ἰλῆϊ, ό, 66
Ἰλύος, φ', 318
Ἵνα, κ', 127
Ἵνα μὴ, ή, 353
Inutile, non id quod *non utile* modò, ſed quicquid *utili* maximè eſt *contrarium*, ſignificat; β', 269
Ἰόμωρϛι, δ', 242
Ἱπποκορυσταὶ, β', 1
Ἵππων ἀποβήσομαι, έ, 227
Ἰρηξ, ν', 62. σ', 615
Ἰσίαιαν, De ſyllabarum vocalibus brevibus conſtantium, ſequentibus duabus conſonantium, correptione; β', 537
Julianus citatus, β', 101, 448. τ', 56
Ἰφίτε, De hujus vocis prosodiâ, β', 518
Ἰχῶϊ, έ, 416

K.

CÆSAR citatus, ί, 48
Cæteri, à Græco Κάτεροι, β', 783
Καθησο, ά, 565. β', 191
Καθίνας, ί, 484
Κακοσυόιψος, ά, 105
Καλέσαιλο, ό, 338
Καλὸς, De hujus vocis prosodiâ, β', 43
Καλυψαμένη, De vocis *Mediæ* Usu proprio, γ', 141
Κάλχαν, ά, 86
Καμάτῳ ἀδδηκότες ἠδὲ ϗ ὕπνῳ, κ', 98
Camerarius citatus, ά, 1, 17, 403. β', 190, 337
——— reprehensus, β', 13, 288
Καμόιλας, γ', 278
Κάπιναν, β', 399
Κάππεσον ὦ Λήμνῳ, ά, 593
Καπφάσας, π', 106
Καρηκομόωνλας, β', 11
Κάρηφιν, ύ, 157
Καῳς, ί, 378
Caſaubonus (*Iſaacus*) citatus, χ', 159. ώ, 644
——— reprehensus, έ, 708. ξ', 528
Καλαβήσεο, έ, 109
Καλάτυξ, κ', 258
Καλαχαῦεν, π', 548
Καλαλειφηνώτῳ, ή, 89
Καλεδύσαλο, κ', 517
Κατεπλήγη, γ', 31
Κατέχθιε, β', 670
Κε, έ, 273. ζ', 225, 285. ή, 104, 456. κ', 211, 212. ξ', 299
Κεκληγὼς, β', 222
Κεκμηῶτι, ζ, 261
Κὲν δὴ, ξ', 504
Κέρα, λ', 384
Κέρδιος, ζ', 153
Κήρυξ, ώ, 149
Κητώεσσαν, β', 581
Cicero citatus, ά, 1, 249. β', 43, 278, 299, 353.

353, 372. γ', 201, 213. ζ', 201. ή, 89. ί, 63, 236, 363, 443, 642. κ', 8, 15, 93. λ', 243, 322. ξ', 314. π', 436. σ', 489. τ', 226, ύ, 234
——reprehensus, ή, 216
Clemens Alexandrinus citatus, ζ', 488. μ', 322. ξ', 53. ώ, 44
Κλίτυς, ῶ', 390
Κορυδαλὸς, β', 816
Κορωνὶς, ή, 141
Κρήγυον, ά, 106
Κρήτη ἑκατόμπολις, β', 649
Κρητῆρα κήσασθαι, ζ', 528
Κρινθέντες, ν', 129
Κρινάμβ', β', 385
Κρηγίσιν, De hujus vocis prosodiâ, ά, 397
Κρεῖττον. λ', 160
Κτάς, ό, 558
Κυανέη νεφέλη, έ, 345
Κυκλήσονται, ή, 332
Κύμαλ' κασφώ, ξ', 16
Κυμόμυια, φ', 394
Κυ[illegible]ν, δ', 426
Κώκυτον, σ', 37
Κώλπα, ψ', 726

Λ.

L'Abbé (*Phil.*) reprehensus, ά, 265, 314, 338. β', 43, 537. γ', 385. έ, 5. ζ', 434. τ', 350. ώ, 124
Laërtius citatus, β', 558. π', 83
Lambinus reprehensus, ζ', 142
Λαρὸν, τ', 318
Λευκανίης, χ', 325
Λεγαῖθα, β', 435
Λεξάδαν, ί, 67
Λοὶκ' ἐλέφαντι, έ, 583
Λῆγε μηδὲν, ν', 424
Λίγξε, δ', 125
Λιγυφώνῳ, De prosodiâ vocum λιγὺς, λιγύφωνος, &c; τ', 350
Licentia, De Licentiâ Poëticâ; ά, 20, 51. β', 43. τ', 350
Longinus citatus, β', 537, 614. δ', 442. έ, 770. ν', 18. ό, 348, 624. ξ', 645. ύ, 61
Λυκηγενέι, δ', 101
Lucianus citatus, ά, 565. β', 216. φ', 141. ή, 125. μ', 243, 322. ν', 731. π', 617
Lucretius citatus, έ, 87. ζ', 142, φ', 107
Λύμαΐ', De prosodiâ vocum λῦω, λῦμα, λῦσις, &c; ά, 314
Λύσαιλε pro λύσαιλε restitutum, ά, 20
Λύτο, φ', 114
Λῦτο, ώ, 1

M.

Macrobius citatus, ά, 75, 462, 528. β', 87, 381, 484, 494, 578, 597, 766, δ', 101, 123, 141, 422, 482. έ, 4. ζ', 23. ή, 433. θ', 69. κ', 457. λ', 241, 534. μ', 127, 200. ν', 130, 389. π', 33, 765, 852. ύ, 39, 56, 164, 403, 498. φ', 362, 448. χ', 127, 209, 307, 365, 410. ψ', 175, 368, 380, 695, 763. ώ, 28, 348
——reprehensus, β', 12
Μαχαὼ βιβῶνλα, γ', 22
Martialis citatus, ά, 465, 528. γ', 432
Μάρτυρσι, De prosodiâ vocum μαρτύρομαι, μαρτύρέομαι, φίλομαι, φίλέομαι, &c; ά, 338. β', 43
Μάσι, ψ', 500
Μεγαλήτορι, έ, 785
Μεθίει, π', 762
Μελάνδελα, ό, 713
Μελδόμβρῳ, φ', 363
Μέλεον, π', 336
Μεμαότες, De prosodiâ vocum μεμᾶότες, μεμᾶῶτες, βασιλῆος, βασιλέως, &c; β', 818. ν', 46
Μεμήλει, De Temporum ratione, β', 614
Menagius in Laërtium citatus, ύ, 249
Μενεαίνων, δ', 124
Μένεσκον, τ', 42
Μεσαηγὺς, De repetitione vocis, *inter*; έ, 769
Μετ' αὐτὲς, ξ', 136
Μεταφρασόμεθα, De prosodiâ verborum in άζω & ίζω, ά, 140
Μετισάμβῳ, ν', 90
Μετοχλίσσιε, ώ, 507
Μῆνιν, De Poëmatis exordio, ά, 1
Μιμίσας, έ, 178
Μητίσασθαι, κ', 48
Μητιέτα *Vocativus* pro *Nominativo* nunquam ponitur, ά, 175
Μίτρης, δ', 137
Μορμύρεντα, έ, 599
Moschopuli Scholia citata, ά, 397, 459, 468, 586. β', 123, 278, 337
Moschus citatus, έ, 720. ί, 406
Musæus citatus, ζ', 146

N.

Ναιετάασκον, β', 539
Νεικείσκε, β', 221
Νέκυϊ, π', 321
Νεκύων καλατεθνειώτων, Non est ταυτολόγον, ή, 409
Νεμέσα, π', 22
Nestor, De ejus jactantiâ, & orationibus longis; ά, 260. ή, 132, 157
Νεστάτῃ, ν', 539
Νῆας ἐίσας, ά, 306
Νιφθὲς, Ab *Homero* semel tantùm memoratur, β', 671
Νιφέμβῳ, μ', 280
Νιφόεντα, ξ', 227
Νίφαλο, π', 229
Νομὸς, ύ, 249
Νὺ, De hujus particulæ vi; ά, 382. ί, 116
Νωνύμες, μ', 70
Νώροπα χαλκὸν, β', 578

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Ξ.

Ξένιατεν, γ', 232
Xenophon citatus, β', 200. γ', 179. δ', 35. κ', 298. ύ, 232
Ξωὸς Ἐνυάλιος, σ', 309

O.

Ὅσ' ἔτρεφε, ϑ', 283
Ὄγε, De vocis hujus repetitione eleganti, γ', 409
Ὅδμὴν, λ', 68
Ὁδὸν ἐλθέμεναι, ά, 151
Οἱ δ', De vi particulæ, Δὶ, ά, 57. ϑ', 160
Οἶματ', φ', 252
Οἰσόμενος, ν', 168
Ὀλίγον τε φίλον τε, ά, 167
Ὀλλὺς, κ', 201
Ὀλοῇσι, De hujus vocis prosodiâ inusitatâ, ά, 342
Ὄλωλεν, ὀλάλῃ, κ', 186, 187
Ὁμαρτῆ, φ', 162
Ὁμοίιον, δ', 315
Ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, ί, 601
Ὀξυόεντι, έ, 50
Ὄπα λειριόεσσαν, γ', 152
Ὄπιν, τ', 388
Ὄπωπα, ζ', 124
Ὀπωρινῷ, έ, 5
Horatius citatus, ά, 1, 2, 102, 449. β', 480. γ', 409. δ', 310. έ, 769. ζ', 146. ή, 347. ϑ', 75. ί, 63, 97, 158, 213. κ', 98. ό, 348. σ', 119. ύ, 467. χ', 263
Ὀρεικλῇσι μελίῃσι, β', 543
Ὅρμον, ά, 435
Ὄρνυθι, ζ', 363. μ', 440
Ὀράρει & ὄρωρε, quomodo inter se significatione differant, β', 810
Ὄσσα δεδήει, β', 93
Ὄσσε φαεινὰ, ν', 435
Ὅτι τάχιστα, ψ', 71
Ὀτρωιέω, κ', 55
Οὐ μὰ, ά, 86
Οὐδὲ μὴν ἠδὲ, κ', 299
Ovidius citatus, ά, 528. β', 278, 298. ό, 618. π', 126. ύ, 61. ψ', 48, 641
——— emendatus, γ', 39
Οὐλοεθμίω, ά, 2
Οὐλόχυτας, ά, 449
Οὖν, ν', 1. π', 394
Οὐρὸς, β', 153
Οὖτα, δ', 525. ν', 192
Οὐτάμεναι, φ', 68
Οὐταμέμεν ἀτειλὴν, Non est ταυτολόγον, ε', 86
Οὔτησε, δ', 469
Ὄφιν, De hujus vocis prosodiâ inusitatâ, μ', 208
Ὀχλίσσειαν, μ', 448

Π.

Πάγη, δ', 185
Παλίλλοσα, ά, 126
Πανάολος, δ', 186
Πανομφαίη, ϑ', 250
Πάντες, ή, 161. κ', 560. σ', 373. τ', 247
Παραβλήδην, δ', 6
Παρειπὼν, ζ', 62
Παρελέξατο, β', 515
Παρηορίῃσιν, π', 152
Παρθενοπίπα, λ', 385
Παρισιάων, ί, 336
Πασέων, σ', 431
Pausanias citatus, β', 479, 614. γ', 380. δ', 141, 194. έ, 778. ϑ', 369. ν', 301. ό, 37. π', 185. σ', 570
Πείσομ', ή, 102
Πείσινθα, ά, 190
Πειρώμενος, ό, 359
Πείσων, ά, 8
Πέλασσε, ν', 1
Πέλλας, π', 642
Πεμπάσολα, ά, 463
Πεπλήγετο, ό, 113
Πέποιθα, ν', 96
Πεπτεότ', φ', 503
Πὲρ, De vi hujus voculæ; ά, 508, 587
Περιδέξιος, φ', 163
Περίδρομοι, ν', 728
Περιτρέφεται, έ, 903
Πετάσας, ϑ', 441. φ', 115
Πέφανται, π', 207
Πέφατ', ρ', 164
Πέφραδε, ξ', 500
Πεφυσμένον, ζ', 488
Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, ά, 1
Πιθέσθων, ί, 167
Πίλναντο, χ', 401
Pindarus citatus, β', 670. ζ', 146. ξ', 325. ρ', 243
Πλαθῆ Ἑλλησπόντῳ, ή, 86
Plato citatus, ά, 131, 242, 466. β', 623. έ, 484. ζ', 402. ϑ', 14, 18, 547. ί, 308, 363, 495. κ', 224. ξ', 201, 291. σ', 108. ύ, 218. χ', 506. ά, 217, 624
——— *Homerum* vituperat, ά, 225, 599. β', 6. δ', 68. ξ', 314. π', 433, 847. σ', 54. ύ, 64. χ', 15, 168. ψ', 100. ώ, 10, 527
Plautus citatus, έ, 778
Πλωοὶ, De hujus vocis prosodiâ, χ', 153
Plutarchus citatus, ά, 1, 25, 128, 220, 260, 472, 491. β', 111, 216, 220, 228, 246, 363, 558, 578, 776. γ', 144, 172, 179, 182, 375. δ', 92, 104, 405, 431. έ, 2, 172, 215, 788, 800. ζ', 161, 326, 486. ή, 216, 228, 355, 358. ϑ', 14, 234, 272. ί, 55, 70, 109, 120, 189, 328, 457, 478. κ', 325, 482, 544, 559. λ', 269, 573. ν', 117, 284, 355. ξ', 84, 86, 170, 217, 459. ό, 32, 317. π', 33, 70, 847. ρ', 133, 171, 446. σ', 22, 106, 536. τ', 138. ύ, 64, 110, 147. φ', 107, 168, 330, 331. χ', 56, 207, 210, 327, 379. ψ', 24, 222, 281, 297, 620, 670. ώ, 80,

α′, 80, 130, 239, 522, 525, 527, 560
——— reprehensus, α′, 185
——— *Homerum* vituperat, β′, 478. π′, 857
Πόδας ὠκὺς, De hujusmodi Epithetis, α′, 58
Ποιητνύσια, α′, 600
Πόλεως, De vocalium contractione & elisione, β′, 811
Πολυὰ λιαρομβφή, ε′, 358
Πολυδίψιον, δ′, 171
Ποροωνίσσα, γ′, 411
Ποροφύρεον, De prosodiâ vocum, ποροφύρω, ποροφύρεον, α′, 482
Ποροφύρεος θάνατος, ε′, 83
Porphyrius citatus, α′, 105, 106. β′, 1, 627, 816. δ′, 6. ε′, 50. ζ′, 201, 252. ν′, 118, 298. θ′, 233. κ′, 418. λ′, 155. μ′, 167. ν′, 745. ο′, 680. ρ′, 51. σ′, 100, 509. τ′, 72, 79, 182, 404. φ′, 126, 205, 220, 363. χ′, 351, 509. ψ′, 422. ω′, 172, 192
——— reprehensus, θ′, 520. ι′, 4
Ποσιδώϊον, β′, 506
Πτ, ν′, 225
Πρὸ, α′, 442
Προβέβηκας, ψ′, 889
Προθελύμνα, ν′, 130
Προλελεγμένοι, ν′, 689
Προμιγῆναι, ι′, 452
Propertius citatus, η′, 99
Προπροχυλινδόμενος, χ′, 221
Prosodiæ Scriptores reprehensi, β′, 43. ξ′, 178
Προτετύχθαι, σ′, 112
Πρυμνήσια, α′, 471
Πτολίπορθος, β′, 278
Πτυόφιν, ν′, 588

Q.

Quintilianus citatus, α′, 1, 56. β′, 102, 284, 537, 558, 673. γ′, 156, 213, 217. δ′, 125, 297, 303. ε′, 801. ι′, 1, 210, 443, 525, 589. κ′, 298. ν′, 824. ξ′, 195. ο′, 348. π′, 194. ρ′, 676. σ′, 18. φ′, 195. χ′, 447. ω′, 486

P.

Ῥᾶ, De hujus particulæ vi; α′, 56. β′, 1, 310, 742. δ′, 459, 501. ε′, 537, 615, 858. ζ′, 351. η′, 19, 225. θ′, 128, 304, 487. ι′, 562. κ′, 266. λ′, 231, 475, 637. μ′, 120. ο′, 461
Rapin citatus, α′, 84
——— reprehensus, α′, 6
Ῥέα, ρ′, 461. υ′, 101
Ῥηδ' ἐλοίσεσθε, ν′, 144
Ῥέξαι, De vi hujus vocis, α′, 444
Ῥήγεα, ω′, 644
Ῥοδοδάκτυλος, α′, 475
Ruæus reprehensus, κ′, 359, 365. φ′, 388
Ῥύσι, λ′, 673

Σ.

Sanctius reprehensus, α′, 528
Σάω, π′, 363
Σβέσαι, ι′, 674
Scaliger citatus, α′, 260. β′, 484, 488. ν′, 130. ξ′, 16, 195. φ′, 403. χ′, 93, 198
——— reprehensus, β′, 464. δ′, 442. ι′, 213. κ′, 457. λ′, 176. μ′, 23. ρ′, 520. χ′, 365
Σέβεσθε, δ′, 242
Σείριον χρυσείοιο, θ′, 19
Σέλινον, β′, 776
Σελλοὶ, π′, 234
Seneca citatus, γ′, 213
Seneca Tragœd. citatus, γ′, 409
Servius reprehensus, ν′, 130
Silius Italicus citatus, κ′, 335
Simonides citatus, ζ′, 146
Σκάνδιαν, κ′, 268
Συμβίξ, De Orthographiâ & Accentu verborum quorundam rariùs observato, β′, 267
Sophocles citatus, α′, 18, 338, 449. β′, 182, 626, 648, 768. δ′, 42. ε′, 249, 778. ζ′, 146. θ′, 225, 520. κ′, 105, 278. λ′, 62. ο′, 511. π′, 234, 526
——— emendatus, α′, 395. β′, 426. η′, 409
Spanhemius (Exech.) citatus, ρ′, 263
Σπάρτα, β′, 135
Σπάσαλο, λ′, 240
Spondanus reprehensus, β′, 87, 363. ε′, 711, 730. λ′, 337. ν′, 15, 68, 118. ο′, 201. π′, 367
Σταθμὸς, ε′, 140
Statius citatus ε′, 801
Stephanus (Henricus) citatus, α′, 57, 63. β′, 506, 681. γ′, 28. ε′, 870. λ′, 433. ν′, 446. π′, 445, 689. φ′, 111. χ′, 475
——— reprehensus, β′, 633, 769. γ′, 345. ε′, 308. θ′, 283. κ′, 105. ν′, 435
Στεφάνῳ, λ′, 348
Στήθεσι παμφαίνοντας, λ′, 100
Στίσας, α′, 232
Strabo citatus, α′, 423, 528. β′, 494, 543, 558, 562, 581, 854, 856, 867. ε′, 708, ζ′, 433. η′, 133, 422. λ′, 756. ν′, 5, 792. ο′, 18. σ′, 489. τ′, 296. φ′, 87. ψ′, 743
Στυγὸς ὕδατος, θ′, 369
Συμφαίνομαι, ι′, 374
Σωὺ τεύχεσι θωρηχθέντες, θ′, 530
Σωαγείρει, ο′, 680
Σωεχὲς, μ′, 26
Sylva, à Græco Ὕλη, γ′, 151
Σφέας, Pronuntiabatur μονοσύλλαβος, β′, 704
Σφίσιν ἐμβασιλεύῃ, β′, 206
Σχέτλιος, κ′, 164
Scholia inedita in Codice Harleiano citata, ν′, 122, 130, 673, 676, 707. ξ′, 107, 123. ο′, 128,

ὁ, 128, 211, 226, 230, 594, 613, 719, 738, 743. ϖ', 94, 211, 315, 351. ξ', 210, 368, 663. σ', 54, 105, 111, 112, 162. τ', 65
Scholia Victoriana citata, ι', 3, 4, 11, 30, 67, 99, 102, 109, 120, 122, 124, 129, 134, 140, 153, 170, 194, 209, 210, 214, 226, 259, 261, 304, 327, 359, 375, 383, 392, 418, 434, 447, 449, 452, 472, 482, 491, 492, 523, 555, 604, 610, 621, 635, 636, 638, 646, 652, 670. ξ', 195, ὁ, 497
Scholiastes reprehensus, β', 129, 528, 827. γ', 200, 313, 369. δ', 43, 75, 503. ε', 225. ζ', 236. η', 86, 93, 161. ϑ', 160, 306, 520, 558. ι', 182. κ', 43, 98, 110, 560, 563. λ', 832. μ', 201, 412. ν', 78, 219, 707, 796. ξ', 129, 136, 174, 287. ὁ, 1, 22, 502. ϖ', 287. σ', 373. τ', 94
Scholiastes in Aristophanem citatus, λ', 11
Scholiastes in Euripidem citatus, δ', 525. ε', 86, 248

T.

Ταμινομβίη, ν', 180
Tanaquil Faber reprehensus, ὁ, 605
Τε, De vi hujus voculæ; α', 63. β', 233, 497. κ', 362. λ', 475. μ', 423
Τέϑναθι, χ', 365
Τεϑνειῶτα, ζ', 464
Τέμνει, ν', 707
Tempus, De Temporum ratione; α', 37. γ', 141. δ', 492. ε', 587. ζ', 124. ϑ', 322. κ', 186. ν', 84, 736
Tempus Imperfectum aptè appellatur παραϰατατιϰὸς, ν', 84
Tempus Perfectum aptè appellatur παραϰειμένῳ, ν', 736
Terentius citatus, α', 340. ζ', 397. τ', 242
Terrassonus citatus, ϖ', 500. τ', 302
——— reprehensus, α', 167. δ', 75, 82. ϑ', 558. ν', 344. σ', 488, 489. φ', 388
Τετάχαδ', ξ', 53
Τετύχαλον, ν', 346
Τέτλαθι, α', 586
Τέτληϰας, α', 228, 542
Τελευγῶτας, De verborum quorundam præteritorum mediorum analogiâ; β', 314
Τέτλα, δ', 412
Τῆ, semper ἀσωδέτως ab *Homero* usurpatur, ξ', 219
Τι, ε', 662
Τίννυθον, γ', 279
Τίνω, De prosodiâ vocum τῖνω, φθῖνα, φθᾶνα, φτῖτὺς, &c; β', 43
Τίσαδ', ὁ, 116
Τίσιν, χ', 20
Τιτηρήσιϑ (ἡμερὴς) β', 751
Τίω, δ', 257
Τοι, ν', 115
Τοὶς ϰε ἐρχομβόιος, ε', 150
Τοῖσι δ', α', 57. γ', 303. η', 165. ϑ', 261
Tollius in Longinum citatus, δ', 303. ὁ, 348, 624
Τὸν δ' ἀπαμειβόμβϑ, α', 84
Τόξων εὖ εἰδὼς, β', 718
Τοσσόσδ', ύ, 357
Τὸς ὃ, ε', 261
Τύφϑα ὃ, ι', 547. κ', 498, 507. μ', 12
Τρηχεῖαν, α' brevis nunquam in η Ionicum mutatur, β', 633. ε', 308. ν', 192. ϖ', 374
Τρίχης, δ', 202
Τριχϑά τε ϰ' τέλεσχϑὰ, De versuum numeris verborumque sono rem ipsam depingentibus; γ', 23, 357, 363. δ', 135, 146, 423, 452, 455. ζ', 117, 510. η', 212, 224, 238. κ', 374. λ', 454, 553. μ', 26. ν', 571, 798. ὁ, 624. ϱ', 264, 663. φ', 181, 256. χ', 448. ψ', 763
Τυχτὸν ϰαϰὸν, ε', 731
Turnebus Adrian. citatus, β', 788

Υ.

Varro apud Gellium citatus, β', 135
Ὑγρὸν ἔλαιον, ψ', 281
Victorius citatus, τ', 162
Virgilius citatus *passim*.
Ὕλη, De hujus vocis prosodiâ, & de vocis *sylvæ* derivatione, γ', 151
Ὕλη, *Nom. propr.* ε', 708
Hymnus in Venerem, non *Homeri*, β', 43. γ', 383
Vox, De *vocis mediæ* usu proprio; γ', 141. ν', 168
Ὑπαλύξω, φ', 126
Ὑπείροχον, β', 426
Ὑπέξασαν, μ', 469
Ὑπέρμορα, β', 155
Ὑπὸ, δ', 421, 465
Ὑπολίζονες, σ', 519
Ursinus (Fulvius) citatus, β', 788
——— reprehensus, ζ', 136
Ὑψίζυϑ, δ', 166

W.

Wetsteniana (Editio) reprehensa, ϑ', 162, 268, 282. ι', 184, 327, 443, 484, 649. κ', 396, 537. μ', 172. ν', 276. ὁ, 164
Winterton (Radulph.) reprehensus, α', 37

Φ.

Φάϑι, ὁ, 167
Φθινύθειν, De hujus vocis prosodiâ, ϱ', 346
Φθῖοι, ν', 686
Φθισιλόχεα, β', 833
Φθισίμβροτϑ, ν', 333
Φίλαι, ε', 117. κ', 280
Φίλατο, ύ, 304
Philemon citatus, ε', 349
Φοῖϐϑ Ἀπόλλων, De hujusmodi Epithetis, α', 43

Φόως, ζ', 6
Φοᾶσσαΐο, ψ', 126
Φρένες ἀμφιμέλαιναι, ά, 103. ξ', 83
Φυκτὰ, ϖ', 128
Phurnutus citatus, β', 157. μ', 27. ό, 18
Φῶτ', δ', 194

X.

Χαλκίδα——Κύμινδιν, ξ', 291
Χαλκοβατὲς δῶ, φ', 426
Chæremon citatus, ά, 67
Chiſhul citatus, ζ', 525. ψ', 82
Χόρτῳ, λ', 773
Χρεὼ, κ', 43
Χρόμαδος, ψ', 688
Χρυσέοισι, ν', 523

Ψ.

Ψαμάθοιο, ί, 587

Ω.

Ὦμίλεον, σ', 539
Ὡμοθέτησαν, ά, 461
Ὡπλίσσατο, λ', 86.

10 DE 62

INDEX RERUM
IN
ILIADE
MAXIME MEMORABILIUM.

A.

Abantes ζ′, 542. δ′, 464
Abydus β′, 836
Acamas β′, 823. Bœotium occidit ξ′, 475
Achelous rex aquarum φ′, 194. α′, 616
Achilles β′, 685 a matre vindictam petit Achivorum α′, 352 fortissimus β′, 769 legatos Agamemnonis convivio excipit ι′, 199 respondet Ulyssi 307 Phœnici 602 & Ajaci 640 Machaonem vulneratum videns, Patroclum mittit ad sciscitandum λ′, 605 plorantem Patroclum interrogat π′, 7 Patroclum in prælium mittit eique præcepta dat 46 Myrmidonas armat 155 & animat 200 Jovi vinum libat cum precibus 233 sese ob mortem Patrocli afflictat σ′, 22 Thetidi luctum suum exponit 79 Patroclum luget 316 ψ′, 18 metuit ne Patrocli corpus putrescat τ′, 24 concionem convocat 40 quam alloquitur 56 cibum se capturum negat ante prælium 198 Patroclum pertinaciter luget 315 armatur 363 Æneam sibi cedere jubet υ′, 178 Æneam evasisse indignatur 344 interficit Iphitionem 382 Demoleontem 395 Hippodamantem 401 Polydorum 407 & alios multos 455 in Xantho fluvio multos interficit φ′, 15 duodecim juvenes Trojanos mactat ad sepulchrum Patrocli 27 Lycaonis preces repudiat eumque occidit 97 occisum Asteropæum alloquitur 184 fugientem Hectorem persequitur χ′, 138 & persequi pergit 186 ac interficit 361 Myrmidonibus luctum indicit ψ′, 6 Sperchio fluvio comam radit 141 ventis supplicat 195 ludos funebres Patroclo instituit 258 Nestori phialam donat 616 pugnatorum certamen constituit 652 Patroclum mœrens inquietam noctem ducit α′, 3 Priamum alloquitur 517 Hectoris corpus imponit currui Priami 589 Priamo cœnam parat 621
Achilli dona ab Agamemnone petuntur τ′, 240
Achillis ad Achivos concio α′, 59 cum Agamemnone rixa 121, 225, 285 & amicitiæ redintegratio τ′, 240 geminum fatum ι′, 410 hasta π′, 140 equi lugent Patroclum ε′, 426 clypeus σ′, 479 ad Agamemnonem responsio τ′, 145
Adrestus β′, 830 captus a Menelao ζ 37
Ægeon α′, 104
Ægialus β′, 855
Æneas β′, 820 Pandarum quærit ε′, 164 & cum eo Diomedem aggreditur 240 Crethonem & Orsilochum interficit 541 cum Achille congreditur υ′, 160 Achilli respondet 200 ejus genus 215 & prælium cum Achille 260
Æsculapius medicus λ′, 517
Æsepus flumen β′, 825. δ′, 91
Ætoli β′, 638
Agamemnon β′, 576. γ′, 166 Chryseidem patri remittit α′, 308 Briseidem ab Achille accersit 320 in concilio somnium narrat β′, 56 Machaonem jubet accersi ad Menelaum δ′, 193 milites hortatur 234 ignavos objurgat 240 Idomeneum alloquitur 256 Ajaces adit 272 & Nestorem 291 objurgat Menestheum 338 & Diomedem 364 suos cohortatus Deicoontem interficit ε′, 533 duces cœna excipit ι′, 313 ejus concio ad duces ι′, 17 culpam fatetur & Achilli dona daturum se pollicetur 115 legatos ad Achillem mittit 165 qui redeunt re infectâ 665 & Menelaus æstuant κ′, 3 inter se deliberant 35 Nestorem adit 72 armatur λ′, 15 fortiter pugnat 91 multos interficit 218 vulneratur 252 prælio decedit 276 fugam suadet ξ′, 75 hinc objurgatus ab Ulysse 82 jurat se cum Briseide rem non habuisse τ′, 258
Agamemnonis Oratio qua jubet milites in patriam reverti β′, 108 oratio de Noxâ deâ τ′, 78 ad Jovem preces β′, 412 verba ad Menelaum vulneratum δ′, 155
Agapenor β′, 609
Agenor deliberat utrum cum Achille congredi

grediatur φ′, 548 congreditur 579
Ajacum conjunctio ν′, 705
Ajax Oilei β′, 527 ejus contentio cum Idomeneo ψ′, 473
Ajax Telamonius β′, 557, 768 γ′, 226 forte designatur ad certandum cum Hectore η′, 181 pugnat cum Hectore 225 ejus oratio apud Achillem ι′, 620 fugit λ′, 542 Hectorem provocat ν′, 818 & vulnerat ξ′, 408 Archilochum interficit 464 suos cohortatur ὁ, 498, 558, 732 naves defendit 672 laborat π′, 102 Menelaum alloquitur ε′, 238 Hippothoum interficit 293 terretur 627 Menelaum hortatur ut Antilochum mittat ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 648 luctatur cum Ulysse ψ′, 708 hasta certat cum Diomede 811
Pugna circa cadaver Alcathoi ν′, 500
Aleius campus ζ, 201
Alphêus flumen β′, 592
Alybe β′, 857
Amazones γ′, 189. ζ′, 186
Amphimachus β′, 820, 870
Amphius β′, 830
Amyclæ β′, 584
Amydon β′, 849
Andromache ignara mortis Hectoris accurrit ad tumultum χ′, 437 ejus luctus 460 ω′, 725
Anemorêa β′, 521
Antenor censet Helenam reddendam η′, 348
Anthedon β′, 508
Antilochus Echepolum interficit δ′, 457 Mydonem ἑ, 579 Menalippum ὁ, 575 Achilli mortem Patrocli nunciat σ′, 18 eques hortatur in cursu ψ′, 403 Menelaum cedendo vincit 596
Antiphus β′, 678, 864
Antron β′, 697
Apæsos β′, 828
Apollo pestem immittit in Græcorum exercitum α′, 43 Trojanos animat δ′, 409 Diomedem reprimit ἑ, 440 facto Æneæ simulachro hostes eludit 449 Martem incitat 455 Patroclum a Trojæ mœnibus repellit π′, 706 Hectori mortem Euphorbi nunciat ρ′, 75 hortatur Æneam 323 Hectorem animat 582 Æneam concitat in Achillem υ′, 79 Hectorem cum Achille congredi vetat 375 Hectorem Achilli surripit 443 cum Neptuno pugnare renuit φ′, 461 Agenorem Achilli eripit hunc que ludit 600 Achilli fraudem detegit χ′, 8 deos objurgat quod Hectoris corpus crudeliter tractari patiuntur α′, 33
Arcadii β′, 603
Archilochus β′, 823
Arene β′, 591
Argissa β′, 738
Argivi β′, 559
Argos γ′, 75
Arima β′, 783
Arisbe β′, 836
Arne β′, 507
Ascalaphus & Ialmenus filii Martis β′, 512
Ascanius β′, 862
Asine urbs ζ′, 560
Asium pratum β′, 461
Asius β′, 838 Jovi irascitur μ′, 162
Aspledonenses & Orchomenii β′, 511
Asterium β′, 735
Asteropæus cum Achille congreditur & occiditur φ′, 140
Astyanax Hectoris filius χ′, 483
Athenienses β′, 546
Augêa β′, 32
Aulis β′, 303, 496
Automedon & Alcimedon Achillis equos regunt ξ′, 467 Aretum occidit 517
Axius flumen β′, 841. π′, 288. φ′, 141

B.

Bellerophon ζ′, 155
Boagrius β′, 533
Bœbeïs β′, 711
Bœotia β′, 494
Bœoti *ibid*
Briareus α′, 403
Briseïs β′, 689 Achilli redditur τ′, 246 Patroclum luget 387
Brysêæ β′, 583
Buprasiani β′, 615
Buprasium λ′, 755

C.

Admêi δ′, 385
Cædes variæ ὁ, 514
Calchas vates α′, 69 ab Agamemnone culpatur 105
Calydon ι′, 526
Cares β′, 867
Carystos β′, 539
Castor & Pollux γ′, 237
Caystri cygni β′, 461
Cebriones frater & auriga Hectoris π′, 737
Chromis β′, 858
Chryses filiam repetit α′, 12 ejus preces ad Apollinem 37, 451
Cretenses β′, 645
Curetes ι′, 525

D.

Danai α′, 42
Dardanus υ′, 215
Daulis β′, 520
Deiphobus incassum feritur a Merione ν′, 155 Hypsenorem interficit 416 Æneam sibi adsciscit ut Idomeneum aggrediatur 474 Ascalaphum interficit 522
Deorum concio δ′, 1 preces & noxa ι′, 497 pugna φ′, 386
Dii singuli diis oppositi υ′, 67
Diomedes β′, 563 Sthenelum objurgat δ′, 411 a Pandaro vulneratur ἑ, 95 Minervam

vam invocat 114 Pandarum interficit 290 Venerem vulnerat 335 Hectori cedit 595 Martem vulnerat 855 Ulyſſem hortatur ad ſuccurrendum Neſtori Θ′, 91 Neſtori ſubvenit 102 ejus verba ad Agamemnonem ι′, 33 iturus ad hoſtium caſtra exploranda Ulyſſem ſocium eligit κ′, 241 Minervam precatur 284 & Ulyſſes incidunt in Dolonem 359 quem capiunt & interrogant 370 Dolonem interficit 446 dormientium Thracum ſtragem edit 482 cum Ulyſſe ad naves redit 532 Hectorem ferit λ′, 349 ſuadet ut ſaucii cæteros cohortatum eant ξ′, 109
Dione Venerem conſolatur ε′, 381
Dius α′, 251
Dodona ϖ′, 233
Dolon explorator captus κ′, 370 interficitur 446
Dulichii β′, 625

E.

Elephenor β′, 541
Enienes β′, 749
Eniſpe β′, 606
Ennomus β′, 658
Ephyre β′, 659
Ephyri ν′, 301
Epiſtrophus β′, 856
Erebus Θ′, 368
Eumeli equæ β′, 763
Euphemus β′, 846
Euphorbus Patroclum vulnerat ϖ′, 809 Menelaum cedere jubet ϱ′, 12 occiditur a Menelao 43
Euryalus β′, 565
Eurypylus β′, 736 vulneratus occurrit Patroclo λ′, 808 qui vulnus curat 842

G.

Ganymedes υ′, 232
Gargarum Θ′, 48. ξ′, 292. ο′, 152
Glaucus β′, 876 ejuſdem & Diomedis colloquium in acie ζ′, 119 arma permutat cum Diomede 235 ejus preces ad Apollinem ϖ′, 513 Trojanos hortatur ut Sarpedonis corpus tueantur 537 Hectorem fugæ accuſat ϱ′, 141
Græci ſacra faciunt α′, 458 β′, 419 diſceſſum parant a Trojâ β′, 142 ad bellum ſe parant 397 ad bellum coëunt 444 novem parati ſunt cum Hectore congredi η′, 161 murum ædificant circa naves 435 vinum emunt 468 occiſum Hectorem vulnerant χ′, 369
Græorum agminis inceſſus δ′, 427 fuga Θ′, 78 excubiæ ι′, 79 murus μ′, 3 optimates coëunt ο′, 301 naves incenduntur ϖ′, 112
Guneus β′, 748
Gygæa β′, 865
Gyrtone β′, 738

H.

Haliartus β′, 503
Harpyiæ ϖ′, 150. τ′, 350
Hector Trojanos ad prælium educit β′, 807 Græcis verba Paridis de ſingulari certamine exponit γ′, 86 in urbem venit ex acie ζ′, 236 Trojanos hortatur ut Minervæ ſupplicent 263 it in domum Paridis 313 uxorem quærit 375 uxori colloquitur 395 Græcos provocat ad ſingulare certamen η′, 65 ſuos hortatur Θ′, 172 ν′, 150 ο′, 486 ϱ′, 220 ejus verba ad equos Θ′, 184 Teucrum vulnerat 324 ejus oratio ad Trojanos 497 Dolonem mittit exploratum caſtra hoſtium κ′, 299 Hectoris ſplendor λ′, 64 ſuos hortatus in hoſtes irruit 285 Polydamantis conſilium ſtultè repudiat μ′, 230 muri portam perrumpit 444 Amphimachum interficit ν′, 185 ſocios deſiderat 768 ſuis coactis hoſtes aggreditur 798 Ajaci reſpondet 834 ſaucius ex acie effertur ξ′, 428 ab Apolline ſuſceptus ο′, 236 prælium repetit 262 Lycophronem interficit 429 Menalippum adhortatur 552 Periphetem interficit 637 puppim prehendit 702 fugit ϖ′, 367, 656 cum Patroclo congreditur 731 & eum interficit 819 cedit Ajaci ϱ′, 128 Glauco reſpondet 168 Achillis arma induit 192 cum Æneа Achillis equo perſequitur 491 Patrocli corpus iterum perſequitur σ′, 156 ſe cum Achille congreſſurum jactat υ′, 364 Achillem aggreditur 419 de Achille ſuſtinendo ſecum deliberat χ′, 98 ejus prælium cum Achille 250 mors 361 & funus ω′, 782
Hecuba Hectorem orat ne cum Achille congrediatur χ′, 78 eundem luget 431 ω′, 748
Helena egreditur ad ſpectaculum certaminis Paridis cum Menelao γ′, 142 ejus pulchritudinem mirantur Trojani 154 Paridem objurgat 427 Hectorem alloquitur ζ′, 343 ejus luctus ſuper Hectore ω′, 762
Helenus Æneam & Hectorem monet ζ′, 76. η′, 47
Helleſpontus ι′, 360
Helli ſive Selli ϖ′, 234
Helos β′, 81
Heſperus χ′, 318
Hippemolgi, ν′, 5
Hippothous β′, 840
Hiſtiæa β′, 507
Hyades σ′, 486
Hyampolis β′, 521
Hyda, Sardes υ′, 385
Hyle β′, 500
Hyperia ζ′, 457
Hypothebæ β′, 505
Hypſipyle η′, 469

INDEX RERUM, &c.

I.

IArdanus ν', 135
Ida ξ', 283
Idæus Paridis ſententiam Græcis refert, ν', 385
Idomeneus β', 645. γ', 230 illi occurrit Meriones ν', 244 interficit Othryoneum 362 Aſium 383 Alcathoum 433
Ilithyæ λ', 270
Ilii opes ι', 402
Iris Trojanos armari jubet β', 790 Helenæ nunciat certamen Paridis & Menelai γ', 121 Achillem jubet ſuccurrere corpori Patrocli σ', 167 ventos accerſit ad inſpirandum rogo Patrocli ψ', 198
Ithacenſes β', 632
Juno Minervam mittit ad diſceſſum Græcorum prohibendum β', 156 & Minerva ad prælium ſe parant ε', 719 θ', 350 a Jove pugnandi veniam petunt ε', 757 ut Jovem decipiat ſeipſam comit ξ', 163 a Venere cingulum poſcit ad Jovem decipiendum 188 Somnum adit ut Jovem ſopiat 233 & promiſſis perſuadet 270 Jovem adit 292 negat ſuo impulſu Neptunum adeſſe Græcis ο', 34 reliquos deos adit 80 Apollini & Iri Jovis mandata refert 145 cæteros deos alloquitur ſuper Æneæ congreſſuro cum Achille υ', 113 Vulcanum mittit in Xanthum φ', 328 Dianam vincit 480
Junonis cum Jove jurgium α', 540 δ', 25 verba ad Neptunum θ', 198
Jupiter Thetidi promittit ſe ulturum Achivos α', 518 ſomnium mittit Agamemnoni β', 7 diis interdicit neutri auxiliari exercituum θ', 5 Jovis aurea catena 19 in Idam deſcendit 41 Irim mittit ad cohibendum Junonem & Minervam a prælio 398 Eridem mittit ad naves Græcorum λ', 3 Irim mittit ad Hectorem ut eum jubeat ad tempus a prælio abſtinere 185 Sarpedonem in murum Græcorum concitat μ', 292 & Neptunus diverſis favent ν', 347 fraude Junonis dormit in perniciem Trojanorum ξ', 352 experrectus Junonem objurgat ο', 5 Junonem jubet ut ſibi Irim accerſat & Apollinem 49 Irim ad Neptunum mittit ut a pugna deſiſtat 157 mittit ad Apollinem ad ſuſcitandum Hectorem 220 Hectorem incitat 595 moriturum Sarpedonem miſeratur ϖ', 433 Apollinem jubet ut Sarpedoni parentandum curet 667 Hectorem miſeratur ρ', 198 χ', 168 Achillis equos miſeratus 443 Junonem alloquitur de excitato Achille σ', 357 Minervam mittit ad Achillem refocillandum τ', 340 jubet omnes deos opitulari utris quiſque velit υ', 20 Thetin mittit ad Achillem ut corpus Hectoris Priamo tradat α', 104 Irim ad Priamum ut Achillem adeat 144 Mercurium ducem mittit Priamo 335

L.

LAa β', 585
Lacedæmonii β', 581
Lapithæ μ', 128
Lariſſa ρ', 301
Leleges κ', 429
Litæ ι', 498
Locri β', 527
Lycaon Priamides ab Achille vinctus φ', 35 Achilli fruſtrà ſupplicat 97
Lycia κ', 430
Lycii μ', 330

M.

MAchaon β', 732 Menelaum curat δ', 210
Magnetes ρ', 756
Mars vulneratur a Diomede ε', 855 ſaucius apud Jovem expoſtulat 872 a quo objurgatur 887 auditâ morte filii iraſcitur ο', 113
Medeon β', 501
Meges β', 627
Meleagro (de) narratio ι', 525
Menelaus β', 586 certamen cum Paride ſuſcipit γ', 97 a Pandaro perfidè vulneratur δ', 104 Pylæmenem interficit ε', 576 Adreſtum capit ζ', 37 certamen accipere vult cum Hectore ν' 94 ſed prohibetur ab Agamemnone 109 & Ajax Ulyſſi opem ferunt λ', 468 Helenum vulnerat ν', 598 Piſandrum interficit 605 Antilochum hortatur ο', 567 Euphorbo indignatur ρ', 18 eumque interficit 43 Hectori cedit 107 duces cohortatur 246 animatur a Minervâ 554 Antilochum mittit ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 684 in ludo iraſcitur Antilocho ψ', 569
Meneſtheus β', 552 miſſo Thoota ab Ajacibus petit auxilium μ', 342
Mercurius Priamum convenit ω', 362 & ducit ad Achillem 440 dormientem Priamum monet 683
Meriones β', 651 Deïphobum vulnerat ν', 535 Harpalionem interficit 648
Meſſeïs ζ', 457
Meſthles β', 864
Methone β', 716
Miles ignavus & ſtrenuus ν', 279
Minerva Pandarum adit ad fœdus ejus operâ violandum δ', 751 Diomedi dat robur ε', 1 Martem educit ex acie 29 Venerem deridet 420 ad prælium ſe parat 719 a Jove pugnandi veniam petit 757 Diomedem alloquitur 799 & jubet cum Marte congredi 825 deliberat cum Apolline de prælio in præſentia reprimendo κ', 24 ejus verba ad Jovem θ', 29 Martem cohibet ο', 124 Martem proſternit φ', 402 & Venerem 423 ſumptâ Deiphobi formâ Hectori perſuadet ut cum Achille congrediatur χ', 226

Miny-

Minyeïus flumen λ′, 721
Mortui ſepeliuntur η′, 419
Muſarum invocatio α′, 1. β′, 484
Mycale β′, 869
Mycenenſes β′, 569
Myrmidones β′, 684 in pugnam vadunt ϖ′, 257
Myſi ω′, 278

N.

NAſtes β′, 870
Navium enumeratio, vel Bœotia β′, 494
Neptuni & Jovis verba de muro Græcorum η′, 446 cum Idomeneo colloquium ν′, 218
Neptunus ad ferendam Græcis opem proficiſcitur ν′, 10 Ajaces animat 47 Achivos excitat 95 ſaucios conſolatur & Achivos animat ξ′, 139, 363 Jovi iraſcitur ο′, 184 de Æneæ conſervando conſultat υ′, 293 Æneam Achilli ſubducit 321 Achillem conſolatur φ′, 288 Apollinem ad pugnam provocat 435
Neritus β′, 632
Neſtor β′, 601 Achillis & Agamemnonis contentionem componere conatur α′, 247 laudatur ab Agamemnone β′, 370 hortatur milites ζ′, 66 Græcos objurgat qui cum Hectore congredi non audeant 123 in periculo verſatur θ′, 80 fugit cum Diomede 157 ejus conſilium de excubiis & cœna ι′, 54 & de pacando Achille 96 ſurgens noctu Ulyſſem adit κ′, 132 Diomedem excitat 160 ſuadet exploratores in hoſtium caſtra mittendos 204 antiqua ſua facinora commemorat λ′, 667 prodit audito clamore ad ſpectaculum ξ′, 1 illi occurrunt ſaucii 27 Jovem precatur ο′, 372 Græcos orat ut hoſti reſiſtant 658 de curſu filio præcepta dat ψ′, 306
Neſtoris oratio ad milites ℓ′, 337 verba ad Agamemnonem δ′, 315 oratio de ſepeliendis mortuis & conſtruendo muro η′, 325
Niobæ fabula ω′, 602
Nireus Græcorum formoſiſſimus β′, 671
Niſa β′, 508
Nyſſeïum ζ′, 133

O.

OEchalia β′, 730
Olenia β′, 617 λ′, 756
Olenus β′, 639
Oncheſtus β′, 506
Orchomenus β′, 605
Orci galea ε′, 845
Oreſtiades Nymphæ ζ′, 420

P.

PAndarus β′, 827 Menelaum perfidè vulnerat δ′, 104. a Diomede interficitur ε′, 290
Paris in prima acie ſe oſtentat γ′, 16 trepidè refugit 32 ab Hectore objurgatus 38 cum Menelao ſe congreſſurum ſuſcipit 58 armatur 327 certat cum Menelao 345 a Venere ex prælio ſurripitur 380 ab Helenâ objurgatur 428 ex prælio elapſus cum Helena conjungitur 437 negat reddere Helenam η′, 355 Diomedem vulnerat λ′, 368 & Machaonem 507 ut & Eurypylum 582 Euchenorem interficit ν′, 668
Parthenius β′, 854
Patroclus ad Achillem revertitur ο′, 405 Achillem orat ut ſe ſaltem in prælium mittat ϖ′, 20 armatur 130 Myrmidonas cohortatur 269 cum ſuis multos Trojanorum interficit 284, 398, 693 Ajaces hortatur 556 Cebrionem interficit 737 circa Patrocli corpus fit acre prælium ϱ′, 274, 415, 543 Achilli in ſomnis apparet ψ′, 62 rogus illi conſtruitur 161 Patrocli ſepulchrum 256 curſus equitum in funere Patrocli 362 victoribus præmia dantur 536
Pelias haſta τ′, 390
Pelium β′, 757
Peneleus Ilionem perimit ξ′, 486
Percote β′, 835. ο′, 548
Pherenſes β′, 711
Phidippus β′, 678
Phocenſes β′, 517
Phœnix Achillem ad pacem hortatur cum Agamemnone ι′, 432
Phorcis β′, 862
Phthia ι′, 480
Pieria ξ′, 226
Pleïades σ′, 486
Poculum Achillis ϖ′, 225
Podalirius β′, 732
Podarches β′, 704
Polydamas conſilium dat de foſsâ Græcorum tranſeundâ μ′, 60 prodigium interpretatur & conſilium dat 212 Hectorem objurgat ν′, 735 Prothenorem interficit ξ′, 448 urbem petendam ſuadet σ′, 255 cui Hector contradicit 285
Polypœtes β′, 740 & Leontius μ′, 129
Portentum draconis qui paſſeres devoravit β′, 309
Practium β′, 835
Priamus Helenam interrogat de certis quos videbat Græcis γ′, 161 a præcone vocatur ad fœdus feriendum 250 in urbem redit 305 Trojanos alloquitur η′, 268 militibus portam aperire jubet φ′, 527 Achillem conſpicatus Hectorem orat ne cum illo congrediatur χ′, 38 Hectorem luget 412 uxori mandata Jovis de repetendo Hectore refert ω′, 194 dona ſumit quæ ferat Achilli 229 filios objurgat 247 Jovem orat 308 Achillem convenit 477 eique ſupplicat 486 in urbem vehit corpus Hectoris 707
Prodigium λ′, 53. μ′, 200
Proteſilaus β′, 698
Prothous β′, 758

Pygmæi γ′, 6
Pylæmenes β′, 851 occisus ε′, 576
Pylii β′, 591
Pyræchmes β′, 848
Python β′, 519

R.

RHesus κ′, 435 a Diomede trucidatur 495
Rhodii β′, 654

S.

SAlaminenses β′, 557
Samothracia ν′, 12
Sangarus γ′, 187
Sarpedon β′, 876 a Tlepolemo vulneratus Hectoris opem implorat ε′, 684 Glaucum ad prælium hortatur μ′, 310 muri pinnam abrumpit 392 cum Patroclo congreditur ϖ′, 426 & ab eo interficitur 480 circa Sarpedonis corpus acriter pugnatur 565
Satnioïs flumen φ′, 87
Scamander β′, 465
Scandêa κ′, 268
Schœnus β′, 497
Scolus β′, 497
Scyros insula ι′, 664 τ′, 326
Simoïs ε′, 774
Sipylus α′, 615
Somnus ab Junone exoratus Jovem soporat ξ′, 242 Neptunum incitat 353
Sperchius fluvius ϖ′, 174
Sthenelus β′, 564 Agamemnoni asperiùs respondet δ′, 404

T.

TAlthybius α′, 320
Tarne ε′, 44
Tenedus insula ν′, 33
Terêa mons β′, 829
Teucer post Ajacis clypeum latens Trojanos multos interficit δ′, 266 ab Hectore vulneratur 324 Imbrum interficit ν′, 170 & Clitum ο′, 444 ejus arcus divinitus frangitur 462
Thalpius β′, 620
Thamyris fabula β′, 595
Thaumacia β′, 716
Thebæ κ′, 286
Themis Junoni propinat ο′, 87
Thersitæ garrulitas β′, 212
Thetidis verba ad Achillem α′, 414
Thetis Jovem interpellat pro filio α′, 503 lugens Nereïdes alloquitur σ′, 52 Achillem interrogat 73 Achilli arma promittit a Vulcano 127 Vulcanum adit 369 & orat ut Achilli fabricetur arma 430 Vulcani arma affert Achilli τ′, 8
Thisbe β′, 502
Thoas β′, 638 Pirum interficit δ′, 527
Thracia ι′, 72
Thraces δ′, 533
Thryoessa civitas λ′, 710
Thymbra κ′, 430
Titanes ξ′, 279
Titaresius fluvius Peneo non miscetur β′, 751
Tlepolemus β′, 657 pugnat cum Sarpedone ε′, 627
Tmolus mons β′, 866
Trojanæ Minervæ supplicant ζ′, 286
Trojani & Græci fœdus paciscuntur γ′, 264
Trojani Græcorum murum adoriuntur μ′, 80 fugiunt ξ′, 506 magnam cædem faciunt ο′, 327 fugant Achivos ϱ′, 595
Trojanorum & Græcorum incessus in prælium γ′, 1 conflictus δ′, 448 λ′, 70
Trojanorum cædes ζ′, 6 excubiæ θ′, 550 concio σ′, 247 pugna ad naves acerrima ο′, 686

V.

VEnus Paridem ex prælio surripit γ′, 380 Helenam alloquitur 389 & illi irascitur 413 Helenam ducit ad Paridem 428 Æneam subducit ex acie ε′, 311 vulneratur a Diomede 335 de eo apud Dionen conqueritur 375 a Minervâ deridetur 420 & Apollo Hectoris corpus a putredine prohibent ψ′, 185
Ulysses β′, 631 γ′, 191 Chryseidem patri tradit α′, 430 Achivos a discedendo coërcet β′, 182 Thersitæ garrulitatem coërcet 246 milites ad prælium hortatur 278 Agamemnoni respondet δ′, 354 ejus oratio ad Achillem de redintegrandâ pace cum Agamemnone ι′, 225 Diomedem hortatur ad prælium λ′, 312 ab hostibus circumvenitur 403 a Soco vulneratur 434 at illum interficit 456 suadet ut ante prælium cibum capiant milites τ′, 155 quod & Achilli suadet 215 cum Ajace cursu certat ψ′, 754
Vulcanus Junonem admonet α′, 569 Thetidis in se beneficia commemorat σ′, 394 Thetidem de causâ adventus interrogat 425 Achilli arma fabricatur 469 Xanthum urit φ′, 342

X.

XAnthus Achillis equus, futurum ei interitum vaticinatur τ′, 403
Xanthus fluvius Achillem alloquitur φ′, 214 tumet in Achillem 234 Simoënta invocat adversus Achillem 307 Vulcano & Junoni supplicat 357

Z.

ZAcynthus β′, 634.
Zelêa civitas δ′, 103
Zephyrus ventus β′, 147

10 DE 62

FINIS.